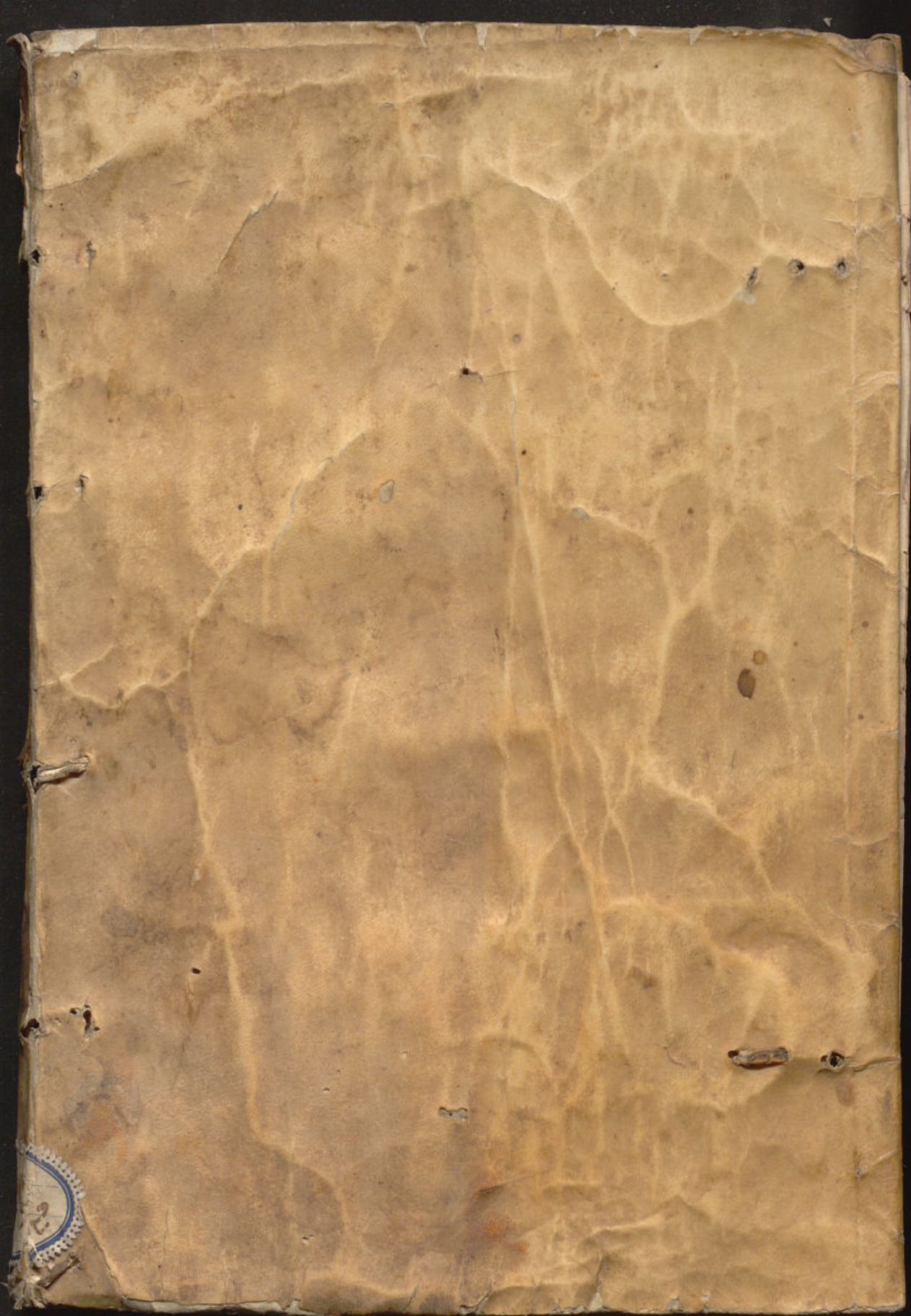

WILLIAMSON'S
PETTICOATS
AND
DRESSING

lou mecharitou
theonotou eis ta
apora

4
21-170

27 a 4

27

M. del Collegio de la comp^a de Jesu de granada -

B^e
Archivo

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

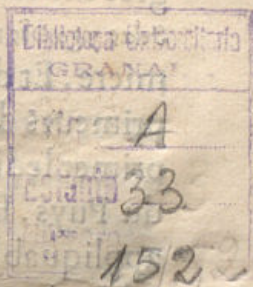
ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ' Α' ΠΟΡΑ

R11617

Ἔχεις γραφῆς κατ' ἐκλογῆν.

Ἐξεδόθη ἐπιμελέα τῷ ὑπὸ Φανεράτου προέδρου

Ἰωάννου Ρίγυ.

PARISIIS,

Ex officina Iacobi Puteani, è regione collegij
Cameracensis, sub insigni Samaritanæ.

1558.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

18409632

41117

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

EXTRACT DV PRIVILEGE.

IL est permis à Jacques du Puys, marchand libraire iuré de nostre Vniuersité de Paris, d'imprimer ou faire imprimer vn liure en grec intitulé του μακαρίου θεοδοριτου, εις τα ερωτα τ' θείας γραφής και εκλογών, nouvellement mis en lumiere. Et defenses à tous autres libraires & imprimeurs de non vendre, imprimer ou faire imprimer ledict liure, sans le consentemēt dudiect du Puys. Et ce sur certaines & grandes peines applicables à nostre Sire le Roy, & d'amende arbitraire, & de cōfiscation desdicts liures, & des dommages & interestz dudiect du Puys: ainsi que plus à plain apert & est declaré en l'original des lettres patentes dudiect Seigneur. Donnè à Paris le 18. iour de Ianuier, l'an 1557. Et de son regne le vnzième. Par le conseil

L'alement.

Originals in the library of the University of Paris

THE UNIVERSITY OF PARIS

IOANNES PICVS
INQUISITORIARVM CLAS-
SIVM IN SENATV PARI-
fienfi Præfes, candido
lectori Salutem.

V M huius operis vnicum
dūtaxat exemplar græcum
ab Asulano Veneto nactus
essem, ipsūque imperfe-
ctum, & in singulis penē
paginis mendosum, ita vt inter reiectitios
libros haberetur: Illud nihilominus tran-
scribendum curavi, sperans omnia quæ
desiderabantur, ex consimili bibliothecæ
Regiæ volumine restitui posse: Sed longè
mea falsus opinione, propterea quòd nul-
lum eius generis in ea repertum est, hoc so-
lum ex Catena per Oecoumeniū compi-
lata, sum consecutus, vt primā postremā-
que quæstionem indè suppleuerim: Reli-
qua doctorum virorum opera consiliòque
sunt emendata. Vale. Lutetiæ Calen. Fe-
bruarijs, 1558.

IOHANNES PICVS
INNOVATORIVM CLAS

INNOVATORIVM CLAS
INNOVATORIVM CLAS
INNOVATORIVM CLAS

V. M. Innoventis operis vultum
diverax exemplar gratum
ab Adriano Veneto natus
est, ipsiusque imperio
cum, et in linguis bene
regis inchoavit, ne in inter relictos
in nos habere: Hinc nihilominus
terribilius curam, locum omnia que
dedit, etiam, ex consueti biblicorum
Regia volumine restitui posse: Sed longe
magis salus opinione, propterea quod nul-
lum eius tenentis et reportum est, hinc
lum ex Classis per Occidentem con-
fata, tum contentus utrimque pollicem
que dignitatem sube inchoavit: R. et
que doctrina vultum operis condidit
tunc emendata, Vale, I. etia. Calen. Po.

1773

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΓΟΡΑ

τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογῶν.

ΕΝ ΑΡΧῆ, ΕΓΟΙΗΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ α.
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΕΤΡΕΪΝ εἶωθε τοῖς παιδισκομένοις ἡ θεία
γραφὴ τὰ μαθήματα· καὶ τοῖς μὲν πλείοις
προσφέρει τὰ τέλεια, τοῖς ἀτελέσι δὲ, τὰ
στοιχίωσθαι, καὶ τῆ σφῶρ δυνάμει συμβαίνον-
τα. ἐπειδὴ ζίνωσι Αἰγυπτῖοι τὴν ἐρωμλίαν
κτίσιν ἐθεοποιῶντο, τούτοις δὲ (καθὰ δὲ γάρ
ἔστι πλείονος ὁ Ἰσραὴλ ταύτης τῆς δυσεβείας

μετὰ λαχρῶν, ἀναγκαιῶς τὰ πᾶσι τῆς κτίσεως αὐτοῖς προσφέρει μα-
θήματα, καὶ διδάσκει διαρρήδην ὅτι καὶ ἀρχὴν ἔχει τὸ εἶναι, καὶ
ὅτι ποιητὴν ἔχει τὸν τῆν ὄλθρον θεοῦ οὐ μὴ οὐδὲ τὸν τῆς θεολογίας
παραλέλοιπεν λόγῳ. ἔτι γὰρ φάναι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὰ ἄλλα τῆς κτίσεως μόρια γεγενῆσθαι, καὶ δεῖξαι φύτων δημιουργ-
τῶν τὸν τῆν ὄλθρον θεοῦ, ἀρκούσθαι τοῖς τότε θεολογίαν ἐπὶ πνευ-
ματι μὲν γὰρ ἐδήλωσε τὴν ἀρχὴν, τὸ δὲ, εὐρέει οὐκ ἴσχυσε τὴν ἀρ-
χήν. καὶ αἰτίου τὸν ἔγνω καὶ τὸν θεοῦ, καὶ ποιητὴν τὸ παντὸς
ὀνομάσας, καὶ ἀγαθὸν ποιητὴν, τῶν φυσιολογικῶν τῶν θεολογικῶν
μάλα σοφῶς (καθὼς μὲν οὖν). ἄλλως δὲ προμεμαθήσει οἱ ταῦτα
διδασκόμενοι τῷ θεοῦ ἢ αἰτίου. ἀποκαλεῖται γὰρ εἰς Αἰγυπτῶν τῆς
τῆς θεοῦ τῆς ὄλθρον ὁ θεοῦ σὺ μαιούσης, προστάτην τοῖς ὀμοφύ-
λοις εἰπεῖν, ὅ ὡν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. διὰ δὲ ὅ ὡν, τῆς αἰτίου
δηλωτικῶν ἔστι. δηλῶν ἢ τοῖς φιλομαθέσι, ὡς ἐκείνα πρὸς τούτων
ἐρρήδην. ἐκείνων γὰρ αὐτοῖς τὴν διδασκαλίαν ἐπὶ τὴν Αἰγυπτῶν οἰ-

*quiescit. vide Hrenn...
in epist. de decem...
min. in Op.*

α. *Eximo scripturam*
101.

κοῦσι προσένεγκε. ταῦτα δὲ, εἰ τῆ ἐρήμῳ συνέγραφε.

β. τί δὴ ποτε τῶ τῆν ἀγγέλου οὐκ ἐμνήσθη δημιουργίας.

οὐδὲν σερεῖον εἶπον ἐδὲ βέβαιον οἱ νομοθετοῦμενοι· αὐτίκα γαῖν
 ὦ μὲν ὡμὰ καὶ ἀφρασα δαύματα, πλὴν εἰκόνα τῶ μόρου θεοῦ
 ἀνηγόρευον· οἱ δὲ τὰ τῆν κτηνῶν ἰδιόματα ἐξείως οὕτως θεο-
 ποιήσαντες, τί οὐκ αὐ ἐσβασαν, εἰ τ' ἀοράτων φύσεων πλὴν γνώσιν
 ἐδέξαστο; οὗτου χάριν μέχρι τῆς τ' ἀβραάμ τελειότητος, οὐδενί τ'
 παλαιῶ ἀθρώπων δι' ἀγγέλου ὅ τ' ὄλων διελέχθη θεός. ἢ ἴ τ'
 ἄρα προπὸν ἀγγέλου μνήμῳ ὁ δεσπότης ἐφήστω μαυσίς, ἢ
 μάλα εἰσώτως· τῶ γὰρ ἄρα φησὶν σινὰ ὄρω ὅτι εἰ τῆ ἀραβία,
 θεῖον ἀπόστολον· τῶ γὰρ ἄρα φησὶν σινὰ ὄρω ὅτι εἰ τῆ ἀραβία,
 συσχεῖ δὲ τῆ νῶν ἱερουσαλήμ. ἐπειδὴ τοίνω δι' ἀγγέλου ὁ νόμος
 ἐδόθη, ἀσταγῆς γὰρ φησὶ δι' ἀγγέλου εἰ χρεὶ μεσίτου. καὶ
 παλιν εἰ ὁ δι' ἀγγέλου λαληθεὶς λόγος ἐγείρω βέβαιον, καὶ
 μάλα προσφώρος ὁ τ' ὄλων θεός δι' ἀγγέλου ὁ δουλείας ἀέ-
 μνησε, καὶ τὰ πῶν τῶ τελευτῶν παιδὸς προσεφθέρωσιν. ὅπ δὲ
 κησὴν ἐχρῶσι φύσιν καὶ ἀγγελοὶ ἢ ἀρχάφελαι, καὶ εἰ π' ἐτόρον
 ἔστιν ἀσώματον πλὴν τ' ἀγίας τειάδος, ἢ θεία σαφῶς ἡμᾶς δι-
 δάσκει γραφή. αἰνεῖτε γὰρ αὐτῶν φησὶ πάντων οἱ ἀγγελοὶ αὐτῶ·
 αἰνεῖτε αὐτῶ πᾶσι αἰδωάμεν αὐτῶ, ὅπ αὐτῶς εἶπε ἢ ἐρηνήσθησαν.

*Angeli mentio quanto
primum facta.*

Agm. cuius signum.

γ. προῦπάροισιν οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀφελαι, ἢ σὺ αὐτοῖς ἐρηνῶν.

πειπῆας μὲν ἐγὼ τὰς ποιῶντας ζητήσεις ὑπέληφα. τίς γὰρ ὄνη-
 σις προσγενήσεται τῶς ἐγνωκόσι τῶν τῆν ἀγγέλου δημιουργ-
 γίας καιρόν; οἶδα δὲ καὶ τῶν θεῖον ἀπόστολον τῶν θαυμασίων τι-
 μοθέω παρεγγυῶντα, παράπεμπε μοί, μὴ ἐτόροδιδασκαλεῖν, μὴ
 δὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπὸράνοις. ὅπ δὲ πῶν
 γεγραμμένῳ ἐχρῶσιν οἱ ἀγγελοὶ πλὴν οὐσίαν, οὐδέναι αὐτόρεῖν δι-
 μαί. καὶ γὰρ τῆν ἀθρώπων ἐκαστον ὑφ' ἑνὸς ἔφη τετάρτην κη-
 δεμονίαν ὁ δεσπότης. ὄρατε γὰρ φησὶ μὴ καταφρονήσῃτε εἰδὸς τ'
 ἐλαχίστων τῆν πισθόντων εἰς ἐμέ. ὅπ οἱ ἀγγελοὶ αὐτῶν ἀπαπ-
 ῆς τῶ προπῶν ὄρωσι τῶ πατῆρος μου τῶ εἰ οὐρανοῖς. καὶ ἐκείτω δὲ
 ἔθνη ἀγγέλου ἐφεσάναι φησὶν ἢ θεία γραφή· ὡς τῶ ἔσπερ ὄρα ε-
 θνῶν κατὰ ἀειδμόν ἀγγέλου θεοῦ. εἰ τοίνω ὁ μὲν τούτων, ὁ δὲ
 ἐκείνων ἀρχεῖν ἐτάθη. ἐκαστος δὲ τῆν ἀθρώπων ἑσὼ πλὴν ἑνὸς
 ἢ γῶν ἀγγέλου φρονήσῃ τελεῖ, ὄνδηλον ὡς πῶν γεγραμμένῳ ἐ-
 ρηνῶ

ρηῶ

ζην τῶν οὐρανῶν. εἰ δὲ ἴδωμεν ἁληθεῖς, ἁπλοῦς καὶ ἁληθεῖς, τό-
 που ἄρα προσδέονται. μόνον γὰρ τὸ θεῖον ὡς ἀποδείχθη οὐκ
 οἶ τόσῳ. εἰ δὲ τὸ ἀποδείχθη μόνον οἶ τόσῳ, πῶς οἶόν τε προὔπαρ-
 χει οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐκτὸς ἀγγέλους. οὐ γὰρ ὄντος τῆς φέροντος, πῶς
 οἶεσι τὸ φερόμενον εἶναι; Ἄλλὰ φασι ἱερεῖς χεῖναι λέγειν προὔ-
 παρχειν ἕραν ἔκτὸς ἀγγέλους. ἀγγέλου γὰρ φασὶ οὐκ
 ὄντων, πῶς ὁ τῆν ὄλων ὑμνήσῃ θεός; Ἄλλ' οἱ ταῦτα λέγοντες,
 ἀγνοοῦσιν ὡς καὶ ἀεθροῦς οὗτος ὁ λόγος ποιεῖ. εἰ γὰρ εἴητο τῆν
 ὑμνοῦντων ὁ τῆν ὄλων θεός, αἰεὶ δὲ τούτους εἶχε ὑμνοῦντας, (ἡ-
 αἰδοίαι ἄρα οἱ ἀγγελοὶ τῶν τῆν ὄλων θεῶν. εἰ δὲ οὐκ αἰεὶ ἴδῃ ὅτι
 πᾶρ ἡβραῆθι τούτους ἐδημιούργησε, ἡ ἄρα ἡς αἰῶν οἶ ὅτι οὐκ
 ὑμνοῦντας οὐκ εἶχε ὁ τῆν ὄλων θεός, οὐκοῦν οὐ εἴητο τῆν ὑ-
 μνοῦντων ὁ θεὸς τῆς θεός. ἀλλ' εἴη γὰρ ἔχει τῶν φύσιν. διὰ τὰς ἰ-
 στίαι δὲ μόνῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀρχαγγέλοις, ὅτι πᾶσι τῆν κτί-
 σει εἶναι δεδωρηται. ὡραὶ δὲ καὶ λειτουργίαι εἶχε προτὶ κτί-
 σθαι ὄντες, οὐδενός ὄντος τῆς τῆν φύσιν ὡφελείας προσδομιῆς; ὅτι
 γὰρ εἰς τῶν τῆν ἀνθρώπων κηδεμονίαν ὑποουροῦσι τῶν τῆν ὄλων
 θεῶν, μάρτυς ὁ θεὸς ἀπόστολῶν βοῶν, οὐχὶ πάντες εἰσι λειτουργί-
 κα πνεύματα εἰς ἀγαθὰ ἔργα ἀποστολῶν ὡς μέλλοντες κλη-
 ρονομεῖν τῶν θεῶν; οὐκοῦν εὐδελῶν ὡς ἡμεῖς μὲν τῆν κτίσεως ὑπὸ
 κουείας θεόμεθα. ὁ δὲ θεός ἡμεῖς μὲν πνός οὐδεὶς. ἀβυσσὸς δὲ ἄρ
 ἀγαθότητος, ἡβουλήθη καὶ τοῖς μνησθῆναι οὐσι μεταδοῦναι τῆ
 εἶναι. ἄλλ' αἱ γὰρ οἱ προὔπαρχει οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐκτὸς ἀγγέλους
 ἰσχυροὶ μὲν, ὡς ἰσχυροὶ ἡμῶν καὶ ἀμήχανον προβαλεῖται ἐκεί-
 νο διὰ παρὰ θεοῦ τῶν ὄλων πρὸς τῶν ἰσχυρῶν ἐργαζομένων. ὅτι ἐποιοῦ
 ἄστρα ἦνευ με ἀγγελοῖ μου. καὶ οὐ σιωρῶσιν ὡς τῆν τετάρτη ἡ-
 μέρα (ἡ τῶν ἡλίου ἢ τῆν σελήνης τῶν ἄστρα παρήγαγεν ὁ τῶν ὄλων
 θεός. ἐκείνο μὲν οἶ ἀγαθῶν εἶδέναι, ὡς πάντα τὰ ὄντα πᾶσι
 τῶν ἀγίας τριάδος, κτιστῶν ἔχει τῶν φύσιν. (ἡ ὡμολογησθῆναι δὲ
 τῶν τῶν εὐσεβείας ἐλυμναίνεται λόγῳ, εἰ πρὸ ἕραν καὶ
 γῆς κτισθῆναι λέγειν τῆν ἀγγέλου ἐκτὸς θεῶν. διὰ τὸν ἄλογον
 χεῖν εἰς οὐδὲν χησισμῶν ἢ ἡδὲ καταστροφῆ τῶν ἀκουόντων, ἀπειρο-
 ρεθῆναι διαρῆθῆναι ὁ θεὸς ἀπόστολος.

L
 ομοιο.
 κυβητιν

εἰ ἡ γῆ πᾶς ἐρνεῖτο, λέγει γὰρ ὁ συγγραφεύς· ἢ δὲ γῆ ἡ. δ.

ἡλίθιον ἄρα καὶ ἀπόστολον δι' ἐρώτημα. ὁ γὰρ εἰ πᾶν οἶ ἀρχῆ ἔ-
 ρησεν ὁ θεός τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν γῆν, οὐκ αἰθίου ἔφην τῶν γῆν.

ἄλλὰ μὲν τὸ οὐρανόν, ἢ σὺ τῷ οὐρανῷ δεξαμένη τὸ εἶναι. ἄλλως
 11 πὲρ οὐδὲ ἀπλύτως εἶπερ ὁ συγγραφεύς· ἢ δὲ γῆ ἡμ, ἄλλὰ τὸ ἐξῆς
 12 ζωαρμόσις, ἢ δὲ γῆ ἡμ ἄόρατος καὶ ἀκραιτασιδίαςτος. ἔστ' ἐστὶ
 ἐρθέτο μὲν ἔσθ' τῷ ὄλωρ θεοῦ. ἐπὶ δὲ ἀόρατος ἡμ ἐπικειμένου
 τῷ ὕδατος, καὶ ἀκραιτασιδίαςτος μὲν ἐπὶ κοσμηθεῖσαι τῆ βλάστη, μὴ
 δὲ ἀπθῆσσαι λειμώνας καὶ ἄλση, © λήϊα.

6. οὐκ ἐδέξαμεν ἡμᾶς ὁ μαυσιῆς ὄλι καὶ τὰ ὕδατα ἐδημούρη-
 σερ ὁ θεός.

καὶ μὴ εἰρηφῆς, ἢ δὲ γῆ ἡμ ἄόρατος καὶ ἀκραιτασιδίαςτος, καὶ
 σκότος ἐπάνω τῷ ἀβύσσου, ἐδέχετο μὲν τῷ γῆς δημούρηθεῖσαι τῶν
 ὕδατων πλὴν φύσιν. καὶ πῶς τῷ σαββάτῳ δὲ νομοθετῶν ὁ τῶν ὄ-
 λωρ θεός οὕτως ἔφη, ἐξ ἡμέραις ἐργά, τῆ δὲ ἐβδόμη σάββατον· ἀ-
 νάπαυσις κυεῖν τῷ θεῷ σου. εἰ γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησε κύειν τὸν
 οὐρανόν ἢ πλὴν γῆ ἢ πλὴν θαλάσσης, ἢ πάντα τὰ εἰ ἀπὸ τῶν, ὡς εἶν
 δὴ ληρὸν πᾶν οὐδὲν ἀπὸ τούτοις ὅμ, ἢ ὄρατον ἢ ἀόρατον, ἢ αἰσθητὸν ἢ
 νοητὸν, πλὴν τῷ θεῷ οὐσίας, κτιστὴν ἔχει πλὴν φύσιν. καὶ ὁ θεός
 τατος δὲ δαβὶδ εἰρηφῆς· μακάριε οὐ ὁ θεός ἰακωβ βοηθὸς αὐ-
 τῷ ἢ ἐλπίς αὐτῷ ἡμὶν κύειν τὸν θεόν αὐτῷ τὸν ποιῆσαι τὸν οὐ-
 ρανόν καὶ πλὴν γῆ. ἐπίγαγε πλὴν θαλάσσης καὶ πάντα τὰ εἰ ἀπὸ τῶν.

5. ποίου τίνω φῶς ἀμοιρῶ ἀφινιδίως ὅτι τῷ κόσμῳ ὅπως
 διέρεθ' ὡς τὸ σκότος ἐπάνω εἶναι τῷ ὕδατι ©.

λογίζομεθα ὅτι εἴπερ πλὴν πρὸς τούτῳ τῷ αἰσθητῷ κόσμῳ, εἰ φῶ-
 πὶ ἀπὸ τῷ δηλονότι. οὐτε γὰρ αἰ τῶν ἀγγέλων ἀξίαι οὐτε πᾶσαι αἰ
 ἐπουράνιοι στραταίαι εἰ σκότει δὴ γῆμ. δὴ ἐν φῶτι ἢ πᾶσι διφοσῶν
 πνθυμαπικῆ, καὶ τῷ τοῖς ἐδέξ' ἀπτερεῖ· ὅς τις τὸ ὑπὲρ βῆνιον φῶς
 εἰ τοῖς τῷ ἀγαθῷ ἐπαγγελίας ἐμδέχεται. πῶς οὐ σολομῶν φησὶ,
 11 φῶς δικαίους δὴ παντός. ἢ ὁ ἀπόστολος· εὐχαρισσωπες ὡς πατεῖ
 12 τῷ ἰσθῶν τῶν ἡμᾶς εἰ τῆ μείδι τῷ κλήρου τῷ ἀγίῳ εἰ τῷ φῶτι.
 ἐπεὶ οὐδὲν ἐρθέτο ὁ οὐρανός προσάγμαπ θεοῦ ἀθρόως πῶς ταθεῖς
 τῶν εἰ τῶν ἔσθ' οὐκ αἰς αὐτῷ πῶς φερείας ἀπειλημῶν τοῖς, σῶμα
 ἔχωμ δὲ (ῶς χῆς, ἰσθῶν τῶν εἰ τῶν ἀφῆσσαι τὰ ἔξω. ἀνακαίως τὸν
 εἰ ἀπὸ λειφέντα πόσιν αὐτῷ ἀφεγγῆ ἡ ἀπῆσσαι πλὴν ἔξωθεν αὐτῶν
 δὴ κῶφας. τεία γὰρ δὲ (ῶς φραμῆμ ἡμὶν τῷ σκίῳ, τὸ φῶς, δὴ σῶ-
 μα, τὸν ἀλαμπῆ τῷ πόσιν. τὸ τίνω ἀγκόσμιον σκότος τῷ σκίῳ τῷ ἐ-
 ρανίῳ

εραίου σώματος παρυσέση.

ΕΙΣ ΦΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΔΗΜΟΥΡΓΗΣΕ, ΠΩΣ ΑΥΤῷ ΤΟ ΣΚΟΤΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕΜ' ΕΝΑΝΤΙΑ ΖΑΡ ΤΑΥΤΑ ΑΛΛΗΛΟΙΣ. 2.

Εναντία μὲν δὴ μήλοισι, δὴ ἀναγκαῖα τοῖς ἀθρώποις ἀμφοτέ-
 ρα. τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἐργασίαν τε καὶ φιλοπονίαν σωδργεῖ τοῖς ἀθ-
 θρώποις, καὶ ἕσπεδ' ἐκνυσι τὰ ὄρωμνα· καὶ τὸν βούτων ποιητῶν ὑ-
 μνείσθαι παρασκευάζει· τὸ δὲ δευτέρωθεν καὶ νεοιργεῖ τοῖς ἀθρώ-
 ποις, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἐργασίας ἐγγινόμνον ἀγαλῦει τὸν οὐρανόν. καὶ εἰς
 ἀθρώπους μὲν οἴκησε ζωαγείρει, τοῖς δὲ θηείοις ἀδειαν παρέχε-
 νομήσ. καὶ εἰς τὸ σαφῶς ἡμᾶς ὁ θεὸς διδάσκει Δαβίδ. ἔδου γὰρ
 φησι σκότος καὶ ἐρλίθη νύξ, εἰ αὐτῇ διελεύθονται πάντα τὰ θηεία
 τῶ ἀγροῦ. σπύμνοι ὠρόμνι τῶ ἀρπάσθαι καὶ ζῆπῖσαι παρὰ τῶ
 θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. ἀέτελλον ὁ ἥλιος, καὶ ζωήθησθαι καὶ εἰς τὸς
 μάνθρας αὐτῶν κριταθῆσθαι. ἔξελεύσεται ἀθρώπος ἕδι τὸ ἐργον
 αὐτῶ καὶ ἕδι τῶ ἐργασίαν αὐτῶ ἕως ἑσπέρας. οὕτως ταῦτα εἰ-
 πῶν τῶ τῶ ποιητῆ θραυμάζει μεγαθυργίαν, καὶ φησι, ὡς ἐμε-
 γαλώθη τὰ ἐργα σου κύριε, πάντα αὐ σοφία ἐποίησας. Ὁ μὲν
οὖν ἀνακαῖον τὸ σκότος, ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν. ὅτι δὲ οὐκ οὐσία
 ἔστιν ὄσμ, δὴ ἀπερᾶσμα συμβεβηκός, κατὰ μαθεῖν εὐπατές. ἐρανοῦ
 καὶ γῆς ὄσμ ἀρσινάσμα, διὰ τοῖς εἰς φροῦδον γίνεται τῶ φωτὸς
 ἀνίσχοντος. τὸ δὲ φῶς οὐσία ἔστι καὶ ὑφέσκει· καὶ δύο μλιον ἀνίσχαι,
 καὶ ἀπὸν ἐπανέρχεται. εἴσπερ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐσία
 ἔστιν· ἢ δὲ ἀπὸ τῶ ἀπελευμνῆ σινὰ συμβεβηκός ὄσμ, οὐκ
 οὐσία· οὕτως ὁ ἐρανοὸς καὶ ἢ γῆ τὰ μέγιστα σῶματα οὐσία εἰσι διά-
 φοροί. ἢ δὲ ἐκ τούτων ἀπελευμνῆ σινὰ τῶ φωτὸς οὐ παρόντος,
 ὀνομάζεται σκότος· εἰσελθὼν δὲ τὸ φῶς ἀφανίζει τὸ σκότος. οὐρανὸς
 ὁ γῆς ἢ σινὰ τὸ σκότος ἀπελεῖ. ἀνίσχοντος δὲ πάλιν ἀγαλῦεται
 εἰς τὸν οὐρανόν. οὐ τοίνυν ἀρλήσθαι οὐσία τὸ σκότος· οὐτε μὴν γενήσθαι ὑ-
 πώσασις, δὴ ἐκ τῆς γενητῶν σινισαμνῆ χρῆσις ἀναγκαῖα, καὶ
 τῶ τῶ θεοῦ σοφίαν κηρύψουσα. αὐτίκα γινώσκει τὸν περὶ φῆτις τὸν τῆς
 ὄλων θεῶν καὶ ἀπὸν ἐμνῆ· ὁ ποιήσας γὰρ φησι φῶς, καὶ κα-
 τασκευάσας σκότον. ἀρμολίως δὲ ἀγαρ ἐκείτορα τέθεικεν. τὸ μὲν
 ποιήσας ἕδι τῶ φωτὸς, δὲ κατὰ σινδάσας ἕδι τῶ σκότους. συμ-
 βεβηκός γὰρ ἔστι σινισαμνῆ καὶ ἀγαλῦμνῆ. καὶ οἱ τῆς μα-
 κεία ὁ παῖδες πᾶσαι τῶ κτίσιν εἰς ὑμνοδῆσαν καλέσθαι, τῆ
 ἡμέρα τῶ νύκτα σωέξθαι, καὶ εἰς φῶς τὸ σκότον σωήμεν.

γενεθ... μιν

Γα. ἐπειδὴ γὰρ ταῖς ὑδάτων ἀφαιρέσεσιν, καὶ ὁ χρόνος μετῆται,
καὶ ὁ τῆν ἀνθρώπων σωθήσεται βίος.

η. Ὅμοιον πνεῦμα ἐπιφέρει ἐπάνω τῶ ὕδατος.

νεφελῶν ἰσθμῶν

Τισὶ δοκεῖ τὸ ἅγιον πνεῦμα ζωοποιεῖν τῆν ὑδάτων πλὴν φύσιν,
καὶ ἀφαιρέσει τὴν βαπτίσματα χάρις. ἀληθινὸς δὲ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκείνου ὄμιλος τὸν λόγον, ὅτι τὸ πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἀέρας καλῶς.
εἰπὼν γὰρ ὅτι τὸν οὐρανὸν καὶ πλὴν γῆν ἐποίησεν, καὶ τῆν ὑδάτων ὄψιν
τῶ ἀβύσσου κρηνοῦς, ἀναγκάτως καὶ τῶ ἀέρος ἐμνήσθη ἐν τῶ τῶ
ὕδατος ἰδιφάνειας μέχρι τῶ οὐρανοῦ καὶ δῆκοντος. ἀέρος γὰρ
φύσις δὲ τοῖς κῆρυκα κρηνοῦς ἰδιφάρεται σώματα. μάλα δὲ ἀρ-
μοδίως τὸ ἐπιφέρει πλὴν κινήσει τῶ ἀέρος οὐσίαν παρεδήλου.
εἰ δὲ ἴσως ὄψιν οὐ προσωπίται τὸν λόγον, ἐπειδὴ γέγραπται· πνεῦμα
θεοῦ ἐπιφέρει ἐπάνω τῶ ὕδατος, ἀκούετω τῶ μακαρίου Δαβὶδ
λέγοντος· ὅτι τῶ θεοῦ τῆν ὄψιν· πνύσει τὸ πνεῦμα αὐτῶ καὶ
ἐνήσει τῶ ὕδατα. ὅτι δὲ τὸν ἀέρος αὐτῶς ἐκάλει, δῆλον ὅτι καὶ
μὴ λέγει· ὅτι γὰρ ἢ νότα πνύονται τὸν τῶ πηλῶς ὕδατος ἀφαιρέσει
πέφυκεν.

θ. Τίτι λέγει ὁ θεός, γεννηθήτω φῶς καὶ γεννηθήτω σέρεμα.

οὐκ ἄλλο πνὶ κελθὲν δημιουργῶν, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα καλῶς.
εἰ ταῦτα δὲ πρῶτα καὶ τὸ βούλημα. πάντα γὰρ φησὶν ὅσα ἠδέ-
λησεν, ὁ θεός ἐποίησεν. εἰ ἢ καὶ φωνῆ πνὶ δημιουργῶν ἐχρήσατο,
δῆλον ὅτι οὐ τῆν ἀφίχου εἰς τῶ σιχίω, ἀλλὰ τῶ ἀοράτων χά-
ρις διδάμεων· ἵνα γνῶσιν ὡς αὐτῶ κελθόντος τὰ μὴ ὄντα σω-
θήσεται.

ι. Διατὶ τέθεικεν ὁ συγγραφεὺς, τὸ εἶδεν ὁ θεός ὅτι καλόν.

✓

ἵνα πείσῃ τῶν ἀχαιρίστων μὴ φέγειν ἀπὸ τῶ θεοῦ ἡφῶ ὀνο-
μάζει καλῶς.

ια. Εἰς οὐρανὸν ἢ δύο εἶσιν.

τῆς θείας διδασκαλίας γραφῆς ὡς ἀρχῆς ἐποίησεν ὁ θεός
τὸν οὐρανὸν καὶ πλὴν γῆν, εἶτα μετὰ πλὴν τῶ φῶς δημιουργίαν αὐτῶ
δουλοῦν ἀλεξούσης ἡμέρας τὸ σέρεμα γεννηθῆναι, πολλῶν ἢ ἐρώτη-
σις τῆν πνύσαντομλίω ἐκφαίνει πλὴν ἀγνοίαν. εἶδεν γὰρ καὶ ἐν τῶ
καιροῦ

κληροῦ καὶ μὲν τὸ καὶ ἐν τῷ βόπυ τῷ δημιουργίας τὸ διάφορον
 γινῶναι. ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῆς φωτός, ὁ δὲ μετὰ τῆς φωτός. καὶ ὁ μὲν ἐκ
 ἐκ πνϑ. ὁ δὲ ἐξ ὑδάτων. γινῶνται γὰρ φησι σερῶμα σὺ μέσῳ τῷ
 ὑδάτος, καὶ ἔστω Διαχειρὶσιν ἀναμέσῳ ὑδάτῳ καὶ ὑδάτῳ.
 οὕτως ἔρ' ἐξ αὐτῆς τῆς πύργματῳ πλὴν προσηγορίᾳ ἐδέξαντο. ἐ-
 παιδὴ ἔρ' ἐκ τῶν ῥοῶδους τῆν ὑδάτων οὐσίας (ωῆσι. Ὁ ἢ ῥυτὴ φύ-
 σις σερῶματῳ γίνονε καὶ σερῶματῳ, προσηγορίᾳ σερῶμα. ἔ-
 τα ὡς ἀνώτερ ἐπικαί μλιϑ, καὶ τῷ πλοτόρου οὐρανοῦ πλὴν χρεῖαμ
 ἢ μὴν πλῆρωμ, οὐρανοῦ προνομιάθη. διχῆ δὲ διέλε τῆν ὑδάτων
 πλὴν φύσιν ὁ τῆν ὄλῳμ θεός, καὶ τὰ μὲν ἀνώτερ ὑπὸ κλει μλινα τῆ τε
 ὑγρόπτι καὶ μλῳτῳπὴ μὴ συγχρηῖ τῷ πλεὶ τῆν φωσῆρωμ λο-
 βαῖσαι τὸ σερῶμα. Ἄ δὲ κατὰ μεμλινοῦτα Διαβέφει τῷ ἀτμῶς
 τῷ ἀέρα διαβαίνοντο καὶ ξηραίνοντο καὶ τῷ ἀνώτερ ἐπι-
 κειμένου πυρός. ποιηροῦμ καὶ ὁ τῷ δυντῶφ διαπιστῳ οὐρανοῦ ἔξω
 βαίνει τῷ εὐθείας ὁδοῦ. καὶ ὁ πλείω πειρῶ μλιϑ ἀειθεμῆρ μύθους
 ἔπειτ, τῷ τῷ δειῖς πνεύματῳ διδασκαλίας καταφρονῶμ. πλῆθω-
 ζικῶς δὲ ἢ θεία γραφῆ ἐδῶ οὐρανοῦς ὀνομάζει λέγουσα, οἱ ἔρανοι
 τῷ ἔρανωμ. ἐπειδὴ τῷ ἔβραϊῶμ ἢ γλωτῆα οὐτε τῷ ἔρανομ, ἔπει τῷ ὑ-
 δωρ οἰδεμ ἐνικῶς ὀνομάσαι. εὐροι δ' ἀν πῆς τῷ αὐτῳ πρὸς τῷ ἢ πῆ ἀ τῆ
 ἔμἀδι φωνῆ. Ἀθῆνας ἢ πλὴν πῶλιμ οὐδεὶς οἰκῶς ὀνομάζει, δμ
 Ἀθῆνας πλῆθωπικῶς. καὶ Δελφῶμ πάλιμ πλὴν πῶλιμ, ἔδειξ καλῆ
 Δελφῶμ, δμ Δελφῶς πλῆθωπικῶς. οὐ ρίνω ὡς πῶμ ὄντων
 οὐρανοῦ ἢ θεία γραφῆ. δμ ἀ τὸ ἰδίωμα φυλάξασα τῷ ἔβραϊδῳ
 φωνῆς. ἐπει ὅτι ἔ τῶφ φαλμῶ σαφέσερον ἢ μᾶς τῷ διδασκονουσα,
 καὶ παραλιπῶσαι τῷ γλωτῆς ἐκείνης ἰδίωμα, οὕτως ἔφη. ὁ
 οὐρανοῦ τῷ ἔρανοῦ τῷ κρείφ. ὡς εἶναι δῆλῳ ὅτι κατὰ τῷ οὐ-
 οὐρανοῦ ἢ μὴ ὄβη ὄροφῳ, ἢ δὲ γῆ ἔδαφῳ, οὕτως ὁ ὄρο μλινοῦ
 οὐρανοῦ ὄροφῳ ἔχει τῷ ὑπὸ κει μλινομ οὐρανομ.

fronimendi

τὴ δὴ ποτε μίαν εἰπῶμ πλὴν τῆν ὑδάτων (συναρῳγῶν, πολ- 1β.
 λὰς μεταπῶτα διηλοῖ. (ωῆθη γὰρ φησι τὸ ὑδωρ εἰ ὑποκάτω
 τῷ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναρῳγὰς αὐτῶμ.

μία μὲν ὄβη τῆν ὑδάτων συναρῳγῆ. τὰ πελάγη γὰρ δμ ἡλοῖς
 σωῆμεσαι. τὰ μὲν κατὰ τῷ δια πνωμ ὑπεγῆωμ πῶρωμ. τὰ δὲ
 ἢ κατ' αὐτῷ πλὴν ὑπὸ φάνειαν. πλῆθωπικῶς δὲ πάλιμ τὰς σω-
 αρωγὰς ὀνομάσεμ. ἐπειδὴ δμ ἢ μὴ εἰνδῶμ πέλαγῳ, δμ ἢ δὲ
 τὸ ποντικῶμ, καὶ τὸ τυρῆτικῶμ ἔτόρωμ. καὶ δμ ἢ μὴ ἢ προπῆς.

ἄλλος δὲ ὁ ἐμνήσωντο, καὶ ὁ αἰὼς ἔτρος· καὶ ἄλλος πάλιν ὁ ἰόντο κώλωτος· ἐξώθη δὲ πάλιν ἐπίκειτ' ἐ μέγιστον πώλατος, ὅπρ' ἴνως μὲν ἄτλαντικόν, πινὲς δὲ ὠκεανὸν ὀνομάζουσι. τούτῳ χάειρ ὡς μὲν σωημὲν ἰω συναρῶν μίαν ὀνόμασεμ· ὡς δὲ διηρημῆνας, συναρῶνας.

17. τί δὴ ποτε τὰς οὐκ ἐδωδύμους βοτάνας βλασῆσαι προσέταξεμ ὁ θεός.

πολλὰ τῶν ἀλότων ζώων τὰ γένη· τὰ μὲν θηρία, τὰ δὲ κτήνη προσαρῶνθ' ὀμλια· καὶ τὰ μὲν ἔρπετα, τὰ δὲ ἥλινα, τούτοις ἅπανσι τρωφὴν προθυρέποσεμ ὁ θεός. καὶ ταῦτα δὲ τῶν ἀνθρώπων περὶ ἴκε χρέας. αὐτίκα γὰρ καὶ δι' ἡμᾶς αὐτὰ ἀξέφεδαι. τῶν θανατέλλοντι γὰρ φησι χόρομ τοῖς κτήνεσι καὶ χλόημ τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων. ἐβίωω τούτω ἄχρηστον, ἐμείνω χηρίσμομ, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀρμόδια· πρὸς δὲ τούτοις προορῶν ὁ κύριος ὅτι παρὰ τὴν προσηλίσσεται τῶν ἀνθρώπων, ἀπε δὴ ἀξέπλω ἀμαρτίαν δεξαμένους τῶ θανάτῳ ἢ ὄρομ, οὐ μόνον ἐδωδύμους, ἀλλὰ καὶ ἀλεξιμάκους τῶν παθημάτων βοτάνας βλασῆσαι τῆ γῆ προσέταξε. καὶ εἶπε μάθοι τίς αὐτὸν ἀκριβέσδρομ παρὰ τῶ πῶ ἰατικὴν ἠσκημένωμ τέχνη. ὅτι καὶ τὰ δοκῶντα εἶναι δηλητήρια, παρῶν ὄσμ' ἰαθῆνα· κερανύμνα γὰρ ἐτῶναι βοτάναις, ὀμξίνακα γίνονται, καὶ ὕγεια παρεκπίνα.

18. τῶν φωσῆων δημιουργηθέντων, τί γέρονε τὸ πρότορον φῶς.

ὁ δεσπότης θεός καὶ ἐκ μὴ ὄντων ποιῆ, καὶ ἐξ ὄντων δημιουργεῖ· τὸ μὲν γὰρ πρότορον οὐρανὸν ἐκ μὴ ὄντων ἐδημιούργησε, τὸ δὲ γὰρ δεύτερον ἐξ ὕδατων ἐποίησεμ. οὗτω πῶ γὰρ μὴ οὐρανὸν παρήγαγεν. τὰ γένη δὲ τῶν δένδρων καὶ τῶν σπερμάτων βλασῆσαι προσέταξεμ, καὶ εἰς φῶς τῶν ὕδατων ἐδημιούργησεμ ὡς ἠδέλησεμ. ὡσπρ' δὲ τῶν σφραγισμάτων διείλε τῶν ὕδατων πῶ φύσιν, καὶ τὰ μὲν ἰδιόπεδ' κεραιώθημ, τὰ δὲ κεραιώθημ καταλέλοιπεμ· οὕτως ἐκείνο εἰς φῶς διελθῶν ὡς ἠδέλησεμ· εἰς φῶς εἰς μέγαν καὶ εἰς μινυρὸν κεραιώθησεμ.

19. τί ὄσμ' εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς ὁ εἰς ἐνιαυτοὺς καὶ εἰς ἡμέρας.

ὁ ἴλιος ἀίχλωμ μὲν καὶ δύο μὲν τῶν ἡμέρας ποιῆ· εἰς δὲ τὰ νότια

τα νότια καὶ τὰ βόρεια μέρη δὲ φέρον, ἢ οἰκίστου κύκλου ἀφ-
 τελεῖ. οὗτος καὶ τὰς Ἰσθμίας ἐργάζεται ἀς κελροὺς ἀνόμασεν ἢ θεῶν
 γραφή. ἀφ' ἧς τῆς Ἰσθμίου τόφου πρὸς τὰ βόρεια μεταβαίνωμ
 εἰς ἑαυτοῖς· εἴτα ἐκείθεν ἐπανίωμ μέχρι κύττωμ τῆν ἕρωμ πλὴν δε-
 εινήμ κατασθιδάξει τροπήμ. περιόντ' ὁ δὲ αὐτῶ εἰπεύθην ἕδι τὰ
 νότια εἰ μετόπισθον γίνεται. ἐπανίωμ δὲ αὐθις ἢμ χειμῶνα ποιῶ.
 ἐκ δὲ τῶ δ' ἑμοῦ τ' σελήνης ἢμ τῆν μινῶμ μεταδίνωμν ἀειδμόμ.
 Διὰ τεῖκοντα γοῖ ἡμερῶμ μῆνα πρὸς αἰθροῖμν, ἐπειδὴ καὶ πλὴν
 σελήνῳ πρὸς αἰθροῖσι μῆνα. εἰ εἰς σημεῖα· οὐ κατὰ τῶν αἰσθ-
 ης νοῦμν ἡμῖς. πῆρ γὰρ τ' γενεθλιαλογίας ματαιολογίαν, ἐδὲ
 γυναικῶμ, οὐδὲ σκωρῶμ, οὐδὲ γλάτωμ, οὐδὲ οἰστωῖσι πρὸς
 δέξαντο. εἰ δὲ οἱ τοῖς μύδοις οἰπεθραμῆνοι, τῶδε τῶ μύδου εἰ
 ἀσεβῆς ἢ βδελύξαντο. ἕς αὐ τοῖς θεοῖς πσεύωμ λ' ἕρωμ, τῆν οὐ
 δυνασεβῶμ μόνον, ἀλλὰ καὶ λίαν αἰσθῶμ ἀδόχομ λ' ἕρωμ; σημεῖα
 ζίνωμ ἢ θεῶν καλεῖ γραφή, δ' εἰδέναι ἀπόρον κελροῖμ, τῶ φυτεύθην,
 τῶ κατάρται, τῶ ξύλα τεμῆρ εἰς ναυπηγίαν, καὶ οἰκοδομίαν ἕδι-
 τῆδεα. οἱ ταῦτα καὶ οἱ ναυπηγῶμ χρώμνοι μεμαθήμασι, πότε μὲν
 ἀπάρται, πότε ὃ κελροῖμ εἰ σκάφῃ πρὸσῆκει· καὶ πότε μὲν
 πετάθην δ' εἰς ἴστομ, πότε δὲ κελροῖμ ἢ πῆρα γὰρ αὐτῶν ἕρε-
 παιδῶμ τὰς τῆν ἀσέρωμ ἀνακλάς τε καὶ δύσεις· ἐμ ἄκεις δὲ ἢ
 ἡμῖς κομήτῳ ἢ πωγωνίτῳ, εἰ δοκῆ δὲ καὶ ἡμῖς ἢ πολεμῶμ ἐγνω-
 μν πρὸς βολῶμ, ἢ ἀκρίδος ἐμβολῆμ ἢ κτηνῶμ ἢ ἀθροῶμ φθο-
 ρῶμ, ταῦτα ζίνωμ σημεῖα ἐκάλεσεν, οὐκ ἐμῆνα τὰ πάσης ἀνοίας ἢ
 καὶ δυνασεβείας μεσα.

Σ
 ven
 a' m.
 Au nomme
 h' emens.
 m' n' a' quo.
 m' de s' m' o' g' m' u.
 qui non ca' p' em' t' g' e
 re h' o' l' i' a' l' o' g' i' a' m.
 Signa h' o' l' o' c' o' .

τί δὴ ποτε τὰ μὲν φυτὰ πρὸ τῆν φωσῆρωμ ἐποίησεν, τὰ ζῶα 15.
 μὲν ζῶον;

ὁ φθαλμὸς ἔχει τὰ ζῶα καὶ τῶ φῶτος πῆρ ὑπερβολῆμ οὐκ ἀ-
 νήνεμαμ. ἴστω ὃ Διανεμῆμ εἰς τῶν μικροῦς καὶ μεγαλοῦς φω-
 σῆρας σύμμετρομ τῆ ὄφει τῆν ζῶωμ ἀφίκομν αἰθλῳ. τῆν δὲ φυτῶμ
 ἢ φύσις αἰσθῆσεως ἀμῆρις.

τίνῃ χάειμ τὰ μὲν φυτὰ οὐκ ἐλλόγησεν, τοῖς δὲ ζῶοις ἔφκ 12.
 αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ τὰ ἐξῆς;

τῶμ λειμῶν καὶ τῆν ληῖωμ καὶ τῆν παντοδαπῶμ βοτανῶμ
 καὶ δένδρων δίνους ἐδελήσεμ πῶ γῆρ ἐπλήρωσεν ἀπαθην. τὰ δὲ γα
 Β

ὅλη αἰὼν ἀνὰ δύο παρήγαγεν, εἰκότως ζήνων αὐτοῖς τῶν εὐλογίαν
προσέθηκεν· ἵνα διὰ τὸ πολυζωνίας τὰ μὲν πλάγη καὶ λίμνας
καὶ ὄρταμους, τὰ δὲ τὸν ἄέρα, τὰ δὲ πληρώσῃ τὴν γῆν.

III. Διὰ τί τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετα πεποίηκεν ὁ θεός;

† Videntur
hic deesse
ista, τὰ θηρία
καὶ τὰ ἔρπε-
τα πεποίηκεν
aut similia.

Δεῖται τὰ πνεύματα ἢ μερμηλυκῶν ἢ ἰμάντων ὁ ῥάβδον, ἢ τοῖς
ἢ αὐτὰ δεδιόμην, τοῖς δὲ ἢ παιδνομην, πᾶσιν αὐτοῖς εὐταξίαν
παρακατανόμνοι. ἐπειδὴ τοίνυν προήδη ἡμᾶς ὁ δεσπότης θεὸς εἰς
ῥαθυμίαν ἀγρίωντας, † ὅτι ἰμάντας πνᾶς ἢ μερμηλυκῶν, ἵνα
τούτοις ἡμᾶς δεδιόμην ὁ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκη, ἢ καλεῖν εἰς συμ-
μαχίαν, παρασκιδνάξει. ὁ μὲν ἄρα οἱ τέλειοι καὶ τῆν μερμηλυ-
κῶν, καὶ τῆν ἰμάντων καταφρονούσιν, οὕτως οἱ τὸ ἀρετῆς τρέφει
μοι τὰς τῆν θηρίων οὐδὲ μείνοσι προσβολᾶς. ἢ γὰρ τῶν ἀδύνα-
μῶν τὸ ἀμαρτίας παρησῆκει τὰ θηρία τῶν δουλείων ὁ μελοζωῶ-
τα, καὶ τῶν ὡς πάλιν εἰς τὴν κιβωτὸν εἰσόντων δίκην προβάτων
καὶ λέων ἠκολούθει καὶ πᾶσαλις ἢ τῆν ἔρωτων τὰ πικρότα-
τα καὶ τῶν Δανειῶν παρησῆκεισιν οἱ λέοντες, ὀρεζομένοι μὲν ἰσο-
φῆς, πλάσσει μὴ βολμῶντες. τὸν γὰρ θεοειδῆς τὸ θεῖος εἰκότος
ἔωρον αὐτῶν χαρμητῆρας· οὕτως ἔχει τῆ τῶ ἀποδόλου χεεὶ τὸν
ὀδόντας ἐμβαλοῦσα· καὶ τὸ ἀμαρτίας δὲ χῶνον καὶ χαλαρόν
οὐχ εὐροῦσα ἀπεπῆσσε παρῶντα, καὶ κατὰ τὸ πύρας ἢ λατο-
ῶσιν δέχεται ἑαυτὸν εἰς πᾶσηομην, ὅτι τῶν μηδαιμόδων προσήκοντι
προσεβάλλω σώματι. ἡμεῖς δὲ τὰ θηρία δεδιόμην, ἐπειδὴ μὴ τὸ
ἀρετῆς τῶν φλιταίαν ἔχομεν. καὶ οὕτως δὲ ῥαθυμοῦτων κηδ-
μεν ὁ θεὸς τὸν ἔρημοτόρους ἐκείνων ἀπεκλήρωσε τόπος. καὶ
τὸν τὸν νυκτὸς αὐτοῖς κωρὸν ἀπένειμεν εἰς ἀφροσύνην. εἰ αὐτῆ γὰρ
(Φησι) διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τῶ σφύμνι. τοῖς ἔρωτων εἰς
τῆ γῆ δεδῶκε χηρᾶμους, ὅπως εἰ ἐκείνοις ἐκρυπτόμενα μὴ λυμαι-
νωσι τῆν ἀφροσύνην δὲ γῆ. ἵνα μὴ δὲ παντᾶπασιρ δηλώβητοι
ἀφροσύνην καταφρονώμεν αὐτῶν ἢ κισα διωαμῶντων. † ἔστι ὅτε
συγχωρεῖ δύο πνᾶς ἢ φῆς ἐκ φλῶν μυριάδων, ὡς ὅπως τὰ κατὰ
ἡμᾶς πρυτανῶν, ἢ τῶν σιορπῶν κεντᾶσαι ἢ τῶν ὄφρων δὲ-
κνεῖσαι· ἵν' ἡμεῖς ὡς δεδιόμην, μὴ ἢ παραπλήσιον πᾶσοιμεν, εἰς
ἐπιουεῖαν καλῶμεν τὸν πεποικῶτα θεόν. καὶ τῶν παναλ-
κοῦς ἐκείνης προμθεῖας φρουρεῖται παρακαλῶμεν. ὁ μὲν τε
ἔδωκε τοῖς ὁμοῖς ἡμῶν ἢ κισα τὰ θηρία· φλᾶ γὰρ ἢ ἐκ τούτων
ἀλεξίαν καὶ ἰατρῶν ποῦδω κατασκιδνάξουσι φάρμακα. μὴ εἰς τῶν

Psalmo
410j.

† Permissio
diuina, & i-
ta subaudi
θεός.

οὐργεῖν τὴν ἐκείνα παραληψομένη τὰ μυστήρια φύσιν· αἰνιγμα-
 τωδῶς καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ οὐσίας ἢ τὴν πρῶτων παρεδήλω-
 σεν ἀειδήμον. ὅτι φάναι γὰρ ἔπειτα ὁ θεὸς, ὅτι κρινόμεν τῆς θείας ἐδήλω-
 σε φύσεως· ἐπαγαγὼν δὲ τὸ ποιήσασθαι, οἰέφλωε τῆν πρῶτων
 τὴν ἀειδήμον. οὕτω πάλιν οἰκτικῶς μὲν ἐπὶ τὴν πλὴν εἰκόνα, ὅτι τὸ αὐτὸ
 τῆς φύσεως ἐδέξατο οὐ γὰρ ἔπειτα εἰκόνας, ἀλλὰ κατ' εἰκόνα ἡ-
 μετέρων δὲ εἰρηκῶς, τὴν τῆν ἑσπασάσεωρ δεδήλωκεν ἀειδήμον. ἀ-
 παντα γὰρ πεσοῦν ὁ τῆν ὄλθον θεὸς ἢ δὴ γεννημένα τὰ μήπω γε-
 νόμνα, καὶ πεσοῦν τὴν τῶν κρινόμενων σάρκασιν τε καὶ εἰαν-
 θρώπασιν, καὶ ὡς τὸ αὐτὸ τὴν φύσιν ἐκ παρθένου λήφεται. καὶ
 οὕτως ἑαυτῶ σὺν ἀφαιτὲ καὶ εἰώσει εἰς τὴν πρῶτων θεοῦ τε καὶ
 ἀνθρώπων. νοεῖται μάλιστα εἰκότως, καὶ αὐτὸν ὁ μὲν αὐτῶ πρῶ-
 κωνισμὸν παρὰ τῆν κλίσεως ἀπάσης προσφέρεται. μάλιστα εἰκότως,
 καὶ αὐτὸν τῶν γενέων τὴν κρηπίδα πῆς μεγίστης ἠξίωσεν. ἢ πρῶ-
 τον βουλήν τῆν δημιουργίας προσέξας, ἵνα τῶν δημιουργῶν τῆν λο-
 γικὸν προσημάνη, εἶτα τῆν πρῶτων παρεδήλωσεν τὴν ἀειδή-
 μόν, ἵνα εὐδὲ ἕμους ὁ μέλων προσφέρῃ ἡδὲ τῆν γῆς λάβη θεο-
 λογίας αἰνιγματα· καὶ οἶονε αὐτὸν γὰρ τῆν ἀπαλάσεως γενόμε-
 νος, ἐδέξε τὴν πλείονα πῶς ὅτι πλάσμα φιλοσοφίας· ἔδωκε καὶ
 ἰάβ ὁ γενναῖος πρὸς αὐτὸν βοῶ λέξω, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ ἡμῶν με
 καὶ ἐπλάσθη με. τῆν εἰς ἐχρήσασθαι πῶς λέξω ὁ θεὸς Δαβὶδ, τῶ-
 ὅτι καὶ ὁ τῶν ἀγίων βαπτίσματος ἀξιούμεν γινώσκει σαφῶς· ὡς
 ὁ πλάσας διέσωσε, καὶ ὁ σώσας διέπλασε. πρὸς δὲ τῆν εἰς ἡ-
 ὅς ὁ δημιουργὸς, ἢ δὲ ἱερεμίου ἢ δὲ Ἡσαίου φησὶν, ὅτι ἡμεῖς πη-
 λῶς, αὐτὸς δὲ πλάσας ἡμῶν. ἀλλ' οὐτε χεῖρας ἔχειν ὅτι θεῶν, οὐτε
 δεῖται βουλῆς πνός καὶ προθεωρίας φανῶν, ἵνα κατὰ εὐδὲ γλά-
 τανος μύθους πρὸς τὴν τῆν ἐπιθυμίας ἰδέαν κατασιδῶσιν τὸ ποί-
 ημα. ἀλλὰ τῶν ἐκείνων πῶς πλείονα τῶν θεοῦ πῶς τὸ δὲ τῶν
 κινδερμονίαν δηλοῖ.

Psalmo 118.

vide a Platonica

κ. τί ὄσι τὸ κατ' εἰκόνα;

Prima opi-
nio.

τινὲς τὸ ἀόρατον τῆς ψυχῆς εἰκόνα θεοῦ κακλήμασιν, ἀλλ' οὐκ
 ἀληθῶς εἰρήκασιν· εἰ γὰρ εἰκὼν τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς ὅτι ἀόρατον, μάλ-
 λον εἰκόνας τῶν θεοῦ κληθῆεν ἀγγελιοὶ καὶ ἀρχάγγελοι, ὅτι πᾶ-
 σαι αἱ ἀσώματα καὶ ἅγια φύσεις. ἢ τὴν παντάπασιν σωματίων

2. opinio.

ἀπληραίνονται, ἢ ἀμυγῆς τὸ ἀόρατον ἔχουσι. τινὲς δὲ ἑσπασ-
 τῆς εὐηθείας ὅτι σῶμα τὸ ἀνθρώπινον κατ' εἰκόνα θεοῦ γεννη-
 θαι

θα φασίμ· ἐπειδὴ τῷ θεῷ λέγουσιν ἐπακούουσι φωνῆς· αἰοῖσιν
 τὸν ὀφθαλμὸν σου καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἀκούσιν· ὁ
 ὀσφρανθῆ κύει· ὁ σὴμ εὐφράσας· καὶ τὸ σῆμα κυρίου ἐλάλησεν
 ταῦτα· καὶ εἰ τῆ χειρὶ αὐτῶ τὰ πόδια τῷ γῆς· καὶ ἔσα ποιῶντα·
 ἢ οὐ σωεῖσθαι οἱ ἠλίθιοι ὡς ἀνθρώπους δι' ἀνθρώπων ἀλαζόμε-
 νος ὁ δεσπότης θεός, τῆ τῆν ἀκούοντων ἀθηνεία τὸν λόγον μετῆ.
 ὁ ἐπειδὴ δι' ὀφθαλμῶν ὀρώμεν αὐτῶ πλὴν ὁ πῆκλῶ δυνάμει, ὀφ-
 θαλμοὺς ὀνομάζει· καὶ αὐτὸ πάλιν πλὴν ἀκουστικῆν ὄντα· ἐπειδὴ ὁ
 πούτων τῆν μοσίαν ἀκούομεν καὶ τὸ πρῶταγμα, σῆμα· ἔδει δὲ αὐ-
 τὸν μὴ πούτων μόνον ἀκούειν τῆν λόγον, ὅλην καὶ τῆν τὸ ἀπὸ
 γραφοῦ διδασκόντων· πῶ γὰρ φησι, πορευθῶ ἄλλο τὸ πνύματός
 σου, καὶ ἄλλο τὸ πρῶτον σου πρὸ φύσης ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν ἔρανον
 σὺ ἐκείν· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρε, καὶ τὰ ἐξῆς· ἢ τῆ σα-
 μαρείδι ὁ κύει· ἔφη, πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τὸν πρῶτον ὡς
 αὐτὸν εἰ πνύματι καὶ ἀληθεία δι' ἑρσιωεῖμ· εἰ δὲ πνεῦμα ὁ θε-
 ός, ἀπλῶς ἄρα καὶ ἀσώδητ· ἢ ἀρχιμάστος· ὅλην ἀπὸ τῆν
 ὄντων μὴκύνειν εἰς τὸν λόγον· δηλῶ τῶν τούτων ἢ αἰοία· τὸ ὄντων
 ποιήσωμεν ἀνθρώπων κατ' εἰκόνα ἡμετέρων καὶ κατ' ὁμοίωσιν·
 τινὲς τῆν διδασκάλων οὕτως εἰόντων· ὅτι πλὴν κτιστῶν πλὴν αἰθετήρ
 τε καὶ νοητῶν πνευματικῶς ὁ τῆν ὄλον θεός, τὸν ἀνθρώπων διέπλα-
 σεν ἕχαστον· οἷον πῆνα εἰκόνα ἐαυτῶ εἰ μέσῳ πεθεσῶς τῶν ἀλύτων
 τε καὶ ἐμψύχων, ἢ αἰθετήρων καὶ νοητῶν, ἵνα τὰ μὲν ἀλύχά τε
 ἐμψύχα τῶν πρῶτον, ὡσπερ πῆνα φέρον πλὴν χρεῖαν· αἰ δὲ νοη-
 τὰ φύσεις, εἰ τῆ πνύ· ὄντων κηδεμονία πλὴν πνύ τὸν πνευματικῶν
 διηκύνουσιν εἰνοῖαν· ὄντων γὰρ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἔφη· οὐχὶ πάν-
 τες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς ἀγαθόν· ἀλλ' ἔστιν ἡμετέρας ἀγα-
 θῶν μέλωντας κληρονομῆν ἑρσιωεῖαν· καὶ ὁ κύει· εἰ τοῖς εὐαγ-
 γελίοις, ὅρα τε μὴ καταφρονήσῃς ἑνός τῶν μικρῶν ὄντων τῶν ἐλα-
 χίστων· ἀμήν γὰρ λέγει ὁ κύει· ὅτι οἱ ἀγγελοὶ αὐτῶν κατ' ἡμέρας
 ὀρώσιν τὸ πρῶτον τῶν πατῶν μου τῶν εἰ οὐρανοῖς· τινὲς δὲ κατ'
 εἰκόνα θεοῦ κατὰ τὸ ἀρχικὸν γέννησιν τὸν ἀνθρώπων ἔφασαν, κε-
 χρημένοι σαφειάτων τε κηδεῖν τῶν πνευματικῶν ἐπαγαγεῖν, καὶ ἀρ-
 χεῖν τῶν τῆν ἰσχυρῶν τῶν θαλάσσης, καὶ τῶν πνευματικῶν τῶν οὐρανοῦ,
 ἢ τῆν κτιστῶν καὶ πάσης τῶν γῆς· καὶ πάντων τῶν ἐρσιωεῖν τῶν ἐρ-
 σιωεῖν τῶν τῶν γῆς· ἄσπερ γὰρ αὐτῶ τῶν ὄλον ἔχει πλὴν δεσποτεῖαν·
 αὐτὰ δὲ ὄντα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀλύτων ξῶων πλὴν ἰσχυροῖαν· ἔστι δὲ
 καὶ ὅλην εὐερεῖν ὡς ἀρχετύπων μμήματα· δημιουργεῖ γὰρ καὶ
 ἀνθρώπων κατὰ μμήσιν τῶν πνευματικῶν θεοῦ, καὶ οἰκίας, καὶ

Pfamo.
 38.
 Ioannis
 3. opinio.

Ad He-
 brianos.
 Mathei
 4. opi-
 nio.

τέχνη, ἢ πόλεις, ἢ λιμένας, ἢ ναῦς, ἢ νεάεια, ἢ ἄρματα, καὶ ἔ-
 τέραι μυστα. οἷον οὐρανοῦ ἐπιτυπώματα καὶ ἡλίου ἢ σελήνης, καὶ
 ἀστέρων ἠσάλλματα, καὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων ἀλότων εἰσάνας·
 ὁ μὲν γὰρ τῆν ὄλθρον
 θεός καὶ ἐξ ὄντων καὶ ἐκ μὴ ὄντων δημιουργῆ. ἢ δι' ἅ τῶν ὄντων ἢ
 χρόνου· ἅμα γὰρ τὸ βουληθῆναι παράγει τὸ δόξα. ἀνθρώπων δὲ
δεῖται μὲν ὑλῆς, δεῖται δὲ καὶ ὀργάνων, καὶ βουλῆς, ἢ χρόνου καὶ
πόνου, ἢ τεχνῶν σερβῶν εἰς πλὴν τῆς γενεῆς καὶ κατασκευῆς. ὁ γὰρ οἰ-
 κοςδομος δεῖται χαλκίως, καὶ ὁ χαλκίδος μετ' ἄλλων καὶ ἀνθρώ-
 κων· καὶ πάντων ὁμοῦ ὑλοτόμοι τῆν φυκρυψῶν τε καὶ κωρυψῶν.
 καὶ οὕτως ἐκείνη τέχνη παρὰ τῶν ὄλων τεχνῶν πλὴν οἰκίαν εἰσά-
 ξεται χρεῖαν. ὁ μὲν καὶ οὕτω δημιουργῶν ὁ ἀνθρώπων, μιμῆται
 ἀμυγῆπν ἢν ποιητῆρ, ὡς εἰκὼν δι' ἀρχετύπων· καὶ γὰρ ἢ ἢ εἰσὸν
 ἔχει τὰ τῶ ἀρχετύπων ἠσάλλματα. ὁ μὲν γὰρ μὲν τῶν μορίων ἐδῶ
 ἔχει, τὰς δὲ οἰοργείας οὐκ ἔχει· ἐστῆρηται γὰρ ψυχῆς δι' ἢς κινεῖται τ
 σώμα. οὕτω πάλιν καὶ βασιλδία ὁ ἀνθρώπων, καὶ κρῖνει κατὰ
 μίμησιν τῶ τῶ ὄλθρον θεοῦ. ὁ μὲν θεός οὐ κατηγῶν οὐ μαρ-
 τυρῶν δεῖται διουζῶν· οὕτω γὰρ ἢ ἢν κείν κατέκρηνε, ὡς ἀπό-
 τῆς τῶ μύθους γεννημῆν. ὁ δὲ ἀνθρώπων κρῖνει καὶ μαρτυ-
 ρῶν δεῖται, καὶ κατηγῶν· ἀγνοεῖ γὰρ τὰ γεννημῆνα· οὕτω καὶ
 θεός ὁ ἀνθρώπων ὠνομάσθη. ἐπειδὴ εἰκὼν πρῶτη γερβῆθη θεοῦ.
 ἀνὴρ γὰρ (φῆσιν) οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι πλὴν κεφαλῶν εἰ-
 κῶν καὶ δόξα θεοῦ ὑπαρχῶν. ὁ μὲν γὰρ πάλιν ὁ μὲν τῶν ὄλων θεός
 φύσιν ἔχει δίαρ, ἢ πρῶτη γερβῆθη ψιλῶ· ὁ δὲ ἀνθρώπων ὡς εἰκὼν
 τούνομα ἔχει μόνον ἐστῆρημῆν τῶ πρῶτη γερβῆθη· οὕτω τὸ ἀποδί-
 γραφορ ἀληθῶς μὲν ἢ κινείας ὅτι τῶ τῶ ὄλθρον θεοῦ. μιμῆται
 δὲ οὕτω πῶς αὐτῶ ἢ ὁ νῆς ὁ ἀνθρώπων· εἰ ἀκρεῖ γὰρ πρῶτη γερβῆθη
 ἢ τὰ εἶωα, ἢ τὰ ἐσπέεια, ἢ τὰ ὀρβῆα, ἢ τὰ νόπια, ἢ τὰ ἐπὶ ῥάνια
 ἢ τὰ ῥωθῆνια, ὁ μὲν γὰρ τῆ εἶσα, μόνη ἢ τῆ τῶ λογισμῶ φαιτασία.
 ὁ δὲ γὰρ θεός καὶ τῆ οὐσία ὁ τῆ σολῆ. ἢ τῆ δωάμει τὸ ἀποδίγρα-
 φορ ἔχει. εὐροι δ' ἀν πῆς ἢ ἔτῶν μίμησιν ἀκριβεστῆραν εἰ τῆ τῶ
 ἀνθρώπων πάλιν ψυχῆ. ἔχει γὰρ αὐτῆ καὶ τῶ λογισμῶ. ἢ τῶ ζωπ-
 κῶν εἰ εἰ αὐτῆ· καὶ γενῆ μὲν ὁ νοῦς ἢν λῶν, συμπεθεσει δὲ τῶ λῶ-
 γῶ πνεῦμα, οὐ γενῆ μὲν κατὰ πῶ ὁ λῶν· συμπαρομοματῶν
 δὲ ἀεὶ τῶ λῶν, καὶ συμπεοῖδῶ γενῆ μὲν. ὁ μὲν γὰρ τῶ ὡς εἰ-
 κόνι πῶσεσι τῶ ἀνθρώπων. οὐ δὴ χῆρει καὶ ἀνπίσεται ὁ λῶ-
 γῶ ὅτι ὁ πνεῦμα. ἢ δὲ τῶ ἀγίας τειάδος ἢς νοῦ μὲν τὰς
 ῥωθῆσεις. ἢ ἀσυγχύτως νοῦ μὲν ἢνωμῆνας καὶ κατ' εἰ αὐτῶ

Ad Co-
rithios.

ῥω-

Ἐποτασεις. γελνήνται μὲν γὰρ πρὸ τῆν αἰώνων θεός ἐκ τῶ πατρὸς
 ὁ θεός λόγος· ἀρχαίους δὲ ὄσι τῶ γεννήσιν, καὶ ἐκπρόβεται
 ἐκ τῶ θεοῦ ἢ πατρὸς ἢ πανάγιον πνεῦμα. νοήται δὲ καὶ εἰ ἰδίᾳ
 Ἐποτασει. πάντα γὰρ ἐνδραχί (φισι) τὸ αἶ καὶ τὸ ἀντὸ πνεῦμα, δι-
 αμοῦ ἰδίᾳ ἐκείσφ καθὼς βούλεται. δὲ πὸ πὸ τὸ πύτωρ μνηώειν
 τὸν λόγον οὐ δεῖ· μνεῖας γὰρ ὄσην εὐρεῖν ἄφδείξας τούτου παρὰ
 τῆ δία γραφῆ. τινὲς κατ' εἰκόνα θεοῦ τὸν ἀνθρώπων ἀόμου (ω
 κατὰ δ' τῶ ψυχῆς ἀόρατος. καὶ οὐ (ωνήκαμ ὅπ καὶ ἄγγελος ἀό-
 ρατος, καὶ δαίμων ἀόρατος. πρὸς οὓς ἀναγκαῖον εἶπερ τοσοῦτον,
 ὅπ ἢ τὸ ἀρρερ εἰ ἀνθρώποις καὶ τὸ δῆλυ, κατὰ τε ἢ σῶμα ἢ πῶ
 ψυχῶν τῶ αὐτῆς εἰληχε φύσεως. τί δὴ ποτε οἷω ὁ παῦλος τὸν μῆ
 ἀόρα εἰκόνα θεοῦ λέγει, οὐκ ἔπ δὲ καὶ πῶ γυναικα· εἶπερ κατὰ
 τὸν τῶ ψυχῆς λόγον εἰσὼν θεοῦ ὁ ἀνθρώπων; λέγει γὰρ, ἀνήρ μῆ
 γὰρ εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπαρχόν, οὐκ ὀφείλει κατὰ κελύπιδος
 πῶ κεφαλῆν, γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ὄσην. εἰ βίνω εἰκὼν θεοῦ ὁ μὴ
 ὀφείλει κατὰ κελύπιδος πῶ κεφαλῶν δῆλον ὅπ ἢ κατὰ κελύπιδος ἢ
 εἰσὼν θεοῦ τῶ αὐτῆς ψυχῆς μετέχουσα. πῶς οἷω θεοῦ εἰκὼν ὁ ἀν-
 θρώπων; κατὰ δ' ἀρχόν, κατὰ τὸ ἰουσιαστικόν. ἢ μάργυς αὐτῆ
 τῶ θεοῦ φωνῆ ἢ λέγουσα, ποιήσιν ἀνθρώπων κατ' εἰκόνα ἡμετέ-
 ραν ἢ κατ' ὁμοίωσιν καὶ τὸν τῶ ἰουσιαστικόν, ἢ ἀρχέτω (ω τῶ
 ἰουσιαστικόν τῶ θαλάσσης ἢ τῆν πῶ τεινῶν τῶ οὐρανοῦ, καὶ τῶν θηλειῶν
 τῶ γῆς, ὅ τῶ ἐξῆς. ὡσπερ οἷω ὁ θεός τῆν ὄλον, οὐτῶ δ' ἀνθρώ-
 πος τῆν ἰδίᾳ τῶ γῆς βασιλεύει. ὡ οἷω οὐκ ἀρχεῖ ἢ ἢ γυνὴ τῶ πρῶ-
 ρημῆ ὡς δὲ κατὰ κελύπιδος ἔχει τὸν ἀόρα κρῶσιν τῶν ὄλων. ἀ-
 νήρ δὲ οὐχ Ἐποτέτανται τῆ γυναικί. διὸ δὴ καλῶς ὁ μακείν
 παῦλος τὸν ἀόρα μόνον εἰκόνα θεοῦ φισι εἶναι καὶ δόξαν, πῶ δὲ
 γυναικα τῶ ἀνδρὸς δόξαν. σφῶσφ δὲ μοι θαυμάζην ἐπὶ λῆλυθε τῶ
 τῶ τῶ μῆ (ωιδεῖν ἔχ οἶον τὸ γονότων, κατ' εἰκόνα ἢ θεῶ γεννή-
 δος τῶ ἀνθρώπων· πῶ μῆ κῆ τὸ ἀρχικόν εἰπόντων, πῶ ἢ κῆ τὸ λογικόν
 πῶ ἢ κῆ τὸ νοερόν, λέγω τῶ μετὰ σαφῶς ἀφφρηγομῆντων. θεορ αὐ-
 τῶν (ωιδεῖν ὅπ εἰσὼν θεοῦ μόνος ὁ ἀνθρώπων λέγειν γεννήδος.
 εἰ μὲν γὰρ τῶ τῶ τῶ φισι, τῶ τῶ μὲν ἀνθρώπων κατ' εἰκόνα ἡμετέ-
 ραν ἰδίᾳ ἢ τῶ Νῶε, ὅπ εἰ εἰκόνα θεοῦ ἐποίησε τῶ ἀνθρώπων. ὁ δὲ με-
 καί (ω παῦλος, ἀνήρ οὐκ ὀφείλει κατὰ κελύπιδος εἰσὼν ἢ δόξα
 θεοῦ ὑπαρχόν. εἰ δὲ μόνον ὁ ἀνθρώπων εἰ τῶς γεννήσιν εἰσὼν,
 πρὸ δῆλον ὡς τῶ τῶ μόνον (ω πρῶσφ μῆν. ἰδίᾳ πῶ τῶ πρῶσφ
 γοείας πρῶσφ εἶναι πῶ ἀπῶν· δὲ οὐτῶ τὸ νοερόν μόνον, οὐτῶ
 λογικόν· ποιῶτας γὰρ εἶναι καὶ τῶς ἀοράτους φῶ μῆ δῶ αἰμαίς,

opinio.
 Gen-
 sis. 1.

† Videtur vacare.

οὐ μὴν οὐδὲ τὸ ἀρχικόν· καὶ γὰρ ἢ ὄραται ἄσπερα ἴσως ἢ ὁ
 ῥῶμην ἴδω ἀμείσιμ ὁ μακάριος Γαῦλος ποτὲ μὲν λέγει, ὅτι οἱ αὐ-
 τῶ ἐκπύθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὸ ἕδι τῆς γῆς, καὶ ὁ-
 ρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα· εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε
 ἰζουσίαι, καὶ τὸ θεῖον· ἵνα γνωριθῆ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἰζουσί-
 αῖς ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς ὅθεν ἢ τὰς οὐρανίας ἔπαυσε καὶ ἴδω ἀμείσιμ,
 ὡς αὐτὸς ἰζουσίαι ἐκπεπληκίνας τῆν ταγματῶν· οὐκ ἔστι γὰρ φη-
 σιμ ἡμῶν ἢ πάλιν πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς,
 πρὸς τὰς ἰζουσίαις, πρὸς τὸν κοσμοκράτορα τῆς σκότους τῆς αἰῶνος
 τούτου· οὐτὼ καὶ ἀγγελιοκλυῶται· καὶ μιχαὴλ φησὶμ ὁ ἀρχὴν
 ὑμῶν· εἴρηται δὲ καὶ πόλι τῆν φασήρων, τὸν φασήρα τὸν μέγαρον
 εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας· ὁ τὸν φασήρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυ-
 κτός· ὅπου Δαβὶδ ἰζουσίαι ἐμάλεσεμ εἰπῶν, τὸν ἥλιον εἰς ἰζουσί-
 αμ τῆς ἡμέρας, πλὴν σελήνῳ καὶ τῶν ἀστέρων εἰς ἰζουσίαιμ τῆς νυκτός·
 πῶς οὐκ οἶον τε ἴδω κατὰ τι τούτων εἰκόνα λέγεσθαι τὸν αὐτὸν φασή-
 ρον δὴ μέτεσι πολλὰ τῆν γενεῶν, μόνου γε αὐτῆς γενεῆς ἡμετέρας
 ῥωμῶν θεοῦς ἐφ' οὗ δὴ ἄλλομ ἡμῶν, ὅτι μίαιμ τινὰ προσήκα πλὴν αἰπί-
 αμ εἶναι· καὶ ἴδω οὗτος οὐτὼ προσπρόσθεται μόνος· ἢς οὐδὲμ μετέ-
 χει τῆν γενεῶν· ἀτε μὴ δὲ πῆς προσπρόσθεται μετέσθαι τῆς.
 † ἐστὶ δὲ (ἴδω ἐφθλω εἰπῶν) προσπρόσθεται πρὸ τῶν πρῶτον τῶν ζωίσαιται
 εἰ κατ' εἰκόνα, εἰ σώματι ἢ οἱ ψυχῆ, εἰ δὲ μὲν δὲ πρὸ τῶν οἷς χροῶν-
 ται οἱ δὲ πρῶτον λέγοντες, ὡμ ὅτι ὁ μελίτων συγγράμματα κα-
 ταλειπταῖς πῶν τῆς εἰκόνας εἶναι θεοῦ· μέλι γὰρ θεοῦ ὄνο-
 μάλομ ἐν εὐεικόνας ὁ φθαλμὸς θεοῦ ἕδι βλέποντας πλὴν οἰκου-
 μῆν, καὶ ὡτα αὐτῆς εἶναι εἰς δέσπον δικαίωμ ἕδι νενδύκτα, καὶ
 ὡσφράνθη κύνει ὁ σμῆμ εὐφείας· καὶ τὸ σῶμα κύνει ἐλάλησε
 ταῦτα· καὶ βραχίονα θεοῦ καὶ χεῖρας ὁ πόδες ἢ δακτύλους, αὐ-
 πικρὸς φάσκεισιν ταῦτα οὐκ ἐτόρον πὶ διδάσκαιμ, ἢ πλὴν μορφῆμ τῆς
 θεοῦ· πῶς δὲ φασὶ καὶ ἄφθνη ὁ θεός· ὡσφ βραχίονα ἢ μαστῆ ἢ τοῖς
 ὁμοῖοις μεμορφωμῆσθαι· μεμορφωμῆσθαι δὲ κατὰ τῶν χαρακτῆ-
 ρα, ἢ τὸν ἀνθρώπων; καὶ ζωάποσι μνεῖα ῥητὰ, μέλι ὄνομάζοντα
 θεοῦ· πρὸς οὗς ἀρνησίον πρῶτον ἀπ' τῆς λέξεως· αὐτὴ παρακα-
 λῶμ ἢ ῥητὰ τοῖς πῶν τῆς ῥητῆμ μινδὲμ ἐπταμῆλοισ ἐ-
 νανπούμνα αὐτῶν τῆς ῥητῆμ· ἐκ μὲν τῆς σαχαιῶν, ὅτι ἐπὶ ἀ-
 ὁ φθαλμοὶ κύνει οἱ ἕδι βλέποντας ἕδι πᾶσα πλὴν γῆμ· εἰ δὲ ἐπὶ ἀ-
 ἔχει ὁ φθαλμὸς ὁ θεός, ἡμεῖς δὲ δύο, οὐ κατ' εἰκόνα αὐτῆς γενεῆ-
 μιν· ἀλλὰ ἢ ἡμεῖς ἢ ἐκ ἐπερυφῶμθα, πῶν τῆς θεῶ λέγει ἐμ εἰνενη-
 κοςφ φαλμῶ, ὅτι ῥητὰ τὰς πῆρυγας αὐτῆς ἐλπίεις· εἰ δὲ ἐκ εἰνῶ μὴ
 πῆρυγας

† Disputatio contra eos qui aiunt hominē factum ad similitudinē Dei fecūm corpus.

πῆρυγας ἔχει, ἡμεῖς δὲ ζωὴν ἀπέρομ, οὐ κατ' εἰκόνα θεοῦ γέγονεν ὁ
 ἀνθρώπος. πῶς δὲ ὁ σφαιροειδὴς οὐρανὸς καὶ ἀεικινούμενος, θρό-
 νος εἶναι διώκεται ὡς ἔτι λαμβάνουσι τὸ θεοῦ; ἢ γὰρ ἡ γῆ πᾶς
 ἔτι ποδῶν τῆν ποδῶν αὐτῶν; ἀπαγγελέτωσαν ἡμεῖς. ἄρα ἡ γῆ
 ἀπὸ γονάτων μέχρι τῆν βάσεωσιν σώμα τῶ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς
 ποδιέχοντος, εἰ μέσῳ δὲ οὐσῆς τῆ γῆς τῶ παντὸς κόσμου, καὶ πόδι-
 εφιδῆς ὑπὸ αὐτῶ ὡς γραμμικῶσιν ἀπὸ δειξοσι πῆλισταται, παρ' ἡ-
 μῖν εἰσὶν αἱ βάσεις τῶ οὐροῦ, ἢ παρὰ τοῖς ἀντιχρῶσι, καὶ ὄλλω πῶ
 οἰκουμένην ἡμῶν πεπληρωμένησιν, ἢ καὶ πᾶσι τῶ ἰδιολαμβάνου-
 σιν, ἢ ἔλατῶν πῶ διεσπῆσιν οἱ ποδῶσιν αὐτῶ. Ἄλλὰ τὰς θαλάσσι-
 οὐσῶσιν ἢ τῶν ὑδάσιν ἰδιολαμβάνουσι; πῶς δὲ οὐ ὁ πῆλιν-
 οὐρανὸς θρόνῳ, καὶ ἡ γῆ ἔτι ποδῶν τῶν παρὰ
 δεισῶσιν εὐρίσκειται ποδιπατῶν, ἢ εἰ τῆ κοίφῆ τῶ σινῶ φαίνεται τῶ
 μωσῆ; καὶ πῶς ταῦτα τίς ποδι θεοῦ δοξάζωσιν οὐ μωσῆσιν λεγῆ-
 σεται; εἴτα πῶς ἀνατροπῆν εἰπῶν τῶ τοιαύτῶσιν δοξῆσιν ἐπα-
 γει; τὸ δὲ φάσκαμ εἰ κατ' εἰκόνα μὴ εἰ σώματι εἶν, εἰ δὲ τῆ λα-
 γικῆ ψυχῆ, παρὰσῆσει οὐκ εὐκαταφρόνητον δογμα, κατὰ λαβῶν
 ἴδιον διώκεται εἰσὶν αὐτῶ. ἢ γὰρ γνωστικῆ διώκεται ἢ εἰ τῶ ἀνθρώ-
 πῳ κριτικῆ τε καὶ εὐπορικῆ, δικαιοπρεπτικῆ τε ὁ ἔργῶ μὴ ἢ
 ἀπαξῶσιν παντὸς καλοῦ ἐπιπελεσικῆ, κατ' εἰκόνα ἔτι οὐσῶσιν
 γέγονασιν. ὅτι δὲ εἰ κατ' εἰκόνα αἱ πράξεις χαρῶν τῶν θεῶσιν
 οὐχ ἢ τῶ σώματι μωσῆσιν, σαφῶσιν ὁ ἀποστολῶσιν εἰ τῆ πρὸς κοί-
 νῶσιν φησὶ, κατὰ τῶσιν ἐφορέσιν μὴ πῶ εἰκόνα τῶ ἰδίου, οὕτως φορέ-
 σιν καὶ πῶ εἰκόνα τῶ ἔστυραίου. εἰκόνα μὴ γὰρ φορεῖ χοῖνῆν ὁ
 κατὰ σῆσιν ἔστυ, καὶ τῶσιν τὰ ἔργα τῶ σαρκῶσιν. εἰκόνα δὲ τῶ ἐπ-
 ρανίου ὁ τῶ πνῆσιν τῶσιν πρὸσάξῆσιν τῶ σώματῶσιν θανατῶν. κύ-
 ειθ μακρόδυσμος, καὶ ὁ μακρόδυσμος ἀνθρώπῳ ἔχει τὸ κατ'
 εἰκόνα θεοῦ. δίκαιθ καὶ ὁσος ὁ κύειθ, καὶ οἰνῆσιν ἢ ἐλεή-
 μωρ ὁ κύειθ. οἰνῶσιν ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ ὁσῶσιν, καὶ
 πρῶσιν καὶ τῶσιν πῶσιν εὐπολῶσιν τῶσιν σῶσιν, πῶσιν γίνεσιν οἰνῆ-
 μωνῶσιν, ὡσιν ἢ ὁ πατῆρ ὁ μωρ οἰνῆσιν ἔσιν. καὶ γίνεσιν πῶσιν, ὡσιν
 ὁ πατῆρ ὁ μωρ ὁ οὐράνῳσιν πῶσιν ἔσιν εἰκῶν γίνεσιν κατὰ πάν-
 τα τῶ θεοῦ. καὶ ἀρχῆσιν φησὶ τῶσιν ἰδῶσιν τῶσιν θαλάσσι καὶ
 τῶσιν πετῶσιν τῶσιν οὐρανοῦ, καὶ τῶσιν κτηνῶσιν, ἢ πᾶσῶσιν τῶσιν γῆς, καὶ
 πάντων τῶσιν ἐρπῶσιν τῶσιν ἐρπῶσιν ἰδιῶσιν τῶσιν γῆς. τῶσιν ὅτι σε σῶ-
 ῶσιν μὴ τὰ ζωῶσιν πάντα εἰσὶν ἀνθρώπῳ γέγονεσιν. ἢ γὰρ τῶσιν
 ταῦσιν ἀρχῆσιν λέγεται, ἰδῶσιν θαλάσσι, ἢ πετῶσιν οὐρανοῦ, καὶ
 κτηνῶσιν τῶσιν γῆς. τὰ χαλὰ καὶ ἐρπῶσιν τῶσιν γῆς, ἢ τῶσιν ἀναχαιστῶ-

Alia opi-
nio

Alia opi-
nio, eorum
qui dicunt
secundum
animā ho-
minem cre-
atum ad i-
maginem
Dei.

Leuiti-
ci. II.

τας τῆν φαρμάκων χάρις ἀπ' αὐτῶν πλουυμνίας. οὐ μὲντοι
 γὰρ ἀπὸ τῆν ἀνθρώπων τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ τὰ θηρία τ' ἦν.
 ἢ γὰρ ἀν' ἑαυτοῦ τῆν δεδουμένην ἕξουσίαν τῆν ἀνθρώπων καὶ ἡ πού-
 των ὀνομασία, οὐχ εὐείσκομην δε εἰ τῆν γράφῃ εἰ τῆν ὄφιν ὄφιν
 εἰ ἐρπετοῖς πεταγμένον, ἀλλ' εἰ θηρίοις· ὁ γὰρ ὄφιν φησὶ ἡ φρο-
 νιμώτατ' ὅλων τῆν θηρίων. καὶ εἰ ταῖς πρᾶξι, ἔχοντα
 δακοῦσα τῶν πούλων ἑμέμαρ κατὰ τῆς χειρὸς αὐτῆ. καὶ ἐπιφέ-
 ρει ἰδόντες δὲ οἱ βαρβάροι κρεμάμενον εἰ θηρίον. εἰ δὲ τῶν λου-
 ῖν ἰπικῶ, ὅρα ἡδὲ πῶν τᾶσιν ἐρπετῶν, ὡς οὐδαμῶς ἡδὲ τῶν νῦν
 ἐν τῆ σαυηθείᾳ καλουμένων. ταῦτα φάρατε φησὶ ἀπὸ τῆν ἐρπε-
 τῶν τῆν πετεινῶν. ἃ περιέχεται ἡδὲ τῶν πασῶν ἃ ἔχει σιέλι
 ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτῶν ποδῶν εἰ αὐτοῖς ἡδὲ τῆς γῆς, καὶ ταῦ-
 τα φάρατε ἀπὸ αὐτῶν, τῶν βροῦχων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν· καὶ πῶν
 ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῆ· καὶ τῶν ἀθήκων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν·
 καὶ τῶν ὀλομάχων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν· πᾶν ἐρπετῶν ἀπὸ τῆν πετει-
 νῶν· οἷς εἰσι πᾶσαρ ἐπὶ τῶν βδέλυγμα ὑμῶν ἔστι. καὶ εἰ τοῦτοίς
 μιανθῆσθε. ἐν ἀρχῇ ἔτινω ὁ ἀνθρώπος οὐτε τῶν κητῶν τ' με-
 γάλων οὐτε τῆν θηρίων· τὰχα πῶν ἀρχῶν οὐτε δὲ αὐτῶν γελοῦ-
 μῶν. εἰ δὲ ὅμοιον τοῖς εἰσὶ ταῖς ἀγαγεγραμμῶν ἕξουσίαν ἕξου-
 σίαν τῆν ἀνθρώπου εἰ τῶν ὀλομάχων ἀλαμῶ λέγεται· πάντα ὑπέτα-
 ξας ἕξουσίαν τῆν ποδῶν αὐτῶν, πῶν βατα καὶ βόας ἀπάσας, ἐπὶ
 δὲ καὶ τὰ κτήνη τῶν πεδίου, τὰ πετεινὰ τῶν οὐρανοῦ καὶ εἰς ἡλύας
 τῆς θαλάσσης, τὰ ἀπὸ τῶν ὀλομάχων τῶν θαλασσῶν· κἀνταῦθα
 γὰρ τὰ κήτη καὶ τὰ θηρία σιέωπται.

κα. τί δὴ ποτε διαφερόντως πῶν ἡμέραν πῶν ἐβδόμεν ὀλόγησιν
 ὁ θεός;

Ἐκείνη τῆν ἡμέραν ἡμῶν ἰδίαν πῶν δημιουργία ἐδέξατο. ἐπει-
 δὴ ἔτινω μέχρι ταῦτῆς συμπαρεῖν πῶν κτίσιν ἐδημιούργησε· δεδω-
 κεν ἀπὸ τῆν δημιουργίας τῆν ἐβδόμεν ἡμέραν πῶν εὐλογίαν· ἵνα μὴ μό-
 νη παρὰ τὰς ὄλλας ἀγέρας ἀγαμένη. τὸ μὲντοι ἡγίασεν αὐτῶν,
 ἀπὸ τῆν ἀφώεσιν τῆν εἰκῆν. τὸ μὲντοι γὰρ οὐτῶν ἕξουσίαν νοῦ μῶν
 ἔστιν εὐρεῖν παρὰ τῆν θείαν γράφῃ. Ὁ γὰρ πῶν τῶν μῶν φησὶν,
 ἡγίασμένοι εἰσι, καὶ ἕξουσίαν αὐτοῖς, τούτ' ἔστιν εἰς ἕξουσίαν ἀφώεσιν-
 μῶν. ὁμοίως τὸ καὶ ἰσχυροῖς ταῦτα γράφω, ἀναγκαίως εἰ ἡγι-
 ασεν αὐτῶν, τῆν εἰκῆν, ἵνα πῶν σέβας ἀφέναισιν τῶν σαββάτων.
 ὅσοι γὰρ καὶ νομοθετῶν ἔφη, ὅτι εἰ ἕξουσίαν ἡμέρας ἐπέθηκεν κῆν ὁ
 θεός

θεός σου ἅμ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆ δὲ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ κατέπαυ-
 σεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὡς ἐπίσεν, καὶ ἠγίασεν αὐτήν.
 καὶ σάββατον ἔθηκεν ὁ θεός τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑκτῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐ-
 ποιήσεν, καὶ κατέπαυσεν αὐτὴν τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμῃ, καὶ τὰ ἕξῃς. θε-
 οὗς ὅτι ἰδοὺ μὲν τῆ ἑκτῆς συμπληρώσκει πάντα, ἀπεμνήσθη αὐ-
 τοῖς προσθέτων μέλων καινόν. (ἐπεὶ μὴ ἔλειπερ ἴαυτοῖς ἠγά-
 το) ἐπαύσατο δὲ τῆ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τὸ ποιῆν. τοῦτου γε ἕνεκα τὴν
 ἡμέραν ταύτην προσθετικῶς ἀπέκλιον οὐρανὸν καὶ οὐκ ἠκατάπαξε
 πεποιθὲν ἕδερ· ὡς αὐ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀργία διελόγηται ὅτι πάν-
 τα ἔχει πέρασ αὐτῶ. ὁ γὰρ καὶ τῆ πρώτῃ καὶ τῆ δευτέρᾳ καὶ τῆ τρί-
 τῃ καὶ τῆ τεταρτῇ καὶ τῆ πέμπτῃ, ἡ τῆ ἑκτῆ αἰεὶ ἴα καινόν πεποι-
 κώς· οὐ λέπειρ ἠγάτο. τῆ ἀργία τῆ οὐ αὐτῆ δέξεται τὸ πέρασ εἰλη-
 φέναι τὴν κτίσιν. ὁ δὲ καὶ οὐκ ἔπῃ ἡμέρας ἅμ πάντα κύκλον τῶν
 ἡμερῶν περιέγραψεν, διωάμνος ὅτι ταῖς ἕξ ἡμέραις ποιῆσαι οὐ αἰ-
 σωεπλήρωσε τὴν κτίσιν. ἵνα αἰ μὲν ἕξ ἡμέραις ὡσι τῶν γεγονό-
 των· ἡ δὲ ἑβδόμῃ τὸ πάντα εἰληφέναι πέρασ καὶ μηδὲν αὐτοῖς
 λέπειρ ἕδερ. εἶτα ὡς μὴ ἀχρηστος εἶναι τις καὶ περιττὴ νομιζοίτο ἢ
 ἑβδόμῃ οὐδὲν ἔργον δεξαμένη θεοῦ, καὶ τὸς οὐνοῖς τὰς φασλατόρας
 ἀπεκλίτους νομίσειν, ὡς αὐ μὴ πτοῦτο καὶ περιττὴ ἑβδόμῃς ὑ-
 πολαμβάνοιτο, ἐπιγράψεν ἢ εὐλόγησεν ὁ θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἑβ-
 δόμην καὶ ἠγίασεν αὐτήν. ἔδειξεν γὰρ ὅτι οὐκ ἀχρηστον τὴν ἡμέραν
 πρὸς τὸ ποιῆν ἠγάτο, δὴ ἀρμόδιον ἔδειξεν εἰς ἀπάσιν. διελό-
 γησεν οὖν καὶ αὐτὴν ὡς τὰς μὲν λοιπὰς τῶν ἡμερῶν οὐ αὐτοῖς
 τμήσας, ταύτην δὲ τὸ ἔλεγχον εἶναι τὸ περιπληρῶσαι τὴν κτί-
 σιν, ἐλάττω καὶ ἠγίασεν αὐτήν, εἰπερ αὐτὴ τὸ ἀφώρισεν πρὸς τὸ-
 τ ὡς τῆ ἑσῶ αὐτῆς ἀργία θεοῦς εἶ τῆ κτίσεως πέρασ.

τί ὅτι, πηγὴ δὲ ἀνέβαινον ἀπὸ τῆ γῆς καὶ ἐπώτιζεν παρὰ τὸ κβ.
 πρὸσώπων τῆ γῆς;

Ἐμκαφαλαίῳ πάλιν ὁ συγγραφεὺς τὰ περιττὰ τῆ κτίσεως διη-
 γήσεται καὶ ἐδείξεν, ὅτι μὴ ὄντα τὰ σοιχεῖα παρήγαγεν ὁ θεός· ἢ
 ὅτι ταῦτα ἀπὸ δὴ ἡλθον διεχώρισεν, καὶ ὅτι ἕνασιν τούτων διε-
 κόσμησεν ὡς ἠθέλησεν, καὶ ὅτι μήτε τῶ ἀνθρώπων γαργαυτῶ
 τὴν γῆν, μήτε τῶν νεφῶν ἅμ ἕδερ ὠδινούντων βεβλάσκηκεν, ὡς ὁ
 δημιουργήσας ἠθέλησεν ἀρθεῖα μὴ ἔχουσα τὴν μετὰ τὸν χωρισμὸν
 τῶν ὕδατων οὐα πομένασιν αὐτῆ νοτίδα τῆ ἰκμάδα· οὕτω γὰρ ἡ
 ἀκύλας ἠερμῆνοσε, καὶ ἰδιφλυγμὸς ἀέβη ἐκ τῆ γῆς, καὶ ἐπώ-

† γῆ subau-
di.

πισερ πᾶμ δ' ἐπέσωπον τ' ἰθονός. τοῦτο εἶπερ ἠβουλήθη ὅτι
 ἀδελφικόσμητος γέγονε ἡ γῆ· οὔτε γὰρ ἐκδέδουκ' ἐπὶ αὐτῆς ὄρυσσε-
 ρον δέταξερ γίνεσθαι ὁ θεός· ἐπεὶ μήτε ἐργασόμενος ἀνθρώπων
 ἡμ', μήτε ὑετὸς κατενήεντο· ἀπε μὴ ποτ' ἀγαπάξωσ τ' αὐτῆς λα-
 βούσης ἀρχίω, ὄδερ καὶ πῶν αἰτίων ἐπέστων λέγει, πηγή δὲ ἀνέβαι-
 νερ ἐκ τ' γῆς, καὶ ἐξῆς. λέγει αὖ ἰθ' αὐτῆς τ' γῆς βλύζοντα τὰ ὑ-
 δατα· καὶ ἰθ' ἀπάσης αὐτῆς φερόμενα, οὕτω πᾶσι αὐτῆν σω-
 κέλυθον.

κγ. Εἰ ἐκ τῶ θεοῦ ἐμφύσημαὸς γέρονε ἡ ψυχὴ, ἐκ τ' οὐσίας ἄρα
 τῶ θεοῦ ὄσιν ἡ ψυχὴ;

2

ἀσεβείας ἐχάτης καὶ βλασφημίας ἡ ζωὴ τῆσ οἴνοια· τ' γὰρ δη-
 μιουργίας τῆρ εὐκολίαν ἔδειξε ἀπὸ τούτου ἡ δειὰ γραφή, πρὸς δὲ
 τούτω καὶ τῆσ ψυχῆσ φύσιν ἀνίηται ὅτι πνεῦμα ὄσιν κ' ἐσθ' ἰθ', ἀό-
 ρατόν τε καὶ νοερόν τ' τῆσ βρωμάτων ἀπιπλαγμένον παχύπυτ' ὄ.
 καὶ κίνο δὲ χρῆσι ζωιδῆρ ὅτι δεῖ πρὸ τῶρο νοῦσιν πνεύματα καὶ εὐ-
 ἀσθλίβοντας ὄσιν μύς, καὶ συσεμόντας· καὶ πῶν συμπεφυκῆ-
 αν ἀρπείαν τῶ πνθίμωνι, καὶ ὑπὸ ὄροσ καὶ σῶμα, εἴθ' οὕτως δέ-
 ξασθαι τ' ἐμφύσημα. εἰ δὲ τὸ θεῖον ἀσώματον, θεοπρεπὲς ἄρα καὶ
 τ' ἐμφύσημα;

κδ. τί δὴ ὥστε τῆρ παράδεισον ἐφύτθισερ ὁ θεός μέλωρ ἐκείθερ
 τῆρ ἀδάμ ἀπὸ πῶν ἀμαρτίων δύνδ' ἰθ' οἰζῆσ;

2

πρῶτορ οὐκ ἀνέχεται κατακρίναι ἐκ προηνώσεωσ ὁ δεσπότης
 θεός. διὸ καὶ πῶν παρὰ βασιμ προοῶν τῶν ἀγαθῶν αὐτῶ μετα-
 δέδωκερ· ἐπειτα καὶ γινῶναι αὐτῆρ τὰς δειὰσ δωρεὰς ἠβουλήθη,
 ἵνα τούτων σερικῆσ μισση τῆρ ἀμαρτίαν ὡσ τοσούτων αὐτῆρ γυ-
 μνάσασθαι ἀγαθῶν. πρὸς δὲ τούτοις ἔδει τῆρ δίκαιον ἀγνοεῖσ πῶν
 τοῖσ τ' ἀρετῆσ ἀδελφῶν προδειναι τ' νίκης τὰ ἀδελφά. οὐ δὴ χά-
 ειρ καὶ πόδι τ' βασιλείας ἔφη· δεῦτε οἱ δὶ λογημῆνοι τῶ πατρός
 μου κληρονομήσατε τῆρ ἡβημασμένω ὑμῶν βασιλείαν ἀπ' κατα-
 βολῆσ κόσμου.

κε. Τινὲς ἐν οὐρανῶ φασι τῆρ παράδεισον εἶναι;

2

τῆσ δειὰσ λεγούσης γραφῆσ, ἰζανέταιλερ ἐπὶ ὁ θεός ἐκ τ' γῆσ
 πᾶμ

παρ ξύλων ὠραῖοις ἄρασι, καὶ καλὸν εἰς ἐρώσιμ. τὸν ῥόμ ἄραμ
δὲ τοῖς οἰκίοις ἀκολουθεῖν λογιμοῖς καταλιπόντας πλὴν διδα-
σιαλίαν τῆ πνύμας. ἢ ἐφύτθουσι ὁ θεὸς παράδεισον εἰς ἐδέμ
κατὰ αἰάφλας. Ἐδέμ οἱ μὲν τὸν παράδεισον ἀντὶ λέγειται
φασίμ, οἱ δὲ τὸν τόπον πάντα εἰς ὃ καὶ ὁ παράδεισος ἴω, ὅθεν καὶ ὁ
Ἰδοῖμ ἐπαλάθη. καὶ Ἰδοῖμ ἐν τῆ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἐδέμ γεννηθεῖται
πρωτηγενὴς. Ἐδὼμ γὰρ δὲ πυρρὸν, ὡς πρ καὶ Ἡσαῦ πυρρὸς φα-
κῆς πεπερακὼς αὐτῆ τα πρωτοτοκία πλὴν πρωτογενίαν εἴληφε. ©
Ἰδοῖμ μάλλον ἀληθείς.

τὸ ξύλον τῆ ζωῆς καὶ τὸ ξύλον τῆ εἰδέναι γνωστὴν καλὸν καὶ
τὸν ῥόμ, νοητὰ χρὴ λέγειν ἢ αἰδητά.

ἐν τῇ γῆς καὶ ταῦτα βεβλασηκίναί εἰπερ ἢ διὰ γραφή. ἢ τοῖ-
νω ἐτόρην πινὰ φύσιμ ἔχει παρὰ τὰ ἄλλα φυτά. ὡσπερ γὰρ τὸ τῆ
σαυροῦ † πλὴν ἐν τῆς πόδι αὐτῶ πίσεως ὠθηεῖται προσγινομένη, ἢ
οὕτω καὶ ταῦτα φυτά μὲν ὄσιν ἐν τῆς γῆς βεβλασηκίνα, ἂν δὲ
τὸν θεῖον ὄρον δάτορον αὐτῶ ξύλον ζωῆς ἀνομάθη. τὸ δὲ ἐτόρομ
ἂν εἰς πόδι αὐτῶ γενέσθαι τῆς ἀμαρτίας πλὴν αἰδησιμ, ξύλον ἐκλή-
θη γνωστὸν καλὸν καὶ πονηροῦ. καὶ πόδι Ἰδοῖμ μὲν © ὁ ἀγρὸν τῶ
Ἰδοῖμ προσετέθη. δὲ τῆς ζωῆς ξύλον, τῆς ζωῆς οἶον πῖ ἐπαθλομ
πρωτεύειτο πετηρησὶ πλὴν εἰ τοῖω. οὕτω καὶ οἱ πατεῖαρχαι καὶ
χρῆοις καὶ φρέασι τὰς ἐπανυμίας ἐπέθηκαμ. καὶ δὲ μὲν ἐνά-
λεσεν φρέαρ ὀράσεως. ἐκ ἐπειδὴ ὄραπικὴν διώαμμ ἐχαρίζετο,
δὴν ἐπειδὴ ὠφθη παρ αὐτῶ τῆν ὄλομ ὁ κύριος ἢ φρέαρ εὐρυ-
χωρίας. ἐπειδὴ πόδι τῶν ἄλων φρέατων τῆ μάκας οἱ ἀπὸ γερῶ-
ρων ἄμαχόμενοι οὐκ ἠνώχθησεν ὅτις Ἰδοῖμ κατασιβνακὸς εἰ φρέ-
αρ. οὕτω φρέαρ ὄρεου ἂν τὸ παρ αὐτῶ γεννηθεῖται ὅδ ὄρεου.
οὕτως ἐπὶ ἀνομάθη, τῆτ ἔστιμ ὀικθ θεοῦ. ἐπειδὴ ὠφθη τῶ
Ἰακώβ εἰς ἐμείνω γε τῶ χρεῖα τῆν ὄλομ ὁ τωιητῆς, ἢ βουνὸς μά-
της οὐκ ἐπειδὴ ἐμψυχθ ἴω ὁ βουνὸς, δὴν ὅτι εἰς ἐμείνω τῶ χρε-
εἶα πρὸς δὴ μῆλους ἐπεποίητο τὰς ζωηθῆας. οὕτως ὕδαρ ζῶμ
καλῆται τὸ βάπτισμα. οὐκ ἐπειδὴ φύσιμ ἐτόρην ἔχει τῆ βαπτί-
ματος ὕδαρ, δὴν ὅτι εἰς ἐμείνου τῆ ὕδατος ἢ διὰ χάρις τῆν αἰώνι-
ον δωρεῖται ζωῆμ. οὕτω ξύλον ζωῆς ἂν τὸν θεῖον ὄρον ἐκλήθη ἢ
ξύλον † ζωῆς, ἂν τῆν πόδι Ἰδοῖμ γεννημένη αἰδησιμ τῆς ἀμαρ-
τίας. εἶτα τῆ ἀπειρημένου μετεληφότες κερπῆ, ὡς παρὰ βεβη-
κότης πλὴν εἰ τοῖω, τὰς τῆ ζωηθῆας κακίας ἐδέξαντο.

† Deesse vi-
dentur hae
cōzin λέγε-
ται διὰ αὐτ
aliquid si-
mile.

† γνωστὸν κα-
λὸν καὶ πονη-
ροῦ ut qua-
dret prece-
dentibus.

κζ. οὐκοῦν εἶχον τὴν γνώσιν τῆ ἀγαθοῦ καὶ τῆ κακοῦ πρὸ τῆ
ἀπειρημένου κερταῦ μεταλήψεως;

καὶ πῶς οἶον περὶ τῶν λόγων περὶ μνημόνων καὶ κατ' εἰκόνα θε-
αυ γυμνημόνων, οὐ καὶ χρεῖα διάκρισις ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; πῶς
δ' αὐ αὐτοῖς ἐπεδείκναι νόμον τῆ δικαιοσύνης ἢ ἄβυστος; ταῦτα
οὐκ ἔχουσι ἐν τῇ φύσει τὴν γνώσιν μὴ δὲ γινώσκουσιν ὡς ἀγαθὸν
μὲν τῆ φυλάξαι τὴν ὀντολήν· ὁλέθειον δὲ ἔπαραιβῆναι; εἶχον
οὕτω ἄρα τὴν γνώσιν· τὴν δὲ πείραν προσέλαβον ἕστερον.

κη. πῶς οὕτω μὲν τὴν βρώσιν ἐγνωσεν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, πρὸ γὰρ τῆ
βρώσεως ταῦτα οὐκ εἶχον τὴν αἰσθησιν;

οὐδὲ τὰ κομμοῦ νέα παιδία ἐρυθειῶν πέφικε τῆ ἐσθῆτος γυ-
μνωμῆ· κατὰ βραχὺ δὲ τῆ σώματος ἀυξανομένου, καὶ τῆ νοῦ λαι-
πὸν ἀρῶμενον τῆ οἰκίαν φύσιν ἰδιδακνωσά· οὐκ ἐπὶ λαιπὸν
φορητῆ τοῖς μερακίοις ἢ γυμνώσις, ἀλλ' ἐρυθειῶσι ὡς ποδὶ βά-
λονται· καὶ πῶς ἀφέληται τῆ ἐσθῆτα ταῖς χερσὶ τὰ παιδῶν
καλύπτου μύεα. ὡς μὲν δὲ καὶ τῆ ἐσθῆτος ἀφαιρέται ταῦτα τῆ
αἰσθησίν· καὶ γὰρ οἱ ναῦται γυμνοὶ πλεόντες, καὶ οἱ λευόμενοι
γυμνοὶ ὡς ἀλλήλων ὀρώμενοι, ταῦτα οὐκ ἐπὶ τῆ αἰσθησίν οὐκ
ἔχουσι. ἐὰν δὲ τις ἐξω τῆν βαλανείων γυμνώσει λαιπὸν ἐρυθειῶσι·
οὕτω καὶ οἱ ποδὶ τῆν ἄσπιν, εὐλῆς μὲν ὡς ποδὶ ἀδέντες οἱ ἀνή-
ποιοι, καὶ ὀντοῖς καὶ τῆς ἀμαρτίας ἀμύνησι, οὐκ ἠσθῆτον δὲ
ποδὶ βολαίων διάγοντες. μὲν δὲ τῆν πείραν, τὴν φύσιν οἷα
τῆ σώματος σικεῖν λαιπὸν μύεα. ἐπειδὴ ἔσθῆτον ἐπὶ τὰ φύμα,
ἠσθῆτον τῆ φωνῆς τῆ οἰοῦ ποδὶ παρῶν, ὡς τῆ ξύλου ἐκρύ-
βησαν. ἐκ δὲ ἄλλου δὲ ἄλλου ὅτι ἀλλ' ἢ οὐ πρὸ ἐρῶσιν τὰ φύμα. ἀλ-
λὰ ὡς γὰρ ἢ ἐφ' ὅ τῆν οἰοῦ εἰλήφισαν, ὡς ὁ ποδὶ τῆς γὰρ
φισιν, οἱ μέσφ τῆ ξύλου τῆ παραδείου· ἀπ' αὐτῆ δὲ καὶ βεβρω-
κότῃ τὰ φύμα ἐρῶσιν ἀπὸ τῆν γυμνώσει αὐτοῖς αἰσθησίν ἰδι-
τῆ γυμνώσει· πάντα δὲ ἢ φύμα σικεῖς, ἀνὰ πρῶτης ἄρα σικεῖ
τῆ δένδρον μὲν, ἐφ' ὅ παρῆφισαν τῆν οἰοῦ. ἀλλ' οὐ ποδ-
οἶται ὡς πινὲς ἀπὸ τῆν δὲ θείαν (ἐμοὶ δοκῆ) οἰόμενοι χεῖναι,
καὶ νόμῃ εἶναι τῆ ξύλου. καὶ οὐ λογισόμενοι ὅτι μὴ τῆ ποδὶ τῆ
ξύλου, μὴ δὲ τῆ καὶ τῆ τῆ βρώσεως τὰ ἀμαρτήματα κρῖνεται.
ἀλλὰ τῆ δοκῆ τῆ οἰοῦ, μὲν ἐφ' ὅτου δὲ ποδὶ παρῆφισαν ἴσιν
ἔχει τῆν μέμψιν.

πῶς

Γὼς ἐν τῷ παραδείσῳ φησὶν ὁ μαῦσις τὸν τίγρηλιν ἰζιέναι κθ.
τὸν εὐφράτην, ὅς φασι ζινδὸν ἐν τῷ ὄρει ἁναβλύζον τὸ ἄρμενίας;

Ἔστιν ἰδῆρ καὶ ἄλλους ποταμούς ἐπέρωθεν μετὰ ἰζιόντας· ἔπειτα
δὲ εἰς πλὴν γὰρ διὰ πινῶν καταδύσεων χωροῦντας καὶ πάλιν αἰώ-
θεν ἀναβλύζοντας. ὅσοι κἢ ὑπὸ τούτων γενέσθαι τῆν ποταμῶν.
ἰζιάσι μετὰ τῶν ἐπέρωθεν ὡς φησὶν ἡ δὲ ἰχθυογραφία. ἔτα διὰ πινῶν ὑ-
πογείων διόντων ποταμῶν, ἐπέρωθεν ἀρχῆς οὐρανῶν λαμβάνουσιν.
ὅσοι δὲ οὐ μάλιστα οὕτως ἐκινούμεσθαι ὁ πᾶν ὄλεον θεός. ὁμὰ πλὴν
ποδὲ τῆν ἀφῆρωτων πολυπεργμοσῶν ἀγκύλων. εἰ γὰρ δὴ-
λος ἦν αὐτῶν ἅπασ ὁ πόρος, ἐπειράθησαν μετὰ πινῶν παρὰ τὰς
ζούτων ὄλεον ὁδόντων τὸ τῷ παραδείσῳ καταπέυθει χειρίων.
διημέραντων δὲ τῷ ποταμῶν, καὶ τῶν μήκει τῶν ὁδοπορίας κο-
πήσθαι, καὶ τῶν ἀπάνει τῆν ἀναγκάτων διαφθερόμενοι. καὶ νῦν
μετὰ εἰς δυαλείας, νῦν δὲ εἰς ἐρημίας ἐμπέποντες, ἔστιν ὅτι καὶ ἀ-
πινέσι καὶ βαρβαρίαις ποδὲ πίνοντες· καὶ τούτων τῶν πινῶν περὶ
ζούμενος ὁ οὐρανὸν ἔρωθεν θεός, ἀδελφούς αὐτῶν οὐδὲ πέρους ἀπέ-
φηνεν.

τί δὴ ποτε ἀπὸ τῶν ποταμῶν τῶν ἁδὰμ πλὴν γυναικὸς διέπλασεν; λδ

εἰς ὁμόνοιαν ἠβουλήθη τὰ γενέσθαι σωμαγαγῆρ ὁ τῶ φύσεως ποιν-
τής. τούτου χάριν τὸν μετὰ ἁδὰμ ἀπὸ τῶ γῆς διέπλασεν, ἐν δὲ τῷ
ἁδὰμ πλὴν γυναικὸς. ἵνα καὶ τὸ ταυτὸν ἐπέδειξεν τῶ φύσεως· καὶ
φυσικῶς πᾶσα οὐρανὸν ἔρωθεν αὐτοῖς ποδὲ ὁμῆλους ἐμφύση. εἰ γὰρ
καὶ ζούτων οὐτῶ γενέσθαι μετὰ καὶ αἰσθῆσθαι γυναικί διαμείχονται κἢ
γυναικὸς αἰσθῆσθαι, ἡ οὐκ αὐτὸ ἔρωθεν εἰ ἐπέρωθεν ποδὲ πλὴν γυ-
ναίκα διέπλασεν; ὅπως οὕτω ἄρα καὶ διῆλερ καὶ πάλιν σωμα-
γοσθαι. ὁ γὰρ γὰμος εἰς εὐφροσύνην τὰ γενέσθαι· ἔσονται φησὶν οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν, καὶ ὅτι ὅσοι ἀληθῆς, μαρτυρεῖ τὸ γενέσθαι. Δια-
γὰρ τῶ γαμικῆς ἐμελίας, ἔς ἰζιὰμοῖν βλαστάνει κερπός, ἐν δὲ
τούτου ἀπειρόμενος, ἐν δὲ ταύτης τρεφόμενος· τελεσιουργούμε-
νος δὲ ὅσοι τῶ φύσεως δημιουργοῦν.

εἰ φρόνιμος ὁ ὄφιν καὶ ἐπαινούμενος· μῶλλον γὰρ ἢ φρόνησις λα
ἔρετης;

πολλὰ τῶν ὀνομάτων ὁμοφώνως προσφέρεται· καὶ γὰρ τὰ

εἶδω λα τῆν ἔθνην θεοὺς ἄνομάνασιν. ἔστιν δὲ γε ἀκριβέστερον πε-
 ρὶ τῆς αἰμαίνω ἐνδραχίαντος εἴρηται δαίμωνος. ἀμαθὺς ὅ οἱ ἀνο-
 ποι καὶ εὐδὲ πῶδε εὐδὲ μύθους ἐχολακότας σοφούς. Πρωτὸν γὰρ εὐδὲ
 οὐτω καὶ ἡ Δία γραφὴ λέγει, ἔβλεξατο ὁ θεὸς τὰ μαρὰ τῆς κό-
 σμου, ἵνα καταχρῆν εὐδὲ σοφούς· καὶ πάλιν, τῷ σοφός· Ὁ Δία τῆ
 προφήτη, σοφοὶ εἰσι τῆ κατακοπιῆσαι. τοι γὰρ τοι κἀν ταῦθα φόνισμα
 ἦν ὅλιμ ἄνομασιν ὡς πανοῦργον. οὐτω γὰρ Ἀκύλας ἠερμῆνθουσα·
 καὶ ὁ ὄφις ἡ πανοῦργος ἀπὸ παντὸς ζώου τῆ γῆρας, οὐ ἐποίησεν
 κύειθ ὁ θεός.

λβ. Ἄλλοτος ὡς ὁ ὄφις, πῶς διελέχθη τῆ εὐφας

ὄργανον ἡ ἀντὸς τῆ τῆ ἀληθείας ἐλερου. καὶ ἔστιν δεδῆλωκεν
 ὁ κύειθ ὡς τοῖς θεοῖς εὐαγγελίοις, εἰρηκὸς γὰρ εἰς ἰουδαίοις·
 ὕμεις ἐκ τῆ πατρὸς ὕμῶν τῆ Διαβόλου ἐστὲ, ἐπίχαλιν· ἐκείνηθ
 ἀνθραποκτόνηθ ἡ ἀπ' ἀρχῆς. οὗτος τοίνυν Δία τῆ ὄφεις διε-
 λέχθη τῆ εὐφ. ἐπειδὴ γὰρ τῆν ἀλθῆν ἀπάντων παρὰ τῆ θεοῦ
 τῆν ὄλιμ πῶς ἡγεμονίαν εἰλήφασιν, δι' ἐνδὸς οὗτος τῆν ὑπὸ κῶρον τῆν
 παγίδα προσήναγε. πιθανωτόραν οὐτω πῶς ἀπάτῳ κατασινδύ-
 ζωμ. ὅτι δὲ αὐτῶν ἦν Δία τῆ ὄφεις εἰρηκὸς τα ὄλιμ ἡ Δία προ-
 σαγροβίει γραφὴ. μαρτυρεῖ ἡ σάϊας βοῶν, τῆ ἡμέρα ἐπέξει ὁ θεός
 πῶς μάχεσθαι αὐτῶν τῆν ἀγίαν τῆν μεγάλην καὶ τῆν ἰσχυρὰν, ἡδὲ
 ἦν φράκοντα ἦν ὄλιμ ἦν φθύνοντα ἦν εἰ τῆ θαλάσση, καὶ ὁ κύ-
 ειθ δὲ τοῖς ἱεροῖς εἴρηκε μαθηταῖς· ἰδὸν δεδῆκα ὕμῶν πῶς ἰβουσί-
 αμ κατὰ πνδυμάτων, τῆ πατῆρ ἐπάνω ὄφειω καὶ σκορπίω, καὶ
 ἡδὲ πᾶσαι πῶς διώαμιν τῆ ἐλερου.

λγ. τί ὅτι διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆν ὄφιο;

ὅτι καὶ περὶ τῆς βρώσεως οὐ μεμνῶκτας εἶχον εὐδὲ ὀφθαλμοῖς,
 δῆλον τοῖς προσέχον ἐδέλουσι. πῶς γὰρ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸ ξύλον ὅτι
 καλόμεις βρώσιν, καὶ ἀφῆσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδῆν· (καὶ ἀφῆσθαι
 ἔστι τοῦ κατανοῆσαι), εἰ μὴ ἀφῆσθαι εἶχον εὐδὲ ὀφθαλμοῖς; οὐ-
 κοῦν τῆν μὲν τῆν ἀμύβαν αἰσθησιν ἔτω κελκῆκεν ἡ Δία γραφὴ.
 εὐδὲ γὰρ μὲν τῆν ἀμύβαν κιντᾶται τῆ (ωιδος).

λδ. τί δὴ ποτε τῆ διαβόλου πῶς ἀπάτῳ προσνεκνόντος ὁ ὄφις
 κολάζεται;

κρείως

κρείως μὲν πῶ ἀράρ τῷ ἐνδρῆ(ων)τι προσενηνοχη ὁ θεός. ὁ-
Θις γὰρ κἀκένθ' ὠνόμασαι, οὐ ταύτην παρὰ τῷ θεοῦ τῆν ὄλθρ
πῶ φύσιν δεξάμενος· ἀγαθὸς γὰρ ἐκτίσθη, καὶ ταῖς ἀσωμάτοις
συνεδημιούργησεν διωάμεσιν. ἐπειδὴ δὲ ἐκὼρ εἰς πονηρίαν ἀπέ-
κλινεν, καὶ τ' πμῆς ἧς ὁ ἀρχὴς ἔλαχερ ἐσερήθη, καὶ εἰς πῶ γῆν
ἀφειφθεῖς ἐδέξατο πῶ ἀράρ. ὁρῶντος γὰρ τὸν ὄφιν ἰδί τ' γῆς
συρόμενόν τε καὶ ἰλυσώμενον, τ' ἀρχείας ἀράς ἀταμμησιό-
μεθα. καὶ μαιδάνο μὲν ὡς ἠλικῶν προξενθ' ἡ ἀμύλια κακῶν,
οὐ μόνον τοῖς ταύτην εἰδρῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπνερῶσιν. καὶ
αὐτὸς μὲν ὁ ὄφιν οὐδεμίαν δέχεται εἰπεῦθερ βλάβην ὡς δ' βα-
δίξερ πεφυκός. οὐ τῆ φύσει γὰρ ἔχει τὸ τοιόνδε τ' κινῆσθως εἶδος·
οὐδὲρ δὲ τῆν φυσικῶν φορτικῶν εἶναι δοκεῖ, ὁ δὲ αἰθρῶπθ' ὡλ-
λῶ εἰπεῦθερ ὠφέλειαν κερπούται.

Διαπὶ δὲ τὸν ὄφιν ἐδημιούργησεν ὁ θεός, ὄργανον αὐτῶν προει- λε.
δῶς τ' πονηρίας ἐσομένων;

τοῦτο αὖ πρὸς εἶποι καὶ ποδὶ τῶ ἀνθρώπων· προήδει γὰρ ὡς καὶ
οὗτος πῶ εἰρήληρ παραβήσεται. ὄλθως περὶ ἄθλου τῷ ἀβό-
λα καὶ δὲ ἐτέρου θείου πῶ ἀπὸ πῶν προσενηνοχέιμ.

Διαπὶ δὲ τὸν διάβολον ἐποίησεν ὁ θεός, εἰδῶς τοῖσιν ἐσομένων; λε.

ὁ θεός πᾶσιν τῆν ἀσώματων πῶ φύσιν ἐδημιούργησε, λαγι-
κῆρ αὐτῶν καὶ ἀθάνατον ἀφείνας. τῷ λαγικῶν δὲ τὸ ἀνεξήσθησιν
ἴδιον· οὗτωρ δὲ οἱ μὲν πῶ ποδὶ τὸν ποιητῆρ ἐφύλαξαι εὐνοίαι, οἱ δὲ
εἰς πονηρίαν ἀπέκλιναν. τοῦτο δὲ καὶ ποδὶ τῆν ἀνθρώπων ἔστι
δύρεθμ. οἱ μὲν γὰρ εἰσι τ' ἀρετῆς ἐρασαί, οἱ δὲ τ' κακίας ἐργάται.
εἰ ποίνω μέμφεται πρὸς τῆν τῆν πονηρῶν δημιουργία ἀφσερεῖ ἀρα
τῆν τ' νίκης βραβεῖων τῶν τ' ἀρετῆς ἀθλητάς. εἰ γὰρ μὴ οὐ τῆ αἰ-
ρέσει τ' γνώμης, εἴθρ τὸν ποδῶν πῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ ἐμπεφυκός δ'
ἀρετῶν, ἔλαθον αὐ οἱ ἀξιόνοιχοι τῆς εὐσεβείας ἀτωνισαί. ἐπειδὴ δὲ
πῶ ἀρεσει τῆν ἀγαθῶν καὶ τῆν εἰσάλλωρ ἔχει ἡ γνώμη, δικαίως
καὶ οὐρι τυγχάνουσι τῆν νικηφόρων σεφάνων· κακῆνοι δὲ δικας
πινύουσιν ὑπὲρ ὧν κατὰ γνώμην ὁρῆμαρτορ.

Ἀγαθῶν τὸν θεὸν ὀνομάζοντες, πῶς αὐτῶ ποδὶ ἀπῆτε τοσαύ- λε.
τῶ ἀφωμίαι· ὁμοτήτος γὰρ καὶ ἀπηνίας εἰ ἀβό βραῶσιν ὀλθίλω

ὡσαύτως ἐπινευθεὶς ἡμωσίαν· οὐ τοῖς ἡμαρτηκόσι μένομι, ἀλλὰ
καὶ τοῖς ἰσχυροῦς βεβλασηκόσι;

Ἐρωτῶν πεπεῖσθαι προσήκει εἰς εὐσεβεῖν προαιρουμένους· ὡς
πάντοτε ὁποῦν ἔστω θεοῦ τῆν ὄλβον γινόμενον ἢ κελεύμενον, καὶ
ὅσοι καὶ δικαιοσύνη, ἀγαθὸν, καὶ ἑλλάνθροπων· εἰ γὰρ ταῦτα
πάντα ἔχει καὶ ἡμεῖς ὁμοιωμένοι· καὶ τὰ ὑπὸ αὐτῷ οἰκονομῶμεν
τε καὶ προσεπόμενα χρῆσιμὰ εἶναι νομίζομεν· ἐπειτα εἰδέναι δεῖ
ὡς πᾶς νόμος καὶ πᾶσι μικρῶν πινῶν διαχρησθῶν ἢ ὁσῶν, πῶς ἴσμεν
ἔχει διωκόμεν ὑπὸ μέγιστα κελεύοντα ποιῆν ἢ ἅπασι χρεῖται ὁσῶν, καὶ
διαφερόντων πᾶσι θεῖον νόμον· αὐτίκα γὰρ ὁ πᾶσι τιμωρὸν κα-
λεῖται, οὐδεμίαν παραβαίνοντα ὑπὸ πᾶσιν ἐργάζεται βλά-
βην· ἀλλ' ὅμως ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅτι πᾶσι ἀποτίμητος ἀρῶν
ὅς οὐ πᾶσι τιμῶνται τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς ἰσολευθουθήσονται· καὶ
ἢ ὡσεὶ πᾶσι ἀδελφοῖς καὶ τοῖς μοιχοῖς πικροῖς, ταύτην καὶ
τούτω ἐκλήρωσεν· ἐπειδὴ δὲ εἰκὸς εἶναι δυσανάχτους αἰρετικούς, ἀ-
πικρὺς τῇ παλαιᾷ πολεμουῦντας γραφῆ καὶ τῷ δεῖ κατὰ γρηῃσαι τῷ
νόμῳ, ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς νομοθεσίας τὰς ἀπὸ θεῶν ἐπισημα-
σάμενοι καὶ ἐκείνοις ὡς νόμοις ἡμῶν ὁρῶντα γυμνασίου
μοιχῆς κρινόμενον· ὅτι ἡμεῖς ὁργισόμενον εἶσομεν ὄντα τῇ κρι-
σει· ἡμεῖς δὲ ἰσχυροῖς ἀπὸ θεῶν ὄντα τῆς παλαιᾶς
νομοθεσίας· ταῦτα γὰρ ἐκείνων κατὰ ἡμῶν ὄρον ὁμοίωται;
ἀλλὰ τῶν ἐκείνων ταῦτα βλασφημίας πολυῶν· ἡμεῖς δὲ κακῶν
καὶ βούτους εἰς νόμους ἐνός ἴσμεν θεοῦ· εἰ δὲ διαφορὸν ἢ τῶν νο-
μοθετουμένων πρότερον ἐργάσασθαι· οἷα γὰρ σφόδρα διδασκαλὸς τοῖς
μὲν ἀπέλει τὰ ἀπὸ τῆς, τοῖς δὲ τελείοις τὰ τέλει προσενήνοχος·
πρὸς δὲ τοῖς σκοπιτέον καὶ ἔστω, ὡς τοῖς πρῶτοις ὄναι παρα-
βαίνουσι εἰς νόμους ἡμεῖς φέρονται διὰ συγγνώμης πικροῖς· ὡς
εἰς ὄντας ὁρῶντας τῆν ἐκείνων, μὴ πολυῶν τῶν παραβάσεων τῶ-
ν καὶ ἡμεῖς τῶν σαββάτου νομοθεσίας ἐγγίβω· ἡμεῖς γὰρ εἰς σαβ-
βάτου τὰ ξύλα συλλέξαι πεπονηκότα καὶ πρῶτον ἡμῶν πᾶσι τοῦ
παραβεβηκότα νόμου, ἅπασιν ἐπέλασεν ὁ λαός· τῷ θεοῦ ἔστω
προσεταχέτω· ἵνα αὐτοῖς τῆς ἡμωσίας γινόμενοι, φησὶν
τῆν παρανομίαν ὡς τῶν πικροῖς ἐπὶ γούρω· χρόνος δὲ ὕσσοι
πολλοὶ τῶν πᾶσι σαββάτου παραβεβηκότων νόμου, μακρόθυ-
μος

μος ὁ νόμος θεότης ἦνευγε πλὴν παρὰ βασιρ. οὕτω γὰρ καίμ' ἔπειτα
 πεφουδωκῆτα ταῖς ἀντικείσοις ὑπέβαλε πτωχείαις ἵνα εὐδ' ἐπ' ἐκεί-
 νου καὶ μετ' ἐκείνου γυμνημῶν δεδίδηται τὰ παραπονήσια μὴ
 το λῆμ. πολλῶν δὲ ὑπερομ ἀδελφόνων γυμνημῶν, οὐ παρὰ
 ζῆλα τὰς πτωχείας ἐπίγαγεν. ἔδει τοίνυν καὶ τὸν Ἰσάμ' ἔπειτα
 δεξάμενον νόμον, καὶ νόμον κούφοτατον (τῆν' παντοδαπῶν γὰρ αὐ-
 τῶν κερπῶν ἐδεδωκεν πλὴν ἀφ' ἑσθίας· ἐνός δὲ μόνου πλὴν ἐδωδὴν ἀ-
 πιπροβύσει) δοῦναι δίκην τῶν πλημμελήματός εἰς ὠφέλειαν τῶν γέ-
 νους. εἰ δὲ δυσέρουτος ἄρ' (ὁ δυσάνημος ἔφη μαρκίωρ) Ἰσάβρωσι
 ὀλίγην τῆν' Ἰσάτου πτωχείαν ἐπίνευγε, πῶς ἀπάντων ἀθρόω-
 των εἰς ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν ἐχάπτω ἕως κελάντων οὐ πα-
 ναλεθεία ἐπίνευγε, ἀλλὰ τὸν Ἰσάμ' ἔδωκε. καὶ τῆν' Ἰσάβρωσιν ἢ
 πάλδος ἐδωδὴσαι το σωτηρίαι, καὶ ταῦτα λέγει πρὸς εὐδοκίους
 ὀργῇ πνι ταῦτα δεσφαικίαι τὸν τῆν' ὄλθωρ θεόν, καὶ ἀγνοούτας
 εἰ τὸ οἰκονομίας μυστήριον. δῆλον γὰρ εἶναι εἶμαι τοῖς τὰ θεία πε-
 παιδοθυμίοις ὡς οὐδὲν ἐκ μεταμελείας τριῶν εἶωθε ὁ τῆν' ὄλθωρ
 θεός· ἴστω γὰρ δὴ πάλδος ἴδιον τῆν' ἔφη τὴν ἐχόντων τῆν' φύσιν.
 εἶδεν δὲ ὡς ἦδη γυμνημῶν τὰ μὴ πω γυμνημῶν. αὐτίκα τοῦ καὶ
 κατὰ τὸν Ἰσάμ' προσεῶν καὶ πτωγινώσκων ὡς θνητὸς γινέσεται
 πλὴν εὐτολίω παραβάς, τοιαῦτα αὐτῶ καὶ τῆν' φύσιν πτωκίαι
 σπύλασιν· εἰς ἄρρητον γὰρ καὶ δῆλυ τῶ σώματος ἐραχμάσσε πλὴν διὰ
 πλάσιν, τῆν' δὲ θνητῶν καὶ παιδοθυίας δεομνῶν εἰς τῆν' τῶ γένος
 ἐξαμνην ἢ τοιαῦτη τῆν' σωμάτων κατὰ σπύλα. ἢ γὰρ ἀθανάτος φύ-
 σις οὐδέποτε τῶ δῆλεθ'. τούτῃ χάρις ὁ ποιητῆς ὁμοῦ τὸν τῆν' ἀ-
 θρωμάτων παρὴν γὰρ ἀειδμόν· τῆν' δὲ θνητῶν ζώων αὐτὰ δύο καθ'
 ἕκαστον ἐδημιούργησεν γένεθ' ἄρσην καὶ δῆλυ· καὶ τὸ αὐξήσεως
 αὐτοῖς τῆν' εὐλογίαν ἐπίνευκεν. αὐξάνεσθε γὰρ ἔφη καὶ πληθύν-
 νεσθε. οὕτω καὶ τὸν ἀνθρώπων διέπλασεν ἄρσην καὶ δῆλυ, ὅτι τῶ
 αὐτῆν αὐτοῖς ἔδωκεν εὐλογίαν. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ
 πληρώσατε τῆν' γῆν, ἢ κατὰ κυριότητα αὐτῆς. ταῦτα τοίνυν πρὸς
 εἶμα ὁ τῆν' ὄλθωρ θεός, οὐ μόνον αὐτῶν οὕτω διέπλασεν, ἀλλὰ καὶ
 τὸν Ἰσάμ' ἔδωκε νόμον. ἰδοὺ γὰρ φησι δεδωκεν.
 ὑμῶν πάντα χόρητον ἀπέειμον ἀπέειρον ἀπέειμα, ὅ ἕστιν ἐπιπύνω πάλ-
 σης τὸ γῆς· ἢ πᾶρ ξύλων ὃ ἔχει κερπῶν οἱ εὐατῶ ἀπέειματος ἀπέ-
 εμωρ, ὑμῶν ἔσται εἰς βρώσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τῶ οὐρανοῦ.
 καὶ παντὶ ἔρπυστῶ ἔρποντι Ἰσάμ' τὸ γῆς, ὃ ἔχει εὐατῶ ψυχῆν ζωῆς.
 καὶ πάντα χόρητον πληροῦ ὑμῶν ἔδωκεν εἰς βρώσιν. ταῦτα γὰρ
 πρὸ τῶ εὐατῶ πρὸς τὸν Ἰσάμ' ὁ τῆν' ὄλθωρ ἔφη θεός. θνητῶν δὲ ἢ

† Videtur hic deesse verbū hνεγ- κών, aut si- mile.

βρωσις. ἀθανάτους γὰρ φύσις οὐ δέεται τροφῆς. Ὁ δὲ οὗτος διδασκων
 ὁ κύριος ἔφη, ὅτι μὲν πλὴν ἀνάστασις οὐτε γαμήσκονται, ὁμῶς εἰσὶν
 ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὐ ζίνω ὀργῆς ἢ πικρίας. ὁμῶς αἰσ-
 νομία ποθέει μεγίστης. ἵνα γὰρ μὴ πλὴν ἀμαρτάν τῆν ἀνθρώπων
 ἐχέτω ὡς αἰπὴν θανάτου πλὴν ἡφορὸς οὐκ αἰνοῦσι. †. Τούτω μὲν
 εἰ ποδὶ πλὴν ἀμαρτάν μηχανώμεθα μὲν, πλοῦτος ἐπιζητῶν δὲ τῶν
 ἡλίου τῶν ἡμερῶν τὸ φάρμακον τοῦ τῶν μοναχῶν εἰς ἀνθρώπι-
 οῦτος πλὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις καὶ πλὴν ἀθανάσιαν πραγματευό-
 μεθα. Ἡ δὲ ἀπηνῆς ἢ ἀπόφασις ἔχει, γὰρ καὶ εἰς γλῶσσο ἀπολύσις;
 ἀλλὰ γὰρ φησι ἐπλάσσα, καὶ εἰς ἀμείνω πλάσσει κατεσθλάσσα φύ-
 σιν. ἐπειδὴ δὲ πλὴν εἰπολήμ φυλάξαι μου οὐκ ἠθέλησας, πρὸς πλὴν
 πλοῦτον ἐπένελε φύσιν. ἀλλὰ ὅπου ἡ σμικρὸν εἶναι δοκεῖ εἰς ἀ-
 μάτημα, πάντων αὐτῶν τῆν φύτων ἐδεδώκει τῆν ζουσιαν· ἐνός δὲ
 μόνου πλὴν ἐδωδὴν ἀπηρῆνε, ὃ δὲ τὰ ἄλλα πάντα καταλιπὼν,
 ὅσων καὶ πλοῦτον καὶ μόνον ἐρύγασεν ἄνθρωπον. ὅσων γὰρ αὐτῶν
 καὶ ὁ δεσπότης θεὸς ἐμέμψατο, ἵνα γὰρ φησιν ἀγγελοῖς ὅτι
 γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τῶν ξύλων οὐ ἐνετελάμην τοῦτου μόνου μὴ
 φαγῆν ἀπὸ αὐτῶν ἔφαγες; δεδήλωκεν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἀδιάβολος δὲ
 ὡς ἔφη τῆν εὐα· Ἡ ὅτι εἰπερὸς θεὸς οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ πάντος ξύλου
 τῶν ἐν τῶν παραδείσῳ, εἰ δὲ εἴθε ἐδεδόκτας, ἐκ αὐτῶν ἡ πᾶσι πᾶν-
 των αὐτῶν τῆν δένδρον εἰληφέναι τῆν οὐρανῶν οὐ σμικρὰ ζιζαρῆν
 ἢ παρὰ βλαστῶν. πρῶτος γὰρ μετέλαβον οὐ μόνον μὴ μεταρῆν ἐ-
 κελύθειαν.

ΛΗ. τίνος ἔνεκα τῶν θεῶν εἰρηκτός ἢ δ' ἂν ἡμέρα φαγῆ ἀπὸ τῶν ξύ-
 λων θανάτου ἀποδίδει, οὐκ ἐνθὺς ἀπέθανε πλὴν ἐντολῶν ἡρώδης;
 ἐναντία αὐτῆν κατηρεία, πλοῦτος βραχέως γὰρ ἀπηνῆ ἄνθρωπος ἀ-
 ποκαλυπτες, νῦν αὐτῶν ὁμιλιανθρώπιαν κατηρεῖτε, ὑμῶν δὲ
 μάλλον ἐχρῆν ὁμῶς οὐ κατηρεῖν τῶν ἀλαδότητος τῶν θεῶν. εἰωθε
 γὰρ μέζονα μὲν ἀπειλῆν, ἐλάττους δὲ τῆν ἀπειλῶν τὰς πικ-
 ρίας ἐπάγειν, καὶ ὅσων πλοῦτος ὄντων ἐν ἡμέρῳ παρὰ τῆν δειὰ γράφῃ.
 εἰ τῶν θεῶν μὲν τοῖς ἄνθρωποις τῶν ἐν τῶν θεῶν ὄντων ὀνόμασε θάνατον· οὕτω
 γὰρ καὶ ὁ σύμμαχος ἠρμῆνδισεν ἢ δ' ἂν ἡμέρα φαγῆ ἀπὸ τῶν ξύλων
 θνήσκῃ ἔσθ. μὲν γὰρ πλὴν θεῶν ἀπόφασις καθ' ἐμῆσιν (ὡς ἔπος εἶ-
 περ) ἡμέρας ἄνθρωπον θάνατον πρὸς δέχεται, οὕτως οἱ πεπυσθόκτος τῶν
 χριστῶ καὶ δεσπότη καὶ σφαζόμενοι ζῶσιν πρὸς μόνον πλὴν ἀ-
 γάσασιν καὶ τῆν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν. τῆν γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.
 ΤΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΧΙΤΩΝΑΣ ΕΩΝ ΔΕΡΜΑΤΙΝΟΥΣ ΤΙ ΤΟ ΝΟΥΠΕΡΟ;

186.

οι μὲν ἄλλοι μὲν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς φωνῆς φασὶ τὰ δέρματα ἄλλοι δὲ πρὸς τὸ φλοιῶν δένδρον τούτου κατεσκευάσθαι εἰρησισμῶν· ἐγὼ δὲ οὐδέ ποτε τούτων περὶ σέμεα. ἔτι μὲν γὰρ ποδὲρ γομ, ἔτι δὲ ἄγαμ μυθῶδός. τῶ γομ δέας γραφῆς καὶ πρὸ τῆς ψυχῆς ἔτι σῶμα ἀξίως πλάσθαι φησάσης, πῶς οὐ μυθῶδός τὸ λέγειν μὲν τὴν παρὰ βίασιν τῶ ἀπολλῆος σάρκα αὐτοῖς εἰληφέναι θνητῶν; τὸ δὲ πρὸς λυπὴν γμονῆν πόδεσσι τῶν οὐκ εἰρησισμῶν, καὶ ἀξίως κινῶν εἰδος ποδὲρ βολαῶν ἰδινοῦν, ποδῶν εἶναι μὲν δοκῆ, χρὴ πόνω σέγγειμ τὰ γερραμμένα, καὶ εἶδέναι ὡς οὐδὲν ἄπορον τῶ τῆν ἔλθω δημιουεργῶ, καὶ θαυμάζειν αὐτῶν τὴν ἀπορρητὴν ἀγαλότητα· ὅτι καὶ παραβεβηκότων ἰδιμελεῖται· καὶ δεινῶν πρὸς βολαῶν οὐ ποδῶν γμονῶν. ἐξήπεται τὸ ἐξήπεται δερματίνους· δὴ εἰ μὲν ζῶον σφραγίστων ἔξω τῶν ἐγένοντο τὰ εἰδηματα, εὐδηλοῦν ὅτι ἐπέλιπεν τὸ γλῶσσον τῆν σφραγίστων ἀπὸ μὲν τῶ θεοῦ ἀρρῆτε καὶ θῆλυ περιηκτός, οὐ πῶ δὲ οὐδενός τεταγμένου, πρὸς ἔτι κακῆνο μὴ εἰδεχέσθαι νομίζειν, ὅτι ζῶον σφραγίσθαι ἐκελύσθαι ὁ θεός, ὅτι μὴ πᾶσι κρεοφαγία τῶ ἰδιπετραμμένη τοῖς ἀνθρώποις· εἰ μὴ ὄντας δὲ χιτῶνας ἔτι πλεονάπερ ἐπερ νομίζειν ὅτι παρήγαγεν ὁ θεός· ὅς ἐπὶ τῆ τῶ ἀνθρώπου ποιήσει τῶ ποῖν πὶ μὴ ὄν ἀπεπώσατο ὡς εἰ τούτῳ τῶ κόσμου παντὸς συμπόρνας τὴν ποῖσιν. εὐδηλοῦν οὖν ὡς ἐδὲ ἀν χιτῶνας δερματίνους ἐπὶ τῶ μὴ ὄντος παρήγαγεν. ἀλλὰ γὰρ ἡ γνόνθαι ὡς εἰκομ οἱ ποδῶ τούτων ζητωῶτες, ὅτι δέρματα οὐ μόνον τὰ ἐπὶ τῶν ζῶων ἀφαιρούμενα λέγεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν δένδρων ἂ καὶ φλοιούς ὀνομάζειν ἔδος τοῖς πολλοῖς. ἐπὶ δένδρων πόνω ἰδιπετῶν πῶς φλοιούς ἐξόντων εἰς εἰδημάτων κατεσκευάσθαι, ἐποίησιν οἱ ποδῶ τῶν ἀδὰμ τὰ εἰδηματα, τῶ θεοῦ κατ᾽ ἐνοιαν αὐτοῖς ἔπειθε μόνου, πῶς χρὴ ἔπειθε ποιῆσθαι. ἔτι δὲ νοῖμ ἐπὶ δερματίνους χιτῶνας; σφόδρα μὲν οὖν ἡλίθιον καὶ γραῶδες καὶ ἀνάξιον θεοῦ, δὲ οἷος ζῶον πινῶν ποδῶν λόντα δέρματα τῶ θεοῦ, ἀναίρε δέντων ἢ ἄλλως πῶς ἀπὸ θανάτων περιηκῆναι ἄξιμα χιτῶνων κατὰ ἔξωθεν δέρματα διηλῶσιν τοτόμω. πᾶσι τὸ φυζόντα τὸ οὐτως ἄλλω, λέγειν ἐπὶ δερματίνους χιτῶνας οὐκ ἄλλο εἶναι τῶ σώματος, πῶς μὲν καὶ εἰς συγκατάθεσιν ἐπασσάσθαι διωάμνον, οὐ μὴ σφῆς ὡς ἀληθῆς. εἰ γὰρ οἱ δερματίνους χιτῶνες σάρκες καὶ ὅσα εἰσίν, πῶς πρὸ τούτων φησὶ ὁ ἀδὰμ, ἔπειθε νῦν ὅσῳ ἐπὶ τῶν ὄσῳ μου, καὶ σάρξ ἐπὶ τῶ σάρκός μου; ταύτας

οὖν τὰς ἀρκείας ποδῶν αὐτῶν πνέσθαι δερμάτινους χιτῶνας, πλὴν νέκρωσιν ἢ ἀμυγδαλίνοι οὐκ ἔσονται καὶ ἡ εὐαγγέλιον ἀμαρτῶν δανατῶν δέντες ἀποφάναι τὸ τυγχάνειν. οὐ πάνυ ἂν οὐδὲ αὐτοὶ εὐχερῶς διωαμυγδαλίνοι παρὰ τῆς πῶς ὁ θεός, καὶ οὐχὶ ἀμαρτία νέκρωσιν ἐμποιεῖ τῷ παραβεβηκότι, πρὸς τούτοις ἀνάγκη ἔχουσι λέγειν σάρακα καὶ ὅσα ἄλλα ἰδίῳ λόγῳ μὴ εἶναι φθαρτά, εἴγε ὑπεροπὴ πλὴν νέκρωσιν οἱ πατέρες ἡμῶν Δατῶν ἀμαρτῶν εἰλήφασιν. ὁμῶς καὶ εἰ ὁ παράδεισος εἴρη πᾶσι χερσὶν, λεγέτωσαν πῶς ἐκεῖ ἐκαστὸν τῶν μελῶν μὴ μάλιστα δεινμουργημένον πλὴν οὐκ ἔστιν ἐνεργεῖται εὐδρυεῖται πλὴν μὲν οὖν τῶ μυστικῶς λέγεται παρὰ τῶ ἀκούλα καὶ συμμάχῳ πρὸς τὸν, παρὰ τοῖς ἐβδωμήκοντα τῶ καταλασμένου, εἰς ὃ οὐκ ἐφύσθη ὁ θεὸς πνοὴν ζωῆς. οὐ δὲ πᾶσι χερσὶν τῶ χερσὶν ὡς ἀληθῶς, τὸν δὲ κενυμένον διασπύρον οὐ τῶ χερσὶν πρὸς τῶν, ὅτι λευκὸς λέγει τῶ χερσὶν τῶ θεῶς χερσὶν.

μ. τί βεβηκός, ἰδοὺ γέροντες ἀδὰ μὲν ὡς εἰς ἡμῶν;

Ἐπειδὴ ὁ διάβολος εἴπειν, ἔσεισθε θεοὶ γινώσκοντες καὶ τὸν καὶ τὸν κερσὶν, ἐδέξατο δὲ τῶ δανατῶν τὸν ὄρον πλὴν οὐκ ἔστιν παραβάς, εἰρηνικῶς ἔστω εἰρηκὸς ὁ τῶν ὄλων θεός, δεικνύς τῶ ἀββολικῆς ἐπαγγελίας τῶ ἡμῶν μεταλαβῆναι δὲ αὐτὸν τῶ ξύλου τῶ ζωῆς διεκάλυψεν. οὐ φθονῶν αὐτῶ τῶ ἀδανάτου ζωῆς, ὁμῶς τῶ ἀμαρτίας ἐπέχων τὸν δόμον. ἰατρία τοῖνυν οὐ δανατῶς ἡ πνοὴ εἰπέ-
 " χαι γὰρ τῶ ἀμαρτίας πλὴν ὄρον. ὁ δὲ ἀδανάτου δεικνύς τῶ φησὶν
 " ἀδὰ τῶ ἀμαρτίας καὶ τῶ ἀντικρῶν ἢ αὐτῶ τῶ πᾶραδείσου διάγῃν πρὸς
 " σέταξεν. ἵνα τῶ ἀλύτῳ βιοτῆς εἰς μνήμην ἐρῶντος, μυστῶ πλὴν ἀ-
 " μαρτίας ὡς πρὸς τὸν τῶ ἐπιπόνου ζωῆς. † οὐκ ἀοράτους πνέσθαι
 " διωαμεις λέγειν τὰ χερουβίμ ὡς πνέσθαι οἴονται. ἐπεὶ μὴ δὲ ζυεπέ-
 " λει πᾶσι ἀόρατῶ φύσις ἐκεῖ, αἰσθητῆς ὅμως ὀφειλομένης εἶναι τῶς
 " τὸν ἀδὰμ παιδιδούσης. οὐτε οὖν ἡ φλογίνη ῥομφαία φύσις ἢρ πυ-
 " ρός, ὁμῶς ὄψις ζωῆς. οὐτε τὰ χερουβίμ ζῶα, ὁμῶς ὄψις τοιαύτη.
 " ἐπεὶ καὶ ἰεζεκιήλ περὶ τὰ χερουβίμ ὄρα. περὶ τὰ χερουβίμ
 " πᾶσι δὲ ἀοράτους φύσις οὐκ ἔστιν. ὁμῶς χερουβίμ καὶ εἰ πᾶν τῶ δυ-
 " νατῶν. οὕτως λέγει ὁ κατὰ τὸν ἰδὶ τῶ χερουβίμ, ἀντὶ τῶ ὀδυ-
 " ροῦ τῶ βασιλίδου καὶ ἐπέβη ἰδὶ χερουβίμ καὶ ἐπέταξεν αὐτῶ τῶ
 " καὶ τῶ Μῆς παρὰ τὸν τῶς διωαμεις. τῶ οὖν ἔταξεν τὰ χερου-
 " βίμ, ἵνα εἴπῃ διωατῆρ πνέσθαι ἢ φοβεράν ὄψιν ἢ μωρῶν ὡς ἀρ εἰ π-
 " νῶν ζῶων ἐπέσθη τῶ εἰσοδῶ τῶ πᾶραδείσου ὡς ἀπερὶ τῶ ἀδὰμ.
 Εἰ ἔλυ-

† Videtur hic esse de bere noua questio, veluti: τί δὲ χερουβίμ νοητέον, aut quid simile, νετὶ βεβηκός ἐταξεν τὰ χερουβίμ.

Εἰέλυσθη Κάϊμ μὴ δεχέντων τῶν πατρῶν προσεχέντων, δὴλον ὅτι μετεμελήθη τῶν γὰρ μεταμελουμένων ἢ λύπῃ. μα.

Ἡνίσσεμ αὐτὸν οὐχ ἢ αὐτῷ πλημμέλεια, ἀλλ' ἢ τῷ ἀδελφοῦ εὐ-
 πτυχία. Ἰδοὺ γὰρ καὶ Ἀκύλας ἠνίξατο· ἔφη καὶ οὕτως, κὴ ὀργίλον
 τὸν Κάϊμ σφόδρα· καὶ ἔτισε τὸ πρόσωπον αὐτῷ· καὶ εἶπε κύριε
 πρὸς Κάϊμ, εἰς τὸ ὀργίλον σοι. α.

Ποῖον σημεῖον ἔδειξε τῷ Κάϊμ ὁ θεός; μβ.

Αὐτὸς ὁ τῷ θεοῦ ὄρεθ σημεῖον ἡ κωλύων αὐτὸν ἀιαιρεθῆναι
 καὶ αὐτὸς δὲ τῶν μελῶν ὁ κλόνθ ἰδιόσημον αὐτὸν καὶ δὴλον
 εἰραζέσθαι.

Τίνα ὁ Κάϊμ ἔχε γυναικας; μγ.

Δὴλον ὅτι πλὴν ἀδελφῶν οὐκ ἔστιν ἄλλο πνευματικὸν κατηχηθῆναι,
 οὐδενὸς ἀπαγορευθῆναι νόμου. ἄλλως τε οὐδὲ οἶόν τε ἡ ἀλλοτρίως ἀ-
 ξηθῆναι τὸν γένθ· ἡ βουλήθη δὲ ὁ θεός ἰσχυρὸς ἀνδρὸς καὶ ἐν μᾶς
 γυναικὸς ἀπαντα συστήσει τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔθνη, πρὸ τῆς ἰσχυ-
 ρότητος τῆς φύσεως γινώσκουσιν ἰσχυρὸς γένους βεβλασθηκότας, ἔ-
 πιτα ὁ εἰς ὁμόνοιαν σώσασθαι, ὡς ἐν μᾶς εἰρήνης ἠνθικότηθ· εἰ
 δὲ καὶ ζούτων ὄλων παρὰ τῷ θεοῦ πρὸς τὰνθίντων μυεῖαι βλα-
 μῶνται σφαγαί, ἡ οὐκ ἀν' ἐτόλμηθαι εἰ ἐν ἀφάθρων βεβλασθη-
 κῆναι πατόρων ὡς ἠθῆθαι; ζούτα χείρῃ μὲν ἐν τῆς γῆς διέπλα-
 σεν ἀθρα. ἐκ δὲ τούτου μίαν ἐδημιούργησε γυναικας. ἐκ δὲ ζού-
 των πᾶθαι πλὴν οἰκουμένη τῷ γένος ἐπλήρωσεν. ἀλλὰ τίωδε ζώ-
 νων αὐτῆν ἀπῆλ σιωχέθησεν εἰ ἀρχῇ τῶν ἀδελφῶν πλὴν ἰδιό-
 ξίαν· ἐπειδὴ δὲ ἠνθῆθαι τὸ γένθ, ὡς παρὰ νόμον ἰδοὺ ἀπαγορευθῆ
 τὸν γάμον. διὰ τε ἰδοὺ σὺ τῶν ἠθῆ καὶ τοῖς ἠέσι τὰς ἐκείνων
 γυναικας διέθρον εἰ τῆ κβωτῶ, ἵνα ταῖς ἀνεψιαῖς ζωαφθῶσι
 παίδον.

Τίνας ἀνέθλον ὁ Λάμεχ; μδ.

οὐδὺν καθὰ πνεθ ὑπειλήφασιν. οὐδὲ τὸν Κάϊμ ὡς ἐτόρθ με-
 μολογήκασιν· ἀλλ' ἕνα καὶ ἰδοὺ τέον. ἀθρα γὰρ φησιν ἀπέν-
 τενα εἰς ἰδοὺ εἰ μοί, καὶ νεανίσκον εἰς μόλωπα εἰ μοί· τῶτ' ἔστι
 ἀθρα νέαν ἀγοντα τῆν ἠλικίαν, διέφυγε μὲν τὸ τῆν πμωείαν, δὲ

πλὴ τῆς ἀμαρτίας ὁμολογίαν. καὶ κατ' αὐτῶ πλὴ ἡφ' ὅσον ὕβρισε-
κῶν, πῆρ θύειαι διεκάλυσε ἡφ' ὅσον.

με. ποῦ μεταπέθεικεν ὁ τῆν ὄλθρον θεὸς ἅρ ἐνάχ;

οὐδ' εἴζητῆρ τὰ σε σιγημλία· σέργειν δὲ προσήκει τὰ γεγραμμέ-
να. ἐλὸ δ' ἵδιμου ἴδωσ πεποικικῆναι ἅρ τῆν ὄλθρον θεὸν, εἰς ψυχατω-
γίαν τῆν τ' ἀρετῆς ἀθλητῶν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἄβελ πῶτος γεγε-
νός, τ' δικαιοσύνης κερπὸς πῶτος τε καὶ πῶτος ἰσθ' ὕβρισε πῶ-
ἐλπίς δὲ τῆς ἀνίστασεως οὐδὲ πῶ τῶν ἀνθρώπων ἐψυχαρῶν, με-
πέθεικεν εὐαρεσίαι τὰ ἅρ ἐνάχ ὁ τῆν ὄλθρον θεός, καὶ τ' τῆν θνη-
τῶν ἐχρήσε βιοτῆς· ἵνα ἐκαστος τῆν δίσβεῖν πῶτος μιλίωρ γε-
γίχηται εἶα δὴ λόγῳ πεποιημῆναι ἡ ὡς ὁ ἴδωσ πεποιηκός, ἀγέ-
ρασον οὐκ ἐάσει ἅρ ἄβελ, ἀπὲ δίκαιον ὡ καὶ δικαίου ἰδύνωρ τὰ
σύμπαντα, ἡὐτὲ δὴ χάειν ἅρ μιλίωρ πῶτος ἀνθρώπων μιλίωρ, ἅρ δὲ
μεταπέθεικεν ἵνα τῆ ἀναβῆσει τῆ τῆς μνήσῃ πλὴ ἐσμένω ἀνά-
στασι. ὁ ἴδω κατὰ τὸνδε ἅρ βίον τῆν τ' ἀρετῆς μὴ πετυχηκός ἀπ-
δύσεωρ, δὴ ἄλλω ὡς εἴ ἐτόρῃ τῆ τῶν ἀλλοῦσται βίῳ.

μς. τί δὴ τ' ἄδὰ μὴ μαρτυκός, ἄβελ ὁ δίκαιος ἐπελδύτησε πῶτος;

Σαθρόν ἡβουλήθη γινέσθαι ἅρ τῶ θανάτῳ θεμέλιον. εἰ ἴδω ἄ-
δὰ μὴ πῶτος ἐπελδύτησε, ἔχειν ἀν' ἐκείνος ἰσθ' ἅρ πλὴ κρηπίδα,
πῶτος νεκρὸν ἅρ ἡμαρτυκὸς τὰ δεξιά μιλίωρ. ἐπειδὴ δὲ ἅρ ἀδίκως
ἀνηρημῶν ἐδέξατο πῶτος, σφαλερόν εἰ θεμέλιον ἔχει.

μζ. τίνας ἡοὺς τῶ θεοῦ κέκλικεν ὁ μαῶσῃ;

Ἐμβρόντητοι πινὲς ἄγαρ ἢ ἡλίδιοι, ἀγγέλου τῆς ὑπὸ λα-
βῶν, τ' οἰκίας ἴσθ' ἀπολασίας ἀπ' ὅλων ἡλίσιμ ἡ γῶ μιλίωρ, εἰ τῆν
ἀγγέλων τοιαῦτα κατηγοροῖεν. εἶδαι δὲ αὐτῆς ἀκούσαι τῶ θεοῦ τῶ
ὄλθρον λέγοντος· οὐ μὴ μείνη εἰ πνεῦμά μου εἰ τοῖς ἀνθρώποις τού-
τοις εἰς ἅρ ἀίωνα, ἀλλ' εἰ εἶναι αὐτῶν σάρκα. ἐσονται δὲ αἱ ἡμέ-
ραι αὐτῶν ἔτι ἐκαστὸν εἴησι, καὶ ζωιδεῖν εἰ πῶτος ὡς οὐτε σάρκα
ἔχει τῆν ἀβρομάτων ἢ φύσις, οὐτε χρόνῳ ρητῶ πῶτος ἐσμένω ἔχει-
σι πλὴ ζωῆμ· ἀδάναιοι γὰρ ἐκπῶσαι, καὶ τὰ ἐξῆς δὲ πλὴ αὐτῶ
ἔχει διάνοιαν. ἰδῶν γὰρ φησι κύριος ὁ θεός, ὅπ' ἐπληθύνθησαν αἱ-
καίαι τῆν ἀνθρώπων ἡδὲ τ' γῆς, καὶ πῶς πῶς ἀναοῖται εἰ τῆ
κερδίαι αὐτῶ ἡδὲ μελῶς ἡδὲ τὰ πονηρὰ πῶτος τὰς ἡμέρας· καὶ
ἐνεθυ-

ἐνεθυμήθη ὁ θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἀνθρώπου ὑπὸ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν
 ὁ θεός, ἀπαλείψω τὸν ἀνθρώπου ὃν ἐποίησα ἀπὸ πρῶτον τῆς γῆς,
 ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν, καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τῆς οὐ-
 ρανοῦ. ὅτι ἐνεθυμήθη ὅτι ἐποίησα αὐτούς. καὶ ἔθετο Νῶε πατέρα
 φη, καὶ ἄλλοι πάντες ἀνθρώπων ἦσαν ἀνθρώπων μου. ὅτι ἐποίησεν ἡ γῆ
 ἀδικίας ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἰδοὺ καταφθίσει αὐτοὶ καὶ πῦρ γῆν.
 ταῦτα δὴ πάντα ἀνθρώπων εἶναι δηλοῖ, ὅτι τὸν παρὰ νόμον βίον
 ἠγάπησεν. εἰ δὲ ἀγγελοὶ ταῖς τῆν ἀνθρώπων ἐπέμεινον διὰ
 τῆς ἡθέρης, ἠδὲ κτηνῶν οἱ ἀνθρώπων παρὰ τῆν ἀγγέλων. βία γὰρ δη-
 λονότι ταῖς πύτων διατάξας διέφθεραν. ἠδὲ κτηνῶν δὲ καὶ πα-
 ρὰ τῆς θεοῦ πεποιθῆσθε. ὑπὸ ἀγγέλων λελατῆσθον αὐτῶν
 μὴ κολαζομένων. ὅτι πῦρ οὐδὲν ὄναι φάναι φλησεν τὸν
 τῆς ἡθέρης πατέρα. Ἀλλὰ πολλοὶ εἶδον ἡθέρης ἡθέρης καὶ
 ἀνθρώπων ἡμερησίως, καὶ κατ' ἀνθρώπων ἡθέρης πῦρ
 θείων ἡθέρης. εἰρημῶς γὰρ ὁ συγγραφεὺς, ὅπως ἐκ μὲν τῆς ἡθέρης ὁ
 σὴθ ἡθέρης, ἐκ δὲ τῆς σὴθ ὁ ἔνωσ, προσέθηκα, αὐτὸς ἡθέρης ἡ-
 πησθεῖσθε ὁ ὄνομα κυρίου τῆς θεοῦ. ὁ δὲ ἀκύλας, αὐτὸς ἡθέρης ἡ-
 μῆθουσεν, τότε ἡθέρης τῆς καλῆς ὁ ὄνομα κυρίου. αἰνῆσθαι δὲ ὁ
 λῶσθ ὡς δὲ τῆς ἡθέρης, οὗτ' ἔπειτα τῆς θείας προσηγορίας
 περὶ ἡθέρης, καὶ ἔπειτα τῆς συγγραμῶν ὀνομάσθαι θεός. ὁ δὲ οἱ ἐκ τῆ-
 τῆς φωτῆς, υἱοὶ θεοῦ ἐκρημάσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς
 δευτέρου χριστοῦ προσηγορίας χριστιανοὶ καλούμεθα. εἰ δὲ τις ταύ-
 τῶν οὐδέχεται πῦρ διάνοιαν, Ἀλλὰ εἰ τὸν ἀκύλας οὕτως ἡμερησίως
 ναι, ἀκουσάτω τῆς θεοῦ Ἀλλὰ δαβὶδ τῆς προφήτης λέγοντ'. ἔγω εἶ-
 πα, θεοὶ ἐσθε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. καὶ ὁ θεός ἐση εἰς ἡθέρης
 θεῶν, εἰ μέσθαι θεοὺς ἡθέρης. οὕτω δὲ ὀνομάζει ὅτι ἀθέρης
 ὡς δηλοῖ τὰ ἔξῃς. ἕως ὅτε κρινετέ ἀδικίαν καὶ πῶσθαι ἡμαρ-
 τῶν λαμβάνετε; κρινετέ ὀφθαλμῶν, καὶ δικαιοσύνη χίτων, τα-
 πηνῶν καὶ στέφανον, καὶ τὰ ἔξῃς. Ὁ αὐτὸς, θεός θεῶν κύριος ἔλα-
 λησε καὶ ἐκλέσθαι πῦρ γῆν. τὰ ἔξῃς αὐτῶν δηλονότι τῆν χίτων τῆς
 προσηγορίας ταύτης ἡθέρης μὲν. οὕτω καὶ ὁ νομοθέτης φησι, θεός
 οὐ κακολογήσεις. καὶ ἀθέρης τῆς λαοῦ σου οὐκ ἔρεῖς καμῶς. κα-
 κῆνοι κρίνω ὡς εὐσεβῆς ὀνομάσθαι υἱοὶ τῆς θεοῦ. ἐμελέσθαι γὰρ
 τῆς σὴθ δὲ γένεσθαι, καὶ οὐκ ἐπέμεινον τοῖς ἐκ τῆς καίης, Ἀλλὰ πῦρ ἔ-
 πενεσθῆσθαι αὐτῶν παρὰ τῆς θεοῦ τῆν ὄλθον ἄρα, ὅτι χρόνου
 συχιοῦ διελάθοντ', (καὶ πῶσθαι γὰρ ἡθέρης ἔτι, τὸν κατα-
 κλυσμοῦ ἐπέμεινον ὁ θεός, εἰσεδῆσθαι διασάμνοι τῆς τῆς καίης συ-
 γρηγορίας ταῖς διατάξας, καὶ καταδελθῆσθαι ὡς εἶπες) τοῖς παρ'

Amp. I. I. I. I.
 L

Tubal,

αὐτῶν ὑδινθηῖσι μουσικοῖς ὄργανοις. (ὁ γὰρ τουβάλ ἦν αὐτῶν
 αἰθῆρας, ἀλθῆσιον Σικυθῶρα κατέδειξε) ἐπεμήγαυ αὐτοῖς
 ἢ δὲ φθεῖραι πλὴν οἰκίας δὴ γένεαν. καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰσραηλίταις
 ὑπέμειναν· οἱ ταῖς τῶν μαθῆται τῶν θυγατρῶσι μυχέντες, ἢ τῆς ἐ-
 κείνων δυσεβείας μετέχον· ἢ θεήλατον πικροῦ ἐδέξαντο. ὡδὲ
 ἢ τῶν ὁ θεὸς ἔφη Δαβὶδ, ἢ ἐμήγαυ αὐ τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον
 ἢ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐδύλου αὐ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν. οὕτως οἱ ἐκ
 τῶν σὴθ θῆ γένοντο κατὰ γένους, πάλαι μὲν ὡς ἀρετῆς ὑψηλοῦ-
 μνοι υἱοὶ θεοῦ ἐχρημάτισον. ὡδὲ δὲ τῆς ὥρας τῆν ἀνοσίωμ γυ-
 ναικῶν δελεασθέντες, συνέχευαν μὲν ἀσκηρὶ μὲν τὰ γένη· παρὰ
 καρπῶν δὲ κληρονομίας πλὴν πανωλεθείαν ἐδέξαντο. ἐκείνοι μὲν τοῖ
 ὑψηλοῦ μὴνασαι χρῆ, ὡς οὐχ ἀπλῶς ἀμαρτίαν αὐτῶν ὁ θεὸς λέ-
 γος κατῆραεῖ· ἀλλὰ πλὴν μετ' ἐπιμελίας καὶ αὐτοδῆς παρανο-
 μίας. ὡδὲ γὰρ δηλοῖ εἰ πᾶς τις ἀνοήτοι αὐ τῆ καρδία αὐτῶ ἐπι-
 μελῆς ὑδὲ τὰ πονηρὰ πάσις τὰς ἡμέρας. οἱ μὲν γὰρ δυσχεραίνον-
 τες τῆ ἀμαρτίας πλὴν προσβολῶν· ἢ τῶ μνοι δὲ ἀπὸ τῆν τοῦ οὐρα-
 θυμίας τῆ πονηρίας. εἰ δὲ ὑστερον ἀλγοῦντες ἢ σένοντες ἔχουσι πι-
 νὰ μετελάν ἀμνηστῆ παρὰ τῆσιν. οἱ δὲ εἰς ἀκλόασαν καὶ πονηρίαν
 παντὰ πασιμ ὀφκλίνοντες, καὶ δούλου τῆν παθῶν τῶν λογισμῶν
 ὀφκλίνοντες, ὡσε καὶ προσεπινοῆν ἐτόρας κακίας ἰδέας. καὶ τῶ-
 πο οὐχ ἀπαξ ἢ δις, ἀλλὰ παρὰ πάντα τῶν βίον ποίας ἀξιοῖ συγ-
 γνώμης ποία δὲ κόλασις; οὐ σμικρὰ τοῖς οὕτω σφᾶς αὐτῶν ἐκδε-
 δωκόσιν εἰς ὄλεθρον.

μη. τίνες καλεῖ γίναντας ἢ θεία γραφῆς;

τίνες φασι εἶναι τῶν βιβλικῶν· τίνες δὲ εἶναι θεομοσίς
 καὶ ἀπὸ θεοῦ ἀνδρώπης· οἱ ταῦτα οὕτω νενοηκότες οὐ φασι τῶ-
 πους μείζονα τῆν δὴ γὰρ ἀνθρώπων σώματα ἐρακίνα. ἐγὼ δὲ ὅταν
 ἀκούω τῆς θείας γραφῆς λεγούσης ὡδὲ τῶ ἐνάκ, ὅτι ἀπόρρον
 λῶ τῆν γιγάντων, καὶ πῶδὲ τῶ ἐγ, ὅτι ἢ κλίνῃ αὐτῶ σιδηρὰ λῶ, ἐγ-
 νέα πηχέων τὸ μήκος καὶ πηχέων πηχέων εἰ εὔρεθ· καὶ ὅτι οὗτος
 ἐκ τῆν ἔαφαῖν ὑπελείφθη. καὶ τῆν κατὰ σκόπων διηγουμένων,
 ὅτι ἢ μὲν εἰώπομ αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδων. καὶ τῶ θεοῦ βεβαιουῦν
 ὡδὲ λέγεις καὶ λέγοντες, ὅτι παραθεδῶκασι τῶν ἀμαρτῶν οὐ τῶ
 ὑφῶ λῶ ὡς κέδρον, καὶ ἰσχυρὸς λῶ ὡς ὄρυς. καὶ ὡδὲ τῶ Γολιάδ,
 ὅτι πηχέων πηχέων καὶ ἀπὸ ταμῆς τὸ μήκος εἴχον· ἢ γῶμαι γε-
 γνηῖσαι πῆρας παμμεγέθης ἀνδρώπης τῶ θεοῦ καὶ ὡδὲ σαφῶς
 πρῆντα-

πρυτανδί(α)τ(θ), ἵνα γνώσῃ ὡς ἐκ ἀδενῶν ὁ δημοῦργος ἑσπύ-
 τῳ τοῖς ἀνθρώποις ἀπένειμε μέτρον. ῥάδιον γὰρ ἰὼ αὐτῷ καὶ μέ-
 ζους δημοουρή(α)τ(θ)· ἀλλὰ τὸν τύφον ἐγνόησαν καὶ πῶν ἀλαζονεί-
 αμ κφλύωρ, μέγιστα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ἔδωκε σώματα. εἰ γὰρ οὐ
 σμικροῖς σώμασιν οὐ κατ' ἀλήθειαν, ἀλλὰ κατ' αὐτῆς μεγαλω-
 ρεῦσι τῆ ποιητῆ, ἔκιν αὐτ' ἔσφα(α)τ(θ) εἰ μεγίστων θομάτων μετέλατρῃς

Διαπὶ πωλύμ χρόνον ἔζωμοῖ παλαιοί;

μβ.

εἴτε αὐξήθησαν τὰ πλείονα χρόνια, ἀλλ' ἔστω καὶ πλείοσι ζωά-
 πητο γυναιξίμ. αὐτῆσ γοῦ καὶ μὲν τὸν κατακλυσμὸν μέχρι τῆ
 πατειαρχῆμ μακρόβι(α)τ(θ) ἦ(α)τ(θ). ἐπειδὴ δὲ τὴν οἶκου μὲν ἰὼ ἐπὶ ἄρ-
 (α)τ(θ), ἠλάτῳ δὲ λαίω τὸν ὁ τῆν ἔτῳμ ἀειθμός.

τί δὴ ποτε τῶν κατακλυσμῶν τὰ τῆν ἀνθρώπων πλῆθη διέ-
 φθιρον;

v.

Ἐξαλείψαι τῆ καίμ δι γέν(θ) ἠθέλησεν· αἰεμίγησεν δὲ αὐτῷ ὁ
 τῆν εὐσεβῶν ἢ φυλή, διό καὶ τῆ πμωείας μετέσχεκ· ἀρχὴν δὲ
 πνα κελνοῦ βίου ποιήσασθαι βουλῆσ, τὸν Νῶε καὶ εἶν ἐκένου
 παῖδας οὐδ ταῖς γυναιξί διετῆρσεν εὐσεβῆ τε ὄντα. ὁ δὲ καὶ οὐκ
 τῆ τῆν εὐσεβῶν συγληείας βλασῆ(α)τ(θ) καὶ πῶν τῆ παρανομίας
 ἰδιμείαν μισῆ(α)τ(θ). οὐ μὴρ (ὡς πνέσ φασιν) ὀργῆν τι καὶ με-
 ταμέλεια ταῦτα περιήκκ. ταῦτα γὰρ τοῖ ἀνθρώπων πάθη· ἢ δὲ
 διὰ φύσει ἐλυθέρα παθῶν· ὄλως τε ἢ μεταμέλεια τοῖς μὲν
 πείρα μανθάνοι(θ) τῆν πρῶγμάτων πῶν φύσιν κατ' ἀλλήλως· ἀ-
 γνωσῶτες γὰρ εἰ σὺ μνησ πρὸ βλαθόνται· εἴτα τῆ πείρα μανθάν-
 οντες ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐβουλεύ(α)τ(θ)ο μεταμέλονται. ὁ δὲ θεός οὐ-
 πως ὀρᾷ τὰ μὲν εὐλῆας ἐσόμενα γενεάς ὡς ἡδὴ γεννημῆνα· ὡς
 πρὸ ὀρῶν τοῖνω καὶ πρὸ γινώσων, οὕτως ἀπαντα πρυτανδίε. ἂ δὲ
 πῶτε τοῖνω μεταμέλῃται ἀπαντα πρὸς τὴν πρὸ γινώσιν τὴν οἰκί-
 αμ οἰκονομῶν; οὐκ οὐ μὲν θεοῦ μεταμέλεια οἰκονομίας μεταβο-
 λῆ μεταμεμῆλῃμαι φησὶν, ὅτι κέχρικα τὸν σαοῦλ εἰς βασιλέα,
 αὐτῆ ἐδοκίμασα μὲν παῦ(α)τ(θ) ἔστωρ, ἔτῳρ δὲ χειροτονῆσαι. οὕτω
 κἀνταῦθα, εἰε θυμῆθλω ὅπῃ ἐπώκησα τὸν ἀνθρώπων, ἐδοκίμασα
 διολέσαι τῆ ἀνθρώπων εἰ γέν(θ)· ἀλλὰ οὐκ ἀνθρώπων ὁμ ἀπέρ-
 μα τὸν Νῶε ἔκιν φύσει τετῆρηκκ. ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆν ἀλῶσιν τὰ γέ-
 νη τῆ τῆν ἀνθρώπων ἐνεκκ. δε δημοῦργηται χρεῖας, ὁ ταῦτα τοῖς

E ij

ἀνθρώποις (σωθεφθάρη· πλήρ τῆν εἰ τῆ κιβωτῶ σω τῶ Νῶε
 ὄψαθῶντων. ἐκέλευε γὰρ ὁ θεὸς ἀνά δύο μὲν ἕκασ-
 του γένους τῶν ὀκνοῶτων ἀναθάρτων ὄψασθῆναι, ἀνά ἑπτά δὲ τῶ
 καθάρτων. ἐπειδὴ γὰρ ἡμελλε συγχωρεῖν τοῖς ἀνθρώποις μετα-
 λαμβάνειν κρέων, ἡμελλομ δὲ καὶ θυσίας αὐτῶ προσφέρειν τῶ
 εὐσεβείας οἱ φρόνητοι, πλείονα τὰ καθάρτα φυλαχθῆναι προσέ-
 ταξε. τὰς μὲν τρεῖς συζυγίας εἰς τῆν αὐξήσιν τῶ γένους· τὸ δὲ εἰς
 ὀδύνην εἰς θυσίαν. διδύς γὰρ ὁ Νῶε μὲν τῆν παῦλαι τῆς πτω-
 είας, θυσίαν τῶ θεῶ χαριστήριον προσενηνοχεν· ἀπὸ πάντων φη-
 σὶ τῶν κτηνῶν τῆν καθάρτων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῆν
 καθάρτων· ὡς εἶναι δῆλον ὅτι τέποτε γὰ χάριον ἀνά ἑπτά προσέτα-
 ξεν ἕκαστου γένους τῆν καθάρτων εἰς τῆν κιβωτὴν εἰσαχθῆναι, ἵνα
 εἰς εἰς ζῶον ἕκαστου γένους ὁ Νῶε προσφέρειν μὴ ἀφάρθῃ τὰς
 συζυγίας.

ηα. τί ἦοτιον εἰ τῆ κιβωτῶ τὰ θηρία;

Δῆλον ὅτι χιτῶν τε καὶ σπέρματα. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτὸν ὁ θεός,
 σὺ δὲ λήψῃ σε αὐτῶ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ὧν ἐδέσθε καὶ (σω-
 άξιος πρὸς εἰσὶν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐμείνοις φαγεῖν. ὅσοι δὲ καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις ἐδίειν ἐὶς μορθεύσων. ἰδοὺ γὰρ δεδωκεν ὑμῖν πάντα
 ἄσπερον σπέρμα σπέρμα ὁ ὅστις ἐπάνω πείσῃ τῶ γῆς· καὶ
 πᾶν ξύλον ὃ ἔχει εἰς αὐτῶ καρπὸν σπέρματος σπέρμα, ὑμῖν
 ἔσται εἰς βρώσιν· καὶ πᾶσι τοῖς θηείοις τῶ γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετει-
 νοῖς τῶ οὐρανοῦ· καὶ παντὶ ἐρπετῶ ἐρποντι ἠδὲ τῶ γῆς, ὃ ἔχει εἰς ἐ-
 αὐτῶ ψυχῶν ζωῆς, εἰς πάντα χόρτον χλωρόν εἰς βρώσιν, ὡς εἶναι
 δῆλον ὅτι καὶ οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ζῶα κρεοφαγίας ἀπέειπεν.
 Ἰσοφῶ δὲ εἶχον εἶναι ἀπὸ γῆς φυομένης καρπῶς, εἰς ἃ σπέρμα σπέρ-
 μα, ἐσπαρμένον σπέρμα ὁ κύβλας ἡρμῆνθου.

ιβ. πῶς νοητέον τὸ ἐμνήσθῃ κύβλας τῶ Νῶε;

Προσφόρως τοῖς ἀνθρώποις ἡ θεία γραφὴ ἀφάλεγματι· καὶ ὡς
 ἀκέραιον διώκεται μεταχρηματίζει εἰς ἄλλου γένους· ὡς ὁρῶν ἰδοὺ
 θεοῦ ἢ μεταμέλεια οἰκονομίας ἐστὶ ἀφάφορα· μεταμέλεια γὰρ
 ὅτι κέχρικα τὸν σαοὺλ εἰς βασιλέα, αἰτῆ τῶ ἐδοκίμασα δῆλον αἰ-
 τῶ αὐτῶ κατασῆσα· οὐτῶ καὶ εἰ ταῦτα· εἰς θυμῆθω ὅτι ἐποίησα
 τὸν ἀνθρώπον, αἰτῆ τῶ ἐδοκίμασα εἰς αὐτὸς πανωλεθρίαν ἐπα-
 γαγεῖν· καὶ ὅσοι ὄντι εἰς ἐμνήσθῃ ὁ θεός τῶ Νῶε, οὐ προτόρην λή-
 θην

θηρ αινιηεται, δλγ α πλν αρρητορ αυτς Οιλανθρωπιαρ θηλοι· οπι
 Δα πλν πδνι εκεινορ Οιλασοργιαρ προσεταξεν ως τ άχισα κωτα
 φρ θηνοι ε άπειρορ εκεινο και άμετρητορ υδωρ, δηλω δε αυτς φρι
 ωρ πλν άφρασορ άγαθο τητα· πωσε θηκωρ, οπι και παντωρ τ κτα
 νωρ, και παντωρ τιν ωπεινωρ και παντωρ τιν ερπετωρ, οσα ηρ
 μετ αυτς εν τη κωβωτω, ημωρ δε χαιερ και ταυτα προμηθειας
 ηξίωσεν· εδωρ γαρ και ο μέγας Δαβιδ βοα· ο Ιζανατέλων χρε
 πορ τοις κτηνεσι, και Αλοηρ τη δουλεία τιν ανθρωπων· και παλιρ
 ανθρωπουσ και κτηνη σωσεις κύει· δι ημάσ γρ Ο τιν ημετορωρ
 υδιμελειται.

τι όστιμ ώσφρανθη κνελ Ο όσημ δυωδίας;

γγ.

Υπεδέξατο τς Νάε ε ευγνωμορ, ου τη κνίσση τορφθής· οσωρ γρ
 κομοβλιαρ ουδεμ δυσωδεςόρορ, δλγ α τηρ τς προσενηνοζτος έπει
 νέσας γωμωλν· ου γοι σαμαζικα έχει μόεια, ίνα και ρίνας αυτς
 ποδειθώμην· Δα ρινωρ γρ η όσφρησις· άμείβεται οτω τη εύλογία·
 και έπειδη σπερμα τς γένους λω, και ρίξα τς φύσεως, και διπε
 ρος Αδάμ, δίδωσιν αυτς πλν εύλογίαν· ης εκεινος εύδύς ελαπλα
 αεις άφλελαώνει· αυξανέσθε και πληθύνεσθε, και πληρώσατε
 τηρ γην, και κατακνευδίσατε αυτς· και ο φόβος ημωρ και ο φό
 μος ημωρ έσει υδι πασι ζοις θηείοις τς γης, και υδι πάντα τα
 ωπεινά τς ουρανοϋ, και υδι πάντα τα κινούμηνα υδι τς γης· και
 υδι πάντας τς ίχθυάσ τς θαλάσσης, ά τω χείρα υμωρ δεδωκα·
 και ο λόγ Ο έρορ γέρονε· δεδωκε γαρ άπαντα και αυτς τηρ τς έ
 ρουνοϋ σιαμ, και τα νηκτα και τα χερβύα, και τα πηνά· έτα τω
 πδνι τς κρεοφαγίας αυτς δεδωκε νόμορ, ως λαχάνωρ τιν κρε
 ωρ άφλωειμ κωβίσας.

τιν Ο χαιερ άπαρθρβεί τς αίματος πλν τ μεταβολών.

νδ.

† Legendū
 videtur τὸ
 μεταλαμβάν,
 vt sensus
 constet.

Σαφέστερορ έδίδαξεν εν τω νόμω· οπδρ γαρ όστιμ ανθρωπω ψυ
 χη φησι, εδωρ τς αλωζοις δι αίμα· διχα ποίνω τς αίματος τιν
 κρεωρ μεταλαμβάνωρ ως λάχανορ δη φουδερ μεταλήψαι· ά ψυ
 χορ γαρ ε λάχανορ· ει δε μωδ τς αίματ Ο μεταλάβοις, ψυχηρ
 εσθίεισ· διό δη και εν ταυτα έφη, πληρ κρέας εν αίμαπι ψυχίς εν
 έδεσθε· ε γαρ τς ύμέτορορ αίμα τιν ψυχηρ υμωρ εν χειρός παν
 τωρ τιν θηείωρ εκζητηθε αυτς· και εν χειρός ανθρωπων άθελφς
 αυτς εκζητηθε τηρ ψυχηρ αυτς· εν ταυτα αινιηεται πλν άνάσα·

σιμ' οὐχ ὡς τὰ θηρία παραδόξως εἰς τὸ κριθίειον, καὶ δίκως τὴν
 ἀνθρώπου φαγίαν εἰσπράξαμενος, ὅμ' ὡς τὰ ἔσθ' ἰσχυρῶν κατα-
 " ναλωθέντα σώματα σωάξωμ τε καὶ σωαναστήσωμ. ἐν ᾧ τῆ χειρὶ
 " αὐτῆ τὰ πόρτα τῆ γῆς· καὶ ῥάδιον αὐτῶ πάντοτεμ ζωαγαγεῖν εἰ
 ἡμέτερον σώμα· εἴτ' αὐτὰ μὲν ἀνιγματοδῶς ἔσθ'· δε δεηλωκεμ· ὅσα
 δὲ ἰεζεκηὴλ σαφέσδρομ ἐκέρυξε τῆμ ἀνάστασιμ.

76. Διαπὶ δὲ ὄλθως τὴν κρεοφαγίαν ἐνομοθέτησιν;

εὐθύς δημοουργήσας τὸμ ἀνθρώπων τῆ γῆς αὐτῶ εὐδ' κερπῶς
 ἐδώρησατο· ἄρ' ἀπερμάτων καὶ δένδρον βιοπέυμ κελύσας, μετὰ
 δὲ τὸμ κρεοκλυσιδὸμ ὀλιγομέται τσοφῆμ· ὅ τι τεινὰ κηνηκὰ· ὅ
 χερσῶν ζῶα κτείνεμ τε καὶ ἐοδίεμ κελύσας, πᾶθε πάθος ἕξε-
 λάνων, καὶ ἔσθ' ἐλάτῃον θόρατεύωμ εἰ μείζον· πεσοῶμ γο' ὁ θεός
 ὅπ' αὐτὰ πάντα θεοκριήσουσιμ εἰς ἐχάστῃ ἀλογίαν ἐκπιπῶκό-
 πος, συγχωρεῖ τῆμ βρωσιμ ἵνα τὴν ἀσίβειαν παύση· ἀβελπειίας
 ἢ ἐχάπης εἰ ἐοδίον μιν πεσοιωεῖμ, διὰ τοῖ ἔσθ' τὰ μὲν ἀναστα-
 τα τῆν ζῶωμ λέγει, τὰ δὲ κρεοσά· ἵνα τὰ μὲν ὡς ἀναστατα ἐδε-
 λυθόμενοι μὴ θεοκριώσι, τὰ δὲ μὴ πεσοιωώσιμ ἐοδίον μιν.

75. Τίν' ἔνεκα μὴ ἐμέμφθῃ καὶ μέθῃ πῶσι τῶν;

ἐμπειρίας ἡ οὐκ ἀνγασίας δ' πάθ'· πῶτ' ἢ ἀνθρώ-
 πων ἀρ' ἐλίψας τὸμ τ' ἀμπέλου κερπὸμ, καὶ ἀγνοῶμ οὐ μόνον δ'
 ποσὸμ τ' πῶσθως, ὅμ' ἀ καὶ τὸμ ἴσῶμ τῆς μεταλήψως· ὅπ' δ' εἰ
 κερσῶσι πῶτόρον, εἰθ' οὕτως πείεμ, τὸμ κέρου ὑπέμενον· καινὸμ ἢ
 οὐδὲμ πέπωνδεμ γυμνωθεῖς· καὶ ἢ νῦν πινέσ γυμνωῦται κρεο-
 δοντες, ἀφαιρουμένον τ' ὑπὸ τῆμ αἰσθησιμ· τῶ ὑπὸ ἡμέθῃ πεσο-
 γινομένη, πιθανωτόραν τ' γνώσθως τῆμ αἰτίαν φείρει.

72. Τούτ' νόμον μηδέ πῶ τεθέντος, ὅς διαχρηθῆναι ἡμᾶν τὸμ πατόρα
 καὶ τὴν μητέρα, πῶς ὁ καμ ὡς παρ' ἀλαίας κρινεται;

τῆ φύσει εὐδ' ἀναγκάσιους τέθεικε νόμους ὡς κρητῆς· οὕτω τὸμ
 καίμ κρεπῆριον, ἐπειδὴ πῶρ αὐτὸμ ἡ φύσις ἐδίδασκεμ ὡς ὁ φόν'·
 παρ' ἀνομος, αὐτίκα γωῦ δόλω χρυσάμεν'· σιωδργῶ, πῶρ ἔσθ' ἢ
 γεληκῶτων ἀπαγαγεῖμ, ἀεῖλε τὸμ ἀδελφόν, καὶ τῶ θεοῦ πω-
 " θανομλίου, τῶ ἄβελ ὁ ἀδελφός σου, ἡρνήθη· δῆλον δὲ ὡς ὑδισα-
 μλίου

μίλου ὅτι κακὸν τὸ κλημνιδεῖν. ἐλεγχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶ δικαίου κρι-
 τοῦ, ἀμολύγησεν ὑπὲρ συγγνώμῃν ἡμαρτηκέναι. μέγα γὰρ ἡ
 ἀμαρτία μου τῷ ἀφελθῆναι με φησὶν. καὶ μὲνοι καὶ ὁ Αἰδὼν τῷ
 Δείας ἰδιφανείας αἰδομένῳ ἐπειράθη λαθεῖν, ὡς εἰδὼς ὅτι
 τὸ κλέπειν κακόν· καὶ οὕτω καὶ ὁ χάμ τῷ τῷ πατρὸς αἰῶν κα-
 τήγορίαν ἐδέξατο, ὡς παραβάς τῶν τῷ φύσεως νόμων. ὅτι γὰρ
 καὶ τὸ γεραίρειν τῶν γεληκιστάς ἢ φύσις ἐδίδασκε. μαρτυροῦσιν
 οἱ τῶ χάμ ἀδελφοί, οἱ παρ' ἐμῆνου δι' πάσας μεμαθηκότους τῷ
 πατρὸς, καὶ πολλῆς αἰδοῦς εἰς τὸπίσω βαδίζοντες σιωπῶντες
 φαρ τῶν πατέρων. ὡς ἀν' ἡκιστα ἴδοιεν ὅθεν ἀπαρέντες ἐβλάστη-
 ποιῶντες καὶ μάλα εἰκότως καὶ τῷ πατρὸς τῆν εὐλογίαν ἐδέξαν-
 το. ἡ δὲ ἔπειτα εἰρησὶα ἢ γραφή, καὶ ἡσυχία οἱ υἱοὶ Νῶε Ἰβερῶν μίλοι
 ὅτι τῷ κινωτῶς Σῆμ, χάμ, ἰάφειθ, προσέθηκα, καὶ χάμ αὐτὸς πα-
 τὴρ καναάν· εἰ γὰρ ἐχθὴρ μνημονεύεται τῆν υἱῶν. εἶδει πάντων καὶ
 μὴ μόνου καναάν. ὁ καναάν καὶ αὐτὸς ἀσεβὴς ἐγένετο ὡς ἡ ἰσο-
 εία δηλοῖ, βουλόμενον εἰ πνεῦμα δεῖξαι τῷ ὁμοιότητι τῷ πατρὸς
 πρὸς τῶν υἱῶν, τῷ ὅτι πινά ἀπαμοτειοὶ τῆς τῆν ἀδελφῶν εὐσε-
 βείας, προσέθηκα τῷ χάμ αὐτὸς πατὴρ καναάν. υἱοὶ μὲν γὰρ πάντες
 τῷ Νῶε τῷ γένει. μόνῳ δὲ οὗτος οὐχ υἱὸς τῷ Ἰόφ· ἀλλὰ τῷ ὁ-
 μοίου παιδὸς πατὴρ· διότι ἐμφατικῶς κείται αὐτὸς πατὴρ κανα-
 άν. ἐφερῶν δὲ ὁ Ἰβραῖν ὁ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἀπαράδοσιμ ὡς αὐτῷ,
 εἶδεν τῷ ἀχρημοσώμῃ τῷ πάσῳ, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ τῷ πα-
 τὴρ μόνῳ καταμικρῶν μίλοι ὡς αὐτῷ τῷ γέροντι. ὁ δὲ χάμ εἰ ὁ-
 μοίος ἢ τοῖς ἀδελφοῖς μὴ προσελθεῖν τῷ πατὴρ ἀσεβῶς, ἀλλὰ
 καὶ ἰδιωτῆσαι τῷ πρὸ τῷ Δείας μίλοι καὶ Διβάλμοντι, αὐτὸς
 δὲ καὶ πέπεισαι, ἢ εἰσῆλθεῖν εἰς εἶδεν καὶ ἀνήνεγκε τοῖς ἀδελφοῖς.
 καὶ ταῦτα δὲ δοκῶν μύθος εἶναι, εἰ μὴ εἰ τῷ ἀφελθῆναι ὡς ἰσχυρόν·
 ὅτι Ἰβρὸν τῷ γὰρ φησὶν ὡς ἐμ' τῷ ὑπνοῦ αὐτῷ, εἰ γὰρ ὅσα ἐποί-
 ησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτῷ ὁ νεώτερός. μικρὸς μὲν γὰρ υἱὸς αὐτῷ ὁ
 χάμ οὐκ ὡς, ἀλλὰ δεύτερος. Σῆμ γὰρ φησὶ, καὶ χάμ ἢ ἰάφειθ, εἰ
 εἰ τῶν μικρῶν ἢ Δελεμ δεῖξαι τῶν ἰάφειθ ἔλεγον. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγ-
 γόνους υἱοὺς ἀεὶ λέγουσιν οἱ πάσῳ καὶ τῶν μακρότερον ἀφελθῆναι,
 τῶν βραχύτατον τῆν ἐγγόνων τῶν καναάν, ἔλεγον ἢ γραφή ἐ-
 γνῶσαι παρὰ τῷ Νῶε ὅτι αὐτὸς ἐποίησε ταῦτα. καὶ ὅτι ἔτι οὐ-
 τως ἔχει, εἰδὼς ἐπάγει δι' Δείον λόγιον, καὶ εἰ περ' ἰδιωτῶν ἀράτος
 καναάν, ὁδύλος δουλοῦν ἔσαι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῷ. εἰ δὲ τις θαν-
 μάξει τί δὴ ποτε ὁ χάμ καὶ αὐτὸς ἀσεβὴς ὡς τῶν αὐτῶν κατὰ ἄραμ

† Deest, εἰ μὴ
aut simile.

» οὐκ ἔχε τῷ υἱῷ, ὑπὸ γνότω ὡς εἰ μὴ λελαγμένον τῷ χάμ, δου-
 » λος δουλεύων ἔσται, τῷ δουλείας μετεῖχον αὐτοὶ ἀδελφοὶ αὐτῆ, ὡς
 οἱ τῆ καναὰρ ἀδελφοὶ δουλοὶ ἐγείνοντο κατὰ τὴν κατάρταρ, ὡρ
 δουλος ἀπεφάνθη καναὰρ.

» τὶ δὴ ποτε τῷ χάμ ἐπαικίτος ὁ ἐκείνου παῖς ἐδέξατο τὴν ἀράν;

κοινῇ πάντες μετὰ τὴν τῆ κατακλυσμοῦ παύλαρ τῷ θεῷ με-
 πέλαχρ εὐλογίας. πολμηρὸν τοίνω ὑπέλαβον ὁ Νῶε ἐπαγαγῆρ
 ἀράρ τῷ τῆς θεῷ εὐλογίας μετεῖχον ἰσχυρῶν χάμ τῷ ἐκεί-
 νου παιδί τῷ τῆ ἀράρ. ἔχει ὁ καὶ ἡ πικροειά τῷ δικαιορ. ἐπει-
 δὴ ἔχῃ υἱὸς ὡρ ἰζήμαρτερ εἰς πατόρα, ἀπὸ τῆς τῆ παιδὸς ἀρῆς δέ-
 χεται τὴν πικροειά. πρὸς δὲ κύτοις σιοπατέωρ κἀκίνο, ὡς εἰκός
 ἐδέξατο τὴν ἀράρ. εἰς ὄλωρ αὐτῷ δέβη τὸ γένος ἡ πικροειά; (εἰς δὲ
 τὴν νεώτατῃ ἡ ὄρ τῆ παιδεία παρῆπεμμερ). καὶ ἔδοξεν εἰ-
 δέναι ὡς προῖρησις ὅσῃ οὐκ ἀρὰ τῷ δικαίου τὰ ῥήματα. ἐπειδὴ ἔχῃ
 ἡμελει ὁ ἰσραήλ ἐκ τοῦ σῆμ κατάρταρ τὸ γένος τῷ παλαισίνης
 παρалаμβάνειμ τὴν δεσποτείαν. καὶ τὴν δὲ παλαιὸν ὄκωσ οἱ ἐκ τῆ
 καναὰρ βεβλασνητόσ, εἰς ἀράρ ἀμμάλλει τὴν προῖρησιμ προ-
 γορβίωρ μὲν τὰ ἐσόμενα, δεδιτῶμεν δὲ ὅδῃ ὑστερορ ἐβουλοῦσ μὴ
 πλῆμμελερ εἰς γονέας. καὶ ἔδοξεν σαφῶς ἡμᾶς ἡ τῆ σῆμ εὐλογία
 διδάσκει. εὐλογητός γὰρ φησι κύριος ὁ θεός τῆ σῆμ καὶ ἔσται
 » καναὰρ παῖς αὐτῆ. οὐ γὰρ τοῖς δύο ἔδοξεν ὑπέδαξερ, ἀλλὰ μόνω
 » τῷ σῆμ. καὶ τῆ μὲν ἰάφειδ τὴν πολυγονίαν προῖρηκαρ, τῆ δὲ
 σῆμ τὴν εὐσέβειαν. τὴν γὰρ θεορ οἱ τοῖς σικνημάσι τῆ σῆμ καὶ
 κήσειμ προῖρηκαρ. κατάρταρ τῷ τῆ σῆμ πατεράρχους,
 καὶ οἱ τοῖς ἐκ τῶν βεβλασνητόσ προφῆταις. Ὁ οἱ τῆ σικνη προ-
 τῶρ καὶ οἱ ἱεροσολύμοις ὑστερορ. ἀκριβῆς δὲ τέλος ἔακαρ ἡ
 προφητεία τῷ οἰκονομίας μυστικωρ. ὅπ τῆ αὐτῆ ὁ θεός λέγει,
 ὁ τῆ θεοῦ πατῆρ υἱὸς μονοθεῖης ἐσαρκώθη καὶ ἐκινήρωσσεμ. καὶ
 ναὸρ ἔαυτῆ προσηγορῆσεμ, μὴ ἐκ σπέρματος δαβίδ καὶ Ἀβραάμ
 ἔλαβε σάρκα. ἐκ τῆ σῆμ γὰρ καὶ οὐτὶ κατῆτορ τὸ γένος. ἡ δὲ τῆ
 καναὰρ δουλεία οἱ τοῖς γαβκακίτοις τῷ τέλος ἐδέξατο. τὴν αὐ-
 σφαλτορ πνὲς τῆ διδασκάλος μ᾽ εἶφασιμ ἄσβεστον εἶναι, ἀγνοῦν-
 τὸσ (ὡς εἰκός) τὰς οἱ τῆ Ἀσυνεία πηγάς ὡς ἡ σῆμ ἄσβεστος τὴν πύρ-
 ρορ ἀποδομείσθαι. ἀκριβῶς δὲ παρὰ τῆ ἐκείδεμ ἀδικημένων
 μεμάθηκα, ὡς εἰσὶμ πηγαὶ ταῦτῶ ἀναβλύζουσαι τὴν ἕλλη μετ᾽
 ὑδάτος. καὶ ὅπ τὰς οἱ ὑδάσιμ οἰκοδομίας, σικνωφαινοντες, ὑπὸ ταῦ-
 τας τὴν

† Hic vide-
 tur ponen-
 da alia que-
 stio, τί ἐστὶ
 φάλτος.

χορδύεσαι. πολλὰ γὰρ ἔθνη ἐκ τῶ ἔβρα κατὰ γὰρ τὰ γένη· καὶ ἵνα
 εὖ δῶκε πάντας παρῶ, ἐκ τούτου εἰσὶν ἰσραηλῖται καὶ οἱ ἄλλοι
 χεῖρ ὄρας, καὶ ἰδουμαῖοι καὶ ἁμαλκῖται, καὶ μααβῖται καὶ ἁρμα-
 νῖται, καὶ οἱ τὰς κείρας οἰκωῶτες· ἐκ τῶ Ναχωρ καὶ τῶ Λάβαν εἰ-
 γένθη κατὰ γουσιμ. ἀλλ' οὐδεὶς τούτων τῆ ἔβρα ἰδιώτη φων-
 ῆ. οὗτοι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ ἔβρα ἐκαλεῖτο. Ὁ μάρτυς ἡ δὲ ἰα γρα-
 φή. μὲν γὰρ πῶ τῶ Λάτ ἀίχμαλροσιαν, ἐλθεῖν πρὸς φησὶ ἀπὸ γ-
 γηλεμ ἔβραμ τῶ πύρατι· ἄλλο δὲ παρὰ τῶ ἔβρα ἰδιώτη ἐκ μὲν οὐ-
 ρομ ἔβρα. εἰ δὲ ἔβρα ἰδιώτη οὐ μὲν οὐρ ἔβρα ἰδιώτη γίνεται. καὶ γὰρ
 » οὐ μὲν οὐρ τῶ χορδύεσαι ἡ λίγυπία πῶ τῶ ἰωσὴφ ἔβρα· εἰσὶν γα-
 » ρος ἡ μῆρ παιδα ἔβρα ἰδιώτη ἐμπαιζομ ἡ μῆρ· παρὰ τῶ ἔβρα ἰδιώτη
 » κείτοι. ἀλλὰ πῶ τῶ ζυρμαχειμ πῶ τῶ ἰδιώτη. οὐδὲ μὲν ἔβρα τῶ λυγφ
 » τῶ εὐσεβείας λυμαίνεται, καὶ πῶ τῶ ἰδιώτη καὶ πῶ τῶ εὐσεβείας.

ξα. ΤΙΝΟΣ ΦΑΣΙ Τῆ ΣΑΡΡΑ ΜΥΘΟΙ Τὸν ΦΑΡΑΩ;

ποίας οὖν κηδεμονίας ἀπέλαβεν ἔβραμ παρὰ τῶ τῆ ὄλθωρ
 Θεοῦ, εἰπὸν εἶδεν αὐτοῦ μαιχευομῆν πῶ γαμετῶ; τί δὴ φησὶ ἡ καὶ
 ἦτασεμ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ φοβεροῖς τὸν ΦΑΡΑΩ καὶ ἅπαντα
 τὸν οἶκον αὐτῶ, εἰ μὴ κωλύσει πῶ παρὰ νόμου ἡ θούλετο (σωαφήμ);
 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ΦΑΡΑΩ τῆ ἀγνοίᾳ εἰς ἄλλο γὰρ πρὸ βάλμεται·
 καὶ μὲν φησὶ τῶ ἔβραμ ἀδελφῆρ καὶ κλησὶ πῶ γαμετῆρ. καὶ
 διδάσκει ὡς οὐχ ὑβείσει αὐτῆρ, ἀλλὰ γῆμ μαι Θεοῦ ἔλα-
 » θεμ. Ἐπειὸν γὰρ φησὶ ἐποίησας μοι ὅτι γυνή σου εἶμι; ἵνα ἔβρα
 » ἀδελφῆ μου εἶμι; καὶ νῦν ἰδὸν ἡ γυνή σου εἶμι ἰσομ, λαβὼν ἀπό-
 » τρεχε· καὶ οὐ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἔπειθεμ ὁ παντοδότης κη-
 » δεμονίας ἡξίωσεμ. ἀντίλατ γὰρ φησὶ ΦΑΡΑΩ αὐτῶ ἰδιώτη πῶ τῶ
 » ἔβραμ συμπεπέμμαι αὐτῆρ, καὶ τῆρ γυναικα αὐτοῦ, καὶ πάν-
 » ται ὅσα ἔβρα αὐτῶ. δὴ λῶρ πόντω ὡς εὐθύς ἀρπαδείσης τῶ ΣΑΡΡΑ,
 » ἐπέδρασε τῆ νόσω τὸν ΦΑΡΑΩ τῆ ὄλθωρ ὁ πρῦτανις. ἡ δὲ νόσος πῶ
 » ὄρεξιμ ἡμβλυνεμ· καὶ τῆρ δικτύωμ εἶσω πῶ θῆραν ἔλθωρ ὁ θῆρευ-
 » τῆς, οὐκ ἀπέλασε τῶ ἄγρας. ἡ γὰρ νόσος ἐκώλυσε.

ξβ. καὶ ΠΙΝΟΣ ἔνεκεμ ἐνταῦθα μὲν εἰσῆσεμ ἡ γραφὴ εἰ φυλαχθῆ-
 ναι πῶ ΣΑΡΡΑ ἀλόβητομ, ἐν δὲ τῶ κατὰ τὸν Ἀβιμέλεχ διηγή-
 ματι, σαφῶς τῶ το δεδήλωκε;

ἔμελλεν ἡ ΣΑΡΡΑ πνικαῦτα τίκτημ τὸν ἰσαάκ, ἵνα γίνωμ μὴ
 ὑπῆτομ

ὑπῆγον ῥεῖνται δι' ἄπειρα τῶν Ἀβραάμ, σαφῶς ἐκεί δεδιόταται ἢ
 δεῖα γραφή, ὅτι οὐχ ἠφατο αὐτῷ Ἀβιμέλεχ. καὶ εἰπέυθι μὲν τοῖς
 καὶ καὶ ἄλλοις ἰστέον ὡς καὶ εἰς βαρβάρους ἐδίδαξεν ὅτι τὸν ἠμο-
 χία, καὶ πικρῶς ἀξίον. Ὁ γὰρ ὁ φαραὼ εἶπε δεδιόταται ὑπὸ
 μεμψάμην ὅτι ἄβραάμ. ἢ ὁ Ἀβιμέλεχ πρὸς τὸν τῆν ὄλαρ
 εἶπε θεὸν, κύριε ἐν ὅτι ἀγνοοῦ καὶ δίκαιον ἀδικεῖν, οὐκ αὐ-
 τὸς μοι εἶπε ὅτι ἀδελφὴ μου ἔστι, καὶ αὐτῷ μοι εἶπε ὅτι ἀδελφός
 μου ἔστις· καὶ ἄρα καὶ δία καὶ δικαιοσύνη χερῶν ἐποίησα εἶπε.
 τῆς δεξιάς δὲ ὁ συγγραφεὺς καὶ τοῦ θεοῦ τὴν ἀπόκρισιν. εἶπε
 γὰρ φησὶ ὁ θεὸς ὅτι Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ ὑπὸν· καὶ εἶπε ἔγνω ὅτι ἐρ-
 καὶ ἄρα καὶ δία ἐποίησα εἶπε, καὶ ἐφιστάμην σου τῆ μὴ ἀφαι-
 αὐτῆς, τῆ μὴ ἀμαρτῆρ εἰς ἐμέ, ἐπεὶ τούτου οὐκ ἀφῆκα σε ἀφα-
 ρσαι αὐτῆς. νῦν ἀπόδος τὴν γυναῖκα ὅτι ἀνθρώπου ὅτι προφήτης
 ἔστι, καὶ προσέξεται πρὸς σου. καὶ σωθήσῃ σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος
 σου. εἰ δὲ μὴ ἀφαιδῶς, γνώθι ὅτι ἀφαιδῶς σου. καὶ διδάσκει δὲ ἡ-
 μᾶς ὁ θεὸς λόγῳ, ὅτι τῆ δικαιοσύνης εἰς ἐραστὰς πλῆμμελῶν
 ἔβ' ἀγνοίας μέλλοντας οὐκ εἶ. δὴλαρ τῶν ὡς καὶ τὸν φαραὼ
 ἐπειδή δὲ κρείττω ἦν, (ὡς εἶκος) ὁ Ἀβιμέλεχ τῆ φαραὼ, ἐκείνον
 μὲν ἄρα παιδίαν τὴν παρὰ νομίαν ἐδίδαξεν, τούτω δὲ τῆ αἰκίας
 καὶ τοῦ πλῆμμελήματος, οὐκ ἔδωκεν αὐτὸς τὴν συγχώρησιν· ἀλλ' ἄ-
 τὸν ἠδὲ τὸν αἰκίας αὐτῆς τὴν αὐτῶν ἀνέμενε. ὑπὸ φανείας τῆ ἡμέρας
 ἠξίωσε, καὶ λαρεῖς ἠπίοις ἐπέδειξε τὴν τετολμημένῳ παρὰ νομί-
 αρ. εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ ὅτι ἄβραμ, τί εἶδον ἐποίησα εἶ ῥῆμα τῆ-
 τος; εἶπε δὲ Ἀβραμ, εἶπον γὰρ μὴ ὡς ἐστὶ θεοσεβεία εἶ ὅτι τὸ πφ
 τούτω, ἐμέ τε ἀδικεῖν οὐκ εἶπε τῆ γυναικὸς μου. ἢ εἶ ἄληθῶς
 ἀδελφὴ μου ἔστι ἐκ πατρὸς, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός· καὶ ἀληθῶς ἀ-
 δελφὴ μου θυγάτηρ πατρὸς μου ἔστι, πλὴν οὐ θυγάτηρ μητρός μου.

ὁ μελχισεδεκ πώλεθ κατῆγε εἰ γέθ;

ξγ.

τοῦ θεοῦ λέγοντος πάλου, ἀπάτωρ ἀμήτωρ ἀγεαλό-
 πτος, ὡς αὐτὸν γνοῖν δι' ἀληθῆς; εἶκος δὲ αὐτὸν ἐκ τῆν ἐν ὅτι ἐκεί-
 νων εἶναι τὸν τὴν παλαιστίνῳ εἰκοσῶν. ἐκείνῳ εἶ καὶ βασι-
 λυδῆς καὶ ἱερεὺς ἐτύχανε ὡν, ἱερεὺς δὲ τῆ τῆν ὄλαρ θεοῦ. ἢ
 γὰρ φησὶ ἱερεὺς τῆ θεοῦ τῆ ὑψίστου. ὁ θεὸς αὐτῶ καὶ Ἀβραάμ ὁ
 πατὴρ ἀρχιερέως προσεβόησε τὰς τῆν λαφύραθ δεκῆτας. ἢ δίκαιος
 ὡν τῆ θεοῦ φίλος, παρ' ἐκείνου τὴν εὐλογίαν κερῶνται. τῆ γὰρ
 δεσποτικῆς εἶχε ἱερωσύνης τὸν τῶν, διὸ δὴ καὶ αὐτὸν ὅτι

ἄβραμ καὶ δινὸρ ἢ σέαρ ἀντίδικον. ὡς τοιαῦτα τῶν πνῶν πρὸς
φέρειν εἰώθως ἔδει τῶν ὄλων θεῶν· εἴθε γὰρ κἀν τούτῳ δεῖσθαι
τὸν τυττῶν.

ξδ. πῶς Ἄβραάμ πρὸς ὀνομάζεται εἰρηκῶς τῷ θεῷ, κατὰ τὴν γνώ-
σομαι ἄλλο, ὅτι κληρονομῶσα αὐτῷ;

τὸ, κατὰ τὴν γνώσομαι ἄλλο οὐκ ἀπιστώτος ὄβρι, δὲ μὰ μαθεῖν
ποδωῶτος τῆ κληρονομίας τὸν φρόν. ἐπειδὴ γὰρ ἔώρα πλὴθὺν
μοεῖα πλὴν παλαισίνων οἰκοῦντα, μαθεῖν ἢ βούλετο τῆν τρέφω πα-
ραλήφεται τῆ γῆς ἐκείνης πλὴν δεσποτεῖαν, πολέμου νόμῳ ἢ δίχα
πολέμου. ζώντων ἐκείνων ἢ ἐλαυνομλῶν ἢ ἕλελυνομλῶν τῶ-
του χάρις μὲν πλὴν θυσιῶν ὁ τῶν ὄλων θεῶν ἔφη· γνώσομαι γνώ-
σομαι ἄλλο παροικῶν ἔσται ἄσπερμα σου εἰ τῆ γῆς ἀπολείπει οὐκ ἰδίᾳ· ὅ-
δουλοῦσιν σου αὐτῶν ὅ κακῶσιν σου αὐτῶν ἢ ταπεινώσιν σου ἔτι πε-
ρὶ σκῆψα, τὸ δὲ ἔδει ὅ καὶ δουλοῦσιν σου κρινῶν ἔδει. μὲν δὲ ταῦτα
ἕλελυσεταί ὡς μὲν ἀποσθῆς τῶν ἡμῶν, οὐ δὲ ἀπολείπει πρὸς
ἄλλο πατρίδας σου εἰ εἰρήνη ἴσχυει εἰ γῆρας καλῶ. περὶ τῆ δὲ γενεᾶ
στραφῆσονται ὡς οὐ πῶ γὰρ ἀναπέπληρονται αἱ ἀμαρτίαι τῶν ἁ-
μορρῶν ἕως τῆ νυκτὸς. ἐν τῆ δὲ δίκῃς ἀκαρτίως ἐπιγινώσκει τὸν φρό-
νον τῆ ἐρωτήσεως. ἐπειδὴ εἶπε κατὰ τὴν γνώσομαι ὅτι κληρονομῶ-
σα αὐτῷ, ἐδίδαχθη ὅτι μὲν παροικήσουσιν χρόνον, καὶ ὅπως τα-
λαιπαρήσουσιν, ὅσους τε ἀξιοθήσονται πλομῆδίας, τῶν μὲν πλε-
μήσειν ἐδελόντων αὐτοῖς κολασθῶντων, ζούτων δὲ τὰ ἐκείνων
καρπώσαμλῶν. καὶ ὅτι τούτων αὐτὸς οὐδεμίαν πείρα λαβῶν,
εἰ εἰρήνη καταλύσει τὸν βίον. ἐδίδαξε δὲ καὶ τῆ ἀναβολῆς πλὴν αἰ-
τίαν, ἵνα μή τις ἰσχυρῶς ἀξίᾳ εἰς πλῆθος τῶν εἰσικοῦντων μὴ διωκη-
θῆναι τὸν δεσπότην θεῶν τῆ γῆς αὐτοῖς ἐκείνων παραδύναται πλὴν δε-
σποτεῖαν. ἔφη δὲ οὕτως, οὐ πῶ γὰρ ἀναπέπληρονται αἱ ἀμαρτίαι
τῶν ἁμορρῶν ἕως τῆ νυκτὸς. οὐ δὲ πῶ φησὶν ἀξία πανωλεθρίας
πεπλάχασιν. οὐ γὰρ δὲ πρὸ τῆ ἀμαρτίας ἐκ πλομῆδίας ἐπενε-
λθῆναι πλὴν πμωείαν. ὅτι δὲ εἶχον κατ' ἐκείνον τὸν κατὰ εὐσε-
βῆς, δῆλον ἐκ τῆ μελλοσδεκ καὶ τῆ ἀβιμέλεχ καὶ τῶν πλὴν χε-
βῶν οἰκωῶτων. ἢ γὰρ ἐκείνοι τῶν ἡμῶν τὸν πατεράχλων δερα πεί-
ας ἠξίωσαν. ὅτι ἐστὶν ἀκούσαι αὐτῶν βοῶντων· βασιλεὺς εἶ σὺ πα-
ρὰ θεοῦ εἰ ἡμῶν, εἰ τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν
νεκρὸν σου.

Διαπ

† Vide-
tur de-
esse ἔξῃ
aut simile.

Διαπί δε τυθῆναι προσέταξε δάμαλιμ ηριεπίζου(α), και κειορ ξε.
ηριεπίζοντα, και τα εξης;

Αινιγματα ταῦτα ἰὼ τῆν τωθ ῥεῖα συμβουμιῶν. ζιγαρό και
μυδι πας δυοίας ἐπιγαγε, γινώσκωμ γινώσκῃ ὅπι πάροικωμ ἔσοι θ
απέριμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδία. και προσέτακε. πετάρτη δε ρεῖα ἀ
ποστραφήσονται ὠδε. δὲ ἴδου τεῖα τῆ κα θαρῶμ τετραπόδιωμ, και ἔ
και σομ τυθῆναι προσέταξε τῆν τεῖωμ ρεῖωμ εἰς δηλοσομ, αἱ πα
ροικουσαι Διαπέσουσομ. ἡ δε ρυζῶμ πῶμ ρεῖα ἔμάνλω ἐπέφνε
πῶμ οἰονα ἀκπῆ(α) μῆν και ἰβελδου(α) ἰβ αἰγύπιομ, ἐν τῆ ἐρή
μω και κατασκηνῶσα(α) φιλέρημαρ γὰρ τὸ δε δ' ὄρεωμ. ἡ δε πόδισε
ρὰ πῆρ δῆλω ρεῖα ἔπαρεδηλω, ἡ πῶμ ἐπαγγελμῆμ ἀκλάμ
βανε μῆρ ἡμωρομ γὰρ ε' ζῶορ και τὰς οἰκίαις ἐμφιλοχωροῦμ. δια
τοι ἴδου; τὰ μῆν οὐ διέλεμ ὡς πῆρ τ' δουλείας ἀπαμαχημ ἀνιτῆ
μῆνα. τὰ δε πετάρτωα διέλεμ, ἐπει πῆρ αἰγύπιομ και κευχίαν, ἐπι
μεινεμ. τὰ δε γε ἐπιπέμῆνα τοῖς διζωπομήμασομ ὄρενα, ἀπὸρ ὁ
πατεῖαρχωσ ἐκ τῆν ἰδρείωμ ἰβήλωνε. πῶμ φοινικῶ τῆν αἰγύπιομ
περὶνῆτεο γινώμω. ἰὼ ἀπεκτομ ἀπέφνεμ ὁ δεσπῆσ θεὸς τὰς
πρὸς ἴμ ἄβραμ τὰς ἐμπεδῶμ ἔσπαχεσεισ. ὠσσορ ἦρ ἐν τῶ τυπῶ
ἐδὲ σαρκωβοροσ ὄρενα ἰβήλωνεμ ἄβραμ, οὗτωσ ἡ πῆρ τῶ ἄβραμ
ἐδὲ αἰγύπιοσ ἐκολασομ. ε' ἡ πῶμ ἡ λῆου δυσομ ἀσ ὀφθῆναι ἴμ και
πνιζομῆωμ κλίβανωμ, και τὰς τῶ πυρὸς λαμπαδάσ, ἐδηλω μῆ
και τὸ δε χθῆναι τὰ δύματα. προσπίμεινε δε ἡ πῆρ παρὰ ε' πέλωσ
τῶ προῖνῆδεντωσ χρόνου ἐσομῆμ ἰδιφάνειαι τῶ τῆν ὄλωμ θεοῦ.
Διὰ πυρὸσ ἦρ ἐφάνη ἡ μωσῆ τῶ νομοδέτη, και μετὰ ταῦτα πονῆ
τῶ λαῶ. ἐδιδασιομ δε πρὸς ζῶτοισ, ἡ ὅπι ταῦτα ὑσδρο νομοδε
τήσε τὰ ζῶα προσφέρεσθαι. πνῆσ δε φασί βεβαλαί δέξαι βαλῶ
μῆ(α) ὁ θεὸς πῆρ ἔσπαχεσομ και τὰ ε' κρατοῦμ ἔδος ἐπιήσα κ τοῖς
σωθῆσ. εἰώθασι γὰρ φασι διχῆ τὰ ἰδρεία διαιρωῦτωσ, οὐτω
ποιῆσθαι πῶ ὄρεωσ, ἐλὰ δε και ταῦτα και εἶνα πέθεισ, ἵνα τὸ δο
κωῶ ἀληθέτερομ οἱ ἐν τυγαῶντω δέξωνται.

πολλοι τῆν ἀνωλάσωμ ἀφορμῶ εἰς λαγνείαν λαμβάνουσι ξε.
ἴμ πατηιάρχωμ ἄβραμ παμακῶμ ἐχκῆσθαι.

ἔκασωμ τῆν περῆσομῶμ ἐκ τῶ σποτωῦ κρινεται τῆ Διαπετ
τουδιῶμ. ἡ τῶ τῶνωμ ἡ και τὰ πῶμ ἄγαρ σποπῆ(α) μῆν και μῆν ἰδι
δε δουδῆκῶτα ἴμ πατεῖαρχῶμ ἰδωμῆ, νεμεισῆμ περῆ(α) και λέ
F ij

σωμν. εἰ δὲ τὸ ὁμοζύγου τὸ φύσεως ἰδιειξάσης τὸ παῖδος, καὶ τὸρ
 ποιητῆρ ἄνομορ δεδημευρ κινῆναι πλὴ μῆτρων εἰρηκίας, καὶ τὸ παι-
 δοφιλίας δηλοσάσης τὸρ παῖδορ. καὶ τούτου χάειρ ἰκατωσάσης
 ὁμιλήσαι τῆ ἄγασ, ἵνα αὐτῆ παιδίορ ἐκείθερ ἰδιηκηνῆσαι, πὶ ἰζή-
 μαρτερ ἄβραμ οὔτε τὸ φύσεως οὔτε νόμου πινὸς ἐγγράφου πνι-
 καῦτα πλὴ πολυγαμίαν καλύοντος, τὸ δὲ ὁμοζύγου σεείφης μὲν
 οὔσης, λιπαρησάσης δὲ τὸρ ἄνομα τῆ παιδίσκη μῆναι. οὐχ ἵνα ἢ
 δυπαθεία δουλοσύη, δμ ὅπως αὐτῶρ φύσει, αὐτοὶ δὲ θέσει κλη-
 θῶσι γυνήθερδ; δμ ἅ καὶ τὰ ἐξῆς μαρτυρεῖ. ἐπειδὴ γοῖ ἐγνώμορ
 ἡ ἄγασ γνιολὴν γαλακχίας πρόσασμ ἔχερ πλὴ κύνισμ, καὶ
 κατὰ τὸ δεσποίνης ἐλύθησεμ, ἐδραδρανε μὲν ἢ σἄρρα, καὶ τῶ πα-
 τειάρχου κατεβόσεμ οὐκ ὀρθῶς. ὁ δὲ οὐ μάλα ἠπίως πλὴ παροι-
 νίαι δεξιά μὲν ὁ ἰδέτωκεμ αὐτῆ τῆρ παιδίσκη εἰς πικωείαρ, οὐδὲ
 ὡς τῆναι προσμενάς τὸ κνοφοροῦ μνηορ βρέφος ἰδύο γὰρ φησιμ ἢ
 ὡς παιδίσκη σου εἰ ταῖς χερσί σου, χρῶ αὐτὸ ὡς ἐκὼ ἀρεσομ ἢ.

ΞΖ. τί δὴ ποτε ποδιτμηθῆναι αὐτὸρ προσέταξεμ ὁ θεός;

προσιπῶρ πλὴ παροικίαν, φυλακῆρ πινὰ μηχανᾶται τῆ εὐσε-
 βεία, ἵνα τοῖς δυσεβέσιρ ἀνθρώποις αἰαμυλίτες, μὴ ἀφθερωσι
 τῆρ εὐγένειαν. δμ ἅ εἰς τὸ σημεῖορ ὀρθῶντο, ἄσβεστορ τῶ δεδικότ
 ἔσσο τῆρ μνήμῃν φυλάτῃσαι. καὶ ὁ πῶσορ ἰδίρ ἀληθείς, ἢ ἐρημοσ
 μάρτυς, πεσπαράκοντα ἐπι πὶ χρόνορ εἰ αὐτῆ στατεῖφαντες ποδιτ-
 τῆρ οἰομαζορ πλὴ ποδιτμηθῆναι τῆν ἑθνώρ κεχειρισμένοι, ὁ καθ' ἑαυ-
 τῶν πολιτοῦ μνηοι. ἠνίκα δὲ λοιπορ εἰς τῆρ ἐπιγγελαμῖλω εἰση-
 γοντο γῆρ, πῆνικαῦτα πάλιν ὁ τῆν ὄλορμ θεός Ἰησοῦ τῶ Ναυῆ προ-
 σέταξε ποδιτμεῖμ ἅπαντας. ἢ οὕτως τὸ γῆς παρὰδύναται τῆρ δε-
 σποτείαν. ἐμελομ γὰρ ἔθνεσιρ δημοφύλοισ πλάζερ. οὐδὲν χά-
 ειρ ἀναγκάως τὸ σφραγίδος ἐθέοντο τὸ ἀπὸ τῆν ἄλλοιων αὐτῆς
 χροιλζούσης ἐθνώρ. εἰ δὲ μέγα φρονούσιρ ἰδί τῆ ποδιτμηθῆ ἰουδαῖοι,
 καὶ τῶ μαδῆτωσαν ὡς τὸ μόνον ὁ πατειάρχης ποδιτμηθῆ, δμ ἅ καὶ ἰσ-
 μαῆλ ὁ ἠμέδυλος. καὶ οἱ οἰκογενεῖς οἰκάται, καὶ οἱ ἄργυρώνητοι,
 καὶ οἱ ἰδουμαῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ τὸ χετῆούρας ἑμαδορ δὲ ἐκ τῆν ἰρακλι-
 τῶρ καὶ λίγου πῆιοι ποδιτμενεσαι. οὐ πίνω ἢ ποδιτομῆ δικαίους
 ἐργάζεσαι. οὐποὶ γὰρ ἀπίως ὡς δυσεβείς ἔσοτ τὸ δειας κατηγ-
 ροῦται γραφῆς. οὐκ οὐμ ἐδὲ τὸρ ἄβραάμ ἢ ποδιτομῆ ἐδικαίωσεμ,
 δμ ἢ μὲν πίστις ἀπέφηνε δικαιομ. λαμπερότορ δὲ ἢ ἀρετῆ κατε-
 σκιδάσεμ ἢ δὲ ποδιτομῆ σημεῖορ ἐδόθη τὸ πίσεως.

ἢ θεία

Αποδ. 2.
 5 ηβ 0. 17

in e. in e. in e. 9. 3. p. 70

ἢ θεὰ λέγει γράφῃ ὅτι ἔφαγον οἱ ἀπέλοι ἐν τῇ σινηί τῷ Ἀβραάμ. ξη.

καὶ ἡ αὐτὴ λέγει γράφῃ ὅτι πάλῃ εἶδεν Ἀβραάμ. εἰ τοίνυν γο-
μῶν προσέκειτο τῷ γράμματι, ἀπόδειξις, οὐχ οἱ ἄγγελοι ἔφαγον.
εἰ δὲ ἡρνοῦντο αἰαπύωτων ὡς ὡφθαλμοὶ ἔφαγον. ὡσαύτως γὰρ ἄ-
σώματοι ἔχοντες φύσιν, καὶ αὐτοὶ ὡς ἰούτων δεσποτῆς σώματα
ἔχειν ἔδοξαν, (οὕτως γὰρ ἐφράθησαν), οὕτως ἐπίοντες ὡφθαλμοί,
οὐ σώματα καὶ γὰρ πῶς τῶν προσενημόντων οὐτε ἔστιν ἔστιν σώ-
ματα ἀλλὰ ἔστιν ὡς αὐτῶν ὡς ἡδέλησαν. ἀνοίας ἔστιν ἐξ ἑσθίας ὅτι
πολυπράγμων εἶναι τῆν ἀρετῶν ἡμ ἴσοι.

Διατὸ ὁ λώτ οὐκ ἐνεκλήθη ταῖς θυγατρῶσι μέγισ; ξθ.

Ἐπειδὴ τοῖς ἰσθ ἀνοίας πλημμελοῦσιν καὶ ἀνθρώποι συγ-
γινώσκοντο εἰδῶσιν. οὐ τοίνυν οὐδὲ τῷ λώτ ἐπεμέμφατο ἀπὸ τῆς δι-
καίας τῆς μέγιστος ἔνεκα. ἡ γὰρ εἶδος ἔστιν ἡ πρῶτη ὁμοιοῦς. ἡ δὲ τῆς μέγιστος
ἔχει πᾶσι μέγιστον κεντραμῶν συγγνώμη. ἀδελφῶν κεντραμῶν καὶ
ἀλύων ὡς πάντων ὁμοῦ τῆν ὄντων γενομένων. καὶ πρὸς τοῖς
ἄλλοις ἀπασιν καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοζύγου ἡμ ἔχει, τῆν θυγατρῶν δὲ
προσφεροῦσιν ὄνομα πρῶται τῶν χρεῖας. ἀπεδὴ τῶν ἡμετέρας δι-
αζόμοιοι ἀνοίας, ψυχαστοίαν δὲ ἢ παραμυθίαν τῶν ἑσθίωσιν
ἔστω πῶσιν. ἐκείνη δὲ παντῶν εἰσὶν ἡμετέρας ἀεθῶσι. Δια-
στέλλεται γὰρ ταῖς μὲν πᾶσιν ἀπὸ τῶν καὶ ταῖς κώμας ἀπᾶσιν
ἐμπεσοῦσιν τῶν ὑπὲρ τῶν πυρῶν. ὅθεν δὲ τῆν σινηί οἰκωῦσιν ἡμε-
τέρας, (ἡ δὲ εἶδος σημαίνει καὶ τὸ ὄνομα, κατὰ πῶσιν καὶ ἢ
σινηί ἐρμηνεύεται.) ἐτόπασιν πᾶσιν ἀρετῶν ἀλλὰ ἔστιν ἡμετέρας
θυγατρῶν πῶς φύσιν, καὶ τῆν ἡμετέρας ἐρμηνεύεται ὁρῶσιν, καὶ τῶν
γῆρας προσεφασίαν τῶν ἀδελφῶν, ἡβουλήσιν ἡμετέρας καὶ
ἀπὸ τῶν τῶν γένεσι. Σῆμα ταῖς ψυχαστοίαν πᾶσι. τούτων χρῆσιν
ἡμετέρας λογισμῶ καὶ οὐκ ἡμετέρας δουλοῦσιν, ἡμ ἡμετέρας
ἔλαβον σωδῶσιν. ἔκλεψαν δὲ τῆν πλείονι πόσει τῶν γενηκότων τῆν
αἰσθησιν, ἀπέφηναν δὲ τῶν πατέρων ἀπὸ τῶν.

τί δὴ ὅτε ὁ θεὸς οὐκ ἐνόησε πῶς παράνομοι μέγισ; θ.

προεώρα τῆν τῶν γένεσι ἀσέβειαν. μαλαβίται μὲν γὰρ ἐδούλοισιν
τῶν καμῶσιν, τῶν δὲ μελεχῶν ἀμμανίται, ἵνα ζῶσιν μὴ ὡς συγγενέ-
σιν οἱ ἰσραηλίται μεταχῶσιν τῆς ἀσέβειας, οὐκ ἐνόησαν τῶν πα-

πλὴν εὐσεβείαν, πλὴν δικαιοσύνην ἐκώλυσε· ὁ γὰρ καὶ τὰς τῆν ἀλόγηρον
 ἀπαγορεύων δικαιοσύνης, πῶς ἀν' τοιαύτης ἱεροουργίας ἠνέχθη; ἔδοξε
 γὰρ ἰουδαίων καὶ πληθῶν διεπέλευσε. καὶ Ἰσραὴλ μὲν Δαβὶδ τὸν προ-
 φῆτον βοᾷ, ἔδου (αὐτὸν) ὑφ' οὓς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
 τοῖς δαίμονιαι, καὶ ἔβλεπον αἶμα ἀδῶν, αἶμα υἱῶν αὐτῶν καὶ
 θυγατέρων αὐτῶν ἐδου (αὐτὸν) τοῖς γλυπτοῖς καναάν. ὅσα δὲ τῶν ἰεζεκὴλ,
 καὶ ἔλαβον ἐδὸν υἱοὺς σου, καὶ τὰς θυγατέρας σου εἰς ἐβλύθησάς μου, καὶ
 προσήνεγκας αὐτῶν τοῖς ἐρασταῖς σου. εἴτα δεικνύς πλὴν τῆς ἀρεπίας
 ὑπερβολῶς ἐπιπράξεν ἔδοξε, παρὰ πᾶσι τὴν πορνείαν σου. ὁ ποίνω
 τῆν πᾶντα τολμῶντων κατηγορεύων, πῶς ἀν' αὐτὸς ἠνέχθη. δεξα-
 σθαι παῖδα μονοθεῖν παρὰ πατρὸς προσφερόμενον; ἢ αὐτῶν
 τα σκιά αὐτῶν τῆς ὑπερῆμῶν γαλιθμῆς οἰκονομίας. ὑπερὶ γὰρ τῆς οἰ-
 κουμένης ἦν ἀγαπῆτον υἱὸν ὁ πατὴρ προσήνεγκεν. τὴν γὰρ τῆς
 μὲν θεότητος ὁ ἰσαάκ· τῆς δὲ ἀνθρωπότητος ὁ κυριός. καὶ αὐτὸς ὁ
 χρόνος ἰσαάκ, τῆς γὰρ ἡμέρας καὶ τῆς νύκτες καὶ καὶ
 αὐτῶν.

τί ἐστι, δὲς πλὴν χεῖρά σου ἰδίῳ τῶν μερῶν μου; ογ.

ἐπὶ γάμου ἀπέστειλε μερῶν τῶν οἰκῶν τῶν ἡγεμόνων. ἐπαύσατο μὲν
 ἐπιστάμενος τῶν καναάν δι' ἐλπίδος. εὐλογίας δὲ ἠξίω μὲν πλὴν οἰ-
 κείαν συγγένειαν. ἐπειδὴ κίβωτος αὐτῶν ἀπέστειλε καὶ πλὴν δι' ἐλπίδος
 τῆν τῆν ἀγαθῶν ἐπαγγελίαν ἐδέξατο, ἐκεῖ θῆναι τῶν παῖδα
 τῆν χεῖρα προσέταξεν, αὐτῶν καὶ τῆς πίστεως ἐσημείωσεν ἐδέξατο. πι-
 σεύσας γὰρ τοῖς θείαις ἐπαγγελίαις ἔλαβε τῆς σφαιρομῆς τῆν σφαι-
 ρίδα. ἐκεῖ δὲ θῆναι τῆν χεῖρα προσέταξεν, ἵνα καὶ τῆς θείας ἐπι-
 γαλίας τῆς σφαιρομῆς μεμνημένῳ δημοφύλω γάμῳ πλὴν δε-
 σποπικῆν εὐχέσθαι μὴ λαθῆσθαι. ἰστέον δὲ ὡς ἡ μὲν χεῖρ ἐπὶ τῶν
 μερῶν ἐπέστη, ὁ δὲ ὄρκος ἀπὸ τῶν οἰοῦ τῆν ὄλθρον ἐβλήετο. Ἰσορριζώσας
 γὰρ ἐφ' ἡμῶν τῶν οἰοῦ τῶν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ἵνα μὴ λάβῃς γυ-
 ναῖκα τῶν υἱῶν μου ἰσαάκ ἀπὸ τῆν θυγατέρων τῆν καναναίων μηδ'
 ὧν γὰρ οἰκῶν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. σφωτᾶται δὲ ἀγαπῆ καὶ τῶν ποι-
 ὸς ἠερώπησις. δείσας γὰρ τῶν ὄρκων, δήλους αὐτῶν ἐβλήετο παρ-
 κᾶσαι τῶν γάμων ἐδὸν ὄρκους· εἰ γὰρ φησι μὴ ἔλθῃ αὐτῶν ἐλθεῖν
 ἢ μνηστῆρα μὲν κῆρ, ἢ πρὸς αὐτῶν ἀπελθεῖν τῶν μνηστῆρα καλοῦ,
 προσάφης τῶν υἱῶν σου εἰς ἐκείνην τῶν ἐθνῶν ἐπανελθεῖς; ἢ ὁ πα-
 τεράρχης Ἄβραάμ εἰδὼς ὡς ἐκείνην μὲν αὐτῶν ἢ θεία φησὶ ἔβ-
 ἠγαγεν. πῶς δὲ τῶν γάμων νόμον ἐδέξατο θεῶν. ὅμως αὐτὸς δὲ ὡς
 G

εὐσεβείᾳ πεθραμυλῖος, ἠδέ λησεν ἐν τῷ συγγενικῆς οἰκίας τῶ παι-
 δι κατεγγυῆσαι γυναικί. ἐμῆνο μὲν ἀπαγορεύει γλιέδαυ ἀ τε δὴ
 θεῖα νόμω κικυλυμῖον· ἔδω ἡ πῆ θεῖα ἐγχερίζει κηδεμονία, ταύ-
 τη θαρρήσας ὁ παῖς ἔζεδήμησεν. ἐμῆνω δὲ πῶ εὐχῆρ οὐ συμβολι-
 κῶς προσεῖννοχηρ, ὡς πνές τῆν ἄγαρ ἠλιθιωρ ὑπέλαβον· δὴ ἔ-
 παιδῆ ἡμ θεῶμ σωδρῶρ ἔλαβερ τῷ μνηστίας, σημεῖα πνὰ αὐτῶ
 δεχῆναι παρεκάλει, δὴ ὦρ ἠβούλετο γνῶναι, εἰ ἀρέσκουσα τῷ
 θεῷ ἢ μνηστία. τὸ δὲ σημεῖον ἴδῳ, οὐχ ἄρα σάμαρος, οὐ δὲ δὴμό πῆ
 δοκούντων λαμπρῶμ, δὴ ἀφλοξενία, καὶ φλοφροσιῶμ, ὅ ἠπι-
 ὅπως φρονήματ· ἔσαι γὰρ φησὶν ἢ παρθένης ἢ ἐὰν ἔδῳ εἶπω ἔ-
 πικλιόνμ μοι πῶ ὑδρίαυ σου ἵνα πῶ, καὶ εἶπη μοι πῆ κύειε. ἢ τὰς
 καμῆλους σου ποπῶ ἕως παύθονται πίνουσαι, ταύτῳ ἠτοίμασας
 τῷ παιδί σου ἰσαῖκ, καὶ εἰ τούτω γνῶσομαι ὅπ ἐπίησας ἔλεον
 μὲν τῷ κυείου μου ἁβραάμ. ἐπειδὴ γὰρ τούτοις ἐποσμεῖτο εἰς
 πλεονεκτῆμασι Διαφερόντως ὁ πατριάρχης, ἠβουλήθη καὶ τῆρ
 νύμφῳ συμβαίνειν τῷ τῷ φῶ τῷ κηδεσῷ, ἵνα μὴ ἔειρ πνὰ καὶ
 φλοξενία καὶ τῷ φῶ ὁ εἰσπίθῳ ἐργάσθηται. ὅπ δὲ οὐ συμβολικῶ
 ταῦτα ἴδῳ, δὴ ἀπίστεως καὶ εὐσεβείας δηλοποιῶ, πῶ τῶρ διδύ-
 σκει δὲ σπουδαῖον τῷ προσευχῆς. ἐπειτα εἰ προσμῆνερ αὐτῶρ εἰ βέ-
 λημα τῷ θεοῦ ἔδω ἢ ἡ δία διδάσκει γραφή. ὁ δὲ αἰθρωτῶς κα-
 πμάνθανει αὐτῆρ καὶ παρσιώπα τῷ γνῶναι εἰ εὐδωκε κύειθ
 πῶ ὁ δὴρ αὐτῷ ἢ οὐ. ἐμῆνης γοῖ εἰ ὑδωρ ἀρουμῆνης καὶ ταῖς καμῆ-
 λωις προσφερούσης τὸ νᾶμα, ἀνέμνον οὐτῶς ἰδῆρ εἰ παύσαι παρῆ-
 χει πῶ χρεῖαι κατὰ πῶ αἰτησιρ. πουσῶρ δὲ τῆν καμῆλωρ, εὐδύς
 προσεῖννοχηρ τῷ μνηστίας δὲ σύμβολορ. γνοὺς δὲ εἰ γένιος καὶ τῆρ
 δεσποτικῆρ συγγένειαρ εὐδοκίσας (φησὶν) ὁ αἰθρωτῶς προσκυ-
 νησε τῷ κυεῖφ, καὶ εἶπερ· διλογητῶς κύειθ ὁ θεός τῷ κυείου μου
 ἁβραάμ, ὅς οὐκ ἐγκατέλιπε πῶ ἀφθῆκηρ αὐτῷ, καὶ ἡμ ἔλεον
 αὐτῷ ἄφ τῷ κυείου μου ἁβραάμ. καμῆν εἰ ἔδῳ ἢ γαχε κύειθ εἰς
 ἡμ ὅικηρ τῷ ἀδελφού τῷ κυείου μου. καὶ πᾶσα δὲ αὐτῷ ἢ διάλε-
 ξις, δὲ εὐσεβῆς κηρύττει τῆς γνώμης, καὶ μῆνρι καὶ πᾶσα μὲν πῶ
 διάλεξιρ, ἡμ αὐτῶρ σημαίνει σιοσῶμ. σωδεμῖων ἢ τῆν πῶ κῶ-
 ρηρ γελωνησῶρ ἡμ γάμορ, εὐδύς αὐτῶς προσκυῖνησε τῷ κυεῖφ.
 καὶ τὰ ἔξῃς δὲ τῷ αὐτῆς ἔχεται ἀφανοίας, μὴ κατέχετε γὰρ με φη-
 σὶ, καὶ κύειος εὐδωσεν τῆρ ὁ δὴρ μου.

εδ. Διαπὶ τῆν πατριάρχῶν αἱ γυναικίς εἶναι, καὶ γὰρ σάρρα
 εἶναι καὶ ἢ ῥεβέκη, ὡσαύτως καὶ ἢ ῥαχὴλ, καὶ μὴ τοι ὅ ἢ Δεία.
 ἰδῶρ

ιδὼν γὰρ φησὶ κύριος ὅτι μισῆται ἡ γῆ, ἢ νοίγει αὐτὴ πλὴν μητρῶν;

τὸ Ἰσραηλιτικὸν συστῆμα γένου βουλῆδεις ὁ θεὸς, δεικνυσίμῃ κατὰ φύσιν ἀκολουθίᾳ, ὅτι κατὰ πλὴν τῆς χάριτος ὀλιγομίαν τῆν φυλονίαν δεξόμενον. ταύτης δὲ τῆς κηδεμονίας ἐκείνου ἔγένετο τετύχηκε. ἐπειδὴ πρὸ ὁ δεσπότης χριστὸς ὁμοιογενὴς τοῦ θεοῦ ὑὸς ἐκείνου ἔμελλε κατὰ σάρα βλαστήσει.

Διὰ τὴν μαθεῖν ἠθέλησεν ἡ ῥέβέκα τὰ πρὸ τῆν κρυφουμένων παιδῶν;

τίνες φασὶ πρὸς τὸν μελχισθεὸν αὐτῆν ἀπεληλυθέναι ἅπερ δὴ καὶ ἀρχιερεὶς τῶ θεοῦ τῶ ὑψίστου, καὶ ἐπίσημον εἰ εὐσεβείᾳ Ἰσακ κατὰ φανῆ. ἐπειδὴ δὲ εἰσάγετο οἱ πατεράρχου καὶ θυσασηία τῶ θεῷ κατὰ σκευάζειν εἰ οἷς ἐσκήνωσεν χυλοῖς, εἰκὸς εἰς αὐτῶν αὐτῆν ἀπελθούσιν ἰκκετεῦσαι τὸν τῆν ὄλθρον θεὸν, καὶ γνώωνται συμβησόμενα.

Διατί κωλύει τὸν Ἰσακ ὁ θεὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐκδημηθεῖν τῶ λιμοῦ ἕνεκα κατὰ ναζαζόντος;

τὴν οἰκίαν θεῶν τε καὶ κηδεμονίαν δηλοῖ διὰ πάντων ὁ δεσπότης θεός· καὶ ἄρ τὸν πατεράρχου ἄβραάμ, οὐχ ὡς ἄλλων ἀβραάμ, σιωχέρονται εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰσελθεῖν, ἢ ὅτι ἵνα καὶ τοῖς Αἴγυπτιοῖς ὠιδείξῃται τῶ ἀνδρὸς τὴν εὐσεβείαν, καὶ ζήλωσαι πρὸς ἑαυτῶν τῶ πατεράρχου τῆν ἀρετῆν. τὸν δὲ τούτου ὑὸν μένειν προστάξει, καὶ τῆ τῆν ἀναγκαῖον αὐτῶν πρὸς κλεισθῶν ἀφρονίαν, δεκνὺς ἵως καὶ τῶ πατερὶ ταῦτα παραχθῆν οἷος τε λῶ, ἅ καὶ αὐτῶ ἔδωκεν ὀλιγομίαν. πάντων ἄρ εἰδεία ὄντων καὶ σπάνει τῆν ἀναγκαῖον, καὶ τῆς γῆς ἀργίου γελημημῆς, αὐτὸς τολύχων ἐλαβερὸν καρπῶν.

† Forte de- est ὅτι.

τίνος ἕνεκα ὁ Ἰσακ τῶ Ἡσαῦ δουῶναι τὴν διλογίαν ἠθέλησεν;

κατὰ τὸν νόμον τῆ φύσεως· πρὸ τῶ τοκοῦ γὰρ λῶ. οἱ δὲ πρὸ τῶ κρι καὶ πρὸ τῶ, καὶ διπλῆν ἐλάμβανον μίσρα. ἢ ἕνεκα δὲ καὶ ἡ δεραπεία ἐὼ λῶ τῶν· ἢ γὰρ θῆρα αὐτῶ φησὶ βρώσις αὐτῶ. ἰνα νῆ ἡ δεραπεία καὶ τῶν ὠμοτάτους μελίξασθ, εἴ ποτε δὴ σπάρει, καὶ

πατὴρ ἅμιλλος ἔργου, εὐροὶ δ' αἴψα καὶ τὸν θεὸν ἀπόστολον καλέ-
σαις ὅσας εὐλογίας εἰς τὴν δειράσθησιν αὐτῶν ἀμειψόμενοι.

οη. Πόθεν ἢ ῥεβέκη τε δαίρηκαμ, ὅτι δὴ τὸν ξέται τῶν εὐλογίας ὁ
 „ ἱακώβ. καὶ οὕτω τε δαίρηκαμ ὡς εἶπαιμ, ἐπ' ἐμὴ ἢ κατὰρα σου τέ-
 „ κνον, μόνον ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου;

„ προεγνώκει ἢ παρὰ τῶν θεῶν τῶν ὄλων, ὅπ' ὁ μείζων δουλεύσει
 „ τῷ ἐλάσσονι, εἰ μὴ τῆς προεβήσει πρὸς δύουσα πάντα ἐκίνησον πόρον
 ὡς τὸν ἱακώβ τῆς πατερικῶν εὐλογίαν λαβῆν.

οθ. τί δὴ ποτε τῷ ἱσαάκ εἰ βούλημα εἰ οἰεῖορ οὐκ ἀπειχάλυ-
 ψαμ ὁ θεός;

ἵνα ἐναργῆς γένηται ἢ τῶν θεῶν παρὰ τὸν ἱακώβ κηδεμονία. δει-
 κνῶ δὲ εἶσο εἰ τὸν μὲν ἱσαάκ ἐσπουδακίναι τὸν ἡσαὺ εὐλογῆσαι
 πλὴν δὲ δειάσιν χεῖρα καὶ παρὰ γνώμῳ τῶν ἱσαάκ ἰδί τὸν ἱακώβ
 ἐλκύει τῆς εὐλογίας. εἶσο δὲ καὶ αὐτὸς (ωὐκὴν ὁ ἱσαάκ. ὡς εἶ-
 πάντα πόρον ἐκίνησον, καὶ ἀπέσφλεμ τὸν ἡσαὺ ἰδί τῆς θήρας, ὅ-
 τῶν ἱακώβ τὴν τροφὴν προσενηνοχῆτος, πολλὰ κίς ἤρετο εἰ αὐτὸς
 „ εἴη ἡσαὺ ὁ προτόκοις μου. καὶ οὐ μόνον ἤρετο, ἀλλὰ καὶ τὰς χεί-
 ρας τῷ σώματι προσενηνοχῆ. εἶτα τῶν ἡσαὺ εἰσεληλυθὸς, εἰ γε-
 ρουμῶν ἐκπλαγῆς οὐκ ἐχαλέπνεν ὡς παρὰ παιδὸς ἰθαπα-
 πθῆς, ἀλλὰ τὸν θεὸν ἐγνωσκῶσιν. καὶ ἰδί ἔδοκον, ἐβεβαίωσον
 εὐλογίαν.

π. εἶτα οὐ δοκῆ ἡμῶν δεῖται ὁ ἱακώβ ἐπὶ μὲν, ἔγὼ εἰμὶ ἡσαὺ ὁ προ-
 „ τόκοι σου;

πειάμνος ἰδί τῶν προτοκίων προεβῆα. ἀληθινῶν ζῆ-
 γαροῦν ἔαυτὸν ἀπειχάλα προτόκοι.

πα. τίς δὲ τῶν εὐλογίας ἢ ἐρμηνεία;

ἔμελλεν ἵδω τῶν κατὰ σάρκα βλασησῆν ὁ δεσπότης χριστός, ἢ
 τῶν εἰνῶν προσδοκία ὁ τῶν οἰκουμένης ἀπάσης καὶ σωτῆρ καὶ δε-
 „ σπότης. ταῦτα ὁ πατεράρχης φησὶ, ἰδὼν ὁσμὴν τῶν ἡσῶν μου ὡς ὁ-
 „ σμὴν ἀγροῦ πλήρους ὁμῶν εὐλογίαις κύριος. ὅπ' ὁ πολλὰ κίς ἀγρόν
 τὸν

ἢ ἡ κτίσις ἢ ἡ δαίμων καὶ ἡ γραφή· μάρτυς ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς δι-
 ἀγγελίοις πῶς παρὰ βολὴν ἐρμηνεύσῃ. ἀγρὸς γὰρ φησὶ ὅτι ὁ
 κτίσις. ὁ δὲ ἀπείρω δ' καὶ ἀπείρωμα ὅτι ὁ υἱὸς τῆς ἀφθρότου.
 ὅρα ποιητοῦ ἐν τῷ ἱανφὸβ τῷ οἰκιστῆς ἀπάσης πῶς ὄρα πειρία,
 διό ἐπέχεται αὐτῷ τῷ οὐρανοῦ πῶς δόσον, καὶ τῷ γῆς πόπτη, ἅ
 κατὰ μὲν εἰς πρὸ χειρὸν καὶ ἐπὶ πῶλαιον τῆς γραμμῆς νόημα, δι-
 λαί τῆν ἀφθέρ χείρ. ὁ τῆν ἀφθέρ γῆς ἀγαθῶν πῶς ἀφθόνια. κα-
 τὰ δὲ τῆν τῆς ἀγροῦ ἐρμηνείαν, αἰνίττειται τῷ δεσπότου χρυσοῦ. ὅτι
 τῷ δόσον μὲν τῆν δεσπότητα, δὲ δὲ τῷ πόπτηος τῆς γῆς τῆν ἰσχυρῶν
 ἀφθρότου πῶς. καὶ ὅτι μακίσιος Δαβὶδ ταῦτα προαγρῶν ἐ-
 φη, καὶ κατὰ βίβλου ὡς ὑπὸς ἰδιώτων, καὶ ὡς σαρκὸς σα-
 ζουσι. ὁ τῆς γῆς. ὡς ὅτι ἡ δόσον ἀοράτως ἢ κατὰ σὶ κατὰ φερ-
 (ῶντα μὲν γίνεται δὴ λη, οὕτως ἀόρατος ὡς ὁ θεὸς Ἄβρα ὁ σαρκὸς
 ἰδιώτης ὡς φησὶ καὶ τοῖς ἀφθρότοις (ῶντα ἐστὶν ἀφθέρ. καὶ ἐφανε-
 ρώθη ἐν σαρκὶ κατὰ τὴν φθέρ ἀπόστολον. καὶ ὁ σίτος ἢ ὁ δίνος
 τῆν δαίμων ὅτι μυστικῶν αἰνίγματα, ὅτι συμφωνεῖ τῷ λόγῳ καὶ
 τὰ ἐξῆς. καὶ δουλοσύνην σοὶ ἔθνη. πάντα γὰρ φησὶ τὰ ἔθνη
 δουλοσύνην αὐτῷ ἢ φησὶ ὁ θεὸς Δαβὶδ καὶ προσκυνήσουσιν σοὶ
 ἄρχοντες. Ἐσθλῆς γὰρ φησὶ καὶ νῆσοι δώρα προσίσουσιν. βασι-
 λείς ἀράβων καὶ σαβὰ δώρα προσάξουσιν. καὶ προσκυνήσουσιν
 αὐτῷ πάντα οἱ βασιλεῖς τῷ γῆς. ταῦτα ἐκράτυνε τῆν εὐλογίαν,
 καὶ ἠνίκα αὐτῷ εἰς πῶς μεθώτα μίαν ἰδέπερμα. ἔση γὰρ φησὶ
 εἰς ῶντα γὰρ ἔθνη, ἢ δὴ ὅτι κύριος πῶς εὐλογίαν ἄβρα ἄμ τῷ
 πατρός μου. ὡς δὲ ἡ εὐλογία, ἔφαθον τῷ βλαβελίφ κατὰ μαθῆν.
 τῷ ὅτι ἄβρα ἄμ ὁ τῆν ὄλων ἐφθέρ θεός, ἐν τῷ ἀπείρωματί σου εὐλο-
 γηθήσεται πάντα τὰ ἔθνη τῷ γῆς.

τί δὴ ποτε ποσάτας δὴ εὐλογίας λαβὼν ὁ ἱανφὸβ ἀποδοσά-
 σκει τῷ ἀδελφῷ, καὶ μόνος ἀποδημῆ τῆν ἀναγκάσιον ἐσερμηνέος; πβ.

Ἐναργέστερον εἰ ταῖς δοκίμασι κακοπραγίας ἢ τῷ θεοῦ κηδε-
 μονία δηλοῦται. οἱ γὰρ εἰς εὐκλειεία ὄντες οὐχ οὕτως ἴσασιν ὅσον
 ἀγαθῶν ἀφθέρ λαβουσι, τοῦτου χείρ καὶ ἀφθέρ ἀσκη, καὶ μόνον
 ἀφθέρμα, ἵνα μὲν παρὰ τῆς πρῶτης ἐπανελεθῶν, καὶ αὐτῶς
 γνῶσθ τῷ θεοῦ τῆν ὄλων ἢ προμήθεια, καὶ ἐν δὴ ἄλλοις διδῶν
 ταῦτα αὐτῷ τῆν κηδεμονίαν, πῶς παρὰ ἴνα Ἄβρα τῷ ἰδιώτη
 ἐδὴ λῶσιν. ἐπέδειξε μὲν γὰρ αὐτῷ ἢ κλίμακα μέχρις αὐτῷ δι-
 κνου μὲν τῷ οὐρανοῦ. ἐν δὲ ἀγίους ἀγγέλους ἀνιόντας καὶ κα-

ποσε λῶ, δὴ οὐ τῆς θείου πνεύματος οὕτως ὁ λόγος, δὴ ἀ τῆ δυσ-
 σεβοῦς βασιλείας. οὕτω πάλιν ἀκούει μὴ τῆ σεναχειρίβ λέγοντος,
 » μὴ ἄε πατάτω ὁ θεός σου ἐφ' ὅ σὺ τίποιδας, ἐπ' αὐτῶ λέγων
 » ὅτι εὐσεβῆται κύριος πλὴν ἱεροσολήμων ἐκ χειρὸς μου, δὴ ἐβλασφη-
 μῆμι ἐπὶ τοῦ θεοῦ μακαθάνομι, δὴ ἀ βλασφημίας κατηγόρημι.

πζ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰακώβ ἔφη τὸν λάβαν, εὐλόγησέ σε κύ-
 ρι ὡδὶ τοῦ ποδῶ μου;

Δὴ λη τῆ ῥητῆ ἢ διάνοια. πόδα γὰρ πλὴν παρουσίας ἐκάλεισεν,
 αὐτὴ τῆ Δεῖ τ' ἐμῆς παρουσίας ὅ τ' ἐμῆς κηδεμονίας τῆς θεοσ-
 δοτῶν ἀπειλαυσίας ἀγαθῶν. εἰς γὰρ πλὴν ἐμῆ ἐυσέβεια ἀφορῶν
 ὁ θεός τὰ ἐγχειριζέντα μοι παρὰ τοῦ πάσης εὐλογίας ἠξίωσεν.

πη. Τίνος ἕνεκα τὰς ἰάβδους λεπίστας πίνουσι ἐθῆκε τοῖς προ-
 βάτοις;

ὡσπερ ἡ γὰρ εἰ μὴ παιδοποιῆσαι τῶν ῥητῶν, οὐκ ἐπὶ τοῦ γάμο δὲ
 εἶχε πλὴν ἐλπίδα τ' παιδοποιίας, δὴ ἐπὶ τῶ τ' γάμο νομοθέτησεν,
 οὕτω καὶ τὰς ἰάβδους ἐλέπισεν, οὐ τὰ αὐτῶν διαρῶν, δὴ ἀ πλὴν θέ-
 αμι ὑπὸ κούρην προσμένον, ὅθεν καὶ τ' θείας ὑπὸ φανείας πετύχι-
 » κων, καὶ λέγοντος ἤκουσεν· ἀβλεψομ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ
 » ἴδε τὸν τῆ ἰαβδους καὶ τὸν κριὸν ἀιβαίνοντα ὑπὸ τὰς αἰγῶν δε-
 » λτίκων καὶ φοικίλων καὶ σποδοειδῶν ῥαυτῶν. ἑώραμα εἶ οὐδ' αὖ σοι
 » λάβαν πιεῖ, ἐγὼ γὰρ εἶμι ὁ θεός σου ὁ ὀφθαλμοῖς σοι ἐπὶ τὸ πᾶσιν
 » οὐ ἠλαφᾶς μοι ἐκ εἰσῆλη, καὶ ἠύξαμοι ἐκ εἰσῆλη· ἐπειδὴ γὰρ τὰ
 » φαιὰ καὶ τὰ ποικίλα τοῖς ἡέσι τῆ λάβαν ἐχειριζέτη, καὶ τειῶν ἡ-
 » μερῶν ὁδοῦ ἀφελῆκα ἔκταναι τούτων, αἰ τῶν μοι. δεικνύσιν αὐ-
 » τῶ τῆ ἀδικουμένων ὁ πρόμαχος φοικίλων κριὸν καὶ ῥαυτῶν
 » ὀχέοντα, ἵνα μάθῃς τῆ πείρα ὅσῃ ἀκλώσουσι προμηθείας οἱ
 » πεδαρῆνός τε τοῦ τῆ ὀλοῦ θεῶ. ὑπὸ σπῆματα δὲ προσήκει ὡς
 » ἄγγελον εἰρηκῶς αὐτῶ τὸν ὀφθαλμοῖς ἐδειξεν τὸν αὐτῶν ὁ θεὸς, ἐγὼ
 » γὰρ εἶμι φησὶν ὁ θεός ὁ ὀφθαλμοῖς σοι ἐπὶ τῆ ὀλοῦ, εἶδεν δὲ ἄγγελος
 » μὴ αἰόντα καὶ καπόντα Δεῖ τ' κλίμακας, τὸν δὲ κύριον αὐτῶ
 » ἐσπειρημένον. πύλον οἱ τῶν καὶ ἄγγελον ἀνόμασε ἢ θεὸν, θεὸν
 » μὴ ὡς τοῦτο φύσει ὄντα, ἄγγελον δὲ, ἵνα γνώμῃ ὡς ἐχὼ πα-
 » τῆς ὄντα ὀφθαλμοῖς. δὴ ὁμοιογενῆς ἡός. τίνος γὰρ ἄγγελος ὁ πα-
 » τῆς ὁ δὲ ἡός καὶ θεός καὶ μεγάλῃς βουλῆς ἄγγελος. αὐτὸς εἶ
 ἡμῶν

ἡμῶν ἀπὸ γαίης πατρὸς τῶν μυσηίων. ἀ γὰρ ἤκουσα φησὶ πατὴρ ἅπασι
 τῶν πατρῶν μου, ἐγνώρισα ὑμῶν. οὕτω γὰρ κεκληθότα γὰρ Ἰακώβ,
 καὶ ἄγγελον ὠνόμασε τὸ θεός.

τίς σκοπὸς τῶν τῶν εἰδώλων κλοπῆς;

πθ.

τινὲς ἔφασε μὲν ἐπὶ Ἀβραμῶν τὸ πᾶν τὴν ῥαχὴλ κεκλο-
 φέναι αὐτὰ· ἐγὼ δὲ ἴδοντες τὸν λαμβάνω ὅτι καὶ τὸν πατέρα
 τῶν δεισιδαιμονίας ἐλυθέρωσα βελομένη σεσίληκεν αὐτὰ. διὰ γὰρ
 εὐσεβὲς αὐτῆς ἡ θεία διδασκίαι γράφη, ἐμνήσθη γὰρ φησὶ τὸ θεός
 ῥαχὴλ καὶ ἐπὶ τὸν αὐτῆς θεός, καὶ ἀνέφερον αὐτῆς τὴν μήτραν.
 ἀκούσασα γὰρ παρὰ τῶν Ἰακώβ, μὴ ἀπὸ θεοῦ σοι ἐγὼ εἶμι ὅς ἐστι
 ρησὶν ὅτι καὶ τὸν κελίαν; δηλονότι ἀποδοτικώτερον τῶν θεῶν προ-
 σενήνοχε προσευχῆν, καὶ ἐπιτυχίαι τῶν αἰτήσεως. καὶ μάλιστα καὶ
 περὶ τὴν θεοῦ καὶ τὴν εὐσεβειαν· εἴπε γὰρ φησὶ ῥαχὴλ ἀφῆλκε
 μου ὁ θεός δι' ὄνειδος, καὶ ἐκάλεισεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰωσήφ λέγου-
 σα, προσέειπέν μοι ὁ θεός ἐτόρον ἡ ὄμ. πῶς τοίνυν ταῦτα ἔδρασα
 πᾶσι τὸν θεόν τὴν διαδασκίαι, τοῖς οὐκ οὔσιν θεοῖς δουλοῦμαι ἡνέχε-
 το; ἐγὼ δὲ οἶμαι καὶ ἐτόρον οἰκίαν τὴν προσηλυτῶν. τὴν γὰρ εἶ-
 χερὸ Ἰακώβ τῶν τῶν ὄλων θεοῦ. δύο γὰρ καὶ ὁ θεός ἔχε λαούς,
 τὸν μὲν προσεβύτορον καὶ λυμμά ἐδρασα ὑπὲρ τὴν καρδίαν, τὸν δὲ
 νεώτορον, τὸν τῶν πίστεως πᾶσι καὶ μίσην καὶ λος· καὶ ὁ Ἰακώβ δύο
 γυναικῶν, τὴν μὲν λέαν ἀδελφῆς ἐδρασα ὁ φθαλμῶν, τὴν δὲ ῥα-
 χὴλ καὶ τὴν τῶν εἰδῶν καὶ ὠραίων τῆ ὄψι σφόδρα. καὶ τὸν πάλαι-
 δα μὲν τὴν προσεβύτορον, σεραφὶν δὲ τὴν νεώτερον. καὶ γὰρ ἡ ἑξ-
 ἑδρῶν ἐκκλησία σεῖρα ἡ πάλαι· δὲ ἐγένετο μετὰ ταῦτα πλύ-
 πους, εὐφρανθήκη γὰρ φησὶ σεῖρα ἡ οὐκ ἔκτισσα, ῥήξον καὶ βόησον
 ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι τὸν ἀπὸ τῶν κέντρα τῶν ἐρήμων μάλλον ἢ τῶν ἐξούσης
 τὸν ἀπὸ τῶν. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ ἐκκλησία τῶν σωτῆρι ἀπεσκευῆσα θεῶν
 τὴν προσηλυτικὴν προσηλυτικὴν ἀπέσπασεν πᾶν τὸν, τὴν δὲ τῶν
 ἐτύχων οὐκ ἢ ῥαχὴλ, κεκλοφε τὰ εἰδῶλα τῶν πατρῶν, ἵνα τὴν
 ἀλλήθην καὶ τούτω σκιαγραφῆσθ.

τί ὄσμ, ὡμοσε Ἰακώβ κτ' τῶν φόβου τῶν πατρῶν αὐτῶ Ἰσαάκ;

φόβου τῶν Ἰσαάκ τὴν εὐσεβειαν ἐκάλεισεν, ὅτι ἔστι τὸν θεόν,
 οὕτως φόβου οἰκίαν τῆ ψυχῆ ἀδελφῶν.

τί τὸ ἐνεκεν παλαίει τῶν Ἰακώβ ὁ ἀπέλος;

κα.

Η

Δεδεόπι τὸν ἀδελφὸν θάσσος ἐπίθῃσι· διὰ τοι ἔδωκε καὶ τὸ νί-
 κης αὐτῷ παρεχόμενον, λέγῃ οὐχὶ μόνον ἐμὲ νενικηκέναι καὶ ἀν-
 θρωποῦ δεδουκέναι, ἵνα δὲ μὴ μέγα φρονῆ δόξας νενικηκέναι θεόν, τῆ
 ἀφ' ἧς μὴ δὲ ἐδέλεσται τὸ ἥττης ἐδήλωσε. τῆ γὰρ ἀφ' ἧς τὸν νάρκλιον
 εἰργάσατο. γινέσθ' ἐπιφανέντος τῆρ δυνάμει τῆρ εὐλογίαι αὐτῆ,
 ὃ ἢ καὶ τὸν αὐτῆσι δίδωσι, καὶ τῆρ προσηρείαι ἀμείβει· οὐκ ἔτι γὰρ
 φησι κληθῆσθαι τὸ ὄνομά σου ἰακώβ, ὅτι ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά
 σου, ὅτι ἐργασίας μετὰ θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατὸς ἔσθι. ἔδειξε ἡ
 καὶ τῆρ αὐτῆσι τὸ νίκης. μὴ δέισθι γὰρ φησὶ ἀνθρώπων ἐμοῦ σοι τὸ
 νίκης παραχρησάμενος. διέμενε δὲ καὶ μετὰ τὸν ἐργήθησθαι ὁ
 μηρός ναρισμὸν καὶ ἑποσάξωρ, ἵνα μὴ φαντασίαν ἑπολάβει
 τῆρ ὄψιν, ὅτι ἀκριβέστερον γινώσκῃ μυστικῶν δ' ἀληθείας. Ἐξ ἔδωκε
 καὶ ἐργασίας ἵνα προσηρείαι ἔχει, οὐ μόνον ἄλλα κερταίνει τὸ αὐ-
 τήσας, ὅτι καὶ ἰδιωτὴν ἔχει ὡς ὑπὸ βάσιν τὰ μέτρα τὸ φύ-
 λωσ. ἵνα ἡ εἰς ἐρωτῆς φησὶ τὸ ὄνομά μου; καὶ τὸ τὸ ἔστι θωμα-
 σόν. ἰδιωτῆσιν δὲ κἀνταῦθα ὡς τὸν αὐτῆρ ὁ ἀνθρώπων ἐκ ἄ-
 λεσ καὶ θεόν. ἐνίστασθαι γὰρ ἔφη μετὰ θεοῦ, ὁ μετὰ ἀνθρώπων
 ἔσθι δυνατὸς. ὁ ἐμάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τὸ περ ἐμάλεσε, ἔδωκε θεοῦ.
 ἔδωκε γὰρ θεόν προσωποῦ πρὸς πρὸσωποῦ, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχή,
 καὶ πάλιν ἀπέταλον δὲ αὐτῷ ὁ ἡλίος ἠνίκα παρήλασε τὸ ἔδωκε τοῦ
 θεοῦ, Ἐξ τούτων δὲ πάντων μνησάνομεν, ὡς ὁμοιογενὴς θεός ἐ-
 πεφάνη κἀνταῦθα τῶν ἰακώβ.

56. ὁ ἰακώβ πώδεμ κατὰ γει τὸ γέθ;

Ἀπὸ τῆς ἡσάυ. ἔδωκε γὰρ ἡ σὴ κατ' αὐτὸν ἰσοεὶα διδάσκει, ἀνθρώ-
 πους γὰρ ἡ φησὶ καὶ γέθρα τῆς αὐσίπιδι. δεδήλωκε δὲ ἔδωκε καὶ ὁ μα-
 κάρειος μαύσπης· τῆ γὰρ ἐκ τῆς ἡσάυ βεβασιλθιότητων τὰς ἄλλο-
 χὰς συγγράφωρ οὐτως ἔφη· ἀπέθανε δὲ βαλαάμ, καὶ βασιλθίφ
 αὐτ' αὐτῆ ἰακώβ υἱὸς ζαρεῖ ἐκ βοσόρας· συμφωνεῖ δὲ ταῦτα τῆ
 τῆ ἰακώβ ἰσοεὶα.

57. Διαπὶ ἐφθόνησιν τῶν ἰωσήφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ;

Ἡ γὰρ πᾶσα παρὰ τῆς πατρὸς καὶ ὡς ὁ ψήγνος καὶ ὡς τὸ ἰακώβ
 υἱὸς, καὶ ὡς ἀρετῆ ἄλλο πρέπωρ· ἐβάσκεινορ ὄντω ὁρῶντες αὐτῶρ
 προσωμῆνορ. καὶ πρὸ τῶρ μετ' ἐπειράθησιν κακῶς αὐτῶ παρὰ
 τῶν πατέρων ἐστὶν εἶναι πολλαῖς κατ' αὐτῆ λειδοεῖαι χρυσάμενοι,
 τοῦ

τοῦ σκοποῦ δὲ διαμαρτῶντες ἀνελεῖν ἠβουλήθησαν. ἔτα συμβου-
 λουθέντες ἀπέδοντο. ὁ δὲ τῶν σφραγισμάτων ὄναρ σημαίνει πῶς ἐξ
 τῶν πυρῶν γεννεμένῃν προσκυώσῃσι· σιβδίας γὰρ χάρειν εἰς τὴν
 λίγυ πῶρ εἰσελάθοντες, κατὰ πῶν πρὸ ῥῆσιν προσκυώσῃσι.

τί δὴ πότε ἡ θάμαρ ἐταπεινὸν ἄξιμα πώλιθεμένη τὸν κηδε- 75.
 σὴν ἐζηπάτησεν;

πειφανὲς ἄγαρ ἐγενόνη τῷ ἄβραάμ ὁ υἱός, διὲρ ἔχερ εὐ-
 σέβειαν, ἔδοτο ἡ θάμαρ εἰδὴ αἰσούσῃ ἔχερ ἐξ ἐκείνου παιδοποιῆ-
 σαι τῷ γένους. ἐπειδὴ ζώων αὐτὴν ὁ κηδεσὴς οὐ κατηγγύησεν τῶν
 νεωτάτων παιδῶν, δείσας μὴ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ αὐτὸς παρὰ πη-
 σίας τελευτήσῃ, ἠναγιάσθη κλέψαι τὴν παιδοποιῆσιν τὰς ἀφορμάς.
 ἐπειδὴ προφανῶς λαβεῖν αὐτὰς ἐκωλύθη· πρὸς δὲ ἔδοτο καὶ ἐ-
 λέγχερ τὸν κηδεσὴν ὡς αὐτὸν μὲν οὐ σωφρονοῦντα, αὐτὴν δὲ σωφο-
 νεῖν ἀναγιάζοντα. ἔδοτο δὲ καὶ ἐκείνος κρινῶν ἐδήλωσε. κύουσαν μὲν
 γὰρ αὐτὴν μεμαθήσας κατεμάχισατο δάνατον. γινούσας δὲ ὕδαρ ἐ-
 κύησεν, τὴν μὲν ἀδῶον ἀπέφηνεν, ἐαυτὸν δὲ κατεκρινεν· δεδικαι-
 ὠται γὰρ ἔφη θάμαρ ἡ ἐγὼ, οὐ ἐνεκαρ οὐδέσκα αὐτὴν σιλοῦν τῶ
 ἡῶ μου. ὅπ δὲ παιδοποιῆσιν χάρειν, ἡ ἔπιληθονίας ἔδοτο ἡ θάμαρ
 ἐμμηχανήσασα, τὰ μὲν ταῦτα δηλοῖ· οὐκ ἔπι γὰρ οὔτε τῶν ἰούδα,
 οὔτε ἄλλω σωήθησθαι, ἠρέεσθαι δὲ ὁ μήτηρ κληθῆναι τῶν ἐξ ἐ-
 κείνου βεβλασθησάντων τῷ σπέρματι.

τίνος τὸ μῆνυμα τὸ, κατὰ τὸν ζαρά καὶ τὸν φαρές; 76.

τῶν δύο λαῶν, ὁ φαρές τῶν ἰουδαίων, καὶ ὁ ζαρά τῶν ἐξ-
 ἰθῶν πεπισθυησάντων. καὶ ἔτι πρὸ τῷ νόμου ἦσαν ὡμοὶ τῶν εὐσεβεί-
 ας τῶν ὡμοῖ, κατὰ πίσιν, οὐ κατὰ νόμον πελιτθόμοιοι. Ἀλλ' ἔδοτο
 ὁ ζαρά πολιτείας δακνύς, καὶ τὴν χεῖρα προήγαγεν· εὐσεβῆς ἔτι
 καὶ εὐάρετι γενόνασι καὶ πρὸ νόμου ὡμοί. εἰ δὲ ἐκείνον παρ-
 τῶν μῆνυμα τὸ τῶν παλαιῶν θυσιῶν. ἡ γὰρ ἐκείνοι θυσίαις τὸν
 θεὸν ἰλεούσῃ, καὶ ἄβελ, καὶ ἐνώχ, ἡ νόε, Σμελχισδὲν, καὶ
 ἄβραάμ, ἡ ἰσαάκ, καὶ ἰακώβ. ἔτα ἐκείνου τὴν χεῖρα συστειλαι-
 τος, ἐξ ἡλθερ ὁ φαρές. μέσος γὰρ ὁ νόμος τῶν πρὸ νόμου καὶ μὲν
 νόμον. διὸ καὶ ὁ μακείος λέγει παῦλος· νόμος δὲ παρὰ πηλθε
 διδάσκων, ὅπ δὲ πρὸ τῷ νόμου κατὰ πίσιν ἐδικαιούσῃ, καὶ μὲν τῶ
 νόμον ἡ χάρις διέλαμψεν. καὶ ὁ κύριος δὲ κατὰ σάρκα ἐκ τοῦ

" φάρεις ἐβλάστησεν· ὦρ γὰρ φησι καὶ ἴδ' ὦρ ὁ χειρὸς εἰ κατὰ σάρ-
 " κα, ὁ ἄρ ἰδί πάντων θεός· καὶ εἰ τῆ πρὸς Ἑβραίων· πρὸς δὲ λαὸν
 " ὅτι ἴδ' ἰούδα αἰαπέθαλκον ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χειρὸς ἴδ' ὅ
 " ὁ μακάρειος ματθαῖος τῶν γεαλογίαι συγγράφων ἐδιδίξατο.
 " ἴδ' ὅ μὲν τοὶ εἰ δὴ γήμα τέθεικεν ὁ μακάρειος διδασκῶν ἰουδαίους
 " ὡς τῶ Δαβὶδ εἰ πολυθρύλλητον γένος ἐκ γυναικῶν δημοφύλων
 " (ῥωέση ἵνα μὴ κατὰ τῆν ἴδ' ἐθῶν πεπισθυκότων ἀλαζονδύωνται,
 " ὡς ἀκήρατον φυλάξαντες τῶν εὐγένειαι.

55. τῶ μὲν τῶν λείαν ὡς ἀτελῆ κατὰ τῶν δὲ σέβειαι εἰρηκέναι εἰ,
 ἠτύχηκα, πῶς ὁ ἰσοελογράφος τὰ κατὰ τὸν ἰωσήφ συγγράφων
 εἶπε, εἰ, ἡ ἀνὴρ ἐπιτυχάνωμ;

Ἀνάγνωθι εἰ προπεταγμένον ῥητόν, καὶ εὐρήσεις τῶν λύσιμ· εἰ-
 " πὼρ γὰρ ἡ κύριος μετὰ ἰωσήφ, ἐπὶ γὰρ ἐπὶ ἡμῶν ἰδί τυχαί-
 " νων, καὶ προσέθεκεν· καὶ ἐγένετο εἰ τῶ οἴκῳ παρὰ τῶ κυρίῳ τῶ
 " αἰγυπῖον· ἴδ' εἰ δὲ ὁ κύριος αὐτῶ, ὅτι κύριος μετ' αὐτῶ, καὶ ὅσα ἄρ
 " εἰ κῦριος ἐυωδῖ. οὐκ οὐ εἰς ἅπαντα ἐπιτύχασεν ἐπεὶ κύριος
 " ἦν μετ' αὐτῶ· αὐτῶ γὰρ εὐώδου τὰ παρ' αὐτῶ γιγνόμενα, ἴδ' ὅτι
 " τὰ κατὰ δεσποτήριον δικού μινος, εἰ φη· πάντα ἴδ' ἦν φησι ἴδ' χει-
 " ρὸς ἰωσήφ ἴδ' εἰ τὸν κύριον μετ' αὐτῶ εἶναι· καὶ ὅσα αὐτῶ κῦ-
 " ριος εὐώδου εἰ ταῖς χερσὶν αὐτῶ.

56. πῶς δὲ νοῦχ' ὦρ ὁ ἀρχιμάγειρος γυναικα εἶχεμ;

μάλιστα μὲν καὶ εἰς εὐνούδους, καὶ εἰς ἐκπομίας ὁ μωνύμους
 καλοῦσιν. οὐδὲρ δὲ ἡ ἀπεικός καὶ εὐνούδους ὄντα γυναικα εἶχεμ
 εἰ τῆ οἰκίᾳ τῆν εἰδὸν ἰδί μελον μὲν ἡν πρὸς γμάτων.

57. τίνος ἔνεκεν χρόνου τοσούτου διεληλυθότος οὔτε ἰωσήφ τῶ πα-
 τὲι τῶ δουλείᾳ ἐγνώσειμ, οὔτε ὁ θεὸς εἰ ἀφραλύνειως ἐδῆ-
 λωσε ἴδ' ὅ τῶ ἰακώβ;

Ἐπειδὴ κατὰ τῶν προῤῥησιν τῶν πρὸς τὸν ἄβραάμ γενησὶν ἡν
 τῶ ἰακώβ μετὰ τῆν παιδείαν καὶ τῆν ἐγγόνων εἰς τῶν αἰγυπῶν
 κατελθεῖν. εἰ ἴ τὰ κατὰ τὸν ἰωσήφ ἐγνώσειμ, πάντως αὐτῶ τὸ λῦ-
 " ῥα παρὰ τῶν ἐπανήγαγον, τούτου χάριν αὐτῶν ἀδυσμωῦτα πα-
 " ρεθεμ, ἵνα καὶ τῶν οἰκονομίας πληρώσῃ, καὶ συμπερεσέραν αὐτῶν
 μετὰ

† Subaudi
 ἰδιήλωσε.

μετὰ ταῦτα πλὴν ζωὴν καταστήσει. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἰωσήφ, τῷ θεοῦ πλὴν
οἰκονομίαν διδόνει ἐπὶ ἀδελφούς· εἰς γὰρ ζωὴν φησὶν ἀπίστα καὶ
μετ' ὁ θεὸς ἐμπεσοῦν ὑμῶν τῷ θεῷ ἐξέλει λαὸν πολὺν. καὶ Δαβὶδ
ταῦτα φησὶ, καὶ ἐκάλεισε λιμὸν ὑπὲρ τῆν γῆν. πᾶν σπέρμα αἰῶντος
σωθήσει, ἀπέσειλεν ἐμπεσοῦν αὐτῶν αἰθροῦσιν, εἰς δουλοῦσιν
ἐπὶ ἄθλιον ἰωσήφ, καὶ τὰ ἐξῆς· εἰ δὲ ὁ πατριάρχης τῷ παιδὶ τῆν δα-
λείαν ἐγνώκει, πάντως αὐτὸν ἐλυτρώσατο, λυτρώδεις δὲ οὐκ αἰ-
θεῖ δεισιπθέουσιν. εἰ μὴ ἴδωτο ἐγχεῖται, οὐκ αἰ ἐπὶ ὀνείρους τοῖς οἰ-
κέταις ἐκείνοισι ἠρμήνυσεν· μὴ ἐρμηνεύσας δὲ γνώμενος οὐκ αἰ ἐ-
γχεῖται τῷ φαραώ· γνώριμος δὲ μὴ γινώμενος, οὐκ αἰ ἴδωτο τῷ ὀνεί-
ρω ἐσαφίνισεν περὶ ἑαυτοῦ. ἴδωτο δὲ μὴ δεδρακώς, οὐκ αἰ ἴδωτο τῷ
ἀθλίῳ τῷ πρὸς τὰς ἡνείκας. τῷ ἀθλίῳ δὲ μὴ παρὰ λαβὼν τῆν ἀρ-
χὴν, οὐκ αἰ τὸν πατριάρχην μετὰ τῷ γένει ἠγάγετο εἰς πλὴν αἰγυπτου-
σκ τὸ τέλος γίνωται δὴ λῶς τῷ θείας οἰκονομίας ὁ σκοπὸς.

οὐκοῦν ἐκ ἐξήμιστον οἱ ἀδελφοὶ οἰκονομίας πρὸς ὑπερῆσαν θείας 49.

τὸ μὲν ἐκείνων ἔργον βασιτανίας καὶ φθόνου. Ἐφθός δὲ ὁμὸ
θεός πλὴν πονηρίαν τῆν ἐκείνων εἰς τὸν ναυτοῦ ἐχρήσατο. δι' ὅν γὰρ
ἐπειράθησαν καλύψαι τῷ ὀνείρω πλὴν ἐκβασιμ, ἀλλὰ τούτων ἐπι-
τέθεικεν τοῖς ὀνείροις τέλος.

τίνας χεῖρας διδύς ὀφθεῖσι τοῖς ἀδελφοῖς ὁμότερον προσνήσαν; 50.

μεμνημένος τῷ εἰς αὐτὸν γεγενημένον καὶ τὸν βενιαμὴν οὐκ ἴ-
δὼν ὑπὸ πᾶσι κατέκρινον ταῦτα παρ' αὐτῶν πεπονθῆναι. ἐπειδὴ
δὲ εἶδε ζῶντα τὸν ἀδελφόν, καὶ συγγνώμης, καὶ παντοδραπύς κη-
δεμονίας ἠξίωσεν.

τίνα ἐρμηνείαν ἔχει, εἰς ἴσον δὸν φανεχί; 51.

τῶν ἀπορρήτων ἐρμῆν ἐρμηνυτοῖς αὐτὸν κέκληκεν, ὡς ἐπὶ ὀ-
νείρους ἀσαφῆσιν.

τίνα ἔνεκεν τὸν δούτορον καὶ οὐ τὸν πρῶτον τῷ ἀδελφῶν 52.
καθερθεῖν ἐκ προσέταξεν;

ἐγνώκει τῷ εἰσὶν τὸν σκοπὸν, καὶ ἴδωτο σαφῶς ὁ πόσους ὑπὸ
αὐτῷ πρὸς ἐπὶ ἀδελφούς ἐπαίνεσεν, λαθρῶς, καὶ ὁ πόσους ὑπὸ τῷ

αὐτῷ ὁσιότητος εἰσενηνόχει ἀπουδῆν. ἐπειδὴ τοίνυν οὐ (ωήρησεν) ὁ
 Συμεὼν ὡς ῥουβίμ, μάλα δικαίως ἀντὶρ κλαίει ἄναι προσέτα-
 ξερ. ὁμ' ἐκ δεδημηκότων τῶν ἀδελφῶν πάσης αὐτῶν δεραπείας
 ἠξίωσεν. ῥύτων μὲν τοι γινόμενων ἠσυχίαρ ἄγαρ ε' (ωειδὸς οὐκ
 ἠνέχετο, ὁμ' ἀτ' γελομηλῆς εἰς τῶν ἀδελφῶν παρ' ἀνομίας ἀνέ-
 μνησεν. εἶπε γὰρ φησι ἕκαστος πρὸς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ναι, οὐ ἀ-
 μαρτίας γὰρ ἔσμεν παρὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὅτι ὑπερέδμεν πλὴν
 Ἐλίμ τ' Ἰουχῆς αὐτῶν, ὅ τε κατεδέρο ἡμῶν καὶ ἐν εἰσηκούσῃ μιν
 αὐτῶν, εἴνεκα ῥύτων ἐπὶ λθερ' ἡμᾶς πάντα ἢ Ἐλίμ εἰς αὐτῶν καὶ
 ὁ ῥουβίμ ἢ εἰς κληρῶν ἐπάγει τῶν ἐλεγμόν. εἶπερ γὰρ φησιρ αὐτῶν
 οὐκ ἐλάλησα ὑμῶν λέγων μὴ ἀδικήσῃτε ε' ποιμαίνω, καὶ οὐκ εἰ-
 σηκούσα πέμυ. καὶ ἰδοὺ ε' αἶμα αὐτῶν ἐκζητεῖται. οὐκ ἔστι
 γινῶναι σαφῶς ε' ἀκλινές τῶν (ωειδῶτος κριτήριον. τ' γὰρ πρὸ δύν
 καὶ εἴκοσι ἐτῶν γελομηλῆς ἀναμνησκει παρ' ἀνομίας.

βγ. Διαπὶ ὡς ῥουβίμ οὐκ ἐδάρεσε τῶν βενιαμὶν ὁ πατήρ;

ἴποπθ ἰὼ αὐτῶν Δία πλὴν παρ' ἀνομῶν (ωουσίαν, καὶ τ' ἐννήσ
 παροίναρ, ἠγνώφ δὲ καὶ ὄσηρ ὑπερ' τῶν ἰωσήφ εἰσενηνόχει ἀπουδῆν.

βδ. Τί ὄσηρ, οἰωνισμῶ οἰωνίζεταί ἐν αὐτῶν;

Αὐξήσῃ τ' δοκούσης κλοπῆς ε' ἐκλήμα βουληθέντες μαντίας
 ὄρησιν ε' ὀπίσθιν ὀνομάζουσι, ἴσθρ δὲ ἢ αὐτῶν ἔφη ὁ ἰωσήφ, οὐκ
 οἶδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνίζεταί ἀνθρώπων οἶος ἐστίν, ταῦτα δὲ ἔλε-
 γον ὀν μαντίας ε' οἰωνοῖς κλημῆς, ὁμ' ἀ πρὸς πλὴν περὶ κλημῆν
 ἔσθρ εἰσιρ ὀνομάζουσι τῶν ἰωσήφ. ἀξίον δὲ αὐτῶν θαυμάσαι τῶν
 ἰωσήφ τὸ ἀκριβές. οὐδὲ γὰρ ἔσθρ κλημῆς ἠνέχετο ἑαυτῶν τῶν οἰ-
 ωνισμῶν παρ' ἀνομίας, ὁμ' ὄσηρ πνὶ πλὴν αὐτῶν περὶ κλημῆν ἀρχίμ.
 οὐ γὰρ εἶπερ οἰωνίζομαι, ὁμ' οἰωνισμῶ οἰωνίζεταί ὁ αὐτῶν οἶος
 οἶος ἐστίν.

βε. Τί δή ποτε ε' κατὰ κένου κατεσιδίασε δράμα;

Βασανίσαι τῶν ἀδελφῶν ἢ βουλήσθ πλὴν γνώμην, καὶ γινῶναι
 σαφῶς εἰ τῶν βενιαμὶν συκοφαντουμένῶν (ωαζηνίζονται. διὰ τῶν
 ἴσθρ καὶ εἰς τῶν κένου σάκκων τὸ κένου κατεσιδίασε. ἐπειδὴ δὲ οὐχ
 ἀπλῶς (ωαζηνίζονται ὁμ' ἀ καὶ ὑπὸ μαχρωτάς ἐδεάσασθ, εἰ-
 φας τὸ πρὸς πείον τὸ ἀρχικόν, τὸ ἀδελφικόν ἐπίδειξε πρὸς ὄσηρ.
 ἐμείνω

ἐκείνων δὲ καταπιεζάντων καὶ μόνον οὐχὶ θῆναι αὐτοῖς βουλή-
 δέντων τῆν γῆν, αὐτὸς παραθαρσύνῃ λέγων· νυνὼ οὕτω μὴ φοβείσθε
 μὴ δὲ σκληρόν ἢ μῦν φανήτω ὅτι ἀπέδοθέ με· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπε-
 σαλκί με ὁ θεὸς ὡδὲ ἐμπεδοθεὶ ὑμῶν. μάλα χαλεπότης ἢ προ-
 πέμπτω ἀντὶ παρήνεσεν· μὴ ὀργίζεσθε γὰρ φησὶν ἐν τῇ ὁδῷ, ἀν-
 τί τ' ὅ μὴ βιάωτα φράσητε οἷα εἰς ἐμὲ τετολήκατε.

τί δὴ ὄντε καὶ τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν γῆν προσε-
 πόρισεν τῷ βασιλεῖ φαραῶ;

οὐτε κτήνη θρέλαι οἷοι τε ἦσαν ἐν σιτοδία καὶ σπανοσίπα, οὐτε
 σπηραὶ πλὴν γῆν. ταῦτα τίνω λαβῶν ἐν τῷ κληρῷ τῆ λιμοῦ ὑσε-
 ρον ἀφ' ἑδῶκα τ' προσδοῦ τὸ πέμπτω εἰς φέρεμ νομοθεσίας· ἵνα
 ἐν ταῖς ἐιδείαις ἀφικεμναῖς ἔχωσι τὰς τ' ζωῆς ἀφορμάς· εἰς δε-
 ραπειὰν δὲ τῶ βασιλέως τῆν ἰερατικὴν γῆν ἀπελῆ καταλέλοιπε
 μόνω. (ταῦτ' εἰς δὲ τῆς οἰ τῶ θεοῦ τ' ζῶντος οὐκ ἀφλαουοσιμ
 ἱερέας,) τοῦτο μὲν οἱ δυναστεῖς τῶς οὐκ οὔσι θεοῖς ἀπένεμον σέβας.

Διαπὶ ὁ ἰακῶβ ἐσῶμα αὐτῷ εἰς τῶν χειρῶν καλῶν ταφῆναι;

οὐτάφου φρονέων ὡς πνὸς ὑπειλήφασιμ, δὲ αὐτὸ γένθ' ἰμ-
 χαρῶν καὶ διδάσκων ὡς ἀπαντας αὐτῶν ὁ δεσπότης θεὸς με-
 τασθεῖ τ' Αἰγύπτου, καὶ τῆν ἐπιγγελημῶν αὐτοῖς ἀφ' ἑδῶσει γῆν.
 ἄλλω δὲ σαφέστερον τὸν λόγον, ἰωσήφ ἀπέφηνε. τελευτῶν γὰρ αὐ-
 τὸς ἔφη, ἐγὼ ἀφ' ἑδῶσκω, ἐπισκοπῆ δὲ ἰδισιέ. ἦται ὑμᾶς ὁ θεός,
 καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τ' γῆς παύτης εἰς τῆν γῆν τῶ ἄμωσιμ ὁ θεός
 τοῖς πατράσιμ ἡμῶν τῷ Ἄβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακῶβ, ὅ ἄρ-
 κισεν ἰωσήφ, ὅτι ἡ οὐδὲ ἰσραὴλ λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἡ ἰδισιέ. ἦ-
 ται ὑμᾶς ὁ θεός, ὅ σωανοίσεσθε τὰ ὄσα μιν ἐπεῦθεμ μὲν ὑμῶν.
 ὡς εἶναι δὴ ἄλλω ὅτι κἀκένος καὶ οὗτος τῶν ἐπάνοδον προσεγερῶν
 οἰτες τὰ πῶν τ' ταφῆς οἰετείλαν.

τί ὄβι, προσεκινῶσεν ἰσραὴλ ἰδί τ' ἄκρον τ' ῥάβδον αὐτῶ;

καὶ προσεβύτης ὦν ἢ ἀθενῶς Δισκίμνος ἰδί τ' κλίνης κα-
 τέκαστο. γνοὺς δὲ τῶ παιδὸς τῆν παροσίαν Ἰβανασῆς, ἐκαθέσθ,
 βικητεία δὲ κωχημῶς ἐπισκελετο αὐτῇ, τῶ μὲν ἄκρον παύτης
 ἰδί λημῶς τῆ δεξιᾷ, ἐπικίμνον δὲ τὸ πῶσων ἔχον ἡοδῆς πῶ-
 νω

νω ἐπ' αὐτῷ, ὁ τῆ τ' ταφῆς ἐπαγγελία προσκυώνσιν ἐπικλί-
 νας τῆ ῥάβδῳ πλὴν καφαλήν. καὶ πρῶτον μὲν εἶπε ἰωσήφ ἐβύπνι-
 ον εἰ πόδας ἐδέξατο. εἶδεν γὰρ τὸν ἥλιον καὶ πλὴν σελήνην, καὶ εἶδεν
 ἀστέρων προσκυώντων αὐτόν. πρὸς δὲ τοῖς προσκυομένοις ἢ τ'
 δεῖνα φυλάξω πλὴν ἑσπέρην. ἔδοξεν γὰρ ἢ ὁ θεὸς ἀποστόλος εἶπε·
 πῶς ἰακώβ ἔκαστον τῆν ἰωσήφ ἐυλόγησεν, καὶ προσκυών-
 σιν ἰδιὸν ἄνθρωπον τ' ῥάβδου αὐτῆ. δεδίακε δὲ αὐτῷ καὶ κληρὸν δι-
 πολοῦ. Ἐφραίμ γὰρ φησι, καὶ μανασῆ, ὡς ῥουβὶν, καὶ συμεὼν
 ἔσονται μοι προφητικῶς. ὡς δὲ προπελίμκε τῆ μανασῆ τὰ πρεσ-
 βῆα φυλάξω, καὶ κατὰ τὰ ξίρη ἐκείνου σημεῖον, εἰ μὲν ἄξ, ὁ
 πατεράρχης τὰς χεῖρας ἰδιὸν ἔθηκεν, τῷ νεωτέρῳ πλὴν εὐξίαν, πλὴν
 ἐυώνυμον δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ. εἶτα νομίσας ὁ ἰωσήφ ἢ ἀγνοίας
 δεσφρακίαν ἔδοξεν τὸν ἰακώβ, ὁ ἰωσήφ τῆ παῖδες εἶναι τῆν ὀφ-
 θαλμῶν πλὴν αἰπῶν, ἢ εἰρηκῶς, ὄνχ οὐτως πᾶσι. οὗτος γὰρ ὄστιν
 ὁ πρεσβυτέρῳ, ἢ κενύσεν· εἶδα τέκνον, εἶδα ἢ ἔπος ἔσται εἰς λαόν, ἢ
 οὗτος ὑψώθη ὄστιν, ἢ ἄδελφός αὐτῶ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ
 ἔσται. ἐποσημαντέον δὲ ὅτι πανταχοῦ τῆν πρῶτον ἰωσήφ οἱ μετ' αὐ-
 τῶν προσημῶνται· καὶ γὰρ τῆ καίμ προσημῶνται ὁ ἄβελ, καὶ τῆ ἰά-
 φεθ ὁ σὴμ δούτερος ὄν· ἀδελφός γὰρ φησὶν ἰακώβ τῆ μείζονος·
 καὶ τῆ ἰσμαὴλ ὁ ἰσαάκ, καὶ τῆ ἠσαῦ ὁ ἰακώβ, καὶ τῆ ῥουβὶν ὁ
 ἰούδας, καὶ ὁ ἰωσήφ ἢ τῆ μανασῆ ὁ Ἐφραίμ, ἔδοξεν ἢ εἰ τοῖς μετ'
 ταῦτα εὐροί τις αὐτῶν. καὶ γὰρ τῆ κάρων ὁ μαῦσις προσημῶνται, καὶ
 δαβὶδ νεώτερος ὄν τῆ ἰσάκ ἀδελφῶν. ὁ μείζων πατεράρχης ἰα-
 κώβ ἐδέξατο ἄξ τ' πρῶτον ἰωσήφ τ' ταφῆς πλὴν αἰπῶν. ἰδὼν γὰρ
 ἔφη ἔγὼ ἀφ' ἐνός, καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν καὶ ἀφ' ἐξέφει
 ὑμᾶς εἰς πλὴν γῆν τῆν πατρίαν ἡμῶν.

ρθ. Ἔως δὲ λογῆσαι λέγεται τῶν παῖδας ὁ ἰακώβ ἐν οἰς ἐπαρσά-
 μλιθ;

οὐπὲρ αἰετῶν οὐπὲρ εὐλογίαι, ἢ ἄλλοι προσημῶνται οἱ τελευταῖοι τῆ
 πατεράρχου λόγῳ. σιωπάτε γὰρ φησὶν ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν
 πᾶσι ἀπαντήσεται ὑμῖν ἐπιτάγματα τῆν ἡμερῶν. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆν
 παρενίων γαλιληνῶν. οὐκ ἐπειθὴ δικίας οἱ παῖδες εἰσεπέτηον
 τῆν πατεράρχου ἀμαρτημάτων, ἢ ἄλλοι ἀμαρτημάτων εἰς ἀρετὴν καὶ δι-
 λογίαν τῶν λόγων εἰς κηλίαν τῆν εἰπενομιλῶν ἀφέλειαν. καὶ τῷ
 μὲν ῥουβὶν, αὐτάδδαν ἰδιὸν μέμφεται καὶ θρασυτίτα καὶ τῆν εἰς
 πλὴν πατρίαν ἐνὶ ἡμερῶν παρὰ νομίαν· οὐδὲ χάρις ὀλίγους αὐτῶ γε-
 λῆσθαι

γεννηθαι τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ προλέγει, ὅτι ὁ θεὸς ἔλεος ἔδειξεν ἡμῶν
 ἐκείνην, ἀλλ' ἵνα μὴ θερμομανθείης εἰς πολυθυσίαν· ἡ νεμεσὶς δὲ ἢ τῶ
 συμεῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῶν σικιμιτῶν ἢ ἡ ὀλεθροῦ ὀδυρόμενος. καὶ
 εὐχεταί μηδεμίαν κρινανίαν εἰς τὴν παρανομίαν ἔχειν ἐμείνω, ἐ-
 παρᾶται μὲντοι οὐκ αὐτοῖς, ἀλλὰ τοῖς πονηροῖς αὐτῶν παῖδες τῆ
 ὄργῃ τῆς μήνης. ἐπιθυμίαν δὲ τὴν ὄργην ἐκάλεισεν ἐκ ταύτης γὰρ
 ἡ ὄργη τὴν ἐτυμολογίαν ἔχει. ὀρέγεται ἢ ὀργιζόμενος ἀμύνασθαι
 ἢ ἡθροῦ, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πικρολογία πρὸς τὸν ὄργιστον ἢ αὐ-
 τοῦ φησὶν ὁ ἱερογλύφος καὶ ἀφ' αὐτοῦ αὐτὸν ὁ ἱερογλύφος. ὁ δὲ ἢ τῶ
 λαοῦ φυλὴν ἀφ' ἧς ἀνέστη διεσπάρη πικρῆ. ὡς ἢ ἐκείνη φυλὴ
 σωθῆναι ἐθέλει καὶ ἱερέας, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν ὠφέλειαν κερ-
 ποῦσθαι οὐκ ἔλαβον ἴδιον κληροῦ, ἀλλ' ἐκείνη φυλὴ πίνεσ αὐ-
 τοῖς ἀπενεμήθησαν ὡς ἔλεος· καὶ τὸ πρῶτον γὰρ ὡς ἐμείνωσιν πα-
 χιστὸν ἀειδύς. καὶ ἡ τῶν συμεῶν δὲ φυλὴ, οὐκ ἔχει κληροῦ κερ-
 ποῦσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν πατριάρχων πρὸς τὸν μετὰ τῶν
 ὄλων φυλῶν διεσπάρησαν. τῶ δὲ ἰούδα πολλοὺς ἐποίκους διέ-
 ξησιν· ἰούδα δὲ ἔνευεν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρες σου ὑπὸ νότου τῶν
 ἐθρῶν σου, πρῶτον ἡσυχασί σου ἢ οἱ παῖδες σου. σκύμνος λέοντος
 ἰούδα ἐκ βλαστῶν ἡμέμου ἀνέβη, ἀναπασῶν ἐμοιμήθησιν ὡς λέων
 καὶ ὡς σκύμνος, ὡς ἐκείνη αὐτῶν; ἀλλὰ ἰούδα οὐδὲν τοῦ ἰούδα
 ἀρμότῃ, ἀλλὰ τῆς ἐκ πύθωνος βλαστῆσας φυλῆς βασιλικῆς ἢ ὡς αὐ-
 τῆς, πρὸς τὸν μὲν τὸν Δαβὶδ βασιλεύσαντος, εἶτα τῶν ἰουδαίων, καὶ
 πασῶν δὲ τῶν ὄλων φυλῶν ὡς διωκτοῦ ἀπὸ τῆς ἡσυχίας Δαβὶδ
 ὁ βασιλεὺς ἀειδύθησιν πρῶτον ταξί ἢ ἡ λαοῦ, πρῶτον ταξί ἡλια-
 δας τῶ ἰούδα εὐρεῖ. τῶν δὲ ὄλων φυλῶν εἰνεάκοντα. ὁ μὲντοι
 καὶ τῆς ἐρήμῃ ἀειδύθησιν πλείους ὡφθησιν τῶν ὄλων φυ-
 λῶν. ἀλλὰ τὸ ἀκριβὲς τὸ πρὸς τὴν εἰσεῖσιν τὴν ἐμβασιν ἔλαβεν ὑπὸ
 τῶν δεσποτῶν χριστοῦ ὅς ἐκ βλαστῶν ἀνέτειλεν, κατὰ τὸν πατριάρ-
 χον ἰακώβ, καὶ κατὰ τὸν προφήτην ἡσυχίαν, ἡσυχίαν δὲ ἰούδα ἐκ
 τῶ ἰούδα ἰεσσαὶ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῶ ἰούδα ἀνέβη, αὐτῶν δὲ καὶ τὸ ἀνα-
 πασῶν ἐμοιμήθησιν ὡς λέων, ἀρμότῃ, ὡς σκύμνος λέοντος. ὡς ἢ
 ἢ ὁ λέων κερπύσθαι ὅτι φοβερὸς, ἔτις ὁ δεσποτῆς θανάτος φο-
 βερὸς καὶ τοῦ θανάτου ἢ τοῦ ἀβόλου γεννῆται. λέοντα γὰρ αὐ-
 τὸν καὶ σκύμνον λέοντος κερπύσθαι, ὡς βασιλέα καὶ βασιλέως
 ἢ ὄν, καὶ ὄν ἢ ὄν ἢ ὄν· καὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπου ἢ ἐκ τῶ Δα-
 βὶδ ἐβλάστησεν. καὶ ὡς ὄν πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ τῶ πατρὸς ἡσ-
 χίαν. καὶ τὸ ἢ ἐκείνη αὐτῶν; τὴν ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν δεικνύσιν διώμαμ.
 αὐτὸς γὰρ ἐκ αὐτῶν ἀνέστη κατὰ τὴν αὐτῶν πρὸς τὸν, λύσατε τὸν

“
 “
 † νεμεσὶς
 vel νεμοσί-
 σος videtur
 legendum.

" ναὸν ἑστῶτον καὶ ἄρσ' αἰ τεισὶν ἡμέραις ἐγερώ αὐτόν. προαγορεύει ὁ
 " τ' ἰδιφανεῖας αὐτῷ ἡμ κωλύει· οὐκ ἐκλείπει ἀρχῶν ἕξ ἰούδα, ἢ
 " ἡζούμιλος ἐκ τῆν' μηρῶν αὐτῷ ἕως αὐ' ἔλθῃ ὁ ἀποκείται, καὶ αὐ-
 " ῆς πρὸς δοκίαι ἐθνῶν. ἑστῶ τ' τῷ κυρίου παρουσίας σημεῖον σα-
 " φέσατον. ἕξ ἐλιζωμ ἢ τῆν' ἰουδαίωρ οὐχ οἱ βασιλεῖς μόνον, ἀλλ' ἄ
 " καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ὅ οἱ προφήται, ὡς δε ληθῆναι τὸ τ' προερέσας
 " τέλος. τῷ γ' ἑσπῆρος ἡμῶν ἕκπεσαι μέλλοντες, ἀλλόφυλοι ἀν-
 " τῶν ἐκράτησιν βασιλεῖς, ἵνα ὁ αἰώνιος δὲ ληθῇ βασιλεύς ἢ τ' ἐθνῶν
 " πρὸς δοκίαι κατὰ πλὴν δοθεῖσιν παρὰ τῷ θεοῦ τῆν' ὄλων τοῖς πα-
 " τειάρχαις ἐπαγγελίαν· καὶ γ' τῷ ἄβραάμ, ἢ τῷ ἰσαάκ, καὶ
 " τῷ ἰακώβ ὑπέχετο ὁ τῆν' ὄλων θεός, αὐ' τῷ ἀπέρματι αὐτῶν δι-
 " λογίσειν πάντα τὰ ἔθνη τ' γῆς. ἑστῶ καὶ εἰ ταῦτα παρεδὴλωσε
 " ἡμ ἰούδαρ εὐλογῶν ἰακώβ ὁ πατεράρχης· οὐκ ἐκλείπει γὰρ φη-
 " σιμ ἀρχῶν ἕξ ἰούδα καὶ ἡζούμιλος ἐκ τῆν' μηρῶν αὐτοῦ, ἕως αὐ'
 " ἔλθῃ ὁ ἀποκείται, ὁ αὐτῶς πρὸς δοκίαι ἐθνῶν. εἶτα δὲ φησὶ τῆν' ἕξ
 " ἐθνῶν καὶ ἰουδαίωρ συσάντα λαόν, δεσπύων πρὸς ἄμπελον πλὴν
 " ὄνον αὐτῷ, καὶ τῆ' ἔλικι τ' ἄμπελιου ἡμ πῶλον τ' ὄνου αὐτῷ.
 " ὅτι δὲ ἄμπελος ὁ ἰσραήλ ὠνομάζετο, ἀπαντες οἱ προφήται διδά-
 " σκουσι. καὶ ἢ Δαβὶδ φησὶν, ἄμπελον ἕξ αἰγύπῃου μετήρας, ἢ τῷ
 " ἐξῆς. καὶ ὁ Ἠσαΐας, ἄμπελον ἐγλήθη τῷ ἡγαπῆσθαι οἱ κίρατι
 " αἰ ἐλαίω πίνον. καὶ ἕξ τῷ ἰερεμίου ὁ τῆν' ὄλων ἐφη θεός· ἕξ ἡ
 " ἐφύτθυσά ὁ ἄμπελον κερποφόρον πᾶσιν ἀληθινῶν. ἢ ἕξ τοῦ
 " νομοδέπου ἐκ ἢ ἄμπελου σοδόμων ἢ ἄμπελος αὐτῶν. ὁ κύ-
 " ρει ὁ τοῖς ἱεροῖς ἀγγελίοις· ἀθροῦς ἕξ ἐφύτθυσεν ἄμπε-
 " λῶνα, καὶ ἕξ ἐδοτο αὐτῶν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμισεν. πῶλον δὲ τῷ
 " ἕξ ἐθνῶν ὠνομάζει λαόν, αἰς ἀδάμασον ὄντα καὶ πωλοσάμνηρ ἐκ
 " ἐγκλιότα. ἑστῶ γ' καὶ ὁ κύριος ἠνίκατο τοῖς ἀρσῶλοις προσητα-
 " χῶς, εἰς πλὴν κενάντι κῶμιω ἀπελθεῖν, καὶ λύσει πλὴν ὄνον τῆν' δε-
 " δεμλίω, ἢ τῷ ταύτης πῶλον, ἐφ' ὅρ φησὶν οὐδεὶς ἀθροῦς ἐκ ἀ-
 " δισην. οὐτὲ γὰρ πατεράρχης, οὐτὲ νομοδέτης, οὐτὲ προφήτης τ' τῷ
 " ἐθνῶν ἐφρόντισε σωτηρίας. οἱ δὲ θεοὶ ἀπόστολοι προσητέντισον
 " μαθητεῦσαι τὸ τῷ ἐθνῶν ὁ βαπτίσαι εἰς τὸ ὄνομα τῷ πατρὸς καὶ τῷ
 " υἱοῦ καὶ τῷ ἁγίου πνεύματος· ἕλυσαν μὲν τῆν' ὄνον, τοῦτ' ἐστὶ τῆν'
 " ἀθροῦς πλὴν φύσιν τῆν' δεδεμλίω ταῖς τ' ἀμαρτίας σιραῖς, ἕ-
 " λυσαν δὲ καὶ ἡμ πῶλον ἡμ ἐκ ταύτης βεβλασηκῶτα λαόν. καὶ
 " ἰδιφάντες αὐτῷ τὰ ἰμάτια τὰ ἑαυτῶν, τῷτ' ἐστὶ τῆν' χείρ ἢς ἐτυ-
 " ρον. ὅτι γὰρ εἰς χεῖρ ἑβασπίσθησιν, χεῖρ ἑβασπίσθησιν. εὐάνιον
 " ἀπέφηναν ἡμ ἀδάμασον πῶλον ἢ ἐπεκρίθησιν αὐτῷ ἡμ δεσπύων
 καὶ

καὶ προσέειπεν αὐτὸν τῆ ἀμώλω, τοῦτ' ἔστιν ἐαυτοῖς· Ἰουδαί-
 ων γὰρ οἱ ἀποστολῆ· καὶ εὐ μόνον αὐτοῖ δμῶ καὶ οἱ ἐβδδμήκοντα
 μαθηταὶ καὶ οἱ τετρακίλιοι, οὓς κατ' αὐτὸν ἐσαγίνουσε τῶν ἄρσθ-
 λωρ ὁ πρῶτος, καὶ οἱ πεντακίλιοι, καὶ αἱ πολλαὶ μυριάδες.
 πάλιν αὖ ὁ τεισημακείειθ ἰάκωβος τῶ θεοτάτω διελέθη Γαῶ-
 λω· οὐ μόνον τοίνυν τοῖς ἄρσθλοις σωήφθην οἱ πεπισθικέτες,
 δμῶ καὶ τοῖς τῶν ἄρσθλωρ μαθηταῖς· καὶ ἔπειτα προορῶν ὁ πα-
 τειάρχης ἔφη· δεσποῦμαι πρὸς ἄμπελωρ τῆρ ὄνου αὐτῶ, καὶ τῆ ἐ-
 λικη τ' ἄμπελου τῆρ πῶλωρ τ' ὄνου αὐτῶ. εἶτα καὶ τ' παῖδες προ-
 λέγεα, πλυνεῖσιν οἶνον πλὴν σολῆρ αὐτῶ καὶ οἱ αἵμαπι σαφυλῆς πλὴν
 πωδβολῆρ αὐτῶ. εἶτα δεκνὺς πλὴν ἄρ τῶ παῖδους γνησομῆνῆρ εὐ-
 φροσυνῆρ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶ ἄρ οἶνου· εὐφροσυνῆ γοῖ
 τ' οἴκου μῆνης ποθῆιου παῖδους· ὅπ δὲ οὕτω τ' παῖδες ἐμάλεσε,
 μάργυς αὐτῶς ὁ κύειθ λέγῃ· πατὴρ εἰδωατῆρ, παρελθῆτω τ'
 ποθῆιου ἔπειτα ἔμειν'. οὕτω καὶ τοῖς υἱοῖς ἔφη ζεβεδαίου· διυά-
 δε πῆρ τ' ποθῆιου ὃ ἐγὼ μέλλω πῆρ· τ' τοίνυν χαροποιὸν τῶ
 ὀφθαλμῶρ πλὴν μὲν δ' πατὴρ εὐφροσυνῆρ δηλοῖ. μὲν γὰρ τὸ
 παῖδους καὶ πλὴν ἀνάστασιρ, εἰς πᾶσιν ἀπεσάλησιν τῆρ οἴκου μῆνῶ
 οἱ μαθηταὶ πλὴν ὀφθαλμῶν προσφέροντες τοῖς πιστεύουσι· τ' δὲ γε δι-
 δασκαλίας τὸ διεδῆς καὶ τ' ἀφανῆς λυκοτάτοις ὀδύσιν ἀπέ-
 κισσῶν· λυκοὶ γὰρ φησὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶ ἢ γάλα· ποσῶτα προεί-
 ρηκαρ ὁ πατειάρχης εὐλωρῆρ τῆρ ἰούδαρ· τῶ δ' ἀβουλωρ προεί-
 ρηκαρ ὁ πατειάρχης τῆρ παράλιου οἴκησιν· τῶ δὲ ἰσάχαρ τῆρ
 γηονίαρ· τῶ δ' ἄρ κατὰ μὲν πηκας, τὰ ἔπειτα τ' ἀμψῶν γνησημέ-
 να· ἐκ ταύτης γοῖ μὲν τ' φυλῆς· σωηρέθμηται δὲ τ' τοῖς κρηταῖς,
 καὶ ἀρ τῶ τὸ φησὶν, δᾶρ κρηναῖ τῆρ ἐαυτῶ λαδῆρ, ὥσει καὶ μία
 φυλῆσιν ἰσραήλ· οἷοι δὲ φασὶ τὰ κατὰ πλὴν λαίσιν τῆρ ναῦ πανε-
 ἄδα καλομῆνῶν προσαγορεύουσι· Ἰσραήλιν γὰρ πινδῶ ἄρ ταύτης
 ὀρμῶ μῆνοι τ' φυλῆς τῶ τῆρ προσβαλόντες τῆρ πῶλει εἶλωρ τε κα-
 ταγράφας καὶ ὄκησιν, ἢ τῆρ οἰκίαν αὐτῆρ προσηγορίαν ἐπέδειξιν·
 δᾶρ γὰρ αὐτῆρ ἐκ ἀλεσιν· ἐγὼ δὲ οἶμαι τ' θεῖον πνεῦμα τὰ κατὰ
 τῆρ ὀφθαλμῶν ἡμέτερον ἀρ τῶ πατειάρχου προδείξασιν, τ' κα-
 τὰ τῆρ ἀντίχριστον ἀρ τῶ ταύτης εἰπεῖν τ' προρῆσεως· σφόδρα δὲ
 αὐτῶ καὶ τὰ γεγενημένα ἀρμῶτῆρ· δᾶρ γὰρ φησὶ, κρηναῖ τῆρ ἐαυ-
 τοῦ λαδῆρ, ὥσει καὶ μία φυλῆσιν ἰσραήλ· ὥσπερ γὰρ φησὶν ἐκ τ'
 τῶ ἰούδα φυλῆς, ὁ σωτῆρ καὶ κύριος ἡμῶν βλασφήσας ἀσπάζει
 τῆρ οἴκου μῆνῆρ, οὕτως ἐκ τ' τ' δᾶρ φυλῆς ὄφεις ὀλέθειος Ἰελεθί-
 σιται· ἔπειτα γὰρ λέγει, ἢ γνησημέτω δᾶρ ὄφεις ἐφόδου ἀμαθῆ μῆλιος

„ ἰδί τεύβου δάκνων πέρων ἰσων, καὶ ποσειται ὁ ἰπιδὺς εἰς τὰ ὀ-
 „ πιδία τῆρ θερείαν ποδὶ μλίωμ κυείου. ἐπειδὴ γὰρ ἀπάταις παιν-
 „ τοδα παῖς κεχρημλίθ, περιᾶται ὅδ φενακίζομλίους ἀγρδθερ εἰς
 „ ὄλεθρον. ὅφη πνὶ αὐτὸρ ἀπεικάζη παρὰ πνα τεύβου φωλδθονπ,
 „ καὶ τοῖς παριούσι λυμαינוμλίφ. ἰσων δὲ ὀίμαι καλῆμ αὐτὸρ ᾗ
 „ σῶμα, ἰδιβάτλω δὲ τὴν ψυχῆμ, εἰ δὲ εἰς τοῦπίθ ποσειρ, τῶτ' ἔστι
 „ ὑπῆιον κῆθαι ᾗμ θάνατον παραδηλοῖ. τοῦτο γὰρ τῆν πεθνεώ-
 „ των εἰ ᾄμα. Αἰά δὲ τ' ἠέρενης τῆρ ἀπάτλω ἠνίξατο. ἐπειδὴ ᾄδ ὅδ
 „ μλν ἴζαπατᾶ, τοῖς δὲ παγχαλέπας ἰδιφέρεε καλάσεις. Αἰά τῶ
 „ ἰσων ᾗ σῶμα δεδηλωκεμ, οὐ θακομλίου καὶ Αἰαφθερομλίου ὁ
 „ θάνατος γίνετα ὅδ τ' ἐλπίδος τοῖς ἔσπομλίουσι καμίζωμ καρ-
 „ ρός. καρρως δὲ τῆς ριωῆτης ἐλπίδος ἢ σωθεία. περλέγει τῶδ
 „ γὰδ, τὰς ἐθμλίας αὐτῶ παρὰ τῆν ληστρησῆμ ἐφείδωμ ἰδιθελάς.
 „ ἔδοτο γὰρ λέγει, περιαθπειου περιατεύσει αὐτὸρ κατὰ πόδας. ὠ-
 „ σαύτως δὲ καὶ τῶ ἁσῆρ τῆρ σιτοφόρου χέρωμ. καὶ τῶ νεφθαλήμ
 „ τῆρ εἰς πλῆθος ἰδιδοσιμ. ἔδοτο ᾄδ ἔφη, σε λεχος ἀναιμλίον ἰδιδι-
 „ δουρ οἱ τῶ γενήμαπ καμθ. ἔτα τῶ ἰωσῆφ ᾗμ φθδνον καὶ τὰς
 „ παντοδαπαῖς ἰδιδείξας ἰδιβελάς, τῆμ θείαρ ὑμνῆ κηδεμονίαν.
 „ δι ἧς ὅδ πεπολεμηκότας νενίηκεμ. σιμετείβη γὰρ φησι μεδῆ κρᾶ-
 „ ζους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἴζελύθη νεύρα βραχίονωμ χερσῶν αὐτῶν
 „ ἴξ χεῖρα διωάσου ἰακώβ. ἐκείθερ ὁ καρχουσαι σε ἰσραήλ παρὰ
 „ θεοῦ τῶ πατρός σου. καὶ ἐβοήθησέμ σοι ὁ θεός ὁ ἐμός, καὶ εὐλόγη-
 „ σέμ ὀε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἀΐωθερ. Ὁ εὐλογίαν γᾶς ἐχρῶσες πάν-
 „ τα, ὀεκεμ εὐλογίας μασῶν καὶ μήτρως εὐλογίας πατρός σου ἢ
 „ μητρός σου, ὑπὲρ ἰσρας ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέωμ μονίωμ, καὶ ἰδι-
 „ θυμίας θινῶν αἰωνίωμ, ἔσονται ἰδι κεφαλῆς ἰωσῆφ, καὶ ἰδι κο-
 „ ρυφῆς ὀμ ἠγῆσαθ ἀδελφῶν. Αἰά πάντων δὲ ζούτων ὑμνησεμ ᾗμ
 „ οἰκτιῶν θεοῦ ὀς καὶ αὐτὸρ κρᾶθονα τῶ πεπολεμηκότος ἀπέφνηεμ
 „ ἀδελφοῦ, καὶ ᾗμ ὑδὸρ ἄμαχομ ἔδειξεμ παρὰ τοσούτων ἀδελφῶν
 „ ἰδιβουλυθέντα. τῶ τῆς δὲ φησι τ' κηδεμονίας τετυχηκας, τῆς
 „ εἰς ὅδ γεννηκότας θεραπείας μασῶν κομμάμλιος. ἔδοτο γοῖ λέ-
 „ γει ἔνεκεμ εὐλογίας μασῶν, καὶ μήτρως θιλογίας πατρός σου ἢ
 „ μητρός σου. μικρόμος αἰουδαῖθ ἔγεγῆνε τῶ πατρός. τὰ δὲ εἰς αὐ-
 „ τὸμ γεννημλίαν κινὰ αὐτῶ τε καὶ τῆς μητρός εἶνοι φησιμ. τῶ τῆς
 „ ᾄδ τῆς κηδεμονίας ἀπίλωσεμ. εἰ μὴ θάτῆμ ἴζῆλθερ ᾗμ θίον,
 „ ἔτα ἐπέυχεται αὐτῶν ποδιφάνειο ὡσε γενέθαι αὐτὸρ παρὰ πα-
 „ σιμ ἐπίσημωμ. ὑπὲρ ἰσρας γὰρ φησιμ ὑπὲρ εὐλογίας ὀρέωμ με-
 „ νίωμ, καὶ ἰδιθυμίας θινῶν αἰωνίωμ, ἔσονται ἰδι κεφαλῆς
 „ ἰωσῆφ

Ἰωσήφ, καὶ ἰδίῳ κρηφῆς ὡς ἠγάπησεν ἀδελφῶν. τὰς δὲ θῆνας ὁ Ἀ-
 κύλας βουνοὺς ἠρμήνισεν. ἐπειδὴ τοίνυν πῶρρον δὲ ὄρωνται καὶ
 οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη. τούτοις παρακλησίως εὐχεται γνώσεσθαι
 αὐτὸν γενέσθαι καὶ πάντων πῶρρον ἀνεστατορ. ὁ δὲ βενιαμὴν λύκου
 ἄρπαγα κέκληκε, δὲ εἰ συμβεβηκὸς παῖδος τῆς οὗτης φυλῆς. διὸ ἐπι-
 ζαγε, εἰ πῶρρον ἔδειται ἢ εἰς εἰσπέρους διαδώσει τρυφῶν, ἐν ᾧ τῆ
 πῶρρον ἢ τῆς δουτέρας συμπολιτικῆς νενικησῆτες ὑστερον ἄρσεν ἀπώλων-
 το, πῶρρον ὀλίγον πῶρρον ἄραν εὐαειρήμων, ἔς οἱ νενικησῆτες οἰκτε-
 ραντες. δοῦναι μὲν αὐτοῖς γυναικας Ἀλφῶν ὁμοῦ ἑσπέρων, ἐπέ-
 ρους δὲ αὐτοῖς ὁμοῦ γαμῶν ἐμνησθῆναι. εἰδέναι γὰρ ἦν ὡς πῶρρον εἰς
 ὁμοῦ διασπῶν ἰσχυρῶν τῶν πῶρρον πῶρρον εἰλυθῶν. λύκου ᾧ
 δὲ κῆλυ ἐλυμῶνερ τῶν ἐκκλησῶν κατὰ τῶν οἴκους εἰσπέρων ὀμῶν,
 ὑστερον τῶν πῶρρον πῶρρον ἰσχυρῶν τῆς οἴκου μὲν διέδοκε, ταῦτα τῶ
 ἰσχυρῶν εἰρηκῶτος, καὶ τῆς οἰκίας τελευτῶν μεμνηκῶτος ὁ συγγρα-
 φεύς ἔφη, καὶ ἰσχυρῶν τῶν πῶρρον ἰδίῳ τῆς κλίνης ἰσχυρῶν, καὶ
 πῶρρον τῶν πῶρρον. Ἀλφῶν δὲ οὗτων τῶν ἰσχυρῶν ἠνίκα
 τῆς ἐλπίδα τῶν ἀνασῶν. εἰ γὰρ πάντ' ἀπασὶ διεφθέρων καὶ μὴ
 εἰς ἑτόρον μετέβαινον βίον, οὐκ αὖ ἔπει, πῶρρον τῶν πῶρρον
 αὐτῶν. ἔπει δὲ καὶ πῶρρον ὁμοῦ ἰσχυρῶν ὁμοῦ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 οὐ δὲ ἀπελάσθη πῶρρον πατόρας σου εἰς εἰρήνη ταφῆς εἰ γῆρας κα-
 λῶν. ἰσχυρῶν δὲ ὁμοῦ πῶρρον ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν διήλε-
 ξεν εἰρηκῶτος, ὅτι δὲ ἐγίγονται οἱ νεκροὶ οὐκ ἀνέγνωπε. ἰσχυρῶν ὁμοῦ
 ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν, οὐκ ἔστι ὁμοῦ, οἰσχυρῶν νεκρῶν ἀλ-
 λὰ ζώντων. αὐτῶν ἢ ἰσχυρῶν εἰς τῶν αἰώνων, ἀμῶν.

τέλος τῶν γενέσεως τῶν ἀπώρων ζητημάτων.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΞΟΔΟΝ.

α. πῶς νοητέον τὸ, χυδαῖοι ἐγείοντο;

Ἰ' x ὡς πινθε νενοήκησιν ὑβριστικῶς αὐτὸ πέ-
θακεν, δηλὰ τὸ πλῆθος δεδήλωκεν. οὕτως
καὶ φησιν, ἠυξήθησαν ὡς κατὰ πάσης ἐμεί-
νης ἐκχεῖσθαι τὴν γῆν. οὕτως καὶ οἱ πῶδες τὸν
ἀκύλων ἠερμίνουσαν· ἴδιον δὲ καὶ τὰ ἐξῆς
δηλοῖ· ἐπλήθυνε καὶ φησιν ἢ γὰρ αὐτοῦς. καὶ
μετ' ὀλίγα καὶ δόπι τὸ αὐτῶν ἔτα πείνουσιν, ὅ-
σοι τὸν πλείους ἐγείοντο, καὶ ἴαχρον σφόδρα.

β. τί ὄσιον, ἐπειδὴ ἐφοβουῶτο αἱ μαῖαι τὸν θεόν, ἐπειθήσαν ἑαυ-
ταῖς οἰκίαις;

τοῦ φαραῶ καλεῖσθαι τὸν λαφείρεται τὰ ἄρῳνα, ἐκείνη δὲ εὐ-
λάβειαν ὑποεργῆσαι τὸ τὸ παιδικονίας οὐκ ἠνέχοντο νόμον. οὗ δὲ
χάειν ὁ θεὸς αὐταῖς ἀμειβόμενος ἀφρονίαν αὐταῖς ἀγαθῶν ἐδω-
ρήσατο.

γ. γόδιον ἔγνω τὴν φαραῶν ἠδυστάτην, ὅτι ἐβραῖον ἦν τὸ παιδίον;

Ἡ πῶδισμὴ ἴδιον δεδήλωκεν· οἱ πῶδες δὴ τὸν ὡς Αἰγύπτιοι κατ'
ἐμείνον τὸν καὶ ὄσιον οὐ πῶδισμὸν ἐμείνοντο, ὑστερον δὲ αὐτῶν ἐβραῖους ἠ-
λάσθησαν τὸν τὸ πῶδισμὸν ἢ ἀπάσαντο νόμον. ὁ δὲ καὶ δὴ ἴερε-
μίου ὁ τῆν ὄσιον ἔφη θεός, ἰδὶσκέφασμαι ἰδὶ πάντας πῶδισμ-
την-

2
καὶ δὲ παρ. 46.

τμημλούς ακροβυσίαν αὐτῶν, ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἰδί τῶν υἱός
 Ἐδὼμ, καὶ τὰ ἔξῃς.

Διαπὶ ἀλλόφυλον γυναικα ἔγημεν ὁ Μωϋσῆς;

δ.

τύπος ἡ δὲ θεοῦ του χειρῶν, ὅς ἔξ ἰουδαίωμ κατὰ σάρκα Βε-
 βλασκηθῆς πλὴν ἔθνωμ ἐκκλησίαν νύμφωμ ἑαυτῶ προσηγέρουσεμ.

τινές φάσιμ ἀφελου ὀφθῆναι τῶν Μωϋσῆ ἐν τῇ βιάτῳ;

ε.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶ χειρίου τῶν ὀφθῆντα δηλαῖ. ὡφθῆ γὰρ φησιμ
 αὐτῶ ἀγγελος κυρίου εἰ φλογί πυρός βάρου. καὶ μετ' ὀλίγα,
 ὡς δὲ εἶδε κύειος ὅπ προσάγει ἰδῆμ, ἐκάλεσα αὐτῶν κύειος ἐκ τῆ
 βιάτου. καὶ πάλιν μετὰ βραχέα, καὶ εἶπε αὐτῶ, ἐγὼ εἰμι ὁ θεός
 Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεός Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεός Ἰακώβ. καὶ ἐν δὴς ἐπίγα-
 γεμ. ἀπέστρεψε δὲ Μωϋσῆς εἰ πρὸς τῶν αὐτοῦ. ἦν λαβῆτο ἄκατα-
 βλέψαι εἰώπομ τῶ θεοῦ, καὶ ἰδί (ωμῆμ) ἰδῶμ εἶδου πλὴν κακωσιμ
 τῶ λαοῦ μου τῶ εἰ Αἴγυπτο, καὶ τῶ κρυαγῆς αὐτῶν ἠκουσα καὶ τὰ
 ἔξῃς. καὶ αὐθις, ἐγὼ εἰμι ὁ ὦν, τὰδε ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, ὁ ὦν
 ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὅλον δὲ τὸ χειρίον δείκνυσι θεοῦ ὄν-
 τα τῶν ὀφθῆντα. κήλικα δὲ αὐτῶν καὶ ἀγγελομ ἵνα γῶμν ὡς ὁ
 ὀφθῆς οὐκ ἔστιμ ὁ θεός καὶ πατήρ. (τίνος γὰρ ἀγγελος ὁ πατήρ;)
 ὁμ' ὁ μονοθεῖς υἱός ὁ μετὰ τῆς βελῆς ἀγγελος. ὁ τῶς ἱεροῖς μα-
 θηταῖς εἰρηκῶς, πάντα ὅσα ἠκουσα παρὰ τῶ πατρός μου δεδῆλα-
 κα ὑμῖν. ὡσαυτῶ δὲ τὸ ἀγγελοσ ὄνομα τέθεικαμ, οὐχ ὑπερυγίαν π-
 νά σημαίνωμ, ὁμ' ἂν τῶ μονοθεοῦς ἐμφαίνωμ εἰ προσωτῶν. οὕτως
 πάλιν αὐτῶ καὶ πλὴν φύσιμ ἢ τῆν Ἰουδαίαν κηρύττει λέγειμ αὐτῶ
 εἰρηκῶναι, ἐγὼ εἰμι ὁ ὦν, καὶ ἐγὼ ὁ θεός Ἀβραάμ ὁ θεός Ἰσαάκ
 ἢ θεός Ἰακώβ, ἄρα μοι ὄνομα αἰώνιομ καὶ μνημόσωμ γενῶμ.
 ταῦτα δὲ ὁ πλὴν δεικῶν οὐσίαν δηλαῖ, καὶ εἰ αἰώνιομ καὶ εἰ αἰδίον
 δείκνυσιμ.

τί δηλαῖ τὸ, πλὴν βιάτου καίεσθαι καὶ μὴ καταφλέγεσθαι;

ς.

πλὴν τῶ θεοῦ δυνάμειμ καὶ φιλανθρωπίαν κηρύττει, ὅπ δὴ φυ-
 γανώσθῃ ὄντα εἰ ἀσβεστομ οὐκ ἀνήλισκε πῦρ. οἱ μοι δὲ ἢ ἔτρα ὄντα
 ἄρα τούτου παρὰ δηλοῦσθαι. ὁ ὅπ ὁ Ἰσραήλ ἔστω Αἴγυπτομ ἐ-
 πιβουλοῦ μολος οὐκ ἀναλροθῆσεται, ὁμ' ἂν κρητῆρομ ἔσαι τῶν ὄ-
 λεμωῶτῶν. καὶ ὡς ὁ μονοθεῖς εἰσινθρωπίος καὶ παρδινικήμ

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ

οικήσεις κηδὺν φυλάξει πλὴ παρθενίαν ἀκήρατον. φασὶ δὲ πηθεῖν εἰ
βάτω φανῆναι τὸν θεόν, καὶ οὐκ εἰ δύνῃ φυτῶ, Δὲ εἰ μὴ δυνά-
σαι πᾶσα ἐκ βάτου γλυφῆσαι θεόν. εἰκὸς γὰρ ἡμεῖς ἰουδαίους καὶ τῶ-
το πολῆσαι, εἴ πορ εἰ δύνῃ ὡφθῆ φυτῶ.

2. Διαπὶ πρεσβύτην ὁ μαυσις εἰ ὑπόδημα λύσει;

τινὲς φασὶν ἵνα τὰς βιωτικὰς ἀφῆρίτη μερίμνας τὰς τῶν θνη-
τῶν βίῳ ζωεζονθμένας. νεκρὰ γὰρ τῆν ἑποδημάτων τὰ δέγματα.
τινὲς δὲ ἵνα γυμνοῖς φασὶν τοῖς ποσὶν ἀγίαση πλὴ γῆρ. ἔγω δὲ οὐ-
δέ τορον τούτων προσιέμαι. πρῶτος μὲν γὰρ οἰδέπω οὐτε ἀρχιερέδης
οὐτε πρῶτης ἐκ χειροτόνησ. ἔπειτα δὲ τῶ θεοῦ τὸν τόπον καθε-
ρῶσθαι, καὶ τούτου χάρις ἀγιορ ὀνομάσθαι, πρὸς τὸν οἶμα λέ-
γειν μαυσιὰ τοῖς ποσὶν ἀγίασθαι τὸν τόπον. δύο τοίνυν ἡρώματι
Δὲ τούτου δηλοῦσθαι, πρῶτον μὲν γὰρ εὐλαβέσθαι αὐτὸν τῶνθε
τῶν λόγων καθεσίσησιν, ὡσεὶ μὲν θεοῦ τῆν προσεπορμῶν ἀκούσθαι,
ἔπειτα προσηθεῖσθαι, πῶς χρὴ τῶν ἱερέας εἰ τῆ σινητῆ λειτουργεῖν.
γυμνοῖς γὰρ καὶ εἶνοι ποσὶ τὰς λειτουργίας ἐπιτέλωσθαι τὰς θείας.

3. προσηθεῖν ὁ θεός τῷ φαραῶ τὸ δουσαειδὲς, τί δή ὥστε μὴ ἕξαρ-
χῆς αὐτὸν ἐκόλασεν;

» ὅτι προσηθεῖν δεδήλωκεν, οἶδα γὰρ φησὶν ὅτι οὐ προσιέται ὑμᾶς
» φαραῶ βασιλδὸς Αἰγυπτοῦ, εἰ μὴ μὲν χεῖρὸς κραταυῆς. καὶ ἐκτε-
» νας πλὴν χεῖρα πατάξω τῶν Αἰγυπτίων. δὴ ὅμως ἀγαθὸς ὦρ καὶ
Φιλάνθρωπος κολάζειν ἐκ μόνης προγνώσεως οὐκ ἀέχεται.
δὴ ἀναμμένα τῆν πρῶτάτων εἰπέσθαι, ὅ δεικνυσθαι ἅπανσι τῆς
πρωείας εἰ δίκαιον, δὴ ὡσεὶ καὶ πρῶτον διουλοπερον εἰ τῆρ ἐμείνα
γυμνωθῆναι πονηρίαν τῶνθε τὸν θεόν ἀπηνῆ ὀνομασθῆναι. εἰ γὰρ πρὸ τῷ
ἐλέγχων ἐκόλασεν, ἔδοξε αὐτὸν καὶ ὡμὸς εἶναι καὶ ἀδίκος, νυνὶ δὲ
καὶ τῶ θεοῦ εἰ μακρόθυμον δεδεικται, καὶ εἶναι ὅ δυνάστες καὶ
σηεῶδδὸς ἐλήλεσται.

3. Διαπὶ πρῶτον σημεῖον δέδωκεν τῷ ῥάβδου τὴν εἰς ὄφιν μετα-
βολίω;

ἔπειδὴ λογικῆς ὁ φαραῶ φύσεως ὦρ ὡμόπτι κατὰ τῷ ἔβρω-
ωμ ἐχρήσατο, καὶ εἰ θροειδὲς θροειδὲς ἀπέφηνε, πλὴν ῥάβδου δὲ ἦς
αὐτὸν

αὐτὸν ἔμασίπασσιν, εἰς ὅσον μεταβληθῆναι προσέταξεν. εἰς ἔλεγ-
χον μὲν τῷ ἐκένου θηρωδίας, ἔμφασιν δὲ τῷ δυσμενείας· καὶ γὰρ
τῆ τῷ ὄφραως ἀρεῖ καὶ ἔσσο προσέθεικται· ἔχθρα δὲ ἔσσο αἰαμέθου
σὺ καὶ ἀναμέσθου τῷ γυναικίως, καὶ τὰ ἔξῃς.

ἢ λέπρωσις τῷ χερσὶ πὶ δηλαῖς;

Ἐν εὐσεβείᾳ φαφῆρ δὲ γένος τῷ ἱακῶβ εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰσε-
λήλυθε, δὴ ἐκεί τῷ Αἴγυπτιῶν μετέμαθε τὴν ἀσέβειαν· τῷ ἐ-
κένου δὲ δουλείας ἀπαλλαγῆναι, τῷ τῷ ὄφρα ἐπίγινω θεὸν· δεδή-
λωκεν τοῖσι Δὲ τῷ δηλοῦσας τῷ χερσὶ, τὴν λέπρωσιν αὐτῶν
καὶ τὴν κῆρασιν. πρὸς δὲ τοῖσι καὶ ἔτορον ὁ δεσπότης ἀκινόμε-
θεός. ἐπειδὴ γὰρ ἡμετέρου πρὸς τῷ λέπρωσιν πιδεῖναι νόμον
ἀκῆρατους τοῖσι πρὸς αὐτοῖσι, οὐδὲν δὲ τῷ ἀκυσίῳ ἀκῆ-
ρατον. ἔτορα δὲ ἔσσο τούτων οἰκονομῶν τοῖσι ἐχρήσθη τοῖσι νόμοις,
ἀπὸρ ἐκένουσι γυνόμνοι τοῖσι χερσὶ σὺ θεῷ φάναι δηλωσ-
μεν. ἐλέπρωσε τῷ νομοδότης τῷ χερσὶ τὰ τέλεια παιδὶ θυμέ-
νους διδάσκων ὡς οὐδὲν τῷ τοῖσι ἀκῆραται ἢ τὰ θαύματα
ἐκείνα ἐργασαμένη δεξιὰ λεπτὰ πρὸς τὸν γυνόμνη ταῖσι θεοσι-
μείας ὑπερέχουσιν, καὶ τὰ σοφία μετέβαλεν, ἔσσο δὲ καὶ τῷ νο-
μοδότη τὴν παιδὶ θυμὸν μὴ μέγα φονεῖν, δὴ εἶδεναι τὴν φύσιν τῷ λε-
πρωθείσις αἰαμμησιόμνησιν δεξιῶν.

Ἴ πουργῶ κεχημένῳ μαῦσῃ τῷ ὄφρα ὁ κύριος, πὶ δὴ ὅτι 1α.
ἰχνοφονοῦ αὐτὸν διέπλασε καὶ βραδύγλωσσον;

Ἐπειδὴ ἔσσο μάλλον τὴν δυνάμει ἐδείκνυ τὴν θείαν. ὡσπερ ἔσσο
ἀλιείας καὶ πλοῦτας καὶ στυτοτόμους κήρυκας ἀληθείας καὶ
διδασιάλους εὐσεβείας ἐχεροτόνησιν, οὕτω Δὲ φωνῆς ἀσθενοῦς καὶ
γλώσσης βραδείας κατῆχονε τῷ Αἴγυπτιοῦ σοφούς.

Τὸ, ἐγὼ σιληρωδὶ τὴν κερδίαν φαφαῶ πῶς νοητέον; 1β.

μάλα ἔσσο τῷ θεῷ μετὰ τὴν πρὸ τῷ ἀπειθεῖν πανω-
λεθείην ἐπαγαγῆναι, δὴ ἀφράσφ κεχημῆσις μακροθυμία με-
τείαις αὐτῷ παιδείας ἐπιγαλῆναι. ταῦτα δὲ αὐτίτων ἐποίησεν τὴν ἐ-
κένου κερδίαν. οἰόμενος γὰρ μὴ δυνάσθαι τῷ θεῷ μείζουσι χη-
σαδα πμωείαις, τῷ μετεῖναι κεπεφένει μασίγην, καὶ ὅτι τῷ

οὕτως ἔχει, ἢ ἰσοεῖα διδάσκει. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν δειῶν ἀκούσας
 ῥημάτων, ἕξαπὸς φάσιν τὸ λαόμυ, ἵνα μοι λαβδύθωσι εἰ τῆ ἐρη-
 μῶ, ἕξα λαβδύρ ἔφη· ὡς ὅστις ὁ κύριος· οὐκ εἰσακούσομαι τὸ φῶ-
 νῆς αὐτῶ, οὐκ ὄψα ἴδω κύριον, καὶ τὸν Ἰσραήλ ἐκ ἕξαπὸς φάσιν. ἔπει-
 τα δὲ τὸ ῥάβδου μεταβληθείσης εἰς ὄψιν φησὶν ἢ δειῶν γραφή. Ὁ
 κερδισμὸς ἢ κερδία φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσέκουσεν αὐτῶν, κερδία πῶρ
 ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος. καὶ ἐν δὲ ἐπαγγελίᾳ· εἴπερ δὲ κύριος πρὸς
 μαῦσιν, βεβάρηται ἢ κερδία φαραῶ τῶ μὴ ἕξαπὸς εἶλαι τὸν λα-
 ὸν. ἀμφότερα δὲ σημαίνει εἰ τὸ γνώμης αὐθαρέτου. καὶ εἰ κερ-
 δισμὸς ἢ κερδία φαραῶ, καὶ εἰ βεβάρηται ἢ κερδία φαραῶ. βα-
 ρυνέται μὲν γὰρ κερδία ἕξαπὸς τῆς κερδίας κερδία κερδία, καὶ ὅσον σα-
 φῶς ἢ μᾶς ὁ μακαρίου διδάσκει δαβίδ· αἱ αἰομίαι μου ὑπὸ ῥῆσαν
 πῶν κεφαλῆν μου, ὡσεὶ φοβέου βαρὺ ἐβαρυνθήσων ἐπὶ ἐμέ. καὶ ὁ
 χαλαρίας πῶν αἰομίαι ἐδείξατο μόλιβδου τάλαντον εἰ τῶν σῶ-
 ματι φέρουσιν. ἢ δὲ γὰρ ἀπὸ νοῖα χρωμῆν κερδία λέγει ὡς αἰ-
 δισταμῆν τῶν δεσπότη χειρῶ, καὶ νικῶν αὐτῶ νεανιδουμῆν πῶν δι-
 ναμῶν. ἢ γὰρ εἰσεβῆς ἕξαπὸς τῆς κερδία πῶν κερδία κερδία πα-
 ραίνεσιν, πῶν λέγουσιν. ἕξαπὸς τῆς κερδία κερδία καὶ ἰκέρδιστον αὐ-
 τῶν. ἢ δὲ γὰρ ἀπὸ τῶν κερδία καὶ οἰονεὶ λιθίνη σκληρυνέται. ὅστις ὁ τῶν ὁ-
 λων θεός. Ἄλλὰ τῶν κερδία τῆς ἱερεῖα πῶν τῶν ἱουδαίων ἔφη· καὶ
 ἐκαστὸς πῶν κερδία πῶν λιθίνω ἕξαπὸς αὐτῶν. διὰ τῶν ὅσων καὶ ὁ
 μακαρίου μαῦσιν πῶν ἐπὶ νοῖα κερδία πῶν φαραῶ καὶ
 τῶν αἰγυπίων, εἴρηκε· κερδία πῶν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. καὶ πῶ-
 λιν ἐδύσων ὡσεὶ μόλιβδος εἰ ὕδατι σφοδρῶ. ἐπειδὴ ὁ ἐβάρυνεν
 αὐτῶν πῶν κερδία, ἐδύσων ὡσεὶ μόλιβδος. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐσκλη-
 ρυνεν, κερδία πῶν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. ὅπιν δὲ ἢ ἀπὸ τῶν κερ-
 δία, καὶ ἢ σκληρότης ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν γίνεται, μάρτυς ὁ θεός
 ἀπὸ σολῶς λέγει· ἀγνοῶν ὅπιν τὸ χρῆσιν τῶν θεοῦ εἰς μετάνοιαν ὅ-
 ἄγει· κερδία δὲ πῶν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον κερδία, δε-
 σαυρίζεις σε αὐτῶ ὄργην εἰ ἡμέρα ὄργης καὶ ἀπὸ κερδία λυμῶς καὶ δι-
 καιουρίας τῶν θεοῦ, ὅς ἀπὸ δώσει ἐκαστῶ κερδία τὰ ἔργα αὐτῶ. πρὸς
 δὲ τούτοις καὶ κερδία σκοπιεῖον ὡσεὶ φύσει τῶν κερδία ἢ ὁ φαραῶ, οὐκ
 ἀπὸ αὐτῶ πῶν γνώμῶν εἰ ἡλλαξεν. νῦν δὲ ὄρω μὲν ἕξαπὸς μὲν τὸ πει-
 δείας αὐτῶν μαλατῶ μὲν, ἕξαπὸς δὲ τὸ μακροθυμίας σκληρυνό-
 μων· παιδὸν μὲν γὰρ ἢν πῶν τῶν νομοθέτων· πρὸς ὅσων κερδία
 πῶν ἐμὸν λέγει. καὶ πῶν ὁ κύριος δικαίος, ἐγὼ καὶ ὁ λαός
 μου ἀσεβῆς, τὸ δὲ πειδείας τῶν κερδία ἐβαρυνέτο, καὶ τοῖς πει-
 δείας τοῖς δειῶν ἀπέλεγε, καὶ τὸ μὲν κερδία ἐπενεθείσης
 ἐμ Αἰ-

ἐν Αἴγυπῷ θύσαι προσέταξε τῷ θεῷ, τὸ θεοτάτης μαυσιέως ἐ-
 ρηκίτος μὴ θιώσθαι ἄλλο ἄρα ἔσθαι ἔσθαι Αἴγυπῶν. καὶ γὰρ ὕψος ἔ-
 καινῶν φησὶ θεοποιῶν μὲν Αἴγυπῶν, καὶ καταλύσοντες ἡμᾶς ἄλλο-
 κτένοσιν, ἐπὶ ἑξῆς εἰς τὴν ἔρημον ἀπελθεῖν καὶ τὰς θυσίας ἐ-
 πιπέλει. ἰδί τούτοις τὴν προφήτην προσευξαμένου, καὶ τὴν κηνο-
 μίαν ἄλλο φησὶν φροῦδον, ἐβάρυνε φησὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ
 ἰδί τὴν τῆς καρδίας, καὶ ἐκ ἠθέλησεν ἰστασθῆναι τὸν λαόν. ἔσθαι
 καὶ ἰδί τὴν λαοῦ γέννηται τῶν κτηνῶν· εἶδε γὰρ φησὶ φαραῶν,
 ὅπου οὐκ ἐπελύθησαν ἄλλο πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἡγῶν ἰσραὴλ οὐ-
 δὲν, ἢ ἐβαρυνθῆναι ἢ καρδίαν φαραῶν, ἢ οὐκ ἰστασθῆναι τὸν λαόν.
 εἰ τῶν αἰσίων δειξάς τὴν γνώμης ἀνταίρετον, ἢ δειξάς ὅπως
 αὐτοῖς ἐπινέχθη τῶν φλυκτενῶν τὴν πάθος, ἢ ὅτι καὶ τοῖς φαρμά-
 κους ἢ νόθους ἐπέσημε. ὅτι οὐκ ἠδυνάσθη οἱ φαρμακοὶ εἶναι εἰσάγει
 μαυσιῆ. ἄλλο τὰ ἔλκην ἠγύοντο γὰρ καὶ ἀσθμῶν, καὶ σφίσιρ αὐ-
 ρὶς μὴ θιώσθαι οἱ ἐπαμύναται, ἐπίγαγε καὶ ἐσιλήρωσε κύριος τὴν
 καρδίαν φαραῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκονσιν αὐτῶν κατὰ σωτάξερ αὐ-
 τοῖς κύριος. ὅ μετ' ὀλίγα πρὸς αὐτὸν ἔφη τὸν φαραῶν· ἔνεκεν τῶν
 διεπρήθης ἵνα εἰδείξωμαι εἰ σοὶ τὴν θιώσθαι μου, καὶ ὅπως
 ἀγγέλι· δι' ὄνομά μου, εἰ πάσῃ τῇ γῆ. καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγα,
 ταῦτα ἔφη· ἰδὼν γὰρ φησὶ φαραῶν ὅτι πᾶσαι αὐτοῦ οὐεὶς καὶ ἢ
 χάλαζα καὶ αἰφωναί, καὶ προσέθετο φαραῶν τῶ ἀμαρτάνειν ἢ
 ἐβάρυνε τὴν καρδίαν αὐτῆς, καὶ τῶν θεραπῶντων αὐτῆς, ἢ ἐσιλή-
 ρωσε τὴν καρδίαν φαραῶν, καὶ οὐκ ἰστασθῆναι ἔσθαι ἡγῶν ἰσραὴλ,
 κατὰ πρὸ ἐλάλησε κύριος τῷ μαυσιῆ, τὴν κατὰ πρὸ ἐλάλησε, τὴν
 πρὸ γνωστὴν τῷ θεῷ δηλοῖ, ἀντὶ τῶ οὐδὲν τούτων ἠγνόησεν ὁ τῶν ὀ-
 λων θεός, ἢ ἰστασθῆναι πρὸς ἑρμῆ. ταῦτα δὲ πάντα διεξῆλθον
 δεῖξαι βουλέμενος ὡς οὐτε φύσεως ἢ ὁ φαραῶν φωνῆς, ἔπει ὁ δε-
 σπότης θεὸς σκληρὰν αὐτῆς καὶ ἀντίτυπον τὴν γνώμην εἰργάσατο.
 ὁ γὰρ νῦν μὲν εἰς ἔσθαι ἔσθαι, νῦν δὲ εἰς ἔσθαι, δεῖκνυσι τὴν γνώ-
 μης ἀνταίρετον. ἵνα δὲ καὶ ἐκ πνοῦς δι' ἀμολιβαλλόμενον ἀλά-
 σω μὲν, ὁ ἥλιος τῆ τῶ θερμῆς εὐργεῖα τὸν μὲν κερὸν ὑγραίνει, τὸν δὲ
 πλὴν ξηραίνει, καὶ τὸν μὲν μαλάττει, τὸν δὲ σκληρῶναι. ὡσαυτε γί-
 νω αὐτοῦ τῆ εἰργεῖα τῆ μετὰ τὰ εἰσάγει παρὰ, οὕτω τῆ τῷ θεῷ τῶ
 ὄλων μακροθυμία, οἱ μὲν ἀφέλειαν οἱ δὲ βλάβην καρποῦται.
 Ὅσοι μὲν μαλάττονται, οἱ δὲ σκληρῶνται. ἔσθαι ἢ ὁ κύριος οἱ τοῖς
 ἱεροῖς ἐναγγελίοις δεδηλοῦνται εἰς κτίμα γὰρ φησὶν ἔσθαι εἰς τὸν
 κόσμον ἔσθαι ἢ ἄλλο, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέ-
 ποντες τυφλοὶ γίνωνται. ἔσθαι δὲ οὐ τῷ δεσπότης δηλοῖ τὸν σκόπον.

θηρώδεια χρυσάμενον γνώμη ταῖς παντοδαπαῖς πτωχείαις ὑπέ-
 βαλερ ὁ θεός, πάντας ὡς ἐπίπαμ διδάσκαμ ἀθερώτους, ὡς αὐτὸς
 ἰδύνα τῶν κτίσιν· καὶ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπαμυνεὶ δικαίως· κο-
 λάζει δὲ τοὺς ἀδικουῦντας ἐν δίκῃ. ὅσο γὰρ καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη τὸν
 φαραώ, ἔνεκεμ κύττα διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τῶν ἰσχυ-
 ρου, ἢ ὅπως Διὰγγέλη δ' ὄνομά μου ἐπίπαισιν τῆ γῆ, ὅτι πάντο-
 τε διέσφαμε τῆν πεπεσγμένων ἢ μνήμη, μάστιγος ἢ ράκη ἢ πόρνη
 εἰποῦσα τοῖς κατασιόχοις, ὅτι ὁ φόβος ὑμῶν ἐπέτισεμ ἐφ' ἡμᾶς,
 ἠκούσα μὲν γὰρ ὅτι κατέβηκαί σε κύριος ὁ θεός ὑμῶν τῶν ἐρυθράμ
 θαλάσσαν πρὸ προσώπου ὑμῶν· μαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἄγγελοι
 πορρωτέρω τῶν κίβωτον θεασάμενοι καὶ βοήθητες, οὐαὶ ἡμῶν,
 οὗτος ὁ θεός ὁ πατάρχεας τῶν Αἰγυπτῶν.

† Vide-
tur va-
care.

Διατὶ δὲ σωεχρήσεμ ὁ θεός ταῦτα παθεῖν τὸν λαόν;

γγ.

ἵνα μὴ μόνον τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ τοὺς ἐμείνων μισήσῃσι θεοῦς,
 ὡς ποιῶντα παρ' αὐτῶν πεπονθότες· καὶ ἵνα (ὡς τὸν ὄρα) ὑπακίσασιν
 καλῶμένοι. εἰ γὰρ καὶ τούτων γεννημένων ἀνεμνήσθησιν τ' ἐν
 Αἰγυπτῶ τρυφῆς, καὶ ἐμὲ μάλιστα ἐπειράθησαν ἀναστρέψαι, ὡς αὐ-
 τὸν ἐπίσειε καταλιπεῖν τῶν Αἰγυπτῶν μηδὲν πεπονθότες διφόνος

Διατὶ ἠβουλήθη ὁ ἀφελος ἀνελεῖν τὸν μαῦσιν;

ιδ.

Ἡ γυνὴ μὲν ἐτόπασεμ εἶς τὸ θάτερον τῆν παιδίωμ μὴ πῶδιτμη-
 θῆναι κατὰ τὸν τῆν Ἑβραίων νόμον· παρὰ τὴν γυνῶν αὐτῶν τὴν
 πόρνημ περὸ σκηνόχου. πινὲς δὲ φασίμ, ἐπειδὴ πεμφθεὶς ἐπ' ἑ-
 λθουθεία τῆν ὁμοφύλων κρινόντων εἶχεμ τὸ ὄδον τὸν ὁμόζυγα· ἔς
 ἐχρήμ σωειθεῖν ὅτι πείθει τὸν κηδεστὴν βουλόμενος ὡς οὐ κατα-
 φρονήσει τὸ γυναικὸς, εἰ δὲ ἐτόραν αὐτῆς προστιμήσει, λαβῆμ αὐτῆν
 ἵνα γινάσθῃ, ἢ μὴ οὐ καταφρονητικῶς Δι' αἰσῶν τῶν θεῶν προσάγμα-
 π. αὐτῆκα γυνὴ λαβῶν τῶν ἀφορμῆν τῶ ἀγγέλου τῶν αὐτῆν πρὸς
 τοὺς οἰκίους ἀναστρέψαι προσέταξε. καὶ ὅτι τὸ τὸ ὄδον ἀληθὲς ἢ ἰ-
 σοεῖα διδάσκει. μετὰ τῆν ἔξοδον τῆν εἰς Αἰγυπτῶν, εἰς βάντων αὐ-
 τῶν τῆν ἐρυθράμ θαλάσσαν, καὶ εἰς τ' σίναιον παραγίνεσθ' ὄρος,
 ἀφίκατο σὺ τῆ γυναικὶ πρὸς αὐτὸν ὁ κηδεστὴς, λέγει δὲ οὕτως ἢ ἰ-
 σοεῖα ἔλαβεν δὲ ἰοθῶρ ὁ γαμβρὸς μαῦσιν Σεπφόραμ τῶν γυναικῶν
 μαῦσιν, μετὰ τῆν ἀφείσιν αὐτῆς, ἢ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς, καὶ ἢ λαθε-
 τὰ μαῦσιν εἰς τῶν ἐρημῶν. τοιοῦτοι δὲ ἴσῃσι ἢ κατασιδιάζωμ ὁ ἀγ-
 γελος εἰσεθε τῶν ἑομφαίαν γυμνήμ. ἐπειδὴ τῆ ὁ μέγας μαῦσιν

ἔδειξε τὸν φαραῶ. καὶ πολλὰ κίς ἔδωκε δέον ἐδήλωσε μὴ νῦν μὲν
 » λέγω, ἵνα εἰ μὴ ἐγὼ ὅτι πορεύομαι πρὸς φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου·
 » νῦν, πωλείσθαι ἄλλοις διωάμιον ὃν ἔβαλεσε λέως. καὶ πάλιν,
 » ἰσχυρόφωτος καὶ βραδύγλωστος εἰ μὴ ἐγὼ. ἀπελείψω τὴν μαρτίαν
 ὁ ἄγγελος φόβῳ φόβου ἰσχυρῶν τῶν μείζονι τὸν ἐλάττω· με-
 νονονχὶ λέγω ἄλλοις τὸ γυμνωμένης ῥομφαίας, εἰ τὸν φαραῶ δέ-
 δδικας, μᾶλλον δέσεις ἐμὲ τὸν καὶ ἀοράτως ὅτι πῦρ πλῆρη δυνάμει
 διωάμιον.

18. τί ὄσι, καὶ εἰ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς;

Διδάσκει πόσης τιμῆς ἢ διμυρίας αὐτὸν ἠξίωσαν. ὁ γὰρ πῶς πα-
 τεράρχους οὐκ ἐδήλωσε ὄνομα, ἔδωκε αὐτῷ δὴ ληρ ἐποίησαν. ἔφη
 » γὰρ πρὸς αὐτὸν, ἐγὼ εἰ μὴ ὁ ἄρ. ἔδωκε δὲ παρ' ἐβραίοις ἄφραστο ὀ-
 νομάζεται. ἀπείρηται γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔδωκε ἄλλοις τὸ γλώττης πρὸς-
 φέρειν. γράφεται δὲ ἄλλοις τὸ τῆν πατέρων σοφίαν. διὸ περὶ ἄ-
 γραμμοῦ αὐτὸ λέγει, ἔδωκε καὶ τῶν πάλιν ἐπεγέγραπτο τῶν
 χρυσῶν, ὁ τῶν μετόπισθεν ἀρχιερέως ἐπέπετο τῆν πένια τὴν κεφαλῆς
 πρὸς δεσμοῦ μλιον. καὶ λυσιμ δὲ αὐτὸν σαμαρεῖται μὲν ἰαβέ, ἰου-
 δαῖοι δὲ ἰά.

15. τί δὴ ὡπε τὸ ἄρῶν γυναικός, οὐ τὸν πατέρα μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὴν ἀδελφὴν δὴ ληρ ἡμῶν περὶ κερ;

τῆς βασιλικῆς καὶ τῆς ἱερατικῆς φυλῆς τὴν ἐπιμίξιαν διδά-
 σκει. ὁ γὰρ ναασὼν υἱὸς τῆς Ἀμναδὴμ τῆς Ἀράμ. ὁ δὲ Ἀράμ τῆς φα-
 ρῆς τῆς ἰούδα. αὐτὸς δὲ ὁ ναασὼν φύλαρχος τῆς ἰούδα ἐκ τῆς
 τέταρτης συγγείας. ἰὸν μάλιστα τὸν ναασὼν τῆς βασιλικῆς καὶ τῆς ἱερατικῆς
 φυλῆς τὴν ἐπιμίξιαν ἐδίδαξε. ἀλλὰ δεικνύς ὡς ὁ δεσπότης χει-
 σὸς ἔξ ἀφοπτόρων ἐβλάστησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
 ἀνθρώπων χρηματίσας.

17. πῶς ἐγένετο τῆς Ἀράμ θεός ὁ μαῦσῆς;

εἴπωρ ὁ θεὸς προσέταξεν τῶν μαῦσῆ, οὕτως ὁ μαῦσῆς τῶν Ἀ-
 ράμ. διὸ δὴ καὶ περὶ τῆς ὁ Ἀράμ πρὸς γαβὴν τῆς μαῦσου.

11. τί δὴ πεπε σιωχόρησε ὁ θεὸς τοῖς φαρμάκους ταῦτα δρᾶ-
 σει τῶν μαῦσῆ;

εἰσὶ πνες καὶ νῦν τῆν δυνατεῖα συζώντων οἱ φασὶ ζητεῖα τε-
 θαυματουργικῶναι ἢρ θαυμάσιον μαῦσῆρ. τέττε χάειρ ὁ θεός
 εἰδὲ δεικνῶ τοῖς φαρμάκοις εἴα φράσαι, ἵνα δειχῆ ἡ διάφορον
 μετέβαλλον μὲν γὰρ καὶ αὐτοὶ τὰς ῥάβδους εἰς ὄφεις. ὁμ' ἢ μα-
 ῦσέως ῥάβδος τὰς ἐμένων κατέπερ. καὶ μετέβαλλον εἰς αἷμα ἔ-
 ὕδωρ κακῆνοι, ὁμ' εἰς πῆρ προτῶν ἐπαναγαγῆρ ἔ ὕδωρ οὐκ ἴ-
 σχυρον φύσιρ. καὶ εὐδὲ βατράχους ἐζήγαγον, οὐ μὴρ καὶ ἀπαλλά-
 ξαι αὐτῶν τὰς τῆν Αἰγυπτῶν ἠδωνήθησαν οἰκίας. καὶ εἰς μὲν ἔ-
 παιδεύειρ εὐδὲ Αἰγυπτῶν, καὶ τοῖς φαρμάκοις εἰδὲ γῆρ εἰδὲ δυν-
 εἰς δὲ ἔ πάειρ πλὴν πτωεῖαν οὐκίπ. ἐπειδὴ γὰρ εὐδὲ θεοῦ κολ-
 λαζόμλιος τῆν Αἰγυπτῶν ὁ βασιλὸς οὐκ ἠρεκίτῶ τὰς θεηλάτοις
 πληγαῖς, ὁμ' ἀ καὶ τοῖς φαρμάκοις αἰξίρ πῆρ πτωεῖαν ἐμέλθ-
 σερ. καὶ εὐδὲ τούτων αὐτῶν ἐκλάζεμ ὁ θεός, μονονουχὶ λέγειρ, ἐ-
 παιδὴ τῶρ πη κολαζόμλιος ἔ εὐδὲ τῆν εὐδὲ θεραπώντων παιδεύω-
 καὶ εὐδὲ τῆν σῶρ σε κολάζω. ἰδῶρ δὲ πλέορ αὐτῶρ σκληρωόμλιον,
 ἐκώλυσε πῆρ εἰέργειαν ἐμένων, καὶ ἔ μείζον ζῶορ ἐζαγαγόντες
 ἢρ βάρβαρον, ἢρ σνίπτα ἢρ μικρότατον ἐζαγαγῆρ οὐκ ἴσχυρον,
 ὁμ' ἀ δάκτυλον θεοῦ πλὴν πληγῆρ προσηπῶρ εὐδὲ. τὰς μὲν φλυ-
 κτενας καὶ τοῖς ἐμένων ἐπνεγνερ σώμασιρ, ἵνα ἔ αὐτοὶ μάθωσι
 καὶ ὁ ἀνόνθς αὐτῶν βασιλὸς, ὡς οὐ μόνον ἐπέχειρ οὐ δυνάνται
 τὰς θεηλάτους πληγῶν, ὁμ' ἀ ἔ αὐτοὶ συνπωρουῶται τοῖς ἄλ-
 λοις. ἀναδείας ῥίνω ἔ λέγειρ μαγγανεία πνὶ τεθαυματουργι-
 κῶναι ἢρ μαῦσῆρ, τῆν μάγισρ βοώντων ὅπθ θείας λῶ δυνάμεως τὰ
 σημεῖα. εἰ γὰρ φαντασία λῶ ἔ παρ' αὐτῶ δυνάμλιον, ἔδει κἀκείνους
 φαντάσαι καὶ ἢρ ὁμότεχον διελέγει, νῦν δὲ εὐδὲ εὐδὲ θεοῦ
 δάκτυλος θεοῦ ἐστὶ εὐδὲ.

τί δὴ ἦρε, πῶρ τῶ αὐτῶ τῶ τῶ ὕδατος ἐπιγαγε πληγῶν, 13.

πῶρ ἐπειδὴ μέγα ἐφρένοω ἰδὲ εὐδὲ φταμῶ, καὶ ἢρ θεοῦ
 εὐδὲ εὐδὲ μολορ πλὴν τῆν νεφῶρ αὐτοῖς παρέχοντα χρεῖαν. ἐπειτα
 καὶ εὐδὲ τὰ βρέφη τῆν ἰουδαίων εἰς εὐδὲ παρασιμφέντα με-
 ταβληθείς γὰρ εἰς αἷμα, τῶ γελουμένης κατηρεῖ παιδοκτονίας.
 τέττε χάειρ καὶ εὐδὲ βατράχους ἀνέβλυσε τὰ ὕδατα αὐτῶ τῆν εἰ ἐ-
 κείνοις ἀπνιγίτων ἀναδεδέντας παιδῶν. μιμῆται γὰρ πῶρ
 τὰ βρέφη εὐδὲ βατράχους βαδίζοντα. μηδὲ πῶ γὰρ τοῖς ποσὶ μόν-
 νοις κακῆναι δυνάμλια, τὰς χερσῶν ἐπαμῶναι πῆρ τῆν πῶ δῶρ
 ἀδένειαν. πῶρ εὐδὲ εὐδὲ ἐν τῆν βατράχων ἢ γῆ. ἐπειδὴ πῶρ εὐδὲ

ὧν καὶ ἐσάπησεν τῆν λίγυ πῖωρ οἱ μύρωτες ἐν τῷ παμώλῃσ πονηρίας.

τί ὄλοντο ὕδωρ εἰς αἷμα μετεβλήθη, πῶς ἐπίνθησεν οἱ ἐπασιδοὶ τῆν λίγυ πῖωρ ταῖς φαρμακίαις αὐτῶ ὡσώτως;

Ἐπέλαξερ αὐτοῖς καὶ ἡ θάλασσα, διὸ ὄτ' ἀμωρ ὕδωρ εἰς αἷμα μετεβλήθη ὄλον. ἠδὴ ὡς το ζῖνω μετακίμῃσιν θαλάσσιον ὕδωρ εἰς τὰ βασίλεια, καὶ μεταβαλέμ εἰς πῶ τῶ αἵματος χροια. τῶ θεοῦ δηλονότι συγχρωσώτος εἰδὴ γὰρ δι' αὐτὸ εἰρήνη μὴ χρείας. ἐπισημάνασθαι μὲν καὶ ἴδωρ δ' εἶ, ὡς τῶν βασιλέων ἐν τῆν ὕδατων ἰσθῆτα, τῶν δὲ συνίπας ἐν τῶ χρωματός, τῆρ δὲ κυνόμεναι ὄδερ ἠδελήσερ, ἵνα μάθωσιρ ὡς ἔαδωρ τῶ θεῷ καὶ δίχα γῆς ἢ δίχα ὕδατων παρὰ γερ ἄ βούλεται. τῆτε χάερ καὶ περὶ λέγει τὰς πωμασίας, ἵνα μὴ ἄρ' ταυζομάτῃ τῶ τα συμβαίνῃσιν τῶ παρὰ θεοῖσιν, ὁμῶς γνώσι θεηλάτῃσιν εἶναι πηλάσ.

κα. τί δή πτε μέλλωρ ἐπιφέρῃσιν τῶ χάλαζαν παρηγγύησιν αὐτοῖς εἰς τῶν οἴκους τὰ κτήνη σωμαζαγῆρ;

φιλάθροπος ὡρ ὁ δεσπότης, ἐλέω τὰς πιφροσίας κεράνησιν. ὁμῶς καὶ ἠδὲ πῶς ἀξίους φειδῶς ἴδωρ ἔρ καὶ ἡ θεία διδασκίαι
 » γρηφῆ· φοβούμῃσιν γρηφῆσιν δι' ἔρημα κυεῖον τῆν δεραπώντων
 » φαραῶ, σιμῆραζεν τὰ κτήνη αὐτῶ εἰς τῶν οἴκους· ὅς δὲ οὐ περὶ
 » χερ τῆ θλανοῖα εἰς δι' ἔρημα κυεῖον, ἀφῆκε τὰ κτήνη εἰς τοῖς παιδεί-
 » οῖς. πῶ δὲ χάλαζαν ὅ τῶν σιμῆσιν αὐτοῖς ἐπενήνοχερ, δεκνὸς
 ὡς αὐτὸς ἴδῃ τῆν σοιχέωρ ἀπάντων δεσπότης. ἐπειδὴ γὰρ καὶ λί-
 γυ πῖωρ καὶ ἔμνηες εἰόμεζορ τῶν μὲν οὐρανόσιν, τῶν δὲ ὑδατέσιν,
 τῶν δὲ ὑποχροῖους εἶναι θεῶς· καὶ τῶν μὲν τῷ γῆς, τῶν δὲ τῷ θα-
 λάσσης δεσπότησιν, καὶ τῶν μὲν τῆν ὄρωρ, τῶν δὲ τῆν παιδείωρ ἔχερ
 τῆρ ἰθουσίαι. διὸ καὶ ὁ σύρος ἔλεζεν, εἰς ὄρέωρ ὁ θεὸς Ἰσραήλ,
 καὶ θεὸς κειλάδωρ, αἰαγμαῖας ἀγαρὸ τῆν ὄλωρ θεὸς οὐ μόνωρ
 αὐτῶν ἀλλὰ τῶ ποταμῶ καὶ τῷ γῆς, ὁμῶς ἢ ἀλλὰ τῶ ἀέρος ὅ τῷ θα-
 λάσσης ἐπαίδῃσιν. καὶ οὐρανόδεμ αὐτοῖς κεραινοῖς ἐπαφῆκε δι-
 δάσκωρ ὡς αὐτὸς ἴδῃ τῆν ὄλωρ πωτηῆς καὶ δεσπότης. ἴδωρ γὰρ ἢ
 » ὁ μακρῆος εἰρηκε Ναυῶσις, ἵνα γνῶς ὅπ' τῶ κυεῖον ἢ γῆ, καὶ σὺ, καὶ
 » οἱ δεράπντες ὧ.

κβ. Διαπὶ τὰ τῆν λίγυ πῖωρ ἀνῆλε περὶ τοῖσιν;

ἐπεδῆ

μαπ τῷ θυομλίνου πρεβάτου ἐμβάφαντας τῶν σαθμῶν ἀδιχρίσαι
 ὡ τῆρ φλιάρ, ἰν ὅταρ ἐπισῆ ὁ ὀλεθρῶν πατάξαι τὰ πρῶτόρη
 τῆν αἰγυπῆσιν, ἰδῶν ὡ αἶμα ὑπόρβῆ τῆν ἔβραων τὰς οἰκίας, ἀν
 ἐπειδῆ τιοῦταρ ἐδείτο σημεῖον ἢ ἀσώματος φύσις, ὁμ ὅπ Αἰ
 τῶ συμβόλου κἀκαίνους ἐδει μαθῆρ τῆρ τῶ θεοῦ κηδεμονίαν. καὶ
 ἡμᾶς ἴσσορ ἄμφορ ἀμὸρ θυοντας γυνῶν πρ Αἰ γρ φέντα τ
 τυπορ. καλῶν τῶν αὐτοῖς λαβῆρ οὐ μόνου ἐκ τῆν πρεβάτων
 ἀρξας εἰσασῶν, ὁμ ἀ καὶ ἐκ τῆν αἰγρ ἐρίφους, οὐχ ἵνα κατὰ
 τῶν ὡ κἀκείνου θυοσρ. ὁμ ἵνα ὁ μὲν πρεβάτορ ἔχωρ θυσει τῶ
 ὡ ὁ δὲ πρῶτον πρεβάτου ὡρ ἔειφορ. παρηγγύα δὲ ἴσσορ λα-
 βῆρ τῆ θεῶ τῆ τῶ πρῶτῶ μῶν, ἰν εὐτρεπίσῆ πρῶ τῶ ἔορτῆς. τῆ δὲ
 πασρεσκαθεῖ τῆ πρῶτῶ ἀσῶρ τυθῆναι. κατὰ τῶ τῶ γὰρ τῆρ
 ἐσῶρ καὶ ὁ δεσῶτῆρ χειτῶ παρδῶ τῆρ ἴουδαιοῖς, μὲν πι-
 κριδῶρ δὲ αὐτῶ βρωθῆναι πρῶταξερ. εἰς ἀάμνησιρ τῶ αἰγυπῆσιν
 πυροτάπῆρ ζῶης, καὶ τῶ χαλεπωτάπῆρ δουλείας. Αἰ δὲ τῶ ἀ-
 ζύμωρ, ἐμφαίνει οὐ μόνου τῶ ὀδοπῶρ τῶ σαύτονορ, καὶ ὡ τῶ ἴο-
 φῆς αὐτοῦ ἐδῶρ, ὁμ ἀ καὶ ὅπ πρῶπῆ κηδεμῆρ ἴσσορ τῶ αἰγυπῆσιν
 κῆς ἀδιφῆρεσθαι πολιτείας. οὐτῶ γὰρ καὶ ὁ κύριος ἡρμῆνδουσιν,
 πρῶτῶ χετῆ λέγρ ἄτῶ τῶ ζύμῆ τῆν γρῶμματῶρ κῆ φαρισαῶρ
 ἐκῆλθῶ δὲ καὶ τῶ ἀρξῶντας εἰς ἐδῶ τῆρ πρῶτῶ κατὰ τῶ τῶ
 θυσει τῶ πῶρα, φιλαδελφίαν αὐτῶ ἐκπαιδῶν καὶ ὡ εἰς τῶ
 πέντηας ἔλεορ. Αἰ ἴσσορ παρκαλῶνται καὶ τὰ πρῶτῶ ἔχοντα τ
 κρῶρ κατὰκαίεσθαι, καὶ εἰς τῆρ ὑπεραίαν μὴ φυλάτῆσθαι. πῶ τῆ
 κατὰ τῶ γιάσρ τούτῆρ καλῆρ τῶν δεομλῶν εἰς κωνωνίαν τῶ ἔορ-
 τῆς. πῶ τῶ δὲ πάντα τῆν ἡμετῶρ ὅπ μυσθῶρ αἰνίγματα. χρί-
 ομλῆ γὰρ καὶ ἡμῆς τῶ αἶμα πῶ ἡμετῶρ ἀμνοῦ, οὐ μόνου τῆρ
 φλιάρ, ὁμ ἀ καὶ τῶν δύο σαθμῶν, κατὰ μὲν ὡ ὀρῶμλορ τῆρ
 γλῶτῆρ κῆ τὰ χεῖλη καθαίροντῆρ κῆ ἀγιάζοντῆρ. κῆ ὡ τῶ νοῦμλορ
 ἀπῆ μὴ φλιῶς ὡ λογικῶρ, ἀπῆ ὡ τῶ δύο σαθμῶν τῶ θυμῶδῆς, κῆ ὡ
 ἀδιθυμῆσθῶρ. ἀρμῶτῆρ δὲ ἡμῶρ καὶ ὡ μήτε ὡμᾶ μήτε ἐκῆμῆ
 ἐσθῆρ, ὁμ ἀ ὅπῶ πρῶ. οὐτῆρ ὡ μόνου τῶ γρῶμματῶ πρῶτῶ
 πομλῆ, ὁμ ἀ τῶν διάνοιαν ἐρῶνῶμλῆ. οὐτῆρ μῆρ ὡς ἀθρῶπῶνους
 λογιμοῦς τῶν δῆλοῖς ἐπῶσῶμλῆ γῶρῆς. ἴσσορ γῶ καὶ ἡσῶίας
 πῶρ κατῶρ ὡς ἀμῶμῶ τῶν ὑδαπῶ ὡ δῆνορ. ὁμ ἀ μόνου
 χρῶμῶ τῶ δῆλοῖς πρῶ τῶ παναγῆσιν πνεύματος χῶεπ. τῶ δὲ μὴ
 κατὰ τῶ τῆν κρῶρ εἰς τῶ ὑπεραίαν, οὐτῶ νοῦμλῆ, ὅπ ὁ μέλ-
 λῶρ βῆσῶ τῆν συμβόλῶρ οὐ δῆται. αὐτῶ γῶ ὀρῶμλῆ ἐκῆμῆ τῶ
 πρῶτῶ τῶ ὅπ τῶ πρεβάτου σαυτῆσθῶρ οἰ. κακῶς τὰ θεῶ
 νοοῦτῆς

νοουῶτες λόγια, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὰ πειρώμενοι μεταφέρειν
 ἀσέβειαν. εἰ δὲ μὴ μόνον ἐκ προβάτων, ἀλλὰ καὶ ἰσθρίων λαμ-
 βάνειν, τὴν θείαν πάλιν κηρύττει φιλαδελφίαν. οὐ γὰρ μόνον ὑ-
 πὲρ δικαίων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν ὁ θεὸς κρείσσος ἔσται.
 μεμλίηκεν πάσης. οὕτω δὲ νοεῖν αὐτὸς ἡμᾶς ἵζεποιδουσαι. ἀμνοῖς
 μὲν ἔσται τῶν ἁγίων ἀπειθείας σύλληψον. τῶν δὲ τῶν ποιούτων ἐ-
 είφοις. εἴφορ γὰρ ὑπὲρ ἀμαρτίας ὁ νόμος προσφέρειν ἐκέλευ-
 σεν. καὶ τῶν θείων δὲ μυστηρίων οἱ μεταλαμβάνοντες· οἱ μὲν ὡς
 προβάτων μεταλαμβάνοντων. ἅ τε δὴ τῶν πῆρ ἀρετῆρ κηπη-
 μένοι· οἱ δὲ ὡς εἴφου ἀγαπητοῦ ἵσταλείφοντες τὰς τῶν ἀμαρ-
 τημάτων κηλίδας. οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἐκ στήνων μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ κρηθίνων αὐτῶν ἐδὲ σιωπηλυδότης διέδραφε, καὶ
 ἡμῶν δὲ ὁ θεὸς κρείσσος ἐκέλευσε ἔχειν τὰς ὁσφύας ἀδελφωμένας,
 καὶ ἐδὲ ἀδελφῶν ἀδελφῶν, καὶ ἐδὲ λύχων κακομῆτων, ὡς
 οἰκίας θεοῦ πῶν προσμένοντες, ἀλλὰ ἔβραιοι μὲν ὡς λίγυφίαν
 ἀπαλαθόμνοι. Ὁ εἰς τῆρ χαναναίων γῆρ εἰσαγόμενοι ἔδοξο ἔχειν
 εἰ ἁμα. ἡμῶν δὲ ὡς εἰ τῶν εἰς ἔτορον μεθιστάμενοι βίον, ἀλλὰ
 ἔδοξο. Ὁ ἡμῶν ὁ θεὸς παρακαλεῖται παύλας βοῶν, ἐκκλυσάρατε
 τὴν παλαιὰν ζύμη, ἵνα ἡ νεὸν φύραμα, καὶ θῶς ἐστὶ ἀζύμοι. Ὁ
 ἐπίγαγε· καὶ γὰρ ἡ τῶν παλαιῶν ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ τῆρ κηλίδος. Ὁ
 προσέθηκεν ὡς εἰς ἔτορον μὴ εἰς ζύμη παλαιῶν, μὴ εἰς ζύμη κη-
 κίας καὶ πνηρίας, ἀλλὰ εἰς ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Ὁ
 νοθερ δὲ προμεμλίηκεν τὴν τῶν ἐθνῶν ὁσφύων ἡ τῶν ὁσφύων οἰός.
 καὶ γὰρ προσήλυτους μεταλαγχάνει τῶν παλαιῶν προσέταξεν. γι-
 ορὰν γὰρ τῶν προσήλων ἐκάλεισε, καὶ ἰσονομίαν αὐτῶν μεταδέ-
 δωκεν· ἔσται γὰρ φισμ ὡς ὁ αὐτὸς ἦσαν τῶν γῆς. καὶ εἰ, εἰ οἰκία μὲν
 βρωθῆσται. φυλάττουσιν οἱ πῶν εἰ μόνη τῆρ ἐκκλυσία τῶν θείων
 μεταλαμβάνοντες μυστηρίων, τὰς δὲ τῶν ἀρετῶν (σωαγῶν)
 βδελυθόμνοι. τὰ μὲν οἱ πῶν τῶν καὶ τῶν βοῶν ἡ τῶν προβά-
 των προσφέρειν δὲ νενομισθέντα ὁ θεὸς κρείσσος ἔσται πῶν τῶν
 αὐτῶν σωπείας εἰς ἀμνησίαν. οὐδὲ ἔσται αὐτὸς τῶν θυμάτων ἐ-
 δῆσ, ἀλλὰ τὴν ἐκείνων ὠφέλειαν ἐπὶ γῆρ κηλίδος. ἔδοξο ἔσται ἡ αὐ-
 τὸς ὁ νόμος δηλοῖ· ἔσται ἐρωπία ὡς ὁ υἱὸς σου, ἡ ὁσφύς σου, καὶ ἐρῆς
 πῶν αὐτῶν ὅτι εἰ χειρὶ κραταιῶν ἵστα γὰρ ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἴ-
 γυπτῶν ἵστα οἴκον δουλείας, ἡνίκα ἐσπλήρωσε φαραὼ ἵστα πῶν ἡμ-
 ῶν, καὶ ἀπῆλθεν κύριος πῶν πῶν τῶν οἱ γῆρ Αἰγυπτῶν ὡς
 πῶν τῶν αὐτῶν αὐτῶν, ὡς πῶν τῶν κηλίδων. ἀλλὰ τῶν τῶν
 θῶν τῶν κύριος πῶν ἀγαθῶν μῆσαν, τὰ ἀρετῶν· ἡ πῶν πῶν

„ πόποκομ τῶν ἡσῶν Γουλυτρώμα, καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ὡδὶ τῶ χει-
 „ ρός Γου, καὶ ἀσάλευρον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. εἰ γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐ-
 „ ξήγαγέ σε κύριος Ἰζ Αἰγυπτίου. ποιζάρτοι τούτων ἕκαστον οὐ τῶ τῶ
 θεῶ χρείας ἔνεκα, ἀλλὰ τῆς τῶ λαοῦ ἐγένετο ὠφελείας.

κε. τινὲς φασιν εἰς δώδεκα διαιρέσεις διαιρεθῆναι τὴν θαλάσ-
 σα, καὶ εἰς αὐτὴν φυλλῶ καὶ ἑαυτὴν ἀβῆναι, καὶ ἄλλο νομίζουσι
 τὸν μακρίον εἰρηκέναι Δαβίδ, ὅτι κραταυεινὸν τὴν ἐρυθρὰν
 θαλάσσαν εἰς διαιρέσεις;

ἔργον δὲ νομίζω διχῶ τμηθῆναι τὴν θαλάσσαν. ἄλλο γὰρ ἢ ἡ θεία
 „ διδάσκει γραφή. ὅτι ἡ ὕδατος τείχος ἐκ θεξίω, καὶ τείχος Ἰζ διωνύ-
 „ μων. τὴν δὲ ὁδοὺ εὐρεῖται γενέσθαι σύμμετρον ὅτι πολὺν πα-
 „ ρόντων. ὠδήγησε γὰρ φησὶν αὐτὸν εἰς ἀβύσσον ὡς εἰς ἐρήμω. τὸ το δὲ
 „ τῆς ὁδοῦ τὴν εὐρυχωρίαν δηλοῖ. ἐδὲ ἐκείνος μάλιστα ὁ λόγος τῶ τῆς
 εὐσθείας λυμάνεται λόγῳ. καὶ αἰετοὶ γὰρ καὶ ζῦτο τῆς θείας
 „ ἔργον θαυματουργίας. καὶ μάλιστα ἀκολουθεῖ τῆ τῆς ἀληθείας
 „ γραφῆς ἀληθεία. τῆ δὲ ὕδατος πανωλεθρία τὸν φαραὼ παν-
 „ στρατῶ παρέδωκεν ὁ δικαιοτάτος δικαστὴς, ἐπειδὴ πρὸ δι' ὕδατ
 αἰετοὶ τὰ τῶν ἐβραίων βρέφη.

κς. τοῖον δ' ἐξύλον δ' ἄλυσαν ἐν τῆ μερῶ δ' ὕδατος;

περὶ τὸν δ' ἀνόητον δ' τὰ σεσημειωμένα ζῆτεῖν, ἀρκεῖ δὲ ἡμῶν μα-
 „ δεῖν ὡς ἀπὸ ξύλου δ' πικρὸν ὕδατος εἰς ἄλυσαν μετεβλήθη ποί-
 „ ηται. καὶ τὸ το γὰρ τὴν ἡμετέραν προσηλοῖ ὁσπείαν. ὅτι γὰρ ὁσπεί-
 „ ον τὸ σαυροῦ ξύλον τὴν πικρὰν τῶν ἐθνῶν ἐλύσανε θαλάσσαν.

κζ. πῶς νοητέον δ' ἄλλο τῶ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου, πάντες εἰς τὸν μω-
 „ ὕπην ἐβαπτόθησαν ἐν τῆ νεφέλῃ, καὶ ἐν τῆ θαλάσῃ· καὶ πάντες δ'
 „ αὐτὸ βρώμα πνθυματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες δ' αὐτὸ πῶμα πνθυ-
 „ ματικὸν ἔπιον. ἔπιον γὰρ ἐκ πνθυματικῆς ἀκολουθούσης τρίτας,
 „ ἢ δὲ τρίτα ὡς οὐ χεῖρος;

τὴν τῶς ὡς τῶ νέων τὰ παλαιά. Σοκίᾳ μὲν ὁ νόμος ἐφίκει, σώμα-
 „ τὸ δὲ ἡ χάρις. ἐπειδὴ ζῶντων ἐδίωκον ὅτι ἐβραῖοι οἱ Αἰγυπτίοι,
 „ ἀβράντες δὲ τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν οἱ ἐβραῖοι τῆς πικρᾶς τῶν
 αἰγυ-

Αίγυπσίωρ ἀπὸ Μάρησιν δεσποτίας. τύπον ἔχει τὸ κωλυμβήθρας ἢ θαλάττα· ἢ δὲ νεφέλη, τὸ πνεύματος· ὁ δὲ καύσῃς, τὸ σωπῆρος χειροῦ· τὸ σαρωῦ δὲ, ἢ ῥάβδος· τὸ Διβόλου δὲ, ὁ φαράω· τῆν δαυμόνωρ, οἱ Αἰγυπῆσι· δὲ δὲ μάννα, τὸ θείας τροφῆς· εἰ δὲ τῆς πῆρας ὕδωρ, τὸ ὄψειον αἵματος. ὡσπερ ἔρκεῖνοι μὲν εἰ Διβῆναι πλὴν ἐρυθράμ θαλάσσαν, καὶ τῆς ξένης τροφῆς καὶ τὸ παραδόξου ἀπὸ λαοῦ ἔναματος, οὕτως ἡμεῖς μὲν δὲ σωπῆριον βᾶπῆσιμα τῆν θείων μεταλαγχάνομεν μυσηίων.

Διατὴ ἢ πῆρας χειρὸς ὠνομάσθη;

κβ.

ὡς τύπος γλιομλὴ τὸ δεσπότου χειροῦ, οὕτω καὶ ἢ θαλάττα βᾶπῆσιμα πλοσηγρόβηθ. καὶ τοῖς οὐθενός εἰ αὐτῆ βαπῆσιθενός, κικονη- μλῆος γὰρ μᾶλλον αὐτῶν, ἢ διὰ βροχῶς διήλθον ἰσραήλ.

Διατὴ ἄρτορ κῆλεθωρ εἰ μάννα πλοσηγρόβηθ οὐροφίτης;

κγ.

ὡς ἀγγέλωρ τῆ φύτου δωρεᾶ Διβκικονηκότωρ, ἢ γὰρ ἀσώματος φύσις οὐ δεῖται τροφῆς, οὕτως ἄρτος οὐρανοῦ πλοσηγρόβηθ, ἐπειδὴ αἰώθωρ κῆπνέθην, ἐκ εἰς αὐτὸ τὸ οὐρανοῦ, δὲ ἐκ τὸ ἀέρος· οὕτω καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ πλοσηγρόβηθται τὰ τὸ ἀέρα Διβπερῶντα.

Διατὴ μάννα ἐκλήθη;

λ.

εὐδύς αὐτὸ δεσπᾶμνοι, δὲ μῆλως ἠρώτωρ, τί ῥῶτο; ἐπὶ θεῶν ποίνω αὐτῶ πλοσηγροίαν, ἡ ῥῶτο. τοῦτο γὰρ ἐρμηνεύθῃ εἰ μάννα τὸ- ρο δὲ καὶ ἢ ἰσορία διδάσκει. ἰδόντες γὰρ φησὶν υἱοὶ ἰσραήλ εἶπορ « ἐτόρος τῶ ἐτόρῳ, πᾶ ῥῶτο οὐ γὰρ ἡθεῶν ἡ ἡ. ἐγένετο τῶν ἢ ἐ- « ρώπῃσις ὄνομα· εἰ δὲ ὡς ἔγχεῖς εἰ μέλιτι, ὁ σύμμαχος ἔπος ἠρμή- νουσαι, ὡς ἄμυλος εἰ μέλιτι. δὲ δὲ γομῶρ, μέζωρ ἡ βραϊκόρ. δι- δάσκει δὲ ὁ νομοθέτης ὅτι εἰ δὲ θεῶν ἡ τῆν τειῶρ μέτρωρ, ὡς δὲ ἰώσπῳς ἔφη, τῆς ἡμῶν κοτύλας ἀτῆμας ἔχει.

Διατὴ εἰ καταλειφθῆρ εἰς πλὴν ὑπεραίαν τὸ μάννα διεφθάρη;

λα.

ἐπειδὴ νόμου παράβασις ἡ. διδάσκωρ ἔρ αὐτῶν τῆν φροντί- δωρ ἐλθόντες βίωρ, ὑπέχετο καὶ εἰς ἡμέρῳ αὐτοῖς ἡμέρῳ παρῆ- χειρ πλὴν ἀναγκαίαν τροφήρ. ἐκείνοι δὲ ἀπισήσῃ τῶν μέρῳ πᾶ τὸ συμερλίτ εἰς πλὴν ὑπεραίαν ἐφύλαξαν. Διβ ῥῶτο ἐπὶ ῥῶσερ, ὅτι

ζαὶ οὐ τῆς μάνας φύλας ἡ δὲ πάθος, μαρτυρεῖ τὸ σάββατον
εἰς τὸ ἀλτρίβητον διετηρήθη τὸ τῆ παρασιδὴ συλλεγέ. μαρτυρεῖ δὲ
καὶ τὸ εἰ τῆ κυβωτῶ ἰδιπολαῖς διαφυλαχθῆν γενεαῖς.

λβ. Διαπὶ ἐν τοῖς σάββασιμ οὐ παρέχε εἰ μάνας;

Ἐπειδὴ μόνοις τῶ σαββάτου πλὴν ἀργίαν εἰσομδετήσεμ, ἔργω
αὐτῶν ἐδίδασκε φυλάττην τῆμ εἰτολήμ. τὸν δὲ τῆ φύλας οὐκ ἐκώ-
λυσε δόμομ. ἀρχὴ γὰρ ἥλιος καὶ σελήνη, ὡσαύτως καὶ τὰ νέφη
τὸν ἡῆτον ὠδίνε. καὶ ἀνεμοὶ πνέουσι, καὶ γυναικίς τήκτουσι, καὶ
τῆν ἀλόγην τὰ γενίη.

λγ. ποιοὶς ὄπλοις ἐχρῶντο τῶ ἀμαλικὴν πελεμωῦτες;

τῶν αἰγυπθίων ἑσποβρυχίων γεννημλίων ἰβεβράθη αὐτῶμ
εἰς τῆμ ἡίονα μετὰ τῆν ὄπλων τὰ σώματα, ταῦτα συνδύχτητες ἐ-
χρῶντο τέτοις εἰ τοῖς πολέμοις.

λδ. Διαπὶ τῆν μαυσιέας χειρῶν ἐκτεταμένωμ εἰνθα ὁ ἰσραήλ, κα-
διεμένωμ δὲ ἡτῆατο;

τοῦ σαυραδέντες ὑπὲρ ἡμῶν ἐπλήρου τὸν τύπον ἐκτείνωμ τὰς
χεῖρας. ἐδείχθη τοῖνω καὶ εἰ τῶ τῆ τύπα τῆ ἀλκιδίας ἡ διώμας.
ὡσαυτὲρ δὲ τῶ δεράποντος τὰς χεῖρας ἐκτείνοντες ἔπρεσεν ἀμαλικὴν.
οὕτως τῶ δεσπότης τὰς χεῖρας ἐκτείνοντ ὁ καπελὺθη τῶ ἀβόλας
εἰ σίφος. καὶ εἰ ἐκείνω δὲ τῶ πλέμα ὁ τῶ σωτήρος ἡμῶν ὁμόφυ-
μος τὸ τῆσπαῖον ἐτήροσεμ, τότε ταῦ πλὴν τῆμ πρεσηγείαν λαβῶν, ὁ
τοῖς λαοῖσι χρῆσα μὲν ὁ σωδρτοῖς, ὡς ὁ δεσπότης κρεῖσος ἑσπουρ-
τοῖς τοῖς ἱεροῖς ἀρσολοῖς.

λε. τί ὄβριμ, ἔσοθέ μοι λαὸς πύλουσι ὁ ἀπὸ πάντων τῆν ἐθνώμ.
ἔμῃ γὰρ ὄβρι πᾶσα ἡ γῆ;

πάντων εἰμὲ φησὶ φριπθῆς καὶ δεσπότης, καὶ πάντων ὡς φριπθῆς
περομητοῦμαι. ὑμᾶς δὲ οἶον πῆνα λαὸν. ὄβριετομ ἐμαυτῶ ἀφι-
ῆσα, ἔδοξο γὰρ ἐπιγαγε, ὑμεῖς δὲ ἔσοθέ μοι βασιλείου ἱεράττι-
μα, ἔθνος ἄγιον. ὡσαυτὲρ καὶ εἰδὸν ἡθίπας ἰσραηλίτας ὄντας τῆν
ἀλήθων φυλῶν πρεσητήρικε, καὶ εἰς πλὴν διὰμ ἀφιέρωσε λειούρ-
γίαν

γίαν, οὐ τῆν δὴ ἠορᾶ μελῶν· ἀλλὰ Διὸς τούτων πλὴν ἐκείνων ποιέ-
 μνος ἰδιόμελαι, οὐτὰρ τὸ τῶν Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ Σίβιαν βίβλ-
 ἐλέξατο ἀπὸ τῶν πρῶτων, ἐπειδὴ βίβλῶν ἐμελλοῦ κατὰ σέξου
 βλασάνειν ὁ θεὸς τῆς χειρὸς. ἔπειτα Διὸς τούτων εἰς τὸν ἐν τού-
 των γιγνομένων πλὴν οἰκίαν ἰδιόθεν δυνάμει, καὶ πάντα
 ἀνθρώπους διδάσκων πλὴν τῆς θεογνωσίας ὁδῶν. τούτων μάλιστα εἰρη-
 μῶν, ἀπειρήθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· πάντα ὅσα εἶπε ὁ θεὸς
 πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀκούσαμεθα. αὐτὴ δὲ τῶν λαῶν ἡ σιωθῆκη ἕσπερ
 φῆνι ἔσκε χειμαζέου, ὁ δὲ πρὸς οἰκίαν παραβάντων ὁ μέλλο-
 γίαν, πῶς τῆς νομοθεσίας ἀρχῆς ὑπελήθησαν ὡρ τὸν εἰς αὐτῶν
 πεπισθυότας ὁ θεὸς τῆς χειρὸς ἠλυθέρωσε. χειρὸς γὰρ φησὶ
 ἐξηγέρσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρσεως τῶν νόμων γινόμενος ὑπὲρ ἡμῶν
 κατάρσας. τὸ μὲν τοῦ πῶντος ἐξαιρέτως ὁ σύμμαχος ἡμετέρων.

τί δὴ πρὸς οὐ μόνον ἀγνοῦναι, ἀλλὰ καὶ παύσαι τὰ ἱμάτια λς.
 πρὸς τὰ χεῖρα, ἡνίκα τὸν νόμον ἐδέχοντο;

Διὰ τῆν ἑσπερῶν αὐτῶν ἰδί τὰ πνυμαπικὰ ὡς ἡγεῖ, καὶ δέ-
 ος ἐπίθῃσι καὶ εὐλαβετέροις πρὸς. ἐλογίζετο γὰρ ἐν τούτων ὡς
 πολλῶν μᾶλλον πλὴν διάνοιαν καὶ θαρσύναν προσήκει, διὰ τοῦ ἔσπερ
 σαλπύγγων φωνῆ καὶ κτύποι βροντῶν, καὶ γνόφος ἐξ ἑσπερῶν
 καὶ πῦρ ἐπὶ τῶν ὄρους ἀνθρωπεία, καὶ καπνὸς ἀφ᾽ αὐτῶν ἐκπεπο-
 μῆν ἐξ ἑσπερῶν τούτων ἀπάντων τῆν λιθίνων αὐτῶν καταμαλά-
 ζη καρδίαν. ἐπειδὴ γὰρ τὰς μὲν τρεῖς λίγυπῆσις ἐπεπεχέσας ἐδε-
 ἀσθητο πμωρίας, αὐτὸ δὲ πείθει τῆς παιδείας οὐκ ἔλαβον, Διὸς
 τούτων δεδήθηται οἷα δὴ παιδείας, ὥστε μὴ μόνον ἀγαπᾶν Διὸς τὰς
 ἀρετῆς εὐδελείας, ἀλλὰ καὶ δεδέναι Διὸς τὰς πμωρίας. τῶν
 χείρ καὶ πῶν τῆν ἱερέων ἔφη· οἱ ἱερεῖς οἱ ἀγγίζοντες κυρίως τῶν
 θεῶν ἀγιασθήτωσαν, μὴ ὡς ἀπαμάξῃ ἀπὸ αὐτῶν κύριος. ἐπειδὴ
 εἰκὸς ἰδί αὐτῶν θαρσύνει ἅ τε δὴ τῆν θεῶν λειτουργίαν πεπισθυ-
 μῶν, διδάσκει ὡς δεφερόντως τὸν λειτουργεῖν θεῶν ὡς πισθυμέ-
 νους ὑπὲρ τῶν εἶναι τῆν γνῶντων προσήκει.

πᾶς νοκτέον εἶναι ἔσονται σοι θεοὶ ἀλλότριτοι πλὴν ἐμοῦ; λς.

οἱ μὲν οὐσίαν τῆς τεύξεως ὁμολογῶντες, φυλάττουσι τὸν
 νόμον τῆς θεῶν φωνῆς. ἀλλο γὰρ τι παρὰ πλὴν θεῶν φύσιν θε-
 ωθεῖν οὐκ ἀέχονται. οἱ δὲ τῆν ἀρετῆς καὶ εὐνομίου πῶν κίμλι.

λῥόβαρ, ὃν θεὸν νόμον ἀντικρυς παραβαίνουσι. ἕνα μὲν ὃν
 ὑῖον ὁμολογῶντες, κτιστὸν δὲ ἀφ' ἑαυτῶν καὶ τ' οὐσίας
 ὁμολογῶντες. τῶν δ' ἑοῦ λέγοντος, οὐκ ἔσονται οἱ θεοὶ ἑτέρου πληρ
 ἔμοῦ, οὗτοι θεὸν ἑτέρου ἐπεισάγουσι.

λη. εἶδωλον καὶ ὁμοίωμα πῶς ἔχει ἀφοράς;

τὸ εἶδωλον οὐδεμίαν ἑσώτασιν ἔχει, εἰ δὲ ὁμοίωμα πῶς ὅτι
 ἰσοδύναμον καὶ ἀπεικασμα. ἐπειδὴ πῶς ἔμνητες ἀναπαλάττουσι τὰς
 οὐχ ὑφεσώσας μορφάς, σφίγγας, καὶ τρίπανας, ὁ κενταύρους·
 καὶ λίγυπιοὶ κωποπεσώπους, καὶ βουκεφάλους. εἶδωλα καλεῖ
 τὰ τῶν οὐχ ὑφεσώτων μεμήματα· ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφεσώ-
 των εἰκασματα, ὅτι ἡλίου· Σελήνης, ἀστέρων, ἀστρώπων, θηρίων,
 ἐρπετῶν, καὶ τ' οὐτοῖς παραπλησίον, τῆτοις κελθεῖ μήτε πε-
 σκυνεῖν, μήτε λαβδῆν. οὐχ ἀπὸ τῶν ἡ ἀπαρρηθῆ ἀμφοτέρω, ἀλλ'
 ἐπὶ δὴ συμβαίνει πῶς πεσοκωῖσιν μὲν ἀμφοτέρω ἀφ' φόβου
 ἀσθένου, οὐ μὴν καὶ λαφρεύσιν κατὰ ψυχῆν· ἐπίδοξον ὡς ἐ-
 κ' ἑτέρου ἀσεβῆς.

λθ. τί εἶ, ὁ θεὸς ζήλωτής ὅτι;

ὁ νόμος τάξις ἐπέχει ἀνδρῶν, ὁ δὲ λαὸς γυναικῶν. καὶ ὅσοι ἡ-
 μάς ἐπίδοξον ὁ θεός, ὅτι ἡ σάϊου λέγον· ποῖον ὅσοι δ' βιβλί-
 ον τῶν ἀρσασίου τ' μητρός ὑμῶν. ἀφ' δὲ ἱερεμίου, καὶ τοῦ ἀδε-
 τῆ γυνὴ εἰς ὃν σωθῆντα αὐτῆς οὕτως ἡδέπισα εἰς ἐμὲ ὁ ὄϊκος ἰσ-
 ραήλ, καὶ ὁ ὄϊκος ἰούδα, λέγει κύριος. καὶ πάλιν· ἐὰν ἀρσείλη ἀ-
 νήρ πῶ γυναικῆ αὐτῆ, καὶ παρεθδεῖσα γυνήται ἀνδρὶ ἑτέρω μὴ ἀ-
 νακῆ μῆπουσα ἀνακῆ μῆ πρὸς αὐτὸν ἐπ', οὐ μαινομένη μαιθήσε-
 ται ἡ γυνὴ ἐμείνη; σὺ δὲ ἔξε πρὸς ἑσώσας εἰς ποιμῆνας πολλοὺς καὶ
 ἀνέκαμπες πρὸς με, λέγει κύριος. καὶ ὁ ἀπόστολος δεφισιν, ὅτι ὁ
 νόμος κνευθεῖ τῶ ἀσθένου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ. ἡ γὰρ ὑπανδρῶς
 γυνὴ τῶν ζῶντι ἀνδρὶ δεθετα νόμῳ. ἐὰν ἡ ἀρσείνη ὁ ἀνὴρ κατῆ-
 ρηται ἀπ' τῶ νόμου τῶ ἀνδρῶν, τῶ μὴ εἶναι αὐτῶν μοιχαλίστα γε-
 νομένη ἀνδρὶ ἑτέρω. οὕτως καὶ ἡμῶς ἐθανατώθητε τῶ νόμῳ ὅτι
 τῶ σώματος τῶ χειρῶν εἰς εἰς γυνήσιν ὑμῶν ἐτέρω τῶν ἐκ νεκρῶν
 ἐχερθέντι. τῶ τῶ χείρῳ θεός ζήλωτήν ὀνομάζει ἐαυτὸν. τοῖς ἀν-
 θρωπῶν δὲ κε χημῆτος ὀνομάσι, δεδιθη μὲν ὁ δὲ αὐτῶν καὶ σω-
 φρονεῖν ἀναγκάζων, ὡσπερ ἀνὴρ ἐάσθουμ ἔχον γυναικῆ παραι-
 νῶν αὐτῆ λέγει· ζήλωτης εἰμὶ, οὐδὲνα μὲν βλέψω σε ὅτι
 πρὸς ὅτι-

πρὸς Ἀγαλεῖον μὴν ἀνδρῶν. οὗτος ὁ δεσπότης θεός τ' εἰσιδεμονίας
 αὐτῶν ἀπαμάρτια βουλήματα οὐ μόνον ζήλοισιν ἐαυτῶν, ἀλλὰ καὶ
 πῦρ καταναλισκοῦν ἐκάλεισεν· ὅπ' ἔτι φλογοῦσιν ὁ τοσοῦτος ζή-
 λος, αὐτὸς ἔδωκε δὲ δολοφονίαν ὁ θεός Ἀγὰ τῷ ἱερέϊ κηλ εἰπαίμ' ἔτι τῷ
 Ἰσραήλ ἵσταται ὁ ζήλος μου ἀπὸ σοῦ· τὸ τ' ἔστιν ὅπερ ἡγάπαμ, ἐχρώ-
 μιν ζήλοισιν, ἀπὸ σάμμιος δέ σε καὶ τῶν ζήλοισιν ἔσθλασεν. ἔδωκε καὶ διέ-
 τέρει προφύττει δὲ δολοφονίαν· οὐκ ἐπισκέψομαι ἰδί τὰς θυγατέρας
 ὑμῶν ὅταν φρονίσωσι, καὶ ἰδί τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοι χυ-
 θωσιν· ἀγάπης ῥήνω ὁ ζήλος δολοφονίας.

πῶς δ' ἀγαλεῖον σώζεται, τῆν παίδων ὑπὲρ τῆν πατέρων κο-
 λαζομένων;

μείζους αἱ ἀπειλαὶ τῆν κολάσεως παρὰ τῶν δεσπότη θεῶν. ὁ
 ἔδωκε ῥάδιον μαθεῖν πῶς τ' ἀγαλεῖον ἱερέως· πῶς γὰρ φησὶν ἀπει-
 ρίτητος ἀρσῆν, ὃς οὐ ποδὶτ μνησθεταί τῆ ἡμέρᾳ τῆ ὀρθῆ Ἰσρα-
 ἔθρηθῆσται. ἀλλ' ἔστιν εὐρέμ' ἔδωκε ἰδί ποδὶτ μνησθεταί ὡς τῆ ἔρημῃ
 Ἀγαφῶρος ἀναρεθῆντας· ἔδωκε δὲ ἀποδὶτ μῆτους μεμνηκῶτας τ' ἔ-
 πλοπῶν ἐπαγγελίας πετυκῶτας· τῶν γὰρ αἱ γαλγάλοισιν
 ἱεσοῦσιν ποδὶτ ἐμν, οὕτω τῶν ἐχούσοισιν ζύμιν οἰκίαισιν παναλεθρῆ-
 αν ἡπείλισεν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ γὰρ τῶν πικροῖσιν κατὰ τῶν ἀπφλήμ.
 καὶ αἱ παῖδα ῥήνω ὡς φλογοῦσιν καὶ φλογοῦσιν πεφρονπι-
 κῶτας δὲ δὴ ἴηται τῶν ἀπφλῶν, καὶ φησὶν· ἀπφλῶν ἀμαρτίας
 πατέρων ἰδί τέκνα ἰδί τείτω καὶ πετάρτων ῥήνω τῶν μισοῦσιν
 με· ὅπ' γὰρ εἰ γυμῶν πρὸς χερσὶν τῶν γράμμασιν ἴσασθε ἄνθρωποι ὁ θεός
 διδάσκει τὰναντία νομοθετῶν· οὐκ ἀπφθάνουσι γὰρ φησὶν παῖδες
 ὑπὲρ πατέρων, οὐδὲ πατέρες ὑπὲρ παιδων· ἀλλ' ἔκαστος αἱ τῆ ἀ-
 μαρτίας αὐτῶν ἀπφθάνεται· καὶ Ἀγὰ τῷ προφῆτῃ ἱερέϊ κηλ φησι-
 λῆς ὑμῶν ἡ παραβολὴ αὐτῶν λεγόντων· οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφα-
 κα καὶ οἱ ὀδόντες τῆν τέκνων αἱ μωδιασιν. ἔγω γὰρ λέγειν οὐκ ἔ-
 εἴται ἡ παραβολὴ αὐτῶν, ἀλλ' αἱ φάροντων τῶν ὄμφανα αἱ μω-
 διασιν οἱ ὀδόντες· ὅπ' πᾶσι αἱ ψυχαὶ ἐμαὶ εἴσι· καὶ τὰ ἐξῆς ἔ-
 τῶν αὐτῶν ἔχει διάνοιαν· ἔγω δὲ οἶμαι μᾶλλον τῶν θεῶν φιλαν-
 θρωπῶν ἐμφαίνων τῶν ἀπειλῶν· πρὸς κείται γὰρ, τῶν μισοῦσιν με
 τῶν ἔστι μακροθυμῶν τῶν πατέρων ἡμαρτηκῶσιν· μακροθυμῶν ἡ
 παισῶν εἰ δὲ οἱ ἔγγονοι καὶ οἱ ἀπογῶνοι τῶν τῆν πατέρων καὶ πρὸ-
 πῶν ζήλοισιν πονηρίαν· ἐπάξω τῆν πικροῖσιν· πρῶν γὰρ φη-
 σιν ἔλεον εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας τοῖς ἀγαπῶσιν με, καὶ τοῖς

φυλάτῃσι τὰ προσάγματα μὲν· εὐροὶ αὐτῶν καὶ τῆ ἰσορῖα πῶς ἴ-
 δείωμ λαγίων ἀλήθειαν· τίμησιν γὰρ ῥεῖα φησὶν ἀνέβησαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγυπτίου· ἀλλὰ τοῖς τῆν Αἰγυπτίωσιν οἱ Αἰγυπτιῶ δε-
 δουλωκότες θεοῖς, οὐκ ἔπεισαν δικαιοσύνην οὔτε οἱ πατέρες αὐτῶν, οὔτε οἱ
 προπατόρες αὐτῶν· αὐτοὶ δὲ ῥηθῆσαντες πῶς ἐκείνων ἀσέβεια ἐ-
 κολάσθησαν· ὡς μὲν τὸ σωπῶν εὐδρυγείαν καὶ τὰ μυρία θαύμα-
 τα πῶς ἀσέβειαν οὐκ ἐκπύσαντες· οἱ δὲ τούτων παῖδες τὸν ἑσπῆρα
 οὐδὲν ἠγαπήκοτες τῆ προνοικῆς ἀπὸ λαοῦ ἑσπῆρας· καὶ ὁ-
 ρῶμεν τὸ ἀφ' οὐδὲν τῆ πρὸς οὐδὲν πατέρας γενησιν ἑσπῆρας ἐπαγγελίας.
 τὰ γὰρ ἔδινε Δεῖ τὸ σπέρματος ἑβραῶν τῆ εὐλογίας πετύχικεν·
 ἐπειδὴ ζῶντων τὸν μόρον ἐμελλομ προσκωῆν, πῶς τιμωρίαν προ-
 σαπειλή.

μα. τὸ ὄσμ, οὐ λήψῃς ὄνομα κυρίου τῆ θεοῦ σου ἐν τῇ ματαίῳ;

τινὲς φασὶν ἀπαγορεύειν τὸ εἰδὲ θῆναι τοῖς ματαίοις, τὸ τ' ἔστι
 τοῖς εἰδώλοις πῶς τῆ θεοῦ προσκωῆν· τινὲς τὸ ὁμομοκότα κεύ-
 σασαι· ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν θεὸν παρακωλύεσθαι νόμον· δίχα γὰρ
 διδασκαλίας ἢ προσευχῆς, ἢ ἀναγκασίας πινὸς χρείας πῶς θεῶν μὴ
 προσφέρειν προσκωῆν· καὶ ἢ εἰώθασιν τινὸς, καὶ παίζοντες καὶ
 γελῶντες, προσφέρειν ὡς ἔτυχε δὲ τῆ γλώττης τὸ σεβάσμιον ὄνο-
 μα· ὅσο οἶμαι τὸ θεὸν νόμον ἀπαγορεύειν· εἰ ἢ τῆν φλυτελεστέρα
 ἐσθῆτα τοῖς ἑσπῆρας φυλάτῃσιν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ, πολλῶ μᾶλ-
 λον τὸ θεὸν ὄνομα προσευχῆς ἢ διδασκαλίας ἀφιέρειν δικαιοσύνην.

μβ. Διατὶ εἰ σάββατον τῆ ἀργία τετίμηκας;

- » φιλανθρωπία τὸν λαὸν ἐβεβαίωσεν· ἐπίχα γὰρ, ἵνα αἰα-
- » παύσῃται ὁ πῶς σου, καὶ ἢ παιδίον σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ἑσπῆ-
- » ζύγιον σου, καὶ πᾶν κτήνος σου, ἢ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν οἱ σοί.

μγ. καὶ διατὶ μὴ ἐν δέξη ἡμέρα ὅσο γινέσθαι προσέταξεν;

- » τοῦτο αὐτῶν εἶπε καὶ πῶς δέξης ἡμέρας, ἡ δὲ ποτε πῶς πῶς ἐβ-
 ἐλέξατο, καὶ οὐχ ἔτόραμ· εἶχε δὲ ὁμομο αὐτῆ ἑσπῆρας πινὰ πῆσαι
 διωάμνον πῶς ἰουδαίων ὡμόπτα τὸ τὸν τῆν ὅλων θεὸν ἐξ ἡ-
 μέρας τὰ πάντα δημιουργῆσαι, ἐν δὲ τῆ ἐβδὸμ μὴ δὲν τῆ ἡ-
 εὐλογίας δὲ πῶς πῶς τιμῆσαι· ὅσο γὰρ καὶ ἐπίχα γινέ, ὅτι ἐξ ἡμέ-
 » ρας ἐπώλησε κύριος ὁ θεός σου τὸν οὐρανὸν καὶ πῶς γῆν καὶ πῶς
 θαλάσσαν

θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ κατέπαυσεν τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ, καὶ ἠγάσεν αὐτὴν.

τί ὄζει, ἐὰν δὲ θυσιασθῆλον ἐκ λίθων κρίσεις μοι, οὐκ οἴθηδ- μδ.
μήσετε αὐτῶν τμητοῦς. ὅ γὰρ ἐγχαείδιον ἐπιβέβηκας ἐπ' αὐτῶ
καὶ μεμίανται;

ὅτι σιδήρω ἐχρῶντο, καὶ οἱ τὰ ξύλα τ' σινηῖς πεντανόμιοι, καὶ οἱ τὸν χρυσόν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χαλκὸν ἐργασάμενοι, οὐδένα ἀπέριψεν ὄμμα. ὅτι δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς μαχαίραις ἱέρηθον τὰς θυσίας καὶ ἀπέριψον καὶ ἔτενον ἀναμφίλευτον εἶναι ὄμμα καὶ ἄλλο. Ζητιπτόρον τοίνυν ὡς ταῦτα μὲν ὁ σίδηρος οὐκ ἐμίανει, εὖ δὲ τμητοῦς ἐμίανει λίθους, (τοιγαῦτοι δὴ γὰρ ὄζει ὡς ἄλλα δὲ ἄλλωμ κατὰ σιδηράζην.) ἐπειδὴ ἄρα τῆ ἐρήμφ πωρακόντα διετέλεσεν ἔτι, σωελῶς ἀπαίροντες καὶ εὖ τὸ πῦρ ἀμείβοντες, ἀπαρρηθῆναι ἐκ λίθων ἐργασαμένων οἰκοδομῆσαι ὅ θυσιασθῆλον, ἵνα μὴ τοῦτων πῦρ γὰρ πῦρ ἐπιγγελημῶν ἀπειληφότων, οἱ τοῖς θυσιασθῆλοις ἑνὶ τοῖς οἱ πηλοσάκωροι τὰς τῶν δαιμόνων θυσίας ἐπιπέλωσαι. Διὰ τοῦτο προσέταξεν ἢ ἐκ γῆς, ἢ ἵζη αὐτοφυῶν λίθων ταῦτα κατὰ σιδηράζεσθαι. ἐπειδὴ πῶρ ἐκείνορον εὐδιάλυτον. ὅτι δὲ μὲν πῦρ τῆ ναοῦ κατὰ σιδηρὸν οὐκ ἵζη ἢ οἱ ἐτέρω θύειν, αὐτὸς ὁ νόμος διδάσκει. εἰ δὲ θύειν ἐξω τῆ ναοῦ ὁ νόμος ἀπέριψε, καὶ ὅ θυσιασθῆλον ἑσώπτως ἐκάλυπεν. αὐτῆς τοῦ εἰς ἐλεγχον τῆ ἀσεβοῦτων, Ἡλίας ὁ πᾶν προσεγεγεῖν οἱ τῶν καρκινῶν θυσίαν ἀναγκασθῆναι, εἰς ἀείθρους τῶν φυλῶν αὐτοφυῆς (ὡς εἶπεν λίθους, καὶ ἡδὲ τοῦτων πῦρ θυσίαν προσήνεκεν, ὡς πῦρ οἰκοδομῆσαι εὐθὺς Διὰ λυθῆναι, καὶ μηδὲν ἄε τόρον οἱ εἰναι τῶν χωρίων θυσίαν προσεγεγεῖν.

Διατὶ τῶ ἐβραίου τῶ πῦρ ἐλθὼν θείαν δέξασθαι μὴ βουλο- με-
μένου διατηρηθῆναι ὅ ἄτιον προσέταξεν;

πάντων αὐτῶν προσημῶν ἐλθὼν θείαν διδάσκει. ἢ τοίνυν ταῦ-
της ἐκ ἀπέχοντο, δηλ. ἢ πῦρ θουλείαν ἀσπασθῶντο πρὸς αἰχ-
νην ἄρα λαβῆναι ὅ σημείον παρὰ κελύεται. πρὸς δὲ ἄλλο καὶ πῦρ
ὑπακρῆρ Διὰ τ' αἰοῖς ὅ σημείον ἐμφαίνει, καὶ ὅ παρὰ πῦρ θύειν
ὅ μὴ ἵζηται προβαίνειν οὐκ ἡδὲ τρέποντ' ὅ τῶ διασώτου.

Διατὶ πρόσκειται καὶ δουλοῦναι αὐτῶ εἰς τὸν αἰῶνα, δήλιος μς.
M ij

ούσης τῶ ἀνθρώπινῃ ζωῆς;

Ἐντεῦθεν δὴ λέγει ὡς οὐ πανταχοῦ ὁ αἰὼν τῶ ἀπίστου δολοφονίας,
 δὴ ἔστιν ὁ πᾶσι καὶ ὠρισμένου χρόνου σημαίνου. οὕτω καὶ ὁ μακα-
 ρίος λέγει Δαβίδ· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῶ πτωχῶν σου, ὅτι
 δὲ ἀνθρώπινον οὕτως ὀνόμασεν βίον.

μζ. τὸν ἀκουσίως πεφονδύοντα, Δία τὴ φύγην παρακαλεῖται;

τὴν Φοινικὴν αὐτῶν ἰατρῶν γνώμῃ. διδάσκων ὡς εἰς παρά
 γνώμῃ ὅν ἐνοῦν πτωχείας ποιῆσαι, τὸ μὲν μᾶλλον δὲ γνώμῃ φονδύ-
 ον καὶ ἀσέβως ἄξιον. πρὸς δὲ τούτω καὶ εὐδὲν τέμνοντα ξύλα, καὶ εὐδὲν
 ἀκοντίζοντα λίθους, πτωχὸν δεστέρου ἐργάζεται. καὶ μὲν τοὶ καὶ
 εὐδὲν δὴ ὅτι τοιοῦτον θρόνοντα παρακαλεῖται δεδέναι καὶ βέβαιον,
 ἵνα μὴ παρὰ γνώμῃ πινὰ τῶν πελαζόντων ἢ πωρῶν ὄντων
 πημῶνται. χαλινοὶ δὲ καὶ ὅτι τῶν συγγενῶν τῶ φονδύοντι οὐ
 μὲν τῶ τῶ πεφονδύοντι Φυγῆ.

μη. τί ὄσιν, ὁρμηνοσμένοι;

φασὶ τῶ σώματος εἰ τῶ μήτῃα πλείον Δία παλασθέντος, τότε ἐμ-
 ψυχούσθαι εἰς ἐμβρον. καὶ γὰρ τῶ ἄδᾶμ εἰ σώμα πτωχῶν ὁ πτω-
 χῆς Δία πλάσσει τότε εἰς φύσιν πῶ ψυχῆ. καλεῖται τοίνυν ὁ νοση-
 ρὸς γυναικὸς ἐκύμονος ἀμβλυσάσης εἰ μάχη, εἰ μὲν ὁρμηνο-
 σμένον ἔξελθοι τὸ βρέφος, τὸ τῶ εἰς μεμερφωμένον, φόνον εἰς πρῶ-
 γμα καλεῖσθαι, καὶ πῶ ἴσῃ ὑπέχειν πτωχείαν ὅτι δεσφονότα· εἰ
 δὲ μὴ ἔξελθοι μεμερφωμένον, μὴ λογίξεισθαι φόνον, ἐπειδὴ πῶ μὴ
 δεπῶ ψυχῶν ὁρμηνοσθῆ, δὴ γὰρ ζῆμίαν ζῆναι ὅτι ἀπὸν.

μθ. Διαπὶ τὸν κεραιπὴν ταῦρον ἀναρῆσθαι καλεῖται;

Διὰ τῶν ἀλόγων παιδῶν εὐδὲν λογικῶν ἡλικίᾳ ὁ φόνος.

ν. Διαπὶ ὁ μόχον κεκλοφῶς πανταπλάσια ἐκτείνειν ἐκελεύ-
 σθαι, ὁ δὲ πρὸ βατομ τετραπλάσια;

ὅτι τὰ μείζονα τῶν ἀμαρτημάτων μείζονα ἄξια τιμημάτων·
 οὕτω καὶ ὁ κύριος ἐδίδαξεν· ὅτι μὲν γὰρ φησι πῶν δὲ δίδεται, πο-
 λὺ καὶ ἀποιτήσουσι παρ' αὐτῶ.

πῶς

Πῶς νοητέον εἰ, θεοὺς οὐ κακολογήσεις;

να.

τοὺς κριτὰς ὀνομάζει θεοὺς, ὡς κατὰ μέμνησιν τῶ τῆν ὄλθον
θεοῦ κρινεῖν πεπισθυμένους. καὶ ἴδω σαφέστερον ἐδίδοξεν ὁ πε-
φήτης Δαβίδ· εἰπὼν γὰρ, ὁ θεὸς ἔστιν ἐν ζωῶν γῆ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ
θεοὺς δὴ κρινεῖν, ἕως ἐν χειρὸς ἀμαρτανλοῦ εἴσαθε αὐτόν. εἴτα κα-
τηρώων προσέθηκε· οὐκ ἐγνώσθη οὐδὲ ζῶντων ἐν σπότι Δεπο-
ρεύονται. ἐπιθέκυσσι δὲ καὶ πῶ οἰκίαν φιλοτιμίαν. ἔδω γὰρ φη-
σιν ἕωμ θεοί ἐστε, καὶ ἕως πίπτετε. οὐτῶ καὶ ἐν ταῦτα θεοὺς οὐ κα-
κολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τῶ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

Τίνος ἕνεκαμ θειάλατα κρέα ἐδίειν ἀπαγορεύει;

ναβ.

λογικῶ τῶν ἀντὶν διδάσκει ζωὴν, καὶ μηδὲν ἔχειν θειῶδες,
παρεγγυάται καὶ θειὰ οὐ θύειν πρότερον, εἴθ' οὕτως ἐδίειν. ἴδω
ἴδω μετ' ὀλίγα καὶ τῆν ἕρωτων ἰδιμελεῖσθαι κελεύει. ἢ τῶ δυ-
σμενῶς Δεκαμβίου τῶν βοῶν παλαιῶν μνησθῆναι, δὴ ἐ-
πιστρέφειν εἰς πῶ τῶ δυσμενοῦς οἰκίαν, καὶ εἰ ἕω ζύγιον εἰ πε-
πῶκος αἰσάναι. Ὁ τῶς ποιῶντας εὐδελείας τῶς κατὰ Μαζὰς
μηχανῶσθαι. διδάσκει δὲ Δεπὶ τῶν ὡς ὁ τῶ παλαιῶς καὶ καινῶς
Δεπὶ τῶν νομοθετῶν, ἢ ὁ ἴδω δεικτικῶς τῶν νόμων, καὶ τῶν εὐαγ-
γελικῶν ἐδωρήσασθαι.

Τί ὄζειν, οὐκ ὀφθίση ἐνώπιον κυρίου θεοῦ σου κύνος;

ναγ.

Ἀπὼν προσκυνῆσαι τῶ θεῶ τῶ θεῶ, τὰ διωατὰ σοι πρόσφερε
θῶρα. ἢ μᾶς δὲ ὁ λόγος διδάσκει, εἰ μὲν χρήματα ἔξει μὲν, μετὰ τῶ
τῶ πονήτων θειάλατας προσεύχεσθαι τῶ θεῶ· εἰ δὲ ἀκλήμονα προ-
αμρῶσθαι βίον, μὴ κνήμ ἔχειν τῶν ἀγαθῶν πῶ ψυχῆν, δὴ ἔξου-
σῶν τῶν πλοῦτον τῶ ἀρετῶ.

ποία ὄζειν ἑορτὴ ἢ τῶ θειασμοῦ τῶν προτοβλημάτων, Ὁ τῶνα
ἑορτὴ σωτελείας ἐπ' ἰζόδω τῶ ἐνιαυτῶ;

ναδ.

ἑορτὴν προτοβλημάτων πῶ πονητικῶν καλεῖ· ἑορτῶν δὲ σω-
τελείας ἐπ' ἰζόδω τῶ ἐνιαυτῶ πῶ σκηνοπηγίαν. καὶ ἴδω διδάσκει
ἐπὶ γὰρ· ἴδω καμρῶν τῶ ἐνιαυτῶ ὀφθίσειται, πῶν ἀρετικῶν σου
εἰώπιον κυρίου τῶ θεοῦ σου· οὐτ' ἐστὶ πῶ ἑορτὴν τῶ πάχα, Ὁ πῶ

Πεντηκοστήν καὶ τῆ σκηνοπηγία· ἀναμνηστικὴ δὲ εἰς μὲν πάχα τῆς
 Ἰζόδου τῆς Ἰζαίου πῆου, καὶ τῆς παραχρηστικῆς ἐλθουσίας. ἡ δὲ πεν-
 τήκοστήν τῆς εἰς πλὴν γὰρ τῆς ἐπαγγελίας εἰσόδου. ἐκεῖ γὰρ ἀσπίδοντες
 τοὺς ἀπὸ χῆρας τῶν γνημάτων προσέφερον. εἰ δὲ τῆς ἐρήμω τῶν ἀσπί-
 δον καὶ ἀνήροτορ ἠδισορ ἀρτορ. ἡ δὲ σκηνοπηγία πλὴν εἰς ἐρήμω Δρα-
 γρηγὴν Ἐσθραφῆ. εἰ σκηναῖς γὰρ οἰκωῶτες πεσάρκοντα διετέλε-
 σαν ἔτη. εἰ ταύταις ταῖς ἑορταῖς ζωτῆς εἰς τῶν θεῶν νεώ πα-
 ρεγγύησε· ἵνα καὶ τῆν θεῶν ἀναμνησκάνται διαρεῶν, καὶ εἰς
 ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν σιμῶνται, καὶ φιλεόρταρι ὄντες μὴ πῶδι
 τὰ τελένη τῆν δαιμόνων Ἰνφῶσι, δὴ εἰ τῶ νεῶ τῆς πεπικητός
 καὶ τὰ ἀγαθὰ Ἰρηνωῶτος, τῆς ἑορταστικῆς ἀκλαύουσιρ δὴωχίας.

νε. τί ὄστιρ, οὐ δύσεις ὑδὶ ζύμη αἶμα θυσιάσματός μου;

Ἐζύμους ἄρτους τῶ θυσιαστικῶν προσέφερον. ζυμῆτας δὲ ἀπα-
 γρηεῦς προσέφερον, Δρα τῆν αἰσθητῶν διδασκῶν τῶ νοητῶ. ἐπειδὴ
 γὰρ ὁ ἄξυμος ἄρτορ αὐτοχέδως ὄστιρ. ὁ δὲ ζυμῆτας ἔχει τῆς ζύμης
 τῆς παλαιῆς, ἀπαγρηθεῖ ὁ νόμος μηδὲν τοῖς θεοῖς διδοῖς τῆς Αἰγυπτιᾶκῆς
 ἀναμνηστικῆς διδασκαλίας, οὕτω καὶ ὁ κύριος τοῖς ἱεροῖς λέγει
 μαθηταῖς προσέχων ὅτι τῆς ζύμης τῆς γραμματέων, ἢ φαρισαίων.

νε. πῶς νοητέον εἰ, οὐκ ἐψήσεις ἄρνα εἰ γάλακτι μητρὸς αὐτῆς;

πολλάκις ἔφηρ ὅτι εἰς πάντων αὐτῶν φιλανθρωπίαν διδασκῶ.
 πνὲς οὕτω φασιρ ἀπαγρηθεῖν τῶ νόμω εἰς εὐδυσχεῆς ἐσθίειρ πνὲς
 δὲ τῶ μητρῶν γάλακτι μὴ ζωεψῆρ τῆς ὄπρ γὰρ πνα καὶ πλὴν μη-
 τῶρα σιμῶν. ἀπαγρηθεῖ δὲ καὶ εἰς περὶ Ἰζαίου. καὶ αὐτὸς δὲ
 παρεκελεύσατο Ἰησοῦ δὴν εὐρηκόσι νεοτήτων μὴ ζωεψῆρ τοῖς νε-
 οτήτοις πλὴν μητέρων. ἔδοτο γὰρ ὄστιρ Ἰζαίου, τῆν ὀρεῶν εἰς Ἰζαίου.

νε. πῶς νοητέον, τῶ ἀριθμῶ τῆν ἔτων σου ἀναπληρώσω;

πλὴν ὠεισμένηρ φησὶ τοῖς ἀνθρώποις ζωῆν, τῶ εἰς γῆρας
 μακρόν ἐλθεῖν σε παρασιδύατορ.

νε. τί ὄστιρ, ἀπεσελῶ τοῖς σφηκίαις πλοῦτας σου;

ὡς τοῖς Αἰγυπτιοῖς βασιλέως καὶ σκνίπας, ἢ κυνομαῖαν ἐπιμ-
 ψῆρ, οὕτω τοῖς καναγαίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τοῖς σφηκίαις,
 ἔδοτο

Ἰδοὺ δὲ δηλοῖ τὴν ὑπερβάλλουσαν δυνάμιν τῆς θεοῦ. ὅτι καὶ Ἰδοὺ
τῆν σμικρῶν ζωῶν καὶ τοῖς οἰκίοις ἰδιουργεῖ, καὶ τοῖς οὐραν-
οῖς ἐπάγει τὸν ὀλεθρον. Ἰδοὺ καὶ Ἰδοὺ τὸ μακαρίου λέγει Δαβίδ·
εἰ ὁ λαός μου ἠκουσέμ μου Ἰσραήλ, ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπαρεύθη, εἰ ὅτι
μηδενὶ ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν ἐταπείνωσα, ἀντὶ τῶν εὐπετῶν ἀντὶ μά-
λα καὶ ἐραδίας τῶν πολεμουῶντας ἀντὶ Ἰζολέθρυσσα.

πῶς ἐπαγαλάμνος ὁ θεός μέχρι τῆς εὐφρατου τῆς ὀταμου πα- 19.
ραδῶσιν αὐτοῖς τὴν γῆν, οὐκ ἐπλήρωσε τὴν ὑπόχρησιν;

Διὰ Ἰεζεκιήλ τῆς προφήτου Ἰδοὺ σαφέστερον δεδήλωκεν ὁ θεός·
πύρας γὰρ φησι, λαλήθη ἰδί ἔθνος καὶ βασιλείαν τῆς οἰκδομῆν
καὶ καταφυτέμ, καὶ ἔσαι ἐὰν σφαγῆν τ' ἔθνος ἐμῆνο ποιήσῃ τῶν
νηρῶν, οὐ μὴ ἐπαγάγῃ ἐπ' αὐτῶν πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα ἐλάλησα, ὅτι
τὰ ἔξῃς. εἰσὶ γὰρ τὴν ἰνῶν ἀντὶ τῶν ὁ θεός εἰς τὴν ἐπιγγεῖλατο γῆν. ἐ-
πειδὴ δὲ φυλάξαι τὸν θεῖον οὐκ ἠβουλήθησαν νόμον, οὐ πᾶσαν
αὐτοῖς πῆδῶκεν, ὅτι εἶσα πινὰς διηκεῖς αὐτοῖς πολεμουῶντας,
ἵνα πολεμούμενοι ἠτήθειν. καὶ Ἰδοὺ Ἰδοὺ φερόντως ἠ τῆν κειτῶν
ἰσοεῖα διδάσκει. Δαβίδ μὲντοι τῶν βασιλῆ, καὶ τέτους ὑπέταξε.
καὶ γὰρ οἱ ὀμόφυλοι φόρους ἐδίδωσαν. ὅτι Συρία Δαμασκίου, καὶ
Συρία Σουβᾶ. Σολομῶν δὲ ἔως ἠυσέβη, εἶχε τὴν δυναστείαν ἁ-
ποκλίνας δὲ εἰς ἀσεβειαν, τῆς Ἰζουσίας Ἰζέτωσιν. ἢ τέτους δὲ δῶ-
σιν ἐπιγγεῖλατο ταῖς οὐλοῦσας, καὶ τὸν νόμον φυλάττοισιν.

τὴν σκηνὴν πῆ δὴ ποτε γενέσθαι προσέταξεν; 20.

Αὐτὸς ὁ δεσπότης θεός τὴν αἰτίαν δεδήλωκεν· ἔφη δὲ οὕτως· ἢ
ποιήσεις μοι ἀγίασμα, καὶ ὀφθήσονται ἐν ὑμῶν. ὅτι ποιήσεις κατὰ
πάντα ὅσα ἐγὼ δέεικνυμί σοι ἐν τῶν ὄρει τ' παράδειγμα τῆς σκηνῆς
καὶ τ' παράδειγμα πάντων τῆν σκευῶν αὐτῆς. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῶν
Σινᾶ ὄρει τὸν νόμον ἐδέδωκεν, εἰκὸς δὲ τὴν πινὰς ἔστωρο πῆσιν ποδὲν
γραφέσθαι τῆς θεῖον, ἐκείλδωσιν γενέσθαι σκηνήν· ἵν' ἐκείθεν τὴν οἰ-
κείαν ποιούμενος ἰδιφάνειαν, ἐκπαιδεύῃ τὸν λαόν τὴν εὐσεβείαν.
ὡσαυτὸς γὰρ τὴν ἐπιγγεῖλατο αὐτῶν ἀπειληφότων γῆν, νεῶν γε-
νέσθαι προσέταξεν, καὶ ταῖς θεῖας ἐκείθεν γενέσθαι λειτουργίας ἐ-
νομολογήσασιν, ἵνα μὴ ἀθεῶς Ἰδοὺ δεικνύσιν, τῆς τῆν ἀλιπείων δαιμό-
νων ποδὲν πῆσιν παλάνη, οὕτως ὀδοιποροῦσι, καὶ τὴν ἔρημον Ἰδοὺ
βαίνουσι σκηνὴν ποδὲν προσέταξεν, μεταβῆναι καὶ αὐτὴν δυνα-

ἡμῶν· καὶ πάλιν πῶδι τῆς θεᾶς ἐλπίδος Δις λεγόμενος καὶ ταῦ-
 τα προσέθεικεν· ἢ ὡς ἀγνοῦσαν ἔχουσαν ἀσφαλῆ περὶ καὶ βεβαίαν.
 καὶ εἰσαρξάμεν εἰς τὸ ἐσώτορον τῶν καταπιτάσματος, ὃ τὸ ἐσώ-
 περον τῶν καταπιτάσματος τῆν τῆν ἐπουρανίαν εἶχε εἰκόνα, τὰ
 δὲ ἐκ τῶν τῆν ἐπιγείων, διὸ ὅτι τοῖς ἱερεῦσι διηκουσῶν ἰσχυρὰ.
 δὲ ταῦτα λυγία μὲν εἰ τῶν νοτίων μέρει καμλίην ἐπὶ ἀκροῦ ἰ-
 σαρίθμους ἔχουσα λυγίους ὑψηλοτέρους. ἐδύλω δὲ οὐκ ἔστι τῆν
 ἡμερῶν τῆς ἐβδόμενης τῆς ἀειθρίας. τὰ πλάγῃ εἰ τῶν βορείων χρυ-
 σίην, ἐφ' ἧς ἀφ' ἧς προσηύδα προσέταξε δυοκαίδεκα. καὶ φιάλας
 χρυσοῦς πηλῆς λιβανωτῆ καὶ ἀλγῶν· οἱ δὲ τῶν μέσων τῆς λυγί-
 ας καὶ τῆς φραπέτης χρυσοῦ ἐκείνην θυματήριον τὰ προσφέρ-
 μένα δεξιῶν θυμάματα. διὰ τῶν δὲ ἔστω πῶδι τὰ εἶναι ταῦτα
 καὶ μὴ ἀρεσά τῶν τῆν ἔλθω θεῶν. ὅθεν ὑψηλοτέρων αὐτὰ σι-
 χήσιν, ὅθεν πῶ τῆν ἰουδαίαν ἀθήναι, ἔξω δὲ τῆς σικκῆς ἱερουργῆ-
 σαι προσέταξε, ὡς τοῖς εἰς δὲ οὐκ ἀνακαίαι. ἡμεῖς δὲ τῆν τοῖς εἰ-
 δὲ ἀπὸ νέμεσαι λαθουργίαν ὑψηλοτέρων, θυμάματα μὲν ὅτι λυ-
 γία τῶν φῶς προσφέρουσαν τῶν θεῶν. ἢ πῶ μυστικῆν τῆς ἀγίας φρα-
 πέτης ἱερουργίαν. ὅπῃ δὲ τειάκοντα πηχῶν ἰσχυρὰ τῆς σικκῆς
 καὶ δέκα τὸ εὖρος καταμαθεῖν εὐπίτες. εἴκοσι γὰρ ἑκάστης εἶχε τὸ
 νότον μέρος, καὶ ποσά τας τὸ βορρην. ἑκάστης γὰρ ἑκάστης ὡ-
 νόματῃ οἱ ὄντοι ἐρμηνεύονται. ἐκαστῆς δὲ ἑκάστης πηχῶν ἐξέστης ὅτι
 ἡμῶν πηχῶν, τειάκοντα πηχῶν αἱ εἴκοσι σικκῆς ἐπλήρωσιν. οὕτως
 πάλιν τὸ πῶς δυομάς ἀπὸ βλέπων ἐξέστη ἑκάστης τὸ αὐτὸ μέτρον
 ἐχούσας ἢ δυο γωνίας. διὰ τῆς δὲ πηχῶν ἐκ τούτων σιχαρῶν μίτοι,
 οἱ μὲν δέκα τὸ εἰς δὲ εὖρος ἐπλήρωσιν, οἱ δὲ ὄντοι δυο, τῆν ἑκάστης
 δὲ πηχῶν τῆς ἀρμενίας ἐδέχοντο. ἐκ μὲν τοῖς τῶν εἰς δὲ μέρους
 τῆν δύραμ γινέσθαι προσέταξε· ἵνα καὶ αὐτὸς ἀνίσταται ὁ ἡλῖος οἰόν
 τινὰ προσκυνῶσιν προσφέρει, τοῖς προπιλαίοις εὐδύς ἐκαστῶν τῆς
 ἀκτῆς ἐκπέπτω, καὶ οἱ τῶν θεῶν μόνω λαβόμεν προσεταγμέ-
 νοι ὅπῃ τῆν ἡλίον ἔχουσι πῶς τῆν σικκῆν ἐστρεμμένοι, καὶ μὴ
 ἔστω, ἀλλὰ τῆν οὕτως ποιητῆν προσκυνῶσιν. σιχαρῶν τῶν σικκῆν ἢ
 σικκῆν προσέταξε, ἑκάστης ἔχουσα πάντοθεν σικκῆν μίνας ἀλ-
 λήλαις. εἴρη δὲ καὶ τῶν βίας ἀργυρῶν, καὶ τῶν κεφαλῶν ὡ-
 σαύτως, καὶ αὐτῶν δὲ καὶ εἰς δὲ τῆν ἢ ἐξωθεν ἢ ἐκ τῆν ἢ ἐκ τῆν ἢ ἐκ τῆν
 χρυ-
 σῶν, τῶν δὲ ὄροφον εἶχον ἐξ ὑφασμάτων ποιητῶν ἐκ ἀφῶν
 καπεσθινασμένον χρωμάτων. τὸ μὲν δὲ ἰσχυρὸν ἢ ἀλθουργικῶν· τὸ δὲ ἐξοδ-
 δες, ἢ κικκοβαφές τὸ δὲ ὑακίνθου προσκομῶν· ὁ δὲ βύσσος τῆν λυ-
 κίην εἶχε χροῖα. καὶ ταῦτα δὲ τῆς ποσῶν σιχαρῶν ἰσχυρῶν ἢ ἀνίσταται.

ὁ μὲν γὰρ ὑάκινθος ἔωδ' ἀέρι προσέοικε· ὁ δὲ ῥοδιδεὴς ἢ κοκκοβα-
 φές ἔωδ' πυρὸς· ὁ δὲ ἀλευργικὸν μνηστὴν πλὴν θαλάσσης. ἐκείνη γὰρ
 τρέφει τὸν κόκκον, ὅς οὐκ ἐπιούσιον γίνεται χρώμα. ἢ δὲ βύσσος, πλὴν
 γὰρ ἐκ τῶν πρὸς γὰρ φέρεται λέγεται. καὶ δέξεται δὲ εἶχε τεύχενας
 ὑδιτικῆς μέλας. καὶ μάλιστα καὶ διαφέρας τριμύλας. ὥστε καὶ τὸν ὑε-
 τὸν ἀπείργει καὶ τὸν φλογισμόν. ἢ τοῖς ἱερεῦσι ἢ παντοδαπῶν πε-
 ρεπέθεικα κόσμον. τὸν μὲν λαὸν καταπαλήθηοντα ἔωδ' ἀφ' ὧν τῶν
 οὐρανόθεν, αὐτῶν δὲ οὐδ' ἱερέας διδάσκοντα ὅπως χρὴ τὴν ψυχὴν ὠ-
 ραίξαι, καὶ τὸν τ' ἀρετῆς αὐτῆς κόσμον ποδὶ πέναι. Ἐποδύτω δὲ
 καλεῖ τὸν εἰσδύπερον χιτωνίσκον, ἐπειδύτω δὲ τὸν χιτῶνα τὸν ἔξω-
 δειν, ὑάκινθον δὲ ἔστω γυνέειδ' προσέταξε, καὶ ποδὴν προσηγο-
 ρουσα ὡς μέγιστος ἀκροῦ διήκοντα τῆν ποδῶν, ἀπὸ τῆς δὲ τ' ἔπειτα ἢ
 καὶ δῶνας χρυσούς, καὶ ῥοίσκους εἰς τ' ἄδυτον Σάκκατον τ' σκη-
 νῆς εἰσιῶν, καὶ πλὴν ἐκ τούτων ἀπὸ πλεονεξίας ἰσχυρὸς εἰσδεξάμενον,
 μὴ δέους δὲ τ' λειτουργίας ὑδιπελῆν, εἰς μνήμην λαμβάνων τ'
 ταῦτα προσεταχότα, καὶ πλὴν προσφερομένην ἱερουργίαν δεξάμε-
 νον. διὰ τοῖς ἔστω καὶ τῶν ἀέρος ὁ ποδὴν εἶχε τ' χρώμα. ὑάκινθος
 δὲ ἦν, ὡς αὐτὸ καὶ εἰς ἔστω ἀφορῶν μετ' ἀρσος γένηται. ἐπέκειτο δὲ
 τῆς κεφαλῆς κίοντες τὸν οὐρανὸν μμουμένη. ἐκάλυπτε δὲ καὶ τα-
 νία ὁ μέτωπον, μὴ μίτσαν εἶπον οἱ ἐβδουμήκοντα. εἶχε δὲ οἱ μέσση
 πέταλον αὐτῆς χρυσοῦ ἐγγεγραμμένον, ἔστω τῶν οὐρανόθεν τ' ἀφραστον
 ὄνομα, ὁ καλοῦσιν Ἑβραῖοι πετράραμμον, ὑλάβαιν ἔστω δεδι-
 λουκαμ· ὑδιγραφεὶς γὰρ φησιν, ἀγίασμα κνεῖον. ἐκ ἐλευσεν δὲ
 αὐτῶν καὶ ἐφεστίδα γυνέειδ', μὴ οἱ ἐβδουμήκοντα ἐπομείδα ἐκ ἀλε-
 σεν. οἱ δὲ ταῖς βασιλείαις † ἄς † εὐείσομεν ἐφ' ὅδ' αὐτῶν κατὰ πλὴν
 τῆν Ἑβραίων γλώτταν ὀνομασμένην. αὐτῆς εἶχε ἐφ' ἐκ τῶν μὲν
 ἄμην δύο λίθους πλυπέεις ἔστω τῆν φυλῶν τὰς προσησε-
 ῖας ἐγγεγραμμένους. ὑδι τῶν σῆθαι ὁ καλοῦσιν μλιον λῆγιον τῆν λε-
 γικὴν συγκαλύπτου καρδίαν. εἶχε δὲ καὶ ἔστω δυοκαίδεκα λίθους
 προσημεροσμένους. πολέμον συκροτηθέντος ἢ νίκη, ἢ ἦττα. καὶ
 ἔστω τῆν βασιλείων ἢ ἰσοεία διδάσκει. ὑδι τσατδύ(α)πτες γὰρ τῆν
 δημοφύλων ἔωδ' Ἰσραήλ, οὐ πρότερον ἐτόλμησεν ὁ Σαουλ πατρά-
 ξαδαι, ἕως εἶδε τὰ τ' νίκης μνημόματα. προσήγαγε γὰρ φησὶ ἔωδ'
 ἐφ' ὅδ' εἶτα πλὴν νίκης μαθῶν, ἐπήγαγε, (ω)άγαγε, τ' ἐφ' ὅδ' ἢ ἔπειτα
 ἔξω πλίσαι τὸν λαόν. δὲ ἔστω εἰρημῶς ὁ τ' ὄλον θεός. Ὁ ὑδι θήσεις
 τ' λῆγιον τ' κρῖσεως ὑδι τ' σῆθαι Ἄαρῶν, Ὁ (ω)άφαις αὐτὸν πρὸς
 τῆν ἐπομείδα, ἐπήγαγε ἢ ὑδι θήσεις αὐτῶν τῆν δὲ λῆσιν ἢ τῆν ἀ-
 λήθειαν. ἔστω δὲ τῆν μνημύματων τ' ἀφ' ὁδῆς. ἰσέον μλιτοῖς ὡς πα-

† Videtur vacare.

χυτῶν

Διὰ τῆν ἀφ' εὐρωπίνων τὰ θεῖα διδάσκει. ἐπειδὴ γο' ἡμεῖς ταῖς
εὐοσμίας τὸν πόδα, πλὴν κατὰ νόμον γλιτομλίνην ἱερουργίαν ὁσμὴν
εὐωδίας ἀνόμασεν. ὅτι γὰρ οὐδεὶς γυμῶ προσέχει τῷ γράμματι,
καὶ ἢ τῶ θεοῦ φύσις διδάσκει. ἀσώματος ἔσθ' καὶ ἢ δυοσμία τῆν
καλομλίνων ὁσῶν. Ἐ γο' ἐκείνων ὄβη δυοθετέρον; οἱ μλν'τι ὄλμοι ἐρ-
μηνύτου ἑυαρεσθῶσ ἀπὶ εὐωδίας πεδίκασιμ.

ξγ. Τίνος χάειρ ἰξ' ἐκείνης θυσίας ὑπὲρ σωτηρίας προσφερομένης
ἡμῖν ἱερέα λαμβάνειμ ἡν βραχίονα ἡν δεξιὸν καὶ ε' σηθώϊον δι-
κρόδυσεν;

Διὰ τῶ σηθωϊοῦ τὸ λογιόν καὶ τὸ θεωρητικόν ἀποιτῆ τὸν ἱε-
ρέα καλύμμα ἔσθ' τὸ σηθῶϊον τ' καρδίας. Ἐὰ δὲ τῶ δεξιοῦ βρα-
χίονος, πῆρ πρ' ἄξιμ πλὴν δεξιάρ. οὐκ ἀρκεῖ γὰρ ἢ πίστις εἰς θεοπύριον,
ἀλλὰ δέεται τῆν ἔργων εἰς πελειότητα.

ξδ. τί ὄβη τ' ἴμ;

Κοκρη μέτρον ἑβραϊκῶν οἴνου καὶ ἐλαίου. δέχεται δὲ ὡς φησὶν ἰώση-
πος δύο χοῶς ἀπικούς. πισυτερον δὲ εἰ τούτοις αὐτῶ, ἀκριβῶς τῶ
ἔθνους τὰ μέτρα ἰδίσαμλίφ.

ξε. Περὶ τῆν σαββάτων νομοθετῶν ἔφη ἔστι γὰρ σημεῖον ἀνά μέτρον
ἐμοῦ καὶ τῆν ἡῶν ἰσραήλ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, πῶς οὖν ὄβη
νοήσομαι;

Ὅτι περὶ τῶν ἑβραίων πῆρ ποδιτομήν διδύς ἔφη. © ἔσαι εἰς ση-
μεῖον ἀπὸ μέτρον ἐμοῦ © ὑμῶν. οὐτω καὶ ποδὶ σαββάτων νομοθε-
τῶν ἔφη. ἔστι καὶ σημεῖον οἱ ἐμοῖ καὶ τοῖς ἡῶν ἰσραήλ εἰς τὰς γε-
νεὰς ὑμῶν. τὸ γο' καινόν τ' πολιτείας ἀπὸ τῶ νομοθετῆ πῆρ μνή-
μιω ἀφ' ἑμ παρσιθιάζερ. κα. θάπτερ γο' τὰς ἐρίμνας καὶ τὰς ἀ-
γάλας αἰ σφραγίδες δηλοῦσι, οὐτω τὰ τῆς τῆν ἑβραίων πολιτείας
ἰθαίρετα καὶ τῆν κακῶν αὐτῶν διῆργε. © τὸν νομοθετῶν προ-
σεφρόδην ἐδίδακεμ.

ξς. τί δὴ πετὸ ἀ' ἀρῶν τῶν λαῶν ἡμῶν μόχον διέγλυψεν;

τὸν σκοπὸν τῶ γινομλίνου προσήκει ζητῆμ. οὐτω γὰρ ἰζετῶξον-
τες εὐερί-

πες εὐρήσονται αὐτὸν οὐ παντ' ἅπανσι συγγνώμης ἐστρημύλιον. τῷ ἀ-
 δελφοῦ πατρὸς ἀκόντα ἡμέρας διατείφαντος οἱ τῆ τῶ ὄρους ἀκρο-
 νυχία, καὶ τῶ λαοῦ λυτήριοντος καὶ εἰς πλὴν αἰγυπῆον ἀναστρέλαι
 ὀρμήσιντος. πρῶτον μὲν ἐπειράθη λόγους αὐτῶν πλὴν ὀρμῆν χα-
 λινῶσαι. ἐπειδὴ δὲ ἀπφ' δουῦτας εἶδεν, ἤτισε τῆν γυναικῶν τὰ
 χρυσία, πάθει πάθος αἰ πρσραπέυσας εἰ Ἐλακοσμορ καὶ Ἐλα-
 χρήματορ τῆ τ' δφσδαμονίας μανία. ὁμ' οὐδ' ἴδεν εἰ μὴ χάνη-
 μα πλὴν ἐκείνων ἔσβεσαν λύτην, ὅθεν ἵνα γιάσθι διαλύσαι τὸν
 μόχου. ἢ ποιούτω δὲ σκοπῶ χρησάμενος τ' θείας ἐδέηθη Ἐλαι-
 θρωπίας, ὡσε πλὴν πικωρίαι διαφυγῆν. καὶ ἴδεν μαυσιπῆς ὁ θεότα-
 τος οἱ τῶ Δουπερονομίῳ δεδήλωκεν. ἐδέηθη γὰρ φησι τῶ κυρίου
 πῶλ' ἡαζῶν τῶ ἀδελφοῦ μου καὶ οὐκ ἀπείθεμεν.

πῶς νοητέον εἰ, καὶ νῦν ἕασόν με, καὶ θυμωθεὶς ὄργῃ εἰς αὐτὸν, “ ξρ.
 ἐκτείλω αὐτὸν, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα; “

καὶ εἰ ἅπαντες τῶ θεοῦ καὶ εἰ Ἐλάνθρωποι ὁ λόγος δηλοῖ. ὁ
 γὰρ θυμῶν πρῆσθῶν, καὶ ἴδεν παρακλαυῶντας θυραράνει. ὁ δὲ
 θεός ἔφη ἕασόν με καὶ θυμωθεὶς ὄργῃ εἰς αὐτὸν, ἐκτείλω αὐ-
 τόν. οὐδεὶς δὲ ἀναμύει τῶν παρακλαυῶντας ἵνα ὄργισθῆ, ὁμ' ἵνα
 παρακληθῆ. εἰ οὖν, ἕασόν με, αὐτὴ τῶ κῶ λυσορ με εἴρηκεν. ἐπει-
 δὴ ἔβ' ἡγούει μαυσιπῆς ὁ μέγας πλὴν τῶ λαοῦ παρανομίαν, καὶ ταῦ-
 τῶν αὐτῶν δεδήλωκεν ὁ θεός. καὶ εἰς πρσρβείαν διήγηρεν. εἰ δὲ,
 ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, τὰ ἡμέτερα πρσσημαίνει. ὅπῃ εἰς τὸ πῶ εἰ
 γέγονεν, μὲν πλὴν τῶ ὄρμῆρος ὑμῶν ἰδιφάνειαν, γέγονεν. ὁ μὲν τοι
 νομοθέτης καὶ ταῦτα τῶ θεοῦ ἀρῆεῖν αὐτὸν εἰς τῆν ὑπὸ τῶ λαοῦ
 πρσρβείαν εἴρηκότος. οὐχ ὑπέλαβεν ἱκανός εἶναι παῦσαι τῶ θεῷ
 πλὴν ὄργην, ἕως οἱ τῆ τῆν πατεριχῶν πρσσημαίει, καὶ ἰκαπέρας
 πρσσημαίει, καὶ τὸν πρὸς ἐμένους ὄργην ἀνέμνησε. καὶ τὰς ἰκα-
 πέρας † ἐμπεδῶ θῆναι ἰκαπέρας.

† Videtur
 esse negati-
 uè legendū
 per ουκ.

ξη.

Διαπὶ τὰς πλάκας σωτέριον;

Ἀνάξιον κρίνας τὸν λαὸν τ' θείας νομοθεσίας. ἐπειδὴ εἰς πρσ-
 κῶν γραμματείων τυπῶν εἴδον αἱ πλάκας, ἢ δὲ νύμφη πρὸ τ'
 πασιδός εἰς μοιχῶν ἀπέκλιε. μάλα εἰκότως εἰς πρσσημαίειν διέ-
 ῤεξε γραμματείων. ἰδισημνάσθαι εἰς πρσσημαίει ὡς τὸ τε μὴ δεξάμε-
 νος πλὴν ἰκαπέρας ὁ τῆν ὄργην θεός ἀνέβάλλετο πλὴν πικωρίαι. πρσ-

" σέθενε δὲ, ἢ δ' αὖτὴν ἡμέραν ἠδισκέπτομαι ἐπαίξω ἐπ' αὐτῶν παύσων
 " πλὴν ἀμαρτῶν αὐτῶν. ἔοικε δὲ ἔσθ' οὗτοις ἕσθ' οὗτοις ἀσπύλου εἰρημέ-
 " νοις ἀγνοῶν ὅτι εἰ χρηστὸν τῷ θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει. κατὰ δὲ
 " πλὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, ἡπισαυρίζεις ὁ-
 " αὐτῶ ὀργῆν ὡς ἡμέραν ὀργῆς καὶ ἀσκησάμενος, καὶ δικαιοκρατίας
 " τῷ θεοῦ, ὅς ἀσπύσει ἐκείνους κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. ὁ μὲντοι νομοθέ-
 " τῆς ἀκούσας ὡς οὐκ ἀέξετο (ζωεῖναι αὐτοῖς ὁ τῶν ὄλων θεός) ἔ-
 " δι σκληρὸν αὐτῶν καὶ ἀπίτυπον, ὁ μὲν ἄγγελον αὐτοῖς ἠδισκέ-
 " σει. ἢ τῶς μὲν γινώσκαι τίς ὁ πλὴν κηδεμονίαν αὐτῶν πρὸς θεοῦ, ἢντι-
 " βόλησε ἢ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ὁ μόδουλον ἡγεμόνα, ὁ μὲν αὐτῶν αὐτῶν
 " ἡγήσασθαι ἢν δεσπότην. ἐπειδὴ δὲ ἢ ταύτην ὑπέχετο δοῦναι αὐ-
 " τῶ πλὴν χάριον ὁ ἀγαθὸς θεός, ἔρωπι μεθύον ἐπαινουμῶν ἢν ὑ-
 " πὲρ ἀθροῶν ἡράσθη καὶ πλὴν ἀθέατον φύσιν ἰδέσθαι τῆν εὐσίαν, ἀ-
 " δυνάτω. (ἢν θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε, κατὰ τῆν τῷ κυρίου
 " φωνῆν,) τὰς δὲ θείας οικονομίας τὴν καὶ οἰογίας, (οὕτως γὰρ προ-
 " σήκει νοῆν τῷ θεοῦ τὰ ὀπίσθια) θεωρήσει διωκῶν τοῖς κατὰ μαυ-
 " σία πλεῖστοις πλὴν ἀρετῆν. καὶ οὐδὲ τούτοις ὡς ἐτυχεῖν, ὁ μὲν εἰς πλὴν
 " πέτρων ὑπ' αὐτῶ τῷ θεοῦ πειρασμοῖς. σημαίνει δὲ αὐτῶ τὴν πίστεως
 " δι' ἐργῶν καὶ ἀκράδαντων, καὶ ἔσθ' ὅτις τὴν πείρασ. δηλαδὲ αὐ-
 " τῶ τῶν πίστεως ὁ φθαλμὸν θεωροῦντα τὰ τοῖς ἀληθῆσι ὁ φθαλ-
 " μοῖς, ἀέθικτα καὶ ἀθέατα.

ξθ. Τί σημαίνει εἰς κελύμματα ἐπιπέδου ἢ πρόσθεν τῶ νομοθέτῃ;

" ἔχοντα πλὴν τῶ ἀσπύλου ἐρμηνείαν· μέχρι γὰρ φησι τὴν σήμερον,
 " ἢνίκα ἀν' ἀγαγινώσκηται μαυσις κελύμματα ἠδὲ τῆν καρδίαν αὐ-
 " τῶν κῆται μὴ ἀνακαλυφθῶντων, ὅποι κείνῳ καταργεῖται. ἢνίκα
 " δ' αὖτὴν ἠδισκέψω πρὸς κύριον πρὸς αἰρεῖται τὸ κελύμματα. ὡς περὶ
 " τότε θείας ἐπέσθησθαι δόξης τῷ νομοθέτῃ τὸ πρόσθεν καὶ σέλας
 " ἐπληρώσθαι ἐκείνῳ ὑπὲρ ἀσπύτων ἐκπεπονημένων, ἀντιβλέπειν
 " οὐκ εἶα τῶν ἐτυχεῖν ἄνοητος, ὁ μὲν ἢ ἐτόρῳσε τὰ πρόσθεν τῆς πείρας, ἢ
 " εὐδὲ ὁ φθαλμὸς μύειν ἡνάγκασε, καὶ τούτῳ χάριον ἀεὶ ἐχῆν τῷ
 " προκάλυμματι τῶ λαῶ ἔσθ' ἡλεθρῶ μῆτος· πρὸς δὲ τῶν θεῶν ἠδισκέ-
 " φων γυμνῶν εἶχε εἰς πρόσσωπον. οὕτως ἰουδαῖοι τῷ τῷ νόμον προ-
 " σεστῆτες γράμματα, πλὴν μὲν δόξαν οὐχ ὄρωσι, μόνον δὲ τὸ κελύμ-
 " μα βλέπουσι. τῆ δὲ τῷ παναγίου πνεύματος χάριτι προσόντων,
 " ἀπαλλάσσονται μὲν τῷ προκάλυμματι, θεωροῦσι δὲ τῆν δόξαν
 " ἢς μαυσις ἐπέσθησθαι. ἔσθ' οὗτοι καὶ ὁ μακρῆος λέγει γὰρ ὡς· ἢμῖς
 " δὲ

καιρόν ἡλθὺν θέρωσε τῷ Αἰγυπτίῳ δουλείας. καὶ τῇ ἀγίᾳ περιθένω
 Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος ἐκόμισε τῆν παραδεδωκῶν ἀδίνων τὰ εὐ-
 αγγέλια. κατὰ τῶν χρόνων καιρῶν καὶ ὁ δεσπότης χειρὸς δ' σωτή-
 ριον ὑπέμεινε πάθος. μάλα κρίνω εἰκότως τῇ ματρὶ πρὸς τοῦ μη-
 νὸς σῆναι τὴν σκλήνῃ ὅ τῆν ὄλθον δεσπότης περὶ ταξί. καὶ ὅτι τῷ
 κόσμου παντὸς ἐκτύπωμα ἴω· καὶ ἵνα εὐπερίσῃ πρὸς τὴν τῷ πα-
 ρα ἑορτῶν, ἡ πρὸς τὴν ἰδιπελῆν νόμος ἴω ἱουδαίοις. τότε δὲ καὶ
 πρὸς τὸν ταῦ τῷ ἐμελλοῦ ἑορτῶν τῷ ἑορτῆν εἰ τῇ ἐρήμῳ. δεύ-
 τερῳ γὰρ ἴω ἕως μὲν τὴν τῷ δουλείας ἀπαλλαγῆν.

τέλος τῆν εἰς τὴν ἕξοδον.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΙΚΟΝ.

Τίνας ἐνεκα τὰς θυσίας προσέταξε προσφέρειν αὐτὸ θεός;

α.

ΘΛΛΑΧΟΤ ΜΕΝ ΗΜΙΝ ΕΙΡΗΤΑΙ ΠΟΔΙ ΖΟΥΤΩΝ, ΚΑΡ
 ΖΙΣ ΠΕΡΟΣ ΕΜΜΗΝΑΣ ΣΥΓΧΕΡΑΜΜΕΝΟΙΣ, ΚΑΡ ΤΙΣ ΠΕΡΟΣ
 ΤΑΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΛΙ ΖΙ ΚΑΡ ΤΙΣ ΠΕΡΟΣ ΕΩΝ ΖΑΜΟΥΣ·
 ΠΕΡΟΣ Ξ ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΑΡ ΤΑΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑΙΣ,
 ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΤΟΛΟΝ ΕΣΩ ΜΗΜΑΣΙΝ. ΕΡΩ Ξ ΘΜΟΣ
 ΚΑΙΝΤΑΥΘΑ ΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩ. ΟΠ ΜΕΝ ΑΙΕΝΔΕΙΗΣ Ο ΘΕΟΣ, ΟΥΚ ΕΙΜΑΙ ΟΥΔΕ
 ΕΩΝ ΑΖΑΡ ΑΙ ΠΕΡΕΡ ΑΝΘΗΤΟΥΣ. ΟΠ Ξ Η ΤΑΣ ΤΟΙΩΤΑΣ ΟΥ ΠΡΟΣΙΕΤΑΙ ΘΥ-
 ΣΙΑΣ ΔΨ ΤΨ ΠΛΕΙΣΤΩΡ ΕΔΙΔΑΞΕ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. ΕΠΕΙΔΗ ΔΕ ΧΡΟΝΟΜ ΣΥΧΩΡ ΕΡ
 ΛΙΓΟ ΠΨ ΑΣ ΠΕΠΛΕΚΩΣ Ο ΛΑΟΣ ΘΥΕΡ ΘΑΙΜΟΣΙΝ ΕΔΙΔΑ ΔΗΝ, ΣΥΝΕΧΩ-
 ΡΗΣΕ ΤΑΣ ΘΥΣΙΑΣ, ΙΝΑ ΤΑΙΣ ΔΨ ΣΙΘΑΙΜΟΝΙΑΙΣ ΕΛΘΗΘΕΡΩΣΗ. ΟΠ ΕΨ ΤΑΥ-
 ΤΑΙΣ ΕΧΧΕΡΟΝ, ΜΑΡΤΥΡΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙ ΤΗ ΜΟΧΟΝ ΥΑΧΗΚΗΜΕΝΑ. ΕΩΝ ΣΨ ΕΨ
 ΓΕΖΕΚΗΛ ΤΨ ΠΡΟΦΗΤΨ ΔΕ ΔΨ ΛΟΚΟΝ· ΕΙΘΟΝ ΖΑΡ ΣΕ ΦΗΣΙ ΠΕΦΟΡ ΜΕΝΗΝ
 ΕΨ ΤΩ ΑΨ ΜΑΨ ΣΟΥ ΞΩΗΡ ΠΛΗΘΩΟΝΤΑ. ΛΕΓΕΙ ΔΕ ΟΠ ΔΕΑΨ ΜΕΛΙ ΘΨ
 ΤΩ ΤΗΝ ΘΥΣΙΩΝ ΑΨ ΜΑΠ ΧΕΙΡΟΝΤΑ, (ΣΥΝΕΧΩΡΗΣΑΨ ΣΟΙ ΤΨ ΤΟΙΩΤΗΣ Α-
 ΤΩ ΛΑΩΕΡ ΗΔΗ ΘΥΜΙΑΣ. ΠΕΡΟΣ ΔΕ ΖΟΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΨ ΤΟΡΟΝ ΑΨ ΤΑΙΣ ΑΛΕΞΙ-
 ΚΑΚΟΝ ΑΨ ΤΨ ΚΑΠΕΨΘΙΑΣΙΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ. ΘΥΕΔΑΙ Ψ ΑΨ ΤΩ ΠΡΟ-
 ΣΕΤΑΞΕ ΤΑ ΠΑΡ ΑΙΓΟ ΠΨ ΙΩΝ ΔΕΟΠΟΥ ΜΕΝΑ. ΑΨ ΜΕΝ ΤΗ ΜΕΤΡΑ ΠΟΔΩΝ
 ΜΟΧΟΝ ΚΑΙ ΤΨ ΑΖΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ· ΑΨ ΔΕ ΤΗΝ ΠΗΝΩΝ ΤΨ ΥΖΩΝΑ ΚΑΙ
 ΠΩΔΙΣΕΡΩΝ ΝΕΨΘΟΥΣ. ΟΥΚ ΑΓΝΟΣΟΥ ΜΕΝ ΟΙΩ ΟΠ ΚΑΙ ΔΨ ΛΑ ΠΑΡ ΜΟΤΑ
 ΕΔΕΟΠΟΙΩΝ ΑΙΓΟ ΠΨ ΙΟΙ· ΔΨ ΑΨ ΤΨ ΔΕΟΤΩΙΟΥ ΜΕΝΩΝ ΤΑ ΗΜΕΡΩΨ ΠΕΡΑ ΤΑΙΣ
 ΘΥΣΙΑΙΣ ΑΨ ΠΕΝΑ ΜΕΝ· ΤΨ ΔΨ ΛΑ ΔΕ ΑΨ ΚΑΨ ΔΑΡΤΑ ΠΡΟΨΠΟΡΘΟΥΣ, ΙΝΑ ΤΑ Ψ
 ΑΨ ΑΨ ΚΑΨ ΔΑΡΤΑ ΒΔΕ ΛΥΨΘ ΜΕΝΟΙ ΜΗ ΔΕΟΤΩΝ ΘΡΟΨΙ· ΤΑ ΔΕ ΑΨ ΘΥΨΟΝΤΕΣ
 ΜΗ ΔΕΟΥΣ ΕΨΩ ΛΑΒΩΨΙΝ, ΔΨ ΛΑ ΜΟΝΩ ΠΡΟΨΚΩΨΑΨΙΝ Ψ ΤΑΥΤΑ ΠΡΟΨ-

φέρεσθαι χρή. ἐπειδὴ δὲ οἱ μὲν ἦσαν εὐποροὶα χρημάτων, οἱ δὲ
 πονία σωέλων, τοῖς μὲν μόχθῳ προσφέρων ἢ ἀρνόν ἢ αἶγα προσέ-
 ταξεν, τοῖς δὲ δύο τρυτόνας, ἢ δύο νεοτῆους ποδιστρῶν. τοῖς δὲ πε-
 νεσίοις, σεμίδαλιμ ὀλίγη ἀνάμεμυγμένῳ ἐλαίῳ. συμμέφως
 γὰρ τῆ διωάμει νομοθετεῖ. τούτων τὰ μὲν δῶρα προσφέρουσιν ὡς
 οὐκ ἐπινομηκῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ ἐπιφλοδέως προσφερόμενα γνώ-
 μης. τὰς δὲ θυσίας σωπείου, δηλοῖ δὲ τὸ ὄνομα ἀρρώστιας ἢ χα-
 λεπῶν πινῶν ἀπαμαγήμ. προσφέροντο δὲ ὡς ὑπὲρ ἁμαρτίας ὡς
 πλημμελείας καὶ ἀγνοίας ἱερουργίας. δηλοῖ δὲ ἢ μὲν ἁμαρτία
 νόμου πινὸς παράβασιμ ἐδελοῦσιμ. ἢ δὲ πλημμελείαν αὐτῶν πε-
 ριστάσεως πινὸς γαληνμίνῳ παρανομίῳ. σωέβαινε δὲ πινὰ πα-
 ρὰ γνώμη ἢ λεπεῶν τελάρα, ἢ νεκρῶν, ἢ νεοτῆρῶν, ἢ ἀγνοία σα-
 φῆ πινὴ ἑρμηνίαν ἔχει. οὐ γὰρ πάντες τῶν νόμων ἠπίσαντο. τὰ μὲν δὲ
 τῶν ἁμαρτιῶν ἀμαρτήματα καὶ ἢ φύσις ἐδίδασκε. ταῦτα δὲ ἀμώ-
 νοις ἠερωσῆσαν Ἰουδαίοις διδασκάλων ἐδίδετο. τῶν δὲ σμικρὰ πνα
 μόρια ὅτ' κοιλίας ἰδιώτους καὶ οἱ νεφροὶ καὶ δ' ἰδιωκίμων
 αὐτοῖς σέας, καὶ τῶν ἡπατῶν ὁ λοβός. εἴρηται ἡμῶν ἴνων ταῦτα
 δηλοποιῶν. ἢ δὲ ὑπὲρ ἁμαρτίας προσφερόμεν θυσία, διχα ἐ-
 λαίου καὶ λιβανωτῶν προσφέρειτο. οὐ γὰρ ἔχουσι τῶν φωτῶν πινὴ
 τρυφήν οἱ οὐ τῶν σκότων τῶν ἁμαρτίας καὶ θήμωνι. οὐ δὲ τ' ἰλαρῶν οἱ
 σένας ὀφείλοντες. κατὰ γὰρ τὴν προφήτην τ' προσφορῶν ἰλαρῶν δ'
 ἔλαιον. οὐ δὲ τὸ εὐώδες οἱ τῶν πνευματικῶν μὴ ἀφιέντες πινὴ δυσσομίας.
 ἐπεὶ δὲ σιὰν εἶχε τῶν μελλόντων ὁ νόμος, καὶ οὐκ αὐτῶν πινὴ εἰ-
 κόνα τῶν πλεγματῶν κατὰ τὴν θεῖον ἀποστολῶν, καὶ ὡς ἐποδεί-
 γματα καὶ σιὰ τῶν ἐπουρανίων λατρεῖαν ἔφη τῶν οὐ τῶν νόμων, ἐν
 ἀπὸ τῶν νομικῶν ἔσθ' αὐτῶν ταῖς τῶν ἀλόγων ἱερείων ἀφ' αὐτοῦ ἐ-
 οικῆσαι λέγουσιν τῶν εὐωτῶν τῶν θεῶν προσφέροντας. οἱ μὲν γὰρ τὴν
 ἀκτῆμονα καὶ ἀφρόντισα ἀσπαζόμενοι βίον, ὄλων εὐωτῶν ἀφιε-
 ροῦσι τῶν ὄλων θεῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀφαινοσιν ὄλων αὐ-
 τωμά τε καὶ ὄλων ἀσπαζομα. οὐδὲ μὲν τῶν παρόντων καταλιπόντες βίον,
 ἀλλ' εἰς πινὴ ἀγνοίωμ πάντα μεταπέθεντες ζωῆμ. οἱ δὲ τούτων ἐλάτ-
 τρος τὰ μὲν τῶν θυσιαστικῶν, τὰ δὲ τοῖς ἱερεῦσι, τὰ δὲ λαοῖσι τῆ τῶν
 σώματος ἀπενέμονσι χρεῖα. καὶ οἱ μὲν προσφέρουσι τῶν προσβά-
 των τῆν ἰδιωκίαν. οἱ δὲ τοῖς εὐπειθεῖσι μόχθῳ παραπολισίως φέ-
 ρουσιμ ἀσπασίως τὴν χρυσὸν τῶν κυρίου ξυγῶν. ὄνοι δὲ τὰς αἰτίας
 μιμούμενοι, οἷον πινὴ γαλα τοῖς θεομνίοις παρέχουσι τῶν χρεῖας τὰ
 ποδιστρῶν κατὰ τῆν ἀποστολικὴν νομοθεσίαν τῆν λέγουσιν τῶν ὑμῶν
 ποδιστρῶν εἰς τὸ ἐκένων ὑσέρημα. οἱ δὲ προσκομίζουσι τῶν τρυ-
 γῶν

ἄνθρωπος ὁ σὺ φρον, καὶ φεύγουσιν ἑαυτῶν τῶν δουτέρων γάμου πλὴν
 ζούλην. οἱ δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ἀκακία κοσμοῦσι τὴν γυνάμην με-
 μούμενοι ἐδὲ τῶν ποδῶν ὄρων νεοτήους. οὐδὲ π' ἰπελείας δούεσαι
 τῶντας εἰς ἄμεθεπσεμ· ἐπειδὴ τὸδε εἰς ζῶον ποδὶ τὰς μέξας δερ-
 μότατον, δὴ ἀ τούτων ἐδὲ νεοτήους ἀκακία μὲν χρωμένους, συμ-
 πλοκήν δὲ οὐ γαχνυμένους. τὰ μὲν οὖν πῆν ἄ οὐτε ὁ πατείαρχος δι-
 εἴλερ, οὐτε ὁ νομοθέτης διαρεθῆναι καλῶναι. οἱ γὰρ πῆνοι τῶν διά-
 νοιαν ἰζὺ ὅλης κερθίας ἀγαπῶντες τὸν θεόν, οὐ διαρεοῦσιν αὐτῆν
 εἰς τῶν πῆναι καὶ οὐρανια, δὴ ὅλῳ αἰάπεμπυσιμ αἰῶ· οὐτῶ πδρὶ
 τῆν ἴουδαίω νόουῦτες, εὐρήθωμν καὶ τῆ ἴουδαίω ἀδενεία τὸν νό-
 μον ἀρμόδιον· καὶ τῆ εὐαγγελικῆ τελειότητα τὴν τοιαύτῳ νομο-
 θεσίῳ οὐ ποδῆναι. οὐτῶ δὲ καὶ τῶντα νοῶμ ὁ θεῖος ἡμῶν ἰζε-
 παιδίδουε παύλως· πεθεκῶς γὰρ τὸν πδρὶ τῆν ἑσῶν νόμον, ὅς ἀπα-
 χορεῖ εἰς βούς κημεῦ, ἐπὶ γαχν· μὴ γὰρ ἐχρεῖται ὅτι ἐπ' ἐλπίδι
 ὁφείλει ὁ ἀροτεῖω ἀροτεῖω, καὶ ὁ ἀλφῶν τ' ἐλπίδος αὐτῶ με-
 τεχερ ἐπ' ἐλπίδι. οὐκαὶ τῶ νόμον εἰ μὲν αἰαθητὸν καὶ ἰδιπολλαι-
 ον, ἴουδαίους κατὰ μνησιν, εἰ δὲ πνθιμαπκῶν ζῶς πλὴν ὁλαγγελ-
 κῆν πλιτεῖαν ἀσπαζομένους. ἰστέον δὲ ὁ εἶς, ὡς τὰ μὲν ὁλοκαυ-
 τούμενα ἀρσενα ἰω· αἰοφείωμ γὰρ ἡ τελειότης. τὰ δὲ ποδὶ ἀμαρτί-
 ας θυόμενα θῆλεα. ἀδενουῦτος γοι τῶ εἰ ἡμῶν ἡγεμονικῶ τὰ πῆναι
 κρητῆ. ἰδισημῆνασαι δὲ καὶ εἶς δὲ ὡς ὑπὸ ἀμαρτίας οὐκ ἀ-
 μνοί, δὴ ἀ χῆμαροι προσεφέροντο. δηλοῖ δὲ εἶς καὶ ὁ θεσπότης
 κεισὸς εἰ τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, ἐδὲ μὲν δικαίους ἀμνοῖς, ἐδὲ δὲ
 ἀμαρτωλοῦς εἰλείφους ἀπεικῆσας. προσεφέρετο δὲ καὶ ἀπ' ἰπῆ-
 νῶν ὁλοκαυτώματα, προσοιεται δὲ καὶ τοῖς πενομένους ὁ τελει-
 ος καὶ οὐλόθω βίος. ὡσπερ δὲ τῆν πετραπόδων οὐτε εἰ δερμα
 οὐτε ἡ κόπος τῶ θεῖο προσεφέρω, οὐτῶ καὶ τῆν πῆνῶν ὁ προ-
 βολος καὶ τὰ πῆλα ποδῶ τ' παρεμβολῆς ἰζεβάμετο. καὶ ἐ-
 δε τῶντα ὡς ἐτυχερ ἐρῶ πῆν, δὴ ὁ καδαρῶ πνὶ χρεῖα, ὅ καὶ τῶ
 βωμοῦ πλὴν κόνιμ ἐβῆλομ. προβολομ δὲ ὁ θεοδοπῆα πλὴν φύσιν
 ἐκάλεισεμ· ἀκύλας δὲ πλὴν σιζουσιν. ἐκείνη γὰρ πλὴν τροφομ δερε-
 μῆν τῶ λαισῶ σῶματι δερηγῆ. ὁδερ καὶ οἱ εἰσδομῆκοντα πρόβο-
 λομ αὐτῆν προσηγῆσιν, ἀπε δὲ προσλαμβάνουσιμ τὴν τρο-
 φῆν. ἰδισημῆνασαι δὲ προσοῖκει ὡς καὶ πλὴν προσφεραμῆναι σε-
 μίδαλιρ, καὶ ἐδὲ κλιβανίτας ἀρτους, καὶ ἐδὲ ἐχαρίτας, ἢ τὰ ἀπ' ἰπ-
 πῆνῶν λάρανα θυσιαι καλεῖ, ψυχαιωτῶν τῶ ὄνομαπ ἐδὲ πνίνα
 συζώντας, ἵνα μὴ δυαχεραίνωσιμ ὡς ζῶων απανίζοντες. ἰδισημῆ-
 ναι δὲ καὶ εἶς ὡς τὸν προσφέροντα ζῶον ἀνδρωτων ὀνομάζει

† Fortasse
τελείας.

ἂν θρωπός γὰρ φησι ἕξ ὑμῶν ὅς ἐάν προσφέρῃ δῶρον τῷ κυρίῳ
 ἂν τῆν κτηνῶν ἂν τῆν βοῶν ἢ ἂν τῆν προβάτων προσοίσει αὐ-
 τῷ. ἦν δὲ σεμίδαλιμ προσομίζοντα ψυχὴν καλεῖ. ἐάν θῆ ἢ ψυ-
 χὴ φησι προσφέρῃ δῶρον θυσίας τῷ κυρίῳ. σεμίδαλις ἔσται θῆ
 δῶρον αὐτῷ. ὁ λογικὸς γὰρ θῆ ἄλλοτμ προσφέρει. ἢ δὲ ψυχὴ θῆ
 ἂν ψυχῳ ἀπαγορεύει δὲ ζυμίτας ἄρτους προσφέρειεθ, διὸ ἡ ἐφημ
 αἰπάμ. οὐδὲν γὰρ ἔχειν δὲ τῆ Αἰγυπτιακῆς πολιτείας. ἀπαγορεύει
 καὶ μέλι προσφέρειεθαι τῷ βασιλῷ. καὶ πινεσ μὲν φασι ὡς τῆ με-
 λιτῆς καὶ ἀκαθάρτοις τῶν ἐπιζουόντων καὶ πάντων ἀθροί-
 ζούσης τῆ μελιτουργίας τὰς ἀφορμάς. πινεσ δὲ διδάσκουσι ἡμᾶς
 εἰρήνησιν ἕξ οἰκείων πένων τὰς θυσίας ὑπεπλήρη κατὰ τὴν τῆ εο-
 λωμῶντος παραινέσιν τὴν λέγουσιν ἡμᾶς ἦν κυρίῳ ἂν σὺν δι-
 κείων πόνων, καὶ ἀπαρῆν αὐτῷ ἂν τῆν κερπῶν δικαιοσύνης.
 ὁ δὲ τῆ μελίτῆς κερπῶν, οὐχ ἡμέτερος φασι πόνου. ὁ μὲν οὗτος ὁ
 λόγος οὐκ ἔχει θῆ ἀκριβές. καὶ γὰρ ἡ μελιτουργία τῶν ἀθροί-
 των ἐπιζουόντων. οἱ μὲν γὰρ γηπονίας, οἱ δὲ προβατίας φρονίζου-
 σι. καὶ οἱ μὲν ἐμψείας, οἱ δὲ μελιτουργίας. ὅμοιαι ἔσονται ἂν μὲν
 τῆ ζύμης τὴν παλαιόπια τῆ πονηρίας αἰνίτῆεθ, ἂν δὲ τῆ μελι-
 τῆς τὴν ἡδονὴν ἀπαγορεύεθ. τοῖς μὲν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τὰς τούτων
 ἐκέλευσε προσφέρειν ἀπαρχάς. οὗτοι γὰρ τὰς ὑπὲρ τῆν ἡμετε-
 ρων ἀμαρτημάτων πρεσβείας προσφέρουσιν, ὅθεν ἂν τῆ προ-
 φητεῖα ἐφη πᾶσι αὐτῶν. ἀμαρτίας λαοῦ μου φάσονται. τοῖς δὲ ἄ-
 λας ὑπεβάλεθ τοῖς ἱεροῖς κελεύει, θῆ ἀκριβῆσιν τῆ ψυχῆς ἂν
 τούτων σημείων. τούτου ἐστὲν ἡ τῆ κείων θυσία, διὸ ἡκουσθε πα-
 ρὰ τῆ τῆ ὄλων θεοῦ οἰκῆ αὐτῶν ὁρθῶς προσεγγίστε, ὁρθῶς δὲ μὴ δι-
 ἔλησ. καὶ ὁ θεὸς ἂν ἀπόστολος νομοθετεῖ λέγων. ἐλόγος ὑμῶν ἔστω
 πάντοτε ἄλαπι ἡστυμῆσ. καὶ ὁ κύριος τοῖς ἀκρότοις ἐφη. ὑ-
 μῖς ἐστὲ θῆ ἄλας τῆ γῆς. ἐάν δὲ θῆ ἄλας μαρτυρεῖ, οἱ πῆν ἀλιθί-
 σονται. ἀσπῆ δὲ καὶ ἄμωμα προσφέρειν ἅπαντα κελεύει τὰ θύ-
 ματα. καὶ τοῖς διάφορα ὄντα καὶ κατὰ ἂν ἀφόρους προσφορομῆα
 τῆσ. διδάσκει δὲ ἂν τούτων ἐθὼς οἱ ἐκείων πολιτείας θῆ ἄμω-
 μων ἔχειν. καὶ ἐθὼς παρθενίαν ἀσπαζομῆσ κατὰ ἐθὼς τῶν
 πολιπέεθ νόμους. ἐθὼς τῆ γάμου ἦν ζυγῶν αἰρεθ μῆσ τῆ πρὸς
 δμῆλους κωνονία μὴ ἂν ἀφθέραι πύτη τὴν ζῆλον. ἐθὼς τῆ ἀ-
 σκηπικῆ βιοτῆσ προσημῶντας ἦν τῆ πλειόπιασ ἐμφυλάτῆσιν
 κωνονία. καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐθὼς οἱ πλούτων τῆσ οἱ πνίκα, τῆσ οἱ
 δουλεία. τῆσ οἱ δυναστεία οἱ τοῖς οἰκείοις τὰ γάμασ θῆ ἄλως βίβου ἔ-
 χειν καὶ ἄμωμον. τῆν δὲ θυσιῶν πᾶσιν τῶν ὁλοκαυτωμάτων,
 τὰ μὲν

τὰ μὲν τῶ βαμῶ προσφέρω, τὰ δὲ λοιπὰ τῆν κρεῶν τῆν τῆν
 προσφερόντων ἀπονήμετο χρεῖα. τοῖς μὲν τοῖ ὀλοκαυτώμασι ἐ-
 παύθη, τὰ μεμψῶς προσφόρον μίνα, οἷον οἱ νεφροὶ καὶ ἡ πηλὴ,
 καὶ ὁ τῶ ἡπατος λαβὸς, ἕξ οἷων δὲ ἱερῶν καὶ ἡ ὄσφυς, ἡ κατὰ
 τῶν ἄλλους ἐρμιλυθῆς ἡ κέρηθ. ἐπειδὴ τοῖς οἷ ἀρετῆ τελείοις οἱ
 ἀπλῆς χρώμαθαι προσβουταῖς, ὧ δὲ ἐμείων τὰς ἡμετέρας προσ-
 φέρον μιν προσβουχὰς, ἐπιτίθει δὲ ὁ προσφέρων τῶ ἱερῶ τὰς χεί-
 ρας οἰοναί τὰς ἐνωτῶς πράξεις. τῶν γὰρ πράξεων αἱ χεῖρὸς δηλο-
 πικαί, ὑπὲρ δὲ τούτων δὲ θυμὰ προσφέρω. αἵματ' ὧ δὲ καὶ σέ-
 ατος ἀπέχεσθαι κελεύει καὶ προσφέρει. δὲ μὲν ἔξ ζωῆς αἵ πορ-
 δὲ δὲ ἀρετῆς δηλοπικῶν. ἀμφότερα ἵνα πιθύναι τῶ οὐκ δικαιο-
 ῦτα τῶν. τῶν δὲ ἀρχιερέων νόμον πῖνα παραβεβηκότα, μόρον ἀμω-
 μορ ἱερέων κελεύει καὶ τῶ μὲν θυσιαστικῶν προσφέρειν ἢ προσ-
 ρήκω μιν. τὰ δὲ κρέα (ὡ τῶ κῆπερ, καὶ εἰ δερμα ἔξω τῶ παρεμ-
 βολῆς κατακαίειν. ὅσο δὲ δηλοπικῶ τῶ πῶ ἀμαρτῶν δημοτελαρ εἶν
 τῆν ἱερῶν πῶ διβόλορον. καὶ παντὸς δὲ τῶ λαοῦ ποιῶ τῶ τινὰ πα-
 ρανομίαν πετολμικῶς τῆν ἴσην προσενεχθῆναι θυσιῶν νενομοδέ-
 πικα, διδάσκειν ἡ λίκον τῶ ἱερωσύνης εἰ γόρας. ἀντὶ τῶ πορ ἔξ αὐτῶ
 παντὸς τέθεικεν τῶ λαοῦ, τῶν δὲ ἀρῶντα παραβαίνοντα τῶν νό-
 μον οὐ μόρον, ἀλλὰ χίμαρον, εἰσφορ οἰαῖσιν προσενεχθῆναι δικ-
 γόρον. τοσούτων ἀρῶν τῶ ἀρχιερατικῆς ἀξίας, ὁ πῶ σωματικῆν
 τῶ πῶς θυμῶν ἀρχῆν. τῶν δὲ μήτε ἱερέων ὄντα, μήτε ἀρχοντα ἡμαρ-
 τικῶτα δὲ, χίμαρα δὲ θυσιῶν προσέταξε. προσφορῶν ἔξ τῶ μὲν ἀρ-
 χοντῶ ἀρῶν, τῶ δὲ ἀρῶ μὲν τῶ δῆλυ. ὡς οἱ τοῖς πῶσιν εἰρήκω-
 μιν. τῶν δὲ γὰρ ἡ ἀκω. δαίρον τῶν τῶν ἀπειρημῶν ἀφάμλιον, ἡ
 πῶν ὁμομοκότος ἀκούσονται, καὶ τῶν παραβεβηκότα τῶν ὄρον
 μὴ ἐλέγξαντα. ἡ αὐτῶν ἔπορῶ μιν ἡ πράξιν, ἡ τῶ οὐκ προσί-
 σται. καὶ ὄρον πῶ ἔπορῶ εἰσιν βεβαιώσονται. εἰ δὲ ἔργον μὴ ὑδι-
 δέντα τῶν λόγων, πῶ τῶν ἕξα γόρασι κελεύει τῶν ἀμαρτῶν, ἐπει-
 τα προσενεχθῆναι ἡ ἀμνάδα ἡ χίμαρα, καὶ τούτῶ τῶν τῶσιν τῶν
 οὐκ ἡλεώσονται. εἰ δὲ πένης ἡ, ἡ δύο θυσιῶν κελεύει προσενεχ-
 θῆναι, ἡ δύο νεοτῶν πῶ διτερῶν. εἰ δὲ τούτῶ ἀρῶν, μιντῶν σεμί-
 δαλιρ ἡλαίου δίχα καὶ λιβανωτῶ προσομοίσειν. εἰ γὰρ ἡλαίον
 ἡλαρόπῶτ' ὡ δηλοπικῶν. ὁ δὲ λιβανωτῶς εὐωδίας. ἀμφότερα δὲ
 ἡ ἀμαρτῶν γεγύρωται. μάλα δὲ ἀρῶ δίας τῶ ἀφάμλι ἀκω. δαί-
 ρον, καὶ τῶ κῆρ. τῶ ὁμομοκότ' καὶ φθισαμῶν τῶν ἀμαρ-
 τῶν σωείζοντες. καὶ γὰρ ὁ κω. δαίρον ἀπῶ μιν ἀκω. δαίρον μο-
 λύνεται. καὶ ὁμομοκόπ φθισαμῶν κω. δαίρον τῶ ἀμαρτῶν μὴ διε-

λέγῃ τὸ ψαῦδος· ἄξιον δὲ θαυμάσαι τὴν δευτέρην πλὴν ἀγαθότη-
τα, ὅτι ἦν ἐπαγγελία μόνου ἢ προσενεχθῆναι, καὶ ὅρα πλὴν ἐπαγ-
γελίαν κυρώσασθαι, οὔτε ὡς ἀχάριστον οὔτε ὡς ἰδιότροπον πτωχό-
του, ὅτι ἀμνηστὴν θεοῦ ἐπιζητήσας.

β. τί ὄρα, ψυχὴ ἢ ἐὰν λάθῃ αὐτὴν λήθῃ, καὶ ἀμαρτῆ ἀκουσίως ἀπὸ
τῆν ἀγῶν κινεῖται;

Συνέβαινε πολλάκις ἀσολία πινὰ πᾶσι περὶ τὰ μὴ προσενεγ-
κῆρ εἰς κληρὸν τὰ θεῶν οὐκ ἀφωρομύλια οἶον τὰ πρῶτότητα, ἢ τὰς
ἀπαρχὰς, ἢ τὰς ἐπαγγελίας. τὴν ταύτην κρίνω πᾶσι πᾶσι ἀκότα τῆ
πλημμελείᾳ μείζονι ἢ πᾶσι βλάμῃ ζημίᾳ. κλεῖται δὲ αὐτὸν πρῶ-
τον ἐκείνου εἰς θεῶν ὄφλημα τὴν ἀξίας πρῶτος εἰς πᾶσι πρῶτον πρῶτον
κῆρ, εἴθ' οὕτως ὑπὸ τῆν πλημμελείᾳ κληρὸν πενήτηντα σκλῶν
ἄξιον προσενεχθῆναι εἰς ἱεργγίαν, καὶ οὕτως λαβῆναι τὴν ἀμαρτίας
πλὴν ἀφῆσιν. ταῦτα καὶ τὰ τέτοις ὅμοια πᾶσι τῆν ἀκουσίως ἡμαρ-
τηκότων νομοθετήσας, κλεῖται καὶ τῶν ἐκόντας ἡμαρτηκότας, καὶ ἢ
παρακαταθήκην δεξαμύλιον εἰς ψυχομύλιον, ἢ ἀδικίᾳ πνί χη-
σομύλιον, καὶ ὅρα ψυχομύλιον πλὴν ἀμαρτίας αὐξήσασθαι, πρῶτον
εἰς ψυχομύλιον τῶν ἡδικημύλιον, ἀπαρανόμως ἀφῆσαντο, καὶ πρῶ-
τον εἶναι τῶν κεφαλῶν εἰς πᾶσι πᾶσι. εἴθ' οὕτως κληρὸν προσενεχθῆναι, ἢ
ἦν θεῶν ἰλεώσασθαι. τῶν καὶ ὁ μάκαριος εἰς τὴν καὶ τῶν πᾶσι πᾶσι
καρ. ἀπέθηκε γὰρ ἀπὸ τῆν ἡδικησε πᾶσι πᾶσι. εἴθ' οὕτως τὰ ἡμι-
οὐκα τοῖς πᾶσι πᾶσι τῆν οἰκίῶν διδόναι.

γ. Διὰ τὴν ἱερέας πλὴν θυσιῶν ὀλοκαυτῶσαι προσέταξεν;

τέλειον εἶναι διδόνων τῶν ἱερέα καὶ μὴ μερικῶς, ὅτι ὅλον
εἶναι τῶν ἀναθῆναι τῶν τῆν ὄλον οὐκ.

δ. Διὰ τὴν ἐν τῶν τόπων τῆν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὰς πᾶσι ἀμαρ-
τίας θυσιῶν ἱερόν;

εἰς ψυχαστογίαν τῆν προσφερόντων, ἵνα γὰρ ὅτι οὐκ εἰσὶ τῶν
ἀγῶν δὲ τῶν μετανοίας ἱατρῶν μύλιον. τῶν τῶν καὶ ἀγῶν
ἀγῶν αὐτὰ προσηγοῦνται.

ε. τί ὄρα, ὁ ἀπὸ μύλιον τῆν κληρὸν αὐτῶν ἀγῶν ἀθήσεται;

εὐλάβειαν

Εὐλάβειαν αὐτῶν διδάσκει, καὶ μὲν θεοὺς ἵς θεοῖς προσέναι
καλῶναι, καὶ πῶρῳ τῆν ἱερῶν ἐσάναι. τὸν δὲ πελάζειν φλαμῶντα,
εἶτα τῶ αἵματι ὁ ῥανίδας δεξιῶν μὲν τοῦ Ναῶ προσεσφύειν κε-
λεύει, ὡς οὐκ ἐπὶ ἑαυτῷ κύειον ὄντα. προσεσφύειν δὲ οὐχ ἱεροου-
ροῦντα, ἀλλὰ πῶν δὴλω λειουργίαν ὑδιπελοῦντα. Ἀλλ' ἔπειτα καὶ
τὰ ἱμάτια τῶ αἵματι ὁ ἐκείνου τὰς ῥανίδας δεξιῶν μὲν αὐτῶν
καλεῖται τὰ δὲ σκῆνη εἰ μὲν χαλκῶ εἶν ὑδιμελῶς ἀφσμήχεται,
εἰ δὲ κερῶμεα ζωτρίβεται.

Διαπὶ μὲν πείτω ἡμέραν οὐ καλῶναι τῆν ἱερῶν ἐσάναι, τῶ δὲ 5.
παραβαίνοντι τὸν νόμον ἐπιφέρει ζήμιαν ἄστυον εἶναι λέγων πῶν
δυσίαν ἐκείνῳ;

Βούλεται μὴ μόνους αὐτῶν εὐφραίνειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνδεέσι
τῆν κρεῶν μεταδιδόναι. τοῦτου χάριν τῆ πρῶτῃ καὶ τῆ δευτέρῃ
ἡμέρῃ τῆν κρεῶν ἐκείνων μεταλαμβάνειν καλεῖται. τὰ δὲ πόδι-
τεύοντα ἀφσφύεται. ἵνα ἕκαστος αἰάγῃς ὠδύμῳι, κρινανούς
ἐχῶσι οὐκ ἐπὶ πένιτας τῶ εὐφραίας.

Διαπὶ τὸν γονοῦντος, ἢ λεπρούς, ἢ θνησιμαίου, ἢ δόγῳ πινός ἀ- 2.
φάμενον τῆν ἀναθάρτων ἀπαφύει τῆν τῶ δυσίας μεταλαμ-
βάνειν κρεῶν;

Διὰ τῆν συμπτῶν τῶτων τὰ μεγάλα θεράπειαι παιδήματα.
εἰ ἄλλὰ φύσις μάλιστα κατὰ τὸν νόμον, τὰ γνωμικῶ πολλῶ μάλ-
λον κρείως καλεῖται παράνομα. ὅτι δὲ ταῦτα ἔστω ἔχει τὸν βό-
τον, τὰ ἐξῆς μαρτυρεῖ. καλεῖται γὰρ πᾶμ σέαρ τοῦ δυσίας μὲν
προσφύεται, τῆ τῆν ἀνθρώπων χρεῖα εἰ τῆν θνησιμαίου καὶ θη-
σιαλῶτων ἀφάμενος σέαρ. ἀναθάρτος οὐκ ἄρα ἦν καὶ ὁ τοιούτου
γε ἀπόμῳνος σέαρ. εἰ ἄλλομ τίνῳ κῆντεῦται ὡς δὴλα δι δόγῳ
νομοθετεῖ.

Διαπὶ αἷματι καὶ ἐλαίῳ καὶ πῶν ἀνθῶ τῶ ἱερέως πῶν δεξιῶν 11.
ἔχειν, καὶ πῶν χεῖρα πῶν δεξιῶν, καὶ τὸν πῶν ὡσαύτως;

τύπος ταῦτα ἡμετέρῳ ἀγαθῶν. εἰ μὲν αἷμα τῶ στωπείου αἷ-
ματι. εἰ δὲ ἔλαμον τῶ παναγίου χρίσματος. ἢ δὲ δεξιῶ ἀποῖ

σύμβολον τ' ἐπαινουμένης ὑπακοῆς· ἢ δὲ χεῖρ καὶ ὁ πῦρ τῆς ἀγα-
θῶν πρᾶξεων. Δὶξ' ἄρα τοι ἔστω χεῖρ ἢ δεξιὰ καὶ πῦρ ὁ δεξιὸς ἐ-
χρήσθη. εἰσὶ γὰρ καὶ εὐδύνομοι πρᾶξεις, καὶ ὑπακὴ βλαβερά.

δ. Ὡς νοητέον εἶ, πῦρ εἰ δὴ μόνον;

Ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἡ ἰστορία, ὡς τ' ἐπὶ τῆς ὑπὲρ πελοποννήσου θυσίας,
ἔπειθ' ἡμεῖς κατήναλυσθη τὰ ἱερέα, ἔστω ἄσβεστον διαφυλαχθῆ-
ναι προσέταξεν ὁ θεὸς τῆς θεός, καὶ νῦν τῶν καὶ μετ' ἡμέραν ξύ-
λα ἔπειθ' ἀρρηγῆσθαι, ἵνα μὴ χειροποίητον πῦρ ἀνὰ μίαν τῶν
θεῶν πυρὶ. ἐπειδὴ τοίνυν ἔστω παρὲς βῆσαι τὸν νόμον καὶ ἀμ, ὁ
ὁ βιοῦν τῶν ἀγαθῶν οἱ παῖδες, καὶ πῦρ εἰσπνεύματι χειροποίητον, εἰ
θεῶν αὐτῶν κατήναλυσεν πῦρ, ἡμεῖς δὲ παιδὸν ἡμεῖς Δὶξ' τοῦ τῶν
μὴ σβενθύναι εἰ πνεῦμα, ἀλλ' ἀπὸ ζωπυρῆρ ἰὼ ἐλάβομεν χάειρ.
καὶ μηδὲρ δὴ μόνον ἐπεισάγειν τῆς θεῶν γράφῃ, ἀλλ' ἀρρηγῆσθαι
τῆς διδασκαλίας τῶν πνεύματος, καὶ μυστήρια τὰς αἰρέσεις, ὅν
οἱ μὲν μύθους τοῖς θεοῖς λόγους προσέβησαν· οἱ δὲ εὐδύνομοι
αὐτῶν λογισμοὺς τ' ἁρρηγῆσθαι πρὸς τὴν ἀμικε Δὶξ' αἰτίας.

ε. Διαπὶ εὐδύνομοι οἴνου κωλύει μεταλαμβάνειν;

οὐ παντ' ἀπὸ σιρ ἀπαρῶν εἰσὶν ἔστω, ἀλλ' ἀκατὰ τὸν τ' λειτουργί-
ας κωλύειν. κατὰ γὰρ Δὶξ' ἀδύνατος ἐλατῶν ἔργων· οἱ μὲν εἰ πῦρ τῶν
ταῖς ἡμέραις, οἱ δὲ εἰ δὴ μόνον· νηφάλεον δὲ καὶ ὁ ἀποστόλος τὸν
ἱερέα εἶναι κωλύει. καὶ εὐδύνομοι μὴ οἴνω τῶν πρὸς ἀρρηγῆσθαι.
ἢ τῶν τιμωθῆναι γράφω, οἴνω ὀλίγω κατὰ τὸν πρὸς ἀρρηγῆσθαι,
τὰς συχὰς ἀδυνατίας. τέλος γὰρ εἶναι τὸν ἱερέα προσήκει, ὡς πῦρ
ὑπὲρ τῶν λαοῦ πρὸς ἀρρηγῆσθαι. αὐτῶν γὰρ μαυθῆσθαι ὁ νο-
μῶν τῆς διασώμεν τὸν ὑπὲρ τ' ἀμαρτίας πρὸς ἀρρηγῆσθαι χ-
μαρρον ὁλοκαυτωθέντα πρὸς τὸν θεῶν γὰρ, ὡς γὰρ τῶν ἐλεά-
" ζαρ καὶ ἰθάμαρ λέγων· Δὶξ' ἄρα οὐκ ἐφάγετε τὰ πρὸς τ' ἀμαρτίας
" εἰ πῦρ ἀγίω; ὅτι γὰρ ἀγίω ἀγίω ὅτι, οὐ ἔστω ἔστω ὑμῖν κῦ-
" εἰ τῶν φαγῆν, ἵνα ἀφέλητε πῦρ ἀμαρτίας τ' σωματῶν, καὶ ἔ-
" γλάσθε πρὸς αὐτῶν εἰαν πνεύματος διδασκόμεθα ἢ πάλιν εἰ πῦ-
" ρων ὡς τὰ πρὸς τῶν λαοῦ πρὸς ἀρρηγῆσθαι ἐσθλόντες, καὶ μὴ εἰ νόμῳ
ζώντες· μὴ δὲ τῶν ἀπο τῆς ἀδυνατίας τὰς ὑπὲρ τῶν πρὸς ἀρρηγῆσθαι
πρὸς ἀρρηγῆσθαι, δὴ τῶν ὑπὲρ τῶν τῶν θεῶν. ἔστω αἰνιτῶν τῶν ὁ δε-
" ἀπο τῆς θεός Δὶξ' τ' πρὸς ἀρρηγῆσθαι ἐφ' ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται.
τί σημαίνει

τί σημαίνει ε, διχλωω, και μηρυκωμιον;

102.

τὸ μὲν διχλωω ὀμιμα διχλωω πὺν τῆν ἀγαθῶν πρᾶξεων. ε
 πὺν τῆν εὐανπίων Διχαρισίῃ. πρὸς δὲ τούτω εἰ μὴ μόνον τῷ πα-
 ρόντι βίῳ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τῷ μέλλοντι. καὶ τούτω μὲν ἀσφενέμεν τὰ
 αἰαγιαῖα, ἐκείνῳ δὲ πάντα, τῷ τ᾽ ἐστὶ καὶ πὺν ψυχῆν, καὶ εἰ σώμα,
 καὶ τὰ ποδὶ τὸ σῶμα. ε δὲ μηρυκωμιον πὺν τῆν Δείων λογίων
 σημαίνει μελέτω. ὡσπερ γὰρ εἰ πρὸ βατομ, καὶ τὰ τούτω πρὸσο-
 μοια διηνεκῶς ἀναπεμπάζεται πὺν τσοφῆν, οὕτως ὁ ἐμμελής καὶ
 φιλόθεος πρὸς τὸν τῆν ὄλων θεῶν βοᾷ. ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον
 σου κύριε, ὄλων πὺν ἡμέραμ μελέτη μου ὄσιν. καὶ θαπὸρ εἰ τῆν ξώ-
 ων τὰ μὲν διχληῖ καὶ τῆν τσοφῆν ἀναπεμπάζεται. τὰ δὲ οὐδέτε-
 ρον αὐτῶν ποιῆ. ὡς ὄνος καὶ ἡμίονος καὶ ἵππου, ε τὰ θηρία. ἄλ-
 λα εἰ διχληῖ μὲν, καὶ ἀναπεμπάζεται δὲ τῆν τσοφῆν, ὡσπερ εἴς
 ἔπερα δὲ οὐ μηρυκῶται μὲν, διχληῖ δὲ, ὡς καμήλος καὶ λαγός. ὅ-
 πως ὄσι καὶ παρὰ τοῖς ἀθροῦσιν εὐρεῖν, εὐν μὲν πλείους καὶ τῆν
 Δείων λογίων τῆν μελέτω ἀσπασομένους, καὶ τῆν ἀρετῶν ἑπι-
 μελῶς μετόντας, εὐν δὲ ἀπελῶς. τὰ μὲν Δεία λόγια εἰς τὸ γλώτ-
 τῃς προσφέροντας διχληῖν δὲ οὐκ ἀνεχομένους, καὶ τῆν καμήλω
 προσομοίαν. τινὰς δὲ τὸ εὐσεβείας οὐδὲ πω γαυθιμένους, τὰ μὲν
 Δεία λόγια μὴ προσεμύντας, ἔργων εἰ ἀξία ἐπαίνων φρονίζοντας,
 ὄλους δὲ καὶ πίστεως ἐρήμων, καὶ πρᾶξεως ἀγαθῆς παντελῶς
 γεγενημένων. τῆν δὲ ἀνύδρον καὶ θαρᾶ εἶναι λέγει τὰ λεπιδῶς
 ἔχοντα, καὶ πρὸ γυα. ταῦτα γὰρ αἰὼ τοῖς ὑδασιν ἑπιδηχεται. τὰ
 εἰ οὐ τοιαῦτα καὶ τὰ ποδὶ τῆν ἰλὺν καλινθεῖται. καὶ θαροὶ ῥήνω
 καὶ τοῖς λογικαῖς οἱ μὴ τοῖς γήινοῖς προσεπικότες, ἀλλὰ τὰ πῆρα
 τὸ πίστεως ἔργων, καὶ τῆν τὸ ἀρετῆς πεφραγμένοι σιθυῖ. ὅπρὸ γὰρ
 ὄσιν ἢ λεπὶς τοῖς ἰχθύσι, εἴσο τοῖς ἀθροῦσιν ἢ πίσι. ταῦτα εἰ ἡ-
 μῖν ὁ μακρότερος ποδὶ ἔθισι παῦλας τὰ πῆρα λέγειν τὸ χείρονα,
 καὶ τὰ ὄπλα τῷ πνεύματος. τῆν δὲ πῆρῶν ἀκαθαρτα εἶναι φησὶ
 τὰ ἀρπακτικὰ καὶ νευροβόρα, καὶ τὰ τῷ σκότει χείροντα. διδά-
 σκων ἡμῶς καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι, καὶ τῆν διωσθῆν τὸ ἀμαρ-
 τίας τσοφῆν ἀσφενέφεται, καὶ εἰ σκότος μυστῆ. ὅπρὸ οὐκ ἀπ-
 ῥόπου ταῦθ' οὐτῶ νοηθῆμεν, μαρτυρεῖ τῆν πρᾶξεων ἢ ἰσοεία.
 εἴδερ γὰρ φησὶν ὁ μέγας πέφρος σινδόνω πᾶσασιμ ἀρχαῖς καὶ διε-
 μνην, καὶ ἡμῶς πάντα τὰ πετράπδα τῆς γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ τῷ οὐ-
 ρανού. καὶ ἠκούσε φανῆρ λέγειν (καὶ ἀσπασὸς πέφρε θύσομ καὶ φά-
 γε. εἶτα εἰρηκῶς ἐκείνου, μηδαμῶς κύριε, ὅπρὸ οὐδέποτε ἔφαρον

παρ κοινόμῃ ἀκρίθαρτον. ἔφη ὁ δεσπότης θεός, ἃ ὁ θεός ἐμαρτά-
 εις σὺ μὴ κρίνου. ὅπ δὲ τῆ κορηλίου χάρει τὰυτὰ ἐρρήθη ἐθνικῶ
 γερονότος Σωφειῆς ἐπιμελίου, δηλοῖ τὰ ἐξῆς. καὶ ὁ κύριος δε
 ρίς ἀπόστολοις ἔφη· ποῖοι ἐλθόντων πρὸς ὑμᾶς εἰ εὐδύμαστοι
 πρεβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκει ἀρπαγῆς. καὶ τοῖς ἰουδαίοις· γλυ-
 νήματα ἐχθρῶν. καὶ ὁ ἀπόστολος· βλέπει εὖ κύνες. καὶ τοῖς ἐ-
 φείσων πρεσβυτέρους· ὄϊδα ὅπ μὲν πῶ ἀξιόμυ, εἰσελθόντων
 λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς. καὶ οἱ προφήται, εὖ μὲν ἴστωπος δηλυμα-
 νῆς ὀνομάζουσι, εὖ δὲ ὄφεις καὶ ἔγγοια ἀσπίδαμ περιμύων. καὶ
 πάλιμ ὁ κύριος· ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῆν οὐρανῶν σαγίνῃ βλη-
 θείσῃ εἰς πῶ θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους ἰχθύων συναρούσῃ.
 καὶ ὅπου τὸ πῶμα ἐκεῖ συναρθήθη οἱ ἀετοί. (σωάδει ζίνωμ ἡ ἐρ-
 μνηία τῆ τῶ δίκας γραφῆς ἀθανοία. ἡμεῖς μὲν οἴω τὰυτῶ λαμ-
 βάνομεν ἐκ τούτων πῶ ὄνησιμ. ἰουδαίοις δὲ ἀξ τούτων αὐτῶν ἐ-
 τδρον ὠφελείας πρεσενήνοχερ εἶδος. διχῆ δὲ διεσφῶ καὶ τὰ χερ-
 σαῖα ζῶα, ἢ τὰ πῆνᾶ, καὶ τὰ εἴυτρα. ἢ τὰ μὲν ἀκρίθαρτα, τὰ δὲ
 κριθάρτα πρεσπιπῶν, πείθει μηδὲμ τούτων ἡγεῖσθαι θεόν· πῶς γὰρ
 αὐπτε σφρονῶν, ἢ τῶ ἀκρίθαρτον ὀνομάσθαι θεόν ὀμουσῆσθαι
 ἀκρίθάρτα, ἢ τῶ εὖ ἀληθινῶ θεῶ πρεσφδρόμηνον, καὶ παρ
 αὐτῶ ἐοδιόμηνον;

ιβ. τί δὴ ποτε εἰν μὲν εἰς ὄσσανονομ σιδῶς ἐμπίση πῶ τῆν ἀκρί-
 θάρτων (σωτεί βεῖσθαι κελεύει, ἀν δὲ εἰς χαλιωῶ, ἢ ξύλινον, ἢ σάκ-
 κον ἢ ἰμάπορ ὕδατι πλωῖσθαι;

καὶ οἱ τε ὕδερ δῆλον, ὡς οὐδὲρ φύσει ἀκρίθαρτον, δὴ ἀ διάπι-
 να αἶπαρ τὰ μὲν εἰπρ ἀκρίθαρτα, τὰ δὲ κριθάρτα· εἰ δὲ φύσει ἀ-
 κρίθαρτα εἴ, ἔδει καὶ τὰ χαλιῶ (σωτεί βεῖσθαι, καὶ τὰ ξύλινα.
 δὴ ἔπειδὴ δὲ ἐτόραμ αἶπαρ ἀκρίθαρτα αὐτὰ πρεσπρῆσθαι, τὰ
 ἢ πλεόνος ἀξία ὄντα πῶς πλωῖσθαι κελεύει, τὰ δὲ εἴυνα σω-
 τεῖ βεῖσθαι. τὰυτῆ μὲν τῶμ πῶδ τῶ ἀκρίθάρτου νόμον κρατύνωμ.
 ἐκείνη δὲ, πῶα δηλοῦμ τῶμ τῶ νόμον σιοσῶμ. διά τῶ εὖ καὶ κλι-
 βάνους, καὶ χυρῶσθαι κριθάρτα κελεύει εἰ πῶ τῶν ἐμπίσθαι
 αὐτοῖς τῆν ζῶων. καὶ δὲ οἱ τοῖς ἀγγείοις ὕδωρ ἀκρίθάρτων ὀνομά-
 ζει. ἐμπεσόντος αὐτοῖς θνησιμῆλου. τὸ δὲ πῶ τῶ ὕδωρ οὐκέπ, οὐ
 δὲ τὸ λάκκομ. μικρῶς γῶ ζημίαις τὰ ποιῶτα πῶσθαι ζει. μαν-
 θάνομεν δὲ πάλιμ ἡμεῖς ἡλικῶρ ἢ ἀμαρτία κριθάρ. τῶν γὰρ ἀληθῆ
 μολυσομῶ ἐκεῖνη πρεσπίβεται.

Διαπὶ ἂν μὲν δίχα ὕδατος ἀπέρμα πι ἐμπίσει θ' ἄνοιμαῖοι οὐ
μυΐναι, ἀν δὲ μὲν ὕδατος, ἀνεῖθαρτον ἀποφαίνας; 17.

Ἐπειδὴ ἢ ὑγρότης τῆς ἰχθύος μεταλαμβάνει παρασιτυαίης ἀ-
πέρμα, ἀναφέροντας δὲ τὰ ἰδί τ' κελίας ἰλυοσάμνα ἀνεῖθαρ-
τα εἶναι φησὶ. ἀρχαῖος γὰρ ὁ ὄμιος, ἢ τῆς ἀβόλου ὑπερπύσης.

Διαπὶ πλὴν περὶ τῶν ἄλλων πεσσεύονται ἡμέρας ἀνεῖθαρτον 18.
εἶναι φησὶ, ἡλυ δὲ δις ποσώτας;

Δὲ τῆς νόμου τὸν σκοπὸν ὕζει ἀξίον. ὡς λέγει γὰρ ἔτι οὐκ ἀ-
πόρρω διδάσκει. καὶ ἔτι ἔφ' ἴδιον εἰπεύθην καταμαθεῖν. εἰ γὰρ ἢ
περὶ αὐτὸ ἀνεῖθαρτος, καὶ ἢ ἐγκύμων ἀνεῖθαρτος. οἱ μὲν πίνω τὸν
νόμον ἀναπαύεσθαι κελεύει αὐτὴν ὡς σφοδρὰ πειρηνηῖα. ὅ-
τι τῆς πικρῶν ὡδίνων ἀναρμύνην. ὅμη' εἰ ἔτι ἀπὸ ὡς οὕτως δι-
ψήσουσιν, οὐκ αἶ ἐκράτησεν τ' ἰδί θυμῶς οἱ ἀνδρῶν. ἀνεῖθαρτον
ἢ αὐτὴν διδάσκοντες φεύγειν πλὴν κρινονίαν, ἵνα μὴ τ' ἀνεῖθαρ-
σίας μεταχῶσιν. οὐκοῦν ὁ νόμος τῶ τ' ἀνεῖθαρσίας λόγῳ πλὴν ὅ-
ρεξιν σβέννυσιν, τὴν δὲ ἀναφορὰν τῆς ἡμερῶν, πνὲς οὕτως ἡμῖν
ἔσται, ὅτι πλὴν εἶναι τὸν νόμον ἔτι μῖν οὐκ αἰ γυναικὲς γενῶσιν τὰ ἡ-
λεα. διὸ διατάσσον αὐταῖς εἰς ἀπάπυλαι ἀπένειμν χρόνον.

τί βούλεται ὁ πῶδὲ τ' λέπρας νόμος; 19.

Διὰ τῆς ὁμοειδέων παθημάτων τ' ψυχῆς ἰδί δείκνυσιν τὰ νο-
σήματα. καὶ ἀπὸ τῆς ἀκουσίῳ τ' ἐκουσίῳ κατηγορεῖ. εἰ γὰρ τὰ
φυσικὰ ὀδνεῖ πῶς εἶναι ἀνεῖθαρτα, ὡς λέγει ἡμεῖς τὰ γνωμικὰ
λέγει δὲ καὶ λέπρας ἀναφορὰν. ἔπειδὴ ἢ ἀμαρτημάτων ὄσι ἀνα-
φορὰ, καὶ ἀρχὴ λέπρας, ἔπειδὴ καὶ ἀρχὴ ἀμαρτίας. ὅμη' ὡσπερ
πλὴν λέπρας ὁ ἱερθεὶς ἀναρμύνην, οὕτως καὶ τὸν τ' ψυχῆς ἀμαρ-
τημάτων αὐτὸν εἶναι κριτήρ. λέπρον δὲ καλεῖται τ' τοικίον τῶ
χρῶματι, οὕτως καὶ κίον πρὸς γενόμενῃ ψυχῇ, λέπρον αὐτὴν ἀ-
πὸ γὰρ λέπεται.

Διαπὶ τὸν ὅλον λέπρον γενόμενον καὶ θαρτὸν ὀνομάζει; 20.

Φιλανθρωπίας καὶ οὕτως ὁ νόμος μεστός. ὡσπερ γὰρ ἰδί τ' ἀνα-
σφαίου διηγορῶσιν, εἰ μὲν εἰς ἀγγεῖον ἐμπέσει ἀνεῖθαρτον εἶναι.

θεοῦ δηλοῖ. τῆν γὰρ αἰθρώπων ἀμαρτανόντων, ἱματίους καὶ οἰ-
κίας ἐπέφθρε τὰς πλῆγας. Διὰ τούτων τοῖς ταῦτα κεκτημένοις
πλὴν θεραπείαν προσφέρων, ἔοικε δὲ τῷ λεπρῶντι οἴκῳ ὁ οἶκος τῆς
Ἰσραὴλ, οὗ πολλαὶ μὲν ἕνεκεν καὶ ἀπὸρ λίδοι πνὲς λε-
πρῶντες οἱ πλημμελήσαντες. ποτὲ μὲν δὲ Ἄσσυρίων, ποτὲ δὲ διὰ
βαβυλωνίων, ἄλλοτε δὲ διὰ μακεδόνων. ἐπειδὴ παγίαν ἔχον πλὴν
λέπρων, ἀφ' ἧν καταλυθῆναι τὴν οἰκίαν ὁ νομοθέτης ἐκέλευσεν.
ἀκείθαρτοι τοίνυν εἰσὶν οἱ εἰς τὰς τούτων συναρχαίς εἰσιόντες, ὡς
εἰς λεπρῶσαν οἰκίαν εἰσιόντες.

τί σημαίνει, τὰ δύο ὄρνιθια τὰ ὑπὲρ τῆς καθεύζομένου προσ- 13.
φερόμενα;

τοῦ σωτηρίου πάθος ποδὲς γὰρ τύποι. ὡς γὰρ τούτων εἰς
μὲν ἐστὶν, ὅτι εἰς τὴν τυθέντος αἷμα βαπτίζομενον ἀπλύετο,
οὕτως ὑπὲρ τῆς λεπρῶσης ἀθροωπότητος ὁ δευτέρου ἐσαυρώθη
χειρὸς, τὸ μὲν σαρκὸς δεξιᾶς γὰρ θάνατον, τὸ δὲ δεύτερος οἰ-
κειασμῶν δὲ τὴν ἀθροωπότητα πάθος. καὶ καθεύζον ὑδατι
καθεύζον τῶ σφαγῆντι ὄρνιθι εἰς αἷμα μὲν μὲν διὰ καθέ-
νου ξύλου καὶ ὑσώρου καὶ κικίνου κεκλωσμένου ποδεραινόμιος
ὁ καθεύζοντος λεπρῶς λαμπρὸς τε καὶ καθεύζον ἀπείκνυται,
οὕτως ὁ τῷ σωτῆρι πιστεύων χειρῶν, ὡς τῶ τῆς παναγίου βαπτίσιμα-
τος ὑδατι καθαίρομενος. τὰς τῆν ἀμαρτημάτων ἀπβάλλει κηλί-
δας. σύμβολον δὲ δὲ μὲν καθένομα ξύλον τὸ ἀπαθῶνς δεύτερος
ἀσπῆρον ὅτι ξύλον εἰς κόνινον εἰς κλωσθῆν, τὸ ἐν ψυχῆς καὶ σώμα-
τος ἀθροωπότητος. δὲ δὲ ὑσώρου τὸ τῆς παναγίου πνύματος θερμό-
τητος τε καὶ διουσίας, δὲ γὰρ τούτων οἱ βαπτίζομενοι τὸ ψυχικῆς ἀπαλ-
λάττονται λέπρων, καὶ ἢ κτύλη δὲ τῆς ἐλαίας, τῆς πνευματικοῦ μύρου
σημαπικῆς. δηλοῖ δὲ εἰς ἕδι χροῖομενον ἔλαιον ὅτι ὡς τῶ δεξιῶ, καὶ
τῆ δεξιῶ χειρὶ, καὶ τῷ δεξιῶ ποδὶ. εἰς πλὴν ἀκείθαρ τοῖς δεξιῶς ἀ-
φοεῖσθαι λόγους. πλὴν δὲ χεῖρα καὶ τὸν ποδὶ τὰς δεξιῶς πρὸς ἄξο-
σιμ. ἕδιβαλλόμενον δὲ καὶ τῆ κεφαλῆς, δηλοῖ τὴν ἀφιέρωσιμ τῆς
λογικῆς ὁ μὲν τοῖς ὁμοίαντος λεπρῶς, ἔξω τὸ ἐκκλησίας ἐκβάλλεται.

Διατὶ τὸν γενεῶν ἀκείθαρτον ὀνομάζει;

καὶ ἡ δὲ ἐδὴν, ὅτι διὰ τῆς φυσικῶν παιδῶν τὰ γνωμικῶ, καὶ
διόσκει διὰ τούτων ὅπως ἐκείνα παγχάλεπα. εἰ γὰρ ἢ κατὰ φύ-

σιρ γινομένης εἰς ἀνάστασιν, καὶ ἡ μάστιξ ἢ λαγνεία παρε-
 νομῆς. διδάσκει δὲ παλιν φεύγειν τῆν τοιούτων τὰς δυσίας. ἐφῆ
 γὰρ ἀνάστασιν εἶναι τὸν τῶν γονορροῦν ἐπεσελάζοντα, ὅτι τῆν
 κατὰ φύσιν γινομένην, οὐδὲρ ἀλλοθῶς ἀνάστασιν αὐτοῖς ὁ νό-
 μος δηλοῖ. εἰ γὰρ ὄσρα μίνου σιθῶν ἀφαιτο ὁ γονορροῦς, ζωτρίβε-
 δαι ἔστω κελδίει. εἰ δὲ χαλκοῦ ἢ ξυλίνου ὑδατι ἀφαισμήχεται. ἔδει
 δὲ καὶ ταῦτα τοῖς ὄσρα μίνουσι σωτρίβεσθαι. εἰ πὸρ ἄρα τῶ ὄντι ἀνα-
 στασις ἡ, ὅτι τὸ παῖδος ζωέβαινεμ, οὕτω καὶ τὸν ὄναρ ἵπποντα
 ἀνάστασιν εἶναι φησι, καὶ ἐδὸν νόμον γάμου ζωαππομῆνους. καίτοι
 αὐτὸ τὸν πῶν τῶ γάμου πεθεκότ ὁ νόμος, αἰτὶ τούτου γὰρ ἐφῆ-
 » κατὰ λείπει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὸν πατῆρα αὐτῶ, ἢ τὴν μητέρα αὐτῶ, ὅ
 » πεσοκομῆθῃσαι πρὸς πῶν γυναικῶν αὐτῶ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
 » σὰρκα μίαν. πῶς οὖν ἀνάστασιν καλεῖ τὸν κατὰ τὸν νόμον μι-
 » γνύμενον; δηλὰ δῆλον ὅτι ὡς τὸ κατὰ νόμον μιγνύμενον φύσε-
 » ως πῶν συμμετεῖαν διδάσκει, καὶ παιδθῆαι παιδογενίας χάρει, δὲ
 » οὐ θεογονίας γίνεσθαι πῶν σωματικῶν. ἄλλὰ ἔστω ἐδὸν μιγνυμένων
 » ἀναστάσεως καλεῖ. καὶ κελδίει καθαίρεσθαι, ἵνα κωλύη τὸ ζωου-
 » σίας εἰ σωεχῆς, ἢ πῶν τὴν κατὰ φύσιν ἀσχηλῆ. ὁ δὲ θεὸς ἀπόσο-
 » λος τοῖς πελείοις γράφων· τιμὸς ὁ γάμος καὶ ἡ καὶ τῆ ἀμίαντος.
 » πῶνους δὲ καὶ μοιζεύς κρινεῖ ὁ θεός.

κα. Διὰ τὴν πῶν τῶ πῶν τῶ αἵματος κατὰ φύσιν ἐκκείνουσιν
 ἀνάστασιν ὀνομάζει;

Ἄ πῶν τῶ γονορροῦς εἰρήνεμν, ταῦτα καὶ πῶν τῶ φαι-
 μεν, πρὸς δὲ τούτοις ἵνα μηδὲς τῶν τοιούτων σωματικῶν. φασὶ
 γὰρ πινεσ ἐκ τῶ τοιούτων σωματικῶν καὶ λυβία καὶ λέπταρ ἀ-
 πορρηνάσθαι τῶ πῶν τῶ αἵματος ἐκείνου τὰ ἀπορρηνάσθαι πῶν
 νοντ ὅ σῶματα. τῶν χάρει ἀνάστασιν εἶναι φησὶ τὸν τῶ
 αὐτῶ σωματικῶν. ζωτρίβεσθαι δὲ τῶν τοιούτων νόμων τὰς αἰτίας
 » ἐδὸν ξερ, εἰρήνεμν, καὶ εὐλαβῆς ποιήσῃ πε ἐδὸν ἡοῦς Ἰσραὴλ ἄφ
 » τῶ ἀνάστασιν αὐτῶν, † ἐν τῶ μίανεμν αὐτῶν τῶ σικηνίω μου τῶ
 » ἐν αὐτοῖς. εἰ δὲ τὰ ἀκύνσια μίανεμν ἔσῃ. δῆλον ὅτι ὁ πῶν τῶ
 οὐ γὰρ τὰ ἐκούσια. καὶ ταῦτα δὲ μάλα ἡγροτῆρ ἐκείνοις λαγνεί-
 » ρις οὐσι καὶ κομῆθῃ μαχίμοις. τὸ, τε γὰρ παραβαίνεμν οὐ μὲν
 γὰ καὶ θεοῦ μετῶν ἡδὲ πῶν τῶν εἰρηλάζετο πρὸς τὰ πέλαια.

† De-
 suntheç
 καὶ ἐκ ἄ-
 πορρηνάσθαι
 διὰ τῶν ἀκα-
 πορρηνάσθαι ἄ-
 πῶν, vt con-
 stat ex eodē
 capite κβ.
 15 circa
 finem.

τίπει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσεί;

ἐμ τῆ

Ἐμ τῆ τῆ ἰλασμοῦ ἡμέρα ἡ ἰδιπελεῶδζ πρὸς ταξερ ὁ θεός τῆ
 δεκάτῃ τῆ ἐβδόμῃ μιλῶς· ἔπει γὰρ φησι κύριος πρὸς Μαωσίμ·
 Λάλησον πρὸς ἑαυτὸν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι πρὸς
 τὸν ἄγγιον ἐσώτορον τῆ καταπετάσματος, εἰς πρὸς
 τὸν ἰλασμοῦ, ὁ ὅστις ἰδί τ' κίβωτῆ τῆ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀφ-
 θανῆται. οὐ γὰρ νεφέλη ὁ φθῆσομαι ἰδί τῆ ἰλασμοῦ. οὐτε ὕδερ
 δὴ λερὸς ὡς οὐ τῶν ἰλασμοῦ πλὴν οἰκίαν ἰδιφάνειαν ὁ δεσπότης ἐ-
 ποιῆτο θεός. καὶ πλὴν οἰκίαν ἐμφάνωμ ἀγαθότητα, οὐκ οὐ γὰρ φω-
 καὶ καπνὸς καὶ πνεὺ κατὰ πᾶν τῶ Ἰσραήλ, ὅτι οὐ νεφέλη φω-
 τοειδὲ ἐωρᾶτο. ἐδίδαξε ἡ καὶ τῆν θυσιῶν τὸν τρόπον, αἷς ἔδει τὸν
 ἀρχιερέα χρυσόμυλον τῆν ἀδύτων κατατολμῆσαι. ἐκέλευσε γὰρ
 μύρον μὲν ἱερεῦσαι πᾶσι ἀμαρτίας, κηρίον δὲ ὀλοκαυτώσει. καὶ
 ταῦτα μὲν ὑπὲρ ἑαυτῶν πρὸς νεγκίμ· ὑπὲρ δὲ παντὸς τῆ λαοῦ
 δύο τράγους, πᾶσι ἀμαρτίας λαβεῖν, καὶ εἷα κηρίον εἰς ὀλοκαυ-
 τώματα. πρὸς ταξερ δὲ καὶ κληῖρον διελεῖν τῶν τράγους, καὶ τὸν
 μὲν ἱερεῦσαι, τὸν δὲ εἰς τὴν ἔρημον ἀφείλαι. ἔδοτο δὲ πνεὺ αἰσότητας
 νενοηκότες διαίμονα πᾶσι τὸν ἀφπομπῶν οὐ μίμω. ἐπειδὴ ἔφη· οὐα
 τῶ κυρίῳ, καὶ εἷα τῶ ἀφπομπῶν. ἔδοτο δὲ ἐκ τῆ ἰλασμοῦ
 εὐαγγελίας. πῶς γὰρ οἶον τε ἡ τὸν εἰρηκότα· ἐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἔτε-
 ροὶ πᾶν ἐμοῦ, καὶ οὐ πρὸς κηρῶν οὐδὲ λαβύσεις θεῶν ἐτόρῳ
 πᾶν ἐμοῦ, διαίμονι πῆν τὴν ἰσπρ ἀφνῆμαι θυσιῶν; ἔδει δὲ αὐτῶν
 ἰδιπῆσαι τὸν νοῦν, ὅτι καὶ τὸν ἀφλυόμυλον τράγους ἑαυτῶ πρὸς
 νε λθῆναι πρὸς ταξερ. λήπει γὰρ φησι τὸν τράγους τὸν ζῶντα ἕνα πῆ
 κυρίῳ τῆ ἰβιλάσασθαι ἐπ' αὐτῆ ἰλασμοῦ εἶλαι αὐτὸν εἰς πλὴν ἀφ-
 πομπῆ εἰς τὴν ἔρημον. ἔδοτο δὲ δηλοῦ ὡς αὐτὸς ὁ τράγους ἀφπομ-
 πῶν ἐκλήθη ὡς ἀφπομπῶν μίμος εἰς τὴν ἔρημον. ἔδοτο γὰρ καὶ πᾶ
 ἔξῃς δηλοῦ· καὶ λήπει ὁ τράγους ἐπ' ἑαυτῶ τὰς ἀνομίαις αὐτῶν
 εἰς τὴν ἀβαζον. καὶ ὁ σύμμαχος δὲ τὸν ἀφπομπῶν οὕτως ἡρμη-
 νουσε, εἰς τράγους ἀπὸρλόμυλον, ὡς ἀφσειλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀφ-
 πομπῆ· ὁ δὲ ἀκύλας, εἰς τράγους ἀφλυόμυλον εἰς τὴν ἔρημον. οὐ
 ρόμω θεῶν πῆν ἡ διαίμονι ἀπὸς τῆ Μετ, ὅτι ἀμφοτόροι μὲν τῶ θεῶ
 πρὸς φέροντο, τῶ ἡ ἐνός θυομύλου, ὁ ἔτορος τὰς ἀμαρτίας τῆ λατῆ
 λαμβάνωμ εἰς τὴν ἔρημον ἀπιπέμωτῶ. ὡσαυτὸ γὰρ ἰδί τῆ κα-
 τὰ θυομύλου λεπεῦ τῆ ἐνός ὀρέου θυομύλου, τὸ ἔτορον εἰς τὸ ζῶντα
 αἷμα βαπτόμυλον ἀπὸ λυέτο· οὕτως ὑπὲρ τῆ τῆ λαοῦ ἀμαρτη-
 μάτων δύο τράγους πρὸς φερομύλων· ὁ μὲν ἐλύετο, ὁ δὲ ἀπιπέμω-
 πετο. τῶ τῶ πάλιν ταῦτα τῆ δεσπότην χειρῶν. τῆν δύο ζῶτων ξώ-
 ωμ ἡ εἰς δύο πρὸς τῶ, ὅτι εἰς δύο φύσεις λαμβάνομύλων. ἐπειδὴ

γὰρ οὐχ οἶόν τι ἐπὶ τῷ ἁγίῳ σπιογραφηθῆναι καὶ δι' ἑνὸς
 ὁ ἀθανάτου ἡ δεσπότης χειροῦ. θνητὸς γὰρ μόνον ὁ τῷ ἁγίῳ ἀναγ-
 καίως δὲ προστάξει· ἵνα ὁ μὲν ἰσχυρὸς, τὸ σαρκὸς ὁ παθητὸς
 πλοτυπώσῃ· ὁ δὲ ἄσχυρὸς ἀλλοτρίως δὲ ἀπαθείς τὸ δειόπτως.
 οὕτως καὶ ὁ μακάριος δαβὶδ τῷ δεσπότη χειροῦ ὁ παῖς, καὶ τῆν
 ἀνάστασιν, ὁ τῆν εἰς οὐρανοὺς ἀνάβασιν προδικασίῃν ἔφη· ὁ θεὸς
 εἰ τῷ ἐκφοβηθεὶς σε εἰώποισεν λαοῦ σου, εἰ τῷ ἀββαίνειν σε
 εἰ τῷ ἐρήμῳ γῆ ἐσειάθῃ. καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσχασαν· ἐδιδάχθη μὲν δὲ
 ὡς δεσπότης σωροῦ μίτου χειροῦ ἡ γῆ ἐσειάθῃ, καὶ αἱ πέτραι ἐρῶ-
 γισθῶν, ὁ δὲ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς σκοπιότητος ἡλίου ἐμῆνυσε τῆν τὴν ἀ-
 σεβείας ὑπερβολήν. ἡ δὲ γῆ ἐρημὸς τῷ θανάτῳ τύπος. τὸ ἔστι γὰρ
 χάειν ἔφη, εἰ τῷ ἀββαίνειν σε εἰ τῷ ἐρήμῳ· ἀλλὰ μηδεὶς ἀέρ-
 μωσιν ἑσπλάμβαι δὲ τῷ ἁγίῳ πλοτυπώσῃ τῷ ὁπίσθῳ δὲ παῖς. ἐ-
 πειδὴ ὑπερῷον αὐτῶν προσηγέρθησιν ἰωάννης. σκοπισάτω δὲ ὡς
 ἔμῳ ὑπερῷον δικαίωσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερῷον ἀμαρτωλῶν ἑαυτῶν προ-
 σενήνοσιν. εἰς τοὺς δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν συμμοίαν αὐτῶν ἀ-
 πείσασιν ὁ δεσπότης. σῆσει γὰρ ἔφη, ὅτι μὴ ἀμνοὺς ἐκ δεξιῶν, ὅτι
 δὲ εἰς τοὺς ἰσχυρῶν. καὶ εἰ τῷ νόμῳ ὁ πῶν ἀμαρτίας εἰσφορῶν
 προσεφύετο. αὐτῶν δὲ γὰρ ὁ κύριος τῶν χαλκῶν ὄσιν τύπος ἑα-
 τῶν κέκληκεν. καὶ τῶν γὰρ φησὶ μαυρῶν ὑψώσιν τῶν ὄσιν εἰ τῷ ἐ-
 ρήμῳ, οὕτως ὑψώθῃναι δὲ τῶν ὑπὸ τῷ αἰθρῶν, ἵνα πῶς ὁ πσεύωμ
 εἰς αὐτῶν μὴ ἀπόληται, ἀλλὰ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. εἰ τοίνυν ἀέρμω-
 σος τῶν ἁγίων ὁ τύπος, τῶν μᾶλλον ὁ τῷ ὄφειος. ταῦτα μὲν δὲ
 πλολέγει τὸ οἴκου μίτης τῆν σωτηρίαν. ἰουδαίους δὲ οἷα δὴ νηπίους
 ἐλυχαζόγει, ὁ τῶν τῷ ἁγίῳ εἰς τῆν ἐρημὸν ἀπαγαγῆν τῆν ἀμαρ-
 τῶν. ἀνεμίμνησκον γὰρ αὐτῶν τὸ τῶν μάκισ τολμηθείσης εἰ τῷ ἐ-
 ρήμῳ παρνομίας· καὶ τῆς ἀρῆτης τῷ δεσπότη ὁμιληθείσης δι'
 ἡμῶν τῶν ἐπίκουρος πτωχείας ἀφουρηθείσης εἰς τῶν ἐπιγυελμῶν ἐι-
 σεληλύθασιν γῆν, οὕτω ταῦτα γινέσθαι ἐμέλθου. διδάσκει καὶ ὁ-
 πως εἰσελθεῖν εἰς τὰ ἁγία τῶν ἁγίων τῶν ἀρχιερέων προσίκει προ-
 σάξει γὰρ φησὶν ἑαυτῶν τῶν μῶσιν τῶν πῶν ἀμαρτίας τῶν ἑαυτῶν,
 καὶ λήψεται πλῆθος τῶν πλειῶν ἀθροῦν πηρὸς ὅσον τῶν θυσιασθ-
 εῖον τῶν ἀπέναντι κυρίου, καὶ πλῆσει τὰς χεῖρας αὐτῶν θυμᾶμα-
 τος σωθῆσιν ὡς λεπίης, καὶ εἰσπίσει εἰς τὸν ὄσιν καταπέτασματος.
 καὶ ἡδὴ θῆσει ὁ θυμᾶμα ἡδὴ ὁ πῶν ἑναντι κυρίου. καὶ ἡλυθῆ
 ἡ ἀτμὸς τῶν θυμᾶματος ὁ ἡδὴ τῶν μαρτυρίων καὶ
 οὐκ ὄσιν θανέται. δὴλον ὅτι ἐπεὶ ἔμε ὡς ἐκ τῶν τῶν καταπέτασμα-
 τος ἐμβλαθῆναι τῶν θυμᾶμα. ἐδίδαξε ἡμᾶς, καὶ ὁ μακάριος
 Δουκῆς,

† Deest ἐδῆ

Λουκᾶς, ὁ κατὰ τὸν σαχαιῶν διηγήμενος τὸν ἰωάννου τῷ βασι-
 σοῦ πατέρα. κατὰ δὲ τὸν γὰρ κακῆνος τὸν κερὸν εἰς τὰ ἅγια τῶν
 ἁγίων εἰσεληλύθει, καὶ τὴν ἀγγελικὴν ὁπίσθας ἀπελελάκει. ἐ-
 κίλθου δὲ καὶ διαξέσθαι τὸν σατυλὸν ἐπίσθας πρὸ τῆς ἰλασθείου
 τῆς αἵματος τῆς τε μόσχου καὶ τῆς βάρου. ἐπειδὴ δὲ εἰ ἐπὶ ἡμέρας
 ὁ βίος ἀνακλῆται, καὶ ἔκαστη δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἡμέρας, ἢ σμι-
 κρὰ ἢ μεγάλαια πλημμελοῦμεν. ἰσαεθμοὶ προσφέρουσαι ἡ-
 μέρας ὁ τῆς αἵματος ἔαντισμός ὑπὲρ τῶν εἰ ταύταις γιγνομένων
 πλημμελημάτων. λέγει δὲ δῶτο, μὴ μόνον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πλὴν σκη-
 νῶν καὶ θάλασσαν. ἰβιλάσεται γὰρ φησι πρὸς τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν ἁ-
 καθαρῶν τῶν ἡσίων ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν
 πρὸς πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ οὕτως ποιήσει τῆ σκηνῆ τῆ
 μαρτυρίας τῆ ἐκπνεύσει αὐταῖς εἰ μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
 ἐκέλθου δὲ μηδένα παρῆναι ταύτης ἕως τῆς ἀρχιερέως γιγνομένης
 τῆς λειτουργίας. λέγει δὲ καὶ τὸν κερὸν καὶ ὄν προσίκει ὁ ταύ-
 τα γενέσθαι. δευτέρα γὰρ φησι τὸ μίως κακῶς τε τὰς ψυχὰς ὑ-
 μῶν· καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσειτε· ὁ αὐτῶν καὶ ὁ προσήλυτος
 ὁ προσκείμενος ὑμῶν, εἰ γὰρ τῆς ἡμέρας ταύτης ἰβιλάσεται τὸν ὑ-
 μῶν καὶ θάλασσαν ὑμῶν ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἕνα πνευ-
 εῖον, καὶ καθαρῶσθε. σάββατα σάββατων ἀάπαυσις ἔσται
 ὑμῶν. καὶ καθῶσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. σάβ-
 βατα δὲ σαββάτων, ὡς ἅγια ἁγίων ἐκάλεσθε. πολλὰ δὲ τῆς σαβ-
 βάτου αὐτῆς βασιμωτῶν ἢ ἐορτῆς καθῶσθε πλὴν νηστειῶν ὠνόμα-
 σον, εἴτα ἐπάγει· ἀπαξ τῆς εἰσῆς τῆς καθῶσθε καὶ πρὸς ζωῆταξ κύ-
 ειος τῆς μαῦσθ. καὶ δῶτο δὲ προτυπὸν πλὴν καὶ σέρεκα τῆς σωτήρος ἡμῶν
 οἰκονομίαν. ἄσπρος γὰρ ἀπαξ τῆς εἰσῆς ὁ ἀρχιερέως εἰς τὰ ἅγια
 τῶν ἁγίων εἰσὶν ταύτων ἐπέλει πλὴν λειτουργίας· οὕτως ὁ δε-
 σπότης χειρὸς ἀπαξ τῆς σκηνῆς παῖδος ἕως μείνας εἰς τὸν οὐρανὸν
 ἀνελήλυθον, αἰώνιον λύτρωσιν εὐράμενος ἢ, φησι ὁ δεῖος ἀπο-
 σολῶ.

Διαπὶ ἀπαρθεῖν τὸν ἕξω τῆ σκηνῆς θύειν τὰ ἐδιόρμνα καὶ
 θρέμματα;

Ἦθα πλὴν εἰσὶν ἀσέβεια, καὶ ὅτι τοῖς δαίμοσι θύσας προσί-
 σουνσι· προσέταξε τοῖσι πάντα θύσαι βουλομένου ἢ μόσχου, ἢ πρῶ-
 βαζου, ἢ αἰγα παρὰ πλὴν θύσαν τῆ σκηνῆς ἀγαγῆναι, ὅτι αἶμα ἐκ-
 χέαι, καὶ μεταλαβῆν οἰκῆ δὲ τῶν κρεῶν, τὸν δὲ δῶτο μὴ δεῖνται

ὡς φόνου ἔνοχον κατηγόρεῖται ἐκέλευσεν. αἷμα γὰρ φησι λογί-
 σθησέτη ὡς ἀνθρώπων ἐκείνων, ἡλοθεροῦθαι τὴν ψυχὴν ἐκείνη ἐκ τῆς
 λαῖσ ἀνθρώπων καὶ ὅτι ὄχιτορ ἔχει τὸν σκοπὸν, ὃν ἔφω ὁ νόμος, διδά-
 ξει τὰ ἐξῆς. ἀνοίσει γὰρ φησὶν ὁ ἱερεὺς τὸ σέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
 ὡς κρυῖα. καὶ οὐ δύσουσιν ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις
 ὡρ αὐτοὶ ἐκπορνθίουσιν ὁπίσθ' αὐτῶν, νόμιμος αἰώνιον ἔσται ὑμῶν
 εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. οὗτος ὁ νόμος μέχρι τῆς παρόντος παρὰ ἰσ-
 δαίοις κηρατεῖ ὁ γὰρ ἱερεὺς δύει τὰ ἐοσιόμηνα ζῶα, ἀπαγορεύουθαι δὲ
 καὶ τὸ ἐθίον αἷμα, καὶ τὴν αἰθάρ ἐδίδαξεν. ἢ γὰρ ψυχὴ φησι πά-
 σης σαρκος αἷμα αὐτῆς ὄσιν, καὶ ἐγὼ δέδοκα ὑμῶν αὐτὸ ἕως τῆς θυ-
 σιασκείου ἡλιλάσκεισθαι πᾶσι τῆν ψυχῶν ὑμῶν. τὸ γὰρ αἷμα αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡλιλάσεται. ἂν ὄχιτορ ἔρηκε τοῖς υἱοῖς ἰσρα-
 ῆλ πᾶσα ψυχὴ ἡ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, ἢ ὁ περὶ λυτος ὁ περ-
 σιέμενος ὑμῶν φάγη, ὡσπερ φησὶ, σὺ ψυχὴν ἀθανάτων ἔχεις,
 οὕτω τὸ ἄλογον ζῶον ἀπὸ ψυχῆς ἔχει τὸ αἷμα. σὺ δὲ χάειρ κελ-
 λθαι πῆρ τῆς ἀλόγου ψυχῆν, οὕτ' ἔστι τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς σῆς πρῶσε-
 νεχθῆναι ψυχῆς τῆς ἀθανάτου καὶ λογικῆς. ἐὰν δὲ ὄχιτορ φάγη,
 ψυχὴν ἐοσίαι· λογικῆς γὰρ ψυχῆς ὄχιτορ τὰ ξίρ πηροῖ. διὸ καὶ
 φόνον τὴν βρῶσιν ὀνόμασε. τούτῳ οἴκα καὶ τὰ πεθνηκότα τῶν ζώ-
 ων ἀπαγορεύει ἐθίον ὡς τῆς αἵματος μὴ χειραθέντος τῆς ζώου.

κδ. τινὲς μέμφονται ταῖς πᾶσι τὸν γάμον νομοθεσίαις, λέγοντες
 ἀπαγορεύει τὸν θεόν, τὰ μηδεμὴν μηδεμῶς γεγεννημένα. τίς γὰρ
 φησὶν ἠνέχετο τῆς αὐτῆς μιγῆναι μητέρι· ἢ τίς πάποτε σιωπῆν ἐπο-
 κτήναι;

οὐκ ἀνὸ θεός τὸ παρ' οὐθενός πολυμήδην ἀπαγορεύουθαι. καὶ ὅτι
 ταῦτ' οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ τὸ πᾶσι τῶν νόμων προοίμιον. ἔφη γὰρ
 οὕτως, κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν αἰγυπίων οἱ ἢ παρὰ φησὶν οἱ αὐ-
 τῆν, οὐ φησὶν, καὶ κατὰ τὰ ἕως τῶν δόματα τῶν καναῶν, εἰς τὴν ἐγὼ
 εἰσαγαγῶ ὑμῶν, οὐ φησὶν. καὶ τοῖς νόμοις αὐτῶν οὐ πορβίσεσθε. ἔπα-
 ταῦτα εἰπῶν, διδάσκει τὰ ὑπὸ ἐκείνων πολυμήδην, καὶ τῆν βί-
 αὐτῶν ἀπαγορεύει περὶ ἄξιμ, ὅτι δὲ πολλὰ φησὶν βλαπταται, μαρ-
 τυροῦσι καὶ ἐφῆσθαι μέχρι τῆς παρόντος, οὐ μόνον ἀδελφῶν, ἀλλὰ
 καὶ μητρῶν καὶ θυγατρῶν νόμῳ γάμον μέγιστοι, καὶ τοῖς ἄλ-
 λας δὲ παρὰ νομίας πολυμῶσι πολλοί.

κε. τί ὄσιν, ἀλλὰ τῆς ἀσάρματος σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι,
 οὐ βεβη-

οὐ βεβηλώσεις ἐ ὄνομά μου δι' ἄγιον, ἕως κείῃ;

τὸ ἔβραϊκὸν εἰς μολῶχ ἔχει, καὶ οἱ λαοὶ δὲ ἐρμηνεύουσι ἄλλο πε-
 ρὶ αὐτοῦ. εἰδὼ δὲ ἄλλο ἰδὼ. διὸ ἐστὶ τὸ περὶ τῆς φησὶ ὁ θεός·
 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσενέγιατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕτη τεσσα-
 ράκοντα ἔτη Ἰσραήλ; καὶ αἰελάβετε πλὴν σινηνὴν τῆς μολῶχ, καὶ
 τὸ ἄστρον τῆς θεοῦ ὑμῶν ῥεφάρ, ἐδὲν τύπτει αὐτὸν ἐπιθήσειτε περὶ
 σικωῆν αὐτοῦ. ἀπαγορεύει τοίνυν τὸ ἐδὲν παιδὸς ἱεροδούλου τοῖς
 εἰδωλοῖς προσφέρειν. ὡς δὲ πνευ φασι ἐ τοῖς ἀμαρτυροῦσι ἀρχοῦσι
 μὴ δίδουσι ἐδὲν παιδὸς, ὥστε εἶναι αὐτῶν οἰκίας ἢ δορυφόρους, ἵνα
 μὴ τὸ ἐκείνων μεταλλάξωσι ἀσβεβείας.

τί ὄζειν, ἵνα μὴ προσωχθῆσθε ὑμῖν ἢ γὰρ ἐν τῷ μαίνεσθε ὑμᾶς αὐ-
 τῶν, ὅν τρόπον προσωχθῆσθε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν;

μὴ βδελύξεσθε ὑμᾶς φησὶν, ὡς ἐβδελύξατο ἐδὲν καναναίους,
 αὐτὴ τῆς, ὡς αὐτὸν ἐκείνους ἀλλὰ τὰς πολλὰς αὐτῶν παρανομίας
 παναλεθεῖα παραδούς, ὑμῖν πλὴν γὰρ παραδέδωκε, οὕτως ὑμᾶς
 τὰ ὅμοια φράσας πμωρηθῆμαι.

τῶς νοητέον, τὰ κτήνη σου οὐκ ἀπρχθῆσθε ἐτόρῳ ζυγῶ, καὶ τὸν
 ἀμπελῶνα σου οὐ κατασπυρεῖς διάφορον. καὶ ἰμάπορ ἐκ δύο ὑ-
 φασμένον κίβδηλον οὐκ ἰδιβαλεῖς ἐαυτῶ;

πολλάκις ἔφηρ' ὅτι ἀλλὰ τῆν αἰσθητῶν διδάσκει τὰ νοητὰ. ἀπα-
 γορεύει τοίνυν τῆν ἐτοροζιῶν πλὴν ὀχέιαρ ἵππων καὶ ὄνου, ἵνα μὴ
 ἀλλὰ ἄλλ' τῆν ἀλόγῃ εἰς ἐδὲν λογικὸν ἢ παράνομον μίξις, τῆ-
 τα χάειν καὶ δι' ἐξέλιον ἐ λίνου ὑφασμένον ἰμάπορ κίβδηλον
 ὀνομάζει, διδάσκων περὶ ἀξίως οὐκ ἀλλὰ μνησθῆναι ἰδιπιδόειν. ὅτι
 γὰρ οὐ τὸ ἰμάπορ κίβδηλον λέγει, ἀλλὰ πλὴν περὶ ἀξίον ἀλλὰ τῆς δη-
 λαῖ, μαρτυρεῖ τὸ σινηνὸς τὰ καλύμματα ἐκ ἀλλὰ φέρων κατασπυ-
 ραδέντα νημάτων, οὕτω νοητέον καὶ τὰ πρὸ τῆς ἀμπελῶνος. καὶ ὁ
 ἀπὸ τοῦ δὲ πλὴν πρὸς ἐδὲν ἀπίστους κοινωνίαν ἀπαγορεύει λέγων·
 μὴ γίνεσθε ἐτοροζυγῶντες ἀπίστοις.

τί ὄζειν οὐ φησὶσθε σιθῆν ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ
 φθῆσθε πλὴν ὅτι τῆς πάγων ὑμῶν. καὶ ἐντομίδης ἰδιπυχῆ οὐ

πρήσσετε τῷ σώματι ὑμῶν, ἢ γράμματα σικτὰ οὐ πρήσσετε ἐν ὑμῖν·

τινὲς τὸ σώμα τὰς ἡδονῶν καὶ τῶν παθητικῶν οὐκ ἔχουσιν ἰσχυρὰς γινόμενας ἡραίνουσαι. ἔτι δὲ διμῶν τὸν νόμον ἀπαρῶν ἐν ἑαυτοῖς. εἰ δὲ ἴθιμι ἔλλωθ' μὴ ἀφαιρέσω τῶν παιδῶν τὰς καρφὰς, ἀλλὰ μάλλον ἐ-
 ἄρ' ἐν μάλλους, καὶ ῥύττες μετὰ χρόνον ἀναπνεύει τοῖς δαίμο-
 σιν. εἰ δὲ ἴθιμι δὲ καὶ τὰ γένη ξυρᾶσθαι ἠνίκα ἐπένδου, καὶ πέμνε-
 δαι τὰς παρὰ εἰς πῦρ τῶν τελευτηκῶν πημῆ. καὶ πῖνα δὲ
 τῷ σώματος μόρια βελόναις ἐκέντω, καὶ μέλαινα ἐπέβαλλον εἰς
 δευραπείαν δαιμόνων. ταῦτα οὗτω ὁ θεὸς νόμος ἀπαρῶν ἐβίβη.

κθ. τί ἴθιμι, ἐγγαστρίμουδος;

τινὲς ἑπὶ δαιμόνων πινῶν εἰδὲν ῥύττοι, ἡραίνουσαι τῶν
 ἀσθενῶν ὡς δῖοιμι περὶ ἀρῶν, οὗς εἰπερομένους οἱ ἔμνηθ' ἡ-
 περὶ ἀρῶν, ὡς εἰδὲν δεικνύει τῷ δαίμονος φέγγεθ'.

λ. τίνας χάειρ τοῖς ἱεροῖσι πόδι τὸ γάμου διαφερόντως νομοθετεῖ;

ὅτι δὲ τῶν εἶναι σωφροσύνης τὸν ἱερέα, καὶ ἵνα τὸδε γένος ἀ-
 κραιφνὲς ἀγαθῶν, μηδεμίαν ὑβρεως ἀφορμῶν τοῖς λοιδορεῖσθαι
 βουλομένοις παρέχω. διὸ καὶ ὁ θεὸς ἀποστολῆς ἀγαθῶν ἔχει
 μαρτυρίαν καὶ παρὰ τῶν ἑξωθεν τὸν θεὸν λειτουργῶντα
 ἀγαθῶν, ἵνα μὴ εἰς ὀνήθιστον φησὶ ἐμπίσθη, καὶ παγίδια τῶν ἀ-
 βόλου. ῥύττες χάειρ πῦρ μὲν ἰσραηλίτην πόρνην οὐκ ἀναρεῖσθαι
 κελεύει· πῦρ ἡ τῶν ἱερέων θυγατέρα παρὰ τῆς πολυφῶν ἐμ-
 πνεῖσθαι. ἀλλὰ δὲ εἰς ἰουδαίω μεμψέμορον, οὐδὲ τῆ ἱερέων θυ-
 γατεῖ ἐξέσθαι πῦρ ἀφ' ὅμοιο σώματιον λήττω γῆρ συγγεῖθ', ἀλλὰ
 τῶν ἀκουσίων παιδῶν ἀπαρῶν τὰ γωμικὰ. τυφλῶν
 μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν πῦρ τῶν γένεθ' ἀνίηται σερκισμ. ἐκ τῆ
 δὲ ὡς, πῦρ παρὰ τῶν. ἕνός δὲ ἀφαιρέσις, τῶ ἀφαιρέσις πῦρ
 ἀφαιρέσις. ἀφαιρέσις δὲ χειρῶν, πῦρ ἀργίαν τῶ πνευκτικῶν οὐτω καὶ
 τὰ ἄλλα νοητικῶν. τῶ χάειρ ἀρπυιῆν κελεύει, καὶ τὰ ἱερέα
 περὶ φέρει, ἐν περὶ φέρωντα. ἀλλὰ τῶν περὶ φέρωντων παιδῶν
 ὡν ὑγιᾶς ἔχει τὰς τῶ ψυχῆς ἀργίας. ἀπαρῶν δὲ μετὰ τῶ
 δῖον καὶ τὸν ἐπιτομίαν καὶ τὸν θλαδίαν ὑγιᾶ μὲν γὰρ εἶναι τῶ
 ἀγαθῶν πῶν τὸν τῶ θεῶν δευραπείας φρονήζοντα.

λα. διὰ τί τὰ περὶ τῶν τῶν δευραπείων μετὰ πῦρ ὀφθαλμῶν ἡμέραν
 περὶ φέρει.

πρὸσφέρεισθαι διηγήρουσιν·

Ἦδη τὴν οἶον γαστριμαργίαν· καὶ ὅτι τὸν εὐφραφὲς αὐτὸς ὁ
εὐεθὲς διασάμντοι, ὅσοι μὴ κατέξουσιν, ἔτορον δὲ προσέβουσι,
τούτῃ χείρ ἐυθυγνή προσενεχθῆναι προσέταξεν.

Τί ὅτι, πεφρυγμένα νέα χίσθα οὐ φάγεσθε ἕως ἂν προσενέχη- λβ.
τε ὑμεῖς τὰ δώρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν;

τῆς βαλαισίνης ἢ γῆ δερματοῖα ἔσσι προίμους φέρετε κερτοῦς·
καλθεὶς ῥίνω μὴ πρότορον πνι νέουσ ἀσάχυσ ἀφεῦσαι καὶ φρύξαι
καὶ φαγεῖν, ἕως ἂν ἐκ τούτων τῶ θεῷ προσενάγησι σφάγμα. κα-
λεύει δὲ ὁτοῦ προσενεχθῆναι τῆ τῶ πύχα ἡμέρα, ἔτα ἐκ ταύτης
ἔπῃ ἔβδμάδας ἀειθμῆσσι, καὶ τῷ πεντηκοστῆσ ἐκπέλει τὴν ἐ-
ορτῶν. οὕτω γὰρ ἔφη καὶ ἀειθμῆσσι τε ὑμῶν ἄρ τῷ ἐπωλείου τῶν
σαββάτων ἄρ τῷ ἡμέρας ἧσ ἂν προσενέχητε δὲ σφάγμα τῷ ἀφο-
είσματος ἔπῃ ἔβδμάδας ὅλο κλήρουσ. ἢ δὲ τῷ πεντηκοστῆσ ἑορτῆ,
μνήμην τὴν εἰς τὴν γῆν τῷ ἐπαγγελίας εἰσόδου. τότε ἔρ καὶ ἔσφ-
ρον καὶ ἐδέειζον. εἰ γὰρ τῷ ἐρήμω εἰ μάννα ἠδίοι οὐρανόθεν φε-
ρόμενον, οὕτω διδάξασ ὅπως χῆ καὶ τῷ πύχα καὶ τῷ πεντηκοστῆσ
ἰδιπελεῖσαι τὴν ἑορτῆ. διδάσκει καὶ ἵνα χῆ πρῶτα τοῦ ἐβδμά-
μηνι, καὶ τῷ μὲν νομνία, τῶν σαλπύγων τῆ ἑορτῆ ἰδιπελέ-
σαι καλθεὶς, ἀνέμνησθε δὲ αὐτοῦ τῶν εἰ τῶ σινῶ ὅσφ γερονμένων
σαλπύγων, ἠνίκα τὸν νόμον ὁ τῶν ὄλων ἐδεδωκῆ θεός. φανῆ γὰρ
φῆσι τῷ σάλπυγος ἡχεῖ μέγα. τῆ δειχῆ τῆ δὲ τῷ μνηός τῷ ἐβδμου
νησεῦσαι καλεύει. ταύτην γὰρ τῆ ἡμέραν ἰλασμοῦ ἡμέραν καλεῖ.
ταπεινώσθε γὰρ φῆσι τὰς ψυχὰς, ἄρ οἰνάτης τῷ μνηός ἄρ ἐ-
σπέρας ἕως δειχῆ τῷ μνωός ἐσπέρας σαββαπείτε τὰ σάββατα
ὑμῶν. καὶ πᾶσα ψυχὴ ἢ πῆ μὴ ταπεινωθῆσται εἰ αὐτῷ ἰβόλο-
θρονησῆσται ἢ ψυχὴ ἐμείνη ἐκ τῷ λαοῦ αὐτῆσ· ὄλωσ γουδαῖοι
κατ' αὐτῆν τὴν ἡμέραν οὐ σκυθρωπάουσι, δμᾶ γελῶσι καὶ
παύουσι καὶ θρεῦουσι, καὶ ἀκολάσσις ῥήμασι ἢ πρῶγμασι κα-
χῆνται ἀντικρυσ τοῦ νόμου μαρτυροῖ. τῆ δὲ πεντηκαδικῆ τῆ τὴν
ἑορτῆ τῶν σκηνῶν ἑορτάσαι νομοθετῆ, οὐ μέχρι τῷ ἐβδμῆσ κα-
δαπὲρ ἰδι τῶν ὄλων ἑορτῶν, δμᾶ ἢ τὴν ὄγδδν πᾶσ ἐπῃ ἔπε-
σθῆναι καλεύει. καὶ ἡμέρα γὰρ φῆσι ἢ ὄγδδν ἢ κλητῆ ἀγία ἔσαι
ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὅλο κατώματα κυεῖα ἰβόδιου ὅσι. πᾶν ἔρ-
ρον λαξυθῶν, οὐ φῆσθῆσθε ὑμῶν. εἰ ἰβόδιου τὸ τέλος σημαίνῃ

τῆν ἑορτῶν· ἢ δὲ τῆν σινηῶν ἑορτῆ, τ' εἰ ἐρήμω Διζαργαῖς ἀνέμι-
 μνησκερ. ἴδω γὰρ καὶ ὁ νομοθέτῶν ἔφη· ὅτι εἰ σινηαῖς κατὰ κί-
 σα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ Διζαργαῖ με αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 τούτῳ χάειρ κλάδεις δένδρων τὰς οἰκίας κοσμήει διητόρδουσαι σω-
 κείθμισε δὲ τοῖς ἄλλοις κλάδεις, καὶ τὸν ἄγνωτον ὡς σωφροσύνης
 δηλοπικόν, καὶ ἠδονῆς σβεστικόν. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ ἐπιόμιον,
 καὶ ἑποστρωνύμιον σβεινύναι πλὴν φλόγα τ' ἠδονῶν. ἄλλ' ἀτέ-
 τοις οὐκ ἰατρικῶς προσέταξε χησάσαι τῆς τῆ ἄγνω κλάδεις,
 ἀλλ' ἀ Διζ τῷ ὀνόματος εἰς τὸ σωφροσύνης τὴν μνήμην.

λγ. Ἦως νομτέον εἶ, ὅς ἂν κατὰ κράσται θεορ' ἀμαρτίαν λήψεται, ὁ-
 νομάζωρ δὲ δι' ὄνομα κυρίου θανάτω θανατούσθαι;

Ἐάλω ἴς βλασφημίας τὸν τῆν ὄλωρ θεορ, οὐδέπω δὲ πῶδι
 βλασφημίας ἐγγέγραπτο νόμος, τ' ἄτε χάειρ ὁ νομοθέτης, ἴδω γὰρ
 μὲν φυλαχθῆναι προσέταξε. ἤρετο δὲ τῆ ὑπερβαῖα μαυῖσῃ τὸν δε-
 σπότην θεορ ἵ χη παθεῖν τὸν ἀλάστορα. ὁ δὲ τὸν μὲν κατὰ λθ-
 οθῆναι προσέταξε, τῆν ἀκκοότων τ' βλασφημίας πρῶτων ἀφι-
 ἐντων τῶν λίθους. ἔδοκε δὲ τὸν πῶδι τ' βλασφημίας νόμον, καὶ
 θεορ μὲν ὁ μωνύμος ἐκείλεο τὸν ἴδιον ὄνομα· τὸν δὲ τ' ἄτω λοι-
 ποδρῶν ἀμαρτάνειν μὲν ἔφη, κολάσθωσ δὲ οὐκ ἔκρινε. ἀ-
 μαρτάνει μὲν οὐχ ὁ εὐσβῆς τὸν ὁ μωνύμον βλασφημῶν θεορ,
 ἀλλ' ὁ ἐκείνῳ πιστεύων, λοιποδρῶν μὲν δὲ βλασφημῆ γὰρ ἀμαρ-
 τῆν ποίνων πλὴν τοιαύτων ἐκείλεο βλασφημίας, οὐ Διζ πλὴν τοῦ
 βλασφημου μὲν ἄξιον, ἀλλ' ἀ Διζ πλὴν τοῦ βλασφημου ὡς ὑ-
 πόληψιμ. ἔφ' ὡς ἴδιον ὄνομα, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ θεορ βλασφημῆ.
 τὸν μὲν τοῖ τὸν ἀληθινόν βλασφημου ὡς θεορ λίθους ἀναρεῖσθαι
 προσέταξε. μάλα δὲ εἰκότως τοῖς πῶδι τ' βλασφημίας νόμοις,
 καὶ τὸν πῶδι τῶ φόνου σωῆψιμ. ἔπειθ' ὁ βλασφημῶν ἀελεῖν
 μὴ διωάμενος, τῆ γλώτῃ βάλμει τὸν τωιπῆν.

λδ. Διὰ τὸ φθαλμῶν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ἐκκόπησθαι, καὶ ὀδόντα
 ἀντὶ ὀδόντος, καὶ ὅσα τοιαῦτα προσέταξε;

οὐχ ἵνα πάσῃσι τὰ ταῦτα νενομόθετηκεν, ἀλλ' ἵνα μὴ πρῶτῃσ.
 τῶ γὰρ πάσους εἰ δέος πλὴν πρῶξιμ ἐκώλυσεν.

λε. Διὰ τὸ ἐβδύμω ἔπεισθαι πλὴν γῆν ἀπαρροῖαι;
 τὸ ἄπληστον

τὸ ἄσπληστον αὐτῶν κολάζει τῷ νόμῳ. ἐπειδὴ γὰρ τῷ πλείονος
 ἐθέλει μνηστῆρα, μὴ δὲ ἀναπαυομένη δὲ ἢ γῆ Ἰζητιλήους ἔφερε
 τὸν κερπῶδες τῷ ἐβδόμῳ ἔτει ἄσπληστον πλὴν γῆν διηγήθησαν. τὰ
 δὲ αὐτομάτως φυόμενα, ἄσπληστον ἢ ἀεὶ ἐκάλουτο Ὀλιανθρα-
 πῖαν ἐκ παιδίδων αὐτῶν. ἐκάλουτο γὰρ αὐτοῖς καὶ χήρας καὶ
 ὀρφανούς, καὶ πρὸς πλῆθος ἰσχυρῶν μεταλαβείν τῶν κερπῶν.
 πρὸς δὲ ῥύποις καὶ ἔτρωον πρὸς γματεύεται καὶ ἄφεις ὀφλη-
 μάτων κατὰ τὸδε ἔτος ἐγλύετο, καὶ τῶν δουλοθόντων ἐβραίων
 ἐλυθαιεῖα. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἰοβηλαῖον ἀργῆρ ἐφόμοδεπσοι.
 ἐλυθαιεῖα δὲ καὶ ἄφεισιν σημαίνει δὲ ὄνομα. ἰοβηλαῖον δὲ πεν-
 τήκωτον πρὸς αὐτοῦ σιμῆρος. ἐπὶ δὲ γὰρ φησὶ ἐβδομάδας ἐτῶν ἀ-
 ειθιμῆσαι καὶ ἀγαγγελαῖται δὲ ἀπὸ γῆρος φωνῆ εἰ πᾶσι τῇ γῆ ὑ-
 μῶν. τῇ δεκάτῃ τῆς μηνὸς τῆς ἡμέρας τῆς Ἰζηλασμοῦ, εἰ ἢ φησὶ ἡμέρας
 ἰλεοῦμαι ὑμῶν, καὶ τὰ πεπλημμένα ὑμῶν ἀφίμει. εἰ τὰ αὐτῆς μη-
 νύσαι δὲ τῆς ἀφείδως ἔτος. εἴτα κελθεῖ τούτω τῷ ἔτει, καὶ τὸν ἀ-
 γρῶν ἀναλαμβάνει τὸν πεπλημμένα, ὅτι τὰς εἰ τοῖς ἀγροῖς οἰκίας,
 καὶ χερῶν ἀσπληστοῦς γλυέσαι, καὶ παίδων ἐβραίων ἐλυθαιεῖας,
 ἐπειδὴ εἰκός ἐστι πνῆσ ἀσπληστοῦ, τοῖς ὀφείλουσιν ὡς ἔστω γίνεσθαι
 πρὸς αὐτῶν. ὡς δὲ πνῆσ τῆς ἀναγκάσας μὴ ἐσθιῶν ἀσπληστοῦ, ἀπὸ
 δὲ μὴ γαργαῶν τῶν γῆν εἰ τοῖς ἀφείδως ἔπεισιν, πᾶς Ὀλιανθρα-
 πῖος ἐψυχασθῆσιν ἔστω ἀφείδως. ἐπιγγελατο γὰρ εἰ τῷ ἔκτω
 ἔτει οὐ διπλάσιον πρὸς ὀδον χρημῆσαι μόνον ἀσπληστοῦ. καὶ εἰ
 τῷ ἔκτω καὶ εἰ τῷ ἐβδόμῳ ἀσπληστοῦ ἔπεισιν. ἀπὸ καὶ μέχρη τοῦ
 ὀγδοῦ ἀσπληστοῦ. ἀσπληστοῦ γὰρ φησὶ δὲ ἔτος ἔστω ὀγδοῦ καὶ φά-
 γαθε ἀσπληστοῦ γνημάτων παλαιὰ ἔως τῆς ἔτους τῆς εἰνάτου ἔως αὐ-
 ἔλθῃ τὰ γνημάτα αὐτῆς. φάγαθε παλαιὰ παλαιῶν. εἴτα τῆς μὴ-
 μη τῆς δεσποτίας κρᾶτύνει τὸν νόμον. ἐμὴ γὰρ ὅτι φησὶ ἢ γῆ, διό-
 τι πρὸς πλῆθος καὶ παροικεῖ ὑμεῖς ἐστὲ εἰς ἀντίον μου. ἐστὶ φησὶ τὰ
 πλὴν ὑμῶν ἐδωρησάμην, ὅτι γὰρ ὅτι ὡς δεσποτίας νομοθετῶ.

τὶ ὅτι, τῶν τοῦ δέκα γυναικῶν τῶν ἀρτῶν αὐτῶν ἐκλιβάνωσιν λς.

ὡς ἀπὸ γῆν καὶ χηρῶν καὶ νομοθετῶ καὶ ἀπειλῆ. ἢ γὰρ εἰ νόμος
 πρὸς πνῆσιν, τῆς γῆς αὐτοῖς ἐπαγγέλλεται πλὴν εὐκαρπῶν. καὶ
 αὐτὸ πάλιν παραβαίνεσιν καὶ γῆς ἀσπληστοῦ, καὶ πολεμῶν ἐφοδῶν
 ἀπειλῆ, καὶ πνῆσ ἐχάτω. ἔστω καὶ εἰ τὰ αὐτῶν δηλοῖ, ὅτι ὑμεῖς
 ἔστω τῆς καταλήμψαι πνῆσ, ὡς δέκα γυναικῶν εἰ εἰς κλιβάνωσιν
 τῶν ἀρτῶν ποιῆσ δὲ πλὴν ἀσπληστοῦ τῆς ἀναγκάσας. ἔστω ἢ ἐπιγγελα-
 καὶ φάγαθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆσθε.

λζ. τί ὄζει, τότε σαββατεῖ ἢ γῆ, καὶ ἐνδοκίσει τὰ σάββατα αὐτῶς
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῶς;

τὸ ἐπαγρόμιον ἐρμηνεία τούτου ὄζει. ἔφη γὰρ καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ
τῆ γῆ τῆν ἐχθρῶν ὑμῶν. ὃ βαβυλωνί γὰρ ἐβδμηκοντα ἔτη δου-
λεύοντες διετέλεσαν. ἄρ δὲ τῶ σαούλ βασιλείας, μέχρι τῶ αἰχ-
μαλωσίας πηθακόσια καὶ εἰνενήκοντα σωθήσεται ἔτη. τούτων δὲ
εἰ βδομαρ ἐβδμηκοντα. ἴδω θίνω φησὶν ὅτι ἄσπαστος ἢ γῆ μέ-
νει καὶ αἰήροτος ἐβδμηκοντα ἔτη ὑμῶν πλὴν δημοτείαρ εἰοικούν-
των, ἐπειδὴ μὲν τῆν δῆλων νόμων παρέβητε ὅ τῶ σαββάτε πῆρ
εἰ πολὺν. ἴδω γὰρ ἐπίγαγε· καὶ σαββατεῖ ἢ γῆ, ἃ οὐκ ἐσαββάπι-
σον, ἢνίκα κατὰνιπε αὐτῆρ. προσέθεικε δὲ καὶ ἐτόραν ἀπειλῶν,
καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιρ ἰζ ὑμῶν. ἐπάξω δὲ γλίαιρ εἰς πλὴν κερσῶ-
αρ αὐτῶν εἰ τῆ γῆ τῆν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ διώξεται αὐτῶν φωνὴ
κύλλου, φερομλίου, καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἄρ πολέμου ὅ
τὰ ἐξῆς. καὶ αὐτῆ δὲ ἢ πέρρησις πόρας ἔλαβερ, εἰ γὰρ τῆ τῆν
καλοδαίωρ πολιορκία φλῶν μὲν εἰ τοῖς συμπλοκαῖς αἰαιρεθέν-
των, πολλῶν δὲ λιμῶν δισφθαρέντων, τῆν αἰσραποδιοθέντων δὲ εἰς
βαβυλωνά μερικιοθέντων· οἱ τὰς τῆν πελεμῶν χείρας ἀφου-
ρῶντες εἰς πλὴν αἰγυπῶν ἐφυγον, δεῖσταις τῆν καλοδαίωρ πῆρ ἐ-
φοδρ. καὶ ἴδω σαφῶς ἡμῶς ἢ τῶ θεοτάτε ἱερεμίου προφητεία
διδάσκη, μὲν μὲν τοῖς ἀπειλῶν ὑπέχετο καὶ χρησά. ὅ τῆρ ἄρ
τῶ αἰχμαλωσίας ἐπάνοδρ ἐπιγγείλασ, οὐ ἀφ πῆρ αὐτῶν ἀξί-
αρ, δμὰ ἀφ πῆρ τῆν προτόνωρ εὐσέβαιαν. ἴδω γὰρ ἔφη καὶ μνη-
οήσομαι τῶ ἀφ δῆκῆς ἱακῶβ, καὶ τῶ ἀφ δῆκῆς ἱσαάκ, ἢ τῶ ἀφ-
δῆκῆς τῶ προτόρας ὅτε ἰζήγαγρ αὐτῶν ἐν γῆς αἰγυπῶν, ἰζ οἴκῶ
δουλείας εἰαυτίωρ πάντων τῆν ἐθνῶν τῶ εἶναι αὐτῶν θεός, ἐγὼ εἰ-
μὲ κύειος. ἐδίδαξε δὲ ἀφ τούτων τὰς τῶ εὐλωθροπίας αἰπίας.
ἀφ γὰρ τὰς πρὸς ὀδὸν πατέρας αὐτῶν ἐπαγγελίας φησὶ τῶ τούτων
αἰέταρμαί παρανομίας. καὶ ἐπειδὴ ἔγνω πάντα τὰ ἐθνη ἀφ τῆν
παραδόξωρ θαυμάτωρ ὅτι δισφρόνταις, τούτων ἰδιμελεῦμαι,
ἢ λαός ἐμὸς χρηματίζουσι. τῶ μὲν τοῖς ἱακῶβ ἐμνημόνωσ προ-
του, ἐπειδὴ τούτων ἀπάντων μόνος ἰω πρός τοῖς. ὁ γὰρ ἱσαάκ ὅ
τῆν ἰδουμαίωρ. ὁ δὲ ἄβραάμ ἢ τῆν ἱσμακλιτῶν, ἢ τῶ ἄρ κετ-
τούρας κατὰ τῶν τοίνω ἀρξάμλιος κατὰ τὰ ξίμ, ἰδι τῶ ἄβραάμ
αἰελλήλυδεμ, πρὸς ὃν ἰζαρχῆς ἐπιποιῆτο τὰς σωθήκας.

λπ. τί ὄζει, ὅς ἂν δόξητῃ βύχην ὡς δέναι πμῆρ τῶ δόχῆς αὐτῶ ὅ κνεῖας
εὐχῆμ

εὐχὴν καλῆ πλὴν ἑσπέραισι, ὁ πολλοὶ τάγμα πρὸς αὐτοῦ.
 Ἰδοὺ δὲ ἡ νόμος ὅτι καὶ νῦν παρ' αἰσίοις βαρβάροις εὐρεῖν φυ-
 λατῆό μιν. οἱ γὰρ πλεῖστοι τῆν νομάδων, λέγω δὲ τῶν ἀσχυρῶν
 τῶν ἰσραήλ, αἰπτα λαντεύουσι ἥτις εὐδυνέσι βρέφεισι, καὶ ἴσως
 πρὸς οὐρανὸν ἔθελον, πῶς τούτοις νενομοθέτηκεν ὁ θεός, καὶ γι-
 νώσκων ὡς θεός ὅτι τῆν ὑπάρχοντων πνῶν δώσειν ὑπὸρ ἑαυτῶν
 πμῆν ἑθ' ἑσπέραι, παραβήσονται πλὴν ἑσπέραισι σμικρῶν ὄντων πμῆν.
 ἐκέλευσε πενήκοντα εἶναι δίσραγμα τῶν ἀγγέλων τῆν πμῆν,
 τῶν δὲ ἀλλείων τελευτήσων, καὶ τῆν ἀκμαζόντων καὶ τῆν γενησάντων
 ὑπερῆρη μνῶν. πλὴν ἔθελον πῶς ἑσπέραισι ἡλικίαν ἀπὸ εἰκοσα-
 ετοῦς εἰρηκῶς ἕως ἑξηκονταετοῦς. τοῖς γὰρ τούτων νεωτόροις καὶ
 πρεσβυτέροις ἄλλω ἕξει πμῆν. τῶν δὲ πνῶν ἑσπέραι πλὴν τῆν
 ἑσπέραι κατὰ λέγειν κρῖσι. ἡ δὲ ἐκείνοι πρὸς τὰς διωάμεις οὐκ
 ζῶσι τὰς πμῆς. τὰ δὲ ἀλλείων μνῶν ἄλλα γὰρ εἰσὶν ἀπὸ τῶν
 τῆν πρὸς φρόντων ἀπαρῶν. καὶ ὅτι μὴ ἴσως ἑσπέραι τῆν τῶν
 μίας αὐτοῖς ἰδιότησιν ἀνάγκη. ἐάν γὰρ φησὶν ἀνάγκη ἄλλ-
 λάξῃ αὐτῶν, ἔσται αὐτῶν καὶ δὲ δύνανται αὐτῶν ἀγίον. τῆν μνῶν ἀ-
 κατὰ τῶν κπνῶν ὀρίσων πλὴν πμῆν ἡμῶν ἑσπέραι ἐκέλευσε. ἴσως καὶ
 ἰδιότησιν καὶ ἀγίον ἐκέλευσε. ὡς δὲ καὶ πλὴν τῶν δίσραγ-
 μου ποσότητα εἰκοσι γὰρ ἐκέλευσε ἑλεμὸν ὀβολοῦς. τῶν δὲ δίσρα-
 γμου πνῶν τῆν ἑσπέραι πμῆν, σαπῆρας ἐμάλεξεν. τὰ μνῶν ἀναπ-
 δέ μνῶν ἑθ' ἑσπέραι πρὸς ταξὶ μὴ λυθῶν.

τέλος τῆν εἰς τὸ λυθῶν.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΑΡΙΘΜΟΥΣ.

α. Διαπὲρ προσέταξεν ἀειθροθυμίᾳ τὸν λαὸν ὁ Θεός;

 ἵνα τῷ οἰκείᾳς ἐπαγγελίας δείξῃ δὲ ἀληθείας. ὑπὸ
 χνούμενος γὰρ τῷ Ἀβραάμ ἔφη· καὶ πληθύνω
 πληθύνω δ' ἀσπέρμα σου ὡς τὸν ἀστέρων τῆ οὐρανοῦ,
 καὶ ὡς πλὴν ἄμμορ τῆρ παρὰ τὸ χεῖλος τῆ θαλάσσης·
 ἔδειξε δὲ τῆρ τῆ ἐπαγγελίας ἀλήθειαν. ἐκ πέντε γὰρ
 καὶ ἑβδμήκοντα τῆρ εἰς Αἴγυπτον κατεληλυθῶτων, ἔξακόσαιο χι-
 λιάδες καὶ τετρακίλιοι καὶ πεντακόσιοι ὁ πωνήθηκοντα ἠειθροθυ-
 μῶν ἀνδρῶν διδάμνοι πολέμῳ, καὶ τῆ βίβλου ἡλικίας καὶ τῆς
 ἀώρου κωροισμένης· καὶ μύριοι καὶ τῆ θήλειος γένους, καὶ τῆ λυ-
 ιπικῆς φυλῆς· οὐδὲ γὰρ αὐτῆ τῶν λοιπῶν (κωροισμένης τῆ πλὴν
 αὐτῆ διδάσκων τῆρ διδάμνῳ ὁ δεσπότης Θεός, καὶ τῆ τῆ προφή-
 του Ἡσαίου ἔφη· ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ
 εἰς Σάρραν τῆρ ὄσιντες ὑμᾶς, ὅτι εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἄλεσα αὐτῶν, καὶ
 εὐλόγησα αὐτῶν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτῶν.

β. Διαπὲρ ὅτι τῆ λυιτῶν ἀειθρός;

† πούτ' ἐστὶ,
δλιγωτέρως.

εἰς ἀρχόντων. δὲ γὰρ τῶν ἀρχόντων † ἐλάττους εἶναι τῆ ἀρ-
 χουμένων· ὅπως τὲ καὶ τῆ πολέμῳ ἢ ἢ ἀπληραγμένοι, καὶ μόνη
 τῆ θεία λατρεία προσήσθου.

γ. πῶς δὲ ἢ τῆ ἰσθμὸς φυλὴ ὑπερέβαλε πάσας τῶν ἀειθρῶν, καὶ
 τοὶ οὐσα βασιλική;

Εκ τῆς

Ἐκ τῆ βασιλικῆς ἡσυχίας, ἔγγυς δὲ τῆς λυθιτικῆς ἀπάντες ἐλα-
 τήρως. οἱ μὲν ἰαβέουτες, οἱ δὲ φύρις ἀσκονοῦσι. ἔδει δὲ καὶ
 πῶ βασιλικῶ ὑπὲρχειν τῶ ἀειδμῶ καὶ ἀφ' ἧρ εὐλογίαι τῶ
 δεσπότη χειροῦ. ἔξ αὐτῶν ἔμελλεν κατὰ σάριον βλασάνειν, ἢ
 ὡς τῶ ἔξ αὐτῶν χειρονομήνους βασιλέας ἀρκεῖν ἔχειν τῶ
 φυλετῶν τῆρ ὑδικουελαρ. (ὡς ταξε δὲ κἀνταῦθα τῆ βασιλικῆ
 φυλῆ τῶν ἱερέας πρὸς ἡλιον ἀνίσχοντα τῆρ ἰούδα τάξας φυλῶν,
 (ὡς ἡφῆρ αὐτοῖς τῶν ἱερέας μετὰ τῆς κιβωτῶ. τῶ μὲν τῶ δ' ἀρ τ' βό-
 ρειορ ἀπεπλήρωσε τμήμα. ἔξ πρῶτον που γὰρ φησι βορῶ ἔμικαι
 λήσεται τὰ κακὰ ἰδί πάντας τῶν καλοικουῶτας τῆρ γῆρ. εἴρηται ὅ
 ἡμῖν οἱ ταῖς τῶ ἰακῶβ εὐλογίαις ὡς ἐκ τῶ τῶ δ' ἀρ φυλῆς ὁ ἁ-
 λάστωρ τε λήσεται, ὁ χειροῦ μὲν ἐαντὸρ ὀνομάζωρ, τ' ἀναντία δὲ τῆ
 προσήρεια ἀφ' ἧρ ἰσόμνηορ, καὶ σφετέρικῶ μνηορ τὰ μνηορ μῶδε
 προσήκοντα. καὶ τῶ ἰούδα δὲ μάλα εἰκότως τῶ ἔσωρ ἀπὲν ἡμῖν. ἔ-
 πειδῆ καὶ τῶν τῶ δεσπότη χειροῦ οἱ θεοὶ βοῶσι προσήται. ἰδὲ
 αἴηρ ἀνατολή ὀνομα αὐτῶ καὶ τοῖς φασουμνοῖς με ἀναπλήρῆ-
 λιορ δικαιοσύνης καὶ ἰαοῖς εἰ ταῖς ἡέρεξερ αὐτῶ. καὶ φῶς τοῖς
 οἱ σκότει καὶ σκιά θανάτω κατῆ μνηοῖς ἀέτιλερ αὐτοῖς.

τίνα τῶν τῶ ἔργα τῶν ἱερέων, καὶ τίνα τῶν τῶν λυθιτῶν; δ.

Αὐτὸς ὁ τῶν ὄλων διδάσκει θεός. εἶπε γὰρ φησι κύριος πρὸς
 μαῦσῆρ· λάβετε πῶ φυλῆρ τῶ λυθι, καὶ σῆσεις αὐτῆρ εἰς αἰῶν ἁ-
 αρώρ τῶ ἱερέας. καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῶ, ὅ φυλάξουσιν τὰς φυ-
 λακὰς αὐτῶ, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν ἡῶν ἰσραήλ εἰς αἰῶν τ' σκην-
 ῆς τῶ μαρτυρίου. ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς, καὶ φυλάξουσιν
 πάντα τὰ σκηνῆς τῆς σκηνῆς τῶ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν
 ἡῶν ἰσραήλ, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῶ σκηνῆς, ὅ δώσεις τῶν λυθιτῶν
 ἁαρώρ τῶ ἀδελφῶ σου, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶ τοῖς ἱερεῦσι δόμα δι-
 δόμεν οἱ σὺ οὐ τοῖς ἄλλοις τῶν ἡῶν ἰσραήλ, καὶ ἁαρώρ τῶν υἱοῦς
 αὐτῶ, κατὰ σῆσεις ἰδί τῆς σκηνῆς τῶ μαρτυρίου, ὅ φυλάξουσιν τῆρ
 ἱερατεῖα αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμόν τῶ ἔστω τῶ κα-
 ταπύματα, καὶ ὁ δημοσίου ὁ ἀπὸ μνηορ ἀφ' ἑαυτοῦ. μεμα-
 θῆκα μὲν οἶω εἰπύδερ ὡς οἱ μὲν ἱερεῖς τὰς θυσίας προσέφορον, οἱ
 δὲ λυθίται τῶν μὲν ὑπουργοῖ, τῆς δὲ σκηνῆς κατῆσιν ἡ φυλακὰς.
 διδάσκει δὲ ὡ τοῖς ἔξῃς τίνα μὲν ἔδει φέρειν τῶ κατὰ τὸν δῆμον,
 τίνα δὲ τὸν γεδτῶν, τίνα δὲ τὸν μεραεῖ.

τίνας ἐνεκεν προσέταξεν ὁ θεός ἀεθμῆθῆναι τῶ λαῶ τὰς προσήτοιαι; δ.

Ἐπειδὴ πᾶσαι τῆς Λαοὶ πλὴν φυλῶν ταῖς θείαις ἀφίερωσε λειτουργίαις, καὶ τῶν ὀλεμῆν ἠλευθέρωσε, εἰκὸς δὲ ἡμεῖς διαχειραίνωμεν τῆν ἄλλωμ πινὰς ὡς κούτων προσημνείων· περὶ οὗτων εὖ διαχειραίνοντας ὁ θεὸς τῆς θεός, ὡς οὐδὲν προσέταξεν ἀδικεῖν· ἡνίκα γὰρ φησὶ ὑμῶν χεῖρ ἀντιθέσθαι τὰ τῆν λίγυ πῆνωμ πρῶτότοιχα, τὰ ἡμέτερα διεσώθη πρῶτότοιχα· ἀπὸ κούτων τοίνυν πλὴν Λαοιτικῆν φυλῶν ταῖς ἡμαῖς ἀπεκλήρωσα λειτουργίαις· καὶ ἀπὸ τῆν πρῶτότοιχα κούτων ὑμετέρων κτηνῶν, τῆν λευιτῶν τὰ πρῶτότοιχα· ἐπειδὴ δὲ πολλοὺς ἀφῆσαν τῶν Λαοιτικῶν, τῆν ἄλλωμ φυλῶν οἱ πρῶτότοιχοι, προσέταξεν ἕκαστον τῆν μὲν ἕκαστον ἀειθμῶν πέντε δοῦναι σίκλους τοῖς ἱερεῦσιν· εἴκοσι ὀβολοὺς οἰσας ἔχειν ἕκαστον σίκλον, καὶ ἕκαστον ἀειθμῶν ἅγιον ὀνομάσας ὡς τοῖς θείοις ἀφωρισμένον, καὶ οὐ παρὰ πᾶσι πολιτευόμενον, ὀνομαζέτω μὲν τοῖς θεοῖς ἀφωρισμένον ὀνομάζει εὖ εἴκοσι ὀβολοὺς· ἕκαστον δὲ ἄφωρισμένον καὶ ὁ κύριος ὡς πρῶτότοιχα ἀπὸ τῆν.

5. τί δὴ πεπεσὶ μὲν τῆν ἱερῶν σκευῶν ὑακίνθινα προσέταξεν ἐπιβληθῆναι καλύμματα, ποῖ δὲ περφυρά;

τῶν πμωτόρων ὑακίνθινα μόνον τὰ καλύμματα ἡμεῖς αἰνίττειται δὲ ἡ χροὰ ἕκαστον οὐρανόν· τὸ ἕκαστον χεῖρ τὰ μὲν εἰς τὸν καταπίεσματος, κούτων τοῖς ὑακίνθινα καλυφθῆναι προσέταξε· τὰ δὲ ἐκ τῶν καὶ περφυροῖς καὶ οὐ ποιοῦται· ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς πμωτοῖς οὐκ ἔχει· ἡ δὲ γὰρ τῆν νόμων παραβάσεις· δεχεται ἡ κολάσεις· τῆς δὲ βασιλείας ἡ περφυρά δηλοποιή, θεία δὲ καὶ ἀφῆσαν καὶ ἀφῆσαν ἡ τῆς θείου βασιλείας· τὸ ἕκαστον χεῖρ τὰ ἕκαστον σκευῶν καὶ περφυροῖς, καὶ ὑακίνθινοι ὑακίνθινα ἐκαλύφθητο· προσημνείων δὲ τῆς δὴμου τῆς κατὰ, προσέταξε πρῶτον εὖ ἱερέας εἶναι τῆν ἀδωάτων γλομῶν, καλύψαν τῆν κιβωτόν καὶ τὰ ἄλλα σκευῶν τοῖς προσημνείοις καλύμματα· εἰδὲ οὕτως τῆς κατὰ ἕκαστον δὴμου ταῦτα μετακομίζαν, ἵνα μὴ τὰ ἀφῆσαν καὶ ἀφῆσαν διασώμνοι, ἡ τῆς παραδόξου θείας ὑακίνθινα ὕληθρον.

2. τίνα καλεῖ ἀφῆσαν ὑακίνθινα;

τὸν τῆς πεθνηκότος ἀφῆσαν, ἡ ὁσέων νεκροῦ πελάσθητα.

η. καὶ τί δὴ πεπεσὶ καὶ εὖ λεπρούς καὶ εὖ γρομῶν εἶναι τὸν περφυροῖς

ρεμβολῆς διάγειν ἐκέλευσεν;

Ἄπο τῆν σμικρῶν τὰ μεγάλα παιδεύωμ. εἰ γὰρ ὁ ἀπὸ μύθος
νευροῦ ἀκράθαρτος, πολλῶ μάλλον ὁ νευρὸν εἰργασάμενος Ἀφῆ
μυαιφονίας. καὶ εἰ ὁ λεπρὸς ἀκράθαρτος, πολλῶ μάλλον ὁ τὰ ποι-
κίλα τῆ κακίας ἐργαζόμενος εἶδη. οὐτὼ Ἀφῆ τῶ γενερένους ἢ μοι-
χία κητρῶ εἶται. εἰ γὰρ εἰ ἀκρύσιον μυσταρόν, πολλῶ δῆπου δε εἰ
κατὰ γνώμην ὀλιγομένον.

τί ὄσιν, ἀνὴρ ἢ γυνὴ εἰ περ κρήσοι ἀπὸ πασῶν τῆν ἀμαρτιῶν θ.
τῆν ἀνθρώπων;

τὰ σμικρότερα τῆν ἀμαρτημάτων ἀνθρώπων κέκληκεν. ἐ-
πειδὴ τρεπῆρ οὐτὼ τῆν ἀνθρώπων τῶ φύσιν πάντων ἀπηλλαχ-
θαι τῆν ἀμαρτημάτων οὐχ οἶδον πε. οὐδὲ γὰρ φησι κηθάρους ἀπὸ
εὐφου, οὐδ' ἀν' μίαν ἡμέραν ἢ ζωὴν αὐτῶ. τούτῳ χάειν καὶ ὁ θεὸς ἑοῶ
δαβίδ· μὴ εἰσελθῆς εἰς κρήσιν μετὰ τῶ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιο-
θήσεται εἰσπόρ σου πᾶς ζωὴν. μόνος γὰρ ὁ θεὸς τῆς χειρὸς καὶ
ὡς ἀνθρώπος εἰ ἀμαρτωρ ἔχει, καὶ ὅσῳ περισσῶν ὁ περφήτης ἡ-
σαΐας βοᾷ· ὅς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῶ
στόματι αὐτῶ. τούτῳ χάειν καὶ τὰς τῆν δόλων ἀμαρτίας ἀνέλα-
βεν, οἰκίας οὐκ ἔχον. οὗτος γὰρ φησι τὰς ἀμαρτίας ἢ μῶν φέρει,
καὶ πῶν ἡμῶν ὀδυνᾷται. καὶ ὁ μέγας Ἰωάννης· ἴδε ὁ ἀμνὸς τῶ
θεοῦ ὁ ἀλάων τὰς ἀμαρτίας τῶ κόσμου. Ἀφῆ ὅσῳ εἰ νευροῖς ἐ-
λθὲν, ὡς ἀδικῶς ἔσπομείνας τὸν θάνατον. διδάσκει τοίνυν ὁ
θεὸς νόμος ὅδ' τὰ μέτρια πλημμελίῳ τῶν καλεῖται ἢ τὸν εἰ ποῖ
συμβολαίους ἢ δικηκῶτα πῶ τὸν ἴσον ἴσα γινέουσι τῶ ἀμαρτίαν, εἰ-
τα τῶ ἢ δικηκῶ εἰ ληφθῆν ἀπὸ δύναι περσεδικῶτα τῶ κεφα-
λαίῳ εἰ πέμπτον. εἰ δὲ συμβαίη τὸν ἢ δικηκῶν πῶ τῶ ἢ δικηκῶ-
τῶ μετὰ μελέας καταλύσει τὸν βίον, ἐκλίσει τὰ αὐτὰ τῶ ἀγχι-
σεύοντι. ἀγχισεύοντα δὲ καλεῖ τὸν τῶ γινέει περσεκῶντα. ἢ δὲ τὰ ξίς
τῶ γινέους αὐτῶ περσεκῶν υἱός, εἶτα θυγάτηρ, εἶτα ὁ τῶ πατὴρ ἀδελ-
φός, εἶπειτα ὁ τῶ πάσῳ. εἰ δὲ τούτων μηδεὶς εἴη ὁ πλησιέστερος
συγγενῆς, εἰ δὲ μὴ εὐείσοιτος συγγενῆς, τῶ οἰῶ τὰ περσεκῶντα
περσενεκῶν δικηκῶν. ὅσῳ ἢ εἰ περ· εἰ δὲ μὴ ἢ τῶ ἀνθρώπων
ἀγχισεύωμ ὡς ἀπὸ δυνάει αὐτῶ εἰ πλημμέλημα εἰ πῶς αὐτῶ, εἰ
πλημμέλημα εἰ ἀπὸ διδόμενον τῶ κρείῳ, τῶ ἴερεῖ ἔσαι πληρ τῶ
κρηίου τῶ ἴλασμού, εἰ οὐ ἴλασε τῶ πῶν αὐτῶ εἰ αὐτῶ. περσεταξε

δὲ καὶ τὰς πρὸσφερομένης ἀπαρχὰς ὡς ἱερέας ἐδίδειν ἀπαρχαί
 γὰρ ἦν τὸ λαοῦ οἱ λευῖται, τῆν δὲ λευῖτῶν οἱ ἱερεῖς, ὡς ἀπαρ-
 χαί ρίνω τὰς ἀπαρχὰς ἐνομιζόντο.

1. Διατί ἄλλοθεν κείθινον ἔσθ' ὑπερήθυμένος μοιχθὸν δῆνα
 προσκομίζετο;

22 Αὐτὸς ὁ δεσπότης ἠερμῆνδσερ. ἔστι γὰρ ἔφη θυσία ζήλοτυπίας,
 23 θυσία μνημοσύου, θυσία ἀγαμνησπουσα ἀμαρτῶν. ὅθεν οὐδὲ
 24 ἔλαιον αὐτῆν, οὐδὲ λιβανῶν ἔχειρ πρὸσέταξε. ἐσέρητο γὰρ καὶ
 25 τὸ εὐωδίας ἢ τὸ τὸ δικαιοσύνης φώτος. ἔσθ' ὁ μὲν τοῖς γίνεσθαι νεο-
 26 μωδέπικερ ὁ δεσπότης θεὸς πῶν μαιφόνου αὐτῷ ἰδισαμίλιος γῶ-
 27 μιλῶ. ἵνα γὰρ μὴ ἔσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἀρκηταίνωσι τὰς ὁμοζύγους, ἐμέ-
 28 λευσε πῶν ἑσθ' πνεομλῆνρ αὐτῶ πρὸσνε χεῖναι ἂ πε δὴ πάντα σα-
 29 φῶς ἰδισαμίλιφ καὶ τὰ λάθρα γιγνόμενα. προσέξει γὰρ φησὶ
 30 ὁ ἱερεὺς, καὶ σῆσει εἴαιπ κυεῖου πῶν γωαῖνα. Ἐλήφεται ὁ ἱερεὺς
 31 ὕδωρ καὶ θαρῶν ζῶν εἴαιπ κυεῖου εἰ ἀγγείφ ὄστρακίναφ, καὶ τὸ γῆς
 32 πῆς οὐσῆς ἰδὶ τὸ εἰσάφους πῆς σικηνῆς τὸ μαρτυεῖου. καὶ λαβῶν ὁ
 33 ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρκηλύφει πῶν κεφαλῆρ τὸ γῶ-
 34 ναίος, ἢ δώσει ἰδὶ τῆν χειρῶν αὐτῆς πῶν θυσιῶν τὸ μνημοσύος,
 35 πῶν θυσιῶν τὸ ζήλοτυπίας. οἱ δὲ τῆ χειρὶ τὸ ἱερέως ἔσθ' ὕδωρ
 36 τὸ ἐλεγκμοῦ εἰ ἰδισαταρῶμλῆνρ τὸ τῶ. ταῦτα δὲ πάντα πρὸσέτα-
 37 ξε θενέσθαι, πῶν γωαῖνα. πῆρ ἑσθ' πῆρομλῆνρ ἐνδεματῶν, ἵν' εἰ
 38 ἐξήμαρτερ ὁμοζήσει, καὶ ἀφ' ἀμετανοίας λάβη πῆρ ἀφεσιρ. τὸ
 39 του χάειρ ἀρκηλύφωρ αὐτῆρ τῶν σεῶ πρὸσνε χεῖναι καλθῆι,
 40 διδάσκωρ ὅτι γυμνά πάντα καὶ πετραχλισμεῖα εἰσῶπορ αὐτῶ, ἢ
 41 οὐδὲρ αὐτῶρ λέληθερ τῆν παρ' ἡμῶν γιγνόμελῶν. ὅπ' δὲ ταῦτα
 42 δεδιθόμενος αὐτῆρ θενέσθαι κακίλευκερ τὰ ἐξῆς δηλοῖ. καὶ ὄρ-
 43 κῆ αὐτῆρ ὁ ἱερεὺς καὶ ἐρεῖ τῆ γωαῖνι εἰ μὴ κακίμκταί τις μὲν
 44 σῶ, εἰ μὴ παραβέβηκας μαρτῆναι ἑσθ' τῶρ αἰσθῶ τῶρ σεαυτῆς,
 45 ἀθῶα ἰδὶ ἀρ' τὸ ὕδατος τὸ ἐλεγκμοῦ τὸ ἰδισαταρῶμλῆνρ τὸ τῶ.
 46 εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπανδρος οὐσα, ἢ μεμῆαισθαι ἢ ἑδωκῆρ πρὸ
 47 πῶν κῶιπλω εἰσῶι πῶν τῶ ἀνδρὸς σου δώη σοι κῶειος εἰ ἀρῶ καὶ εἰ ὄρ-
 48 κιορ εἰ μέσθ' τὸ λαοῦ σου εἰ τῶν δοῦναι κῶειορ τῶρ μηρῶν σου ἀφ-
 49 ωπῆνοῦτα ἢ τῆρ κοιλίαν σου πεπενησμένω. ἐμέλευσε δὲ καὶ τῆρ
 50 γωαῖνα σωπῆσθαι τῆ ἀρῶ. Ἐλέγειρ, θένοιτο, θένοιτο. ἢ γρῶ-
 51 φῆναι δὲ πῆρ ἀρῶρ πρὸσέταξε, καὶ ἰθαλειφθῆναι ὕδαπ, καὶ πείρ
 52 πῶν γωαῖνα εἰ ὕδωρ, πρὸτῶρορ ἢ πῶν θυσιῶν πρὸσνε χεῖναι, τὸ τ'
 53

ἔστι τὸ κρινθίνου ἀλθρορ. ἔτα διδάσκει ὡς ἀθάτος μὲν οὖσα ὑγιῆς
φυλαχθήσεται. οὐδὲ δὲ οὖσα καὶ κρύψουσα, τῆ πείρα μαθήσεται
τὸ ἀρεῆς τῆ ἰσχύ. καὶ τὸ κολίας ἀξερῆ γυμνῆς καὶ τῶ μη-
ρῶ ἀξίππυτος. δι' ἃ γὰρ ἡ ἀμαρτία, ἀξί τούτων ἡ πικροῖα. δι'
δὲ ὄρκιορ οὐτω νοητέορ, ὅτ' ἄρ τις δεινὰ καὶ αἰήκιστα πείθει, εἰώθασι
πνῆς ὁμνύτες λέγῃ, μὴ πείθοιμι ἀ' ὁ δ' εἴνα πέπονθερ.

τί ὄρκιορ, ὅς ἂν μεγάλως δύνηται εὐχλῶ ἀφαγνίσασθαι ἀγνή-
αν τῶ κνεῖω;

πολλὰ εἶδη εὐχῆς. οἱ μὲν γὰρ θυσίαν ἐπιγγέλλοντο, οἱ δὲ κρή-
ματα, οἱ δὲ αὐτῆς. οἱ δὲ κρητῶν ἡμερῶν ἀειθρορ μὴ πείροδινορ, μὴ
κείρασαι πλὴν κεφαλῶ. τοῦτο ἡ ἔσθ' ἄρ ὁ θεὸς εἰπερ ἰάκω-
βος τῶ δευτεροῦ παύλα. εἰσὶ πνῆς εὐχῆρ ἔχοντες ἀφ' ἑαυτοῖς,
τέρους παραλαβῶν ἀγνίσθησι (ὡς αὐτοῖς, καὶ διαπάνησορ ἐπ'
αὐτῶν, τῶτ' ἔστι τὰς ὑπὲρ αὐτῶν προσφερομένης κατὰ τὸ νόμορ
θυσίας σὺ πάραχε, ἵνα λύσης πλὴν ἑσθ' ἴαμ. πῶδ' ἔταρ εἰταῦ-
θα ὁ νόμορ διαγρῶναι, καὶ κελεύει ταύτῃ ὑπαγομνῆους πλὴν ἐ-
παγγελίαν, καὶ ὄξους ἀπέχεσθαι καὶ σαφυλῆς, ὅσ' ἐμφύλορ
πάσας τ' εὐχῆς τὰς ἡμέρας. εὐχῆρ δὲ καλεῖ πλὴν ἑσθ' ἴαμ. καὶ
τῆ κεφαλῶ μὴ κείρασαι ἕως αὐ' πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας
ἤνεκα τῶ κνεῖω. ἀγιορ δὲ καλεῖ τὸν τρέφοιτα κόμῳ, ὡς τῶ θεῶ
τῆ κόμῳ ἀφιερώσῃται. ἴδορ γο' εἰπερ, ἀγίος ὄρκιορ ὁ τρέφορ κο-
μῳ, τείχεα κεφαλῆς πάσας τὰς ἡμέρας τ' εὐχῆς αὐτῶ τῶ κνεῖω,
αὐτῆ τῶ ἀφιερώσας τῶ θεῶ, μὴ κείρω ἕως αὐ' διὰ τῆ ἑσθ' ἴαμ
δι' ἄρας. κελεύει δὲ αὐτῶ μὴ πείρ τελευτήκοπι πελάζην, μὴ
ἀδελεφῶ μὴ ἐτόρῳ πνί. καὶ γὰρ ἱζαπίνης φησὶ τελευτήκοπι τῶς π-
νὸς παρῆναι ἑσθ' ἴαμ συμβῆ, ἀνάγκη πᾶσι ἀφελῆν τῆρ τείχεα. καὶ
οὐ τῆ πρὸ τῆ μόνου ἡμέρα, ἀλλ' ἀ καὶ τῆ ἐβδῶμ. ἵνα καὶ αἱ διαφυ-
ρῶσιν τὸν ξυρόρ τείχεα, εἰ τοῖς ἐπ' αὐξήσῃται ἡμέραις ποδαι-
ρεθῶσιν. ἔπειτα τῆ ὀγδῶ ἡ δὲ τρυγῶνας προσενεχίει τῆρ μὲν πῶδ'
ἀμαρτίας, πλὴν δὲ εἰς ὀλοκαύτωσιν. καὶ ἀμῶρ ἕνα πῶδ' πλημμε-
λείας. οὐ πῶδ' δὲ μαιθάνομῳ ἀνριβέτερορ ὡς πῶδ' πλημμελεί-
ας τῆρ τῆ ἀκουσίω ἀμαρτημάτων καλεῖ. ἀκούσιορ γο' καὶ τῶ
εἰ συμβῆ, ἱζαπίνης καὶ πνὸς τελευτήκοπι ὑπέμεινε μολυσμόρ,
αὐτῶ δὲ αὐτῶ ἀειθρορ καλεῖ τὸν τῆ ἐπιγγελημένων ἡμε-
ρῶν ἀειθρορ. ἀλόγιστοι γὰρ φησὶ ἔσονται αὐτῶ αἱ πρῶτορ αἱ ἡ-
μέραι, ὅπ' ἐμείναν ἡ κεφαλῆ τ' εὐχῆς αὐτῶ. ἐδίδαξε δὲ καὶ πῶνας

προσήκει θυσίας προσενεγκῆν ἅμ τῷ ἁγιοσμοῦ τῷ ἐπαγγελίᾳ
 πεπληρωκότα, ἀμνὸν μὲν εἰς ὀλοκῶτασιν, ἀμνάδα δὲ ὑπὸρ ἁ-
 μαρτίας. θήλειά γὰρ τὰ ὑπὸρ ἁμαρτίας ἱερέσια. ἐπειδὴ χαινονμέ-
 νου τῷ λογικοῦ ἢ ἁμαρτία πολυῖται. καὶ μάλιστα ὁ κηρὸν ἁμο-
 μορ εἰς ὄφθειν, καὶ κενουῶ ἀζύμορ προσενεγκῆν διαχρησισιν.
 εἶτα τῷ θυσίας ἡδιπελευμνῆς, τὰς τείχας ἡδιθῆναι τῷ θυσία
 τῷ σωτηρίου. ὁ δὲ βραχίον ὁ ἐφθός ὁ ἡδιπιδέμνιος τῷς τῷ εὐξα-
 μνίου χερσὶ, καὶ παρὰ τῷ ἱερέως λαμβανόμενος δηλοῖ, πελασει-
 σαι τῷ ἐπιγγελμνίῳ πῶξιν. περὶ αὐτοῦ γὰρ κλημνῆς ὁ ἐφθός
 βραχίον δηλωτικός. ταῦτα δὲ οὐ μάλιστα νενομισθέντες, ἀλλ' ἁ-
 κριβείας ἡδιμελεῖσθαι διδάσκων καὶ μήτε ὡς ἔτυχον ἐπαγγέλ-
 λεσθαι, καὶ ἐπαρνομνῆς τὰ ἐπιγγελμνῆς πηλοσῶν. παιδὸν δὲ
 καὶ ἡμᾶς Δὲ τούτων ἅμ ἁγιασμοῦ φυλάξην ἀμώλωτορ. ὁ γὰρ
 κηρὸν δὲ ἀμνῆς τῷ ἀμώλωτορ δέεται καὶ θάροσας. ὅσο γὰρ καὶ Γα-
 λάταις ἡδιτεμνω ἔλεγον ὁ μακρίος γαῦλος. πενήνι μου οὐς
 πάλιν ὠδῆν ἁχρὶς οὐ μωρφοθῆ χειρὸς εἰ ὑμῖν. μὲν ταῦτα δι-
 δάσκει πῶς εὐλογῆν προσήκει τῷ ἱερέως, καὶ ὡς εἰ θέον ὄνομα ρη-
 ρηγεῖ τοῖς προσοῦσιν εὐλογίᾳ. ἡδιθῆσιν γὰρ φησι εἰ ὄνομα
 μου ἡδι τῷ ἱερέως ἱσραήλ, καὶ ἐγὼ κύειος εὐλογίῳ αὐτοῦ. λέγει
 δὲ καὶ αὐτὰ τῷ εὐλογίας τὰ ῥήματα· εὐλόγησά σε κύειος, ἢ φυ-
 λάξαι σε, ἡδιθῆναι κύειος τὸ πῶσθωρ αὐτῷ ἡδι σε, καὶ ἐλεή-
 σαι σε. ἐπάροι κύειος δὲ πῶσθωρ αὐτῷ ἡδι σοί, καὶ δώη σοι εἰρή-
 νην. διδάσκόμεθα δὲ Δὲ τῶν ὡς χρὶ πῶσθωρ τοῖς εὐλογημέ-
 νοις τὰς θείας αἰτηρ δωρεάς· ὅσο γὰρ σημαίνει εἰ, εὐλόγησά σε.
 εἶτα τὰ διδόμενα φυλάξῆναι, ἐπιγαγε ἡδι, φυλάξαι σε. ἢ δὲ δι-
 τῶρα εὐλογία τῷ τῷ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡδιθῆναι πε-
 ρισπῆσιν ἐπιφάνων γὰρ φησι κύειος δὲ πῶσθωρ αὐτῷ ἡδι σε, εἰ
 ἐλεήσαι σε. ἐλέου ἡδι μετῆ ἢ κατὰ σάρκα τῷ θεοῦ καὶ ὄφθωρ ἡ-
 μῶν οἰκονομία. διὸ καὶ τὰς πῶς ἅμ θεοῦ ἡμῖν κατὰ μαζὰς ἐ-
 δωρήσασθαι. ὅσο γὰρ ἢ ἐξῆς εὐλογία διδάσκει· ἐπάροι κύειος εἰ πῶ-
 σθωρ αὐτῷ ἡδι σοί, καὶ δώη σοι εἰρήνην. περὶ ταῦ τῷς τῷ εἰρήνης, ὁ
 καὶ ὁ μακρίος ἔφη παῦλος· αὐτὸς γὰρ ζῆρ ἢ εἰρήνη ἡμῶν ὁ φοι-
 σας τὰ ἀμφοτέρω εἰ, καὶ εἰ μεσότηρ τῷ φραγμοῦ λύσις τῷ
 ἔχθωρ εἰ τῷ σαρκὶ αὐτῷ. ταῦτα περὶ τῷ εὐλογίας διελεχθῆς ὁ
 προφήτης, καὶ δικασόμενος ὅπως ὁ τῷ σιανῆν ἔχρισαι, καὶ ἡναι
 οἱ φύλαρχοι προσκόμειν. ἐδίδαξεν ὅπως θεία φανῆρ τοῖς ὡ-
 σῆρ εἰσεδέξατο ἅμ τῷ ἱλασθῆναι, ὅπερ τῷ κερουβίμ σιωνεαλύππε-
 ρ ἡδιεξῆ. ταῦτα εἰ ὁ κλημνῆς γὰρ φησιν, ἀλλ' ἡ διδάσκων
 ὡς ἐλε-

ὡς ἐκείνην τοῖς ἀρχαῖοις ἀπαξ τῆς οἰκίας εἰσεῦσι πλὴν οἰκίαν
ἰδιόειξεν ὁ δὲ ἀποτῆς θεός, ὁ πᾶσι δὲ ἴδιον οἶά τε τῆν ἀφ' ἑαυ-
τῶν ἢ φύσις.

τὶ δὴ ποτε τὸς ἁδύτας ἀγιασθῆναι καλεῖται ἄπαρ εἰ σῶμα 1β.
τῆν τριχῶν γυμνασθῆναι προσέταξεν;

Αἱ τριχὲς τῆς νεκρώσεως σύμβολον. νεκρὰ γὰρ αὐτὰ καὶ ὁ-
δωὴς ἀνάσθησιν οὐδέ χροῦναι. πλὴν ἀληθῆς ζώου ζωὴν ἔχει καλεῖται
εὐδὲν ὡς θεῶν λειτουργίας, καὶ μηδὲν νεκρὸν ἔχει μὴ δὲ δυσα-
δεις. ἴδιον γὰρ ἢ ὁ δεσπότης διδασκὴν πᾶσι καὶ κείνη γὰρ φησι σω-
εσώμεθα. ζῶ δὲ οὐκ ἐπιβῶ, ζῆ δὲ εἰ ἐμὲ κείνη. τοῖς γὰρ δίδασκ-
ησι οὐδὲν ἔμελλεν ἀφ' ἑαυτῶν.

Διαπὶ μὲν δὲ ἀεὶ πῶρ καὶ εἰκοστὸν ἔτος μέχει τῶ πεντηκιστοῦ λει- 1γ.
τουργεῖν εὐδὲν ἁδύτας καλεῖται;

Ἐπειδὴ ἢ μὲν πρῶτῃ ἡλικίᾳ τελεῖται οὐκ ἔχει τῆν ἀγαθῶν καὶ
κακῶν πλὴν διακρίσιν. ἢ πελδοῦκα δὲ ἀσθενέσθρον ἔχει εἰ σῶμα. ἐ-
ποικρῖνει τῶν καὶ πλὴν νεότητι καὶ εἰ γίγνεται, καὶ πλὴν μὲν Δία τὸ
ἀπέλεος τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ Δία εἰ τῆς σώματος ἀσθενέσθρον.

τίνος χεῖρ οὐκ ἠδύωντο ἐπιπέλασι εἰ πάρα οἰκίαν ἄρατοι 1δ.
ἰδιό ψυχῆς;

Σωὴ πῆσαι ἢ ἀμαρτία τῆς σαρκίσεως. ὡς γὰρ ἔπειθ' ἐκείνην ὄντες,
καὶ πῆσαι τῆν οἰκίαν ταφῆν παραδεδωκότες ἀκαθάρτοι καὶ πλὴν
τῆς νόμου Δία τῶν σιμῆν. δεδωκότες τοίνυν μὴ τῆς πάρα πῆσαι ἔν-
τες τῆν οἰκίαν παραβῶσι τῆν πῆσαι τῆν ἀκαθάρτων κειμένων, καὶ
ἀπνομῖα πῆσαι πῆσαι τῶν αἰπῶν τῶν νομῶν. ἔπειθ' ἐδιδάξαμεν δὲ
ὁ οὗτος ἐπὶ λησῶν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὸν δεσπότην ἠρώτησε. ταύ-
τη γὰρ τῆς πῆσαι μὲν εἰς τὸν ὁ τῶ Νωῆ πῆσαι πῆσαι πῆσαι τῆς ἑρω-
τήσεως εὐδὲν Γαβακόντας δεξάμενος. προσέταξε τοίνυν ὁ δεσπότης
θεός εὐδὲν τῶν μισθῶν τῆς πῆσαι πῆσαι πῆσαι ἢ πῆσαι οἰκίαν, καὶ
καὶ τῶν χεῖρ τῆς πῆσαι πῆσαι πῆσαι τῆς πῆσαι μὲν ἰδιόπε-
λέσει τὸ πάρα μὴ διωκτέους, τῆς πῆσαι πῆσαι πῆσαι τῆς δὲ δὲ τῶν
μὲν ἰδιόπελασι εἰ πάρα, ἐμὲ λένου δὲ καὶ εὐδὲν πῆσαι πῆσαι τῆν
ἴσων μεταλαχέειν νόμος γὰρ φησιμῶν εἰς τῶν ὑμῶν ἢ πῆσαι πῆσαι,

καὶ τῷ αὐτόχρονι τῷ γῆς, ἀλλὰ δὲ τούτων τῶν ἐθνῶν προμηνύει τὴν κλησίαν.

16.

ὡς νοκτέου δισημασία σαλπείτε ἐν τῇ ἰζάρξει ὑμῶν, καὶ ὅ-
ταν (σωα)γάγητε τὴν (σωα)ργῆν σαλπείτε καὶ οὐ σημασία;

ὁ πάνσοφος λέγει παῦλος· ἐὰν μὴ εὐσημῶν σάλπιγγε φωνῶν
 δὴ, πῶς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; ἴσα φεραὶ ποίνων ἢ ἔσθῃ ἢ χροί,
 καὶ ἢ μὲν τῆρ ἀάτω αὐλαι, ἢ δὲ τὴν ὁδοιπορία ἐδύλω· καὶ μία
 μὲν ἢ ἄρῶσα σάλπιγγε ἐκάλει ἐδὼ ἄρῶντας, αἱ δὲ δύο τὸν λαὸν καὶ
 ἐδὼ ἄρῶντας. δι' μὲν σαλπίζου μόνοις ἀπενεμήθη τοῖς ἱερεῦσι,
 ἐπειδὴ τῷ θεοῦ τὴν κλησίαν σάλπιγγε ἠμύνουσι. ἴστω γὰρ ἐπὶ γαρυ·
 ἐὰν δὲ ἰζέλθῃτε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῆ ὑμῶν πρὸς ἐδὼ ὑπαινέτες
 ἐδὼ ἀνδραγαθίας ὑμῶν, καὶ σημαίνει τοῖς σάλπιγγι, Ὁ ἀνάμνη-
 σίσει οὐδὲ εἰς ἀντι κυρίου καὶ ἀγαθῶν ὁδοῦ ἐστὶ τῶν ἐλθῶν ὑμῶν.
 ἢ ἐπὶ ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν,
 καὶ ἐπὶ ταῖς νεομηνίαις ὑμῶν· σαλπείτε τοῖς σάλπιγγι ἰδί τοῖς
 ὀλοκαυτώμασι, καὶ ἰδί τοῖς ἀθυσίαις τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἢ ἔσται
 ὑμῶν ἀνάμνησις ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
 ἐπειδὴ γὰρ νομοθετῶν ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ σινάϊ ὄρει μεγίστην σαλπίζου
 ἢ γῆ τὰς ἀκοὰς αὐτῶν κατεκτύπησεν, τῆς ἰδί φανείας αὐτῆς ἐκείνης
 ἀνάμνησιν ἀλλὰ τῆς σαλπίζου ἢ χίς· ὅτι οὐδὲν ὁ μακρῆτος Δα-
 βὶδ μελωδῶν ἐφῆ· σαλπείτε ἐν νεομηνίαις σάλπιγγι ἐν εὐσημῶν ἢ-
 μέρα ἑορτῆς ὑμῶν. ἀλλὰ δὲ τούτων καὶ ἡμεῖς διδασκόμεθα πᾶσι
 ἀθροίζοντες τῆς λαοῦ τὴν (σωα)ργῆν σαλπίζου καὶ οὐ σημασία.
 ἀσήμερος γὰρ ἀλλὰ ἐδὼ ἀμυήτους πρὸς τῶν δειῶν ἀγαλεῖς μνη-
 στείω, τούτων ὅτι χωρὶς οὐ μὲν σαφῶς ἐδὼ μεμνημένους διδασκομεν.

15.

Διαπὶ τὸν κηδεστῆρ ὁ θεὸς μαυῶσῃς ἰσθῶρ ὀνομάσας ἐν τῇ ἐξό-
δῳ, νῦν αὐτὸν ἐκάλεισεν ῥαργῆν;

† Aut co-
 dex mēdo-
 lus est, aut
 memoriā la-
 pfus est au-
 thor. Le-
 gendū 12.
 enim est
 μαρτύριος ὁ
 καὶ λεβί.

Διδόνυμος ἢ ὡς ἰακώβ καὶ ἰσραήλ, ὡς σίμων πέτρος, ὡς
 ὠμαῖς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ὡς τῶν ἀδελφῶν ὁ ἢ λεβί, τούτων ἢ ὡς
 ἢ ἰαβάβ.

τίς ἢ ὁ τῆς λαοῦ γοητισμός;
 τὸν τῆς ὁδοιπορίας ἐδύλω ἑραίνου πόνου.

τίτος

τῆνος ἕνεκεν ἀμαρτάνουσι διδύς ἐπάγει τὰς πικρασίας;

118.

Ἐρχέτη εἶχερ ὁ νόμος. ἔδει κρίνω τῆ τῆν παραβαινόντων πικρα-
 εία ὠφρονίζεσθαι τῶν λοιπῶν. ἀρμόδιος ἦν τοῖς ἀρχομνίοις ὁ φό-
 βος. σωζέθηκο κρίνω τῆ πικραία Οὐρανθροπία. μεταμελού-
 μνοι γοῖ εὐμνείας ἀπὶ λαοῦ. αὐτίκα γοῖ τῆ δειλάτου πυρὸς
 μέρος ἡ τῆ παρεμβολῆς ἀναλόγουτος, εἶτα πάντων συνδεσφα-
 μνηκῶν εἰς δέσμη, ἢ πῶσιν μὲν ὁ νομοθέτης πῶν ἄφεσιρ· πῶν ἔσχε ἡ
 ὁ Οὐρανθροπῶς κύριος. ὅπ δὲ ἀναγκάως αὐτοῖς αἱ πικραίαι
 προσήγρητο, τὰ ἕξῃς μαρτυρεῖ. εὐθὺς ἦν μὲν πῶν πῶν λαοῦ τῆ π-
 κωείας τῆ Αἰγύπτου τῆρ μνήμῳ ἀνεγέωσαν. καὶ τῆν κρομμύ-
 ων καὶ τῆν σοροδῶν, ἡ τῆν δῶν ὅπ τῆρ ἰδιθυμίαι τῆ γαστρι-
 μαργίας τὸ πῶν εἰς ἐπὶ ἔσχε. μάλα κρίνω εἰκότως τῆ ἐκείνων
 ἀχαιεσία, πῶν θεῖαν ἱωήσαν φιλοπμίαι ὁ συγγραφεὺς εἰ πῶν
 τῆ μάνα δειγισά μνεις, καὶ ὅπ οὐ μόνον ἄρτου χείρι, ἀλλὰ καὶ
 ὁφου ἐπλήρωσιν. ἡλεον γοῖ αὐτὸ φησὶν οἱ ὅπ ἐμύλθον, καὶ ἔπει-
 βοροῖ τῆ θυία, καὶ ἡφου οἱ τῆ χύττα καὶ ἐπῶν ἐγερσίας. ἐ-
 κείνων ἡ ὁ λυφουρμνίων χαλεπαίνει μὲν ὁ δεσπότης θεός, δυσχε-
 ραίνει δὲ ὁ περοφήτης καὶ βοῶν λέγει· ἵνα πῶν ἀμωσας τῆρ θερά-
 ποντῶ σου ἰδιθεῖναι πῶν ὄρη τῆ λαοῦ τῆτον ἐπ' ἐμὲ, μὴ ἐγὼ οἱ
 γαστρι ἔλαβον τῆρ λαοῦ ἔσχε, ἢ ἐγὼ ἐπερ αὐτῶν, ὅπ λέγεις μοι,
 λάβε αὐτῶν εἰς τῆρ κόλπον σου ὡσεὶ λάβοι πῶν θένος τῆρ θηλάζον-
 τα εἰς τῆρ γῆρ, πῶν ὡμωσα τοῖς πατῆρ αὐτῶν. δεδῆλθον δὲ ἡ
 τῆτων δὲ ἀπελὲς αὐτῶν καὶ νηπιῶδες. θηλάζοντι ἦν αὐτῶν ἀπει-
 κασιν. δῶν μὲν οὐδὲρ ἐργάσασθαι διωαμνίφ ἐμυλθῶν δὲ μόνον
 βουλομνίφ εἰ γάλα. ἐπειδὴ δὲ σφόδρα πῶν τὰ ρήματα δυσχεραί-
 νοντος. καὶ τὰ ἕξῃς ἦν ὅπ ἔχει τῆρ νοῦ. διδάσκειται παρὰ τοῦ
 θεοῦ ὡς οὐκ ἀνθρωπίνῳ διωάμει, θυία ἡ χείρι τῆρ λαοῦ κυβερ-
 νῶ. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτῶν· σιμά γὰρ μοι ἐβδουμήκοντα ἀσφας ἄρτῆ
 πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ ἕς αὐτῶν οἶδας ὅπ εἰσὶ πρεσβυτέροι τῶ λαοῦ
 καὶ γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ ἄξεις αὐτῶν εἰς τῆρ σικνήρ τῆ μαρτυ-
 είου καὶ σῆσονται ἐκὲ μὲν σου. καὶ ἀφελθῶ ἄρτῆ πνύματος τῆ
 ἰδι σοὶ καὶ ἐπιθήσῃ ἐπ' αὐτῶν, καὶ σωαπλήφονται μὲν σου πῶν
 ὄρη τῆ λαοῦ τῆτον, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτῶν σὺ μόνος. μεμάθηκα δὲ
 ἡ τῆ τῶτων τῆν λῶν ὁ νομοθέτης ὡς ἄρτῆ χῶν ἔλαβον τῆ οἰ-
 κνομία πῶν χείρι. ἡ τῆ ὅπ ἔπειρ· ἀφελθῶ ἄρτῆ πνύματος τῆ
 ἰδι σοὶ. οὐ γοῖ σωαπλήφον ἐπῶν διωάμει ἢ χείρις ὅπ ἔφη,
 δῶν ἐκείνον διδάσκω ὡς εἰλήφον διωάμει ἀρκούσῃ τῆ χείρι. ὅπ

δε καὶ τοῖς ἑβδομήκοντα δούς οὐκ ἐμέασε τ' ἔβου πλὴν χάειρ, τὰ
 πρῶτα μαρτυρεῖ. τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ οἰκονομῶν ἢ θωματουρ-
 γῶν διεπέλει. ἃ καὶ πρότορον ἐπέλει. ὡσαυτε γὰρ ἐν μιᾷ θρυ-
 αλίδος μυείας ἴς ἡγάπησιν οὐτε ταῦτ' ἢ μείει κἀκείνοις μεταδι-
 δωσι τῶ φῶτος, οὕτως ὁ τῆν ὄλθρον οἰός τ' τῶτε χάειτος τοῖς ἑβ-
 δομήκοντα μεταδιδύς, πλὴν τῶτε δοθῆσιν οὐκ ἠλάθησε χάειρ,
 ἔσσο καὶ νῶ ὄρῶμην γινόμενον. πολλὰ γὰρ ἀνθρῶπων μυείαδες
 ἔσσο ἱερέως οἰός βαπῆξομῆναι, καὶ τῆν θεῖαν δεξίμηναι δωρεάν,
 οὐ σμικρύνουσι τῶ ἱερέως τῆν χάειρ, καὶ πᾶμπολλοὶ παρὰ τῆν
 ἀνθρῶπων χειρονομήναι καὶ τῆν ἱερατικῶν ἀξίαν δεξίμηναι, πλὴν
 τῶ χειρονομήσας οὐκ ἐλαττοῦσι δωρεάν. μεμαρτύρηκα μὲν τοὶ ὁ θε-
 ῶστος τῆ τῶ θεράπνεος ἀήφῳ. ἔφη γὰρ αὐτῶ. ἐκλεξαί οὖς διδάς.

ιθ. τί δή πετῶ θεοῦ ἔπιχομείου δώσειμ κρέα ὁ προφήτης ἀ-
 τίβαλλας;

Ἐπειδὴ οὐ μόνον προφήτης, ἀλλὰ καὶ ἀνθρῶπος ἡ ἐδιδάχθη ὁ
 παρὰ τῶ θεοῦ μὴ ἐνδιάξαι ὑποχουμένου θεοῦ. ἔφη
 γὰρ πρὸς αὐτῶν. μὴ ἡ χεῖρ κνείου οὐκ ἔξαρκεσει, ἢ δὴ γνώση εἰ ἐπι-
 καταλήψεται ὁ ὄλθρος μου ἢ οὐ. ὑποχουμένου μὲν τοὶ δώσειμ
 τῆ ὀλθρομίας πικρῶν σωῆσιν. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ἔως μὲν φάρα-
 ὀτε κρέα ἔως αὐτῶν ἐλθῶ ἐν τῆν μνηστῶν ὑμῶν, ἐπὶ γὰρ καὶ
 ἔσσο ὑμῶν εἰς χολέραν, ἢ ὡς ὁ σύμμαχος, εἰς ἀπῆλιν. ἢ γὰρ ἀση-
 φαγία πλὴν νόσον ἐπὶ γὰρ καὶ πολλοῖς ἔπ' ἀνάτομ ἢ θεῖατος
 πληγῆ, διὸ καὶ ὁ θεῖος ἐπὶ γὰρ Δαβίδ. ἔπ' τῶ βρώσας οὕσης οὐ
 τῶ σῶμα π' αὐτῶν, καὶ ὄργη τῶ θεοῦ ἀέβη ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἀπέκτει-
 νεν οἱ τοῖς πλείοσιν αὐτῶν. εἰκότως τοίνυν ὁ πάνσοφος ποιητικῶν
 πᾶν ἄλλος μὴ ποιῆσθε τῶ σαρκοῦ πένοντα εἰς ἡδίστημίαν.

κ. τίνας χάειρ διδύς μὲν προβληθέντες οἱ ἑβδομήκοντα προε-
 φήτευσον, μετὰ δὲ ταῦτα οὐκ ἔπει;

ὅτι οὐ προφητείας χάειρ, ἀλλ' οἰκονομίας αὐτῶν πρεβάλετο,
 τῆν δὲ τῶ πνεύματος χειρομάτων καὶ ἔσσο. ὅσοι ὁ μακαρίθ
 πᾶν ἄλλος τοῖς ἀπῆλιν καὶ τοῖς προφήταις καὶ τοῖς διδασκάλαις
 καὶ τοῖς χαρίσμασι τῆν ἱαμάτων τοῖς ἀπῆλιν καὶ ὑβόρην-
 σεις σωῆσιν. τούτου καὶ οἱ ἑβδομήκοντα τῶ χαρίσματος ἡξίω-
 ῶσιν, ἵνα δὲ δῶσι γέρονται τῶ λαῶ, ὅτι δὴ τῶ θεῖος ἀπῆλιν
 δωρεῶς

θωρεῖς, εὐδὺς πινὰ προσήγουσα.

Ἐλθὲδ καὶ ὁ μοδαδ τί δή ποτε προσήγουσα μὴ συναινεῖν κα.
δέντες τοῖς ἑβδομήκοντα;

Εἰς αὐτὸν εἶναι ἴσους πλὴν ἀξίαν τοῖς ἑβδομήκοντα, καὶ ῥύτθ
χάειρ ἀπλάουσαι τὴν θωρεῖς. ἀνίηται δὲ ὁ λόγος, ὅτι πολλάκις
εὐδὲ νομιζομένων δοκίμους ὄντων ὁ τὰ κενυρμυμένα, οὕτως ἰδι τῶ
κορηλίου προέλαβε πλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀδικονίαν ἢ δία φιλω-
πρία. πρὸ ἧ τῶ βαππίσματος ἐδάκρυ αὐτοῖς τὴν χάειρ τῶ πινδ-
ματος. ἐδείχθη δὲ κἀνταῦθα τῶ νομοδέτου εἰ ἀφθονομ. τῶ γὰρ
ἰνθῶ οὐ τῶ φθόνου εἰρηκῶτος, κύειε κώλυσην αὐτῶν, ἔσω λαβῶν
ἔφη, μὴ ζηλοῖς σύ μοι, καὶ τίς αἰ δῶ πάντα ῥυλαδρ κνείου προ-
φήτας; ὅταν δῶ κύειος εἰ πνεῦμα αὐτῶ ἐπ' αὐτούς; καὶ ὁ πανού-
φημος δὲ ἰησοῦς οὐ τῶ φθόνου δι' παίδος ἐδέξατο, δμ' αὐτὰ εἰαν
καὶ τυραννίδα εἰ πῆγμα νομίσεις, τοῖς δὲ τοῖς λόγοις ἐχρήσατο.
ὅτι γὰρ ῥύτθ τῶ παίδος ἐλθόντος ἰω, ὁ ἔπαινος μάρτυρει, οὕτω ἧ
ἔφη· καὶ ἀκηριθεῖς ἰησοῦς ὁ τῶ Νανῆ ὁ παρρησιῶς μαυση ὁ ἐκ-
λεκτὸς εἴπερ, κύειε μωσῆ, κωλυθηρ αὐτούς.

τίνα χρὴ νοῆσαι πλὴν αἰθίοποςαν γυναικα, ἰω ἔλαβον μαυση;

Ἰώση πως μὲν εἴπερ ἠνίκα ὡ τοῖς βασιλείοις ἐβέφετο στρατηγός,
εἰς ῥυ κατὰ τῶν αἰθίοπων χειροβηκθεῖς πόλεμον. εἶτα νικήσας
ἠγάγετο τῶ βασιλέως ἐκείνου πλὴν θυγατῶρα. Ἀπληάριος δὲ μύ-
θου ἀπέπλάσε τῶ μῶ μωθδέςδρομ τῶ τῶ. ἐφη ἧ μὲν πλὴν σεπφό-
ραρ ἄλληρ αὐτῶν αἰθίοποςαν γῆμα, ἵνα φησὶ γένηται τύπος τοῦ
θεσπῶτῶ χριστοῦ, ὅς μὲν τῶν ἰσραηλίτην πλὴν ἰβῆδῶν ἐκκλιόμαρ
ἐμνήσθησεμ. δμ' ἀμὴ ἢ σεπφόρα δμῶ φυλος ἰω. εἰ τίνων πλάτ-
ταιμ μύθους, οὐ τῶ θείου πνεύματος, δμ' ἀ τῶ οἰαντίου. Ἰωσῶπτος ἧ
εὐγενείας μὲν πλὴν κλήση ὁ νομοδέτης ἐφρόντισεν, ὅτι εἰ πλὴν σεπ-
φόραρ κατέλιπερ εἰς Αἴγυπτον εἰσώμ. μὲν ἧ δὲ τῶν ἐκῆθερ ἔξο-
δου, ἀφικετο πρὸς αὐτῶν ὁ κηδεστὸς ἄγρμ ἐμείνω μὲν τῶ παιδῶν,
καὶ προσέθηκερ ὅτι μετὰ τῶν ἄφεση ἢ γαζην αὐτῶν. πλὴν σεπφόραρ
τίνων ἀνόμασεμ αἰθίοποςαν. τῶ γὰρ σαβὰ ἔθνος αἰθίοπιόμ ὄσμ.
ὁ ἧ εὐαγγελιστὸς φησημ· βασιλίστα αἰθίοπων ἀνάσησεται, καὶ
κατακρινεῖ τῶν γενεῶν αὐτῶν. δμ' ἢ τῶν βασιλεῶν ἰσραὴλ βα-
σιλίσταμ σαβὰ προσήγουσα αὐτῶν. σαβὰ δὲ καλεῖται τῶν ὀ-

μοειτῶν εἶθνος. ῥύτοις οἱ μαθηταῖοι πελάζουσιν. ἔπειθ' ἤρηνω
 ὁ Ἀαρῶν Ἰσραηλίτην ἠγάγε, πλὴν Ἀλφύλων δὲ ὁ Μαυσις, μικρο-
 ψυχας γλωμλῆς, τὰ πλὴν αὐτῶ πλὴν λειδορῆϊαμ προσήνεγιαν. μαρ-
 τυρεῖ δὲ τῆ πελειοτάτη ἀρετῆ τῶ νομοθετο τῆν ἀδελφῶν ἠπαροί-
 νια. ἄρρητοι γὰρ δὴ λῶν ὅπ κητηροίας ἐτόρας, τ' γυναικός
 αὐτῶ ἦν ἴδιον ἐπὶ νηγιαν. μαρτυρεῖ δὲ μου τῶ λόγῳ καὶ ἡ ψήφος
 τῶ δικαιοτάτη κριτῶ. ἔφη γὰρ ἐὰν γένηται προσήτης ὑμῶν οἱ ὀ-
 ράματι αὐτῶ γνωθῆσμαι καὶ οἱ ὑπὸ λαλήσω, οὐχ οὕτως ὅς ὁ
 Δεράπων μου Μαυσις ἐν ὅλῳ τῶ οἴκῳ μου πρὸς ὅσι, σῶμα κατὰ
 σῶμα λαλήσω αὐτῶ, οἱ εἶδε καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τῆρ δόξαν
 κυρίου εἶδε, καὶ Δίατι οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσει τῶ Δεράπων-
 τός μου Μαυσις ἀληθῆς ἢ ὅλος ἐκείνος ὁ φάσκωρ ἐμοὶ ἐκδίκη-
 σεις, ἐγὼ αὐτὰ ποδώσω λέγει κύριος. διδασκόμεθα ἢ καὶ Δία τ' ἄ-
 τῶν, καὶ δι' ἐκείνων μὴ ἀμυνέσθαι τῶ ἀδικουώτας, ὁμῶς πλὴν Δε-
 ρῶν ἡ ψήφου προσμύειν μάλα τῆν ἀδικουμλῶν προμηδουμλῶν,
 ὡς ἄρα ἀμέλει καὶ τότε Μαυσις σιγῶντος τῆ μαριῶν πλὴν λέπειν ἐ-
 πὶ νηγιαν.

αγ. τί δὴ πτε τῆν δύο λειδορῆϊκῶν ἐκείνη δίκης ἐπισημόνης;

πρῶτον ἐπεὶ μᾶλλον ἢ τ' γυναικός εἶσθη μέλημα. τῶ ἄρρητι
 γὰρ καὶ ἡ φύσις, καὶ ὁ νόμος ἔπειτα ἔχει πινὰ
 μετεῖαν συγγνώμη ὁ Ἀαρῶν, καὶ ὡς τῶ χρόνῳ προσεβύτορος, ὡς
 ὡς ἀρχιερωσύνης ἠξιομλῆς, πρὸς δὲ τ' ἔτις ἐπειθ' ἀκατάστατος ὁ
 λεπὸς ἐδόκει εἶναι κατὰ τὸν νόμον, εἶζα δὲ τῆν ἱερέων καὶ κρι-
 τῶν ἢ ὁ Ἀαρῶν, ἵνα μὴ εἰς ἄπαν Δία βῆ εἰς γένος τὸ ὄναδος, πλὴν ἴσῃ
 οὐκ ἐπὶ γὰρ αὐτῶ πμωείαν, ὁμῶς Δία τ' ἀδελφῆς ἐφόβησεν ὀ-
 μῶν καὶ ἐπαίδουσι, ὅτι πρῶτος ἔδειξεν ἀμλῆς ἀντὸς τὸν ἠδικη-
 μλῶν ἰκέπενσε λῦσει τῆ προσβεία πλὴν συμφορῶν, ὁ δὲ οὐκ ἐμέλ-
 σεν, ὁμῶς αὐτίκα τῆρ ἰκατηρίαν προσήνεγιαν. ἔτα ὁ Φιλάνθρωπος
 ἐδόξαξε κύριος, ὡς οὐ δικαιοσύνης ἀντὸν, ὁμῶς πατερικῶς ἐπαίδου-
 σεν. ἔφη γὰρ, εἰ ὁ πατὴρ αὐτῶ ἡ ψήφου ἐπέψυσεν εἰς εἰς πρῶτον αὐ-
 τῆς οὐκ οἱ βράπισται, ἐπὶ ἡμέρας ἀφορισθῆσται ἔξω τ' παρεμ-
 βολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται. σωξεννται δὲ καὶ πμῆ τῆ
 ἀπμῆα. οὐκ ἀπῆρε γὰρ ὁ λαός ἔως ἀπμῆα ἡ τῶ πᾶδους.

κδ. τίνας χάρειν κατὰ σκότους ἀποσαλῆναι προσέταξεν;

ἵνα προμαλόντες τ' γῆς πλὴν εὐνοερίαν, ἐπισημῶσι μετα-
 λαχῆν

λαχείρ τῆν ἐπαινουμένων κερῶν. ἰκνοῦντες δὲ καὶ ὀκλάζοντες,
μηδεμίαν ἔχουσι παραίτησιν κολαζόμενοι.

τί δὴ περὶ τῶν κωνῶν ἠνίκα κατασκοπεῖται μετῶν, ἐκάλεισιν κε.
ἰησοῦ;

ὅτι τύπος τῶν τῶν ἀληθινοῦ ἰησοῦ, ὅς τὸ τῆν κατασκοπεῖται ἐμ-
μήσατο χάριμα τῶν ἡμετέρων οἰκονομῶν σωτηρίαν. καὶ ἀπὸρ ἴδι
κατασκοπεῖται τῆν ἐθῶν κείνων ἀκατασκοπεῖται καὶ χάριμα π
κ' ἔχονται καὶ φωνῆ, οὕτως ὁ θεὸς λόγος τῶν ἀθροῦντων πᾶσι δέ-
μνος φύσιν, καὶ τῆ ταύτης γλώτῃ χρησάμενος, τῶν ἡμετέρων ἀ-
κονομῶν σωτηρίαν.

τίνα λέγει γινεῖται ἐνάκι;

κε.

ὀνομαστότατος οὗτος τῶν καὶ πολυθρόνουτος, ὡς εἰκός, ἀλλὰ δὲ τῶ
σώματος μέγεθος, καὶ εἰ γινεῖται δὲ πάντως τῶν προσηφ' ἐφίκα.

τί ὅσον, ἐμωλήσει δόξα κυρίου πᾶσιν τῶν γῆρ;

κε.

προλέγει τῶν ἰουδαίων ἀφ' βολῶν, καὶ τῆς οἴκου μείνης σωτηρίαν,
καὶ ὅσον τῆ προσηφ' ἐφίκα. Ζῶ γὰρ φησὶν ἔγω, καὶ ζῆν τὸ ὀ-
νομά μου, καὶ ἐμωλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσιν τῶν γῆρ. κατὰ δὲ εἰδὲ
δῆλους ἐρμηνεύτας, ὅτι ἐμωλήσει πᾶσιν τῶν γῆρ ἡ δόξα κυρίου.

τί ὅτι ἐκφέρει τῶν ἡφ' ὀφ' κατὰ τῆν ἀειθρομεινῶν ἀπάντων κη.
πᾶσι καλεῖται ἰησοῦ, καὶ ἰησοῦ ἰησοῦ κωνῶν, οἱ πρὸς τῆ ἀληθεία
τῆν μνημάτων τῶν δι' ἐβ' ἡ παραίνεσιν προσένηται τῶν λαῶν;

ταύτη μὲντοι παραβαλεῖται προσήκει τῆ ἀφ' ὀφ' τῶν εὐ-
αγγελίῶν εἰρημνίῃ· ἀρ' ἴθ' ὅτι ἀφ' ἡμῶν ἡ βασιλεία καὶ δοθῆ-
ῶται ἔθνη ποιῶν π' εἰδὲ κερῶν αὐτῆς. τύπος γὰρ τῆν μὲν ἡπι-
σκότων ἰουδαίων, οἱ οἱ τῆ ἐρήμῳ πεπαιωότες δι' ἀπιστίαν· τῆν δὲ
πεπισθυσίτων ἐθῶν, οἱ ἀπὸ δ' ἡμῶν παῖδες, οἱ αὐτ' ἐκείνων ἀφ'
ἰησοῦ τῶν γῆρ ἀπειληφότες τῶν τοῖς προσηφ' ἐπ' ἡμῶν.

τί δὴ περὶ τῶν αὐτῶν δυσιῶν κ' ἡ νενομοθετήσιν; κθ.

ἵνα τῆ συγγενεία τ' νομοθεσίας παύται τῆν νόμων τῶν μνή-
μῳ ἐργάσται.

λβ. τί βδο, ψυχὴ ἢ πνεῦμα ποιήσει ἐν χειρὶ ὑπερφανίας;

περὶ τῆν ἀκουσίως ἡμαρτηκότων νομοθεσίας ἰσχυρὰν χρὴ θυ-
 σίαν προσενεγκῆν, καὶ πῶς τῆ ἐκουσίας τῆ ἡμαρτηκότων νομοθε-
 τεί. διάφορα δὲ τὰ ἀμαρτήματα· οἱ μὲν γὰρ οὐ φέρουσι ὅσα πῶς τῆ
 ψυχῆς ἀσθένειαν πῶς τῆ παθῶν ἐπανάστασι, καὶ αἰδιόδυντες ἠτῶν-
 ται, οἱ δὲ καὶ ἐξ ἐτόρας ποδιστάσεως ἀμαρτήματα ποδιστάσεισι.
 εἰσι δὲ εἰ πνεῦμα καὶ καταφρονητικῶς πῶς εἶδον θεοῦ διακινεῖται νό-
 μους. ζῆτους ἐξ ὑπερφανίας ἀμαρτάνειν ἔφη, ὡς ἐκόντας τῆν
 νόμων καταφρονηώτας, ἢ ἰουδαίῳ Ἰακωβῶ φησὶν ἔφη, καὶ
 πῶς αὐτῶν ἐπιβουλή· ὅτι δὲ ἔφημα κυρίου ἐφώλισε, καὶ τὰς εἰ το-
 λὰς αὐτῶν διεσκέδασεν· ἐκτελεῖται ἐκτελεθῆσθαι ἢ ψυχὴ ἐκείνη,
 ἀμαρτάνει γὰρ αὐτῆς αὐτῆς· ὁ μὲν γὰρ δι' ἀσθένειαν ἠτῶν μὲν τῆ πα-
 θῶν, ἔπειτα σένων καὶ ὀδυρόμηνος, ἔχει πινὰ γὰρ συμκράτη συγγνώ-
 μων· ὁ δὲ τὰ πνευρὰ ἀσφαλόμηνος καὶ τῆν δειῶν καταφρονηῶν αἰ-
 ζελῶν, πάσις ἀσφαλῶν ἐστέρηται.

λα. Διαπὶ ἢ μὲν τῶν σαββάτων συλλέξαντα ξύλα καταλιθεῖναι
 προσέταξεν;

ὡς πῶς τῶν ἰουδαίων παραβεβηκότα ἢ νόμον, ἵνα μὴ γλῆται
 παρενομίαις ἀρχέτυπων, ἢ ἢ τῶν πνευρὰ θεοῦ αἰδιόδυντες ἀπεισι.

λβ. τί δὴ περὶ προσέταξεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῖς κρῆσπιδος τῆν ἱμα-
 τῶν κλῶσμα ὑακίνθινον ὑδιθεῖναι;

τὸ ὑακίνθινον χρῶμα τῶν οὐρανοῦ μιμεῖται πῶς χροῶν· αἰεμί-
 μνησκε ῥίνων αὐτῶν τῶ νομοθετῶ, ὡς πληροὶ μὲν τὰ πάντα, οἰεῖν
 δὲ δοκεῖ ἢ οὐρανόμ· ὁ οὐρανὸς γὰρ φησὶ τῶ οὐρανοῦ τῶ κυρίῳ· ὅ
 ὁ καταφρονηῶν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοῦ· ὅσο καὶ ὁ νόμος
 διατάσκει· ὅφρα γὰρ φησὶ τὰ κρῆσπιδά καὶ ἀγαμνηθῆσθε πα-
 στας τὰς αἰτολὰς κυρίου ποιῆσαι αὐτῶν, καὶ οὐ ἀσφαλόμηνος ὁ
 πῶς τῆν ἀσφαλοῦν ὑμῶν, καὶ τῆν ὀφθαλμῶν, αἰ οἱς ὑμῶν ἐκτε-
 ρθῆσθε ὁ πῶ αὐτῶν.

λγ. τὸν μόνον τοι κορεῖ σασιάσαι κατὰ τῶ νομοθετου ἔχει ἰνα λόγον.
 ἐκ ἢ τῶ λθιτικῆς ὑπερχει φυλῆς. δαδῶν ὅτι ἢ ἄθωρ ἢ ἔλαβ, ἐκ
 τῶ ῥουβίμ δὲ γλῶσσαι κατὰρνετες, πῶν ἔχουσι τῶ σάσεως ἀφασμῶν;

Γρωτότοκος

πρωτότοκος ἢ ὁ Ἔουβίρ καὶ εἰρήνηται ὡς πρωτότοκος πλὴν ἱερα-
 λωὴν ἀρμόστηρ· καὶ οὐκ ἐσκόπηται ὡς ὁ πτόρνος αὐτῶν τῆν
 πτωτόκων ἀλλὰ τὴν παρανομίαν ἰδέσασα.

τί ἔστι, μὴ προσχῆς εἰς πλὴν θυσίαν αὐτῶν;

λδ.

Ἄρῃ τὸ δὲ τῆ ἱερωσύνης ἐγένετο, καὶ ἔμελλον καὶ οὗτοι καί-
 κἄνοι προσφύραρ θυμίαμα· κριτῆ δὲ ἐχρῶντο τῷ δεσπότη θεῷ.
 ἀθυμίας ἐβόων ὁ προσφύρας ἀλλὰ τὸν τῆ σάβως ἀρχαίους, ἰκατέυθ
 τὸν κριτῆ μὴ δέξασθαι δι' παρανόμως ἕπο τῆν σασιασῶν προσ-
 φερόμενον, καὶ εἰς μαρτυρίαν αὐτῶν τῆ οἰκείας ἰδιοικίας καλεῖ.
 μὴ προσχῆς γὰρ φησὶ εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν, οὐκ ἰδιοικίαν
 οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδὲ ἐμάκωσα οὐδὲνα αὐτῶν, ἔργα δὲ τῆν
 μαρτυρίαν ἐβεβαίωσα ὁ κριτῆς. ἀπαχίωθη γὰρ φησὶ ἐκ μέσου
 τῆ (σωαρχῆς ταύτης, καὶ ἰζαναλαθῶ αὐτῶν εἰσάπαξ. δεδῆλωκε
 δὲ πάλιν ὁ πανθύφηνος μαύσης τὴν οἰκείαν πτότητα· προκυλι-
 δούμενος ἢ τῆ κριτῆ ἐβόα· ὁ θεὸς τῆ πνυμάτων ἢ πάσης σαρκός, εἰ
 ἀνθρώπος εἰς ἡμαρτηρ, ἰδί πᾶσαι τὴν γῆν σωαρχῆ ἢ ὄργη κυ-
 ρίου, δεξάμενος δὲ ὁ Οὐλάνθρωπος κύριος πλὴν τῆ θεία πνυτος ἰκα-
 τεῖαν, τῆν μὲν σασιασῶν ἀκριβῆσαι καλεῖται τῶν δόλων. γῆναι δὲ
 νεύσας τῆ γῆ αὐτάνδρους τὰς σινηὰς ἕπο βρυχίους ἀπέφωρα.
 καὶ οἱ εἰς μέσης θαλάσσης ὁ δόλαιες, εἰ τῆ γῆ κατεπόθηται, εἰ-
 διον γὰρ τῷ ποντῆ καὶ ζηρᾶν ὁ δὸν οἱ τῆ θαλάτῃ δημιουργεῖν,
 καὶ τῆ γῆ πάλιν εἰς πμωείαν αὐτῆ θαλάσσης καχρῆσαι. τοῖς μὲν
 ἢ ἄϊνο πῆλοισ, τῆ δὲ ὑδατος ἐπιγαρῶν ὄλεθρον· τῆ δὲ αὐτῆ ἢ ἄβι-
 ρῶν, καὶ τῶν δόλων. τοῖς τῆ γῆς σωεργίαν κύμασι. τούτους μὲν
 οἶον ζῶντας τῷ ἄδῃ παρέτεμνε, τῶν δὲ κορὲ τῆν (σωαρχῆν πυρὶ
 κατανάλωσεν.

Διατὶ προσέταξεν ὁ θεὸς τὰ τῆν θυσιασῶν πνεῖα τῷ θυσια.
 στείφ γενέσθαι πδλίθεμα;

λε.

Εἰς ἔλεγχον τῆν κατὰ τῆ ἱερωσύνης θρασυνομίαν, ὁ βεβαί-
 ωσιν τῆν ἱερουργίαν προσεταγμένων. ἔδοξο δὲ ἐπιγαρῶν μνημόσυον
 τοῖς ὑοῖς ἰσραὴλ, ὅπως αὐτὴ μὴ προσέλθῃ μηδὲς ἀλλοθενὸς ὅς οὐκ
 ἔστιν ἐκ τῶν ἀπέρματος ἀερών, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἑαυτῆ κυρίου.
 τούτους χᾶερ καὶ τὴν βλασησῶν εἰς ἄβδον ἀπαχίωθη προσέταξεν
 εἰς τὴν κιβωτῶν, καὶ πάλιν εἰσομῶδε πνερ, τῶν μὲν ἱερέας ἱερουρ-
 γίαν, τῶν δὲ ἀλλήλους ὑφουργίαν, μήτε τῶ θυσιαστέων, μήτε τοῖς ἱεροῖς

πελάζοντας σιδνείσι, ἔπει δὲ διδάσκει καὶ ἕνα χρὴ τῶν ἱερέας λαμβάνειν. τὰς γὰρ αὐτῶν προσφερομένης ἀπαρχὰς οἴνου καὶ σίτου ὠ ἐλαίου καὶ ἄρτου αὐτῶν ἐδίειν ἐκέλευσε. καὶ μὲν τοὶ καὶ τὰ αἰαθμάτα, καὶ τὰ πρόσποκα αὐτῶν πάλιν λαμβάνειν διηγορήσει.

22 τῆν μὲν ἀκαθάρτων κτηνῶν ὀρίσας τὰ λύτρα. ἢ λύτρα σὺ γὰρ αὐ-

23 τῶ φησὶν ἀπὸ μιλιαίου ἢ ζωτίμοις πέντε σίκλων, καὶ τὰ τὸ σίκλον

24 ἢ μὲν ἄγιον εἴκοσι ὀβολοὶ εἰσι. τῆν δὲ καθάρτων πρόσποκα ῥάων, ὅτι μὲν αἷμα ἐκχεῖναι προσέταξε. παρὰ πλὴν τῶ θυσιασίου βάσιμ, ὅτι δὲ σέας προσενεχθῆναι, τὰ δὲ κρέα αὐτῶν λαμβάνειν. ὡσπερ δὲ τὸ σπύριον καὶ τὸν βραχίονα ἀπὸ τῆν ἄλλων θυμάτων κομίζονται, ἀπὸ τῆν δὲ ἀλλῶν πλὴν κοινῶν ἐκέλευσε, ἐπειδὴ καὶ τὸν

25 θῆρον ἀποσπῶν, οἱ τῶν θυσιασίων προσεσθύνοντες, τῶν θυσιασίων συμμερίζονται. τινὲς δὲ φασὶν ἐπειδὴ ταῖς θυσίαις ἰδιβάλλεσθαι τῶν ἄλλων προσέταξε. ἔπει δὲ διδάσκει καὶ τῶν ἱερέας καὶ τῶν

26 λευίτας καὶ τῆν ἀπὸ γῆς φυομένων τὰς θεοτάτας, ὅτι τὸ ἐκ τριμυρίων καὶ βουκολίων προσγιγνομένων κερδῶν, ὅτι τῆν ἕμπορίας ἢ ἐτόρας πινὸς χρέας τ. τῶν δὲ λευίτας τῆν θεοτάτων τὰς θεοτάτας προσφέρειν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ τούτων μὲν οἱ παντὶ τόσῳ καλεῖται μεταλαγχάνειν. τὰ δὲ γὰρ ἐκ τῆν θυσιῶν ἀφωρισμένα αὐτοῖς εἶδη ἐδίειν οἱ τῶν ναῶν. καλεῖ δὲ καὶ τὰς θεοτάτας μισθῶν, εἰς πλὴν τῶ

27 λαοῦ ὡς ἐλεαρ. ὅμοιον γὰρ φησὶν οἰκδομῶν τῶν ἢ ἐμυθνομένων

28 ἢ οἰκῶν διαζήτων, οὗτοι αὐτῶν πάντων ὅμοιον τῆν ἕμψ προσεσθύνοντες

29 λευουργία. ὅτι γὰρ ἔφη, ὅτι μισθὸς ὅμοιον οὗτῶ ἔστιν αὐτῶ τῆν

30 λευουργιῶν ὅμοιον τῆν οἱ τῆ σκηνῆ τῶ μαρτυρίου.

† λαμβάνειν supple

25. πῶς νοητέον, τὰ πᾶσι τῶν πύργων δαμάλεως διηγορημένα;

προσενεχθῆναι μὲν ταῦτῶν ὑπὸ τῶ τῶ λαοῦ ἀμαρτίας νενομόθετηκε. προτιπῶν δὲ δι' σωτήριον παίδος ὁ, τῶ κόσμου παντὸς ἦρε πλὴν ἀμαρτίαν, πύργων δὲ προσκομαθῆναι καλεῖται δαμάλιμ. ἵνα προτιπῶσιν τὸ γίνον σῶμα. καὶ ἔρ τῶ ἄδαμ ἢ προσηγορία πλὴν ἐρυθρῶν αἰνίττειται γῆρ, ἕξ ἧς αὐτῶ διεπλάσθη. δι' σῶμα ὅτι ἀμφοτέρω δὲ τῶ δαμάλεως δι' ἀμαρτίων προσηγορία τῶ δεσπότη κρείσθου. καὶ ὅτι ἄζυγα εἶναι πῆρ δαμάλιμ, πῆρ τῶ σωτήρος ἢ μῶν ἐλθουθέριαμ αἰνίττειται. ὁ γὰρ ζυγὸς πλὴν δουλείαν δηλοῖ, ὁ δὲ κύριος ὅτι δι' ἄρα γομῶ ἀπαιτούμηνος ἔφη, ἄρα γὰρ ἐλθουθέροι εἰσιμ οἱ υἱοί. ἢ δὲ ἔξω τῶ παρεμβολῆς σφραγὶ τῶ δαμάλεως ὅτι ἔξω τῶ πύλης θεοόμενον τῶ σωτήρος παίδος. ταῦτα δὲ σαφέστερον διδάσκει ὁ θῆος ἀπόστολος

στολος

σολος ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἑπίστολῃ. πᾶσαι δὲ τὴν δάμαλιμ (ὡς τῶ
 δέματι καὶ τοῖς ὄλοις κραταυθῆναι προσέταξεν. ἐπειδὴ πάντα
 καὶ θάρσά τῃ δεσπότη χειρῶν. καὶ ἡ ἐξύλησθαι καὶ ἔκρινον τῷ σωρῶ συμ-
 βολημῶν. ὡσαύτως γὰρ ἔδοξεν ἀσπῆρον, οὕτως ἐκείνο ζωοποιόν. καὶ δὲ
 κόνικον, τῷ δεσποτικῷ αἵματι. διὲν ἔκρινον ὅτι ἡ ζωτικὴ θερ-
 μότης διέλυσε τῷ θανάτῳ τὴν ψυχρότητα. καὶ μὲντοι κραταυθῆναι
 τὴν δάμαλιμ ἀκράταυθον μέχρις ἐσπέρας φησὶν εἶναι εἰς τύπον
 τῆν καὶ δεσποτικῶν ἐσθραυθῶν χειρῶν. τῶν δὲ τῆ ἀποδῶ μὲν ἡ
 δαφνὸς χρωμῶν ἐκείλυσεν ἀποδῶ εἶναι τῶν τεθνηκότων πελά-
 ζοντας ἢ ὁσῶν ἀπὸ μὲν, ἢ ὄλοιον πῆν τοιούτων μελυνόμενους. καὶ
 ἀθροῦσθαι φησὶν ὅς ἐστι μὴ ἀφαγιώδῃ ἰβρολοθροθῆσεται ἢ ἰβροθῆ
 ἐκείνη ἐν μέσῳ τῷ σωματικῷ, ὅτι ἡ ἔκρινον οὐ ἀποδῶ εἶναι
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν. οὕτως καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἑσπερίοις εὐαγγελίοις ἔφη,
 εἰ μὴ τις γεννηθῆναι ἰβροθῆ καὶ πνεύματος, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
 τὴν βασιλείαν τῆν οὐρανῶν.

Διαπὶ ἀκράταυθον εἶναι λέγει μέχρις ἐσπέρας καὶ καὶ τῶν πε- λλ.
 εἰς εἰς εἶναι καὶ τῶν ἀποδῶ μὲν;

ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον ἀκράταυθον ἰβροθῆ ὁ ἀπὸ μὲν ὁσῶν νεκρῶν.
 οὐκ ὡς ἢ καὶ θάρσιν τῆ ἀληθείας συμβαίνει. ἀλλὰ χειρῶν γὰρ ἢ κα-
 θάρσιν. διὲν ἀκράταυθον εἶναι τῶν νόμων, ὁ δὲ νόμος πρὸς τὸν
 χάρσιν. καὶ οὕτοι δὲ ἀκράταυθοι ἢ ἰβροθῆ μέχρις ἐσπέρας, τῶν ἔστι
 μέχρι τῶν τέλους τῶν νόμων. ὅρα γὰρ εἰς ἰβροθῆ ἢ δεσποτικὴ παρου-
 σία. τοῖς γὰρ ἐν σκότῳ καὶ σκιά θανάτου καὶ θνητότητος, φῶς ἀνέτει-
 λεν, ἢ φησὶν ὁ πρὸς τῆς Ἡσαίας. καὶ ὁ μαρτυρῶν δὲ αὐτὸς ἐρεκεμ ὁ
 θεός. τοῖς δὲ φοβουμένοις με ἀνατελεῖ ἡ ἡλιος δικαιοσύνης, καὶ ἰβ-
 ροθῆ ἐν τοῖς πῆν ἰβροθῆ καὶ πᾶσι τῶν ἀπὸ μὲν ὁσῶν ἀνατολῆ ὄνομα αὐτῶν.

τί δὲ ὡς ἀργιῶν τῶν μαύσῃ καὶ τῶν ἀργῶν ὁ δεσπότης θεός, λη.
 ἰβροθῆ διὲν ἰβροθῆ ἐκ τῶν πῆν ἰβροθῆ;

Ἄθροισμα αὐτοῖς ἀλλὰ τῆν τῶν ἀδελφῆς τελευτήν ἐπέκειντο ἀπὸ
 τῆν τῶν ἰβροθῆ σασιζόντες ἀπὸ τῆν. διακρίνοντες οὕτως τὴν πολ-
 λῶν αὐτῶν ἀντασίαν, ἀμολβόλις ἐκρίθη τὸ ῥήμασιν, καὶ ἰβροθῆ
 ἰβροθῆ. ἔφη γὰρ ὅτι ὁ νομοθέτης ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς,
 μὴ ἐὰν τῶν πῆν τῶν ἰβροθῆ ἰβροθῆ ἰβροθῆ καὶ ἰβροθῆ ἰβροθῆ
 τῆς θεός τῆν κατὰ αὐτῶν ἰβροθῆ ἰβροθῆ, ἔφη δὲ οὕτως, ὅτι οὐκ

Ἰδισεύσατέ μοι ἀγιάσαι με εἰς αἴτιον τῆν ὑψίσι σραήλ. Ἀλλ' ἔδοξεν
 ἐκ εἰσάξετε ὑμῖς τὴν ζωαγωγίαν ταύτην εἰς τὴν γῆν, ἡ δὲ ἔδοξε αὐ-
 τοῖς. ἔδοξεν καὶ μελωδῶν ὁ θεὸς εἶπε δαβὶδ· καὶ ἠκανάθη μου ὡ-
 σὺν δὲ αὐτῶν, ὅτι παρεπίκραναν δι' πνεῦμα αὐτῶν, καὶ διέσειλεν αὐ-
 τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν. ὄργισθ' ὁ μὲνος γὰρ ἐκείνοισι ἀμολόβουτος τὸν λό-
 γον προσήνεγκε. καὶ ἡ οὐ τὸ ψυχῆς, ὁ μὲν ἂν τὸ λώτης ἢ ἀμολόβου-
 λία. ἔδοξεν ἔφη, διέσειλεν αὐτοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν. ἰστέον μὲν τοι ὡς
 ἔτορον οἰκονομῶν ὁ θεὸς ταύτην ὑψοῦσθαι τὴν ἀπόφασιν, ὅπως
 εἰς κληρὸν δηλοσομῶν.

λθ. τί δὴ πτε Ἀλλ' τῶ χαλιῦ ὄφειας διεραπένεθαι προστάξεν
 ὁ θεὸς τὰ τῆν ὄφειων δῆγματα;

Προτυπῶ καὶ ἔδοξεν τὸ ἑπῆριον πάλους. Ἀλλ' ἔφη τὸ ὄφειας ἢ ἀμαρ-
 τία ἐβλάσθησεν. ὅθεν καὶ τὴν κητάρων παρὰ τῶ θεοῦ τῆν ὄφειαν
 ἔδεδξατο. τὴν τῶν τῶν καὶ τὸ ἀμαρτίας καὶ τὸ κητάρων ὁ ὄφειας. ἐ-
 πειδὴ τῶν ὁ δεσπότης κείνος ἐν ὁμοίωμα σαρκὸς ἀμαρτίας ἐ-
 φησεν ὁ θεὸς ἀπόστολος ἐπέφανη. σῶμα μὲν γὰρ ἀληθῶς ἔλα-
 βεν, ἀμαρτίαν δὲ οὐκ ἐποίησεν. οὐ δὲ εὐρέθη ὄφειας ἐν τῶ σόματι
 αὐτῶ. προτυπῶ τὸ ἑπῆριον πάλους ἐν τῶ ὄφει τῶ χαλιῦ. ὡ-
 σπερ γὰρ ὁ χαλιῦς ὄφειας ἰνδαλμα μὲν τῆν ὄφειων ἡ, οὐκ εἶχε δὲ τὸ
 ὄφειων τὸν ἴδον, οὕτως ὁ μνογενὴς ὑὸς σῶμα μὲν εἶχε ἀφ' ἑαυτοῦ
 κηλῆς δὲ ἀμαρτιμάτων οὐκ εἶχε. καὶ κητάρων οἱ τῶ τῆν ὄφει-
 ων δακνόμενοι, τὸν χαλιῦν ἀβλέποντες ὄφειων ἑπῆριος ἀπί-
 λωον, οὕτως οἱ τῶ τὸ ἀμαρτίας πληθόμενοι τῶ παθεῖ τῶ ἑπῆ-
 ρος ἡμῶν ἀναιδέως πιστεύοντες, κρείτους ἀφαινοῦνται τῶ δα-
 νάτῃ καὶ τὸ αἰωνίου ζωῆς ἀπλάουσι.

μ. εἰ μάντις ἡ ὁ βαλαάμ, τί δὴ πτε τὸν κύριον ἠρώτα;

ἐκείνος μὲν οὐ τὸν ἀληθινὸν ἠρώτα θεόν· ἀπειρίνατο δὲ αὐτῶ
 οὐχ ὁ παρ' αὐτῶ κηλῶ μὲνος, ὁ μὲν ὁ παρ' αὐτῶ ἀγνοοῦ μὲνος. ἢ λ-
 δε γὰρ φησὶ ὁ θεὸς πρὸς βαλαάμ καὶ εἶπεν αὐτῶ· ἡ οἱ ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ οὗτοι παρὰ σοί; οὐκ ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν τὴν ἐκείνων παρουσίας
 ἠγνόα· ὁ μὲν ἴνα παρὰ τῶ μάντεως λαβῶν ἀφορμῶν τὸ πῆριον
 κελεύσῃ.

μα. τίνας χεῖρι κελεύσας αὐτῶ μὴ ἀπελθεῖν, πάλιν ἐκέλευσεν
 ἀπελθεῖν;

ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ τοίνυν τῆν ἐπαγγελθέντων χρημάτων ὁ βαλαάμ ἐρα-
 θείας ἤρετο πάλιν εἰ χρεὶς ἄρσκαλείσι (ῥωαπελθῆρ, νομίσας
 μεταμελεία καὶ χρεῖσται ἄρ δεσπότην θεόν, ἐπέτρεψεν ἀπελθῆρ
 μονονουχὶ λέξερ· ἀπελθε μὲν ἐπειδὴ ἔστιν περ ἄξαι τωθεῖς, ἰαθὶ μὲν
 τοι ὅσα πῶρ αὐτὸ ἐθέλεις οὐ λαλήσεις.

Διατί κελθίσας ἀπελθῆρ, ἀλλὰ τὸ ἀπέλου τὴν τρεῖαν κελεύς; μβ.

Δεδίηται αὐτὸν καὶ τῆ τῶ ὄνου φωνῆ παρὰ φύσιν γενημένη,
 καὶ τῆ τῶ ἀγγέλου θεωρία, ἵνα γινώσκωσιν ὁ θεὸς τὸ λαοῦ ποιῆ-
 ται κηδεμονίαν. φασὶ δὲ πινεσ τὸν ἀγγέλου τὸν μιχαήλ εἶναι τὸν
 τῶ λαοῦ προσκεύοντα.

καὶ ποῖαν ἰσχὺν εἶχεν ἢ τῶ μάντεως ἀρὰ μὴ βουλομένου θεοῦ; μγ.

Ἰσχὺν μὲν εἶχερ οὐδεμίαν. ἀφθνήσ γὰρ ἡ τῶ αὐτῶ κατέ-
 χουσα δόξα. ἐπειδὴ δὲ ῥωαπελθῆρ παρανομοῦσ ὁ λαὸς ὑπέμεινε δε-
 κλάτους πληγὰς, πρὸς τὴν ἐκείνων ἀδένειαν τὰ κατὰ τὸν βαλα-
 ἄμ φησὶ μνησεν ὁ δεσπότης θεός. ἵνα ἄλλὰ μὴ νομίωσι παρὰ τὸ θεοῦ
 παιδὸν ὄντων. ἀλλὰ τὰς τῶ μάντεως ἀρὰς συμφοραῖς τῶν πῆρ,
 ἐκ εἴσε τὸν μάντην χρεῖσται τὰς ἀρὰς τὰς τῶν ἀνοήτων ἀφορ-
 μάς τῶν πῆρ. ὅπ ἄλλὰ εἰ καὶ ἰσχὺν πνα εἶχερ αὐτῶ μάντεως ἀρὰ,
 ῥάστωρ ἡ τῶ τῶ τὰ πάντα τεκνηνα μὲν τῶν ἀρὰς φῆναι ματαιίας,
 δὴ τὸν τῶ τὰ θεῶν πεπαιδὸν μὲν οἰσ. κύνειος γὰρ φησὶ δὲ ἀρὰς δὲ
 βουλάς ἐθνῶν, ἀρὰς δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀρὰς βουλάς ἀρ-
 θέντων ἢ δὲ βουλή τῶ κύνειου μὲν εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ μὲν τὸν βαλαάμ
 καὶ τῶ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν μεμαθηκῶς τῶν θυσίαις μεταπέσει
 περᾶται, ἵνα τῶν ἀφθνήτων εἶναι τῶν πῆρ, οὐσ καὶ φησὶ τῶν
 ὀνομάζουσι τοῦ τῶν ἀρὰς τῶν, τὸ δὲ ἐπορβίδη ἐπὶ εὐθείαν,
 δηλοῖ δὲ ὅτι ἀληθῶς εἰ πῆρ κύνειον ἢ βουλή τῶν μαθῆρ. τούτῃ χάειρ
 εἰ ἀκράτωρ τὸν πνα γίου πνεύματος ἐδέξατο τὸν ἐργεσιν,
 καὶ φησὶ γινεταὶ ἀ μὴ βούλεται. καὶ εἰσὶν ἀρὰς μου ὅμ μὴ ἀρὰ-
 ται κύνειος, καὶ ἡ κατὰ ῥωαμου ὅμ μὴ κατὰ ῥωαμου ὁ θεός; καὶ περ-
 ἀρὰς τὰ ἐσὸ μνησ· ἰδὸν λαὸς μόνος κατὰ κύνειον, εἰ εἰς τῶν οὐ-
 συμμογιόδησται. Ὡς ἰζηκρὶ βῶσα τῶ ἀρὰς ἰκαῶβ, καὶ τῶ ἰζη-
 κρὶ μνησται δὴ μνησ ἰσραήλ; εἶτα αὐτῶ τῶ ἐκείνων μεταχῆρ κοι-
 νωνίας. ἀρὰς τῶν ἡ ψυχῆ μου εἰ ψυχῆς δικαίωρ. καὶ γινεταὶ εἰ
 ἀρὰς μου ὡς εἰ ἀρὰς τῶ τῶ. ἐπειδὴ ἰσραήλ ὁ βαλαάμ,
 καὶ τῶ τῶ ὅπ τῶ εἰ βραῖωρ εἰ τῶ τῶ ἰδερ, τὸν εὐλογίαν περ-

σπνε κερ, εις ἑτόρομ αὐτὸν ἀπὸ γαλι τόπομ, ὅζ οὐ μέρος οἶομ περὶ
 ἰδὲμ τῷ λαοῦ. εἰκότως παλιν δι' πανάγιον πνεῦμα, δι' ἐμείνου φη-
 σὶ οὐχ ὡς αἰθρωτος, ὁ θεὸς διαρπῆσθαι· οὐδὲ ὡς ὑψὲς ἀνθρώπτου
 ἀπειληθῆναι αὐτῶν, εἰπὼν οὐχὶ ποιήσεις λαλήσει καὶ οὐκ ἐμ μλιεῖ;
 ἄρεπτος φησὶν ὁ βαλαάμ καὶ αἰαλώτοσ ἢ τῷ θεοῦ φύσις. οὐκ
 ἔχει γνώμην φεπῆμ τοῖς ἀνθρώποις παρὰ τῆσ ἰδοῦ εὐλο-
 γῆμ παρὲλθαι, εὐλογίῳ καὶ οὐ μὴ ἀφραφῶ.

μδ. τί ὄσμ, ὡς ὄξαν μονοκέρωτος αὐτῶ;

ὁ μονοκέρωσ ζῶορ ὄσμ εἶχον κέρωσ οἱ τῆ κεφαλῆ. ποδὶ τῆσ
 καὶ πρὸσ τὸν ἰώβ ὁ θεωπῆσ ἐφη θεός· βουλήσεται δὲ σοι μονοκ-
 ῶωσ δουλεύει; ἀλλὰ τῆσ διδάσκωμ καὶ πλὴν δὴ αὐμ τῷ ζῶου, ἢ
 δι' ἀδούλωτομ. πνέσ μλι οἶω τῆσ ἀπείνωσ τὸν θεωπῆσ θεοῦ.
 ἔχῶ δὲ ἴμαι ποδὶ τῷ λαοῦ ὄξω εἰρηθαι. ὅπ κη θάπρ ὁ μονοκ-
 ῶωσ εἶχον κέρωσ, οὐτως ὁ εὐσεβῆσ λαός ἕνα προσκυνεῖ θεοῦ. διδ
 καὶ ὁ Δαβὶδ ὁ μακάρειοσ λέγει· οἱ σοὶ ὄξω ἔχρωδσ ἡμῶμ κερὰ π-
 οῦ μλι. πῶσ δὲ νοητέορ τὸν ἕνα θεοῦ, τῷ Μάκισ εἰρηκ μλι. εἶ δὲ οὐκ
 ἔσαι οἰωνομοσ οἱ ἱακώβ, οὐδὲ μαντεία οἱ ἱσραήλ, οὔτε ἀμαρῆα
 ἰσραή, οὔτε οἰωνῶμ παρὰ τῆσ. ὁ γὰρ θεωπῆσ θεός εἶχ τῆσ οἰκί-
 ωμ προσκυνῶμ καὶ τὰ ἐσὸ μλι αὐτῶ προσλέγει, ἢ ἔστω πῆσεται εἶ
 πρῶκτέορ.

με. τί ὄσμ, οὐκ ἐπὸρβῆσθ βαλαάμ καὶ τὰ δι' εἰωθῆσ εἰς σωάντησιμ
 τοῖσ οἰωνοῖσ;

τῆσ πείρω μαθῶμ ὡσ οὐδὲρ ὀνήσει τῆσ ματαία χρώμνοσ τέχνη.
 (ἀπείρω ἢ τῷ μέζω διωατ ὠτόροσ ὁ μεταφῶομ αὐτῶ πλὴν γλωτ-
 ταμ εἰς ἀπὸρ ἐδέλει,) οὐκ ἐπὶ τοῖσ σωάντησι συμβόλεις ἐχρῆσθ,
 δὴ εἰς ἔστωργίαν τῷ θεοῦ πλὴν γλωτῆσ ἀφώοισερ. ἰστέορ μλι τοῖ
 ὡσ πῶμ ἔδοξερ μλιδὲρ αὐτὸν ποδὶ τῷ ὄπρωσ ἡμῶμ προσερκεῖναι.
 οὐσ ἐχρῆμ (σωιδεῖμ ὅπ καὶ τῷ Ναβουδρεδονέσορ ἄζαρ ὄππ δὴσσεβεί
 πλὴν τῷ θεοῦ καὶ σωτῆροσ ἡμῶμ ἀπικύλυφερ παρουσίαν. εἶθε γὰρ
 λίδομ τμηθέντα ἀνδρ χειρῶμ καὶ πατάρξαντα τῆσ οἰόνα καὶ σω-
 τείφαντα τὸν χρῆσομ, τὸν ἀργυρομ, τὸν χαλκῶμ, τὸν σῆσομ, δι' ὁ-
 σρακομ ὄσ γλωμνοσ ἐρνεῖ ὄροσ μέζα, ἢ ἐκάλυφε πᾶσ πλὴν γῆμ.
 ὁ πόντω ἐμείνα δι' ἐμείνου προσαγροθῆσ, καὶ εἶχ τῶσ πρῶορ κη-
 κερ τ' οἰκουμένησ πλὴν ὄπρωσ, ἵνα καὶ παρὰ τοῖσ ἔθνεσιμ αἰ ὄι-
 αῦται προσέρῆσσι φυλάτῆσται, μαρτυρεῖ δὲ τῆσ τῆσ προσέρῆσσι, τῆ
 πρῶορ κη-

πρῶτων τ' ἔλεος. ὁ γὰρ Ἰζ Γούδα κατὰ σάρκα Βλασφῆσας οὐ
 μόνον τῶν ἀρχαίων μακάβ, ἀλλὰ καὶ πάντας τῶν υἱοῦς Σηθ πρε-
 νόμισαν. υἱοὶ δὲ τῶ Ἰσραὴλ ἅπαντες ἀΐθρωται. ἀπώρονος γὰρ ὁ
 Νῶε τῶ Σηθ. ἐκ δὲ τῶ Νῶε ἅπαντα τῆν ἀΐθρωτων ἢ φύσις. περὶ οὗτοι
 ἔϛ πλὴν μακιδονων κατὰ τὸ ὄσων νίκων. Ἰελεθῆσεται γὰρ φησιν
 ἐκ χειρὸς κεπήμ, καὶ κακώσουσιν ἄσων, ἢ κακώσουσιν ἔβραϊας.
 Ἀλέξανδρος μὲν πλὴν τὸ ὄσων κατέλυσε βασιλείαν, ἀντιπῶρος δὲ Ἰσ-
 δαίοις ἡδιστραπέυσας καὶ τῆρ μητρόπολιρ ἔειλε, καὶ τῶρ διῶρον ἐκ
 ἀπέφηνερ ἔρημον. αἱ μὲν τοὶ περὶ ῥήσεις αὐτῶν ἴδουθε οὐκ ἦσαν
 μαιτείαι, ἀλλὰ τῶ τῶ παναγίου πνεύματος ἀόργειας. ὁ ἔϛ τῆρ ὄ-
 νου ἀΐθρωπῆα χήσισθαι φανῆ παρὰ φύσιν καλεύσας, οὕτως καὶ
 Ἀἰθ. τῶ Ἰλῶθῆς τῶ μάντιος τὰ ἐσόμενα προηγοῦσθων. ἐγένετο γὰρ
 φησι πνεῦμα θεοῦ οὐ αὐτῶ. ἴδου γέρονε ὅ οὐ τῶ παρανόμῳ σαδλ,
 ἔδειρ Ἀἰθ. τ' παρὰ ἄθεον καὶ ἢ παρομίαι ἐγένετο. ἢ καὶ σαούλ ἐρ
 προφῆταις. ποσὺ πλὴν μὲν τοὶ παρὰ τῶ θεοῦ λαβῶν ὁ ἴδουδῶμαν-
 τῆς πείραρ, ἐτόρας ἐπιπῆνατο κατὰ τῶ θεῶ μηχανάς. συννόσας
 ἔϛ ὡς ἀμαθρῆ ἔχουσι δυνάμειρ ἔστω τῶ θεοῦ τεχιζόμενοι, πλὴν ἔϛ
 τῶ ἀκολασίας αὐτῶς ἀσεβειαν ἐπινόσων, ἵνα Ἀἰθ τῆρ ἀσεβειαν τῶ
 θείας γυμνωθέντες ἡδικουρίας εὐάλωτοι γίνωνται, ὅ τοῖς μαδι-
 ανίταις ὑπέθετο, μὴ τῶν ἀΐθρας κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ τὰς γυναικῆς
 ὁ πῶλῶσι, γλιέδου δὲ αὐτῶς ὁ πῶλον τῆρ τῶ σώματ' ὄραρ, καὶ τῶ
 λῶγρῳ τ' δέλεαρ, ἵνα δελεασθέντες ἔστω τῶ κέλλους καὶ τοῖς λῶ-
 γρῶ κατὰ θελθέντες, τοῖς ἐκείνων εἰδῶλοῖς λατρεῖσθῶσι. καὶ ἴδου
 ἡμᾶς ὁ μακείως ἐδιδάξε μαύσῆς μὲν πῆρ κατὰ τῆν μαδιανιτῶν
 νίκων, ἡδὲ μεμψάμνος τοῖς τὰς γυναικῆς ζωγρήσασιν. ἔφη γὰρ
 οὕτως. ἵνα ἡ ἐζωγρήσαστε πᾶρ θῆλυ. αὐτῶν ἔϛ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
 ραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα βαλαάμ τῶ ἀΐθρη καὶ ὑπέδιδῆν τὸ ῥῆμα
 κυείου ἔνεκερ φογῶρ. καὶ ἐγένετο πλῆρη οὐ τῆ Ἰωαζφγῆ κυείου.
 φογῶρ δὲ τῶ εἰδῶλου τὸ ὄνομα. τῶ τῆς τῶ ἀσεβείας καὶ ὁ θεῖος ἐ-
 μνήσθη δαβίδ' καὶ ἐπέλεθῆσαν τῶν βεελφεζῶρ, καὶ ἔφαζρ θυ-
 σίας νεκρῶν. τῶ τῶ χᾶειρ καὶ ἔθραίνειρ τοῖς μαδιανιαῖοις περὶ
 ταξερ ὁ θεός, ὅπερ ἔθραίνουσιν αὐτῶ φησιν ἢ μῆρ οὐ ἢ λικιότητι Ἀἰθ
 φογῶρ. τῶ μὲν τοὶ λαῶ ἡμαρτηκῶς οἱ ἀρχοντες ἐνρεμάσθησαν, ὡς
 ὁ σύμμαχος ἔφη. ὡς μὴ Ἰζάραντες τῶρ πονηρῶ Ἰζ αὐτῶν. τὸ δὲ
 ὑψώθησεται ἢ γὰρ βασιλεία αὐτῶ, ὁ σύμμαχος ἔσας ἡρμίνθουερ,
 καὶ ὑψώθησεται ὑπὲρ αὐτῶ βασιλῆς αὐτῶ, ἀλλοῖ δὲ ὁ λῶγρῶ ὅτι
 καὶ τῶ εἰγῆδιστραπέυσῶντες ποδιέθονται Ἀἰθ τῶρ Ἰζ αὐτῶν κατὰ
 σάρκα Βλασφῆσῆται βασιλέα.

καὶ φανῆσθαι ἔρῳ
ἐκείνῳ

ἴδου. μαρ. 160

μ5. τίνος ἐνευχαπαλίμ ἀειθμηνθῆναι προσέταξεν ἡμῶν ὁ θεός;

Ἐπειδὴ κατὰ τῆν ἀειθμηνθῆντων ἡδὴ πλὴν ἡφῶν ἰζήνεζμεν, ἔ-
μελλεν δὲ εὐδὲ ἐμείνωμ παιδείας, εἰς πλὴν ἐπηγγελμένῳ εἰσαγαγῆμ
γῆμ, πὸν δὲ ἔμ ἔμπορ ἐμείνοι ὅπ αἰχμάλωτοι ἔσονται, ἐμ ἐλθουσιν ἀ-
ειθμηνθῆναι καὶ τέτους, ἵνα δείξῃ τὴ οἰκείας εὐλογίας πλὴν διωά-
μυρ, ὅπ ὁ τῆν πατῆρῶν αἰμαρεθῆντων ὁ αὐτὸς δέμενεμ ἀειθμός.

μ2. τί δὴ ποτε κλήρω μεμειθῆναι πλὴν γλῶν προσέταξεν ὁ θεός;

Ὡςτε πατρῶν ἔμυρ καὶ ὀλιθενείαμ σβέβωμ, ὡς τῆν θεοῦ Διδῶ τῆ
κλήρου πῆμ γῆμ Διδῆμονρος. οὕτως γὰρ ἡφῶ πνι δὲ πρῶγμα π-
σεῦσαι προσέταξε. ἔδω ποτε πνι καὶ οἱ θεοὶ ἀποστόλοι πνι ἔ-
πιφοιτήσαι εὐάγιον πνεῦμα. κλήρους γὰρ βαλλόντες ἰκέτευορ ἡμ
ἀπαντα σαφῶς ἡδιστάμλομ δέξαι ἡμ ἄξιώτορομ. οὕτως ὁ θεὸς
» Γαῦλος πὸν δὲ ἡμῶρ ἔφην· ὅτ ἐμ ληρώθῃμην προσειθῆντες κατὰ
» πρῶθεσμ τῆ πάντα εὐδῶρῶτ ὁ κατὰ πλὴν βουλλῶ τῆ θελήμα-
τ ὁ αὐτῆ.

μπ. τί δὴ ποτε μαρτυρήσας ὁ δεσπότης θεός τῶν ἱησοῦ ὅπ ἔχει
πνι πνιμα θεοῦ ἐν αὐτῶ, προσέταξεν ὁ θεός μαυῶσις ἡδισθῆναι αὐτῶμ
τὰς χεῖρας;

τοῦτο καὶ ἡδὴ τῆ κορηλίου ἐγένετο. μετὰ δὲ τὸ λαβῆμ πλὴν χεί-
μ τῆ πνεύματος τότε τῆ βαπτίσματος ἡξιώθῃμην. καὶ μετὰ καὶ
ὁ δεσπότης κεινός πάντα τῆ πνιματ ὁ τὰ χαλείσματα κατὰ τὸ
αἰθῶρομ πρὸ ὁ δῆνωμ δεξάμλομ, τῶν ἰωάννου βαπτίσματος πρ-
σελίλυθε, καὶ ἡδὴ τεθῆναι αὐτῆ τῆ κεφαλῆ πλὴν τῆ δερῶπντος πρ-
» σέταξε χεῖρα, καὶ ἔδῆξε εὐ πανάγιον πνεῦμα εἰ εἶδει πρῶσεβῶς ἐξ-
» χέμλομ ἐπ' αὐτόμ. καὶ οἱ ἀποστόλοι πνεῦμα ἄγιον Διδῶ τῆ δεσπ-
πικῶ λαβόντες ἐμφυσήματος, ἐδέξαντο πῆμ οὐρανῶθεμ ἐπιφοιτήσα-
» ὶν χείρ τῆ πνεύματος. ἵνα δὲ καὶ ὁ λαός πσεύσῃ θεόθεμ αὐτόμ
πλὴν χειροτονία τῆ ἡγεμονίας θεοθέμ, ἐπετεθεσῶν αὐτῶ τῆ νομο-
» θῆρῶ αἰ χεῖρες. καὶ ἔδω δεσβακμ ὁ θεός μαυῶσις ἔδω τῆ θεοῦ
» προσελθῆς. ἡδὴ θῆσαι γὰρ φησι τὰς χεῖρας σου ἐπ' αὐτόμ. καὶ
» θῆσαι εὐαντίομ ἐλεάζαρ τῆ ἱερέως, καὶ εὐτελεῖ αὐτῶ εὐαντίομ πῆ-
» σης τῆ σωμαρῶθῆς, καὶ δῶσαι πλὴν δῶξαμ σου ἐπ' αὐτόμ, ὅπως εἰσα-
» κούθισμ αὐτῶ οἱ υἱοὶ ἰσραήλ, καὶ εὐαντίομ ἐλεάζαρ τῆ ἱερέως
» θῆσαι τὰς

σησεται, ἀπὲ τῶ πλὴ εἰς ἐκείνῳ ὀλίσι πμήρ, καὶ Δὶ τῶ λογίου τῶ
κρίσεως ὁ, οἷς ἐκείνου σέρονις ἐπέκειτο, ὅ πρῶτον μαθησεται.
μανθάνουμι δὲ οἱ πεύθερ ὅπως οἱ παρὰ τῶν ἀρχιερέων χειροτονί-
αυ δεξιμένοι τῶ πνθυμαπικῆς μεταλαγχάνουσι χάριτος. καὶ γὰρ
εἰ ταῦτα ὁ δεσπότης ἔφη θεός· δώσεις πλὴ δόξα σου ἐπ' αὐτόν.
θαυμάσαι δὲ ἄξιον ὅτι προφήτῳ ὅτι καὶ πῦδος ἔχω καὶ ἀδελ-
φόν καὶ ἀδελφιδουῶ, οὐδένα τέτων ἠγμόνα προβάλλετο, ἀλλὰ
ὅτι θεοῦ ἤρετο, καὶ ὅτι ὑπ' αὐτῶ φηλοθέντα κεχειροτόνηκε. μετὰ
ταῦτα τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν θυσιῶν αἰαμνήσας, νομοθετεῖ πῶς τῶ
ἐπιχουμλίω πῶ πρῶτον τῶ δεσπότη θεῶ. καὶ πρῶτον μὲν
δηγέρθουσι πάντα ὑπάρχοντα ἔργα πῶ ἑσπῶσαι ἐμπαροῦ.
ἐπὶ δὲ ἑσπῶ πῶ παῖδες τελευτῶντες ἕξουσίαν ἐπιχουμλίους πῶ
πατῶρα βεβαιουῶ πῶ ἑσπῶσαι. καὶ ἐὰν ἐκείνος ταύτης ὑπ-
αρχουμένης ἀναδύσῃ, μὴ ἑσπῶσαι πῶ ἑσπῶσαι ἐπιχουμλίω ἐπιχουμλίω.
ἐὰν ὅ ταύτης ἐπαγγελιομένης μὴ συγκατάθετῶ ὁ πατήρ ἢ σήσεται
τὰ ἐπιχουμλίω πῶ πῶσαι, ἐπὶ δὲ ἢ ἢ τῶ ἀνδρὶ σωνημλίω
νενομοθετηκῶ, καὶ πῶ τῶ ἀνδρὶ συγκατάθετῶ βεβαιουῶ ἐκ-
λεῖσε πῶ ἑσπῶσαι.

Διαπὲ τῶν μαθιανιτῶν τὰς ἀνδρὶ σωνημμένας ὁ νομοθέτης ἀ- μθ.
ναίρεθῆναι προσέταξεν;

ὡς πεπαιδευμένας τῶ ἀσεβείας τὰ δόγματα, καὶ Δὶ αὐθέραι
ἐπὶ ἕξουσία πῶσαι δυνάμειας.

Διαπὲ ἐπὶ σαθρῶν ἀναρχαίπῶν ὁ νομοθέτης προσέταξεν; 9.

ὡς ἐπὶ εἰς ὑπεροπὴ ἐπιχουμλίους γινῶναι τῶ θεοῦ πῶ κηδεμονίαν.
ἐπὶ ἀβαστῶν γὰρ αὐτῶν καὶ ἀνδρῶν ὁδηγῶν χωρίων, ἀφθόνως
αὐτοῖς πῶ τῶν αἰαμνήσων ἐχρηγήσων χεῖρα.

τί δὲ ὅτε τῶ ἀκουσίως πεφονδοκῶ μετὰ πῶ τῶ ἀρχιερέως 10.
πελδοπῶ οἰεῖται πῶ κῶσαι;

ὅτι τῶ κατὰ πῶ τῶ ξίμ τῶ μελχισδὲν ἀρχιερέως ὁ θάνατος,
λύσις τῶ τῶ ἀνθρώπων ἀμνήσων ἐγένετο, οὗτος εἰς ὅτι παράθε-
τον ἐπατήρα ὅτι ἐκείνην ἕξουσία, κατὰ ἐκείνον δὲ ὅτι κῶ-
σῶν ἐμάλατῶν ἢ φυγῆ τῶ πεφονδοκῶ ὅτι τῶ ἀρχιερέων
V

θυμόν, καὶ τὴν φονικὴν αὐτῶν ὀργὴν ἐχαλίνοω. δι' ἃ μὲν τὴν
 τῆς ἱερέως πελθιτῶν λυφθῆναι ᾗς φεύγουσι τὴν πικροτάτην, ἰνα-
 νόρῳ πείσαι τὸν ἀγγιζέοντα σβέσαι λαιπὸν τὴν ὀργήν, ὡς τῆς
 ἀρχιερέως πελθιτικότητος, ἐφ' οὗ εἰς πλημμέλημα γέγονεν, καὶ τῆς
 νομοθέτου ταύτης ὀργῆς καὶ τῆς πικροτάτης, καὶ τῆς πλημμελείας
 τὴν λύσιν.

ιβ. Τίνος χάριτος φυλάσσει ἀγκυρεῖσθαι προστάξεις;

ἵνα ἀκέραιον φυλάξῃ τὴν γούδα εἰσπέρμα, δι' οὗ τὴν εὐλογίαν
 τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς ἐπιγγέλατο. ἐκοινώνησεν μὲν τοῖς δὴμίαις ἢ
 βασιλικῇ, καὶ ἢ ἱερατικῇ φυλῇ. ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἀρχιερέως καὶ τῆς
 εἰς αἰθέρα πνον, καὶ βασιλῆος ὁ δεσπότης κείσος.

τέλος τῆς εἰς τὸν ἀειθμῆς.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Διατι τὸ πρῶτον βιβλίον τῷ νομοθέτῳ Δευτερονόμῳ ἐκλήθη· α.

ΕΞΑΓΑΓΩΝ ἔξ Αἰγύπτου τὸν λαόν ὁ θε-
 οῦς, ἔδωκεν αὐτῷ Σινᾶ ὄρει τὸν νό-
 μον· καὶ ὁμ ἐχρῆν αὐτῷ πωλιπέεσθαι.
 ἔτα τῷ δουτέρῳ ἔτι προσέταξε παραλα-
 βεῖν πλὴν γῆν, ἡ τῶν προγόνων αὐτῶν ἐπιγ-
 γέλατο δώσειν. ἐκείνων δὲ ἀντιερηκότων ὁ
 ἔδοξε φράσαι μὴ βουληθέντων, ὡμοσε μη-
 δεὶ τῆν ἀειθμηνέντων ἔσθ τῷ νομοθέτῳ δώσειν ἐκείνῳ τὴν γῆν,
 ἀλλὰ τούτους ἅπαντας αὐτῆ ἐρήμῳ καταναλῶσειν. πασαράκοντα
 τοίνυν διεληλυθῶτων ἔτων, καὶ ἐκείνων κατὰ τὴν θέαν ἡφορ διο-
 λωλῶτων, ἐκέλθουσιν αὐτῶν ἀειθμηνῆσαι παῖδες, τὴν αὐτῆν
 ἄρηντας ἡλικίαν ἡ πρὸ ἡγῶν ἐκείνοι, καὶ ὁμ ἡειθμῆσθαι χρό-
 νον. τούτους μέλαρ εἰσαγαγῆν ὁ θεὸς εἰς ἡ ἐπιγγέλατο γῆν,
 διδάσκει ἄλλὰ τῷ προφήτῳ τὸν νόμον ὁμ τοῖς παρανόμοις αὐτῶν ἐ-
 δεσχεῖται παῖσιν. ὁ τοίνυν Δευτερονόμῳ ἀνακαφαλαίωσιν ἐ-
 χει τῆν αὐτῆ ἐξόδῳ, καὶ τῷ δουτιπῶ, καὶ τοῖς κείμοις νενομισθε-
 τημένων τε καὶ πεπεσμένων. λέγει δὲ καὶ τὸν χρόνον ὁ τὸν τό-
 πον καὶ ὁμ καὶ αὐτῶ τῆ νεολαίᾳ ταύτῃ πλὴν διδασκαλίαν προσή-
 νεγμεν. πρῶτον γὰρ φησι τῷ ἰορδάνου αὐτῆ ἐρήμῳ πρὸς δυσμάς ἐν
 τῷ πασαράκος ἔτι αὐτῷ αὐθενῶται μὴ μᾶ τῷ μινός μετὰ ὁ πα-
 τάσαι αὐτῶ τὸν Σιῶν βασιλέα τῆν Ἰσραηλῶν, καὶ τὸν αὐτῶ βασι-
 λέα τῷ βαβυλῶν. ὁ πρὸ δευτερονόμῳ ἔδωκεν, ἀλλὰ τῷ προτέρῳ
 ἀναμνηστικῶν νομοθεσίας, αὐτῶ διδάσκει τῷ βιβλίου ὁ προοίμιον.
 ἡ ἔξατο γὰρ φησι μαυσοῖς ἀφισαφῆσαι τὸν νόμον ἔδοξε λέγειν,

11 κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλάλησεν ἡμῖν ὡς καλεῖ· εἶτα εἰρηκῶς ἢ ὡς
 προσέταξεν αὐτῶν εἰσελθόντας κληρονομήσει πῶν γῆν, ἐπιγαρο-
 12 ὡς κατ' ἐκείνον εἰρήκει τὸν καιρὸν, ὅτι μόνος ἐγὼ οὐ διώκω μετ' ὁ-
 13 σούτων προσεπίειμι μιν ἀλάστω. καὶ ἄρ' ἔτι κατέσπονδο φησι χλι-
 14 ἀρχους καὶ ἑκατοντάρχους, ὡς ἔχειν αὐτῶν τ' ἀρχῆς κοινωνοῦς.
 15 τῆσιν δὲ τῶν νόμων ἀέμνησον. ἐπειδὴ πῶρ ἰησοῦν τῆς Ναυῆ κα-
 16 τέσπονδο τ' ἠγεμονίας διάδοξον, διδάσκω ὡς καὶ ἐπὶ πολεμῶν ἐπι-
 17 ροῖς τῆν προσοσίαν ἐπίδουσε. καὶ ὅτι χρὴ καὶ ζούτων προθύμως ὑ-
 18 πακούειν, καὶ τὰ καλὸν μὲν ὁρᾶν. ἀναμνηστικὰ δὲ αὐτῶν ὅπως
 19 μὲν ὁ θεὸς προσέταξεν παραλαβῆν αὐτῶν ἡ ἐπιγγείλα τὸν γῆν.
 20 ὅπως δὲ κατὰ σίτου αὐτοῖς ἀμφοτέρωθεν προσέταξεν ἡξιώθησαν. ἢ
 21 ὅτι ἐκείνων ἐπαυλόντων καὶ τὰ πῶρ τ' ἡγεμονίας μεμνησκότων ἠπί-
 22 σθησαν μὲν τῶν σεσκότων πρὸς ἀλλήλους δὲ τῆν γῆν οὐκ ἠδέλησαν,
 23 ὡς χαλεπῆναι δὲ τὸν δεσπότην θεόν. ἀρ' φησὶν δὲ κατὰ πασῶν
 24 ἐκείνων τῶν μιν ἀλάστω, ὡς μηδὲνα ἐκείνων εἰς ἐκείνων τῆν γῆν εἰ-
 25 σελαθῆναι πλὴν καλεῖ ἡ οὐ ἰεφωνή. οὗτος φησὶν ὁρᾶται αὐτῶν. καὶ
 26 τούτων δὲ τῶν πῶν γῆν ἐφ' ἡμ' ἐπέβη καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ἄρ' εἰ
 27 σκεῖσθαι αὐτῶν τὰ πρὸς κύριον. τούτων μὲν δὲ ἐμνημόνησον μόνου.
 28 καὶ τὸν ἰησοῦν ἔταξεν ὡς ἀρχοντα καὶ στρατηγόν ἢ προσφίτην. ἔτι
 29 γὰρ δηλοῖ τὰ ἐξῆς. εἶπὼν γὰρ ὅτι καὶ μετ' ὠργισθὲν δι' ὑμᾶς ὁ δε-
 30 σπότης θεός. ὑμῶν γὰρ μετ' ὠργισθῆσαν τῶν ἐκείνων τῶν θεῶν
 31 προσάγματι δικησῆσαν, καὶ τῶν χάρις εἰσαγαγῆν ὑμᾶς εἰς τῆν
 32 γῆν ἐκείνων κικύλυμαι. ἀέμνησον τῶν ἀρ' τῶν θεοῦ πρὸς αὐτῶν
 33 εἰρημῶν ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ναυῆ ὁ πατριάρχης σοῦ οὗτος εἰσελάσειται
 34 ἐκείνους αὐτῶν καὶ ἰησοῦς, ὅτι αὐτὸς κατὰ κληρονομήσει αὐτῶν τῶν ἰσ-
 35 ραῖλ. ταῦτα δὲ λέγει διδάσκω αὐτῶν ὡς δεόθεν ὁ στρατηγὸς χει-
 36 ροτονίαν ἐδέξατο, ἵνα μὴ πάλιν πῶρ τ' ἀρχῆς σασιάθωσιν. διηγεί-
 37 ται δὲ αὐτοῖς ὅπως μὲν ὑστερον μεταμεληθέντες ἐβουλήθησαν πο-
 38 λεμῆσαι τοῖς κανααίοις. ὅπως δὲ αὐτῶν ὁ θεὸς διεκλύσθη. καὶ
 39 ὅτι θρασυώμιοι, καὶ παρὰ τῆν θέαν αἰτολήν ἀναβάντες ἠτήθεν-
 40 τες ἐπὶ ἀνὴλθον, καὶ ὅσον αἰτῆ ἐρήμω κατανάλασαν χρόνον πῶν ἄ-
 41 βατων γῆν ἐκείνων καὶ ἀνύδρον πορευόντες. πῶν τ' ἰδουμαίοις Ἰ-
 42 μωαβίταις δεδιωκότες ὠλενεκώτων ἢ ἐτυχεν ἀπεκρίσασθαι,
 43 καὶ ὅπως τὸν Σιῶν καὶ τὸν ἄγ' αὐτῶν βασιλῆς τῶν Ἀμοραίων παν-
 44 στρατῶν μετ' αὐτῶν τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας οἰκωμάτων πανα-
 45 λεθεία παρέδωκεν. εἶπει δὲ αὐτῶν καὶ εἰ τῶν σώματος μέγιστος. ἢ γὰρ
 46 κλίνη φησὶν ὡς σιδηρὰ σιδήρα πῶν πῶν καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πρὸς
 47 ὅσον πῶν καὶ εὐρος αὐτῆς. εἶπειτα παρήνεσε καὶ σιμεβούλθου
 48 φυλάττειν

φυλάξῃτε ὑμῖν μετὰ τῆς δευτέρας τὰς ἀποτάξας. ἀκούετε γὰρ φησὶν
 Ἰσραὴλ τῆν δικαιοσύνην, ὅτι τῆν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσω ὑ-
 μῶς σήμερον ὡς ἴδω, ἵνα ζῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν
 γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῆν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ἔπειτα ἀ-
 ναγκαιῶς τῆς βεελφεζὲρ εἰς μέσον φέρεται πλὴν μὴ μίμω. καὶ τῆν δι-
 ἐκένω πλὴν ἀσέβειαν οἱ τῆ ἐρήμῳ διαλογιστῶν. ἔπειτα ἐκ παραλ-
 λήλου δείκνυσιν τὰς θέας εὐδρυγείας. ὡς γὰρ φησὶν ἔθνος ᾧ ὄζει
 αὐτῶν θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς, ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ ἀπασιν οἷς
 ἐὰν αὐτῶν ὑποκαταστήσῃ. καλεῖται δὲ μὴ μόνον αὐτῶν φυλάξῃτε
 τῆς θεοῦ τῶν νόμους, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδῶν ὅτι τῶν ἐγγόνους οἱ ἔτι
 βία ἔλατρεφον, καὶ παιδῶν τὰς θέας ἀποτάξας ἐκ παιδεύειν.
 ἔπειτα πάλιν αὐτῶν ἀνεμνησεν ὅπως αὐτοῖς ὁ τῆν ὄλεθρον ἀπεφάνη
 θεὸς λόγος μὲν Διὸς πρὸς ἀφῆς, οὐδὲν δὲ ἔδος ὑποδείκνυς. ὅτι
 γὰρ ἐφῆ ἐκ μέσου τῆς πρὸς φωνῆν ῥημάτων ὑμῶν ἠκούσατε, καὶ
 ὁμοίωμα οὐκ ἴδετε, ἀλλ' ἢ φωνήν. ταῦτα δὲ λέγει παιδεύων αὐτῶν
 μηδὲν ἰδεῖν εἰκόντα, μηδὲ πειραθῆναι ὡς τὴν θέαν εἰ-
 κόντα κατὰ σιδάσαι, ἐπειδὴ τῆ ἀρχετύπου ἔδος οὐχ ἐώρακασι.
 ὅθεν πάλιν ἐπιγὰρ μὴ ὀνομάσητε μὴ δὲ ποιήσητε ὑμῖν αὐτοῖς
 γλυπτῶν ὁμοίωμα πᾶσι εἰκόνα, ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.
 ὁμοίωμα παντὸς κτήνους, τῆν ὄντων ὑπὸ τῆ γῆς. ὁμοίωμα παντὸς
 οὐρανοῦ πετωμένου, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ὁμοίωμα παντὸς
 ἐρπετῶν, ὃ ἐρπετῶν ὑπὸ τῆ γῆς. ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ἃ ὄζει οἱ τοῖς
 ὑδασιν ὑποκίττα. ταῦτα πάντα φησὶν εἰς χρεῖαν ἡμετέρων πε-
 ποικίωται ὁ θεός. ἀνοίας τίνων ἐλάτρεται ἔτι τὰς εἰκόνας τῆν ὑψηλῶν
 θεοποιῶν. προσέθεικε δὲ καὶ ταῦτα. μὴ ἀναβλέψαι εἰς τὸν οὐρα-
 νόν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην, ἢ πάντα κόσμον τῆς οὐρανοῦ
 πλανητῶν προσκυήσεις αὐτοῖς ἢ λατρεύσεις αὐτοῖς, ἀπένεμε
 κύριος ὁ θεός σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκίττα τῆς οὐρανοῦ.
 ταῦτα γὰρ φησὶν εἰς πλὴν τῆν ἀνθρώπων χρεῖαν κατὰ σιδάσαι ὁ
 ποιητῆς. μὴ τίνων ὑπολάβεις θεοὺς τῶν ὑποκίττα τῆς θεοῦ τῆν ὄλεθρον
 ἀφοριθέντας ὡς ταῖς χρεῖαις τῆν ἀνθρώπων Διὰ κενῶν. οὕτω γὰρ
 ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ἠρημνίσθη, ἃ πάντα διεκόσμησεν ὁ θεός σου εἰς τῶν ἄλ-
 λους ὑπὸ ὄλεθρον τὸν οὐρανόν. ἔπειτα δεδῆται αὐτῶν ταῖς ἀπειλαῖς
 ὡς εἰ πολὺ ἡμέραν τὸν θεόν παραβῆναι νόμον, καὶ πῖνος τῆν ὄντων
 ὁμοίωμα κατὰ σιδάσαι καὶ θεοποιῶν, εἰς πᾶσι αὐτῶν Διὰ ἀπε-
 ρεῖ πλὴν γῆν. ὡς δὲ δουλοῦντες τῶν φουδωνύμων θεοὺς προσκυή-
 σουσιν. ἔπειτα πάλιν ἀπὸ συγχερίσεως δείκνυσιν ἔτι παντοδύναμον τῆ
 θεοῦ. ἐπερωτήσατε γὰρ φησὶν ἡμέρας τὰς προτέρων θεοποιῶν

200 πλοῦτος. Οὐ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐκπεμὸς ὁ θεὸς τὸν ἀνθρώπον ἰδί-
 201 τῆς γῆς, καὶ ἰδί τ' ἀκροῦ τῆς οὐρανοῦ, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα ἔδω-
 202 εἰ ἠκούσατε τοιοῦτον, εἰ ἀκήκοε ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῆντος λαλοῦν-
 203 τος ἐκ μέσου τῆς πυρὸς, ὅμ. ἤροτῆρ ἀκήκοας σὺ καὶ ἐζησας. ἔφη ὁ
 204 ὅπως αὐτῶν ἠλθὺν ἔδωσα τῆς πικρῆς τῆν Αἰγυπτίω δουλείας. (ω-
 205 εχὼς μὲντοι διδάσκει αὐτῶν, καὶ ὡς οὐρανόθεν αὐτοῖς ὁ τῆν ὄλθωρ
 206 διηλέθη θεός, καὶ ἐκ μέσου τῆς πυρὸς φωνὴ καὶ χημῆνος νενομοθέ-
 207 τικῆρ, ἵνα μηδεμίαν εἰκόνα κατὰ σιδυάθωσι τῆ ἀόρατῆ θεοῦ. διδά-
 208 σκει δὲ καὶ ὡς πάλπαρ ἀμήχατορ θεῖαρ εἰκόνα κατὰ σιδυάθωσι. οὐ-
 209 γὰρ μόνον ἀόρατορ ἔχει πλὴν φύσιμ, ἀλλ' ἀ καὶ πάλπαρ ἀπόδ' ἔχει
 210 φορ. κύειος γὰρ φησιμ ὁ θεός σου, οὐτος θεός ἐστὶν οὐρανοῦ καὶ ἔδ-
 211 τῆς γῆς καὶ τῶν, καὶ οὐκ ἔστι πλὴρ αὐτῶν. ἰστέον μὲντοι ὡς οὐκ ἐστὶν ἡμέρα
 212 μᾶ τῶν ταῦτα πάντα ὁ περὸ φήτης τῶν λαῶν διηλέθη, ἀλλ' ἐστὶν πάλμαρ
 213 αὐτοῖς ἡμέραις πλὴν διδασκαλίαν προσήνεγκεν. ὁ δὲ τὸν πῶμαρ ἐδ-
 214 αὐτῶν λόγους ἀνακινελοῖ, ἵνα τῆς σωεχέια παγγίαν πλὴν μνήμω ἐρ-
 215 γάσπηται. αὐτίκα τῶν μετὰ τῆν διάλεξιμ τ' αὐτῶν τὰ πῶν τῆν πῶ-
 216 λεωρ ἰστέον εἰς ἄς κατὰφεύγεμ τῶν ἀκουσίσις πῶνται πῶνάτας
 217 φόνοις ἐμέλδωσι. εἶτα ἐδιδάξω ὅτι πάλιν σωήθροισι τὸν λαόν,
 218 καὶ τῆν θεοσὸδ' τῶν ἀνέμωνος νόμορ. καὶ ὅτι οὐχ ἔτορορ δέδικε
 219 νόμορ, ἀλλ' ἀ τὸν πῶτόρορ ἐκπαίδῶσι τῶν τῶ νομοθεσίας ἐκείνης
 220 εἶτα τῆς ἠλικίας ἀπαλῆς ἐπακῶσαι μὴ δωκηθέντας, αὐτὰ διδάξω
 221 τῆς περὸ φήτης τὰ ῥήματα. κύειος γὰρ φησιμ ὁ θεός ἡμῶν διέδετο
 222 πῶς ὑμᾶς Αἰγυπτίω ἐκ κωίβ, οὐχ ἔοις πατρίασιμ ὑμῶν διέδε-
 223 το κύειος τῆν Αἰγυπτίω τ' αὐτῶν, ἀλλ' ἀ πῶς ὑμᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐ-
 224 κείνοι πῶρα βάντες δώλοντο, τῶν τοῖς δὲ τῆν τῶς πατρίασιμ ἐπηγ-
 225 γελμῶν ἐδίδω γῆμ. τῶν τοῖς ἔφη τὸν νόμορ δεδῶται. εἶτα λέγει
 226 τὰς ἐπὶ τῶν ἄρ τῶν νομῶν αἰετῶν ἐκ μὲν πλὴν ἐξοδῶν ἐρμῶν δύνοντες. ἐδι-
 227 δάξω μὲν δὲ κᾶν τ' αὐτῶν τὸν τῶ ἀργίας τῶν σαββάτῶν σιοσῶρ. ἔφη ἡ
 228 ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς ἢ ἢ παιδείῃ σου, ἢ τὸ ἔστω ζῆντιόμ σου.
 229 κατὰ τῶν φησι σὺ τῶ τῶν ἀπ' λαῶν διαπαντός, οὕτως ἀπαξ ἔστω
 230 ἀπ' λαῶν σάτωσι ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῶν ἐβδωμάδος ἡμέραις οἱ θεράτωντες
 231 καὶ αἱ θεράποινα καὶ τὰ ἔστω ζῆντι. εἶτα τῆ μνήμη τῶν ἐπὶ Αἰ-
 232 γυπτίω δουλείας πλὴν συμπάθειαι πῶρα γματθῆνται. ὅτι οἰκείτης φη-
 233 σιμ ἡ δ' αὐτῶν Αἰγυπτίω, καὶ ἐβήγα γὰρ ὁ κύειος ἐκείθεν ἐπὶ χεῖρ ἡρα-
 234 ταιῶν καὶ ἐπὶ βραχίονι ὑμῶν, εἶτα ἔδω σωεταξε κύειος ὁ θεός σου
 235 ὡς ἐφυλάτῃσθε αὐτῶν τῆν ἡμῶν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειμ αὐ-
 236 τῆν, τῆ πείρα μεμάθηκας τῶ τῶ δουλείας πικροῦ. ἐκείναρ αἰάμη-
 237 μνησῶ μῆνος, ἡμῶντος θεοῦ τοῖς ὑπὸ τοῖς καὶ πῶτος, καὶ εἰ ἀπ-
 238 λαῶσις

λαύσεις ἀναπαύλας διηνεκώς, μετὰ δὲ τούτοις εἰ τῆ ἐβδομῆ τῆ
 ἐβδομάδος ἡμέρα. εἰ δὲ τῆς μετὰ ταῦτα εἰς πνθυματικὸν οὐκ ἀπ-
 γέρθουσε ἔργον. ἔφη γὰρ, πᾶν ἔργον λαβὼν τὸν οὐ ποιήσῃτε πλὴν
 ὅσα ἐπιθήσεται ἰδίῃ τῆ ψυχῆ, οἷον ἀάγνωσις, δειῶν λογίαν ἀ-
 κρόασις, ψαλμοὶ καὶ ἱερουργικαί, τὰ τέτοις προσήμια.

Γῶς νοκτέον δ' ἄκουε Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεός σου κύριος εἰς ἐσίμ; β.

πολλάκις εἰρήκαμεν ὅτι εἰς κύριος, καὶ θεός, τῆ δειῶν φύσεως,
 οὐ τῆ προσώπων διαρέσεως δηλωτικῆ. ὁ δὲ πατήρ, καὶ ὁ υἱός, καὶ
 εἰς πνεῦμα εἰς ἄγιον τῆν ἰδιοτήτων σημαντικῆ. δὴ ἀ τοῖς ἀπέλεσι
 Ἰουδαίοις πῶ ἀκριβῆ δειλογίαν προσενεχθῆναι οὐχ οἶόν τε ἴω.
 ταῦτῶν γὰρ αἰ τῶν λυθείας ἀφορμῶν ἐποιήθητο. οὐ δὴ χείρ μ-
 ναδικῶς εἰς δειῶν εἰ τῆ παλαιᾷ ἀφ' ἑρέται ὄνομα. ἔχει δὲ ὁμοίως τὰ
 τῆ τειάδος ἀνύγματα. δ' γὰρ, κύριος ὁ θεός σου κύριος εἰς ὅτι, καὶ
 δ' τῆ οὐσίας διδάσκει μοναδικῆ. καὶ παραδηλοῖ τῆν προσώπων
 τῆ ἀειδμόν. ἀπαξ γὰρ τῆ θεός, δὴς δὲ εἰς κύριος τέθεικεν.

τί ὅτι δ' ἀγάπῃσις κύριον τῆν θεοῦ ἰβ' ὅλης τῆ κερδίας σου; γ.

Σαφῶς ἡμᾶς ὁ κύριος ἐδίδαξεν, ὅτι ἐδελς δυοὶ κύριοις δουλεύ-
 ειρ δυνάται. καὶ εἰ ταῦτα ποίνω διδασκόμεθα μὴ μεελειν πῶ ἀ-
 γάπῃς εἰς θεοῦ καὶ χρυσῶν εἰς θεοῦ καὶ γυναικας εἰς θεοῦ καὶ
 παιδῶν. δὴ ἀ πᾶσι τῆ ἀγάπῃς τῆν δυναμῆ ἀφ' ἑροῦ τῶν πε-
 πωτικῶ π' θεῶν. μετὰ γὰρ τῆν ὀνητῆ ἀκνέμεν ἐκείτω τὰ προσφορα
 καὶ πωσι τ' ἀδελφοῖς καὶ φίλοις. τῆ γὰρ τῆ θεοῦ ἀγάπῃς καὶ εἰ
 ταῦτα πωροῦν. ὁ ἀγαπῶμε γὰρ φησι, τὰς εἰς τὸ λάς μου πω-
 ρώσει· αἰ δὲ τῆ θεοῦ εἰς τὸ λαὶ πᾶσι τῆ τῆν ἀγαρβίου σιν.

τί δὴ ποτε καὶ τῆ θεοῦ ὀμνῶναι ἀγαρβίει ὁ νόμος; δ.

ἵνα μὴ κατὰ τῆν ἰδιδανύμων ὀμνῶσι δειῶν. ὅτι γὰρ καὶ ὁ δὴ
 τῆ προσήτῃς ἔφη· ἐὰν ἰβ' ἄρας τὰ ὀνόματα τῆν κααλιμ ἐκ τῆ σα-
 ματός σου, καὶ ὀμόσης, ζῆ κύριος, μετὰ ἀληθείας. καὶ εἰ ταῦτα δὲ
 εἰρηκῶς κύριον τῆν θεοῦ σου φοβηθῆσῃ, καὶ αὐτῶ μόνῃ λατρεθῆσῃ,
 καὶ πρὸς αὐτῆν κολληθῆσῃ, εἰ τῶν ὀνόμα π' αὐτῆ ὀμῆ· ἐπὶ γὰρ
 οὐ παρβήσῃ· ὅτι τῆ δειῶν ἐτόρω ἀφ' τῆν δειῶν τῆν ἐδιδῶν τῆν πε-
 εὶ κύκλω ὀμῶν.

6. πῶς νοκτέον εἶ, οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου;

ὁ κύριος αὐτὸ εἰς τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ἠερμήνυσεν. τῷ γὰρ
1. Δεβόλεν ἐρνήτος· βάλε σε αὐτὸν ἀνάνηρ κέτω, εἴπερ οὐκ ἐκ-
2. πειράσῃς κύριον τὸν θεόν σου· ἐκπειράζει δὲ τὸν θεόν ὁ δόξα λε-
3. γισμοῦ εἰφοκινδύως πὶ πῆσῃσιν.

7. τί δὴ ποτε ἀπαρξέθῃ οὗ νόμος τὰς πρὸς εὐὸν ὁμύρους ἀλλοφύ-
λους ἐπιγαμίας;

2

οὐ δ᾿ ἔπει σαφινείας ὁ νόμος· ἐαυτὸν γὰρ ἐρμήνυσεν. ἔφη γὰρ ὅτι
1. ἄρξήσουσι τὸν ἕορ σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λαβέουσι θεοῖς ἐτόροις. ἀ-
2. ναγμαίως μὲν τοι καὶ πλὴν αἰτίαν αὐτοῦ τ' εἰς τὴν διδασκίαν κηδεμο-
3. νίας. οὐ γὰρ Δεβ' εἰς τὸν εἶνα φησὶ τῆν ἐδῶν προέκρινεν ὑ-
4. μᾶς ὁ θεός· δὲ μὲν Δεβ' πλὴν τῆν προζώνων εὐσεβειαν, ὅτι πλὴν γρη-
5. μνήν πρὸς ἐκεῖνος ἔσχεσιν. ἔπειτα δ' ἀληθεὺς δεικνύς, ἐπιγαμν-
6. ὁ θεός πρὸς φυλάστων Δεβ' δὴ κέτω, καὶ ἔλεον τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ-
7. τὸν, καὶ τοῖς φυλάσπουσι τὰς ἐντολάς αὐτῶ εἰς χιλίας θειάς. ἐ-
8. πειθὴ ἀπελῆς ἡ ἔσιν καὶ τροφῆς γαλακτῶδους ἐρῶντο, καὶ ἀκρύ-
9. ην ποδὶ τ' αἰωνίω ἀγαθῶν οὐκ ἐδιδῶντο· ὑπῆρξεν αὐτοῖς το-
10. ληνζνίαν, καὶ γῆς εὐκαρπίαν· καὶ ποιμνίω καὶ βουκολίω θει-
11. ξίαν, καὶ ἑσμάτων ὑγίαν· καὶ τῆν εἰς πολέμοις νίκη. ἔπειτα πᾶ-
12. λιρ αὐτοῦ ἀέμνησε τ' εἰς τῆν ἐρήμῃ Δεβ' γῆς, καὶ τὰς ταύτης αἰ-
13. τῆς ἐδιδάξεν· ἐκἀκῶσ γὰρ φησὶ καὶ ἐλιμαγρόνσε σε. Σ' ἐφώ-
14. μισέσθ' εἰ μάννα, ἵνα ἀναγγέλι σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῃ ζήσε-
15. ται ἀνθρώπος, δὲ μὲν ἰδί πᾶν τὸ ῥήμα ἐκπερνομιῶ Δεβ' σῶματος
16. θεοῦ ζήσεται ἀνθρώπος. εἴθε μὲν τοι βούτων καὶ ἡμεῖς παιδιδόμθεα
17. μὴ δὲ ἀδραῖται δυσκολίας ποῖ ποδὶ πᾶσίντες, δὲ μὲν σέργειν τὰς
18. θείας οἰκονομίας. καὶ προσμῆνεν πλὴν λύσιν τῆν πφρασμῶν, ἐπι-
19. δείκνυσιν δὲ καὶ τὰς δόξας εὐδρασίας· τὰ ἱμάτια σου οὐκ ἐτείβη
20. ἀπ' σου, οὐκ ἐτυλόθη ἔσιν οἱ ποδὲς σου, ἰδὸν πασαράκοντα ἔτη. καὶ
21. γνώσῃ τῆν καρδίαν σου ὅτι ὡς εἴπῃ παιδεύσει ἀνθρώπος τὸν ἕορ αὐ-
22. τῶ, οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε, Σ' φυλάξῃς τὰς ἐντολάς
23. κυρίου τῶ θεοῦ σου πορβύεθαι εἰς πᾶσιν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶ, καὶ φο-
24. βῆθαι αὐτόν. μετὰ τὸν πφρασμὸν ἡ παράκλησις· μετὰ τ' παιδεί-
25. ας ἡ ψυχασργία. λιμός καὶ ἔσφι ὁδοπορίας, πένος καὶ σῶμα-
26. τος ἐκπέθεια. πᾶσις ἀναγμαίω καὶ τῆν ἀφ' ἑσμάτων ἱματίω, καὶ
27. ἔσπεσματῶν δ' ἀρκίς. ἔπειτα παραινέει νικῶντας μὴ τῆν οἰκίαν ἐρῶν
28. πλὴν

πλὴν κλυ ἰδιγράφει, ἧμ' ἀ τῷ ἐπιούρῳ καὶ προμάχῳ θεῷ.

τίνας λέγει υἱοὺς Ἐνάκ;

ζ.

Ἀπόγονοι γιγάντων ἦσαν, ὡς ἡ ἰσοεὶα διδάσκει. Ἔστω δὲ ἔφη λα- α
 ὄν πολλῶν καὶ διμήκη υἱοὺς Ἐνάκ οὗς σὺ οἶδα καὶ σὺ ἀκήκοας, πῶς α
 ἀνέστησάν τε κατὰ πρόφωρον υἱῶν Ἐνάκ; ὅτι δὲ σὺ οἶδα καὶ ἀκήκο- α
 ας τέθεικα τῷ λαῷ, ἀναμνήσκων τῆν ἐκείνων κατασποπιζάντων α
 πλὴν γῆν. ἐκείνοι γὰρ ἔλεγον, ὅτι ἡμεῖς εἰώπομεν αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες. α
 οὐπω ἦν ἰδι τῆ ῥώμῃ κατασεύλας τύφον, διδάσκει αὐτῶν μὴ δε α
 ἰδι τοῖς τ' ψυχῆς καὶ θεοῦ δώμασι μέγα φρονεῖν. μὴ εἴπῃς γὰρ φησὶν α
 εἰ τῆ καρδίας σου, ὅτι εἶπες τοῖς δικαιοσύναις μου εἰπὴ γὰρ με κύριος α
 κληρονομήσει πλὴν γῆν τῆν ἀγαθὴν τῶν ἁγίων. Δὲ γὰρ πλὴν ἀσεβείαν α
 τῆν ἐθνῶν τέτων, κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτῶν ἅπ' προσώπου σου, α
 οὐχὶ Δὲ τῆν δικαιοσύνην σου. οὐδὲ Δὲ πλὴν ὁσιότητα τ' καρδίας α
 σου, σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσει τῆν γῆν. ταῦτα δὲ ἔφη δύο κατ' α
 αὐτῶν περὶ ματθόμηνος, καὶ μετὰ τὴν διδασκῶν αὐτῶν, καὶ τῆ α
 τῆ θεοῦ βοηθία εἰ πᾶν ἰδιγράφει, καὶ προλέγει. ὡς τὰ πα- α
 ραπλήσια πέπονται τοῖς ἐθνεσιν ἐκείνοις, εἰ τὰ ὅμοια φράσαιμεν. α
 εἰς καιρὸν δὲ καὶ ἦν εἰ τῆ ἐρήμῳ παρὰ νομινθέντων ἀνέμνησεν ἦν α
 λαῷ ἐκείνων κρατύνων, ὡς οὐ εἶπες τοῖς δικαιοσύναις αὐτῶν κλη- α
 ρονομήσει πλὴν γῆν. μνήσθητι γὰρ ἔφη καὶ μὴ ἰδιλάθῃ ὅσα πα- α
 ρώξιας κύριον τῶν θεῶν σου εἰ τῆ ἐρήμῳ. ἦ γὰρ δὲ εἰς μέτρον καὶ α
 νῦν πῆρ τῆ μόρου λαβείαν. καὶ ὅτι Δὲ πλὴν ἐκείνων ἀσεβείαν τὰς α
 θεοσδούτους ἐπέτειλε πλάγιας. καὶ ὡς ἀποουδαίαν ἰκαταίαν προ- α
 σενεκαίαν ἰλεώσαν ἦν θεῶν μάλα καὶ αὐτοῖς εἰ τῷ κάρῳ ὀργι- α
 ζόμηνον. ἰδι κάρῳ γὰρ φησὶν ἐδυμῶσθι κύριος σφόδρα ἐξο- α
 λαθρεῦσαι αὐτῶν, καὶ ἠυξάμην πῶς κάρῳ εἰ τῷ καιρῷ ἐκείνων. α
 οὕτως καὶ τὰ δὴνα γαλιθμῶν διεξελθῶν φησὶ καὶ νῦν ἰσραήλ α
 τί κύριος ὁ θεὸς αἰτεῖ παρὰ σοῦ, ἧμ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον ἦν θεῶν α
 σου, καὶ φοβεῖσθαι εἰ πάσις τῶν εἰ τολαῖς αὐτῶν. λαβείαν κυρίῳ α
 τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τ' καρδίας σου. καὶ ἵνα μὴ ἐπάσῃσι ἦν θεῶν α
 ταῦτα νομοθετῶν, ὡς θυμάτων θεόμηνον, ἐπὶ γὰρ ἰδοὺ κυρίου τ' α
 θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τῶ οὐρανοῦ, καὶ ἡ γῆ, ἡ πάντα ὁ- α
 σα ἕσθι εἰ αὐτοῖς, πλὴν ἔσθι πατόρας ὑμῶν προέλεον κύριος ἀ- α
 γαπῶν αὐτῶν. καὶ ἐξέλετο εἰ ἀπὸ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὑμᾶς α
 παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. διδάσκει ὅθεν εἶπες τῶν ὡς εἶπα λαοῖσι παι- α
 δεῖς ἀγαθῶν Δὲ πλὴν τῶν προγόνων διείβειαν. ἐδίδαξε δὲ καὶ τῶ α

" πῶς τὴν ἐξ ὁμοφιλίας· πῶς πεποιθεσθε γὰρ ἔφη πῶς σιληρο-
 " καρδίαρ ὑμῶν, ἢ τὴν φράζην ὑμῶν, οὐ σιληρωσέτε ἔπ. ἢ ταῦ-
 " τα ἐλέγχετο ῥίς μηδέπω τῆν ἀκροβυσσίαν πῶς τμηθεῖσιν. ἰησῦς ἔφη
 " ὁ τῆς ναυῆς μὲν εἰς ὄρα βῆναι τῆν ἰσοδύναμι γαλιλαίσις αὐτῶν πε-
 " ελέπε μιν. ὁμοίως καὶ ἡ πῶς τμηθεῖσιν οὐ σιμ οὐκ ἐπέλθουσι πῶς
 " ἀκροβυσσίαν πῶς τμηθεῖσιν, ὁμοίως τῆν σιληροκαρδίαρ ἢ τὴν φράζην
 " λην τῆν σιληρόν. ποιησῶντοι πρῶτον ἢ τῆς καρδίας πῶς τμηθεῖσιν.
 " τῶν τῶν δὲ αὐτῶν τῆν καρτῶν ἢ τῆς ἰσοδύναμι τῆς πρῶτον ὁ δε-
 " σπότης θεός ἐποίησατο. πάντα γὰρ ἔφη τὰ ἐξ ἡμῶν πῶς τμηθεῖσιν σαρε-
 " κῆ, ὁ δὲ δίκος ἰσραὴλ ἡ πῶς τμηθεῖσιν καρδίαρ αὐτῶν.

II. Γῶς νοητέον, ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός ὑμῶν, οὗτος θεός τῆν θεῶν ὁ
 κύριος τῆν κυρίων;

" θεός ἐστὶν κυρίων ὀνομάζει. θεός γὰρ φησὶν οὐ κακολογήσεις,
 " καὶ ἄρχοντα τῆς λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. καὶ εἰ ταῦτα δὲ εἴπω
 " οἱ ἐβδμήκοντα, ἄξις ἀντὶς εἰς κυρίων. οἱ δὲ πῶς τῆν ἀκύλιαν,
 " καὶ τῆν σύμμαχον, ἄξις ἀντὶς πρὸς τῶν θεός, ἡρμῆνδισιν. θεός
 " ἐστὶν κυρίων ὀνομάζειται, τούτων ἀντὶς εἴπω θεῶν θεός. οὐ ἔφη τῶν
 " οὐτῶν ἡδυνάμωρ, καὶ ἡ δὲ ἢ δὲ πλειόνων ἡρμῆνδισιν τῶν τῶν.

III. Γῶς νοητέον, οὐ ποιήσατε πάντα ἃ ἡμεῖς ποιούμεν ὡς σημεῖον
 ἡμῶν εἰς ἀρετῶν ἐναντίον αὐτῶν;

† οὐκν sup-
 ple autquid
 simile.

ἐν πᾶσι οἷς κατεσκήνωσιν τῶν τοῖς δυοῖας πρῶτον ἡμεῖς
 ἀπὸ τῆς θεῶν, πρὸς μὲν πῶς σικνήν κατεσκήνωσιν. ἐν λίθων αὐτο-
 φωνῶν οἰκιστῶν πρῶτον δυοῖας σήματα. μὲν ἢ τῆν τῶν κατεσκήνωσιν,
 εἰ τῶν τῶν θεῶν λειτουργίας ἡδυνάμωρ, οὐκ εἰ μὲν τῶν
 τῶν τῶν ἐπέλθωσιν, ὁμοίως εἰς ἡμῶν. σικνήν γὰρ μετέβαι-
 νομ πρῶτον κατεσκήνωσιν τῶν χρόνον εἰ τῆν ἡμῶν κατεσκήνωσιν. ἀπα-
 γορδῆ τῶν τῶν εἰ τῆν γῆ τῶν παγγελίας τῶν πρῶτον ἡμῶν, ἵνα μὴ
 πρῶτον λάβωσιν τῶν ἡδυνάμωρ θεοῖς †. πρῶτον δὲ εἰ ἐκείνων
 μόνον τῶν τῶν τῶν θεῶν ἡδυνάμωρ λειτουργίας, ὅρ αὐτῶν ἐκλέξην
 κύριος ὁ θεός, εἰ ἐκείνων τῶν τῶν τῶν τῶν καὶ εἰς ἡμῶν παρακα-
 " λῶσιν. ἔσαι γὰρ φησὶν ὁ τῶν τῶν, ὅρ αὐτῶν ἐκλέξην κύριος ὁ θεός
 " ὑμῶν ἡδυνάμωρ ἐκείνων εἰ τῶν ὀνομα αὐτῶν, ἐκείνων οἷσιν πάντα ὅσα
 " ἐγὼ ἐπέμωμαι ὑμῶν σημεῖον, τὰ ὅλων τῶν τῶν ὑμῶν καὶ τῶν
 " δυοῖας. τὰ δὲ ὀνομα, οἱ λαοὶ τῶν ἐκείνων ἡρμῆνδισιν, τῶν τῶν
 " ὅσα

ὅσα αὐτὸ ἐνόησεν προσενεγκῆν ἐξελήσκει. ἔτα ἀπαγορεύσας ἔερ-
παντὶ τὸ σφάξαι θυσίαν προσφέρειν, εἰ κρεῶν μεταλαβῆν ἰδιθυ-
μήσουσιν μεταλαβῆν σιωχῶσιν, εἰ αἷς κερκισῶσι πόλεσι τῶν ἰ-
ερέων θύοντος, τῶν δὲ αἵματος εἰς πλῆθὺν ἐκχομλίου. ἐκέλευσεν
δὲ καὶ τὸν ἀκροθάρσιν σιωτῶν κερκισῶ τῶν ποιούτων ἀδελφείας
ἀσπλάουσι κρεῶν· διδάσκων ὡς τὰ ποιῶντα θύματα κινάθει, ὅ-
σὺ θεῶν. τῶν γὰρ θυσιῶν, ἐκ ἐξορῶ τῶν ἀκροθάρσις λαμβάνειν.
ὅθεν εἰκότως ἐπιλαχὺ φάσκει αὐτὸ ὡς δευτέρου ἢ ἔλαφορ. ταῦτα
δὲ κερκισῶν μὴ ἴω, εἰς δὲ θυσιῶν οὐ προσφέρειν.

τὰς δεκάτας τοῖς ἱερεῦσι προσφέρειν νομοθετήσας, πῶς ἔφη,
οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὰ ἰδιδικατὰ τῶ σίτου σου, ὅ-
τῶ οἴνου σου καὶ τῶ ἐλαίου σου;

Δύο δεκάτας ἀμπεροῦθαι τῶν ὄντων προσέταξε· καὶ τὴν μὴ
τοῖς ἰδιούτοις προσφέρειν, πλὴν ὅ ἄλλῃ ἴσως πρὸς ἀσπίδα. ἢ τὴν
ταύτης πλῆθὺς τὴν αὐτῶν εὐωχίαν, καὶ τὴν τῶν κρεῶν καὶ τῶν
ὄρφατων ἢ τῶν προσπλήτων ἀλλοίσιον θραπέαν. εὐωχί-
δαι δὲ αὐτῶν ἐκέλευσεν παρὰ τὸν θεῖον νεῶν. ταῦτα δὲ ὁ πάν-
σοφος νομοθέτης κύνειος, τὸ τὸ ἰδιούτων αὐτῶν θεῶν πλά-
νης ἐκελευσῶν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τὸ ἀσπίδα διδάσκων ἴσως γαστρι-
μαργίας καὶ φιληδονίας θραπέαν ἀσπίδα τῶν ἀσπίδων ἔχει-
νος, ταῖς δυνάμεσιν ἐορταῖς πομπῆς ἀνέμξει ποιησίας, ἐκείνης τὸ
Ἰσραὴλ ἀπαμάθησιν τὸ πλάνης ὁ εὐμήχανος, καὶ τὰ πόδι τῶν ἐ-
ορτῶν εἰς νομοθετήσας. καὶ τὰς θυσίας σιωχῶσιν, καὶ τῶν μουσι-
κῶν ὄργάνων ἠνέχετο, καὶ διωχῶσιν προσέταξε· καὶ ταῖς ταύ-
ταις ψυχαστοίας τὴν τῶν εἰδῶσιν ἐκκόπησιν ἀσπίδα.

τί δὴ ὅτε σιωχῶσιν ἀπαγορεύει πλὴν τῶ αἵματος βρώσιν;

ἔφη μὴ καὶ αὐτὸς ὁ νομοθέτης ὅτι τὸ αἷμα αὐτῶ ψυχὴ αὐτῶ
ὅτι, πλὴν διμοι τὸν νόμον καὶ ἔσθον πρὸς ἀσπίδα. τὴν μαι-
φόνον γὰρ αὐτῶν ἰατρῆν γινώσκω. εἰ γὰρ ἔτῃ ἀλόγῃ αἷμα
φαγεῖν, ψυχὴν ὅτι φαγεῖν, πλὴν μᾶλλον αἰόσιον τὸ τὴν λογικὴν
ψυχὴν χρεῖσαι τῶ σώματος.

Ἐκ ποίας δυνάμεως ὁ τὸ ἐναντία διδάσκων προσφίτης θαν-
ματούργος;

τοῦ θεοῦ συγχροῦτος ἀδελφοὺς οἱ δεικόμενοι . οὕτω καὶ τοῦ
 φαραῶν οἱ φαρμακοὶ, καὶ δ' ἡ ῥάβδου καὶ τ' ἡ ὄψαμου, καὶ τ' ἡ
 βαβυλωνίων εἰργασίᾳ . ἐκ δευτέρου τῶ πανσόφου θεοῦ Ἰησοῦ πλὴν
 πρῶτον αἰτίαν . ἰδι-τείνειν ἢ αὐτῶν ἐκέλευσε τὰς θεηλάτους
 πηλῶν, λυγρὸν μὲν τοῖς τὰς πικρίας οὐκ ἔχον . οὕτε μὲν τὸν σκί-
 πα ἰζαγαγῆν ἠδωκὴν θεῶν . ἃ ἢ σιωπῶν ἡσέει ὁ θεὸς εἰργασίᾳ
 μόνον, ἔπειτα καὶ οὐτὸ αὐτὰ δεδήλωται . εἰρηκῶς γὰρ, ἐάν αἰσῆσι οἱ σοὶ
 προφήτης ἐνυπνιαζόμενος οὐκ ἐπνία ἕως τῆς, ὅτι πειράζῃ ἡμᾶς κύ-
 ειος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ ἰζὸλης τ' ἰσχυρίας ὑμῶν . τριγὰρ τοῖς θεῶ
 συγχροῦτος ὁ ἰδιδοπροφήτης περαρυγῆ . διδασκόμεθα δὲ μὴ
 προσέχειν σημείοις, ὅ τ' αὐτὰ δὲ οὐκ ὄντων οὐκ ἔστιν ἡ εὐσεβεία δι-
 δάσκει . ἐκέλευσε δὲ καὶ τὸν ψευδοπροφήτην ἀφαινεῖν, καὶ
 τὸν λαὸν τ' ὑποκρίσθαι διδασκαλείας ἀπαλλαγῆναι . ἀφαιεῖτε γὰρ
 φησὶ τὸν πονηρὸν ἰζὸ ὑμῶν αὐτῶν . ἐπειδὴ δὲ καὶ ἰζὸ βεβαιεῖν ἢ ἀ-
 δελόφῃ ἢ ὀλίγον ἢ συγγενῆ τῆς πλάνης δεδουλευκῆται πειραθῆναι
 φενακίσει καὶ ἄλλους, ἀναγκάτως καὶ πῶδὲν τ' ἐπινομοθέτηκα
 προστάξει δὴ ἄλλο ἀφαινεῖν τὸν τ' εὐσεβείας διδασκαλῆν, καὶ
 πρῶτον ἀφῆναι λίαν τὸν τ' ἰσοῦτων ἐπακούσῃ τα λ' ἄρῃ . εἰδ'
 οὕτως πάντα τὸν λαὸν καταλεῦσαι τὸν ἀλιπίειον, καὶ τῆ τούτων
 πικρῶν ἀφρονοθῆναι ἔδδ ἄλλους .

γ. τί ὄσιν, οὐ φοβίσητε καὶ οὐκ ἐπιθήσετε φάλαγγρα ἀνά μέ-
 σον τῆν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἰδι νεκρῶ;

τῶν δυναστῶν ἐθνῶν ἀπαγορεύει τὰ ἔθνη . ὅ δὲ μὲν τῶ οὐ φοι-
 βήσῃτε τὰς μαντείας ἰζὸ βεβαλε . φοῖβον γὰρ τὸν ψευδομάντην ἐ-
 κάλω τὸν πύθιον . Ἰησοῦ δὲ τ', οὐκ ἐπίσητε φάλαγγρα ἀνά μέσῃ
 τῆν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἰδι νεκρῶ, πλὴν τ' ὑπὸ τῶν ἀπίστον ἀ-
 μετέλαμ . πνὲς μὲν γὰρ τῆν ὀφθαλμῶν ἐθνῶν, τὰς τ' κεφαλῆς
 ἀπεκρίνοντο τείχας· καὶ τὰς τὰς προσέφερον τοῖς νεκροῖς . πνὲς
 δὲ τὰς τῆν γειῶν, ἄλλοι τὰς τῆν ὀφθαλμῶν, τὰς τὰς γίνεσθαι ὁ θεὸς
 ἀπαγορεύει νόμος . ὅπ δὲ δύο δεκῆτας ἀφορίζεται πάντων προ-
 σέταξε, σαφῶς οὐτὸ αὐτὰ δεδήλωται, ὅπ δύο δεκῆτας προσέγειν
 νενομοθέτηκα τῶ λαῶ, μίαν τοῖς λευίταις, καὶ μίαν εἰς ἄλλο
 δὲ ἄλλο εὐαγγέλιον . δεκῆτων γὰρ φησὶν ἀφαινεῖταις παντὸς γενή-
 ματος ἕως οἱ τῶ τὸ πῶ ἢ ἐάν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου ἰδι-
 κληθῆναι δ' ὄνομα αὐτῶ ἐκεί . εἰ δὲ μία δεκῆτων ἴσθαι, πῶς οἶόν τε καὶ
 ἔδδ λευίταις λαμβάνειν, καὶ ἔδδ προσκομίζοντα εὐαγγέλιον ἄλλο
 δὴ ἄλλο

δὴλον ὡς τοῖς μὲν Λευίταις μίαν δεκάτην ἀπένευλον, τοῖς δὲ τῶν
 προσφερόντων εὐωχίαις ἐτόραμ. Ἰσὲρ δὲ δηλοῖ ὅτι ἐπαγόμηναι.
 ἔαρ γὰρ φησὶ ἢ ὁδοῦ μακρὰν εἶναι ἀπὸ σοῦ, ἀγαπάλισσιν ἕως καὶ
 σὺ καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, ἕτα πάλιν τῶν ὀφειλόντων
 δοθῆναι τοῖς Λευίταις νομοθετῆ. μὲν τεία ἐπι βροίσεις πᾶν εἰ-
 πιδήμασιν, ἕως φάσονται καὶ ἐμωλοκλήσονται, ἵνα εὐλογίῃσιν ὁ
 κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου οἷς ἀν ποιῆς. Ἰσὲρ δὲ ὡς
 ἰσραηλῆσιν ἐπέδωκε λαβῶν ἀφορμῶν, μᾶλλον δὲ καὶ εἰς ἰουδαίων
 ἰδιόμοτον ἕως ἰουδαίος, ἡ δὲ φησὶ δεκάτης προσεταχθέναι
 ἢ νόμον προσφέρεσθαι, πῶν μὲν τοῖς Λευίταις, πῶν δὲ τοῖς ὀρφανοῖς,
 καὶ ταῖς χήραις, πῶν δὲ δύνῃσι τοῖς τῶν προσφερόντων εὐωχίαις.

Διαπὶ δὲ υπερωμένον πρὸς τὸν ἀπαγορεύει προσφέρειν; 18.

Διὰ τῶν ἀλόγων παιδῶν οὐδὲ λογικῶν ἀρτοῦ ἔχει τὸ φρόνη-
 μα πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐνεργησόμενον.

Τίς ὁ τῶν ἀγύμων λόγος;

16.

Ὁ νόμος ἡμῶν ἐδίδαξε. ἔφη γὰρ ἐπὶ ἡμέρας φάγη ἄρτον κα-
 κῶσθαι ὅτι ἐν σπουδῇ ἐβλήθητε ἐξ Αἰγύπτου, ἀπὸ χρώματος δὲ καὶ
 πάλιν τῆς εἰρήμῃ ἢ δὴ πῶν ἔξοδον ἐρμηνεύοντες.

Τί βῆτι, δικαιοῦς δὲ δίκαιον διώξετε;

15.

κατὰ τὸν τῆς δικαίου φησὶ σκοπῶν, μὴ ἀπὸ δόξαν κενῶν, μὴ δὲ
 εἰς ἀδικίαν ἀφροσύνην, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι ἀγαθόν. εἰσὶ γὰρ π-
 νες γνώμη μὲν, οὐ πῶν τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ὅτι ἀληθῶς πῶν
 τὰς τὸ δίκαιον, ἀπὸ κενῶν μὲν οὐ πῶν τὸ δίκαιον.

Τί βῆτι, ἐὰν ἀδωαπίση παρὰ σοῦ ἔῃμα ἐν κρῖσει ἀνά μέσον αἰ- 12.
 ματος καὶ ἀνά μέσον κρῖσεως, καὶ ἀνά μέσον ἀφῆς, ὅτι ἐξῆς;

ἔαρ φησὶ μηδὲν εὐρεῖν τὸ ἀληθές δικαίον, ἢ τὸ σῶμα εἰ-
 λεπὸν δικαιοσύνης. Ἰσὲρ γὰρ ἀφῆμα λαῖ, μὴ δὲ ἀγαθήσῃ τε ἀλ-
 φός ὅτι ἐπέλεξα, μὴ κενῆς, μὴ δικαιοσύνης ἐξ ἑσθίας, δὴ
 εἰς τὸν θεὸν νεῶν ἀπὸ τῆς καὶ δίδαξον αὐτὰ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν κατ' ἐ-
 κείνον τὸν κενῶν πῶν δὴ μαργίαν πεπιδυμίου, καὶ τὸ κενῶν
 μὲν πῶν ἑσθίας. εἰ δὲ πῶν τῆς φωχῶν μὲν οὐκ ἔστιν ἄρχιερέας

ἢ τῶ κριτῶ λεγομένοις ἀντίπαι, θανάτω ζημιούσω. καὶ γινέσθω
τῶ δόξης ὠφελείας ἀρχέτωρ.

ιβ. τί δὴ πετε κελύει τὸν ἄρχοντα ἴστωις μὴ πλῆθύνει;

Εὐόλεται αὐτῶν τῶν θεῶ μόνω θυρῶν. διὰ τοῖ ὄσων καὶ Δαβίδ
ἡ μαριέλιος ἐβία· οὐ σὸζεται βασιλεὺς Διδ πλῆμ δυνάμει, ὅ
γίγως οὐ φθίσειται εἰ πλῆθει ἰσχύος αὐτῶ. φθιθῆς ἴστωις εἰς φθι-
είαρ, εἰ δὲ πλῆθει δυνάμεως αὐτῶ οὐ φθίσεται.

ιδ. Διαπὶ πλὴν αἰχμάλωτον θρηνηῖν ὁδὸν οἰκίους κελύει ἐν τὸν ἡ-
μῶν ἀειθμόν· εἴθ' οὕτως σωμαφθῆναι τῶ ταύτω ἀνορ. αὐθί-
βητι;

Ὁν βούλεται ἀνάμνηται θρηνηῖν εὐφροσυνῶ· οὐδὲ μεδιάματι
δακρυορ. τούτω χάειμ προσέταξε κόρον αὐτῶ τῶ πένθους λαβῆμ
πειάκοντα ἡμέρας, εἴθ' οὕτως τῶ πένθους ἀπαμαγῆσαι μεταλα-
χῆμ τῶ γαμικῆς ὀμιλίας. πρὸς δὲ τούτω καὶ πλὴν ἐπιθυμίας τῆμ
ἐκείνου κολάζει, κελύει μὴ τῶ ἰδονῆς εἰ πάθος, δὴλὰ τὸν λεγοισ-
μὸν τῶ κοινωνίας ἠγισάσθω. εἰάν δὲ μετὰ πλὴν κοινωνίαν παραιτήση-
ται τὸν γάμον, ἀβλυθῆναι προσέταξεμ, μισθὸν τῶ κοινωνίας πλὴν
ἐλθῆσειμ λαβοῦσαι.

ιε. Διαπὶ κοινῶ εἶναι βούλεται πλὴν τῶν γυνέων κατησείαν κατὰ
παιδὸς γιγνομένων;

Ἐπειδὴ μαρτυρεῖ τῶ τῶ κατηγορίας ἀληθεία τῶν κατηγορω-
τῶν ἢ συμφωνία. συμβαίνει γὰρ πολλάκις μάττω τῶ πρὸς κα-
τηγορωῦτος, αὐταιπεῖν πλὴν μητόρῶ· ἢ τῶ μητρὸς ἀπαρμικῆς, αὐ-
ταιπεῖν τὸν πατόρῶ. τὰ αὐτὰ μὲν τοῖ καὶ ἀμφοτέρων κατηγορω-
τῶν, δὴ λερῆσαι τῶ κατηγορίας δὲ ἀληθείας. οὐδὲν χάειμ ἀναιρεῖ-
σθω κελύει τὸν αὐτῶ κατηγορούμενον.

κβ. τί δὴ πετε τὸν νεοθῶν ὀρνίθων δύρηκίτα, τούτους μὲν κελύει
λαβῆμ, ὁδὸν δὲ γεληκίτας ἀφείναι;

φιλανθρωπίαν παιδεύει. εἰ γὰρ ὁδὸν πεκόντας λάβοι, καὶ καπα-
λείσθω ὁδὸν νεοθῶν, ἀπολωῶται πάντως οὐκ ὄντος τῶ ἴεφοντῶ.
εἰ δὲ τούτους κελύει τῶν θηρῶν Διδ φθιθῆσαι δὴλόντι τῶν ὀρ-
νίθων

τίθωμ ε' γένος, εἰ πάντων τὰ ὅμοια φράζομεν.

τίνας χάειρ σεφάνω τῷ δόματι γινέσθαι παρεκκλίσειτο; κβ.

Εἰδὼξερ τὰ ἐξῆς. ἔφη δὲ, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἔὰν πέσοι ὁ πτωχὸς ἀπ' αὐτοῦ. λόγῳ γὰρ ἡμᾶς πμήσας, βούλεται πούτω εἰς θεὸν καὶ χηθεῖν, καὶ πάντων προμηθεῖσθαι, καὶ μὴ ἀνοήτως πάντων παραχρησθῆναι τῷ θεῷ, ὅτι ἀ τὰ παρ' ἑαυτῶν συνεισφέρειν τὰς αἰαμύνας πλὴν ἐκείδων βοήθειαν. οὕτω ἀπειροντες οὐ θαρροῦμιεν τῇ γῆ, ὅτι πλὴν θείαν φιλανθρωπίαν προσημένομεν. Ὁ χρόμνοι ἰατροίς, ἴσμεν ὅτι τὸ θεοῦ τὸ ἄλλ' αὐτῶν ἰάσκεισθαι. τοσαῦτα γὰρ ἢ τέχνη διδάσκει, ὅσα πᾶρ ὁ ταῦτῳ δεδιωχὸς βούλεται.

τί ἕστιν, οὐ κατὰ σφῆς τὸν ἀμπελοῦνα σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀγιασθῆ ε' γένημα καὶ εἰ ἀσφῆμα ὁ ἀνσφῆρος μετὰ τὸ γένηματος τὸ ἀμπελοῦνος σου; κγ.

καὶ πλὴν ἀπληστία ἐκκόπη, καὶ αὐτῶν προμηθεῖται τῆς γαροζουώτων. πλεονεξία δὲ ἢ γῆ ἀσφῆματα δεξομένη, ἕξιπῆλος δίδωσι εἰς κερφύς. καλεῖται βίβω μὴ δὲ αἰαμεμυγμένα ἀσφῆματα καταβαλεῖν, μήτε μήτε τὰς ἀμπέλους ἀσφῆρειν. εἴτα τῷ παραβαίνοντι δίδωσιμ ἰδιόμορ πλὴν τὸ κέρδους κελάζωμ ἰδιόμορ. ἐκκλινεσθαι αὐτῶ τὰ τοιαῦτα προσφέρεισθαι. ἔστω γὰρ εἴπερ, ἵνα μὴ ἀγιασθῆ ε' γένημα.

Διαπὶ τῷ μοιχῷ παραπλοκίως κολάζεσθαι κελεύει τὸν φθείροντα κέρω μεμνησθυμένω; κδ.

Ἐπειδὴ τὰ τὸ μνηστίας αὐτῆ (ωήρμωσεν σύμβολα, ὅθεν καὶ γυναικα. αὐτῆρ προσπρόβουσα. ἔτα πείνωσε γὰρ φησι πλὴν γυναικα. τὸ πλοκίον. καὶ ἔστω καὶ ἢ ἀγία πρὸ θένος γυνὴ τὸ Ἰωσήφ ἐχρημάτισεν μὴ φοβηθεῖς γὰρ φησι παραλαβῆμ μαειάμ τῆρ γυναικα σου.

Διαπὶ τὸν θλαδίαν καὶ τὸν ἐκτομίαν εἰσελθεῖν εἰς ἐκκλησίαν ἀπαγορεύει; κε.

τὸ ἀγονομ τὸ ψυχῆς ἄλλ' αὐτῶν αἰνίττειται, δημοτεία γὰρ θεοῦ ἢ τῆν ἀγαθῶν ἀνασφῆα. ὅμως δὲ οὐ μόνον ἰδί τ' ἀσφῆπαρ, ἀλλὰ καὶ ἰδί τῆν κτηνῶρ ἀπαγορεύει, τὰ βίαιῶτα ποιῆμ. εἰς γὰρ πλὴν

τῶν θένους αὐξήν τὰ ρηνήτικα. δεδημιούργηται μόεια. ὡσαυτε δὲ τῆρ
ἀκχερίαιρ ἀπαγορεύει, οὕτως καὶ τῶρ τρηηρόρ ἐκβάλλει κερσώμ-
οὐν εἰσελεύσεται γὰρ ἐκ τρηηρίας εἰς ἐκκλησίαιρ κυρίου.

κ5. τί δὴ ὄπτε πλὴν πρὸς Μωαβίτας, Ὁ Ἀμμαϊνίτας ἐπιμύξαι κφ-
λύει, οὐ κατὰ ἔρητῶρ πνα χρόνον, ἀλλ' ἕως εἰς τῶρ αἰῶνα;

πρῶτῶρ Δὲ πλὴν παράνομον αὐτῶρ εἴζαν. ἐκ παράνομον γὰρ
γελώνται (ζουουσίας. ἔπειτα Δὲ τῆρ ἀσεβειαι ἦς καὶ τῶν ἰσραη-
λίτας μεταλαχέειρ παρεσιθαι (ω αἰσθητες τῶς γυναικας, καὶ
Δὲ τούτῶρ αὐτῶν εἰς τῆρ τῆν εἰδωλῶρ λαβείαιρ ἀγορεύει (ωιτες. τῶρ
μνῶι ἰδομαίωρ καὶ τῶρ αἰζυπίωρ, μὲν τεύπλω καλέειρ προσείδῃ
ρηνῶρ, τῶρ μνῶ ὡς ἀδελφῶρ, τὸ δὲ ὡς εὐδργῆτω εἰ κερσῶ γελωνμέ-
νωρ. λιμοῦ γὰρ προσαισύντος, εἰσελεύσεται οἱ πατέρες αὐτῶρ διε-
τράφη (ω. διδάσκει τοίνυν ἡμᾶς ὁ νόμος μηδὲ παλαιῶς εὐδργ-
σίας ἀμνημονεῖρ.

κζ. τί ἔδει, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμὸν πᾶν πατήρι ἐν τῆ πῆρεμβολῆ σου;

ὁ δὲ πρὸς ἀλλοίους δυσχεμίας ὁ ἀπὸ ἐμπωλ ἀμνῶς λοιμῶρ ἐμπι-
εῖρ, ἐκ ἐλθουε τοίνυν αὐτοῖς σρατοπεδευομνῶις τῆρ ἐκκρηνομνῆρ
καταχρῶνῆναι κόπερ, ἵνα δὲ μὴ ἀπειθῆ (ωιτες βλάβῆν εἰσεδέξον-
ται. ἀναγκαιῶς ἐπιτῆρ ἐπὶ κύριος ὁ θεός σου ἐμὸν πᾶν πατήρι εἰ τῆ
παρεμβολῆ σου. καὶ πλὴν αἰτίαιρ διδάσκει. ἕξελεύσειθαι σε Ὁ πα-
ραδουῶναι τῶρ ἐλεγγῶρ (ω πρὸ προσώπου σου. Δὲ τὸ πᾶν πατεῖει
μηδὲρ πρῆτῆρ παράνομον. ἔδει γὰρ ἐπάγει· καὶ ἡ παρεμβολῆ
σου ἀγία, καὶ οὐχ εὐρεθῆσεται εἰ σοὶ ἀσχημῶ (ωὴ πρᾶγματος.

κη. τί ἔδει, τελεσφόρος καὶ τελισκόμηνος καὶ τελισκομένη;

ὡσαυτε ἡμῶς πρᾶνς ὀνομάζομν τῶν τῆν θείωρ μυστηῶρ μετέ-
χοντας, οὕτως τετελεσμένους ἐκ ἀλλῆ τὰ ἔθνη τῶς ἀυμόνωρ πνῶρ
διδασκομνῶς μυστηῶ. τελεσφόρον τοίνυν καλεῖ τὸ μυσταργεω-
τα, τελισκόμηνον δὲ τῶρ μυσταργεωμνῶρ.

κθ. τίνα ἔδει τὰ ἐκ τρηηρόρμην Δὲ τῆν χαλίωρ σου φυλάξει;

ἐπαγγελμόμηνος τῶρ θεῶ χρέος νομίζωρ πλὴν ἔσπαρ εἰμ. σω-
θεσῶρ τοίνυν τῶν πλὴν ἀπὸ δουῶναι σωτῆματος. ἔδει γὰρ ἐφῆ, οὐ χρο-

νῆες ἀφ' οὐραίων πλὴν δὲ γῆ σου, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσῃ κύριος ὁ
 θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσαι σοι ἀμαρτία. ἔτα διδασκῶν, ὅτι τῷ
 ἐβουσίᾳ ὅτι τῷ γνῶμῃς εἴ ποτε χεῖρα ἢ μὴ, ἐπίγαλον· ἐὰν δὲ μὴ
 θελήσῃς εὐξαῖσαι, οὐκ ἔσαι σοι ἀμαρτία. ὅθεν καὶ ὁ μακάριος
 Δαβὶδ· ἀφ' οὐραίων τὰς εὐχὰς μου, ὡς διέσφη τὰ χεῖλη μου, καὶ
 ἐλάλησεν εἰς ἑμέα μου εἰ τῷ θλίψῃ μου· πάλιν μὲντοι ἔρη πῶς τῷ
 λέπεσθε πεθεμῶς νόμον, τῷ μαρίας ἀνέμνησε λέγου· μνήσθητι ἔσα
 ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῷ μαριὰμ εἰ τῷ ὁδῷ διδασκῶν ὡς θε-
 λατος ἢ πλῆρη, καὶ ταύτῃ αὐτοῖς ἀμαρτανουσιμ ἐπέφθον ὁ
 θεός. καὶ αὐτὸ πάλιν μεταμελοῦν μὲντοι ἐπαύσαι. καὶ μὲντοι κῆ πῶς
 τῷ τῷ παιδῶν ἀπειλῆς εἴ ἀμείβουσιμ ἔλυσεν. ἔφη γὰρ οὐκ ἀφ-
 θανουῦται πατέρῃς ὑπὲρ τέκνων, οὐδὲ τέκνα ὑπὲρ πατέρων· ἐ-
 κτος τῷ ἰδίᾳ ἀμαρτία ἀφθανέται. εἰκὸς γὰρ καὶ πατέρως συμ-
 βουλευῶσαι μὲν παισὶ τὰ συμφρόντα· μηδὲ μὲν Δὲ τῷ ἐπείνω
 ἀπέθῃσεν ὄνη σου· καὶ πούτῃς κρείττους τῷ πατέρων γενέσθαι.

τί δὴ ὅτε τῷ θεοῦ κελύβουτος πεσάρωντα λαμβάνειν τῷ λ.
 πλημμελήσῃτα, παρὰ μίαν πλεονῶν ἐπιφρόνουσι ἰουδαῖοι;

Ἐπειδὴ ὁ πλείων ἀειδμὸς τῷ αἰκζόρνον ἀπμοῖ. ἐὰν γὰρ
 προδῶσι μασιγῶσαι αὐτῷ, ἀχμηνήσει ὁ ἀδελφός σου εἰς αἰῶνον
 σου. παρνομίαν διδάσῃ, ἵνα μὴ τῷ ἀκριβῆ φυλάττοντες ἀει-
 μὸν κῆ ἀκοντες τῷ τυπόμενον ἀπμάσῃ, τῷ πῶς τῷ ἐπιφρόντες.

τί ὅτι, οὐ φημῶσαι βουῶ ἀλαῖντα; λα.

τὸ μὲν τῷ αἰατογῆς νόημα σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξεν ὁ θεός Γαῶ-
 λος. καὶ αὐτὸ δὲ τῷ πῶς τῷ εὐσεβείας. ἀδικῶν γὰρ τῷ ἀρόσῃτα πλὴν
 γῆ, καὶ τὰ σφάγματα συμπῶν τεμνοντα μὴ μεταλαγχάνειν τῷ
 κερπῶ.

τί δὴ πεπε ἐπιπῆσαι κελύβει τῷ τῷ ἀπαιδος ἀδελφού πλὴν λβ.
 γυνῆς μὴ βουλόμνον γῆμαι;

Ἐνάγκη αὐτοῖς Δὲ τῷ ἀπμίας φιλαδελφίας ὑπὸ θεῖς. ἀμα-
 νον μὲν γὰρ ἡμῶς τῷ φύσιν περὶ μὲν τῷ πεπνοτός. ἐπεὶ δὲ
 οὐχ ἀπαντες αἰδουῦνται τῷ τῷ φύσως νόμον, πλὴν τῷ ἀπμίας αὐ-
 τοῖς ἀνάγκη ἀνέσθαι.

λγ. Διαπὶ πανωλεθεία κελύβει παραπεδύωαι ἤμ αἰμαλῆκ;

καὶ δυασεβῆς ἦεν καὶ μισοδέλφοι. ἐκ γὰρ τῆς Ἡσαΐα κατὰ ζων-
 τος εἰς γένος, πρὸς τοὺς Ἰσραήλ ἀνεδέξαντο πάλαι μὲν, ὅ-
 τῶντα πῶρρον δὲ ὄντος, ὅ τῶν ὀρίοις αὐτῶν μὴ πελάσμεντος. ἐδύ-
 σαξε δὲ πάλιν σαφέστερον ὡς δὴ ἀφορίζεται δεκάτας προσέτα-
 ξεν. ἔφη δὲ οὕτως· ἔὰν δὲ ζωτελέοις ἀκδεκτικῶν παῖν εἰς ἀδέκτα-
 ῖν ἤν γλῆνιμάτων τῆς γῆς σου εἰς τὸν ἔτι τὸν τρίτον. ὅ δὲ ὑπόρου ἐ-
 πιδέκτατον δάσεις τὸν λουίτη καὶ τὸν προσηλῆτον καὶ τὴν χίρα, καὶ
 τὸν ὄρφανόν, καὶ φάρονται εἰς ταῖς πλεσί σου ὅ ἐμωλοθησονται.
 ὅτι μὲντοι οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν τὸν λαόν ταυτίων πλὴν διδασκαλίαν ὁ
 προφήτης προσήνεμεν, καὶ ταῦτα δηλοῖ. προσέταξε γὰρ φησι
 μαυῖος, καὶ ἡ ἰδρουσία Ἰσραήλ λέγοντες· φυλάσσετε εὐεῖν πα-
 σίας τὰς εἰπολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ εἰπέλωμαι ὑμῖν σήμερον, εἴτα
 ἐκέλθουσιν ὁ δεσπότης τοῦ εἰς μὲν ὁ δὲ Ἰβραήναι ἤμ Ἰσραήναι, δὴ οὐ
 σῆσαι λίθους μεγάλους καὶ κενιάσαι αὐτῶν, εἰ ταύτας ὑπὲρ ἰσρα-
 ῖναι τὰς εἰπολάς. ἔπειτα ἐκ λίθων αὐτοφύων οἰκοδομησάμεν δυσα-
 σίειον εἰς τὸν ὄρει Γεβάλ, καὶ τὰς νενομισμένας ὑπὲρ τῶν δυ-
 σίας. καὶ πρὸς ταῖς δόλαις οἶον πνα χαεισῆριον πλὴν τῆς ἑσπέρου,
 καὶ μὲν ταῦτα εὐωχῆσθαι ἤμ εὐεργάτων ἀνυμνουῦτας τοῦ εἰ.

λδ. τί δὴ πεπεκατάρας αὐτῶν καὶ εὐλογίας ὑπέβαλε;

ὁ δεσπότης κεισὸς τὰ τέλει μαθήματα τοῖς τελείοις προσε-
 νεγιώμεν, βασιλείαν μὲν οὐρανῶν τοῖς ταῦτα πληροῦσιν ὑπέλαστο,
 ἡπέλθον δὲ τοῖς παραβαλίνουσι γέγοναν. ἰουδαίοις δὲ χαμαιτω-
 πὲς ἔχουσι καὶ χαμαιζήλων φρόνημα, τὰς τῆς γῆς προσηκούσας ἀ-
 ρὰς καὶ εὐλογίας ἀπένειμν. οἱ γὰρ μὲν τοῖς ὄρω μύοις πιστεύου-
 πὲς θαύμασι, πῶς αὐτῶν ἀνεδέξαντο τὰ τῶν μέλλοντι βίω προσήκοντα, ἐ-
 πσομῆνασαι δὲ χρῆ, ὡς τὰς μὲν εὐλογίας ταῖς ἐκ τῆς ἐλθούσας
 βεβλασηκίας φυλαῖς ἀπένειμν, καὶ πλὴν ἱερατικῆν εἰ ταῦτα τῶ
 λαόν σωκείθμισε, καὶ πλὴν τῆς ἰωσήφ διπλῆν οὐκ ὡς μίαν προ-
 σέταξεν εὐλογῆν. τὰς δὲ κατὰρας τοῖς ἡμδύλοις ἐκλήρωσε
 σωτῆρας αὐτοῖς Ἰσραὴν ἤμ Ἰσραήναι φυλῶν ἀειθρῶν, τὸν Ἰουβίμ καὶ
 τὸν ζαβουλῶν, ἤμ μὲν ὡς ἀμαρτία πῶντα ἠκούστα, ἣ δὲ ὡς ἐ-
 χαρῆν τῆς ἡεῖας ὑπὸν, ἐπαρῶν δὲ πρὸ τῆς δόλων πάντων ἐ-
 κέλθουσι ἤμ εἰς τὸν ἀσεβοῦσι, καὶ τὰ χειροκρίτα προσηκῶ-
 σιν ἀλάματα. εἴτα τοῖς εἰς τὰς μητόρας παρρημοῦσι. μὲν γὰρ
 τὰ εἴα

τὰ θεῖα δίκαιον θεραπείαν τούτους δι' ἑαυτοὺς εἶναι παρὰ χη-
 μιλίαν, ἔπειτα τοῖς ἰδιόκρηταισι οὐδ' εἰ βλέπειν ἀφρημένους καὶ
 τὴν ἀληθείαν αὐτοῦ ἐκτρέπειν ὁδοῦ πειραμένους, ὁ ἀπαξαπλῶς
 τοῖς τὰς προσημλίαν παραβαίνουσιν ἐπιτάξας. ταῦτα δὲ τῆν ἰε-
 ρεῖαν λεγόντων ἰδιόκρηται ἢ λαὸν ἰερέων· ὅσοι ἔτι προσημλίαν
 πρὸς τὸν θεὸν τῶν ἰερέων παρ' αὐτῶν κερμαζομένου τῶν φανῶν, τοῖς
 δὲ τὰς θείας φυλάττουσιν ἐπιτάξας, τὰς παντοίας δίδωκεν εὐ-
 λογίας, καὶ τοῖς τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας οἰκοῦσιν εὐπαιδίαρ,
 πολυπαιδίαρ, ποιμνίαρ καὶ βοουκλίαρ πολυργάνων, καὶ τῶν ἰερέων
 γῆς εὐχερπίαρ, τῶν εἰρήνης Διαρχίαρ, τῶν εὐφρόνοις νίκων· καὶ
 τὰ πούρις προσόμοια. τοῖς δὲ ἑσθιαρ καὶ πνθυματικῆν εὐ-
 λογίαρ προσέθηκεν· ἀνάστησαι ὁ κύριος ἐαυτῶν λαὸν ἅγιον ὅμ-
 ῖον τῷ ὄρει ὡμοῦ τοῖς πατράσιν σου. ὅσοι δὲ προσέθηκεν ἢ διωει-
 μόμ· ἐὰν εἰσκούσῃ τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ παρβύθῃς ἐ-
 πί ταις ὁδοῖς αὐτοῦ. ταῦτα γὰρ οἱ μὲν ὁράντες, οἱ δὲ ἀκούοντες φοβη-
 θήσονται λογιζόμενοι τῶν θείων κηδεμονίαρ ἢς ἀκλάωτε· εἰ μὲν
 ποιηθῆσαι εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρὰν, ἀρχεται λέγει καὶ μὴ
 δουλεύοντα. ὅσοι γὰρ ἐπιγαγὲ καὶ ἐσῆ τότε ἐπάνω, ὁ οὐχ ἔτι
 κείτω. ἔτα παλιν ἰδιόκρηται τὰς ἀράς τὰναντία τῆν προσημλίαν
 ἐχούσας εὐλογίαν ἀγαθίαρ, δυσκλησίαρ, εὐδειαρ, νόσους, τάλαι-
 πωρίαρ, λιμὸν, λοιμὸν, πόλεμον, ἥτηρ, αἰσμβρίαρ, γῆς εὐχερπίαρ.
 ὅσοι γὰρ ἢ σιδηρὰ γῆ δηλοῖ, καὶ ὁ χαλκὸς οὐρανός. ἔπειτα τὰ
 εὐφροκία γινόμενα, γυναικία λήθη καὶ ἀγῆρ ἔτορος λήθηται
 αὐτῶν· οἰκίαρ οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ εὐοικίσεις ἐπὶ αὐτῆ. ἀμπελο-
 να φυτεύσεις, ἢ οὐ τειγῆσεις αὐτόμ· ὁ μόχος ἐσφαγμένος ἐάντιον
 σου, καὶ οὐ φάγεις εἰς αὐτῶν, καὶ τὰ ἐξῆς τῶν αὐτῶν ἔχει διάνοιαν.
 προσέθηκεν δὲ ἐλκῶν ἀπειλὰς καὶ παθημάτων Διαφοράς, καὶ
 ἀίσθησιν ἀδυσχελίας δι' πέντων χαλεπώτατον. ὁ προσήλυτος φησὶν
 ὅς ἐστιμὲν ἐπὶ ἀναθήσεται ἰδί σὲ ἀνῶ, σὺ δὲ καταβῆσθαι κείτω. αἰ-
 νίηται δὲ Δια τῶν τῶν ἐθῶν τῶν εὐσεβίαρ, καὶ τῶν αὐτῶν ἀ-
 πιστίαρ προσέφερε αὐτοῖς, καὶ τῶν ἔσθιαρ καὶ βαβυλωνίαρ
 καὶ μακεδόνων· καὶ εἰς πειρασίων τῶν ἔσθιαρ γελωνιμέ-
 νων πολιουκίαρ, καὶ τῶν εὐφροκίας τὰς συμφοράς. φαγῆ δὲ ἐφῆ
 τὰ ἔγχονα τῆν κοιλίας σου, κρέας ἕωρ σου, καὶ θυγατέραρ σου, ὅσα
 ἔδωκε σοι κύριος ὁ θεός σου ἐπὶ τῆν σκωχρία σου, καὶ ἐπὶ τῆν εὐφροκία
 σου ἢ εὐφροκία σε ὁ ἔθρος σου, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μετὰ τῶν πείραρ ὁ
 προσήλυτος ἱερεμίας ἔφῆ οὐδ' ἐθῶν συγγράφων, ἢ πειλησεν δὲ
 οὐ μόνον ταύτας, ἀλλὰ ὁ ἔθρος τῶν Μααθασιασίων ἐποίησεν αὐτοῖς

πρωείας τὰς θείας παραβαίνουσι ἐν ἁλώ. ἢ πείλοισι αὐτοῖς
καὶ πλὴν αἰγυπίων δουλείᾳ, ἢς πείραμ λαβόντες ὄναλον ἐξέρχονται
” μνήμῳ. οἱ γὰρ ἕξαχροαποδιζοντές σε φησὶν, ἐκείνοι σε ἀφ' ὧσιν ἔχουσι.

λε. Διαπὶ ταύτας τὰς ἀράς καὶ τὰς δόλογίας τοῖς τούτων οὐκ ἐ-
δεδώκε πατράσι. ἔχει τοίνυ ἡ βίβλος αὕτη καλὴν ἕνα παρὰ
τὰς ἄλλας διδασκαλίαν;

Ἐπεσημῆνατο ἄρα καὶ ὁ προφήτης. πεπληρωμένος γὰρ ἦν πῶς
” τῶν ἀράων καὶ τῶν δόλογιῶν λόγῳ, ἐπὶ γὰρ ἐν οὗτοι οἱ λόγοι τῶν ἁ-
” θήκων ἢς εἰς τὴν ἀκρίβειαν κύριος τῶν μαρτυρῶν σῆμα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν
” γῆ μααβ, πλὴν τῶν ἁθλήκων ἢς διέδωκε αὐτοῖς ἐν κωδείβ. ἐπειδὴ
γὰρ ἔμελλεν αὐτῶν εἰσάξαι εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν, ἀναγκαίως ὡ-
ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἐπαγγελίαις προτρέπει, καὶ ταῖς τῶν πμωει-
ῶν ἀπειλαῖς καταπλήθει, καὶ πάντα κινεῖ πῶς τῶν ψυ-
χῶν αὐτῶν ἰατρίαν.

λε. τί δὴ ποτε πλείους τῶν δόλογιῶν αἱ ἀράι;

τοὺς πονηροὺς οἰκείας οὐ βουλομένων ὠφελῶσιν αἱ τῶν ἐπαγγε-
λίαι ἐλθούσας, ὅσοι τῶν μαρτυρῶν αἱ ἀπειλαί.

λε. πῶς νοκτέον θ', οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καρδίαν εἰδέναι
καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦτα ἀκροῦν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης;

” εἰς τὸ, παρέδωκεν αὐτῶν εἰς ἀδίκου μερὸς νοῦν. καὶ παρέδωκεν
” αὐτῶν εἰς πᾶσιν ἀπίμειαν. καὶ ἐσκλήρωκε κύριος πλὴν καρδίαν φα-
” ραῶν. ἀγαθῶν γὰρ αἰπίος ὁ θεός, καμῶν δὲ ἀναίπιος. Ἰδιθὲν κινουσι
γὰρ θ' πρὸς κέρον. καὶ ἀφ' ὧσιν ἐπει μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, οὐ βιάζεται δὲ
τῶν ἀνθρώπων πλὴν γνώμῳ, ὅτι ἂν τῶν αὐτῶν ὄψιν παρὰ χροεῖ. ἐ-
πειδὴ δὲ συγχροεῖ γινέσθαι τὰναντία κωλύει διωάμενος. οὐκ
αἰέχεται δὲ κωλύειν, ἵνα μὴ εἶα καὶ ἀνάγκη γένηται τὸ πρὸς ἡμέ-
” νορ. (θ' γὰρ ἐλθούσῳ τῶν ἀρετῶν ἀξίεποινορ), πλὴν συγχροεῖσιν
αἰπῶν ἐκάλεισε, καὶ τῶν ὄψιν εἰς τοῖς θείοις εὐαγγελίοις εἰρημέ-
” νορ. πετύφλωκεν αὐτῶν ὄψιν ὀφθαλμοῦς, καὶ καταπρῶκεν αὐτῶν
” πλὴν καρδίαν. καὶ μὴ πάντα πῶς κενεῖσιν, ὥστε αὐτῶν ἀφ' ὧσιν
” ἔχουσι τῶν ὀφθαλμῶν. θάυμαστον γὰρ τὰ πεπρωμένα μέλη θείων πατέρων
ἐν ἐρήμῳ ἔφερον, τοῖς σοιχείοις κελδοῦν. ἢ τοίνυ αὐτῶν τῶν ἐκείνων
αἰπίος

αἰτίος ἀπιστίας. τί δὴ ὥστε τοίνυν ὁ εὐαγγελιστὴς πῶς προφητικῶν πε-
 θαικῶν μαρτυρίας ἵνα δείξῃ ὡς οὐδὲν τούτων ἠγνόησεν ὁ δευτερο-
 θεός· ὁμῶς ἀποβέβηκεν αὐτὰ προηρόβουσα· ἀκούε γὰρ φησὶν ἀκού-
 σαιτε, καὶ οὐ μὴ σωθεῖτε, καὶ βλέποντες βλέψατε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.
 οὕτω νοητέον ὅτι ἐπὶ ταῦτα καὶ μὴ οὐκ ἐδοκίμασε κύριος ὑμῶν κερ-
 διάμειδέναι, καὶ ὁφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὅσα ἀκούειν ἕως τῆς ἡ-
 μέρας ταύτης. εἰ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐδοκίμασε βλέπειν καὶ ἀκούειν
 καὶ λαλοῦντα. τί δὴ ποτε καὶ ἐπαρεῖται ἢ πικροῦται ἑὸν οὐχ
 ἐκόντας παρανομήσοντας; ὁμῶς ἀποβέβηκεν οἱμοὶ πῶς τούτων μη-
 κύνειν. δὴ γὰρ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνοήτοις, ὡς ὁ τοιαύτων διδασκα-
 λίαρ προσενεγμένω. οὐκ ἀφαιρεῖται βλέπειν ὁμῶς ἀποβέβηκεν καὶ
 φωτίζει, καὶ πῶς εὐθεῖαν ὁδὸν ἰδιδείνυσσι. διδασκίαι δὲ ἕως τῶν
 ἐξῆς οὐχ ὑμῶν ἄλλοις ἐγὼ ἀπὸ τῶν μοι τῆν δὴ δὴ κλυταύτων
 καὶ τῆν ἄλλων ταύτων, ὁμῶς ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν σήμερον ἐ-
 νασι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ τοῖς μὴ οὐσι μὴ ὑμῶν ἀθεσίμει-
 ρον. ὁ δὲ καὶ τῶν μελλόντων ἐσεῖσαι προηρόβουσα, πῶς αὐτῶν
 παρόντων δεχομένων τὸν νόμον ἠμέλησε; τί δὴ ὥστε δὲ ἑνομο-
 λῆται τοῖς σωθέναι μὴ διωκόμενοι; ἴστερον δὲ καὶ ἕως, ὡς καὶ τοῖς
 ἀνθρώποις πολλοῖς οἱ προφήται κέχρηται λόγοις ὡς μάλλον
 γνωσιμότητος. εἰ ὅσασι δὲ πνευ καὶ οἰκείους ἀγκαλιώπτες καὶ
 μαθηταῖς λέγειν ἐτύφλωσεν ὁ θεός τῆν κερδίαν σου, ἐκώφωσε
 τὰ ὄτα σου, τοιοῦτόν τι μὴ ἐπὶ ταῦτα ὁ προφήτης πεποίηκε, καὶ ἀπὸ
 τῶν σωθέντων λόγων τῶν ἀνοήτων αὐτῶν κερδίαν σου.

πῶς νοητέον, εἴαν τις ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῶν ἀγγέλων ταύτων, καὶ ἐπι-
 φημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγειν, ὅσα μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀ-
 τρεπλάνησει τῆς καρδίας μου φρενέσμαι;

τὸν κατὰ τῶν δειῶν θρασυόμνον ἐπὶ λόγῳ ὁ λόγος διέγχε-
 λε. πῶς μοι μὴ ἔξῃ ἐξ ἀθυμίας τὸν θεόν παραβαίνουσι νόμον.
 τῶς μοι δὲ αὐτῶν δειῶν καὶ τύφω κατὰ φρονοῦσιν τῶν ἐπὶ λόγῳ.
 ὅσοι οὐ ταῦτα δεδύλακται ὡς τῆν οἰαντῶν ὁδὸν προηρόβουσα, ἢ
 τῆν πλανῶσιν τῆς εὐθείας προηρόβουσα, τούτων τὸν ἕλαστον ἢ πεί-
 λησον ὁ θεός. ὡς καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ἀκούουσιν ἀσβεβείας
 γυνέσθαι παρὰ δειῶν. διδασκίαι δὲ αὐτῶν ὡς οὐδὲν ἀγνοεῖ τῶν λά-
 θρα γιγνομένων, ἐπὶ γὰρ τὰ κρυπτὰ κυρία τῶν θεῶν ὑμῶν, τὰ ὅ-
 φανερά ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν. ὡς φησὶν ὁ θεός ὑμῶν γινώ-
 σαιτε προφητῶν γιγνομένων, οὕτως ἐμοὶ δὴ ἴλα καὶ αὐτὰ τῶν λό-
 γων

γισμῶν τὰ κινήματα. εἰσάγει δὲ καὶ τὸν πῶδὲ μετανοίας λόγον.
 20 ἔαν γὰρ φησι τὰς θείας παραβεβηκῶς οἱ πολλὰς ταῖς ἀρεαῖς ποδὲ
 21 πέσης, καὶ δορυάλωτος γενόμενος τὸν τῆ δουλείας δέξῃ ζυγὸν ἔτα
 22 σῶφρονι χρυσῶμιος λογισμῶ, τὰς τῆ δουλείας αἰτίας ἰδιζήτη-
 23 σεις, καὶ βίβλωσῃ τὸν νομοθέτην, οἴκτω χρώμενος ἐπανάξει σε, καὶ
 24 τὴν πατρίαν ἀφ᾽ ὄψεσι τοῖ γῆρ. καὶ ὅσοι πολλὰς γενέονται, καὶ
 25 διδόνει σαφῶς καὶ τὴν κριτῶν ἢ βίβλος καὶ τὴν βασιλειῶν καὶ τῆ
 26 παραλαπομῶν αἰ ἰσορίαι. ὑπερομ μῆτοι κατὰ τὸ ὄπῃρος λυτ-
 27 τήσωντες εἰς ἀπαθῶν μῆ γῆρ καὶ θαλάσῃν διεσπάρθων. πεφρα-
 28 κόσιωρ δὲ διεληλυθῶτων ἑτῶν, οὐκ ἔτυχε ἀνακλήσεως. ἐπέδειξε
 29 δὲ καὶ τῆ νόμων φυλακῆς πῶν εὐκλείαν. ἢ οἱ πολλὴ γὰρ φησι
 30 αὐτῆ, καὶ ἐλὼ οἱ τε μομαῖ τοῖ σήμορον, οὐκ ὑπερογιος οὐδὲ μακρὰν
 31 ὄξιμ ἀφ᾽ σοῦ. οὐκ οἱ τῶ οὐρανῶ ζῆι λέγει, ἵς ἀναβήσεται εἰς τὸν
 32 οὐρανὸν καὶ λήφεται ἡμῶν αὐτῆρ, καὶ ἀκυστῆρ ἡμῶν φησὶ
 33 μῆν. οὐδὲ πῶρ τῆ θαλάσσης λέγει, τίς διαπράσει εἰς δὲ πῶρ
 34 τῆ θαλάσσης, καὶ λήφεται ἡμῶν αὐτῆρ. καὶ ἀκυστῆρ ἡμῶν φησὶ
 35 αὐτῆρ, καὶ φησὶ μῆν. οὐτε πῶρ σοῖ φησὶ χρεῖα εἰς πῆσιρ. οὐτε
 36 πῶρ εἰς ἀφ᾽ ἡμῶν, ἵνα διδάχῃς τῆ πῶρ. δμ᾽ ἐγγύ σου τῆ
 37 ξῆμα σφόδρα οἱ τῶ σῶματι σου, καὶ οἱ τῆ καρδίᾳ σου, καὶ οἱ ταῖς χερ-
 38 σὶ σου παιῆρ αὐτῶ. ἀλλὰ δὲ τῆ καρδίᾳς πῶν τῆς ψυχῆς περυσμῶν, δὲ
 39 δὲ τῆν χερῶν πῶν περὶ τῆν οἱ πολλῶν. τῶ τῆ τῆ μαρτυρία καὶ ὁ
 40 δῆος ἐχρήσατο παῦλος ἔαν γὰρ φησιρ ὁμολογῆσῃς οἱ τῶ σῶμα-
 41 τῶ σου κύριον ἰησοῦν, ὁ πσεύσης οἱ τῆ καρδίᾳ σου ὅπ οἱ θεῖς αὐτῶν
 42 ἡ γερρερ ἐκ νεκρῶν, σωθῆσῃ. καρδίᾳ γὰρ πσεύετε εἰς δικαιοσύνην.
 43 σῶματι δὲ ὁμολογεῖτε εἰς ὄπῃειρ. πέδεικε δὲ καὶ τῆ νόμων
 44 φυλακῆς καὶ τῆ παραβάσεως τὰ ἄθλα, καὶ τῆν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον.

λδ. τί δὴ πατε μὲν ἐπὶ ἐπι-προσέταξει ὁ νομοθέτης ταύτῃ αὐ-
 τοῖς ἀναγνωθῆναι πῶν βίβλων;

Οὐκ ἦν γὰρ ὁλοῦν πόλεμῶντες καὶ τὰς πόλεις πολιορκεῶντες,
 καὶ μῆτοι καὶ μὲν πῶν νίκῃ κατὰ φυλάς τῆν γῆρ μελεζόμενοι,
 καὶ κατὰ δήμους, ὁ κατὰ πατρίδας, καὶ κατὰ ἕνα. ἔτα οἰκοδο-
 μοῦντες καὶ κωροῦντες, καὶ τ᾽ ὄντα φησὶ ὅσα πρᾶξιμ ἀ-
 τᾶν τῆ ξένης γῆς τῆν δεσποτείαν παρεληφότας. τοῦτῃ χάειρ
 τῶν ἐβδόμεῶν ἔτι μὲν τῆν ζύτων ἀπαλλαγῆναι γενέσθαι προσέταξε
 πῶν ἀνάγνωσιν.

Διατῆ

Διαπὴ τὸν οὐρανὸν καὶ πλὴν γῆν Ἀγαμαρτύρεται προστάχης; **μ.**

οὐκ ἐπειδὴ ἔμψυχα ταῦτα καὶ λογικὰ, δὴ ὅτι πάντων ἐστὶ τῆν κτισμάτων ὑποδιεκτικὰ. ἔδωκε καὶ ἠκούσας ὁ προφήτης πεπι-
νηκεν. ἄκουε γὰρ φησὶν οὐρανὸν καὶ ἐνώλιζον γῆν, ὅτι κύριος ἐλάλη-
σε. ἔδωκε καὶ ὁ θεὸς ἱερεμίας· ἐξέστη γὰρ φησὶν ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τῶ-
ν καὶ ἐφρίξατο ὑπὸ πλείον ἢ γῆν, λέγει κύριος. ἐπειδὴ γὰρ εἰς μαρ-
τυρίαν αὐτὰ τῷ ἀπέφλησε ὁ νομοθέτης ἐμάλεσεν. εἰκότως μὲν πλὴν
τῆν νόμων παράβασις, καὶ φρίξαι λέγεται καὶ ἐκστῆναι. οὕτω καὶ
Ἰακώβ καὶ ὁ Λάβαν τὸν βουνὸν ἀνόμασε, βουνὸν τῷ μαρτυρίας·
καὶ Ἄβραάμ ὁ πατριάρχης, καὶ Ἄβιμέλεχ τῆν γερραῶν ὁ βα-
σιλεὺς, φρέαρον τῷ ὄρκου. ὡς ἐκεῖ μὲν ὄρκου τριησάμηνος τὰς (σω-
θήσας).

Πῶς νοητέον δι' ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπὶ οὐκ ἔθνη, ἐπὶ ἔθνη **μα.**
ἀσωέτω παροργισθῆτε ὑμᾶς;

οὐκ ἔθνος ἐστὶ οἱ τοῦ θεοῦ κτισθῆναι χριστῶ πεπισθότες, δὴ ἅ μυσία. καὶ
ταῦτα δὲ ὡς ἀσωέτω λαῶ, καὶ ἀνόητοι, ἢ φησὶν ὁ μακαρίων Γαῦ-
λος, ἢ μὲν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνοήτοι ἀπεφθῆκεν πλανώμενοι δου-
λοῦντες ὑποθιμύμεις, καὶ ἠδοναῖς τριμίλαις, καὶ τὰ ἐξῆς. ἄσως
τόντω φησὶν ὑμᾶς τὸν ἕνα καταλιπόντες θεὸν, πολλοὺς ἰδου-
ναίους ποτε πημίκατε, οὕτως ἐγὼ τὸν ἕνα λαὸν ἀφῆρέψατε, πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι παρέξω πλὴν σωτήριον. δὴ οἱ μὲν ἐδὼ οὐκ ὄντας πε-
πισθότες θεοῦ, οὐκ ἀπεφθῆκατε θεοῦ. ἐγὼ δὲ τὰ ἀσωέτω ἔθνη δεί-
κεις ἐμὴ πλῆσω σοφίας, ὑμεῖς δὲ ὀργῶντες τοῦ φθόνου τακῆσεθε.

Πῶς νοητέον δι' εἰς φρανθήσεται ἔθνη μὲν τῷ λαοῦ αὐτῷ, καὶ **μβ.**
ἐνοχυσάτωσαν αὐτῶ πάντες ἄγγελοι θεοῦ;

καὶ ἐξ Ἰουδαίων τριμῶν μυσίαδες ἐπίσθωσαν τοῦ δεσποτῆ χριστῶ,
καὶ εἰς πλείον τῆν κατὰ πλὴν οἴκου μὲν ἔθνη, δὴ ἅ τοῖς ἔθνεσι
πλὴν διδασκαλίαν οἱ ἐξ Ἰουδαίων πεπιστευκότες προσήνεγαμεν. ἐξ
Ἰουδαίων γὰρ οἱ θεοὶ ἀπόστολοι. ταῦτα τὸν πλὴν προδρασίζωμεν ὁ
προφήτης ἐφῆκεν, εὐφρανθήσεται ἔθνη μὲν τῷ λαοῦ αὐτῷ, τῷ τ' ἐστὶ τῆν
ἐξ Ἰουδαίων πεπισθότων. καὶ εἰς φρανθήσεται αὐτῶ πάντες ἄγγ-
ελοι θεοῦ ἐδὼ εἰς αὐτὸν πεπισθότας. καὶ γὰρ τῷ σωτήριος ἡμῶν
γεννηθέντος, χορὸς ἀγγέλων ὑμῶν πλὴν δίαρ Ἐλλανθροπία

Aduerte
variam hinc
esse lectio-
nem tam a-
pud Hebre-
os quam a-
pud Septu-
aginta.

» βοῶν· δοξα εἰ ὑμῖν οὐρανὸς καὶ ἡδὴ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις διδο-
 κία, καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ ἀλοχύτους ὠδίνας, ἐκείνας γὰρ
 » βεβήλην προείρηκεν ὁ ἀρχάγγελος, καὶ τῷ πρὸς τὸν διάβολον ἀ-
 » γῶνι παρήσεν τὴν ἀγγελίαν οἱ δῖμοι. Πρὸς λαθόντες γὰρ φησὶ,
 » ἄγγελοι διηκόνου αὐτῷ, καὶ τῷ πάθει παρήσεν, καὶ μετὰ τὴν ἀ-
 » νάστασιν τῷ τὰ φῶς προσήσθησαν, καὶ ταῖς γυναιξίμ' ἔλεγον· τί ζη-
 » τεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῆν νεκρώσεως; καὶ μετὰ τὴν εἰς οὐρανὸν ἀναστῆναι,
 » τοῖς ἱεροῖς ἔφασεν ὁ ἀποστόλος· τί ἐσηκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρα-
 » νόμ, οὕτως ὁ ἰησοῦς ὁ ἀγαλλοφθὴς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως
 » ἔλθουσι πρὸς ὑμᾶς ἐξ οὐρανοῦ εἰς τὸν οὐρανόν. Ὡς
 » τῷ κορινθίῳ ἀγγέλῳ τὰ κατὰ τὸν μέγαρον γέγονε ἐμνήσθη. καὶ ὁ
 » δεῖος ἀποστόλος εἰ τῷ πλείῳ τοῖς συμπλέουσιν ἔφη· ὡφθαλμοὶ ἀγγ-
 » γελος τῷ θεοῦ οὐ εἰμὶ. καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ αὐτῷ τῷ ἀδελφῷ
 » σαρ. ταῦτα μὲν τοῖς πᾶσι τῷ πεπισθότατον εἶπα ὁ προσφῆτης προ-
 » λέγει καὶ τῷ ἀπίστῳ τὰς πμοφείας, καὶ δήλας φύτων τὰς αἰτίας
 » ποιῆ. ἔφη γὰρ οὕτως· ὅτι εἰ αἶμα τῷ ἡμῶν αὐτῷ ἐκδικεῖται, καὶ
 » ἐκδικήσεται καὶ ἀνταποδώσει. καὶ ἐκκαθαίρει κύριος τὴν γῆν τῷ
 » λαοῦ αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ τῷ θεοῦ κέκληκεν εἰς ἀγίους οὗς ἀειθεροὶ
 » μαυφόναι. ἵνα γὰρ τῷ προφητῶν τὰς σφαιρὰς καταλείπω, καὶ τῷ
 » δεσπότη τῷ ὁπίσθῳ πᾶσι, τὸν μὲν καὶ μίνικον κατέλυσεν σέφα-
 » τον, ἐξύλασεν τὸν μέγαρον ἀειθεροῦ ἰάκωβον. εἰς δευτερίαν δὲ αὐτῶν
 » καὶ τὸν ἑτόρον ἰάκωβον ἠρώδης ἀπετυμπάνισεν. καὶ τῷ πᾶσι δὲ
 » δήλας μαυφονίας ἐπόλησεν. καὶ τῷ τῷ κυρίῳ πεπιστευότατον τὰς
 » οἰκίας ἔβραβευσεν. καὶ τῷ δεδουλοῦν ὁ θεὸς ἀποστόλος εἰ τῷ
 » πρὸς ἔβραβους ἡδὴσθη. καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῷ ὑπαρχόντων ὑ-
 » μῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξατο. Ὡς θεασαμένοι δὲ ἡδὴσθησαν
 » οὕτως ἔφη· μνηστὴρ γὰρ ἐγλίεσθε τῷ ἀγίῳ τῷ εἰ τῷ ἰουδαίῳ.
 » τὰ γὰρ καὶ ὑμεῖς ἐπάδετε τῷ ἰδίῳ συμφυλέτων, καὶ δαίμων
 » ἐκάνοι τῷ ἰουδαίῳ τῷ ἰδίῳ τὸν κύριον ἰησοῦν ἀπέκταναν
 » τῶν, καὶ τῷ ἰδίῳ προσφῆτας, Ὡς ἡμεῖς ἐκδιωχθέντων, Ὡς οὐκ
 » ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσι ἀνθρώποις εἰσπῶν. ταῦτα καὶ ὁ κύριος
 » αὐτῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰ τῷ τῷ ἀμπελοῦνος παραβολῆ, ὅτι τῷ δέ-
 » λῳν, ὅτι μὲν ἔδειραν, ὅτι δὲ ἀπέκταναν, ὅτι δὲ ἐλιθοβολήσεν. τῷ
 » χάλῳ αὐτῷ εἰς πᾶσι τὴν οἴκου μνήμην διέσωσε.

μυ. τί δὴ ὅτε ἀπὸ σμικρῶν πλημμέλειαν ὡρῆσθε ἰδεῖν ὁ μαυ-
 οῖς προσετάξην τὴν γῆν, εἰσαγαγῆν δὲ τὸν λαόν ἐκφυλῆσθαι;
 Διδάσκει ἀπὸ τούτων ἡμεῖς ὁ δεσπότης ὡς εἰς ἀρετῆν τελείους
 τὴν ἀνθρώπων

πῶ ἀκράτῃ ἀπειθή, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα
 παρανομῶσι μακροθυμῶν, τοῖς ἀγίοις τῶν τοῦ οὐ μεταδίδωσι
 τῆ γνώμης. Ἰδοὺ καὶ σοφός τις ἔφη, ὁ μὲν ἔξ ἑλάχιστος συνηνω-
 σός ἔστιν ἐλέους, διωκεὶ δὲ διωκτῶς ἐταδῆσονται. Ὁ οὐκ εἰς
 τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, ὅ μὲν ἔξ ὀλίγου δοθήσεται, ὀλίγου καὶ
 ἀπειθήσουσι παρ αὐτῶ. Ἰδοὺ μὲν τοῖς ἱεροῖς ὡς ἔτορα δι' ἔτορα
 ὁ δεσπότης οἰκνομεῖ. ὡς περ ἀμέλει καὶ ζουτοῖ τῶν μέγαρ πρὸς ἡ-
 πτω οὐκ εἶσσι εἰς τὴν γῆν τῆ ἐπαγγελίας εἰσαγαγῆν τὸ λαόν, ἵνα
 μὴ ὡς θεὸν αὐτῶν σεβασθῶσι οἱ Ἰσραηλίται. οἱ γὰρ τὰ ἀψυχα
 θεοπῆθευτες, Ὁ μόρου οἰκῶνα θεὸν ὀνομάζουτες, δήλον ὅτι πολ-
 λῶ μάλλον ὡς θεὸν αὐτῶν ἐβάδισαν τὸ πρὸς τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν
 γενημῶν διάκονοι. τῆ χάρις αὐτῶν ἢ τῶν τὰ φορῶν ἀδελφῶν πε-
 πηκῶν ὁ σοφῶς τὰ κατ' ἡμᾶς πρυτανίδων θεός. εἰδέναι δὲ καὶ
 ἴδοι πρὸς ἡμᾶς, ὡς ὁ μαυσις τύπῃ ἔχει τὸ νόμου. διὸ Ὁ μαυσις
 πῶ πρὸς ἡμᾶς ὁ νόμος ἔχει. ἔχουσι γὰρ φησι μαυσις, καὶ τῶν
 προφήτων· καὶ ἔως σημεῖον ἠνίκα ἀναγινώσκεται μαυσις, καὶ ἐ-
 βασιλίσου ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδάμ μέχρι μαυσις. ὡς περ ἔξ ἡσα-
 ἱᾶ καὶ λυμὴν οὐ τῶν προφήτων μόνον, ἀλλὰ ἢ τῶν ἐκείνου βιβλίου,
 καὶ ἱερεμῶν Σὶ ἐζεκεῖλ, οὐ τῶν ἀποστόλων μόνον, ἀλλὰ ἢ τὰ ἐκεί-
 νων βιβλία. καὶ τῶν ἀποστόλων οὐ μόνον αὐτῶν τῶν ἀληθείας τῶν
 κήρυκα, ἀλλὰ Ὁ ἐκείνου βιβλίου, καὶ οὕτως Σὶ μαυσις ὁ νόμος
 ὀνόμασαι, Ἰησοῦς δὲ ὁ τῶν Νανῆ, καὶ τῶν τῶν ἱεροῖς τῶν οἰκουμε-
 νης. ὡς περ τοῖναι μαυσις μὲν ἐξήγαγε τῶν λαόν ἐξ Αἰγύπτου, Ἰη-
 σοῦς δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ἐπαγγελίᾳ εἰσαγαγεῖν γῆν· οὕτω ὁ νόμος
 τῶ μὲν ἀσεβείας ἀπαλλάττει τῶν πειθομένων, ἢ δὲ τῶν εὐαγγελί-
 ων χάρις εἰς τὴν βασιλείαν εἰσάγει τῶν οὐρανῶν.

τῶς νοτήτορ, τὰς τῶν φυλῶν εὐλογίας.

μδ.

πρῶτον ἀνέμνησε ὁ προφήτης τῆς θείας ἰδιφάνειας τῆς ἐν τῶ
 Σινᾷ ὄρει γενημένης. κύριος γὰρ φησι ἐκ Σινᾷ ἦξεν, καὶ ἐπέφανεν
 ἡμῶν ἐκ Σινᾷ. καὶ κατέκασε μὲν ὄρους φαράρ πῶν μυριάσι κα-
 θῆς. ἐκ δὲ ξιῶν αὐτῶν ἀγγελοῖ μετ' αὐτῶ, ἢ οὐ τῆ ἐρήμια τῆ φαράρ,
 καὶ οὐ τῶ Σινᾷ τῆς θείας κηδεμονίας ἀπὸ λαοῦ. καὶ τῆς δὲ ἐν-
 τῶν οὐ πῶ ἐρημῶν λέγει, ἀλλὰ τῶν τῶν ὀνόματος ἐρημῶν. τῶ
 γὰρ καὶ τῆς τῆ ἐβραίων φωνῆ τῆ ἀγίου δηλοῖ. ἔφη τοῖναι ὅτι πολ-
 λαὶ μυριάδες ἀγίων ἀγγέλων τῶν δεσπότη τῶν τῶν οἰκίας
 αὐτῶν ἀξιοῦν κηδεμονίας. ἀναγκάως δὲ προσέθηκε· καὶ πάντες

ἡγιασμένοι ἔσονται τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ οὗτοι ἔσονται εἰσὶν· εἰ γὰρ
 μὴ ἀόρατον ἔχουσι πλὴν φύσιν, δηλ' ἔσονται τὴν σὴν δεσποταίαν τελευ-
 20 σισαὶ γὰρ ἔχουσι ποιητὴν· προλέγει δὲ ὅτι ὁ ναὸς τῶν Ἰσραὴλ ἐκ-
 21 λεξάμενος, μιν ῥῶν ἕστερον καὶ πάντα καλέσεται τὰ ἔθνη, καὶ τῶν
 22 τῶν κἀκείνων αὐτῶν ἔσται ἄρχων καὶ βασιλεύς· ἔσται γὰρ Φησιμ ὡς
 23 τῶν ἡγεμενῶν ἄρχων σωαχθέντων λαῶν ἅμα φυλακῆς Ἰσραὴλ.
 24 ταῦτα εἰπὼν, πρὸς τὸν εὐλογεῖ τὸν Ἰουβίμ, καὶ λέγει πλὴν πατρῴων
 25 ἀράν· αὐπτάξας τὴν φιλαδελοῦσαν τῆς πόλεως τὸν πατέρα παρνο-
 26 μίαν ἔστην δὲ ὡς νομοθετῆς εὐλογεῖν τὴν ἀρὰν μεταδεῖναι. Ζή-
 27 τω Ἰουβίμ καὶ μὴ ἀρθευμένω, ὅτι ἔσται πολλὸς ἐν ἀριθμῶν· ἐπειδὴ
 28 γὰρ ὁ πατὴρ εἶπε· ὡς ἕδωκεν ἐκ ζήσης, τὸ ἔστι μὴ θεριμανθῆς εἰς
 29 πολυθυσίαν, εἰς ἑσὺς αὐτῶν τῆν ἀρθευμένω δι' ἀπληθῆς ἐπιβύξασ· εἶ-
 30 τα τὴν τῆν ὑπερβῆς τῶν Ἰουδαίων τὴν εὐλογεῖν προσφέρει Δαδ' ἡ
 31 ἐκείθεν κατὰ σύρμα βεβλασθηκότα δεσποτῶν· προσηλὼν γὰρ Φη-
 32 σιμ ὁ θεὸς ἀποστόλος, ὅτι ἔστι Ἰούδα ἀναπέτακτον ὁ κύριος ὑμῶν.
 33 προλέγει δὲ καὶ τὴν Δαβιτικὴν βασιλείαν· εἰσέκουσιν γὰρ Φησι
 34 κύριε φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτῶν ἔλθοι, αἱ χεῖρες αὐτῶν
 35 Δακρυνοῦσιν ἡ αὐτῶν, καὶ βοηθῆς ἐκ τῆν ἡγεμενῶν αὐτῶν ἔσθ· οὗτοι
 36 πλὴν βασιλικὴν δόξαν ἔσται φυλῶν, εἰς τὴν ἰερατικὴν μεταβαίνει.
 37 ὅτι ἐκείθεν ἀπὸ τῶν καὶ ἀληθείαν αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὁσίων τῶν
 38 σέρον τῶν ἰερέων ἐλέγιστον ἐπέκειτο· εἶχε δὲ ἄλλο τὴν δηλωσιν καὶ
 39 τὴν ἀλήθειαν· πολλὰ δὲ ἐκείθεν προσηλὼν· ἡμεῖς δὲ τοῖς
 40 δηλοῖς ἢ ἀλήθειαν Δαδ' ἡ ἀπὸ τῶν τῆν δηλωμένων, ὅτι ἐπειρασθῆν
 41 αὐτὸν οὐκ ἐπειρα· ἐλεῖδον ἡ αὐτὸν ἐφ' ὑδατος ἀπὸ πλοῦτος· τῆν εἰς
 42 αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν γενημένων ἀνέμνησιν, ὁ λέγει τῶν πα-
 43 τρῶν αὐτῶν καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν, οὐκ ἔώρα καὶ οὐ· καὶ ἐκὼν ἀδελφούς
 44 αὐτῶν οὐκ ἐπέγνω· ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν Δαδ' ἡ σὺν σου
 45 διετήρησε, ἐπέλειον τῆν ἰερέων ὁ λόγος διδάσκει· πάντων γὰρ τῶν
 46 κατὰ τὸν βίον κατὰ φρονεῖν προσήκει τὸν ἰερέα, καὶ τῆς θεῖας προσε-
 47 σφύειν ἰερουργία· τοῦτο χάρις οὐδὲ κληρονομία αὐτῶν ἀπένειμι, εἰ δὲ
 48 κτήσιν ἔχημι εἰσομοδέσσοι, δηλὰ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας
 49 παρὰ παντὸς κομίζεσθαι τῶν λαοῦ, ἵνα τῆν βιοτικῶν ἀπὸ πλοῦτος
 50 μὴ φοροντῶν, ἀγίως τὴν ἐπιχειρησθέντων ἀγιασίων ἡδιπελο-
 51 σιν· αὐτίκα γὰρ ἡ ἀρετῶν ὁ πρὸς ἀρχιερέων, οὐτε κηδεύσαι ἐκὼν
 52 τεθνηκότας σωεχωρήθη παῖδας· οὗτοι δὲ Φησιμ· εἰς ἐκὼν πελάσθῃ-
 53 τες δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῶν Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου
 54 τῶν Ἰσραὴλ ἡδιθήσουσι θυμίαμα εἰς ὄργην σου Δαδ' ἡ παντὸς ἡδιτῶ
 55 θυσιασθείου σου· ἄλλο καὶ τῶν λαοῦ πτωχῶν γενηθήτω· ὁ γὰρ

† σημειῶν ἔ-
 σω legunt
 Septuagin-
 ta. alij, καὶ
 οὐκ ἔσται.

† ἀνὸ ἀπὸ
 Septuagin-
 ta.

Αρετῶν

ΚΑΡΩΝ ΠΡΟΣΕΝΕΚΩΝ Δ' ΕΝ ΜΙΑΜΑ ΤΗ ΔΕΗΛΑΤΟΡ ΕΚΩΛΥΘΕ. ΘΑΝΑ-
 ΤΩΝ. ΕΙΤΑ ΠΛΩ ΘΕΙΑΡ ΑΥ ΤΟΙΣ ΕΥΛΟΓΙΑΡ ΑΙ ΤΑ. ΒΥΛΩΓΗΘΗ ΚΥΡΤΕ ΠΛΩ Ι-
 ΑΥΤΩ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗ ΧΕΙΡΩΝ ΑΥΤΩ ΔΕΞΑΙ. ΧΡΕΙΑ ΖΩ ΚΑΙ ΘΡ-
 ΜΑΠΗΘΕ ΔΙΩ ΑΜΕΩΣ. ΟΙΣ ΛΕΙΟΥΡΘΥΟΙΣΜ, ΙΝΑ ΜΗΔΕΜ ΕΜΠΟΔΩΡ ΘΕΝ-
 ΤΑΙ ΤΗ ΠΡΟΘΥΜΙΑ. ΚΑΤΑΧΟΡ ΟΣΦΥΡ. ΑΥ ΔΕΙΣΚΗΤΑΡ Ε ΧΕΡΩΝ ΑΥΤΩ, ΚΑΙ
 ΕΙ ΜΙΣΟΥΠΤΕΣ ΑΥΤΩ ΜΗ ΑΝΑΣΗΤΩΘΩ. ΔΙΩ ΔΕ ΤΟΥΤΩΡ ΧΑΛΙΝΟΙ Τ' ΤΥ-
 ΡΑΝΝΟΥΠΤΩΡ Σ' ΘΡΑΣΟΣ. ΑΥ ΑΜΜΗΝΗΟΙΣΙ ΔΕ ΚΑΙ ΩΡ ΕΠΑΔΕ ΚΟΡΕ, ΚΑΙ
 ΔΑΔΑΡ, ΚΑΙ ΑΒΗΡΩΩΡ, ΤΗΡ ΣΑΣΙΡ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΕΡΕΩΡ ΚΙΝΗΘΥΠΤΕ.

Τίνος χείρ έχαστο ὄντα τέταρτον ἔταξεν τὸν βενιαμίν;

με.

ΤΑΥΤΑΙΣ ΛΩ Τ' ΦΥΛΗΘΙ Η ΜΗΪΘΩΛΙΣ. ΕΙ ΖΗΚΗΝ ΔΕ Ο ΝΑΘΣ ΕΔΟΜΗΘΗ.
 ΠΟΙΧΩΡΤΙ ΕΙΝΟΤΩΣ ΤΗ ΙΕΡΑΠΗΚΗ ΦΥΛΗ ΤΗ ΙΔΩΡ (Ω ΕΤΑΞΕ ΤΟ ΠΡ. ΚΑΙ
 ΘΙΛΟΓΙΑ ΔΕ ΕΠΕΡ ΠΡΟΑΧΘΕΥΕΙ. Η ΓΑΠΗΛΙΟΣ ΖΑΡΦΗΟΙΣΜ ΕΣΩ ΚΥΝΕΙΣ,
 ΚΑΤΑΟΚΗΝΩΟΙ ΠΕΡΙΘΩΣ. ΕΔΕΙΞΕ ΔΕ ΚΑΙ ΠΛΩ ΑΙΤΙΑΡ Τ' ΠΑΠΟΙΘΗΟ-
 ΩΣ. ΚΑΙ Ο ΚΥΕΙΟΣ ΟΥΔΑΞΙ Ε' Ε' ΑΥΤΩ ΠΑΙΟΙΣ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ, ΚΑΙ ΕΙ Α
 ΜΕΘΡ ΤΗΝ ΩΜΑΡ ΑΥΤΩ ΚΑΤΕΠΑΩΣ. ΠΕΛΑΖΩΡ Θ' ΤΩ ΘΕΙΑ ΝΕΩ ΔΙ-
 ΗΝΕΚΕΣ Τ' ΘΕΙΑΣ ΚΗΘΕ ΜΟΝΙΑΣ ΑΠΙΛΑΩΟΙ. Σ' ΔΕ ΕΙ ΜΕΣΩ ΤΗΝ ΑΜΑΡ
 ΑΥΤΩ ΚΑΤΕΠΑΩΟΙ, ΠΩΔΕ Τ' ΘΕΟΥ ΕΦΗ, ΩΣ ΕΙ ΤΗ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΤΗΡ ΝΑ-
 ΟΜ ΟΙΚΟΘΗΜΗΘΗΝΑΙ ΚΑΛΕΥΟΟΙΣ. ΕΙ ΖΗΚΗΝ ΖΑΡ ΠΛΩ ΟΙΚΑΙΩΙ ΕΥΘΙΦΑΝΕΙΑΝ
 ΕΠΟΙΕΤΟ. ΜΕΔΑ ΤΑΥΤΑΙΣ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΙΣ, ΤΗΡ Γ' ΑΣΠΗΦ ΒΥΛΩΓΗΟΙ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ
 ΔΥΟ ΦΥΛΑΙΣ ΚΑΤΑ ΠΑΥΤΗΡ ΠΛΩ ΕΥΛΟΓΙΑΡ ΠΡΟΣΗΝΕΚΑΝ. ΑΠ' ΒΥΛΟΓΙΑΙΣ
 ΚΥΡΛΟΥ Η ΓΗ ΑΥΤΩ, ΑΚ' ΟΡΩΡ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΔΕΘΟΥ. Θ' ΑΚ' ΑΒΘΑΠΤΩΡ
 ΠΗΡΩΡ ΚΑΤΑΔΕΡ, Σ' ΚΑΘ' ΩΡΑΝ ΖΗΝΜΑΤΩΡ ΗΛΙΟΥ ΤΡΟΠΑΡ, ΚΑΙ ΔΕΚ
 ΣΥΩΔΑΡ ΜΙΛΩΡ, ΚΑΙ ΔΕΚ ΚΕΡΥΦΗΘ ΟΡΩΡ ΑΡΧΗΘ, Θ' ΑΚ' ΚΟΡΥΦΗΘ ΕΞ-
 ΝΩΡ ΑΝΕΑΩΡ. Η ΠΗΟΙ ΑΥΤΩ ΤΑ ΟΥΡΑΝΟΔΕΡ ΘΥΡΟΥ ΜΕΝΑ ΕΩΝ ΔΕΚ Τ' ΓΗΘ
 ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΡΕΠΟΥΣ. ΟΥΣ ΑΡΘΟΥΟΙ ΜΕΝ ΕΙΘΙ, ΚΑΡΕΦΟΥΟΙ ΔΕ ΔΕΘΟΙ,
 ΠΑΠΑΙΝΕΙ ΔΕ ΗΛΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΑΙΣ ΤΗΝ ΩΡΩΡ ΚΑΙ ΜΙΛΩΡ ΠΩΔΕΙΟΘΟΥΣ. ΦΕΡΕ
 ΔΕ ΤΟΥΤΟΥΣ ΟΥ ΜΟΝΟΜ Η ΟΥΠΙΑ ΖΗ, ΔΥΔΑ Η Η ΘΡΕΟΙΣ ΕΙΣ ΒΕΒΑΙΩΟΙΣΜ Η ΤΗΡ
 Τ' ΒΥΛΟΓΙΑΙΣ ΑΥ ΑΜΗΝΟΙΣ ΤΩ ΟΦΘΕΝΤΟΣ ΕΙ ΤΩ ΒΑΤΩ ΘΕΟΥ. ΛΕΓΕΙ ΔΕ
 ΑΥΤΩΡ Θ' ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΤΗΚΙΑΡ ΠΕΤΥΧΕΚΑΙΝΑΙ, Η ΤΟΥΤΩ ΧΑΕΙΡ ΔΙΧΗ ΠΛΩ
 ΦΥΛΗΡ ΜΕΙΟΘΗΝΑΙ, Η ΔΥΟ ΤΗΡ ΜΙΑΡ ΖΗΕΘΕ. ΕΠΕΙΘΗ ΔΙΩΠΗΡ ΜΕΙΘΡΑΝ
 ΕΛΑΜΒΑΝΟΜ ΟΙ ΠΡΟ ΤΟΥΟΙ. Η Σ' ΔΙΩΑ ΤΩΡ Η ΤΗΝ ΦΥΛΩΡ ΔΙΔΑΟΙΩΡ
 ΜΟΝΟΚΕΡΩΠ ΚΑΙ ΠΑΥΡΩ ΑΠΕΙΝΟΟΙ. Η ΠΡΟ ΤΕΤΑΧΕ ΤΩ ΜΑΙΟΟΠ ΤΩΡ Ε-
 ΦΡΑΙΜ ΚΑΤΑ ΤΗΡ ΤΩ ΠΡΟΠΑΤΟΡΟΣ ΒΥΛΟΓΙΑΡ. ΤΩ ΔΕ ΖΑΒΟΥΛΩΡ ΚΑΙ
 ΤΩ Γ' ΣΑΧΑΡ, ΤΩ ΜΛΩ ΩΣ ΤΗΡ ΠΑΡΑΛΙΑΡ ΟΙΚΟΥΠ, ΤΩ ΔΕ ΩΣ ΓΕΙΘΗΘ-
 ΟΥΠ, Θ' ΤΗΡ ΕΙ ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΕΠΟΥΞΑΡ ΝΙΝΙΛΩ, Η ΤΗΡ ΔΕΙΑΡ ΕΥΘΙΚΟΥΕΙ, Θ'
 ΤΑ ΔΕΚ ΔΑΛΑΟΟΙΣ ΑΥΑΔΑ. ΕΘΗΝ ΖΑΡΦΗΟΙ ΘΥΛΟΘΕΡΔΟΥΟΙ Η ΕΥΘΗ
 ΚΑΛΕΟΟΥΤΗ ΕΚΑ, Η ΔΥΟΟΟΙ ΔΥΟΙΩΝ ΔΙΚΑΙΟΟΟΙΣ, Η ΤΩΛΟΥΤΩΡ ΔΑ-

λάσσης θαλάσσοι, καὶ ἐμπορεύσασθε ἀγαθὰ καὶ κατακλιθεὶς τῶν
 τῆ θαλάττης πελάζοντες, οὐ μόνον τῆν οἰκίαν κερძῶν, ἀλλὰ καὶ
 τῆν πᾶντοδερ φερομένην ἀγαθῶν ἀφλαύουσι. τὸν δὲ γὰρ ἀπέ-
 κασε λέοντι. οὐ τὸ γὰρ ἢ ὁ πατριάρχης ἰακώβ ἔφη. γὰρ περατῆ-
 εἰορ περατῶται αὐτὸν καὶ αὐτὸς περατεύσῃ αὐτὸν κατὰ πόδας.
 σὺ μνορ δὲ τὸν δ' αὖν ὠνέμασσι ἐκπιδόντα ἐμ τ' βασιάν, ἐπειδὴ ἰζ-
 απίνης τῆ λαϊώσῃ προσβαλόντες πόσει ἢ αὐτῶν ἄλλορ, ἢ ἐδ' εἰσι-
 κούωτας αἰετῶν, καὶ οἰκίον ἀπὸ φλωκῶν οἰκητήειοι. ἢ τῶ νεφθα-
 λῆμ δὲ πῶ ἀφ' γῆς © θαλάττης διπρειαρ ἀπίγγειλερ. πρὸ οἰκος
 γὰρ © οὗτος ἡ τ' θαλάσσης ἔχωρ ἀφ' νότου τῆρ γαλιλαίαν. ἔσσο
 δὲ © ὁ προφήτης ἢ ὁ εὐαγγελιστῆς ἔφη, γῆ ζαβουλόρ, ἢ γῆ νεφ-
 θαλῆμ, ἢ οἱ λοιποὶ οἱ τῆρ θαλαλίαν κερζικουῶτες γαλιλαίαν τ'
 ἐθνώρ. ὁ λαὸς ὁ κερζικῆς οὐ σκότει ἔθε φῶς μέγα. εἰ μὲντοι πῶ-
 σμονῆ δεκτῶν, πῶσμονῆ εὐδοκίας, ὁ σύμμαχος ἡρμῆνδουσι. πῶ ὅ
 αὐτῆρ ἔχει διάνοιαν. δεδεκται γὰρ τὰ διδοκούμηνα, © μὲντοι ἢ τῶ
 ἄσπρ, ἢ τ' γῆς τῆρ εὐκερπίαν, ἢ τῆρ ἀφ' θαλάττης εὐπρειαρ αἰτεῖ.
 εἰ γὰρ τοι, βάψει εἰ ἐλαίω τὸν πόδα αὐτῶ, καὶ σίδηρος καὶ χαλ-
 κὸς εἰ ἐπόδημα αὐτῶ, πῶ ἀφ' ὀνίαν τῆν ἀγαθῶν δηλοῖ.

μς. τί δὴ ποτε τὸν συμεῶν οὐκ ἐβλόγησεν;

ὁ ἴουβὴρ ἔχερ τῆρ φιλαδελοῦν ἀφορμῶν εὐλογίας. εἶχε γὰρ
 ἐκέντω τ' ἀράς ἀπὸ μάχῃ. ἢ ὁ λευὶ, εἶχε μαῶν τῆρ τὸν μέγαρ τ' εὐ-
 λογίας πετύχκερ. ἢ γοὶ τοῖς ἄλλοις λύουσα τὰς ἀράς τῶν μᾶλ-
 λωρ ἔλυε πῶ οἰκίαν. ὁ δὲ συμεῶν τ' ἀράς οὐδεμίαν ἔχε προφα-
 σισ ὡσε τ' εὐλογίας τυχεῖρ. εἰ μνορ δὲ αὐτὸν ἢ ἀρ' χροῦ τ' κατὰ τῶ
 ἰωσήφ ὑδιβουλής γελῆσθαι. ἢ ἔσσο πεκμῆειορ εἰ τὸν ἀξιάγα-
 σορ αἰσρα ἐκέντορ ἐδ' ἢ ἄλλοις ἀπαντας ἀφ' λῦσαι. ἔσσορ δὲ μὸ-
 νορ καὶ συλληφθῆναι ἢ δεθῆναι © κερζικῆς κερζικῆς καλεῦσαι, μετέ-
 χε δὲ ὅμως ἢ οὗτος τ' εὐλογίας. οὐ εἶ μόνον ἰδίαν ἐκείνη φυλῆ
 δεδωκερ ἐβλογίαν, ἀλλὰ ἢ κοινήρ παντὶ τῶ λαῶ. κερζικῆς κερζικῆς
 γὰρ φησιρ ἰσραήλ πεποιθῶς μόνος ὑδι γῆς σίτου καὶ οἴνου, καὶ
 ὁ οὐρανὸς τοι σιωεφῆς δέσσορ. τῶν δὲ © δῆλα τῆ κοινῆ ἐβλογία
 προσεθῆκερ. μὲν μὲντοι τὰς εὐλογίας, ἐδειξερ ὁ δεσπότης θεὸς τῶ
 προφῆτῆ πῶ γῆρ αἰσρα τῶν. εἰσελθεῖν δὲ αὐτὸν ἐκεῖ διεκώλυσερ.
 προτουτοῖ δὲ ἔσσο εἰ παρὰ τῶ σπῆρος ἡμῶν εἰρημλίον. τῶν δὲ
 προφῆται © δῆλοι ἐπεθύμησιν ἰδεῖν ἀβλεπέτε, καὶ οὐκ ἔδορ,
 καὶ ἀρῶσαι ἀ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἠκούσιν.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΤΟΥ ΝΑΥΗ.

Α ἰ ἐγλύετο μετὰ πλὴν πελὸν τῆν μαυῶσῃ δούλου κυεῖς·
 εἶπε κύειος τῷ ἰησοῦ ἡ νόμῳ τῷ ἰησοῦ γὰρ μαυ-
 ῶσῃ λέγω, μαυῶσῃς ὁ δεράπων μου τεπελὸν τῆν κει· νῦν δὲ
 ἀναστασις διάβηθι τὸν ἰησοῦν ἡ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἔ-
 τος εἰς πλὴν γῆν ἡν δὲ δίδωμι αὐτοῖς· ὁ πάνσοφος ἡμᾶς ἐδίδαξε
 παῦλος, ὡς τὸ πῶς ἡ παλαιὰ τῆς κεινῆς· ταῦτα ἔφ' πάντα φησι,
 τῷ πῶς σωβεινὸν ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς
 οὗς τὰ τέλη τῆν αἰώνων κεινῆς· καὶ γαλάτιος δὲ ἡ διδασκαλία
 οὕτως ἐφ' ἡ γέγραπται, ὅτι ἄβραάμ δύο υἱοὺς ἔχε, οἷα ἐκ τῆς ποι-
 δότικης, καὶ οἷα ἐκ τῆς ἑλθουδέρας· ἡ δὲ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ
 σάρκα γενεῖται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἑλθουδέρας· ἡ δὲ ἐπαγγελίας, ἡ
 πᾶς ἔστιν ἡ ἀληθινὸν μὲν· αὐτὴ γὰρ εἰσὶν δύο ἡ δὲ ἡ καὶ, ὅτι ἐ-
 ξῆς· καὶ ταῦτα γέγραφε οὐ πλὴν ἰσορίαν ἐμβαλάμων, ἡ δὲ τῆς ἄ-
 ληθείας παραβάμων τὸν τύπον, τὸν ἄβραάμ τῶν θεῶν, τὰς γυναι-
 κας τὰς δύο ἡ δὲ ἡ καὶ, ὅτι ἡ νόμος τῶν λαοῖς· οὕτως ποίνω κει-
 ταῦτα μαυῶσῃ νομῆσι τὸν νόμον· ἡ ἰησοῦ τὸν ὁμοφύμων ἐμείνα
 ὅτι εἰς ὅτι ὁ νόμος μαυῶσῃς ὠνόμασαι, ἀπεδείξα μὲν ἡ δὲ ταῖς
 τῆς θείας γραφῆς μαρτυρίας χρησάμενοι· ἔχουσι γὰρ φησι μαυ-
 ῶσῃ καὶ ὅτι προφήτας· καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡνίκα ἀναγινώσκῃ
 μαυῶσῃς καὶ λυμνα ἡνίκα πλὴν κεινῆς αὐτῶν κεινῆς· ὡς πρὸς ἡνίκα
 κεινῆς πλὴν ἰσορίαν μαυῶσῃ τεπελὸν τῆν κεινῆς ἡ ἰησοῦς τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐ-
 πιγγελμένῳ εἰς ἡ γῆν, οὕτως μετὰ τῆς νόμου τέλος ὁ ἡμέ-
 τρος ἡνίκα φησι ἡ ἰησοῦς ἀνέφεξε τῷ εὐσεβῆ λαῷ τὴν βασιλείαν τῆς
 οὐρανῶν· τέλος γὰρ φησι νόμου κεινῆς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ
 πεινῶντι· καὶ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως ἡνίκα ἡνίκα ἐπεφῆθη-
 ὄν· ἡ δὲ τῆς ἡμῶν ἡνίκα ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν βιάζε-
 ται, καὶ βιάσαι ἀρπάξουσι αὐτῶν· καὶ πῶς ἀρμότῃ τῷ

κινείω ὑμῶν ἰησοῦ χριστῷ ὃ τῷ ἑσπεύργιας ὄνομα, (ὡδὲ ἔφ' ἰη-
 20 σοῦ τῷ Ναυῆ ἔφη) ἔπι κύνειος ἰησοῦ ὑφ' ἑσπεύργιας μαυ-
 21 σῆ. Αἰεὺς μὲν καὶ τῷ ἁγίου λόγου λέγοντος· λέγω ἡ χριστῷ ἰησοῦ
 22 διάκονοι γενέσθαι ὑποδουλίας ὑπὸρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τ βεβαι-
 23 ἄσαι τὰς ἐπαγγελίας τῆν πατέρων· καὶ πάλιν· ὅτε δε ἦλθε τ
 24 πλῆρωμα τῷ χρόνου, ἡγαπίεις εἰλερό θεός τῷ ὑμῶν αὐτῷ γενόμε-
 25 νοι ἐκ γυναικὸς γενόμενοι ἑσπεύ νόμοι, ἵνα τῷ ἑσπεύ νόμοι ἡγα-
 26 ράσθαι, ἵνα πῶν ὑφ' ἑσπεύ ἁγίου λάβωμεν· ἑσπεύ νόμοι τῶν γενό-
 27 μενος, οὐ πῶν καὶ διάκονος ἐδείχθη ὑποδουλίας. οὐ πῶν καὶ τοῖς ἰουδαί-
 28 ἔφη τ, ἡδιστεύετε αὐ ἑσπεύ. πῶν γὰρ ἐμῶν ἐκείνος ἐλάλησε. καὶ γο
 29 ἐκείνοι πῶς ἰησοῦν εἰρήνεασι τῷ Ναυῆ· κατὰ πάντα ὅσα ἰησοῦ-
 30 μεν μαυσῆ, ἀκουσόμεθα καὶ σοῦ.

7 Videtur def-
 se hac,
 ei γὰρ ἐ-
 πιστεύετε
 μαωῆ,
 Iohannis
 cap. 5.

31 τί δὴ τῶν ὑπ' ἡμῶν ὁ θεός πάντα τῶν δέσειν αὐτοῖς οὐ ἀν-
 32 ἡδιστεύετε αὐ ἑσπεύ. πῶν γὰρ ἐμῶν ἐκείνος ἐλάλησε. καὶ γο
 33 ἐκείνοι πῶς ἰησοῦν εἰρήνεασι τῷ Ναυῆ· κατὰ πάντα ὅσα ἰησοῦ-
 34 μεν μαυσῆ, ἀκουσόμεθα καὶ σοῦ.

35 Σαφῆς ὁ λόγος, καὶ ἡ πολλὴς ἐρμηνείας δέομενος. πῶν μὲν
 36 γὰρ εἰρηται, ὅτι πῶς τῶν οὐ ἐὰν ἡδιστεύετε αὐ ἑσπεύ. πῶν γὰρ ἐμῶν
 37 ἐκείνος ἐλάλησε. καὶ γο ἐκείνοι πῶς ἰησοῦν εἰρήνεασι τῷ Ναυῆ· κατὰ
 38 πάντα ὅσα ἰησοῦ-μεν μαυσῆ, ἀκουσόμεθα καὶ σοῦ.

ἀπολα

ἢ κατὰ σὸς πῶρ σφόδρα τῆ ἀληθείᾳ συμφανῶσι. πᾶς γὰρ ἔφα-
 ρεν ὅς αὐτὸν ἐξέλεθον πλὴν θύραρ πρὸ οἰκίας ἐξω, ὅσοις ἔαυτῶ ἔσαι. ἡ-
 μεῖς δὲ ἀθροῖ τῶν λόγων σου βούτῃ, καὶ ἡμῖν δὲ ἡ σωτηρία, Ἄξ. τῆς
 ἐκκλησίας προσγίνετῃ. οἱ δὲ ταύτης ἐκτός, ἐν ἀσπλάουσι τῆς αἰ-
 ωνίου ζωῆς. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ τῆς ἰσοείας προσδέχρασε πλὴν ἀλη-
 θεῖαν. ἡνίκᾳ γὰρ ἔμελλον Ἀββαίον ἡμῶν ἰσοείαν, ἢ περὶ κύριον
 πρὸς ἰησοῦν. οὐ τῆ ἡμέρα ταύτῃ ἀρχομαι ὑπόκειναι σε κατενώπιον
 τῆν ὑμῶν ἰσοείαν. ἴδω καὶ ἰδί τῆς ἀληθείας ἐξέλετο. ὡσπερ γὰρ
 ὁ πῶρ καὶ ἰησοῦς ἐκ τῶν κατὰ ἡμῶν ἰσοείαν. θαύματος δὴλος γέ-
 γονεν θεοδικῆς ἀρὰν ἡμῶν. οὕτως ὁ ἡμέτερος ἰησοῦς μετὰ ἡμῶν ἰσοεί-
 αν καὶ δι' ἰωάννου βᾶπτισμα τῆς διδασκαλίας καὶ τῆν θαυμα-
 τῶν πλὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. ἄλλ' ἴδω πρὸς ἀνάρμεστον εἶναι δευ-
 τῆρος τῆ ἡμέρα ταύτῃ ἀρχομαι ὑπόκειναι σε, ἰδί τῆ κυρίου καὶ ἁ-
 γίου πνεύματος ἡμῶν πνεύματος. ἄλλ' ἀκουσάτωσαν αὐτῶ πρὸς ἡμῶν πατέρᾳ
 λέγοντος. πατέρᾳ δὲ ἀκούσῃ με τῆ δόξῃ ἢ ἔξω παρὰ σοὶ πῶρ τῶν
 ἡμῶν εἶναι. καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ φησὶ. διὸ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερύ-
 ψωσεν, καὶ ἐχάρισεν αὐτῶ ὄνομα δι' ὑπὲρ πάντων ὀνομα. ὑπόκειναι ἵ-
 στω ἐλαβεῖν ὁ μὴ εἶχε. ἄλλ' ἔδειξεν ὅτι εἶχε. ἀγνωστὸς γὰρ
 ὅτι ἡμῶν ἴδι τῶν ἡμῶν ὄνομα θεοῦ, ἐδείχθη ἴδω ἡμῶν πατέρᾳ παρὰ τῆ
 ἰσοείαν εἰρηκότος. οὕτως ἴδω ὁ ἡμῶν ὁ ἀγαπῆτος εἶ ἔξω εὐδου-
 σα. πρὸς τῶν οἱ καὶ οἱ ἰσοείας οἱ ἀφροντες πλὴν καὶ βῶρ τῆς Ἀβ-
 βῆ καὶ κυρίου ἡμῶν βαπτιστῆ ἰωάννου. ἰσοείας γὰρ καὶ κείνος καὶ ἀρ-
 χιερέως ἡμῶν. ὡσπερ βίνω τῆν ἰερέων πλὴν καὶ βῶρ φερομένην ὁ
 πρὸς τῶν εἰς ἡμῶν ἰσοείαν εἰσεληλυθῶτων, ἄλλ' μετὰ τῶ ἰησοῦ τῶ πρὸ-
 φητῆ καὶ στρατηγῶ ἀπὸς διελέλυθεν ὁ λαός, οὕτως ἰωάννου τῶ
 πᾶν βαπτιστῆ ἀρχιερέως, καὶ ἰησοῦ τῶ σωτήρος ἀγίασεν ἡμῶν τῆν
 ὑπόκειναι πλὴν φύσιν, ὁ εὐσεβῆς λαός Ἀξ. τῶ παναγίου βαπτισματος
 εἰς πλὴν τῶν οὐρανῶν εἶσιν βασιλείαν. καὶ μεντοι ἄλλ' οἱ δέδοκα αὐ-
 τῶν, καὶ οἱ ἰσοείας οἱ λῆθη τῶ θεῶν πρὸς τῶ πᾶν τῆν ἀπόστο-
 λῶν. οἱ ἄλλ' αὐτοὶ καὶ οἰκοδομοὶ καὶ θεμελιοὶ. οἰκοδομηθέντες γὰρ
 φησὶ ἰδί τῶν θεμελίω τῶν ἀπόστολων καὶ προφητῶν. καὶ πάλιν
 ὁ αὐτῶ ἀπόστολος ἔφη. ἐγὼ ὡς σοφὸς ἀρχιπέκτων θεμελίον τέθει-
 κα. ἄλλ' μεντοι πᾶν ἄσκαμα ὁ σύμμαχος ἡμῶν ἰσοείας. ἐπερ μεντι
 γὰρ τῶν ὑπόκειναι ἡμῶν, οἱ ἰησοῦ καὶ ἐκορυφῶν. παντῶ γὰρ
 ἀδελφάντων τῶν ἡμῶν πᾶν ἡμῶν ἀπὸς πᾶν ὁ πῶρ δὴμουργῆσαι τῶ
 ὄρος. καὶ τῶ πᾶν δὲ γέγονεν ἡ διάβασις. τῆ δεκάτῃ γὰρ Ἀββαί-
 οντες ἐπετέλεσαν τῆ πᾶν ἡμῶν δεκάτῃ τῶ πᾶν πλὴν ἡμῶν. ἐπει-
 θε ἡμῶ τῆ ἀληθείᾳ μετὰ ἡμῶν βαπτισμα ἢ τῶ ἀμαρτω-
 μῶν

μου μετάληψις γίνεται.

Γως νοητέον δ', αποδέτεμε εδν υους ισραηλ εκ δουτορου; β.

τω ἀλήθειαν ὅτι μάλιστα οὗτος ὁ λόγος προδιαγράφει. Ὡς
 γὰρ πλὴν μαρσαϊκήν δεξαμενίαν δουτομήν τῆν εὐαγγελίαν οἱ κη-
 ρυκας· πσεύσατε γὰρ ἔλεγον, καὶ βαπτιοθήτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἓ
 ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ κυρίου, καὶ λήψαθε τὴν εὐαγγελί-
 αν τῆς ἀγίου πνεύματος. ταύτῃ δὲ οὗτος ἀποστόλος ἀχειροποιήτων
 δουτομήν προσηγόρευσεν. καὶ ὁ μαχρὸν δουτομήν γὰρ φησι κα-
 ρίας εἶναι πνεύματι οὐ γράμματι. οἱ ζῶντες ἐκ δουτορου πλὴν ἀλήθειαν
 προτυποῦσι. τὴν γὰρ σάρκα δις δουτομήνην τῆν ἀδωάτων. ἢ
 δὲ ἕξ επαλήθευσε γράμματος διάνοια, ὅσο δὲ αὐτῷ ὅτι καὶ ἀποδ-
 ῶν Ἰβραάμ εἶπεν Ἰσαακ ὁ θεὸς ἐδεδώκεν τὸν νόμον, οὗτος ἐκ
 δουτορου προσέταξε τῷ Ἰησοῦ εἶναι δουτομήτους δουτεμεν. Ἐρη-
 νῆσαι ἡ ἀξίον ἰουδαίους (σωιδεῖν οὐδωαμνίους, ὡς οἱ δουτετμη-
 μνίοι οἱ μὲν ἀνέρεθῆσαν διαφόροις πτωρίαις δουτεπρόντες, οἱ δὲ
 ἀδουτέτμητοι διεσώθησαν. Ὅ οἱ μὲν πατέρες διώλοντο, οἱ δὲ πα-
 ῖδες πλὴν ἀπαγγελίαν ἐδέξαντο. οὕτω καὶ ἡμεῖς παῖδες ὄντες τὴν τῆν
 οὐρανῶν προσεδέχθημεν βασιλείαν ἰουδαίῶν δὲ τάξιμ ἔχοντες πα-
 τέρων τῆν αἰωνίαν ἕξέτασον ἀγαθῶν, καὶ τῆν πατειαρχῶν
 ἕξελθῆσαν συγγενείας. ἐχρῆν τοίνυν αὐτῶν διατύπων μαθεῖν,
 ὡς οὐκ ἀεί τῆς δουτομῆς ἀγαθῶν τὸ χρῆμα. προμνήσας γὰρ
 τῷ Ἰβραάμ τῆς παροιμίας τὸν χρόνον ὁ δεσπότης θεὸς δουτομη-
 ῆσαι προσέταξε. τῷ λίγῳ πῆσαν δὲ δουλείας ἀπαμαχύντας, ἢ οἱ ἐ-
 ρήμα διάγοντας, ἐν ἀπήτησε τῆδε τῆ νόμου πλὴν φυλακῆν, οὐδὲ τῆς
 παραβάσεως εἰσέπραξε δίνας. ἐπειδὴ καὶ ἑαυτῶν ζῶντες, καὶ
 τῆν δημοφύλων ἐθῶν ἐπιμίξιας ἀπμαχυνένοι, τῶ σημεῖον τῶ
 δουτομῆς ἐν ἐδέοντο. ὅτι δὴ λωίτων αὐτῶν εἰς πλὴν ἐπιγγελημένην
 εἰσῆγαγε γῆν δουτομήνην προσέταξε, ἵνα μὴ ἰδιμῆξια τῆ εὐσε-
 βεία λυμῆνται. εἰ γὰρ ὁ σωέβαινε δουτεπείρ ἀπὸ τῆ πινά, ῥα-
 διον ἡ εἰ σημεῖον ἰδῆν, ὁ τὴν ἀγγέλω κατελαβείν. τὰ ἔσφρα-
 γισμένα πρόβατα καὶ ἀπολιται, ῥαδίως εἰείσκειται.

Διατὴ μαχαίραις αὐτῶν πετείναι δουτομήνην προσέταξε; γ.

Γάμπελυ πλῆθος ἡ εἰ δουτεμνόμενον. καὶ τὸ σωτόμως ἔ-
 δε δουτομήνην καὶ ἰδιπελέσαι τῶ πάρα πλὴν ἑορτῆν. εἰκός οἷω
 ἡ εἰ εἰ ῥήμα τοῦτον διάγοντας χρόνον μὴ ἔχειν πολλὰς ἐκ.

σιδήρου κατασυνδισμένας μαχαίρας. δὴλωσε καὶ προτυπούσιν
 αἱ πέτραι μαχαίραι τῶν ἡμετέρων πῶδ' ὁμοίῃ. πέτρα γὰρ ὁ δε-
 σπότης χειρὸς. ἔπινομ γὰρ φησὶν ἐκ πνθυματικῆς ἀκολουθούσης
 πέτρας. ἢ δὲ πέτρα ἡ ὁ χειρὸς. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ μαχαίρα καὶ κλη-
 ται. Ἰὼν γὰρ φησὶν ὁ λόγος τῷ θεοῦ καὶ οἰδρυῆς καὶ ὁμοίπερος
 ὑπὲρ πάντων μαχαίραν δίτομον. ἢ δὲ σωτήριος αὐτῷ διδασκαλίᾳ
 τῶν πνθυματικῆν ἡμῶν προσφέρει ποδῶν ἡμῶν. ἢ μάλιστα ἰσορία ἐδ-
 δάξατο, δὲ ὅλων εἰκὸς τῶν ἐκείνου γελυκώτων, Ἰὼν τῶν τῶν
 βρεφῶν αἰαρέσιμ προσενεγκῆν αὐτοῖς τῶν ποδῶν ἡμῶν. ἀπαντες
 δὲ ὡς ἔπος εἶπεῖν, πῶν ὁλίγηρ, οἱ εἰ τῆ ἐρήμῳ φωίτες ἀποδύτην-
 τοι μεμυήκασιν. Γάλαλα δὲ ὁ τόπος ἄνομάσθῃ, ῥύνομα δὲ τῶν
 ἐλθουμένων δηλοῖ. τότε ὁ τῶν ὄλων ἔφη θεός· εἰ τῆ σήμερον ἡμέρα
 ἀφ' ἑλθῶν ῥῶν ὀνειδισμῶν Αἰγυπτῶν ἀφ' ὑμῶν. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος τῆν
 τῶν Αἰγυπτιακῆς δουλείας καὶ δυναστείας ἀπαλλαγῆν, καὶ τῶν ἐπιγυ-
 γελμῶν γῆς τῶν ἀποληψῆν. καὶ ἡμεῖς δὲ μανθάνομεν ὡς ὁ τῶν
 παναγίου βαπτισματος ἀξιούμενος καὶ τῶν πῶν ποδῶν ἡμῶν δεχόμεν
 τῶν ἀμαρτίας ὀνειδος ὁκπίθεται.

δ. τίνα νοητὸν ῥῶν ἀρχιερέων τῶν διδάσκαλων κενεύου;

ῥῶν φασὶ ῥῶν θεῶν λόγῳ ὀφθῆναι. ἐγὼ δὲ οἶμαι μιχαήλ ῥῶν
 ἀρχαγγέλων εἶναι. ἡνίκα γὰρ ἐπλημμέλησεν ὁ τῶν ὄλων ἔφη
 θεός· οὐ μὴ στανναβῶ μὲν σὺ Ἰὼν τῶν λαῶν σκληροτῶν ἀχίλων
 εἶναι. δὴν ὁκπερ τῶν ἀγγέλων μου πρὸ προσώπου σου πρὸτε-
 ρῶν σου. ὁκπερ νῦν ὀφθῆναι οἶμαι τῶν ἰησὺ παραδεδωγόντων καὶ
 τῶν θεῶν προσημεινοντα.

ε. ῥῶν τῶν τοῖς θεοῖς ἐχρήσατο ῥῶν ἡμασι· λύσῃ γὰρ φησὶν δὲ ὑπό-
 δημα ἐκ τῶν πεδῶν σου· ὁκπερ ὡς ἐφ' ὃ σὺ ἐσηκας τόπος ἅγιος ἐστὶν;

Ἐπειδὴ ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ τῶν ὄλων θεός, ὡς ἐγλυόμην μὲν
 μαυσῶν, ἔσομαι καὶ μὲν σὺ. τούτῳ χείρ ὡν ἡκουσεν ἐκείνος, ἀ-
 κούει καὶ οὐτος, ἵνα θαλαλώτῳος γένηται ὡς τῶν αὐτῆς ἀξίας πε-
 τυχηκῶς.

ς. Διαπὶ τῶν ἰερευῶν πόλιμ ἀναδεμαποθῆναι προστάξει;

ἐξάτῳ τῶν τῶν ἰερευῶν πόλιμ μὲν τῶν Ἰὼν βῆναι ῥῶν ποταμῶν·
 ὡσπερ

ὡσπερ ζίνω προσαξερ αὐτῶν τῆν κερπῶν προσφέρηταις ἀ-
 παρχάς· οὕτως ἐκέλευσε καὶ τὰ τῆν σὺλθωμ προσενεγίημ ἀ-
 κροθῆνια. πρὸς δὲ ρύτοις καὶ γυμνάξερ αὐτοῦς Διὰ τούτων τῆν
 νόμων, ὡσε γδὲ ἀναγκάτους νόμους δευτρεῖμ. τὴν οἰκίαν δὲ αὐτοῖς
 ἔδιδενκὺς διώαμ, τὴν πρὸ τὴν πόλιν δίχα ὄπλων καὶ μα-
 χασημάτων ἐλεῖμ παρσιθιάσιν, καὶ μόνη κατέλυσε τῆν ἴσαλ-
 πύγων ἡχῆ· ἵν' ὅτ' αὐτῶν παραταθῶμινοι γνῶσιν ὅτι αὐ-
 τοῖς παρέσθωμ τῆν ἡγῆς τὰς ἀφορμάς, τῆν δειῶν νόμων καταφρονή-
 σαιτες.

τί δὴ ὅτε δμῶφυλος οὔσα ἡ ῥάβ καταφῆσεμ ἐν τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραήλ, ὡς ἰσοεία διδάσκει; ζ.

καὶ ὅτε προτυπῶ τὰ ἡμέτερα. ἔφη γὰρ ὁ δεσπότης, καὶ ὄληα
 πρὸ βατὰ ἔγω αὐτοῦ ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῆς ταύτης, καὶ κείνα με δεῖ ἀ-
 γαγῆμ, καὶ τῆ φωνῆς μου ἀκούσθαι, ὅτι γένησεται μία ποίμνη, καὶ
 εἰς ποιμήν. ζούτω χάριμ καὶ νομοθετῶν ἔφη· εἰς νόμος ἔσαι τῶν
 προσηλύτων καὶ τῶν αὐτόθρονι. Διὰ ὅτε δὲ μαυθῆς ὁ νομοθέτης
 οὐκ ἐκόλυσε τῆν λιγυπῆσιν ὅτι συναπάροι αὐτοῖς ἐδεληθῆσταις.
 ἔδει δὲ καὶ ὡς ἀγρίελαομ ἐγενετοθῆναι εἰς τὴν καλιέλαομ, ἢ
 φησιν ὁ μακάριος παῦλος.

τί ὅτι, ἐν τῶν προποθῆκα αὐτῶν δεμελιώσει αὐτὴν, καὶ ἐν τῶν ἐ-
 λαχίσω ἐπιδήσει τὰς πύλας αὐτῶν; η.

Ἐπειδὴ τὴν πόλιν ἀνέθηκε τῶ θεῷ, εἰκότως αὐτῆν κατέσκαψαν.
 ἄπορον γὰρ ἡγεσάμενος οἰκητήριον γενέσθαι κοινόν· τῶ θεῷ ἀ-
 πονεμηθῆναι. ἐπερᾶσατο δὲ τοῖς ταύτῶν οἰκοδομοῦσιν, ὡσε ἴσιν ἐπι-
 χειροῦντα παρὰ βῆναι ἴσιν ὅρον. τὰ δεμέλια μὲν πηγυῶνται, τῆν
 ἡγῆσιν ἀββαλεῖμ ἴσιν προτόπον· τὰς δὲ πύλας ἔδιπθεντα ἴσιν ἐ-
 λαθῶν. μέμνηται δὲ τῆ ἀρᾶς καὶ ἡ τῆν βασιλειῶν ἰσοεία.

τί δὴ πτε τῶ ἄχαρ κελυφότης ἄπας ὁ λαὸς ἐπαυθῆσθαι; θ.

Ἰσὶ λαβερὸ κεκλοφῆς, ὡσπερ ὁ εὐδὲ ἀνθρώπους, οὕτω δὲ λυ-
 σερ καὶ ἴσιν θεῶν. ἡ βουλή δὲ τοίνω καὶ κείνομ διελέγξαι, καὶ πᾶ-
 σιν ἀθεῖναι θεός. ὅπως οἱ εὐδὲ θεῖους νόμους φυλάττοντες εὐδὲ πα-
 ραβαίνοντας διελέγξωσιν ὡς τῆ ἐπαχρησομένης μεδέξοντῆ πικω-
 είας. τῆ δὲ φεληρὸ ἡ κύλας σολῶ ἡρμῆνθουσι. ὁ δὲ ἰσοσπῶς λα-
 ΑΑ ij

καὶ τῆν ὄρκωμ μέσος ἀκλιφθεῖς, ὑπερέτας αὐτῶν τῆς ἱερᾶς λα-
τουργίας ἀπέφλωερ, (οὐκ ἀπμία δὲ τῆς ἀκλιφθεῖς τῶν θεῶν, ὁμῶς
μεγίστη μὴ.) ἔδει δὲ καὶ τῆς νῶε πλὴν προῖρησιμ πόδας λαβῆν. ἔ-
φη γὰρ, ὑδλιχτάρατος καναὰρ παῖς οἰκίτης ἔσαι τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτῶ. οἱ δὲ τοῖς Γαβαωνίταις ἢ προῖρησις δὲ πόδας ἔδεξατο.

τί ὄσι δὲ, οὐχὶ αὐτὸ γέγραπται ὑδὶ † βιβλίωμ τὸ δὲρε δέρι;

Διδάξαι ἡμᾶς † ὁ συγγραφεὺς τῆς προφήτου τούτου πλὴν διω-
μιμ, ὅπ λῶγφ μόνφ χρῆσάμενος προβῆναι τῶν μεγάλους φασῆρας
καὶ ὠλυκμ, ἕως κατὰ κρᾶτος εἰρήκσει ὑποδμμιος μὴ πῆς ἀπισση
τῆν λῶγφ, ἔφη· ἔστω οἱ παλαιῶ εὐρεθῆναι συγγραμματα. δῆλαρ
τοίνωμ καντεῦθερ ὡς ὁμῶς πῆς τῆν μεταρνεσέρωμ πλὴν βίβλεμ
ταῦ πλὴν σωζέγραφε, λαβῶν δὲ ἐτόρας βίβλεμ τὰς ἀγορμάς. καὶ
ἔστω δὲ προτυφί πλὴν τῆς ἑσπῆρος θαυματουργίαν. ὡσπερ γὰρ τῆς
προφήτης πολεμοῦτος ὁ ἥλιος ἔση, οὕτως τῆς ἑσπῆρος ἡμῶμ θα-
νάτω ἔρημ θάνατομ κατὰ λῦοντος, ἐπέχε τὰς ἀκπῆνας ὁ ἥλιος οἱ με-
σημβεία, καὶ σκότους τλὴν οἴκωμ μιλίω ἐπλήρωσεμ.

17.
† βιβλίωμ καὶ
εὐθους apud
Septuaginta
ta cap. II.
† Deest βε-
λόμωος aut
quidpiam
simile.

πῶς νοητέωμ δὲ, παρὰ κνείου ἐρθέτο καπχί(αι πλὴν καρδίαι
αὐτῶμ, ὡσε σωμαντᾶμ αὐτῶν εἰς πόλεμομ ὑδὶ Ἰσραήλ, ἵνα ἴζωλο-
θρδωθῶσι. καὶ ὅπως μὴ δοθῆναι αὐτοῖς ἔλεος τῆς ἀφανισθῆναι αὐ-
τῶν ὅμ τρῶτωμ εἴπωμ κνείος πρὸς μαῦσῆμ;

18.

περὶ τῆν ὁμῶμ ἐθῶμ εἰρημῶς ἐπίστω τῶν Ἰσραήλ ὁ θεός. ὡσε
εἰ πολιορμωῶτωμ αὐτῶμ τλὴν πόλιμ πρῆσβδύσαιμ ἐκείνοι, καὶ
φιλίαν ἀσάσαιντο, δέξαδὲ πλὴν πρῆσβείαν καὶ λῦσαι τῆμ πολι-
ορκίαν, καὶ απείσαι θαι τλὴν εἰρήνίω. διδάσκει τοίνωμ ἡμᾶς ὁ λῶγος
ὡς σαθμῶ καὶ μέτρω πάντα πρῆτανθῶμ ὁ θεός σωεχῶρε θύπης
ἀνππαρκατᾶτῆεθαι τῶ λαφ, ἵνα μηδεμᾶς ἀξιωθῶσι φειδῦς,
ὁμῶ κατὰ ἔρημ θῆωμ ὄρομ ἀμίρεθῶσιμ.

Διαπὶ τοῖς ἡμῶσῆς δὲχάνεμει τῶν κλήρης τῶ γῆς, τοῖς δὲ Ἰησοῦς;

19.

καὶ ἔστω πάλιμ προτυφί τλὴν ἀλήθειαν. καὶ μὲν ἔφῃ ἐπέκεινα
τῆς Ἰορδάνου, μαῦπῆς διᾶλε τῆμ γῆμ· τοῖς δὲ κατὰ ἔρημ Ἰορδάνίω ὁ Ἰη-
σοῦς. καὶ τῆν μὲν Ἰουδαίωμ ἔχουσι ἔρημ τῶμ τῶσῶμ, οἱ δὲ μαῦσῆος
εἰληφότες τῶν κλήρους· οἱ δὲ γὰρ δὲ Ἰησοῦ τῆν πεπισυκότωμ ἐθῶμ;

καὶ ἐπειδὴ πρὸ τότοκος ὁ ἰσραήλ, οἱ πρὸ τότοκος Δὲ μαυσιώως ἐδὴ
 κλήρους ἐδέξαντο ῥουβὴν, καὶ γὰρ καὶ μακασῆς. δευβαίνουσι μὲν
 τοὶ καὶ οὗτοι εὐζωνοὶ πρὸ τῆν δόμων. οἱ γὰρ ἴσζ ἰουδαίωμ πεπισθυ-
 κότες τοῖς ἐθνεσι πλὴν ἑθνηλαρ προσήνεγαμ. ἐπιλείφθησαν δὲ ὁ-
 μως καὶ ἰεβουζαῖοι καὶ καναναῖοι, ὅ ἐτόρα ἔθνη τῆ δημοφύλαξ, καὶ
 (ωφῆει τῶν ἰσραήλ. ὅ τούτῃ δὲ τῶ τυφρῶ τῆρ ἀλθείαρ ἔστι
 εὐραῖμ. οὐδὲ γὰρ ἅπαντες τὸν ἑθνηλαρ ἐδέξαντο λόγῳ, ὁμῶς ἐπέ-
 μιναν ἀπὸ λέγωντες καὶ ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνας τὸς αὐτὰς ἡμῶν κῆ
 πάλαι καὶ ἡσμάς οἰκουῶτες. οὗς οὐκ ἀπὸς ἀσφαλείη καναναί-
 ον καὶ κεφαίους καὶ ἰεβουζαῖους ὀνομάζωμ. ταύτης δὲ ἄξιοι τῆ
 προσήνεγας, καὶ οἱ τὰ μυσσὰ τῆ αἰρέσεωμ θεοσβύοντες δογμα-
 τα. διὰ τοῖ ἴσζ καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος ἐφη. νῦν δὲ οὐπω ἐρωμῶν
 αὐτῶ τὰ πάντα ἔσπεταγμένα. καὶ πάλιν. δεῖ γὰρ αὐτῶ βασι-
 λείημ ἄχρισ οὐδὲ ἅ πάντας ἐδὴ ἐλεῖς αὐτῶ ἔσπε δὴ πῶδαις αὐτῶ.

15. τί δὴ πεπλὴν κεβρὸν ὁ καλέβ ἤτησε;

εὐσεβεία κοσμίμνος, πάντων προπέτα χερ πλὴν πῶδαιμ, οἱ ἡ πα-
 ρῶν (σαν οἱ παντ ἄεισοι πατεράρχοι, καὶ ταφῆ ἡσαρδοθησαν. δη-
 λαῖ δὲ ὁ τούτῃ λόγος ὡς ἐπῆετῆ πολεμήσαντες χρόνον πλὴν γῆρ δι-
 ενείμανθ. ἐφη γὰρ οὕτως ὁ καλέβ. πασαράκοντα ἔτῶμ ἡμῶν ὅτε ἀ-
 πῆσε ἰερέμ με μαυσιῆς ὁ παῖς κυρίου ἐκ κάδης βαρυνῆ κατὰ σιοπῆσαι
 τῆρ γῆρ, καὶ νῦν διέθρεψέ με κύειος ὁρ τῶσῶμ εἴωμ. ἴσζ πασαρά-
 κόντ καὶ πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησε κύειος πρὸς μαυσιῆμ, με-
 τὰ δὲ πλὴν τῆν ἐξακοσίωμ χιλιάδων ἀπόφασιν τῶ θεοῦ, τελέωντα
 καὶ ὀκτὼ διετέλεσαν ἔτη οἱ τῆ ἐρήμῳ διάζωντες. ἐπῆ ἀτὸν ἰωὺ ὅτι
 τὰ λειπόμναι τοῖς πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. ἴσζ καὶ ὁ τῆν ὄλεσιν
 δεσπότης Δὲ τῶ θεοτάτα προσήνεκεν μαυσιῆς. εἰσαγάγη σε κύ-
 ειός ὁ θεός σου εἰς πλὴν γῆρ ἰωὺ ἐπηγείλατο τοῖς πατράσι σου, μὲν ἐ-
 πῆ ἀτὸν ἀναγνώσῃ τὸν νόμον ἴσζ τὸν παντῆ τῶ λαῶ. ἔδισθημῆναδὲ
 δὲ προσήκει, ὡς πλὴν ἰερουσαλήμ ἰεβουῖς ὀνομάζει. Σταν πλὴν λέ-
 γει τῶν βενιαμῶν κληρολῆναι. ὁ δὲ γε συμεῶν κατὰ τῆρ τῶ πατρός
 προσήνεκεν διεσπαρμῆτον ἔχε τὸν κληῖον. ἐγενήθη γὰρ φησιν ἡ
 κληρονομία αὐτῶ ἀνὰ μέσον κληῖον ἡσῶν ἰούδα. εἶτα τὰς πάλαι
 εἶπωμ ἐπὶ γὰρ αὐτῆ κληρονομία φυλῆς ἡσῶν συμεῶν. ὅπερ ἐχ-
 νήθη ἡ μεῖς τῆ κληρονομίας ἡσῶν ἰούδα μείζον αὐτῶ. καὶ ἐκ κλη-
 ρονομῆσαν ἡσῶν συμεῶν οἱ μέσῳ τῶ κληῖον αὐτῶ.

16. τίνας ἐνεκα τοῖς ὄμοις διανείμας πλὴν γῆρ ὁ θεὸς τὰς ἰσοῦς,

αὐκ

οὐκ ἀπένειμεν αὐτῷ κληῖρον, δὴ ἀπαρὰ τῶ λαοῦ πῶ θαυμασά-
χαρ ἐνομίσατο;

μιμῆται. Ὁ δὲ αὐτῷ δεωσὶν πῶ μετέπειτα. μάθετε γὰρ φη-
σιν ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτος εἰμι καὶ ταπεινός τῆ καρδίας, καὶ εὐρήσα-
τε ἀνάπαυσιν τοῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ πῶ ἐλάττω δὲ μετήλθε
πενίαν ὡς μὴ δὲ οἰκίας εὐπορήσῃ. ὁ γὰρ υἱὸς φησι τῶ ἀδελφῶν,
οὐκ ἔχει τοῦ πῶ κεφαλῆν κλίνας. ἐπειδὴ ζῶντων τῶν αὐτῶ ἰσ-
μοφύνομος ἰσοπύς, ἔκ ἀπένειμεν ἑαυτῷ κληῖρον. ἦν ἡ πρῶτος νεχθέν-
τα ἐδέξατο, διδάσκων ἑὸν ἀρχὴν πῶ τῶν οὐκ οἰκίας
θεραπείας, δὴ ἀ τῶ ὑπὸ πικρῶν ὠφελείας φροντίζει.

τί δὴ πεπε τοῖς ἰσοπύσιν ἐν τῇ ἰσοπύσιν φυλῆ καὶ τῇ βενιαμίν, καὶ
τῇ Συμεῶν τὰς πόλεις ἀπένειμεν;

καὶ τῇ ἐρήμῳ πῶ πορείαν ποιούμενοι τῇ ἰσοπύσιν φυλῆ (σωεχρῶ-
δῆσαι)· ὅτι γὰρ εὐώνυμος διέλαχον τμήμα. καὶ οἱ ἰσοπύσιν καὶ ἡ ἰσο-
πύσιν φυλῆ. καὶ ἐπὶ ταῦτα πάλιν σωεκληρώθησαν τῇ ἰσοπύσιν φυλῆ.
ἐπειδὴ ἡ ἰσοπύσιν ἐγένετο τῶν φυλῶν. ἀρχὴν γὰρ ὁ πρῶ-
τος ἀρχιερεὺς πῶ τῶ ἀμιναδάμ ἡγάγετο θυγατέρα. καὶ ἰσοπύσιν ὁ
πανδύφηνος ἀρχιερεὺς τῶ ὀρχοζίου τῆ ἀδελφῆν (σωεχρῶδῆ δὲ
τὰς φυλὰς ταύτας ὁ δεωσὶν ἰσοπύσιν θεός. ἐπειδὴ ὁ ἐκ τῶ
ἰσοπύσιν κατὰ σάρα. βλασησῆς οὐ βασιλῆος μόνου, δὴ καὶ ἀρχι-
ερεὺς ἐχρημάτισεν. ἔδει δὲ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῇ βενιαμίν πῶ φυλῆ κα-
ζοικῆν. ἐπειδὴ καὶ ὁ θεὸς νεὼς ἐπὶ τῇ ἐκείνων ἐμελερ οἰκοδομή-
σαι φυλῆ. ἔλαβον δὲ ἡ ἐκ τῶ Συμεωνίτιδος φυλῆς οἰκίας πόλεις.
ἐπειδὴ καὶ ὁ ῥύτων κληῖρος ἐπέλαζε τῶ νεφ. κατὰ πόρ γὰρ τῶν
ἀπὸ γῆς καρπῶν καὶ τῶ βοσκημάτων τὰς δεκάτας τοῖς ἱερεῦσι ἡ
τοῖς ληϊτοῖς ἀπένειμεν, οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἰονεῖ δεκάτας αὐ-
τοῖς δοθῆναι πρῶταξερ. ταύτας μὲν τοῖς δώσιν θεῶ τὰς δεκάτας
ὁ πατεράρχης ἰσοπύσιν ἐπιγγέλατο. πάντων γὰρ ἔφη ὡρ ἐὰν μὴ δῶς
δεκάτων ἀπὸ δεκάτων αὐτῶ σοι. χρέος τοίνυν πατῶν ἰσοπύσιν
λαός οὐ δώρον πρῶταξερ. πρῶς δὲ ζῶντων κατὰ χερ αὐτῶν καὶ τῶ
κληῖρον τῶ γῆς. πῶσά μνοι μνῶτοι τῶ πλέμου καὶ τῶ διαίρεσας
γενομένης. ἀπὸ λῦθου μνῶ οἱ πόρ τῶ πρῶτα μού ἑὸν κληῖρος εἰ-
ληφότες. πῶ δὲ γε ἰσοπύσιν ἦν πρῶτα μὲν βωμῶν οἰκοδομησῶν
μέγιστον. ἦν δὲ τῶ οἰκοδομίας ἡ γνοησῶτες οἰκοδομῶν οἱ τῶ ἀνέκα φυ-
λῶν. ἀσεβείας δὲ χάλειν τῆν οἰκοδομῶν τοπάσαντες πανδημῆ

† Subaudiendum μετόντες aut quidpiam simile vel ανούαντες.

στρατεύεται κατ' αὐτῶν ἡβουλήθησαν, τὸ συγγενείας προσημίαν
 πρὸς τὴν εὐσεβείαν. ὅλη ὁ πάνσοφος ἰησοῦς καὶ ἐλεάζαρος ἦν φινε-
 ἔς ἀπέσειλαι ὡς τῷ ζήλω κατὰ τὸ ἀσεβείας ἐν τῇ ἐρήμῳ χρησά-
 μνον. ὡς καὶ τῆν προσήνω καὶ τῆν διουδύτων ἀγαθῶν αἰα-
 μιῆσαι, καὶ τὴν ἡλμηθεῖσαν παρανομίαν. ὅλη ὁ τὸ πῶδε εὐσε-
 βείας κληρονομίας μνημείον κληθῆναι ἦν γαλιθαίων βωμόν τ.
 ἰν' ἔχοιερ οἱ ἀπόστολοι διεκώμα ἑῶτον εἰς ἐλεγχον τῆν ἀπειρηγμ
 αὐτῶν τῆν δειῶν πανηγύρεων περιωμῶν ὑπερσεσαν γαλιθίτες,
 καὶ ἦν θεῶν ἀνυμνωῶτες ἰδί τῇ τῆν ἀθελάων δι' ὅβείας, καὶ τῇ
 κινή πάντων εἰρήνη. ἑῶτον ἐχρήμ καὶ ἑῶν νωῖ ἰουδαίους εἰδέναι πὲ
 λέγειν ὡς ὁ βωμὸς αὐτῶν οὐ εἰ ἀληθινὸν ἰωῦ θυσιασίον, ὅλη ὁ τὸ
 ἀληθινὸν πρετύπου. μέλλων τοίνυν ἦν βίον ὁ προσήπιος ὑπεξίε-
 ναι, σιωπηλέσει ἅπαντας, ὅ τὰ εἰκότα παρήνεον, ὡς μηδεμίαν
 πρὸς ἐγγυῶν ἰδί γαμίαν ποιήσασθαι, ὡς τὸ βιωῶντες ἰδί μιξι-
 ας τὰς τὸ ἀσεβείας παρηρῆσης προφάσεις. προσέθεικε δὲ καὶ τῇ
 παραινέσει ἀπειλῆς. ἐὰν γὰρ φησι ἑῶτον ποιήσητε, γινώσκετε ὅτι
 οὐ μὴ προση κύειος ἰζολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπ' προσώ-
 που ὑμῶν. καὶ ἔσαι ὑμῖν εἰς παγίδος καὶ εἰς σιάνδουλα ἐν ταῖς
 πῶ θυραῖς ὑμῶν, καὶ σιόλοπις ἐν ἦν ὁ φθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἀν-
 ἄρ λήθε ἐκ τὸ γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἦν ἔδικαι ὑμῖν κύειο ὁ
 θεὸς ὑμῶν. ταῦτα δὲ σαφές ὄρον ἡμῶς ἐδίδαξεν ἡ τῆν κριτῶν ἰ-
 σορία. ἐγνωμὴν ἡ καὶ τῆν αἰπία δὲ ἦν κατὰ τῆν δειῶν ἐπαγγελί-
 αρ οὐχ ἀπάσης τὸ γῆς πῶ δεσποτείαν παρέλαβον. ἀσπασάμε-
 νοι γὰρ τῆν δυναστέων ἔθνων πῶ συγγενείαν καὶ μιμησάμενοι πῶ
 ἀσεβείαν, τῆς δειῶς ἐγυμώθησαν προσηθείας, καὶ δουλθίερ αὐ-
 τοῖς ἦνα γιάζοντο. θαυμαστός δὲ πῶδε αὐτῶ καὶ ὁ φιλεῶστος καὶ ὁ
 πῶδε θανάτου λόγος. ἐγὼ γὰρ ἔφη ἄρ τρέχο τῆν ὁδὸν καθεὸς πῶν-
 τες οἱ ἰδί τὸ γῆς δεικνυσι δὲ αὐτοῖς καὶ εἰ τῆς δειῶς προσηρῆσεων
 ἀφ' αὐθῆς καὶ γνώσεθε τῆν ἀρεθία ὑμῶν, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ἡ
 ὅτι οὐ δέποτε λόγος εἰς ἀπ' πάντων τῆν λόγῳ τῆν καλῶν, ἂν
 ἔπειρ κύειος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς ἡμῶς. πάντα ἅ εἰρηκὴ ἡμῖν δέ-
 δικαι ἡμῖν οὐδὲν ἀπαφώνηκεν ἰζ αὐτῶν. εἰ ἀληθῆς φησι τῆν
 δειῶν ἐπαγγελίῳ ἐκ τῆν διόρησιῶν μεμαθήκατε. πῶληρωκα
 γὰρ ἀπὸρ ὑπέχετο. τοιγαροῦν οἱ πῶδερ μάθετε καὶ εἰ τῆν ἀσπαι-
 λῶν ἀφ' αὐθῆς. ἑῶτον γὰρ ἐπίγρη. ὅ ἔσαι ὅν τρέπων ἡλθιερ ἐφ' ἡ-
 μῶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ, ἅ ἐλάληθε κύειος ἐφ' ὑμῶς ἕ-
 πως ἐπάξει κύειος ἐφ' ὑμῶς πάντα ῥήματα τὰ πόνηρὰ ἕως ἀν ἰζ-
 ολαθροῖσει ὑμῶς ἀπ' τὸ γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἦν ἔδικαι ὑμῖν
 κύειος

19. τί δὴ ποτε τὸν λίθον σήσας εἴρηκεν ὁ λίθος οὗτος ἔσαι ὑμῶν εἰς
 " μαρτύριον, ὅτι οὗτος ἀκήσκει πάντα τὰ λεχθέντα παρὰ κυρίου
 " ἃ ἐλάλησεν πρὸς ὑμᾶς σήμερον;

Ἄνθρωπος μὲν ὁ λίθος, εἰς ἔλεγχον δὲ τῆν ἐμφύχον καὶ λογικῶν ἀφ' ἧν ἀφύχον μαρτύρεται ἐχρήσατο δὲ ὁ θεὸς ἔθει τῶν παλαιῶν καὶ γὰρ ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰάβαρ τρικοσμίνοι τὰς σωθῆναις τὸν βασιλεὺς ἐλάλησεν μάρτυρα τῆν (σωθῆναις) ὅσον μὲν τοῖς ὄντησιν ἀρχῶν εὐσεβῆς καὶ Ἰησοῦς ἡ Ἰσραὴλ διδάσκει. ἐλάλησεν γὰρ φησὶ Ἰσραὴλ θεὸς κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφέληκον τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα κυρίου, ὅσα ἐποίησε θεὸς Ἰσραὴλ μετὰ δὲ πῶν πούτων πελοτήν, ἀπέκλιναρ εἰς ἀσεβείαν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ τὸ Ἰσραὴλ ἐπέλαξεν, ὅτι ἐδοῦναι δέξαι τὸ ἀσεβείας. τῆς γὰρ θείας γυμνωθέντες κηδεμονίας, ὑπεκλήθησαν θεὸς τῆς δουλείας ζυγῶ, καὶ δεσπότην ἔσθον τὸν μααβιτῶν βασιλέα. ὅτι ὁ Ἰσραὴλ κηδεμονίας τῆς πρὸς τὸν πατέρα μεμνημένος ἐπαγγελίας, ὁπτακμ δεκτικῶν πειρώσειεν χρόνον πῶν δουλείαν.

τέλος τῆν εἰς τὸν Ἰησοῦ τῆς Ναυῆ.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΚΡΙΤΑΣ.

Σ ΓΕΡ τῆν βασιλειῶν ἡ βίβλος τῶν μὲν ἔχει
καὶ διάφορα διηγήματα, ὠνομάσθη δὲ βασιλεῖαι ἐ-
πειδὴ τὰ τοῦ λαῶν συμβεβηκότα, κατὰ τὴν τῆν βα-
σιλειῶν κληρὸν ἰσορεῖ· οὐτα καὶ εἰ περικείμενον βι-
βλίον προσηγορεύθη κριτῶν· ἐπειδὴ τὰ κατὰ τὴν τῆν
σημαγωγίας κληρὸν γνησιμῶν διδάσκει. τῶν μὲν τοι πῆδε τῆν ἰσο-
ρείας ἀρχὴν ἀνακιφαλαίωσιν, ὅμοιαι εἶναι τῆν τοῦ ἰησοῦ τοῦ
Ναυῆ κατὰ τὸν θωμῶν· μέμνηται γὰρ καὶ τῶν ἁδωνιβεζην, καὶ τῶν
κατ' αὐτῶν τῶν φλέμων, καὶ τῆν ἡθῆς αὐτῶν, καὶ τῆν ἀναιρέσεως. μέμνη-
ται δὲ καὶ τῶν κεβρώων ὡς ὄφνε μνηδείσης τῶν χαλέβ, ὅτι τῆν τει-
ῶν γιγάντων ἀναιρέσεως, τῶν ζεσῆ, καὶ τῶν ἀχμάων, καὶ τῶν θολῶν·
οὗς τῶν ἐναντὶ ὄφνε μνηδείσης ὠνόμασεν· εἰκὸς δὲ τότε μὲν προερέθησιν αὐτῶν
τοῦτων ἀναιρέσιν, ὑστεροῦν δὲ λαβῆν τῶν προερέσιν πελῶν.

Εἰ κατ' ἐκείνον τὸν κληρὸν ἀνάστατος ἰερουσαλήμ ἐγένονε, πῶς
δύττερον αὐτῶν βασιλεύων ὁ δαβίδ εἶλον τῶν διοικήσας α.

πολλὰς ἔχε μεταβολὰς ὁ λαὸς ὡς ἡ τῆν κριτῶν ἰσορεία διδά-
σκει. ὅτε μὲν γοῖ εἶκων, ὅτε δὲ ἠπῶντο· καὶ ὅτε μὲν ἠρῶν τῆν
δημοφύλων, ὅτε δὲ ἐδούλων. δῆλον τοίνυν ὡς ἐμπροθέστω
τῶν ἰερουσαλήμ πάλιν ἀνέκοδομησεν εἰς ἱεβουσαιῶν τῶν τῶν λαοῦ
δυσικηρίας ὑπὸ λαβόμενοι. Σ τὰ αὐτῶν δὲ ὑστεροῦν ὅμοιαι συγγρα-
φῆναι τῶν βιβλίων, περὶ κληρὸν χῶμῶν τοῦ τῶν τῶν πῶν τῶν
ἰερουσαλήμ ὠνομάσθη τῶν ἰσορείων, ὑστεροῦν δὲ πάλιν ἔχε τῶν προ-
σηγορέων, ἱεβουῶν προερέσιν ὠνομάζομεν.

τί ὄσι, δὲς μοι λύτρωσιν ὕδατος, καὶ λύτρωσιν μετώπων, καὶ β.

λύτρωσιν ταπεινῶν;

οἱ ποὺ τὸν Σύμμαχον ἀρδέϊαμ ὑδατος· καὶ ἀπὶ τῶν ταπεινῶν,
 " πεδινῶν ἠερμίνθων. ὑπεβλήθη δὲ παρὰ τῶν Γοδωνιῶν τῶν ἀδελφῶν
 " αὐτῆς Ἀχάριμ αὐτῆσιν ἀγρόν· ἦπσε βίβλω ἀρδέϊαμ ὑδατος, καὶ ἔ-
 " λαβερ, ὡσπερ ἦπσε. οὐ μόνον πεδιάδα γῆν, ἀλλὰ καὶ ὄρεον. ἔμ
 " γὰρ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς, δὲ κατὰ θυμὸν σημαίνει· μετέωρα
 δὲ τὰ ὄρεα κἀκκληκω, ταπεινά δὲ, τὰ ὑψηλά.

γ. πῶς ἐταῦθα τῶν νομοθέτου τὸν κηδεστῆρ· Ἰωβαβ ὀνόμασιν,
 Ἰοθῶρ καὶ Ραζουὶλ ἐν ἐκείνοις τοῖς ἰσραήλ ὀνομασμένοι;

* Varia le-
 ctio, quia in
 Hebraeo nō
 est Iobab.

καὶ ἦδη ἔφλω, ὡς ὁ Ἰωβαβ ἐκείνου ἰσραήλ· πενθερὸν δὲ αὐτὸν
 κἀκκληκω, ὡς τὸ γαμητῆς ἀδελφόν. καὶ γὰρ νῦν πολλοὶ τῶν ποιού-
 τος πενθεριδῶν καλοῦσιν. τῶν Ἰωβαβ τοίνυν οἱ παῖδες ἐγγονοὶ τῶν
 Ἰοθῶρ εἰσιν.

δ. πόλιν φοινίκων ποίαν καλεῖ;

τὴν Γεειχῶν. νομίζω δὲ οὕτως αὐτὴν προσεγερθεῖσθαι Δαδ τὸν
 τῆν φοινίκων καρπὸν. καὶ ἔξ ἐκ τῆς πρὸ ταύτης βίβλω εὐδύς τῶν
 λαοῦ Δαβάντος τὸν ἰορθάνω, ὁ συγγραφεὺς ἔφη· ὅτι ἔφαζον ἀ-
 " πὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἄζυμα, καὶ ὅτι ἐκ αὐτῆς τῆς ἡμέρας, ἰζέλιπε
 " ἔμάννα μὲν ἐβεβρωκίνα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σίτου τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔπι-
 " ὑπῆρχον οἱς ἦσαν ἰσραήλ μάννα. ἐκ καρπῶν τῶν τῆν γῆν τῆν φοι-
 " νίκων, ἐκ τῶν οἰκωτῶν ἐκείνων. καὶ ἡ δυνάμει δὲ τῆν παραλαμπομέ-
 " νων πρὸς τὴν ἠχμαλῶν πευθῶν ἐκ τῆς ἰούδα φυλῆς αἱ δέκα φυλαὶ
 " διηρυνμῆν οὕτως ἔφη· καὶ κατέστησαν αὐτῶν εἰς Γεειχῶν τὴν πόλιν
 " τῆν φοινίκων πρὸς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

ε. πῶς νομτέον, καὶ ἡ νύκτος μὲν ἰούδα, καὶ ἐκληρονομήσασθαι ὁ-
 ρος, ὅτι οὐκ ἐδιδώατο κληρονομῆσαι τῶν κατοικουῶντων τὴν κοιλιάδα
 ὅτι Ριχάβ † διεξέλατο αὐτοῖς;

† Ista tamē
 non haben-
 tur in He-
 braica ver-
 sione.

τοῦ Ριχάβ ὡς εὐσεβοῦς ἄγαρ πολλαχού ἡ Δεῖα μνημονύει
 γραφῆ. καὶ ὅτι μέχρι τῆν ἀσράων αὐτῆς διεσφραμῆν ἡ εὐσεβεία
 ἄσρα ἐσηγίασθαι λέγει τῆς ἰούδα φυλῆς τὴν κοιλιάδα κατὰ λιπέϊν,
 καὶ ἔξ ὄρος οἰκῆσθαι, ἡ δὲ καὶ αὐτὸς τῆς ἰούδα φυλῆς ὡς ἡ τῆν πα-
 ραλαπο-

βαλα πω μλνωρ διδασκει βιβλος. οίμαι δε αυτην συμβεβουλην
 κεναι πτω κριλασθε φυγειν, Διδ. πτω την ποσειδωνικωρ ασβειαμ. και
 μλντω και Διδ. ε τδ θαλαπης γετόνημα. οι γαρ θαλαπην πελά-
 ζοντες, και εδω πόρρωθεν καταπλέοντας δέχονται, και αυτοι ναυ-
 πιλίας ορέζονται. η δε την δημογλυωρ υδιμξία, πτω νομικηρ ε-
 λυμαίνετο πολιτείαρ.

τί δή ποτε μη πάσης ελθω τας πόλεις, δηλα ποληδος αυτοις 5.
 σωφικει την αμοφύλωρ ενωμ;

πρωτον Διδ. ναθειαρ πασης τδ γης ουν εκρατησεν, επειτα και
 Διδ. πλεονεξιαμ. εδεω γαρ φησι τον καναναϊορ εις φορομ, και εβ-
 αρωρ ουν εβηεν αυτην. και εδω ποδι ενεσθης ο συγγραφευς ειπε
 φυλης. περς δε βουτοις τον θεον παραβάντες νόμορ και βις την
 δημοφύλωρ δεδουλυμότες θεοις. ου δη χάειμ ο πάντοφος κύειος
 ουν αρεθην ε την καναναϊορ ενωμ διεφθερε γλυός. δηλ. ειασον
 τωλους γετονθην αυτοις, ινα τωλεμούμνοι και δουλθην ανιαγ-
 κηζόμενοι αιθάνωνται μλν τδ εστ τδ κωάνης γεγνημλνης βλά-
 βης, πεσοθωσι δε τω σελωπί οεφ. και τδ παρ αυτη εροπης εβ-
 λαύωσιν. και οπ τωύτα ου λογισμοις ανθρωπίνοις κωρησμένθ
 λέγω, δηλα παρ αυπης διδαχθεις της ισοείας, αυπην εδηλθσω.
 ανέβη γαρ φησιμ αγγελος κυείου εβ γαλγαλαμ. γαλγαλα δε ο
 την ακροβυσιών ωνομάσθι τω ποτε. δηλαθ δε τούνομα κατα την
 εβρατωρ φωνην, την ελθυθειαρ. εκειθεν ωμπει τον αγγελωρ
 αναμνησθημ αυτου της τε τδ πεταμου Διδ. βασως, και της τωρ
 γεγνημλνωρ ποδιτομης. ετα λέγει και πιναι τα ρηθέντα εδω τδ
 αγγελου. κύειος ανήγαγην υμας εβ αιγύπτου, εισηγαγην υμας εις
 την γην αυωμσε τοις παβασμ υμωρ δουναυ υμωρ, ε επερ υμωρ,
 ου μη Διδ. σκεδαθω την Διδ. θην αυ μου πτω μεθ υμωρ εις τον αιω-
 να. και υμας ου Διδ. θησθε εβραθην τοις αγκαθηνμλνοις οι τη γη
 τωύτη, ου δε τοις θεοις αυτωρ ου μη προσκυνησθε, δηλα τα γλυ-
 πηα αυτωρ σωτει. λεπε, ε τα θυσιασθηρια αυτωρ κατασά. λεπε, η
 ουν εσηκυσατε της φωνης μου οτε τωύτα ερηήσατε, και ετω φη-
 σιν ου προσθηθω τδ μεθικησιν τον λαον αυτω ομ ετωρ τδ εβρα
 αυτην εβ προσω του υμωρ. και εσονται υμωρ εις σωχα. και οι
 θεοι αυτωρ εθονται υμωρ εις σιάνδαλωρ. παρεβητε μου φησι νό-
 μομ, ουν εφυλάξατε τας εντολας μου, ειρήνην επεισαθ. περς εδω
 της αμαρτίας διδασκάλευς, και τοις την τούτων θεοις εδουλυ-

σατε. ἀλλ' αὐσατε τοῖς ἀγαθοῦ ὡς ἐπὶ θῆσατε, ὁ ἀμήσατε τῆν' ἀπερ-
 μάτων ὑμῶν τὰ σφάλματα. οἵ τε γὰρ ἀλαφροῦντες ἄρ' ἐν ἐπιπέ-
 κων ἰσχυροῦντες ὑμῶν ἀγαπᾶτε. καὶ οἱ πύτων διό-
 20 τὰς ἡμετέρας ἰσχυροῦντες ἴσους ψυχᾶς, πύτων ἕως τῆς ἀγγέ-
 21 λου ἡμετέρας, ἐθνήνησε ὁ λαός, ὅθεν. ὁ πύτων ἀνομάσθη κλαυ-
 θμῶν, εἰ πύτων ὑπέλαβον τὰ πλεόνα τῆν' εἰρημνῶν ἀνακτα-
 22 λώσων εἶναι τῶν ἰδῆ τῆς ἰσοῦ πύτων γένων. ἔφη γὰρ ὁ συγ-
 23 γραφῆς. καὶ ἰσχυροῦντες ἰσχυροῦντες ἰσχυροῦντες, καὶ ἀπῆλθον οἱ υἱοὶ
 24 ἰσχυροῦντες εἰς τὸν πύτων αὐτῶν, καὶ ἰσχυροῦντες εἰς τὴν κληρονομί-
 25 αμ αὐτῶν καὶ κληρονομῆσαι τὴν γῆν. καὶ ἐδύλθον ὁ λαός, ὅθεν
 26 κληρονομῆσαι τὰς ἡμέρας τῶν πύτων τῶν ὅσοι ἐμακροῦντες ἡμέρας
 27 ἔφη μὲν ἰσχυροῦντες ὅσοι ἐγινώσκον πύτων εἰς τὸν κληρονομῆσαι
 28 ἡμερῶν τῶν ἰσχυροῦντες. λέγει δὲ καὶ ὁ πύτων ἐπελάθθη, καὶ εἰσα-
 29 τᾶσθαι. καὶ πύτων εἰσα- ὅτι ἀνέστη γένεα ἑστῶτα μετ' αὐτῶν, καὶ ἰσχυ-
 30 ἔφη μὲν τὸν κληρονομῆσαι, καὶ εἰς τὸν κληρονομῆσαι τῶν ἰσχυροῦντες, καὶ ἐπὶ
 31 τοῖς κληρονομῆσαι καὶ τοῖς φερεζαίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις σιωποῦντες
 32 δημοφύλοις, τὰς τε πύτων αὐτῶν ἰσχυροῦντες ἐπὶ τῆν' ἰσχυροῦντες.
 33 ὁ ἀπῆλθον τῆν' ἀσβεβῆσαι μετέλαθον. ἐλάτθησθαι γὰρ τοῖς βασιλῆμ,
 34 καὶ τοῖς ἰσχυροῦντες. διὰ τὸν κληρονομῆσαι δὲ ἀπῆλθον τῶν ὅσοι ὑπὸ τοῦ
 35 ὄντων ἡ τῆν' ἀπῆλθον εὐσεβῆσαι. καὶ ὅσοι ἡ ἀναρχία λυμᾶντες.
 36 καὶ αὐτῶν πύτων ἡ τῆν' πύτων ἡ κληρονομῆσαι. ὅσοι γὰρ καὶ ἡδε ἡ ἰσχυροῦντες
 37 διδῶσθαι. ἡ γὰρ αὐτῶν πύτων κληρονομῆσαι, καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 38 ἐκ χειρὸς τῆν' κληρονομῆσαι αὐτῶν. καὶ ὅτι ἡ γὰρ αὐτῶν πύτων
 39 κληρονομῆσαι, καὶ ἡ κληρονομῆσαι τῶν κληρονομῆσαι, καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν
 40 ἐπὶ τῶν αὐτῶν πύτων τὰς ἡμέρας τῶν κληρονομῆσαι. καὶ μετ' ὀλίγα καὶ
 41 ἐπὶ τῶν αὐτῶν πύτων τὰς ἡμέρας τῶν κληρονομῆσαι, καὶ ἀπῆλθον ἡ
 42 κληρονομῆσαι ὑπὸ τοῦ πύτων αὐτῶν τῶν κληρονομῆσαι ὅτι τῶν κληρονομῆσαι
 43 τῶν κληρονομῆσαι αὐτῶν. ὁ πύτων αὐτῶν. ὅτι μοι δὲ. ὁ πύτων αὐτῶν
 44 πύτων εἶναι ὅτι ἡμοῦ πύτων πύτων ἐπὶ τῶν κληρονομῆσαι τῶν κληρονομῆσαι.
 45 δὲ αὐτῶν. σιωποῦντες ἐδῶσθαι τῶν νομικῆς πολιτείας ἡ φυλακῆς.
 46 τῶν γὰρ τῶν ἰσχυροῦντες ὅτι νόμος ἐκῆλθον εἰς εἰς ἀπαντας
 47 κληρονομῆσαι σιωποῦντες εἰς τῶν κληρονομῆσαι κληρονομῆσαι ἐδῶσθαι τῶν
 48 κληρονομῆσαι. καὶ τὰς ἀναρχῆς καὶ τὰς δικαίας. ὁ πύτων τῶν κληρονομῆσαι
 49 πύτων τῶν κληρονομῆσαι, καὶ μὲν τῶν κληρονομῆσαι κληρονομῆσαι ἐκῆλθον,
 50 ἐπὶ τῶν κληρονομῆσαι σιωποῦντες σιωποῦντες τῶν κληρονομῆσαι καὶ
 51 τῶν κληρονομῆσαι εἰς τὸν κληρονομῆσαι κληρονομῆσαι κληρονομῆσαι.

2. πύτων κληρονομῆσαι, τῶν κληρονομῆσαι, τῶν κληρονομῆσαι τῶν κληρονομῆσαι, ὅσοι
 πύτων

πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας ἐδὲ μὴ ἐγνωκότας, πάντας
 ἐδὲ πολέμους χαναάν· πῶλῶ Δὲ τὰς γενεὰς τῆν ἡγῶν Ἰσραὴλ τῶ
 διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον· πῶλῶ οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν ἐκγνωσθαι αὐτάς

Ἰησοῦς τῶ Ναυῆ στρατηγῶτος οὐκ ἔστιν πολεμικὴν τέχνην ὁ λαὸς
 οἶνε παρὰ τὰ ἔθνη, ἀλλὰ τῶ ἀνδρῶν ἀκλαύτων ἰδιουρίας.
 ἀποσελῶ γὰρ ἔφη τὰς σφηκίας ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ ἕβρολο-
 θρῶσει τὸν χαναανῶν καὶ τὸν κεφαιῶν, καὶ τὰ ἔθνη, καὶ μάλιστα
 καὶ σπηηοὺς ἀνδρῶν ἀφίαις, καὶ χάλαζαν λίθων μὴ ἔχουσαν
 μέτρον, ἐδὲ πολέμους ἀνήλισκεν. λέγει ποίνω ὅτι τούτῳ χάειν
 οὐ πάντας ἀρῆν διώλεσε ἐδὲ πῶ γῆν ἐκείνην οἰκουῦτας Ἰησοῦ τῶ
 Ναυῆ στρατηγῶτος, ἵνα καὶ οἱ μετ' ἐμῆνον τῆ πείρα πῶ τῶ θεοῦ
 διδάξασιν κηδεμονίαν. © Δὲ πῶ πολεμικὴν ἀνάγκην τὸν δε-
 σπῶ τῶ καλῶσι εἰς συμμαχίαν. τὸ μάλιστα πειράσαι ὁ σύμμαχος
 ἀσκήσασθαι αὐτοὺς ἐβουλήθη, καὶ διδάξαι τῶ πολέμου πῶ τε-
 χνῶν. καὶ τὸ πειράσαι δὲ κατὰ ἐδὲ ἐβδμήκοντα καί μινον, οὐ πῶ
 ἀγνοίαν τῶ θεοῦ ἀλλοῦ. οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀβραάμ τέτῳ χάειν ἐπέ-
 ραζει, ἵνα μάθῃ τῶ Ἀβραάμ πῶ γῶσι. καὶ γὰρ ἐδὲ διδάξεν ὅτι
 ἦδε ὁ θεὸς ὅτι τῶ τῶ Ἀβραάμ τοῖς ἡγῶν. αὐτῶ © τῶ οἶκῳ αὐ-
 τῶ μετ' αὐτὸν φυλάσσειν πάντα τὰ κτήνηματα κυρίου τῶ θεοῦ· οὐχ
 ἵνα ζῶναι αὐτὸς μάθῃ πειράζει, ἀλλ' ἵνα ἐδὲ ἀγνοουῦτας διδάξῃ.
 ὡσπερ ποίνω εἰς γυμνασίαν τῶ λογιστοῦ ἀδελφῶν ἐδεδοίκεν πῶ οἰτο-
 λῶ· οὐτῶ καὶ πῶτα εἶνα τῶ ἐθῶν κατὰ λέγειν περ· ὡσε τῶ μὴ
 δεῖσαι τὸ εὐαθβῆς. ἔσῳ γὰρ, ὡσε πειράσαι εἰ αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ
 τῶ γῶναι εἰ ἀνοῦσονται τὰς ἐθῶν ἀς ἐπέτελατο τοῖς πατρά-
 σιν αὐτῶν εἰ χερσὶ μαυροῦ. καὶ αὐτὰ δὲ διδάσκει τὰ πράγματα ὡς
 αὐτοὶ αὐτοὶ ποι γῶνται τῶ μὴ παντῶσι ἀπαμαγῆναι τῶ δυσ-
 σεβῶν ἐμῆνον ἐθῶν. οἶνε γὰρ καὶ εἶνοι βασιλείας δίχα τῶν
 τῶ ἰερατῶν καὶ τῶ γαὶ στρατηγῶν ὁ Ἰησοῦς σὺ τῶν στρατείαις
 αὐτῶν κατὰ πῶσιν, μὴ πῶλιν ἔχωρ, μὴ ὀρμηθῆιον, μὴ στραπῶ-
 τας ἐμπροσθεν ἡσπικῶν πολεμικῶν. οἱ δὲ γὰρ καὶ μετ' ἐμῆνον
 καὶ πῶλιν ὀχυρὰς ἐκείνους, καὶ πῶλιν ὅτι πῶλιν πῶλιν
 ἐκ τῶν λαφύρων κηδεμονίαι, καὶ πανοπίας ἐκείνους, καὶ τῶν
 καὶ πῶλιν βόλους, πῶλιν κηδεμονίαι τῶν πῶλιν φθίντων οὐκ ἔχουσαν
 Δὲ πῶ οἰκίαν ἀσέβασιν.

πῶς ὁ Γοθονῆλ καὶ τῶ καλέβ ἀδελφὸς καὶ κενὸς ἡγῶν γὰρ

καλέβ Ἰεφωνῆ υἱός·

εἰκός καὶ διώνυμον εἶναι τὸν Ἰεφωνῆ, καὶ καλεῖσθαι ὁ κενέξ.
εἰκός καὶ ὁκ εὐφώρων εἶναι πατέρων αὐτοῦ, μίας δὲ μητρός. καὶ
τὸν μὲν καλέβ τὸν Ἰεφωνῆ ἐσθλὴναι πατέρα. μετὰ δὲ πῶς τοῦτε πε-
λοπύλῳ γημάθει πῶς αὐτῷ μητέρα τῷ κενέξ, καὶ τεκέει τὸν γο-
δωνίηλ. ὅτι μὲν τὸ πῶς Ἰδριχὼ πόλιμ φοινίκων ὠνόμασεν, τὰ κατὰ
τὸν ἐλλῶμ διδάσκει. ἐπερβίθη γὰρ φησὶν ἐλλῶμ, καὶ ἐπάταξεν
τῷ υἱὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐκληρονόμησεν πῶς πόλιμ τῆν φοινίκων.
καὶ μετ' ὀλίγου καὶ ἐλλῶμ ἀπεσφραξεν ἄρ' εἰδῶ γαρ τῷ γαλ-
γάλοις. καὶ εἰπερ εἰδῶ τῷ ἐλλῶμ. λόγος μοι κρύβιος πρὸς σὲ
βασιλεῦ. ἢ δὲ γάλαλα τῆ Ἰεουχὼ πλάζει. φλόγα δὲ θ' σιδῆ-
ριον τ' μαχάρας ὠνόμασεν, παραξιφίδα δὲ τῶ λαβήρ. ἔδωκε δὲ
λέγει· καὶ ἔλαβε πῶς μάχαιραν αὐτῷ ἄρ' τῷ μηροῦ αὐτῷ τῷ δε-
ξιῷ, καὶ εἰπέσφεν αὐτῷ εἰς τῶ κοιλίαν ἐλλῶμ. καὶ ἐπεισίνε γινε·
καὶ τῶ λαβήρ ὀπίθ' τ' φλώς, καὶ ἀπέκλιπε εἰς σέαρ τῆ παρα-
ξιφίδα.

9. τὰ κατὰ τὸν Ἰαβὶρ τὸν βασιλέα Ἀσῶρ ἰσορεῖ καὶ ἡ ἰσορεῖα τῷ
Ἰησοῦ· εἰ τοίνυν ἀπ' ἐκείνου ἀνηρέθη, πῶς μετὰ πῶς χρόνον ἐ-
πανέσεν τῷ Ἰσραήλ;

Ἄλλο τῷ ἐκείνος, καὶ ὄμιος οὗτος· ὁμοῦ μοι δὲ ἦσαν πῶς αὐ-
τῆρ ἐσθλὸς τῷ βασιλείαν. εἰκός δὲ ἔδωκε καὶ υἱὸν ἐκείνου γενέσθαι.
ἔστι γὰρ πῶς οὐς εὐρεῖν τὰς τῆν πατέρων εὐρηκότας πρὸς πρῶτος.
αὐτῆκα γινε κωνσταντίνου τῷ βασιλέως, ὁ πρῶτος υἱὸς κωνσταντίνος
ὠνόμασαι.

10. Ἄλλ' ἢ τῷ Ἰαβὶρ ἰσορεῖα οὐ μόνον τὸν Ἰαβὶρ εἴπωρ ἀνηρέσθαι,
ὄμιος καὶ πῶς Ἀσῶρ ἐμπεκαθῆναι.

οὐδὲρ ἀπεικός καὶ τότε κατὰ σμαφῆναι, καὶ αὐτῆς οἰκοδομη-
θῆναι. πῶς οὐ ταῦτα μέμνηται μετὰ τ' Ἀζῶρ, οὐ μὴρ εἰ αὐτῆ κα-
ποικῆρ αὐτῶρ ἐφισεν, ὄμιος πῶς Ἀσῶρ. ὑποσημαντέον δὲ καὶ
ἔδωκε, ὅτι κινάτους τῷ ἄρ' ὄρους τῷ Ἰοθῶρ καλεῖ.

11. τί δὴ πτε γυνὴ πρὸς φητῆς;

Ἐπειδὴ αἰδῶν καὶ γυναικῶν μία ἡ φύσις. ἔμ γὰρ τῆ ἀδὰμ ἡ
 γυνὴ διεπλάσθη, καὶ λόγῳ μετέληχε, ὡς ἐκείνος. διὸ καὶ ὁ
 ἀπόστολος φησὶν, ὡς χειρὶ ἰησοῦ οὐκ εἴη ἄρρερ καὶ ἄνδρ. οὕτω
 καὶ μαῦσις περὶ φήτις, καὶ μαειὰμ περὶ φήτις. οἱ μαι γὰρ πλῆ
 δεββάραμ εἰς ἐλεγχον τῆν τότε αἰδῶν τῆ περὶ φήτιας ἀξίωσθῆ-
 ναι. οὐδένος γὰρ ἕξ ἐκείνων εὔρεθεντῶ ἀξίου τῶ πνύματός, αὐ-
 τη τῆ περὶ παναγίου πνεύματος πτύχε κε δωρεὰς· καὶ οὕτω δὴλη ἦρ,
 ὅτι τῆ ἀλώθιμ ἠξίωτο χάριτος, ὡς ἔμ βαρὰμ μὴ τολμήσαι δῖχα
 ταύτης εἰς τλῶ παράταξιμ ἕξελθῆμ. ἔστο δὲ καὶ εἰ τῆ φθῆ αὐ-
 τῆς ἕφη· ἕξελιπμ οἱ κρὰβωῶτῶ εἰ τῶ ἰσραήλ, ἕως οὗ ἕξανέση
 δεββάραμ μήτηρ εἰ ἰσραήλ. λέγει δὲ καὶ τλῶ τῆν ὁμοφύλωρ ἀ-
 σέβειαρ· ἠρέπιζαν θεοὺς κενούς ὡς ἄρτρ κριθίνου. τλῶ πλῆμ
 αὐτῶν ἀφροσύλω ἄξ τῆς εἰκόνῶ ἠλεγχερ. ὡσπερ γὰρ αἰότως
 ὁ τῆν πυρίνωρ ἄρτων περὶ πμῶν ἐδῶ κριθίνους, οὕτως ἄγαρ ἐμ-
 βρόντητος, ὁ ἐδῶ ψυδιανύμους θεοὺς τῆ ἀληθινοῦ περὶ πμῆς. δη-
 λῶτ δὲ αὐτῆμ καὶ δῖ ππορ τῆ γνώμης. ἐὰν γὰρ ἴδῶ φησὶ σρομα-
 σῶμ πεσσεράκηντα χιλιάδας, ἡ καρδία μου ἕδι τὰ ἄσπεταγμένα
 τῶ ἰσραήλ. ταῦτα δὲ ὁ θεὸς διηπόρβουε νόμῶ. ἐὰν γὰρ ἴδῆς ὅτι
 κύειος ὁ θεὸς σου πολεμήσει ὑπὲρ σου. κελθῆι δὲ οὐ μόνου τοῖς
 πένησιμ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἕδι πλούτω μέγα φρονοῦσιμ ὑμῆμ ἔμ
 θεῶμ. οἱ δωάσαι γὰρ φησὶ τῆ λαοῦ εὐλογῆτε ἔμ κύειου, ἕδι-
 βεβηκῶτῶ ἕδι ἔσποζυγίωμ καὶ φθῆγξαθε φανῆμ ἀνακρονο-
 μῆνωρ ἀλλὰ μέσομ εὐφραينوμῆνωρ, ἐκεῖ δωθουσι δικαιοσύλω τῶ
 θεῶ. μοσφὰδὲ δὲ, ἄγριοι ἐρμηνθῶνται ἅμα· δαρῶθ δὲ, ἀβλε-
 ψία. εἰ δὲ καὶ ἀράσασθαι εἰ τῶ κρὰτιμῶ διδασκόμεθα ἄξ τῆς
 ἰσοείας ὡς πατεικῆ ὀλοσσεργία κε κρημλῶ· ὁ δεσπότης θεὸς εἰ
 παρὰνομοῦτῶ ἔμ λαὸμ παρὰδίδου τοῖς δημοφύλοις· οἶου πνι
 ῥάβδω κε κρημλῶ καὶ μάστιγι. καὶ πάλιμ μεταμελῶμῶ ἕ-
 λεί· καὶ παντοδαπῆς ἠξίου κηδεμονίας. αὐτίκα γὰρ μετὰ τῆ δεβ-
 βάρας εὐδρῆσαιμ, εἰς ἀσέβειαρ ἕξανεῖλαιτας μαδιλωαίους πα-
 ρέδωκεμ. εἴτα μετὰ τλῶ παιδείαρ, τῆ ἕδικουείας ἠξίωσεμ, διὰ πνος
 δὲ τῆ περὶ φήτου πρῶτομ ἐξῆλεγχερ αὐτῶν τῆμ ἀσέβειαρ. ἀνέμνη-
 σε δὲ καὶ τῆν εὐδρῆσαιμ ὡμ ἀπῆλωσαν. εἴτα διὰ πνῶ ἄγγε-
 λου ἔμ γεθεῶμ παρὰδιδρῶντας πατῆξασθαι τοῖς πλεμίοις ἐ-
 κελθουσι.

τί ὅτι, περὶ οὗ ἐν τῆ ἰαχί σου ταύτῃ, καὶ σώσεις ἔμ ἰσραήλ ἔμ
 χειρὸς μαδιάμ;

προφραπέις Ἐπὶ τῷ ἀγγέλου στρατηγίῳ, καὶ τῷ πολέμου κα-
 22 » Δαρήῃσαι ἔφη πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπεν κύριος εἰς ἡμῶν, ἵνα πῆ εὐρεθῆ-
 23 » μᾶς πάντα τὰ κακὰ τῶν ταῦτα· καὶ πῦ ἕξιν τὰ θαυμάσια αὐτῶ ὅσα
 24 » διηγήσασθε οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες ὅτι ἐξ Αἰγύπτου αὐτῶν ἤγαγεν
 25 » ἡμᾶς κύριος· καὶ νῦν ἀπέσωτο ἡμᾶς κύριος, καὶ παρέδωκεν
 26 » ἡμᾶς εἰς χείρας μαδιάμ. ἐπειδὴ τοίνυν εἶχεν τὴν μνήμην τῆς
 27 » θεοῦ θαυματουργίας· καὶ βέβαιαν ἐκέκτητο τῆν πρὸς θεοῦ δό-
 28 » ξαν ὅτι ῥάδιον αὐτῶ βουληθέντι τῆν κατελευσῶν αὐτῶν συμφο-
 29 » ρῶν ἀπαλλάξαι· τῆς πίστεως, καὶ νικήσεως. μηδεὶς δὲ τοῖς ἐξῆς ἐ-
 30 » πμεμφέδω, οὐ γὰρ ὡς τῶν θεῶν ἀπιστῶν ἔφη· ἡ χηλιασμοῦ ταπει-
 31 » νοτόρα ὄξιν οἱ μακροσῆ· καὶ ἐγὼ σμικρῶτόν· οἱ τῶν οἴκων τῶν πα-
 32 » τῶν μου· ἀλλὰ μετεῖφ κηχημῆτος φρονήματι, ὅδε κη ἀσπλαβῶν
 33 » ὁ ἀγγελοῦ ἔφη· ὅτι κύριος ἔσται μετὰ σου, καὶ ἀσκητιῆς τῆν μα-
 34 » διάμ ὡσεὶ ἀσφρασία. εὐδύς γρῶν πσεύσας δυσίας πρεσβήτων.
 35 » ὁ δὲ ἀγγελοῦ οὐχ ἤρπασεν τὴν δειὰν τῆν, ἀλλὰ ἰδρῶος χρέα
 36 » ἐπλήρωσεν, καὶ ῥάβδῳ πατάξας τὴν πέτραν, ὅλην αὐτῶος τὴν
 37 » δυσίαν παραδόξῳ πυρί.

* Videtur
 hic quidpi-
 am deside-
 rari ve-
 luti, ἔφη
 πρὸς αὐ-
 τὸν ἀγγε-
 λος, πο-
 ρεύου ὡς
 ἰσχυρὸς τῶν
 τῶν.

17. τί δὴ ποτε τὸν τῶν βααλ τρεφόμενον μέγρον τῶν θεῶν πρὸς-
 νεχρῶναι προσέταξεν;

μεταπίθεῖς αὐτῶν ἐκ τῆς πλάνης πρὸς τὴν ἀλήθειαν. διὰ τοι τῶν-
 το καὶ τὸν ἐκείνου βωμῶν καταστροφῆναι παρηγγύησεν, καὶ δι-
 ἄλλος ἐκκοπῆναι. ἔδει γὰρ τὸν τῆς τοιαύτης χείρας ἀξίωθῆναι,
 μὴ μόνον εὐσεβεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀληθῶν γενέσθαι διδάσκαλον.

18. τίνος σύμβολον, ὁ τῶν τῶν δόσον δεξιάμνος;

πρῶτον ἤπισεν ὁ Γεδεὼν εἰς τῶν τῶν γενέσθαι τὴν δόσον. πᾶ-
 ραν δὲ τὴν γῆν ἀλαμῆναι ξηρῶν. μετὰ δὲ ταῦτα, τὴν μὲν γῆν ὑσταν-
 ἴηναι, μόνον δὲ τὸν τῶν ἀμοιρον ἀλαμῆναι τῆς δόσου. δηλοῖ δὲ ὁ
 λόγος ὡς πάλαι μὲν ὁ ἰσραήλ τῆς Δείας ἀπῆλαν τὴν χείρας, ὡς
 ὁ τῶνος τῆς δόσου· ὑστερον δὲ πᾶσα τῆν αὐτῶν ἡ φύσις τῆν
 πνθυματικῶν τετύχηκε δωρεῶν. ἔρημος δὲ τῶν τῶν ἰσραήλ γέτο-
 νεν, καὶ ἀπὸ τοῦ τῶνος ἐστέρηθη τῆς δόσου.

19. τί δὴ ποτε εὐὸν κινὶ παραπλησίως τῶν πωκότας μόνους ἐκέλευ-
 σεν

σιν παρὰ τὰ ξαῖται;

Δεδήλωκεν τὴν αἰτίαν αὐτῶς ὁ δεσπότης θεός. πολλὸς γὰρ φη-
σιν ὁ ὄρθρος ὁ μισθὸς σου ὡς παραδοῦμαι με τὴν μαδιάμ ἐν χειρὶ
αὐτῶν, μὴ ᾤσθη καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμέ, λέγων ἡ χεὶρ μου ἐ-
σωσέ με. τῆν δὲ παλαιοὺς κίνω ἀφ' ἑλθόντων τῶν ἀπολεφθέντων
τῶν παλαιῶν πλοσά κληῖται προσέταξεν· εἶτα τῆν παλαιοὺς εἰς γῆν
κλιθέντων καὶ πεπικνόντων σωτόμας· τῆν δὲ πεικνόντων ἀπο-
μύη, δι' ὅκνον οὐ πεπικνόντων, τῆ δὲ χειρὶ τῆν αἰμα πλοσνεκνόντων
τῶν σόματι, κούρος μόνους ἐκέλθουσι ὡς ἀρῆς καὶ ναθεῖς κατὰ
τῆν αἰτίαν ὁρμησιν. ἵνα γένηται δὴλη πᾶσι ἡ θεία ῥοπή.
οὕτω καὶ ἀπὸ θεοῦ ἀλιέων καὶ περὶ ὧν, καὶ σωτοτόμου εἰς
τὴν τῆν δειμόνων κατέλυσε φάλαγγα, καὶ τῆν ἀνθρώπων τῆν
φύσιν διέθεσε. τούτῳ χάρις ὁ προσφύτης ἡσάίας τούτῳ ἐκείνῳ
παρέβαλεν, καὶ ἔφη· τὴν γὰρ ῥάβδον τῆν ἀπειθῶντων διεσπεί-
σα ὁ κύριος, ὡς τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἡδὲ μαδιάμ. ὡς γὰρ ἐνταῦθα
γυμνοὺς ἐχρήσατο ἐστρατιῶταις, τῆ μὲν λαιῶ φέρουσι κικρυμμένας
ἐκφορεῦσι λαμπάδας· τῆ δεξιᾷ δὲ τὰς σάλπιγγας· οὕτω τῶν ἰ-
δρῶν ἀπὸ τῶν γυμνοῦς εἰς τὴν οἰκνυμένῳ ἀπέσειλον, φέροντας
τῆν λαμπάδα τῶν θωμάτων, καὶ τὴν σάλπιγγα τῶν κηρυχάτων.

τί ὄσθη, ἐποίησεν αὐτοῖς Γεδεὼν εἰς Ἐφούδ, καὶ ἔστησεν αὐτῶν ἐν τῇ
πόλει αὐτῶ ἐν Ἐφραθά;

παρὰ νόμον μὲν τὸ γαρονός. ἔ γὰρ Ἐφούδ μόνοις Ἰσραὴλ κληῖται
τοῖς ἰδρῶσι. δι' ἐκείνων γὰρ ἔπεικνόντων ἀπεικνόντων, ὁ μὲν τοῖς
τῶν Γεδεὼν σιοπῶς, οὐκ εἰς ἀσέβειαν ἀπέκλινεν, ὅτι ὡς ἀρχὴν καὶ
ἐστρατιῶν ἐβούλετο ἀπὸ τῶν Ἐφούδ τὸ πλοσνέον μανθάνειν. τῶν δὲ
λαῶν πλοσνέον παρὰ νόμους ἐγίνετο. Ἰεσοπῶνθουσε γὰρ φησὶ πᾶς
Ἰσραὴλ ὁπίθω αὐτῶ ἐκεί. καὶ ἐγένετο τῶν Γεδεὼν καὶ τῶν οἰκνυ-
μένῳ εἰς σιάνθαλον. ἔ δὲ Ἐφούδ, ἐπομύθη ἐν τῇ ἐξόδῳ ἡρμῆνθουσε,
ἢ δὲ λόγιον σιωπήσῃ. δι' ἐκείνου δὲ ἢ ἐπὶ πολέμοις ἐδηλοῦτο νίκη.
ἢ δὲ τῆν βασιλεῶν ἰσοεὶα σαφέστερον ἔπῃ διδάσκει. τῆν γὰρ ἀλ-
λοφύλων σιωπῆσι μόνων, ἐκέλθουσι ὁ σκούλ ἄρει τὸ Ἐφούδ τὸν
ἱερέα, εἶτα πεταραχμένους τῶν φλεμίους ἰδῶν καὶ τὴν νίκῳ δε-
δηλωμένῳ σιωπῆσιν φησὶ ἔ φούδ. δὴ ἄλλομ πίνω ὡς ἕφασμα
ὡς τοῖς ἰδρῶσι πᾶσι πιδέμενον καὶ προμηνύον ἔ πλοσνέον. καὶ ὁ

Ακύλας δὲ ἐπὶ νόημα αὐτὸ κέκληκεν. τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἀβιμέλεχ
καὶ τῶν Σικημίτας διδάσκει ἡμᾶς ὡς ἡ πονηρὰ συμφωνία εἰς χρω-
μίους ἐπάγει πανωλεθείαν εἰς διζήμενοιαν πλῆθυσαν. κινῆ γὰρ τῶ
Γεδεὼν ἀνέλοντες τῶν παιδῶν ὑπὸ δὴμητρῶν διώλοντο.

Κ. τί ὄβρι, ἔπαρεν αὐτῶν ἄλας;

τῶ ἀκαρπίαρ ἔδοσθ' ἀλάτῳ. οὐδὲρ γὰρ ἔβ' ἀλάτῳ φέεται. ἐπιση-
μῆνασθαι δὲ δεῖ ὅτι μικρὰς ἀκαρπίας ἀφ'λαύοντες, εὐδὺς τοῖς
" εἰδώλοις ἐλάτρουον. προσέειπε γὰρ φησιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι
" τὴν πονηρομένην κυρίου, καὶ ἐλάτρουον τοῖς βασιλῆι, καὶ τοῖς
" Ἀσραῶν, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδόνος, καὶ τοῖς θεοῖς μαὰβ, καὶ τοῖς θεοῖς
" Ἀκκωμ, καὶ τοῖς θεοῖς τῆν δὴμητρῶν. ἐπειδὴ δὲ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς
" ἐπέσειεν αὐτοῖς τὸν τῶ Ἀμανιτῶν βασιλέα· ἐβόησεν μὲν πρὸς τὸν
" θεῶν θεὸν καὶ σφῶν αὐτῶν κατηγόρησεν, ὅτι τὸν εὐδὺργίῳ κα-
" ταλιπῶντες καὶ ἀληθινὸν θεὸν τε καὶ κύριον, τοῖς φειδύνομοις
" ἐλάτρουον· ἔτα διελέγξας αὐτῶν ὁ Φιλάνθρωπος κύριος πῶ ἄ-
" χαριστῶν γνώμη (πολλῆς γὰρ πολλακίς ἀφ'λαύσας κηδεμο-
" νίας πῶ τῆν εἰδώλῳ προσέειπε (θεραπείαν), καὶ ἀπειλήσας ὡς
" οὐδεμᾶς αὐτῶν ἀξιώσει κηδεμονίας· ἐπειδὴ γὰρ φησὶ ἐπὶ σῶ-
" σεν ὑμᾶς, βασιλεῖτε καὶ βοᾶτε πρὸς τῶν θεῶν οὓς ἐβελέξασθαι ἐ-
" σωσθεῖσθε, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσεν ὑμᾶς οἱ κληρῶν θλίψεως ὑμῶν. ἐπει-
" δὴ ποίναν καὶ τὰς οἰκίας ὡς λῶσεν τὴν παρνομίαν, καὶ μετέστησεν
" τῶν θεῶν τῶν δὴμητρῶν ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐλάτρουσαν κυρίῳ,
" καὶ τῶ παρ' αὐτῶν βοήθειαν ἀπὸ λαοσῶν.

ΙΗ. τί ὄβρι, εἶπατε δὴ σωθήμας;

ΙΗ. Varia est lectio apud Hebraeos.

οἱ τῶ εἶφαῖμ φυλῆς ἐπεσφάπτουσαν τῶ ἱεφθαίε χαλεπαίνοντες,
" ὅτι δὴ τοῖς κτ' Ἀμμωνιτῶν ἢ ἐκ σινώνησεν στρατιωμένοις. ἀπὸς εἰ-
" λας ὁ ἱεφθαίε Ἀββῆνοι τὸν ποταμὸν αὐτῶν διεκάλυψεν. ἐπειτα
" πρὸς αὐτοὺς ἐβόησεν καὶ λέγοντας ἐκ τῶ δὴμητρῶν εἶναι φυλῶν,
" ἐκ ἐλθῶν ἐρωτᾶσθαι πινά λῶσιν, ὅς ἐπέφθρε ἔβ' τῶ γλώτῃς τὸν
" ἔλεγον. ὡσπερ γὰρ ὄσροῖνοι καὶ ζύροι, καὶ εὐφραπίσιοι, καὶ παλαι-
" στινοὶ, καὶ φοίνικες τῆν ζύρων χρώνται φανῆ· πολλῆρ δὲ ὄμους ἡ διὰ-
" λείξας ἔχει Ἀσφοράμ· οὕτως ἐβραῖοι μὲν ἦσαν αἱ δικαίαι δεκαφυ-
" λαί, εἶχον δὲ πινά ὡς εἰκὸς ἰδιώματα, ὡσπερ ἀμέλει καὶ αὐτῶν ὡς
" γὰρ ὁ ζύρος φησὶ, τῆν δὴμητρῶν τὸν ἄσυχον ὀμβλὰ, καὶ λῶσιν.
" οἱ τῶ

οἱ τῶ ἐφθάρη ἐκ πινος ζωηθείας Σεμβέλως ἔλεγον. ἔδοτο γινώ-
σκων ἰεφθαί λέγειν ἐκ ἐλθού, καὶ διελεγχόμενους ἀήρει.

τί δὴ ποτε ζωηχόρησιν ὁ δεσπότης θεός τῶ ἰεφθαί σφαγή- 19.
ναι πλὴν θυγατρίας;

ἀνόητος ἄγαρ ἢ τῶ ἰεφθαί ἔποχεσις. ἔδει γὰρ αὐτὸν ζωιδεῖν,
ὡς εἰκός, κωὰ πῶτορ ἢ ὄνομ σωματῆσαι τὰ κατὰ τὸ νόμον ἀκρί-
ταρτα· πειδὸν δὲ ἴων δὲ ἐκένου ἐδὲ ἄλλους ὁ δεσπότης θεός, ὡσε
μὲν σωέσε ὡς τε καὶ γνώσῳσ ποιῆσαι τὰς ἔποχεσις, οὐκ ἐ-
κώλυσε πλὴν σφαγήν. ὅτι γὰρ τῶν ριούτων θυμάτων κητηγορεῖ,
μάργυς ὁ μακρείος Δαβιδ βοῶν· καὶ ἔδυσεν ἐδὲ υἱὸς αὐτῶν ὁ
τὰς θυγατρίας αὐτῶν τοῖς θυμολοῖς. καὶ ἐφονοκὸν ἴδῃ ἢ γῆ ἐ
τοῖς αἵμασι, καὶ τὰ ἴδῃς. καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης θεός δι' ἰεζικηλ
τῶ προφῆτου φησὶ· καὶ ἔλαβες ἐδὲ υἱὸς σου καὶ τὰς θυγατέρας
σου οὐς ἐγέννησάς μοι, ὁ προσήνεγας αὐτῶν τοῖς ἐρασαῖς σου, ἔδοτο
παρὰ πᾶσι πλὴν πορνεῖαν σου. καὶ δεινὸς πλὴν τῶ ἀσεβείας ὑπὸρ-
βολῶν, προσέθηκαρ· ὁ οὐκ ἐστὶν θυμολοῖς οὐδὲ ἀέβη εἰς πλὴν κερδῶν
μου. καὶ τῶ ἄβραάμ δὲ γυμᾶσαι ἐφίλοθουρ βουληθείς, προσέ-
ταξε μὲν τὸν υἱὸν ἰερεῦσθαι. δείξας δὲ τῶ δικαίου πλὴν γνώμῳ, ἐκώ-
λυσε πλὴν σφαγήν. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐξῆς τῶ ἰεφθαί ἐσ' ἀπελές. ὁ-
ποχόμενος γὰρ πᾶν πῶτορ ὑπαντῶν εἰς θυσίαν προσοίσειν, εἴτα
πλὴν ποιῆσαι ἔδοτο σφάσαι σφῆ δεασάμενος, καὶ τῆν ἐσθῆτα διεξήγει, καὶ
πικρῶς ὠλοφύραρ, καὶ θρηνησθαι αὐτῆ σιωηχόρησ πῶτορ, εἴδ'
οὐτῶ κατ' ἐδυσεν. ἀμείνωρ ἢ αὐτῶ ἢ θυγατρὸς πομῶ· εἰς ἐμοὶ γάρ
φησιν ἠνοίξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον, ποίει μοι ὅμ ἑρόπρ ἴδῃλ-
δερ ἐμῶ τὸ στόματός σου, αἰθ' ὡμ ἐποίησ' σοι κύριος ἐκδίκησιν ἐκ τῶ
ἐχθρῶν σου, ἐκ τῶ υἱῶν ἁμμῶν. διδάσκων ῥίνω ὁ δεσπότης θεός
πῶς δεῖ ποιῆσαι τὰς πρὸς αὐτὸν ἔποχεσις, οὐκ ἐκώλυσε πλὴν
σφαγήν. μὲν πᾶν διδάσκει ἡμᾶς ἢ ἰστορία τῶ ἀγγέλωρ πλὴν ποι-
εῖ τὸν εὐδὸν βύγνοικαν. τῶ μανῶ γὰρ ἐειφορ αὐτῶ προσενεγιᾶν ἐ-
δελύσθηρ, ἐφῆ ὁ θεός ἀγγέλω· ἐὰν παρὰ βιάσῃ με, οὐ φάρο-
μαι τῶν ἄρτων σου. καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὅλο κούταμα, τῶ κυρία ἀνοί-
σεις αὐτό. τροφοῖς φησὶν οὐδέ μοι. θυσίαν οὐδέ μοι. ἔδοτο μὲν
ἴθεοσ, ἐκένου δὲ τῶ ἀφθροπίνης φύσεως ἴδιον. ἐγὼ δὲ οὐτε ὡς ἀφ-
θροπος χρήτω τροφοῖς, οὐδὲ πλὴν θείαν ἀρπέξω πμήν. καὶ εἴτευ-

204
219 215
Δεμ δ' ἦλον ὡς οἱ ἔσθ' ἅβραάμ δεξιοτέρες, ἐτόρ' αὖ πινὶ τρέπω
τῶν παραπεθέσθαι τρεφὴν κατ' ἄλλοθεν.

τέλος τῶν εἰς εὐδὲν κειτάς.

Ἐτυπώθη ἐν λουτενίᾳ παρισίῳ, φεβρουαρίου μηνός, ἔτει ὀγ-
δὴ καὶ πεντησὺν ὑπὲρ τοῖς χιλίοις καὶ πεντακισίοις.

ERRATA.

Pag. 8. lin. 5. lege, ὁ γὰρ πρωτότοκος, πρωτότοκος ὡλ-
λῶν ὅτι πρωτός.

Pag. 141. lin. 22. ἀνέπλασε.

Faint, illegible text is visible through the paper, appearing as bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several lines, with some characters resembling Latin or Polish script. A small, handwritten mark is visible at the bottom right of the page.

